

ΜΕΛΕΤΗ

ΜΑΡΤΙΟΣ
2022

ΜΕΛΕΤΗ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗΣ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΣΤΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΑΣΙΚΕΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΥΡΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2021

Τελική έκθεση

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα.....	2
Πίνακες	5
Εικόνες.....	13
1 Γενικά	21
1.1 Εισαγωγή.....	21
1.2 Executive summary.....	22
1.3 Ομάδα μελέτης.....	23
2 Δασικές πυρκαγιές στην Ελλάδα και μεταπυρική αποκατάσταση δασικών οικοσυστημάτων	25
2.1 Δασικές πυρκαγιές	25
2.2 Δασικά οικοσυστήματα και μεταπυρική αποκατάσταση.....	29
3 Περιοχή μελέτης.....	33
4 Υλικά και μέθοδοι.....	35
4.1 Δεδομένα και Υλικά.....	35
4.2 Μεθοδολογική προσέγγιση.....	36
4.3 Παραδοχές και περιορισμοί της μελέτης.....	40
5 Ανάλυση δεδομένων και τελική πρόταση	43
5.1 Περιοχή Γερανίων.....	45
5.1.1 Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή.....	45
5.1.2 Κλίμα.....	46
5.1.3 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Γερανίων.....	51
5.1.4 Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων.....	59
5.2 Περιοχή Κεφαλληνίας	72
5.2.1 Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή.....	72
5.2.2 Κλίμα.....	73
5.2.3 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Κεφαλληνίας	78
5.2.4 Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων.....	86
5.3 Περιοχή Σάμου	89
5.3.1 Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή.....	89

5.3.2	Κλίμα.....	90
5.3.3	Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Σάμου	95
5.3.4	Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων.....	103
5.4	Περιοχή Ρόδου.....	114
5.4.1	Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή.....	114
5.4.2	Κλίμα.....	115
5.4.3	Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Ρόδου.....	120
5.4.4	Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων.....	127
5.5	Περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	136
5.5.1	Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή.....	136
5.5.2	Κλίμα.....	138
5.5.3	Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Αττικής-Τατοΐου.....	143
5.5.4	Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων.....	152
5.6	Περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	166
5.6.1	Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή.....	166
5.6.2	Κλίμα.....	167
5.6.3	Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	172
5.6.4	Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων.....	180
5.7	Περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	184
5.7.1	Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή.....	184
5.7.2	Κλίμα.....	185
5.7.3	Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Ανατολικής Μάνης.....	190
5.7.4	Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων.....	199
5.8	Περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας	214
5.8.1	Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή.....	214
5.8.2	Κλίμα.....	215
5.8.3	Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας	220
5.8.4	Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων.....	228
5.9	Περιοχή Φωκίδας.....	240
5.9.1	Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή.....	240

5.9.2	Κλίμα.....	241
5.9.3	Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Φωκίδας.....	246
5.9.4	Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων.....	254
5.10	Περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων	259
5.10.1	Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή.....	259
5.10.2	Κλίμα.....	260
5.10.3	Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων	265
5.10.4	Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων.....	273
5.11	Περιοχή Λαυρεωτικής.....	283
5.11.1	Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή.....	283
5.11.2	Κλίμα.....	284
5.11.3	Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Λαυρεωτικής.....	289
5.11.4	Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων.....	297
5.12	Εντοπισμός εκτάσεων, που χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής και περαιτέρω ανάλυσης	305
5.12.1	Έρευνα σε επιλεγμένες, πιλοτικά, περιοχές.....	307
6	Βιβλιογραφία.....	309

Πίνακες

Πίνακας 3-1: Πυρκαγιές έτους 2021.....	33
Πίνακας 3-2: Περιοχές μελέτης.....	34
Πίνακας 4-1: Τύποι δασών, δασικών εκτάσεων, φυσικών μονάδων βλάστησης και μη δασικών εκτάσεων στις περιοχές μελέτης.....	37
Πίνακας 5-1: Καμένες εκτάσεις των περιοχών μελέτης.....	43
Πίνακας 5-2: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Γερανίων.....	45
Πίνακας 5-3: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.....	45
Πίνακας 5-4: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Βέλο Κορινθίας.....	46
Πίνακας 5-5: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Γερανίων.....	47
Πίνακας 5-6: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Γερανίων.....	47
Πίνακας 5-7: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Γερανίων.....	48
Πίνακας 5-8: Διεύθυνση και μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Γερανίων.....	49
Πίνακας 5-9: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Γερανίων.....	49
Πίνακας 5-10: Μέση μηνιαία βροχόπτωση και θερμοκρασία για την περιοχή Γερανίων.....	51
Πίνακας 5-11: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Γερανίων, όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.....	52
Πίνακας 5-12: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Γερανίων, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.....	53
Πίνακας 5-13: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Γερανίων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.....	55
Πίνακας 5-14: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Γερανίων.....	55
Πίνακας 5-15: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Γερανίων.....	56
Πίνακας 5-16: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Γερανίων.....	58
Πίνακας 5-17: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάστασης περιοχής Γερανίων.....	70
Πίνακας 5-18: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Κεφαλληνίας.....	72
Πίνακας 5-19: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.....	72
Πίνακας 5-20: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Αργοστόλι.....	73
Πίνακας 5-21: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Κεφαλληνίας.....	74
Πίνακας 5-22: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Κεφαλληνίας.....	74

Πίνακας 5-23: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Κεφαλληνίας.....	75
Πίνακας 5-24: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Κεφαλληνίας.....	75
Πίνακας 5-25: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Κεφαλληνίας.....	76
Πίνακας 5-26: Μέση μηνιαία βροχόπτωση και θερμοκρασία για την περιοχή Κεφαλληνίας.....	78
Πίνακας 5-27: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Κεφαλληνίας όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.....	79
Πίνακας 5-28: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Κεφαλληνίας, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.....	80
Πίνακας 5-29: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Κεφαλληνίας που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.....	81
Πίνακας 5-30: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Κεφαλληνίας.....	82
Πίνακας 5-31: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Κεφαλληνίας.....	82
Πίνακας 5-32: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Κεφαλληνίας.....	85
Πίνακας 5-33: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάστασης περιοχής Κεφαλληνίας.....	87
Πίνακας 5-34: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Σάμου.....	89
Πίνακας 5-35: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.....	89
Πίνακας 5-36: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Σάμου.....	90
Πίνακας 5-37: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Σάμου.....	91
Πίνακας 5-38: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Σάμου.....	91
Πίνακας 5-39: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Σάμου.....	92
Πίνακας 5-40: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Σάμου.....	92
Πίνακας 5-41: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Σάμου.....	93
Πίνακας 5-42: Μέση μηνιαία βροχόπτωση και θερμοκρασία για την περιοχή Σάμου.....	95
Πίνακας 5-43: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Σάμου, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.....	97
Πίνακας 5-44: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Σάμου που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.....	98
Πίνακας 5-45: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Σάμου.....	99
Πίνακας 5-46: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Σάμου.....	99
Πίνακας 5-47: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Σάμου.....	102
Πίνακας 5-48: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάστασης περιοχής Σάμου.....	112

Πίνακας 5-49: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Ρόδου.....	114
Πίνακας 5-50: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.....	114
Πίνακας 5-51: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Ρόδου.....	115
Πίνακας 5-52: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Ρόδου.....	116
Πίνακας 5-53: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Ρόδου.....	116
Πίνακας 5-54: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Ρόδου.....	117
Πίνακας 5-55: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Ρόδου.....	117
Πίνακας 5-56: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Ρόδου.....	118
Πίνακας 5-57: Μέση μηνιαία βροχόπτωση και θερμοκρασία για την περιοχή Ρόδου.....	120
Πίνακας 5-58: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ρόδου όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.....	121
Πίνακας 5-59: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ρόδου, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.....	122
Πίνακας 5-60: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Ρόδου.....	124
Πίνακας 5-61: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Ρόδου.....	126
Πίνακας 5-62: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάστασης περιοχής Ρόδου.....	134
Πίνακας 5-63: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Αττικής-Τατοΐου.....	136
Πίνακας 5-64: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.....	137
Πίνακας 5-65: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Τατοΐου.....	138
Πίνακας 5-66: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	139
Πίνακας 5-67: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	139
Πίνακας 5-68: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	140
Πίνακας 5-69: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	140
Πίνακας 5-70: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	141
Πίνακας 5-71: Μέση μηνιαία βροχόπτωση και θερμοκρασία για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	143
Πίνακας 5-72: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Αττικής-Τατοΐου όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.....	144
Πίνακας 5-73: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Αττικής-Τατοΐου, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.....	145

Πίνακας 5-74: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Αττικής-Τατοΐου που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.	147
Πίνακας 5-75: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Αττικής-Τατοΐου.....	148
Πίνακας 5-76: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Αττικής-Τατοΐου.	149
Πίνακας 5-77: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Αττικής-Τατοΐου.	151
Πίνακας 5-78: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάστασης περιοχής Αττικής-Τατοΐου.	164
Πίνακας 5-79: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.	166
Πίνακας 5-80: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.....	166
Πίνακας 5-81: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Καλαμάτας.	167
Πίνακας 5-82: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.	168
Πίνακας 5-83: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.	168
Πίνακας 5-84: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.	169
Πίνακας 5-85: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.	169
Πίνακας 5-86: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	170
Πίνακας 5-87: Μέση μηνιαία βροχόπτωση και θερμοκρασία για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας....	172
Πίνακας 5-88: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.....	173
Πίνακας 5-89: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.	174
Πίνακας 5-90: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.	175
Πίνακας 5-91: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.	176
Πίνακας 5-92: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.	176
Πίνακας 5-93: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.	179
Πίνακας 5-94: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάστασης περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.	182
Πίνακας 5-95: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Ανατολικής Μάνης.....	184
Πίνακας 5-96: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.....	184
Πίνακας 5-97: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Καλαμάτας.	185

Πίνακας 5-98: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	186
Πίνακας 5-99: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	186
Πίνακας 5-100: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	187
Πίνακας 5-101: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	187
Πίνακας 5-102: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	188
Πίνακας 5-103: Μέση μηνιαία βροχόπτωση και θερμοκρασία για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	190
Πίνακας 5-104: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ανατολικής Μάνης όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.....	191
Πίνακας 5-105: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ανατολικής Μάνης, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.....	193
Πίνακας 5-106: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ανατολικής Μάνης που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.....	194
Πίνακας 5-107: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Ανατολικής Μάνης.....	195
Πίνακας 5-108: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	196
Πίνακας 5-109: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Ανατολικής Μάνης.....	198
Πίνακας 5-110: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάσταση περιοχής Ανατολικής Μάνης.....	212
Πίνακας 5-111: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.....	214
Πίνακας 5-112: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.....	215
Πίνακας 5-113: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Τρίπολης.....	215
Πίνακας 5-114: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.....	216
Πίνακας 5-115: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.....	216
Πίνακας 5-116: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.....	217
Πίνακας 5-117: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.....	217
Πίνακας 5-118: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.....	218
Πίνακας 5-119: Μέση μηνιαία βροχόπτωση και θερμοκρασία για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.....	220
Πίνακας 5-120: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.....	221

Πίνακας 5-121: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.....	222
Πίνακας 5-122: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.	223
Πίνακας 5-123: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.	224
Πίνακας 5-124: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.	224
Πίνακας 5-125: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.	227
Πίνακας 5-126: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάσταση περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.	238
Πίνακας 5-127: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Φωκίδας.....	240
Πίνακας 5-128: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.....	240
Πίνακας 5-129: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Λαμίας.....	241
Πίνακας 5-130: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Φωκίδας.....	242
Πίνακας 5-131: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Φωκίδας.....	242
Πίνακας 5-132: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Φωκίδας.	243
Πίνακας 5-133: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Φωκίδας.	243
Πίνακας 5-134: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Φωκίδας.	244
Πίνακας 5-135: Μέση μηνιαία βροχόπτωση και θερμοκρασία για την περιοχή Φωκίδας.	246
Πίνακας 5-136: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Φωκίδας όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.....	247
Πίνακας 5-137: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Φωκίδας, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.....	248
Πίνακας 5-138: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Φωκίδας που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.....	249
Πίνακας 5-139: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Φωκίδας.	250
Πίνακας 5-140: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Φωκίδας.....	250
Πίνακας 5-141: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Φωκίδας.....	253
Πίνακας 5-142: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάσταση περιοχής Φωκίδας.	257
Πίνακας 5-143: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.	259
Πίνακας 5-144: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.....	259
Πίνακας 5-145: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Ελευσίνας.....	260

Πίνακας 5-146: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	261
Πίνακας 5-147: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.	261
Πίνακας 5-148: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	262
Πίνακας 5-149: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.	262
Πίνακας 5-150: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	263
Πίνακας 5-151: Μέση μηνιαία βροχόπτωση και θερμοκρασία για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.	265
Πίνακας 5-152: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.....	266
Πίνακας 5-153: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.....	267
Πίνακας 5-154: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.	269
Πίνακας 5-155: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.	269
Πίνακας 5-156: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.	270
Πίνακας 5-157: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	272
Πίνακας 5-158: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάστασης περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	281
Πίνακας 5-159: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Λαυρεωτικής.....	283
Πίνακας 5-160: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.....	283
Πίνακας 5-161: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Ελληνικού.....	284
Πίνακας 5-162: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Λαυρεωτικής.....	285
Πίνακας 5-163: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Λαυρεωτικής.....	285
Πίνακας 5-164: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Λαυρεωτικής.	286
Πίνακας 5-165: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Λαυρεωτικής.	287
Πίνακας 5-166: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Λαυρεωτικής.....	287
Πίνακας 5-167: Μέση μηνιαία βροχόπτωση και θερμοκρασία για την περιοχή Λαυρεωτικής.	289

Πίνακας 5-168: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Λαυρεωτικής όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.....	290
Πίνακας 5-169: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Λαυρεωτικής, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.....	291
Πίνακας 5-170: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Λαυρεωτικής που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.	293
Πίνακας 5-171: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Λαυρεωτικής.	293
Πίνακας 5-172: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Λαυρεωτικής.	294
Πίνακας 5-173: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Λαυρεωτικής.	296
Πίνακας 5-174: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάστασης περιοχής Λαυρεωτικής.....	304

Εικόνες

Εικόνα 2.1: Καμένες δασικές εκτάσεις στην Ελλάδα 2000-2021.	25
Εικόνα 2.2: Χρονοσειρά καμένων εκτάσεων λόγω πυρκαγιάς στην Ελλάδα 2008.....	26
Εικόνα 4.1: Δένδρο λήψης απόφασης για την ιεράρχηση των προτεινόμενων περιοχών προς αναδάσωση.	39
Εικόνα 5.1: Χαρτογραφική απεικόνιση των ορίων των καμένων εκτάσεων όλων των περιοχών μελέτης.	44
Εικόνα 5.2: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Γερανίων.....	46
Εικόνα 5.3: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Γερανίων.....	47
Εικόνα 5.4: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Γερανίων.	48
Εικόνα 5.5: Γράφημα υετού για την περιοχή Γερανίων.....	48
Εικόνα 5.6: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Γερανίων.....	49
Εικόνα 5.7: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Γερανίων.....	50
Εικόνα 5.8: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Γερανίων.....	51
Εικόνα 5.9: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Γερανίων όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.....	52
Εικόνα 5.10: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Γερανίων.....	54
Εικόνα 5.11: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Γερανίων.....	55
Εικόνα 5.12: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Γερανίων.	56
Εικόνα 5.13: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Γερανίων.	57
Εικόνα 5.14: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Γερανίων.	57
Εικόνα 5.15: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Γερανίων.....	58
Εικόνα 5.16: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Γερανίων.	71
Εικόνα 5.17: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Κεφαλληνίας.	73
Εικόνα 5.18: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Κεφαλληνίας.	74
Εικόνα 5.19: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Κεφαλληνίας.	74
Εικόνα 5.20: Γράφημα υετού για την περιοχή Κεφαλληνίας.....	75
Εικόνα 5.21: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Κεφαλληνίας.....	76
Εικόνα 5.22: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Κεφαλληνίας.....	77

Εικόνα 5.23: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Κεφαλληνίας.....	78
Εικόνα 5.24: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Κεφαλληνίας όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.....	79
Εικόνα 5.25: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Κεφαλληνίας.....	81
Εικόνα 5.26: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Κεφαλληνίας.....	82
Εικόνα 5.27: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Κεφαλληνίας.....	83
Εικόνα 5.28: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Κεφαλληνίας.....	84
Εικόνα 5.29: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Κεφαλληνίας.....	84
Εικόνα 5.30: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Κεφαλληνίας.....	85
Εικόνα 5.31: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Κεφαλληνίας.....	88
Εικόνα 5.32: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Σάμου.....	90
Εικόνα 5.33: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Σάμου.....	91
Εικόνα 5.34: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Σάμου.....	91
Εικόνα 5.35: Γράφημα υετού για την περιοχή Σάμου.....	92
Εικόνα 5.36: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Σάμου.....	93
Εικόνα 5.37: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Σάμου.....	94
Εικόνα 5.38: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Σάμου.....	95
Εικόνα 5.39: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Σάμου όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.....	96
Εικόνα 5.40: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Σάμου.....	98
Εικόνα 5.41: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Σάμου.....	99
Εικόνα 5.42: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Σάμου.....	100
Εικόνα 5.43: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Σάμου.....	101
Εικόνα 5.44: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Σάμου.....	101
Εικόνα 5.45: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Σάμου.....	102
Εικόνα 5.46: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Σάμου.....	113
Εικόνα 5.47: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Ρόδου.....	115
Εικόνα 5.48: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Ρόδου.....	116

Εικόνα 5.49: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Ρόδου.....	116
Εικόνα 5.50: Γράφημα υετού για την περιοχή Ρόδου.....	117
Εικόνα 5.51: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Ρόδου.....	118
Εικόνα 5.52: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Ρόδου.....	119
Εικόνα 5.53: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Ρόδου.....	120
Εικόνα 5.54: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ρόδου όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.....	121
Εικόνα 5.55: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Ρόδου.....	123
Εικόνα 5.56: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Ρόδου.....	124
Εικόνα 5.57: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Ρόδου.....	125
Εικόνα 5.58: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Ρόδου.....	125
Εικόνα 5.59: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Ρόδου.....	126
Εικόνα 5.60: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Ρόδου.....	135
Εικόνα 5.61: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Αττικής-Τατοΐου.....	138
Εικόνα 5.62: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	139
Εικόνα 5.63: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	139
Εικόνα 5.64: Γράφημα υετού για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	140
Εικόνα 5.65: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	141
Εικόνα 5.66: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	142
Εικόνα 5.67: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	143
Εικόνα 5.68: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Αττικής-Τατοΐου όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.....	144
Εικόνα 5.69: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Αττικής-Τατοΐου.....	146
Εικόνα 5.70: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Αττικής-Τατοΐου.....	148
Εικόνα 5.71: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Αττικής-Τατοΐου.....	149
Εικόνα 5.72: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Αττικής-Τατοΐου.....	150
Εικόνα 5.73: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Αττικής-Τατοΐου.....	150
Εικόνα 5.74: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Αττικής-Τατοΐου.....	151
Εικόνα 5.75: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Αττικής-Τατοΐου.....	165

Εικόνα 5.76: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	167
Εικόνα 5.77: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	168
Εικόνα 5.78: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	168
Εικόνα 5.79: Γράφημα υετού για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	169
Εικόνα 5.80: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	170
Εικόνα 5.81: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	171
Εικόνα 5.82: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	172
Εικόνα 5.83: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.....	173
Εικόνα 5.84: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	175
Εικόνα 5.85: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	176
Εικόνα 5.86: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	177
Εικόνα 5.87: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	178
Εικόνα 5.88: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	178
Εικόνα 5.89: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	179
Εικόνα 5.90: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.....	183
Εικόνα 5.91: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Ανατολικής Μάνης.....	185
Εικόνα 5.92: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	186
Εικόνα 5.93: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	186
Εικόνα 5.94: Γράφημα υετού για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	187
Εικόνα 5.95: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	188
Εικόνα 5.96: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	189
Εικόνα 5.97: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	190
Εικόνα 5.98: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ανατολικής Μάνης όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.....	191
Εικόνα 5.99: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Ανατολικής Μάνης.....	194
Εικόνα 5.100: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Ανατολικής Μάνης.....	195
Εικόνα 5.101: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Ανατολικής Μάνης.....	196
Εικόνα 5.102: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Ανατολικής Μάνης.....	197

Εικόνα 5.103: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Ανατολικής Μάνης.....	197
Εικόνα 5.104: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Ανατολικής Μάνης.....	198
Εικόνα 5.105: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Ανατολικής Μάνης.....	213
Εικόνα 5.106: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.....	215
Εικόνα 5.107: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.....	216
Εικόνα 5.108: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.....	217
Εικόνα 5.109: Γράφημα υετού για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.....	217
Εικόνα 5.110: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.....	218
Εικόνα 5.111: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.....	219
Εικόνα 5.112: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.....	220
Εικόνα 5.113: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.....	221
Εικόνα 5.114: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.....	223
Εικόνα 5.115: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.....	224
Εικόνα 5.116: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.....	225
Εικόνα 5.117: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.....	226
Εικόνα 5.118: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.....	226
Εικόνα 5.119: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.....	227
Εικόνα 5.120: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.....	239
Εικόνα 5.121: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Φωκίδας.....	241
Εικόνα 5.122: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Φωκίδας.....	242
Εικόνα 5.123: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Φωκίδας.....	242
Εικόνα 5.124: Γράφημα υετού για την περιοχή Φωκίδας.....	243
Εικόνα 5.125: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Φωκίδας.....	244
Εικόνα 5.126: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Φωκίδας.....	245
Εικόνα 5.127: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Φωκίδας.....	246
Εικόνα 5.128: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Φωκίδας όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.....	247
Εικόνα 5.129: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Φωκίδας.....	249

Εικόνα 5.130: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Φωκίδας.....	250
Εικόνα 5.131: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Φωκίδας.....	251
Εικόνα 5.132: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Φωκίδας.....	252
Εικόνα 5.133: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Φωκίδας.....	252
Εικόνα 5.134: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Φωκίδας.....	253
Εικόνα 5.135: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Φωκίδας.....	258
Εικόνα 5.136: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	260
Εικόνα 5.137: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	261
Εικόνα 5.138: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	261
Εικόνα 5.139: Γράφημα υετού για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	262
Εικόνα 5.140: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	263
Εικόνα 5.141: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	264
Εικόνα 5.142: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	265
Εικόνα 5.143: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.....	266
Εικόνα 5.144: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	268
Εικόνα 5.145: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	269
Εικόνα 5.146: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	270
Εικόνα 5.147: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	271
Εικόνα 5.148: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	271
Εικόνα 5.149: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	272
Εικόνα 5.150: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.....	282
Εικόνα 5.151: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Λαυρεωτικής.....	284
Εικόνα 5.152: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Λαυρεωτικής.....	285
Εικόνα 5.153: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Λαυρεωτικής.....	286
Εικόνα 5.154: Γράφημα υετού για την περιοχή Λαυρεωτικής.....	286
Εικόνα 5.155: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Λαυρεωτικής.....	287
Εικόνα 5.156: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Λαυρεωτικής.....	288

Εικόνα 5.157: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Λαυρεωτικής.....	289
Εικόνα 5.158: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Λαυρεωτικής όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.....	290
Εικόνα 5.159: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Λαυρεωτικής.	292
Εικόνα 5.160: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Λαυρεωτικής.	293
Εικόνα 5.161: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Λαυρεωτικής.....	294
Εικόνα 5.162: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Λαυρεωτικής.....	295
Εικόνα 5.163: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Λαυρεωτικής.....	295
Εικόνα 5.164: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Λαυρεωτικής.	296
Εικόνα 5.165: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Λαυρεωτικής.....	305

Προτεινόμενη βιβλιογραφική αναφορά:

Τζαμτζής Ι., Κόκκορης Ι.Π., Σαμαριτάκης Β., Γκανάτσας Π., Τζηρίτης Ηλ., Γεωργιάδης Ν., 2022. Μελέτη χαρτογραφικής αποτύπωσης περιοχών που επηρεάστηκαν από τις δασικές πυρκαγιές της αντιπυρικής περιόδου 2021. WWF Ελλάς, Αθήνα. Σελ. 325 & 12 Παραρτήματα.

Suggested citation:

Tzamtzis I., Kokkoris I.P., Samaritakis V., Ganatsas P., Tziritis El., Georgiadis N., 2022. Mapping study of the areas affected by forest fires in the fire season 2021. WWF Greece, Athens. pp. 325 & XII Annexes.

Το έργο στο οποίο εντάσσεται η παρούσα μελέτη χρηματοδοτήθηκε από το δίκτυο του WWF και συγκεκριμένα το WWF Βελγίου.

1 Γενικά

1.1 Εισαγωγή

Η παρούσα μελέτη με τίτλο «Μελέτη χαρτογραφικής αποτύπωσης περιοχών που επηρεάστηκαν από τις δασικές πυρκαγιές της αντιπυρικής περιόδου 2021» εκπονείται στο πλαίσιο του από 9 Νοεμβρίου 2021 συμφωνητικού παροχής υπηρεσιών μεταξύ του Κοινωφελούς Ιδρύματος με την επωνυμία «Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση WWF Ελλάς» και της εταιρείας ACCEL – I. TZAMTZHS & ΣΙΑ Ο.Ε., και χρηματοδοτήθηκε από το WWF Βελγίου.

Οι δασικές πυρκαγιές των τελευταίων δεκαετιών στη χώρα μας, βρίσκονται ολοένα και περισσότερο στο επίκεντρο του δημόσιου διαλόγου μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων της κοινωνίας, όπως η κυβέρνηση, η διοίκηση, η πανεπιστημιακή και ερευνητική κοινότητα, οι ΜΚΟ και φιλοπεριβαλλοντικές οργανώσεις, η κοινωνία των πολιτών. Είναι χαρακτηριστικό δε ότι ο διάλογος αυτός γίνεται ακόμα πιο «έντονος» σε έτη που χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερα καταστροφικές πυρκαγιές είτε στο φυσικό είτε στο ανθρωπογενές περιβάλλον και επικεντρώνεται σε μεγάλο βαθμό στις παρεμβάσεις και τα μέτρα της «επόμενης ημέρας», και συγκεκριμένα τις αναδασώσεις με σκοπό την επαναφορά του φυσικού τοπίου. Τα παραπάνω είναι απολύτως φυσιολογικά και κατανοητά, δεδομένης της απώλειας φυσικού κεφαλαίου (ζωικού και φυτικού), αλλά πολύ συχνά και των ανθρώπινων περιουσιών και δυστυχώς ανθρώπινων ζώων. Αυτό συνέβη και το περασμένο καλοκαίρι, όπου βιώσαμε την τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή ως αποτέλεσμα των δασικών πυρκαγιών, με την καμένη έκταση των δασικών οικοσυστημάτων να ανέρχεται περίπου σε 140.000 εκτάρια¹. Θα λέγαμε, ότι ο διάλογος αυτός είναι απαραίτητος ή καλύτερα επιβάλλεται, ιδιαίτερα στο πλαίσιο της κλιματικής αλλαγής και των επιπτώσεών της που ήδη βιώνουμε, αλλά και των προβλέψεων που έχουν δημοσιευθεί εδώ και πολλά χρόνια για τις μελλοντικές επιπτώσεις της, με σκοπό την έγκαιρη αλλά και έγκυρη προετοιμασία μας. Ωστόσο, ορισμένα από τα ερωτήματα που αναδεικνύονται σε σχέση με τα παραπάνω είναι: Ο διάλογος αυτός γίνεται στο σωστό πλαίσιο και χρόνο ή μόνο όταν έχουμε για παράδειγμα έντονα και καταστροφικά γεγονότα; Λαμβάνονται υπόψη όλες οι κρίσιμες παράμετροι, και ιδιαιτέρως αυτές της κλιματικής αλλαγής και των προβλέψεων σε σχέση με τις αναμενόμενες εξελίξεις και επιπτώσεις της; Είναι συμμετοχικός ο διάλογος και «ακούγεται» όπως και όσο πρέπει η «φωνή» όλων των φορέων της κοινωνίας και των αρμοδίων; Ο σκοπός του διαλόγου αυτού και άρα των επιθυμητών αποτελεσμάτων των δράσεων είναι ίδιος και κοινός για όλους; Οι σχεδιαζόμενες δράσεις τελικά καθοδηγούνται από την ορθή πρακτική, βασιζόμενη στην συσσωρευμένη πολυετή εμπειρία και ειδικά στην επιστημονική τεκμηρίωση;

Το WWF Ελλάς στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων των πυρκαγιών που εκδηλώθηκαν το καλοκαίρι 2021, στοχεύει στην ανάπτυξη μιας επιστημονικά τεκμηριωμένης θέσης για την αναγκαιότητα και τη σκοπιμότητα των τεχνητών αναδασώσεων, που θα αναδείξει τις πραγματικές ανάγκες τεχνητών παρεμβάσεων, ώστε να υπάρξει ορθή στόχευση και των ιδιωτικών

¹ Στην παρούσα μελέτη ως μονάδα μέτρησης εμβαδού χρησιμοποιείται το εκτάριο (ha), καθώς πρόκειται για ευρέως διαδεδομένη μονάδα μέτρησης διεθνώς. 1 ha αντιστοιχεί σε 10 στρέμματα.

πρωτοβουλιών αλλά και του Εθνικού Προγράμματος Αναδάσωσης που θα χρηματοδοτηθεί από το Ταμείο Ανάκαμψης και το ΕΣΠΑ 2021-2027.

Στο πλαίσιο αυτού του σχεδίου δράσης, το WWF Ελλάς ανέθεσε στην εταιρεία ACCEL – I. TZAMTZIS & ΣΙΑ Ο.Ε. την παρούσα μελέτη, σκοποί της οποίας είναι:

- Η χαρτογράφηση συγκεκριμένων περιοχών της Ελλάδας που επηρεάστηκαν από τις δασικές πυρκαγιές της αντιπυρικής περιόδου 2021. Οι περιοχές αυτές χαρακτηρίζονται από το εκτεταμένο εύρος των επιπτώσεων από τις πυρκαγιές.
- Η χαρτογράφηση και αποτύπωση των επικαλύψεων παλαιότερων πυρκαγιών στις παραπάνω περιοχές.
- Η τεκμηριωμένη ιεράρχηση των περιοχών που προκρίνονται για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης, οι προτάσεις για τα είδη και τον τρόπο παρεμβάσεων βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων και παραμέτρων υποστηριζόμενα από την αντίστοιχη, κατά περίπτωση, επιστημονική τεκμηρίωση, σύμφωνα με τη δασολογική επιστήμη και πρακτική.

1.2 Executive summary

The present study entitled " Mapping study of the areas affected by forest fires in the fire season 2021" is conducted in the framework of the service agreement from November 9, 2021 between the Public Benefit Foundation under the name "World Wide Fund for Nature WWF Greece" and the company ACCEL - I. TZAMTZIS & Co G.P., and was funded by the WWF Belgium.

The forest fires of the last decades in our country are increasingly at the center of the public dialogue between the involved stakeholders of the society, such as the government, the administration, the university and research community, the NGOs and environmental organizations, the civil society. It is characteristic that this dialogue becomes even more prominent in years characterized by particularly catastrophic fires in either the natural or human-made environment and focuses, to a large extent, on the interventions and measures of the "next day", and in particular reforestation actions aiming at the restoration of the natural landscape. The above are totally normal and understandable, given the loss of natural capital (fauna and flora), but very often also of human property and unfortunately of human lives. This happened during the last summer, when we experienced the huge environmental disaster as a result of forest fires, with the burned area of forest ecosystems amounting to approximately 140,000 hectares. We could argue that this dialogue is necessary or better imposed, especially in the context of climate change and its impacts that we are already experiencing, but also of the projections that have been published for many years now for the future effects, in order to timely and appropriately prepare ourselves. However, some of the questions arising in relation to the above are: Is this dialogue taking place in the right context and time or only when we have, for example, intense and catastrophic events? Are all critical parameters taken into account, and in particular those of climate change and of projections in relation to the expected outcomes and its effects? Is the dialogue participatory and is the "voice" of all involved stakeholders heard as appropriate? Is the objective of this dialogue and therefore of the desired actions' outcomes the same and common to all? Ultimately, are the planned actions guided by good practice, based on the accumulated longlasting experience and especially on scientific justification?

WWF Greece, in the framework of the action plan for confronting the effects of the fires that occurred in the summer of 2021, aims to develop a scientifically justified position on the necessity and feasibility of human induced reforestation, which will highlight the real needs for interventions, in order for the private initiatives and for the National Reforestation Program which will be funded by the Recovery Fund and the PA 2021-2027 to be properly targeted.

In the context of this action plan, WWF Greece assigned to the company ACCEL - I. TZAMTZIS & Co G.P. the present study. Its objectives are:

- the mapping of specific areas of Greece that were affected by forest fires in the fire season 2021. These areas are characterized by their extensive impacts.
- The mapping of the overlaps of past fires in the above areas.
- A justified prioritization of the areas that qualify for human induced reforestation, the proposal for the species and the way of the interventions based on specific criteria and parameters supported by the respective scientific justification, as necessary, in accordance with the forestry science and practice.

1.3 Ομάδα μελέτης

Η ομάδα της παρούσας μελέτης αποτελείται από επιστήμονες δασολόγους στην ολότητά της, με πολυετή και εξειδικευμένη εμπειρία σε σχέση με τα επιμέρους αντικείμενα της μελέτης. Συγκεκριμένα, η ομάδα μελέτης απαρτίζεται από τους:

- Ιορδάνη Τζαμτζή, ως εκπρόσωπος της εταιρείας ACCEL – I. TZAMTZIS & ΣΙΑ Ο.Ε.

Δασολόγος-Περιβαλλοντολόγος (ΑΠΘ, Ελλάδα), κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου στην Προστασία του Περιβάλλοντος και Αειφόρο Ανάπτυξη και επί του παρόντος διδακτορικός φοιτητής στο Τμήμα Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΑΠΘ, Ελλάδα) στο επιστημονικό πεδίο «Δάση και κλιματική αλλαγή». Διαθέτει πλέον των 10 ετών εξειδικευμένη εμπειρία στην χαρτογράφηση δασών και δασικών εκτάσεων και την ανάπτυξη Δασικών Χαρτών, μελέτες αναδασώσεων και στην εκτίμηση εκπομπών/απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου από τον τομέα Χρήσεις Γης, Αλλαγές Χρήσεων Γης και Δασοπονία (ΧΓΑΧΓΔ), σύμφωνα με τις προβλέψεις της Σύμβασης Πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή (UNFCCC), των οργάνων της και της σχετικής ευρωπαϊκής και εθνικής νομοθεσίας και των σχετικών διεθνών συμβάσεων.

- Πέτρο Γκανάτσα

Καθηγητής Δασικής Οικολογίας και Δασοκομίας στο Εργαστήριο Δασοκομίας, του Τμήματος Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Διδάσκει επί μια 25ετία, αρκετά προπτυχιακά και μεταπτυχιακά μαθήματα όπως: Αναδασώσεις, Δασική Οικολογία, Δασοκομία, Οικολογία, Κλιματική Αλλαγή και Δασικά Οικοσυστήματα, Διατήρηση της Βιοποικιλότητας, Μεταπυρική Αναγέννηση Δασικών Οικοσυστημάτων, Αποκατάσταση μετά από πυρκαγιά, Φαινόμενα οικολογικής διαδοχής.

- Ιωάννη Π. Κόκκορη

Δασολόγος-Περιβαλλοντολόγος ΑΠΘ, MSc, PhD, μελετητής και ερευνητής σε θέματα οικολογίας και διαχείρισης χερσαίων οικοσυστημάτων, χαρτογραφήσεων, περιβαλλοντικών επιπτώσεων και οικοσυστημικών υπηρεσιών. Διαθέτει διδακτορικό και μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών στο πεδίο της καταγραφής, αξιολόγησης, χαρτογράφησης και τηλεπισκόπησης τύπων οικοτόπων και ειδών χλωρίδας, με έμφαση στις προστατευόμενες περιοχές. Διαθέτει επίσης, μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών στην ανάλυση μεγάλων δεδομένων και στα εφαρμοσμένα οικονομικά, με έμφαση στις αναλύσεις κοινωνικοοικονομικών δεδομένων σχετικά με τη βιοποικιλότητα και τις προστατευόμενες περιοχές στην Ευρώπη.

➤ Βασίλη Σαμαριτάκη

Δασολόγος-Περιβαλλοντολόγος ΑΠΘ, ειδικός σε θέματα συλλογής, διαχείρισης, ανάλυσης και απόδοσης γεωχωρικών και –μη δεδομένων με έμφαση στα δασικά οικοσυστήματα. Διαθέτει, μεταπτυχιακό τίτλο ειδίκευσης στα Γεωγραφικά Συστήματα Πληροφοριών και δίπλωμα χειριστή μη επανδρωμένων αεροσκαφών.

Ομάδα αυτοψιών

➤ Ηλίας Τζηρίτης

Πολιτικός Επιστήμονας, MSc «Περιβαλλοντική Πολιτική και Διαχείριση», συντονιστής δράσεων για τις δασικές πυρκαγιές στο Χερσαίο Πρόγραμμα του WWF Ελλάς. Ενεργός εθελοντής δασοπυροσβέστης εγγεγραμμένος στο μητρώο της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας.

➤ Νίκος Γεωργιάδης

Δασοπόνος-Περιβαλλοντολόγος με διδακτορικό (PhD) στη δασική διαχείριση και στα συστήματα πιστοποίησης αυτής, από το πανεπιστήμιο της Ουαλίας (UWB). Έχει εργαστεί ως ιδιώτης μελετητής, ως επιστημονικός σύμβουλος περιβαλλοντικών και εκπαιδευτικών οργανισμών, αλλά και ιδιωτικών επιχειρήσεων. Στην παρούσα χρονική περίοδο εργάζεται στο WWF Ελλάς ως συντονιστής δράσεων δασικής διαχείρισης.

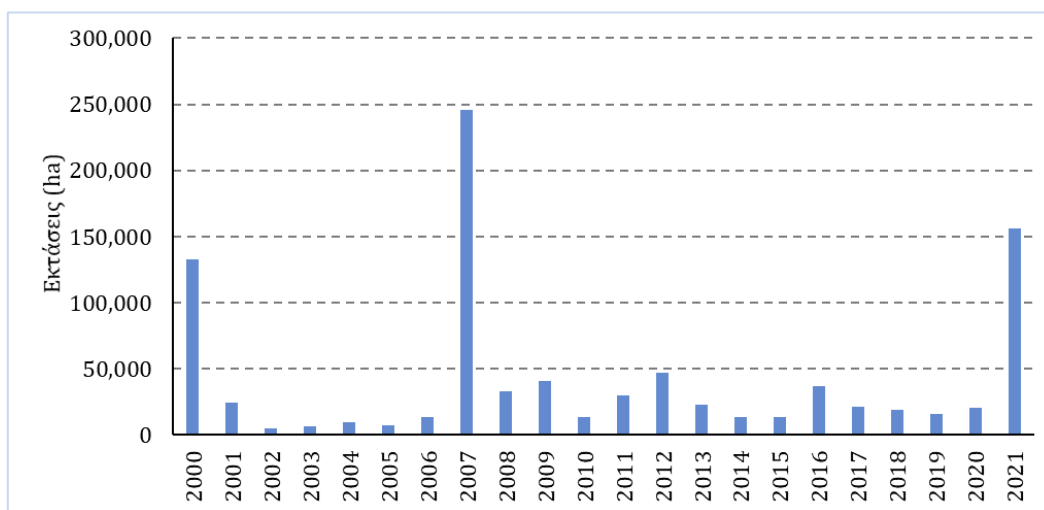
2 Δασικές πυρκαγιές στην Ελλάδα και μεταπυρική αποκατάσταση δασικών οικοσυστημάτων

2.1 Δασικές πυρκαγιές

Οι κλιματολογικές συνθήκες που επικρατούν στη Μεσογειακή ζώνη χαρακτηρίζονται από ήπιους δροσερούς και υγρούς χειμώνες και από μία σχετικά μακρά θερμή και ξηρή περίοδο. Οι συνθήκες ξηρασίας, ιδιαίτερα κατά τη θερινή περίοδο, σε συνδυασμό με το είδος της βλάστησης και τη μεγάλη συγκέντρωση καύσιμης ύλης στις δασικές περιοχές (κυρίως λόγω ελλιπούς διαχείρισης) ευνοούν την εκδήλωση και σε αρκετές περιπτώσεις τη γρήγορη εξάπλωση δασικών πυρκαγιών.

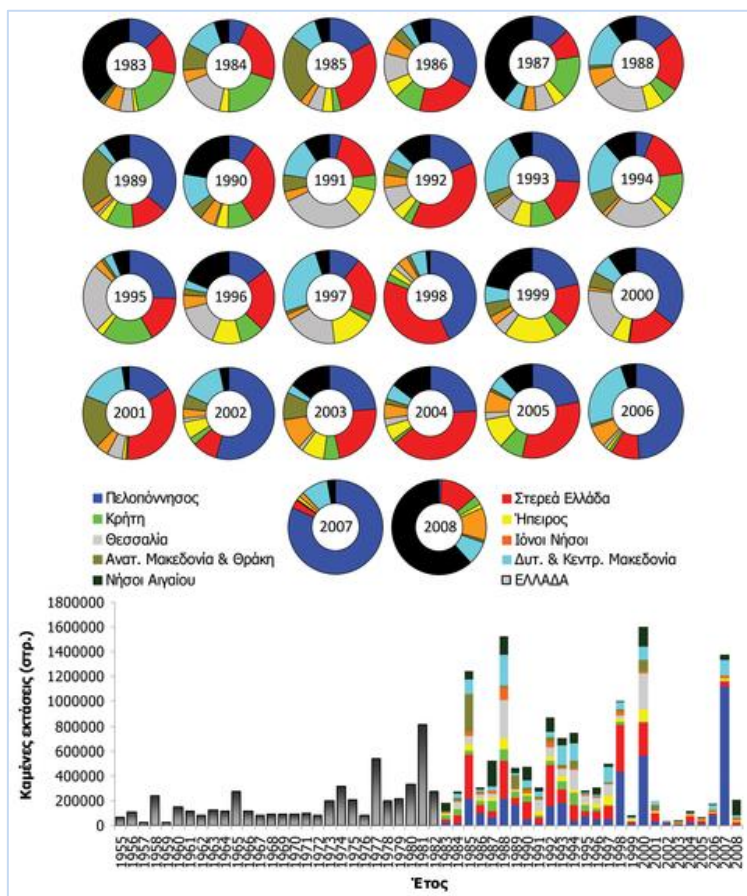
Κατά περιόδους ο αριθμός των δασικών πυρκαγιών και των καμένων εκτάσεων παρουσιάζουν σημαντική άνοδο με καταστρεπτικές συνέπειες στα δασικά οικοσυστήματα, αλλά και σε αγροτικές εκτάσεις, υποδομές και οικιστικά περιβάλλοντα που βρίσκονται εντός των δασών και δασικών εκτάσεων ή σε παραδασόβιες περιοχές, ακόμα και σε ανθρώπινες ζωές.

Με βάση το ετήσιο αρχείο συμβάντων του Πυροσβεστικού Σώματος Ελλάδος και τα δεδομένα του European Forest Fire Information System (EFFIS) (για τις καμένες δασικές εκτάσεις του έτους 2021), το σύνολο των καμένων δασικών εκτάσεων για την χρονική περίοδο 2000-2021 ανέρχεται σε 930.483 εκτάρια. Από τα στοιχεία αυτά, όπως εμφανίζονται στην εικόνα παρακάτω, διακρίνουμε ότι τα έτη 2000, 2007 και 2021 ήταν ιδιαίτερα καταστροφικά, καθότι οι καμένες δασικές εκτάσεις ξεπέρασαν τα 100.000 εκτάρια.

Εικόνα 2.1: Καμένες δασικές εκτάσεις στην Ελλάδα 2000-2021.
(Πηγή: Πυροσβεστικό Σώμα, EFFIS)

Επίσης, σύμφωνα με παλαιότερη μελέτη που έγινε από το WWF Ελλάς, η οποία καλύπτει τη χρονική περίοδο 1983-2008 και άλλα έτη στη σύγχρονη ιστορία της χώρας χαρακτηρίζονται από τις καταστροφικότερες συνέπειες των πυρκαγιών, όπως για παράδειγμα τα έτη 1988 και 1985 όπου οι καμένες εκτάσεις ξεπέρασαν τα 120.000 ha.

Εικόνα 2.2: Χρονοσειρά καμένων εκτάσεων λόγω πυρκαγιάς στην Ελλάδα 2008. (Πηγή: WWF Ελλάς, Τσαγκάρη κ.α., 2011)

Με βάση την ίδια έρευνα (WWF Ελλάς, Τσαγκάρη κ.α., 2011), την περίοδο 1983-2008 καιγόταν κατά μέσο όρο 52.358 ha δασικών και γεωργικών εκτάσεων, με τις περισσότερες καμένες εκτάσεις να εντοπίζονται την πενταετία 1996-2000 με μέση ετήσια τιμή 69.962 ha.

Τα αίτια των δασικών πυρκαγιών μπορούν να καταταγούν στις παρακάτω κατηγορίες (Καϊλίδης, 1990, Αντωνόπουλος, 1997, Βορίσης, 2004):

- Φυσικά αίτια: στα οποία περιλαμβάνονται κυρίως οι κεραυνοί και πολύ σπανιότερα τα ηφαιστεια. Προφανώς η αιτία των ηφαιστειών δεν υφίσταται στην γεωγραφική περιοχή της Ελλάδας, αλλά αφορά ηφαιστειογενείς περιοχές σε διάφορα σημεία του πλανήτη. Γενικά, οι πυρκαγιές που οφείλονται σε φυσικά αίτια είναι περιορισμένες.
- Ανθρώπινη αμέλεια: στην οποία οφείλονται οι περισσότερες δασικές πυρκαγιές που συμβαίνουν στην Ελλάδα. Οι αιτίες είναι διάφορες και οι πιο συχνές είναι η καύση ξερών χόρτων στα χωράφια, η καύση καλαμιών στα όρια χωραφιών ή κατά μήκος αρδευτικών διωρύγων, η καύση σκουπιδιών, βραχυκυκλώματα και σπινθήρες καλωδίων και μηχανών, διατάξεις θέρμανσης αγροικιών, υπαίθρια παρασκευή φαγητού, εργασίες, κ.λπ.
- Εμπρησμοί: στους οποίους οφείλονται ίσως οι περισσότερο καταστροφικές πυρκαγιές, δεδομένου ότι οι εμπρηστές επιλέγουν τις περιόδους, όπου οι καιρικές συνθήκες (υψηλές

θερμοκρασίες και ισχυροί άνεμοι) ευνοούν τη γρήγορη εξάπλωση των δασικών πυρκαγιών. Οι συνηθέστερες αιτίες έχουν σχέση με την αλλαγή χρήσεων γης των καμένων εκτάσεων και κατ' επέκταση με την οικονομική τους εκμετάλλευση.

- Άγνωστα αίτια: στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται οι δασικές πυρκαγιές των οποίων τα αίτια είναι ανέφικτο να προσδιοριστούν ή να αποδειχθούν.

Γενικά οι δασικές πυρκαγιές στην περιοχή της Μεσογείου και κατά συνέπεια και στην Ελλάδα οφείλονται σε συντριπτικό ποσοστό σε ανθρωπογενή αίτια, ενώ πολύ μικρό είναι το ποσοστό των δασικών πυρκαγιών που οφείλονται σε φυσικά αίτια (WWF, 2019).

Η ένταση με την οποία πλήττει μια δασική πυρκαγιά το τοπίο δεν είναι σταθερή, αλλά μεταβαλλόμενη και εξαρτάται από την επίδραση συγκεκριμένων παραγόντων, όπως είναι οι τοπικές κλιματικές συνθήκες, η τοπογραφία και μορφολογία του εδάφους και το είδος της δασικής βλάστησης (Chmielewski et al., 2014). Ειδικότερα οι βασικοί περιβαλλοντικοί παράμετροι που επηρεάζουν την ανάφλεξη και εξάπλωση των δασικών πυρκαγιών είναι (Gisborne, 2004, García-Llamas et al., 2019, Στεφανίδου, 2021):

- Καιρικές συνθήκες: η παρατεταμένη ξηρασία, οι υψηλές θερμοκρασίες και οι δυνατοί άνεμοι δημιουργούν ένα ιδανικό περιβάλλον για την εμφάνιση και κυρίως για την επέκταση των δασικών πυρκαγιών (Zumbunnen et al. 2011). Ταυτόχρονα, η ανομβρία σε συνδυασμό με τις υψηλές θερμοκρασίες της θερινής περιόδου περιορίζουν σημαντικά την υγρασία στα δάση αυξάνοντας με τον τρόπο αυτό ευφλεξιμότητα της καύσιμης δασικής ύλης (Pettinari and Chuvieco 2020).
- Μορφολογία του εδάφους – τοπογραφική διαμόρφωση: μία ιδιαιτερότητα των δασικών πυρκαγιών είναι ότι εξαπλώνονται ταχύτερα στην ανηφόρα παρά στην κατηφόρα. Έτσι, η κλίση του εδάφους παίζει πολύ μεγάλο ρόλο στο ρυθμό και στην ταχύτητα διάδοσης της πυρκαγιάς, όταν αυτή επεκτείνεται προς μεγαλύτερα υψόμετρα. Πιο αναλυτικά κατά τη διάρκεια εξέλιξης της δασικής πυρκαγιάς σε ένα υψόμετρο θερμαίνεται η καύσιμη ύλη στο αμέσως μεγαλύτερο υψόμετρο με αποτέλεσμα την ξήρανση της και τελικά την ευκολότερη ανάφλεξη της (Rothermel 1983, Pettinari & Chuvieco 2020). Πρόσθετα, η έκθεση της δασικής περιοχής καθορίζει την ηλιακή ακτινοβολία που δέχεται και συνεπώς ρυθμίζει σε μεγάλο βαθμό την περιεχόμενη υγρασία στο δάσος και συνεπώς στην καύσιμη ύλη. Έτσι, περιοχές που είναι εκτεθειμένες λόγω αναγλύφου σε εντονότερη ηλιακή ακτινοβολία, είναι ξηρότερες και κατά συνέπεια περισσότερο εύφλεκτες (Στεφανίδου, 2021).
- Καύσιμη ύλη: τα φυτικά είδη του δάσους καθορίζουν τη χημική σύσταση και την υγρασία της καύσιμης ύλης, ενώ η πυκνότητα των δασικών ειδών και η έκταση του δάσους επηρεάζει τον συσσωρευμένο όγκο της. Αναλυτικότερα, όσο πιο εύφλεκτα υλικά υπάρχουν (π.χ. ρητίνη), όσο μικρότερη είναι η υγρασία και όσο μεγαλύτερος είναι ο όγκος της καύσιμης ύλης, τόσο πιο εύλωτο είναι το δάσος στην εμφάνιση και εξάπλωση δασικής πυρκαγιάς. Επιπρόσθετα μεγάλο ρόλο παίζει και η ομοιομορφία και συνέχεια της καύσιμης ύλης, καθώς ρυθμίζει το ρυθμό διάδοσης της δασικής πυρκαγιάς (Keane, 2015).

Τα είδη των δασικών πυρκαγιών ανάλογα με τον τρόπο εξάπλωσης τους και ανάλογα με τη θέση τους στην επιφάνεια του εδάφους διακρίνονται σε (Καϊλίδης, 1990):

- Πυρκαγιές εδάφους ή υπόγειες: οι πυρκαγιές αυτής της κατηγορίας καίνε την οργανική ύλη και τον φυλλοτάπητα που συσσωρεύεται στην επιφάνεια του εδάφους εντός του δασικού περιβάλλοντος.
- Πυρκαγιές επιφάνειας ή έρπουσες: είναι οι πυρκαγιές που καίνε τα λιβάδια που αποτελούν βοσκοτόπους, τον βελονοτάπητα ή φυλλοτάπητα, τα παρακείμενα ξερά κλαδιά, την αναγέννηση των δασικών ειδών και τα υπολείμματα των υλοτομιών. Στην κατηγορία αυτή εντάσσονται και οι πυρκαγιές των θαμνώνων που είναι αρκετά συχνές και πολύ επικίνδυνες στη χώρα μας. Από τις πυρκαγιές επιφάνειας προκύπτει και η επόμενη κατηγορία δασικών πυρκαγιών που είναι οι πυρκαγιές κόμης.
- Πυρκαγιές κόμης ή επικόρυφες: η κατηγορία αυτή αφορά τις πυρκαγιές που καίνε την κόμη των δέντρων προκαλώντας τη νέκρωση τους. Οι φωτιές αυτής της κατηγορίας είναι συνηθέστερες στα δασικά είδη με περισσότερο εύφλεκτη κόμη, όπως τα κωνοφόρα και κυρίως η χαλέπιος και τραχεία πεύκη. Αντίθετα σε πλατύφυλλα είδη, των οποίων τα φύλλα είναι πράσινα και χλωρά οι πυρκαγιές αυτές έχουν μικρότερη εμφάνιση και κυρίως μικρότερη εξάπλωση. Ωστόσο υπάρχουν και πλατύφυλλα φυλλοβόλα, όπως η δρυς, που διατηρούν τα ξερά φύλλα τους για μακρύ χρονικό διάστημα και κατά συνέπεια οι συστάδες αυτών των ειδών είναι επιρρεπείς στις πυρκαγιές κόμης.

Οι διαφορετικές συνθήκες που επικρατούν σε κάθε περιοχή που εκδηλώνεται μια δασική πυρκαγιά δρουν ως παράμετροι μεταβολής της έντασης της φωτιάς, είτε ενισχυτικά είτε ανασταλτικά, με αποτέλεσμα τη δημιουργία μετά το πέρας της φωτιάς ενός χωρικά πολύπλοκου μωσαϊκού που αποτελείται από επιμέρους επιφάνειες που διαφέρουν μεταξύ τους, καθώς έχουν υποστεί καύση με διαφορετικό βαθμό σφοδρότητας (Hudak et al., 2004). Από τα αποτελέσματα σχετικών ερευνών προκύπτει ότι η χωρική ανομοιομορφία ή ετερογένεια της σφοδρότητας καύσης, αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους παράγοντες που καθορίζουν τη μεταπυρική αντίδραση της βλάστησης και τη σύνθεση των δασικών ειδών (Miller and Safford, 2012, Δραγόζη, 2016). Ειδικότερα ως σφοδρότητα καύσης περιγράφεται «ο βαθμός περιβαλλοντικής μεταβολής που συντελείται μετά από μια πυρκαγιά» (Eidenshink et al., 2007, Zhang et al., 2013, Δραγόζη, 2016).

Οι επιπτώσεις των δασικών πυρκαγιών στα οικοσυστήματα χωρίζονται σε άμεσες ή βραχυπρόθεσμες και έμμεσες ή μακροπρόθεσμες. Εκτός από την εμφανή καταστροφή και φθορά της βλάστησης, είδη πανίδας νεκρώνονται ή τραυματίζονται από τις δασικές πυρκαγιές, αλλά και όσα επιβιώνουν χάνουν το ενδιαίτημά τους. Μετά από δασικές πυρκαγιές έχει παρατηρηθεί αύξηση του πληθυσμού φλοιοφάγων και ξυλοφάγων εντόμων με καταστρεπτικές συνέπειες για τα ιστάμενα δέντρα που απέφυγαν την πυρκαγιά. Η αισθητική του τοπίου μεταβάλλεται δραματικά και διατηρείται σε αυτή την κατάσταση για αρκετά χρόνια. Το νερό είναι πολύ ευαίσθητο από τη διατάραξη της βλάστησης και την απογύμνωση του εδάφους και είναι χαρακτηριστικό ότι μετά από δασικές πυρκαγιές αυξάνεται η επιφανειακή απορροή του και η πιθανότητα εμφάνισης πλημμυρικών φαινομένων. Σχετικά με το έδαφος, επηρεάζονται λιγότερο οι φυσικοχημικές ιδιότητές του (Nimir and Payne, 1978) και περισσότερο η παραγωγικότητά του, ενώ ο μεγαλύτερος κίνδυνος μετά από μια δασική πυρκαγιά είναι η παράσυρσή του από το νερό

κατά τις βροχοπτώσεις και τελικά η διάβρωσή του. Επιπλέον, κατά την εξέλιξη της δασικής πυρκαγιάς αναπτύσσονται πολύ μεγάλες θερμοκρασίες στην επιφάνεια του εδάφους, αλλά και σε ορισμένα βάθη, γεγονός που έχει καταστρεπτικές συνέπειες στη μικροχλωρίδα και μικροπανίδα του εδάφους (Καϊλίδης, 1990).

Εξίσου σημαντική είναι η επίπτωση των πυρκαγιών στο φαινόμενο της κλιματικής αλλαγής. Με τις δασικές πυρκαγιές εκλύονται άμεσα μεγάλες ποσότητες διοξειδίου του άνθρακα, αλλά και άλλων αερίων του θερμοκηπίου, οι οποίες είχαν απορροφηθεί από την ατμόσφαιρα και συσσωρευθεί στα δασικά οικοσυστήματα σε βάθος πολλών δεκαετιών, σε πολλές περιπτώσεις δε ακόμα και εκατονταετιών.

Τέλος, σημαντικές είναι οι επιπτώσεις των δασικών πυρκαγιών και στο ανθρωπογενές περιβάλλον με τις απώλειες ανθρώπινων ζώων, την καταστροφή οικισμών, κτηνοτροφικών μονάδων και ζώων, αγροτικών καλλιεργειών και τεχνικών υποδομών. Αυτό που ακολουθεί είναι οι άμεσες και έμμεσες οικονομικές συνέπειες σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο.

2.2 Δασικά οικοσυστήματα και μεταπυρική αποκατάσταση

Μετά την εκδήλωση μιας δασικής πυρκαγιάς και την καταστροφή του δασικού οικοσυστήματος ανακύπτει το ζήτημα της αποκατάστασης και ανασυγκρότησης των πληγείσων περιοχών. Οι προσπάθειες αποκατάστασης βασίζονται σε παλαιότερες εμπειρικές τεχνικές, οι οποίες συνεχώς βελτιώνονται και υποστηρίζονται από την επιστημονική έρευνα και την ανάπτυξη της τεχνολογίας (WWF Ελλάς, Καρέτσος κ.α., 2012). Η αποκατάσταση των διαταραγμένων περιοχών των καμένων εκτάσεων, στόχο έχει την άρση της υποβάθμισης των οικοσυστημάτων, την ενίσχυση της φυσικής τους λειτουργίας και την επαναφορά τους στην κατάσταση πριν τη διαταραχή.

Σε αρκετές περιπτώσεις η επιλογή της τεχνικής που θα εφαρμοστεί για να επιτευχθεί η αποκατάσταση των καμένων δασικών εκτάσεων καθοδηγείται από την επιθυμία να αυξηθεί η βιωσιμότητα των οικοσυστημάτων και των υπηρεσιών τους και είναι πιθανό να έχει πολλαπλούς στόχους που προκύπτουν από τα κίνητρα των εμπλεκομένων (Stanturf et al. 2014).

Στους στόχους περιλαμβάνεται σαφώς και η αποκατάσταση της βιοποικιλότητας, αλλά και της ανθεκτικότητας των δασικών οικοσυστημάτων, ώστε να μπορούν να ανταπεξέλθουν σε πιθανές νέες πυρκαγιές.

Στα περισσότερα Μεσογειακά οικοσυστήματα, τα φυτά διαθέτουν δύο βασικούς μηχανισμούς απόκρισης στη δράση της φωτιάς: α) βλαστητική αναγέννηση του ίδιου καμένου ατόμου (αναβλάστηση) και β) εγκατάσταση νέων ατόμων μετά τη φύτευση σπερμάτων, που παραμένουν προστατευμένα από τη φωτιά είτε στο έδαφος είτε στους κώνους των δένδρων (WWF Ελλάς, Αριανούτσου-Φαραγγιτάκη και Καζάνης, 2012). Με βάση αυτούς τους μηχανισμούς των φυτικών ειδών και τις ιδιαίτερες συνθήκες (κλίμα, εδαφικές συνθήκες, κλίσεις, έκθεση κ.λπ.) που επικρατούν σε κάθε καμένη δασική περιοχή, διαμορφώνονται οι στρατηγικές αποκατάστασης και επαναφοράς των δασικών οικοσυστημάτων.

Ωστόσο υπάρχει μία ακόμη μεταβλητή που διαμορφώνει καταλυτικά την στρατηγική που θα επιλεγεί για την αποκατάσταση των δασών. Η μεταβλητή αυτή είναι η πιθανότητα να συμβεί ένα δεύτερο περιστατικό φωτιάς πριν την αναπαραγωγική ωρίμανση των σπερμοαναγεννώμενων φυτών, καθώς τότε αναμένονται δραματικές αλλαγές στη σύνθεση της χλωρίδας και στη δομή της βλάστησης.

Σημειώνεται ότι ο απαιτούμενος χρόνος επανάκαμψης και αποκατάστασης των φυτοκοινοτήτων των Μεσογειακών οικοσυστημάτων κυμαίνεται από λίγα χρόνια για τους θαμνώνες (φρύγανα και μακί) έως τρεις με τέσσερις δεκαετίες για τα πευκοδάση (WWF Ελλάς, Αριανούτσου-Φαραγγιτάκη και Καζάνης, 2012).

Ένα δασικό οικοσύστημα στην περιοχή της Μεσογείου μπορεί να καεί χωρίς μακροπρόθεσμα να υποστεί υποβάθμιση ως προς την ποικιλότητα των ειδών του, τη δομή των κοινοτήτων του και τη γονιμότητα των εδαφών του. Έτσι, στις περισσότερες περιπτώσεις η καλύτερη τακτική είναι να αφεθεί το οικοσύστημα να ενεργοποιήσει τους μηχανισμούς του για να αντιμετωπίσει τη διαταραχή που υπέστη από τη δασική πυρκαγιά. Ωστόσο αυτό δεν σημαίνει ότι οι μηχανισμοί αναγέννησης των φυτικών ειδών ενεργοποιούνται ανεξάρτητα της διαχείρισης που θα εφαρμοστεί μετά τη δασική πυρκαγιά, καθώς υπάρχουν προϋποθέσεις και όροι που πρέπει να πληρούνται. Τα πρώτα στάδια της μεταπυρικής διαδοχής είναι ιδιαίτερα εύθραυστα και κρίσιμα για την επιτυχημένη επανάκαμψη των δασικών οικοσυστημάτων. Ειδικότερα για να μπορέσουν τα δασικά οικοσυστήματα να ολοκληρώσουν μόνα τους και με επιτυχία τη φυσική πορεία επανάκαμψης πρέπει να προστατευτούν από ανθρώπινες παρεμβάσεις όπως η αλλαγή χρήσεων γης, ενώ με συγκεκριμένες απαγορεύσεις και ειδικά σχέδια θα πρέπει να ρυθμίζονται τόσο η βοσκή όσο και η ξύλευση καθώς και οι λοιπές δασοπονικές δραστηριότητες.

Σχετικά με τις τεχνητές αναδασώσεις, μία από τις βασικότερες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται ώστε να είναι επιτυχημένες είναι η σωστή επιλογή των ειδών. Συγκεκριμένα, δεν πρέπει να επιλέγονται είδη ξενικά προς την περιοχή που πρόκειται να αναδασωθεί, ή είδη τα οποία βρίσκονται έξω από τα όρια της φυσικής εξάπλωσης τους. Είναι πολύ πιθανό η λανθασμένη επιλογή ειδών να διαταράξει τη φυσική ισορροπία που υπάρχει μεταξύ των οργανισμών του οικοσυστήματος, με μοιραίο επακόλουθο σε πολλές περιπτώσεις τις πληθυσμιακές εκρήξεις επιβλαβών εντόμων ή την εξαφάνιση ειδών του υπορόφου από το δασικό οικοσύστημα.

Ιδιαίτερα η απαγόρευση της βόσκησης πρέπει να θεωρείται δεδομένη αμέσως μετά τη δασική πυρκαγιά, καθώς τα νεαρά αναβλαστήματα και τα αρτίβλαστα είναι ιδιαίτερα πλούσια σε θρεπτικά συστατικά και κυρίως άζωτο με αποτέλεσμα να θεωρούνται εξαιρετικές ζωτροφές και να είναι ιδιαίτερα ελκυστικά για τα ζώα. Έτσι, η βόσκηση στα κρίσιμα στάδια της έναρξης της μεταπυρικής διαδοχής είναι καταστρεπτική, γιατί ανακόπτει την πορεία φυσικής αναγέννησης των οργανισμών, προκαλεί συμπίεση του εδάφους, απομακρύνει ζωτικής σημασίας οργανική ουσία, ενώ παράλληλα διαβρώνει το έδαφος και οδηγεί το οικοσύστημα σε κατάρρευση.

Απαραίτητα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται αμέσως μετά τη δασική πυρκαγιά στις καμένες εκτάσεις είναι τα παρακάτω:

- Απαγόρευση της βόσκησης, καθώς προκαλεί καταστροφή των νεαρών φυταρίων, προκαλεί συμπίεση του εδάφους και μπορεί να επηρεάσει σημαντικά τη χλωριδική σύνθεση των οικοσυστημάτων.
- Προστασία από πιθανές αλλαγές χρήσεων γης και καταπατήσεις των καμένων εκτάσεων.
- Σύνταξη μελέτης αντιδιαβρωτικής προστασίας, και υλοποίηση αυτής σε εύλογο χρονικό διάστημα και πριν από την έναρξη των χειμερινών βροχοπτώσεων και με τρόπο που να μην

προκαλείται υποβάθμιση της αναγεννώμενης φυτοκοινότητας. Προστασία του εδάφους από τη διάβρωση, ειδικότερα σε θέσεις όπου η κλίση είναι μεγάλη και ο κίνδυνος διάβρωσης αυξημένος.

- Προστασία και διατήρηση άκαυτων νησίδων, εντός των περιοχών των καμένων εκτάσεων, καθώς τα άκαυτα άτομα των φυτικών ειδών μπορούν να συνεισφέρουν στην αναγέννηση της περιοχής μέσω της διασποράς των σπερμάτων, ενώ παράλληλα αποτελούν καταφύγιο για τα εναπομείναντα ζώα της καμένης περιοχής.

Σε σχέση με τις μεθόδους αποκατάστασης μετά από πυρκαγιά και τους τρόπους παρέμβασης, είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι τα δασικά οικοσυστήματα, ως προς την ικανότητά τους για αναγέννηση μετά την πυρκαγιά διακρίνονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες:

1. Δασικά οικοσυστήματα που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές.

Τα οικοσυστήματα αυτά αποκαλούνται γενικά ως πυράντοχα οικοσυστήματα, και τα πιο διαδεδομένα είναι:

- i. τα δάση των μεσογειακών κωνοφόρων χαλεπίου πεύκης (*Pinus halepensis*), τραχείας πεύκης (*Pinus brutia*) και κυπαρισσιού (*Cupressus sempervirens*), λόγω των χαρακτηριστικών των κώνων τους, της οικολογίας των σπόρων και της φυσιολογίας τους,
- ii. τα δάση και οι θαμνώνες αειφύλλων πλατυφύλλων ειδών με αριά (*Quercus ilex*), πουρνάρι (*Quercus coccifera*), σχίνο (*Pistacia lentiscus*), κουμαριά (*Arbutus species*), φιλλυρέα (*Phillyrea latifolia*) κλπ., τα φρυγανικά οικοσυστήματα, αλλά και τα δάση θερμόφιλων φυλλοβόλων ειδών δρυός (*Quercus species*), λόγω της ικανότητάς τους να παραβλαστώνουν.

Στην πρώτη αυτή κατηγορία, κατά κανόνα, η αποκατάσταση των καμένων οικοσυστημάτων δεν αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό πρόβλημα, καθώς η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος θα επιτευχθεί μέσω τη φυσικής αναγέννησης των καμένων δασικών ειδών.

Η ικανότητα αυτή των οικοσυστημάτων στηρίζεται στις οικοφυσιολογικές ιδιότητες των δασικών ειδών ανεξάρτητα των εξωτερικών περιβαλλοντικών συνθηκών.

Επιστημονικά δεδομένα που τεκμηριώνουν αυτή την διάκριση υπάρχουν πολλά στην ελληνική και διεθνή βιβλιογραφία, χωρίς να υπάρχει επιστημονική διχογνωμία επί του θέματος.

Ωστόσο, υπάρχουν εξωγενείς παράγοντες, οι οποίοι κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες, μπορούν να μειώσουν ή/και να εξαλείψουν τη φυσική ικανότητα αναγέννησης των προσαρμοσμένων στη φωτιά δασικών οικοσυστημάτων, όπως:

- Επακόλουθες, μετά την πυρκαγιά, έντονες ανθρώπινες επεμβάσεις, π.χ., αλλαγή χρήσης γης (οικοπεδοποίηση, μετατροπή σε αγροτική γη, κατάληψη έκτασης, κλπ.), βόσκηση ήμερων ζώων, κ.α.
- Ανεπαρκές σταθμολογικό υπόβαθρο (αφορά κυρίως τις εδαφικές συνθήκες) των καμένων εκτάσεων για την ανάπτυξη της μεταπυρικής φυσικής αναγέννησης (φύτρωση σπόρων ή παραβλάστηση), π.χ.
 - α) παντελής απώλεια επιφανειακού εδάφους,
 - β) ισχυρές κλίσεις που οδηγούν σε αδυναμία εγκατάστασης αρτιφύτων.

Σημειώνεται ότι το πρώτο μπορεί να προκύψει ως δευτερογενή επίπτωση της πυρκαγιάς, μέσω της διάβρωσης και στερεομεταφοράς/στερεοαπορροής.

- Τα φυτικά είδη που συνθέτουν τα καμένα δασικά οικοσυστήματα να μην έχουν φθάσει στην περίοδο επαρκούς αναπαραγωγικής ικανότητας, ώστε να είναι ικανά να παράγουν ικανοποιητική ποσότητα πρωτογενούς πολλαπλασιαστικού υλικού (π.χ., επαρκή ποσότητα φυτρώσιμων σπόρων). Το πρόβλημα αυτό εμφανίζεται στην περίπτωση της επανάληψης της πυρκαγιάς σε σύντομο χρονικό διάστημα, π.χ. εντός 15ετίας από την προηγούμενη πυρκαγιά στην ίδια έκταση. Το διάστημα αυτό βέβαια εξαρτάται από το δασικό είδος, αλλά κατά κανόνα το όριο της 15ετίας ισχύει σε πάρα πολλές περιπτώσεις δασικών οικοσυστημάτων, σε παγκόσμιο επίπεδο.

2. Δασικά οικοσυστήματα που δεν έχουν προσαρμοσθεί στις πυρκαγιές

Τα οικοσυστήματα αυτά δεν έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής και φυσικής αναγέννησης μετά την πυρκαγιά. Τα πιο διαδεδομένα από αυτά τα οικοσυστήματα στην Ελλάδα αποτελούνται από δάση με κυρίαρχα είδη την κεφαλληνιακή και υβριδογενή ελάτη (*Abies cephalonica* και *Abies borisii regis*), τη μαύρη πεύκη (*Pinus nigra*), τη δασική πεύκη (*Pinus silvestris*), την κουκουναριά (*Pinus pinea*) καθώς και τα είδη άρκευθου (*Juniperus species*).

Στην δεύτερη αυτή κατηγορία, η αποκατάσταση των καμένων δασικών οικοσυστημάτων μετά την πυρκαγιά αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό πρόβλημα. Απαιτείται σχεδόν πάντοτε και άμεσα η διενέργεια αναδασώσεων σχεδόν σε όλη την καμένη έκταση.

Σκοπός της αποκατάστασης όλων των καμένων δασικών οικοσυστημάτων είναι πάντοτε η **επαναδημιουργία** τους με τα **χαρακτηριστικά** και τις **λειτουργίες** τους, όπως πριν την πυρκαγιά, στο **συντομότερο** δυνατόν χρονικό διάστημα, και **κατά το δυνατόν μέσα από τις περισσότερες φυσικές διαδικασίες**.

Ο σκοπός της αποκατάστασης, όπως περιγράφεται παραπάνω, καθορίζει τόσο τις προτάσεις προτεραιοποίησης των περιοχών για τις οποίες προτείνονται τεχνητές εργασίες αναδάσωσης στην παρούσα μελέτη όσο και τους τρόπους παρέμβασης, κάθε φορά, μετά την πυρκαγιά.

3 Περιοχή μελέτης

Οι κυριότερες πυρκαγιές από πλευράς καμένης έκτασης (> 500ha) ή σημαντικότητας που έπληξαν τη χώρα μας το έτος 2021 παρουσιάζονται στον παρακάτω πίνακα.

Πίνακας 3-1: Πυρκαγιές έτους 2021.

Περιοχή
Αγία Τριάδα Βελεστίνου
Ανατολικής Μάνης
Αττικής-Τατοΐου
Βασιλίτσι Μεσσηνίας
Βόρειας Εύβοιας
Γερανίων
Ηλείας-Αρκαδίας
Κάρπαθος (Απέρι, Σπόα)
Καρπερό Γρεβενών
Κεφαλληνίας
Λαυρεωτικής
Λευκίμη Έβρου
Μεσσηνίας-Αρκαδίας
Όρους Πατέρα-Βιλλίων
Πάδες-Κόνιτσα
Ρόδου
Σάμου
Στύρα Ευβοίας
Φωκίδας

Στην παρούσα μελέτη επιλέχθηκαν να εξεταστούν συγκεκριμένες περιοχές από τις παραπάνω, βάσει αφενός του εύρους των πυρκαγιών αφετέρου των επιπτώσεών τους στα δασικά οικοσυστήματα. Βασικό κριτήριο αποτέλεσε το ιστορικό των ευρύτερων περιοχών σε σχέση με τις δασικές πυρκαγιές (πυρόπληκτες περιοχές). Αναφορικά με την περιοχή της βόρειας Εύβοιας που υπέστη τις καταστροφικότερες συνέπειες των πυρκαγιών του περασμένου καλοκαιριού, δεν περιλαμβάνεται στις περιοχές της παρούσας μελέτης, διότι αποτελεί ιδιαίτερη και ξεχωριστή περιοχή για την οποία εκπονείται πλήρες Σχέδιο Ανασυγκρότησης με σύσταση ειδικής επιτροπής για τον σκοπό αυτόν.

Με βάση τα παραπάνω, η περιοχή μελέτης διακρίνεται σε επί μέρους περιοχές, οριζόμενες από τις πυρκαγιές συγκεκριμένων ημερομηνιών σε συγκεκριμένες περιοχές της χώρας. Στο πλαίσιο της παρούσας μελέτης επομένως, ως περιοχές μελέτης νοούνται οι παρακάτω υπο-περιοχές, οι οποίες και

ορίζουν το αντικείμενο μελέτης μας. Στον Πίνακα 3-2, παρουσιάζονται οι περιοχές μελέτης με την πληροφορία που αφορά στην ημερομηνία έναρξης πυρκαγιάς.

Πίνακας 3-2: Περιοχές μελέτης.

Περιοχή μελέτης	Ημερομηνία πυρκαγιάς
Γερανίων	19 Μαΐου 2021
Κεφαλληνίας	3 Ιουλίου 2021
Σάμου	15 Ιουλίου 2021
Ρόδου	1 Αυγούστου 2021
Αττικής-Τατοΐου	3 Αυγούστου 2021
Μεσσηνίας-Αρκαδίας	4 Αυγούστου 2021
Ανατολικής Μάνης	3 Αυγούστου 2021
Ηλείας-Αρκαδίας	4 Αυγούστου 2021
Φωκίδας	5 Αυγούστου 2021
Όρους Πατέρα-Βιλλίων	16 Αυγούστου 2021
Λαυρεωτικής	16 Αυγούστου 2021

Παρατηρούμε ότι οι περιοχές μελέτης βρίσκονται σε ένα μεγάλο εύρος της ελληνικής επικράτειας και αφορούν εκτάσεις που ανήκουν στις αποκεντρωμένες διοικήσεις Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδας, Αιγαίου, Αττικής και Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου.

4 Υλικά και μέθοδοι

4.1 Δεδομένα και Υλικά

Τα πρωτογενή υλικά που χρησιμοποιήθηκαν στην παρούσα μελέτη αφορούν δεδομένα από διάφορες ελεύθερα προσβάσιμες πηγές δεδομένων. Ταυτόχρονα, εξαιτίας της έλλειψης μιας κοινής κεντρικής πηγής δεδομένων, σε σχέση με τα περιγράμματα των πυρκαγιών και των σχετικών πληροφοριών (π.χ., συντεταγμένες ορίων πυρκαγιάς), πραγματοποιήθηκε απευθείας επικοινωνία με τις κατά τόπους Δασικές Υπηρεσίες, οι οποίες στην πλειοψηφία τους και δεδομένης της χρονικής περιόδου και διάρκειας σύνταξης της παρούσας μελέτης μας προμηθεύσανε τα αντίστοιχα δεδομένα. Πιο συγκεκριμένα, για τους σκοπούς της μελέτης χρησιμοποιήθηκαν τα εξής:

- Περιγράμματα καμένων εκτάσεων από το Ευρωπαϊκό πρόγραμμα Copernicus και συγκεκριμένα της υπηρεσίας χαρτογράφησης – διαχείρισης εκτάκτων περιστατικών (Emergency Management Service – Mapping – EMSR). Πρόκειται για μια υπηρεσία που ενεργοποιείται σε περίπτωση εκτάκτου ανάγκης μετά από αίτηση των αρμοδίων οργάνων. Προϊόντα του EMSR είναι τελικοί χάρτες που απεικονίζουν τα όρια της κάθε πυρκαγιάς (burnt area) καθώς και τον βαθμό σφοδρότητας τους (fire severity). Η τυπική χωρική ανάλυση της αποτύπωσης των πυρκαγιών είναι μικρότερη των 10 μ. Επίσης έγινε χρήση από δεδομένα που προήλθαν μετά από επικοινωνία με τις κατά τόπους Δασικές Υπηρεσίες (όρια αναδασωτέων και αποφάσεις κηρύξεων αναδασωτέων εκτάσεων).
- Προγενέστερες πυρκαγιές 2000-2021 από το ευρωπαϊκό σύστημα πληροφόρησης για τις δασικές πυρκαγιές (European Forest Fire Information System – EFFIS) και το GlobFire Fire Perimeters (2001-2021) που προέρχεται από το Terra and Aqua combined MCD64A1 Version 6 Burned Area.
- Οι αναρτημένοι/κυρωμένοι δασικοί χάρτες της Ελληνικό Κτηματολόγιο.
- Οι κατηγορίες κάλυψης/χρήσεων γης του Ευρωπαϊκού προγράμματος Corine Land Cover 2018, έκδοση v.2020_20u1.
- Οι ορθοφωτογραφίες από την υπηρεσία θέασης ορθοφωτογραφιών της Ελληνικό Κτηματολόγιο (λήψης 2007 – 2009 & 2015-2016).
- Το πρόγραμμα απεικόνισης δορυφορικών εικόνων Google Earth pro.
- Ο γεωλογικός χάρτης της Ελλάδας, του Ι.Γ.Μ.Ε., κλίμακας 1:500.000.
- Το ψηφιακό ανάγλυφο εδάφους χωρικής ικανότητας 25 μέτρων του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού προγράμματος Copernicus (European Digital Elevation Model/EU-DEM, version 1.1).
- Ο χάρτης βλάστησης της Ελλάδος του Υπουργείου Γεωργίας.
- Τα όρια περιοχών υπό καθεστώς προστασίας (δίκτυο NATURA2000, Εθνικοί δρυμοί, Καταφύγια Άγριας Ζωής από την World Database on Protected Areas (WDPA)).

- Η χαρτογράφηση τύπων οικοτόπων στις περιοχές των Ειδικών Ζωνών Διαχείρισης του Δικτύου Natura 2000, του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας (κλίμακα 1: 5.000)
- Τα ψηφιακά χαρτογραφικά υπόβαθρα των διοικητικών ορίων των Περιφερειακών Ενοτήτων, των Καλλικρατικών Δήμων, των Δημοτικών Ενοτήτων και των Δημοτικών – Τοπικών Κοινοτήτων από την Ελληνική Στατιστική Αρχή.
- Όρια ευθύνης των δασικών υπηρεσιών της Ελλάδας, σύμφωνα με το geodata.gov.gr, Ινστιτούτο Πληροφοριακών Συστημάτων/Ερευνητικό Κέντρο «Αθηνά» (ΙΠΣΕΚΑ)
- Κλιματικά δεδομένα από την Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία.

Η επεξεργασία, ανάλυση και θεματική απεικόνιση των δεδομένων υλοποιήθηκε με το λογισμικό διαχείρισης και ανάλυσης γεωχωρικών δεδομένων QGIS.

4.2 Μεθοδολογική προσέγγιση

Το πρώτο στάδιο της μεθοδολογικής μας προσέγγισης, αφορούσε στην αναζήτηση και συλλογή του ελεύθερα διαθέσιμου υλικού και κατόπιν την αξιολόγηση της χρησιμότητάς του για τους σκοπούς της μελέτης, καθώς και τον προσδιορισμό του σκοπού χρήσης τους.

Είναι σαφές, ότι μία από τις πιο σημαντικές παραμέτρους που επηρεάζουν το τελικό προϊόν της μελέτης είναι η χαρτογραφική αποτύπωση των τύπων δασικής βλάστησης και η ακρίβεια που αυτή έχει. Είναι σημαντικό να επισημάνουμε, ότι αν και υπάρχει διαθέσιμος ο χάρτης βλάστησης του υπουργείου Γεωργίας, καθώς και επιπλέον έτοιμα χαρτογραφικά δεδομένα κάλυψης γης και τύπων οικοτόπων (π.χ., Corine Land Cover, χαρτογράφηση τύπων οικοτόπων), αφενός μεν πραγματοποιήθηκε ο συνδυασμός όλων αυτών των δεδομένων για τον προσδιορισμό των δασικών τύπων, αφετέρου δε, αποφασίσαμε να προχωρήσουμε σε περαιτέρω βελτίωση του διαθέσιμου υλικού. Η βελτίωση αυτή έγινε με στόχο την αύξηση της ακρίβειας αποτύπωσης της δασικής βλάστησης, λαμβάνοντας υπόψη την επιστημονική γνώση και εμπειρία των μελών της ομάδας έργου τόσο σε εργασίες πεδίου όσο και σε εργασίες χαρτογράφησης και φωτοερμηνείας.

Για την αναγνώριση και τον προσδιορισμό στον χώρο των περιοχών μελέτης των διαφορετικών δασικών τύπων των εκτάσεων που επλήγησαν από τις πυρκαγιές, ακολουθήθηκαν τα εξής βήματα:

- i. Οριοθέτηση των καμένων εκτάσεων. Για τον καθορισμό των ορίων των πυρκαγιών που εξετάζονται στην μελέτη χρησιμοποιήθηκαν όλα τα ελεύθερα για χρήση διαθέσιμα μέσα. Αρχικά έγινε χρήση των τελικών ορίων που προήλθαν μετά από την χαρτογράφηση των περιοχών στα πλαίσια της υπηρεσίας του Copernicus EMSR.
- ii. Αντιπαραβολή και εφαρμογή των περιγραμμάτων των καμένων εκτάσεων, όπως προκύπτουν από τις αποφάσεις κήρυξης ως αναδασωτέες εκτάσεων που επλήγησαν από πυρκαγιά, εφόσον κρίθηκε απαραίτητο, στις περιπτώσεις που παραλάβαμε αντίστοιχη πληροφορία από τις κατά τόπους Δασικές Υπηρεσίες.
- iii. Περικοπή όλων των χαρτογραφικών δεδομένων σε αυτές τις επιφάνειες.
- iv. Επίθεση των εκτάσεων δασικού ενδιαφέροντος (δασικές εκτάσεις), όπως αποτυπώνονται στους αναρτημένους και κυρωμένους δασικούς χάρτες, συμπεριλαμβανομένων των χορτολιβαδικών, ώστε όλες οι επικαλυπτόμενες εκτάσεις να αποδοθούν ως φυσικές μονάδες βλάστησης και

καθορισμός έτσι των ορίων των φυσικών εκτάσεων που επλήγησαν από την πυρκαγιά. Ταυτόχρονα, προσδιορίστηκαν οι υπόλοιπες εκτάσεις που χαρακτηρίζονται σήμερα ως έχουσες μη δασική – άλλη μορφή. Σημειώνεται ότι για τους σκοπούς της παρούσας μελέτης, ως δασικές εκτάσεις σε σχέση με το δασικό χάρτη ορίστηκαν όλες οι εκτάσεις πλην αυτών που αποτυπώνονται στην πρόσφατη κατάσταση ως άλλης μορφής.

- v. Χρήση των δεδομένων του έργου Corine Land Cover (2018) ως υπόβαθρο βάσης για την πρωταρχική αναγνώριση των καμένων, φυσικών μονάδων βλάστησης και χρήσεων γης.
- vi. Επίθεση των δεδομένων της χαρτογράφησης των τύπων οικοτόπων για τις περιοχές των Ειδικών Ζωνών Διαχείρισης του Δικτύου Natura 2000.
- vii. Προσδιορισμός των τύπων δασών κωνοφόρων, βάσει της περιοχής εξάπλωσης των κυρίαρχων ειδών και συγκεκριμένα: (α) στη Ρόδο και τη Σάμο, απαντώνται δάση μεσογειακών κωνοφόρων με τραχεία πεύκη (*Pinus brutia*), ενώ σε όλες τις άλλες περιοχές μελέτης απαντώνται δάση με χαλέπιο πεύκη (*Pinus halepensis*) με διάσπαρτες εμφανίσεις της τραχείας πεύκης (π.χ., στην περιοχή της Αττικής), (β) σε μεγάλα υψόμετρα απαντώνται δάση εύκρατων κωνοφόρων με κεφαλληνιακή (Ελληνική) ελάτη (*Abies cephalonica*).
- viii. Στις περιοχές της μελέτης, οι οποίες δεν καλύπτονται από τον δασικό χάρτη, χρησιμοποιήθηκαν τα στοιχεία (v) και (vi) για την οριοθέτηση των δασικών εκτάσεων.
- ix. Ποιοτικός έλεγχος και διορθώσεις, μέσω φωτοερμηνείας σε μέση κλίμακα 1:25.000, καθώς και επικουρική χρήση του χάρτη βλάστησης της Ελλάδος του Υπουργείου Γεωργίας και εικόνων πεδίου από την εφαρμογή Google Street View για τον προσδιορισμό των δασοπονικών τύπων.
- x. Αντιστοίχιση όλων των πολυγώνων σε τύπους δασών, δασικών εκτάσεων, φυσικών μονάδων βλάστησης και μη δασικών εκτάσεων, σύμφωνα με την τυπολογία του Πίνακα 4-1.

Πίνακας 4-1: Τύποι δασών, δασικών εκτάσεων, φυσικών μονάδων βλάστησης και μη δασικών εκτάσεων στις περιοχές μελέτης.

Κατηγορία	Τύπος
Ορεινά εύκρατα δάση κωνοφόρων	Δάση με <i>Abies cephalonica</i>
Μεσογειακά δάση κωνοφόρων	Δάση με <i>Pinus halepensis</i>
Μεσογειακά δάση κωνοφόρων	Δάση με <i>Pinus brutia</i>
Μεσογειακά δάση σκληροφύλλων	Δάση με <i>Olea europaea</i> και <i>Ceratonia siliqua</i>
Μεσογειακά δάση σκληροφύλλων	Δάση με <i>Quercus ilex</i>
Μεσογειακά δάση σκληροφύλλων	Δάση με <i>Quercus coccifera</i>
Μεσογειακά φυλλοβόλα δάση	Θερμόφιλα δρυοδάση με <i>Quercus pubescens</i> και <i>Quercus frainetto</i>
Παρόχθια δάση	Παρόχθια δάση με <i>Platanus orientalis</i>
Παρόχθια δάση	Παρόχθια δάση με <i>Salix alba</i> και <i>Populus alba</i>
Σκληρόφυλλη βλάστηση	Σκληρόφυλλη βλάστηση
Θάμνοι και χερσότοποι	Φρύγανα
Λιβάδια	Βοσκότοποι
Εκτάσεις με αραιή βλάστηση	Εκτάσεις με αραιή βλάστηση

Μη δασικές εκτάσεις

Μη δασικές εκτάσεις

Βασικό αντικείμενο της μελέτης μας είναι η ανάλυση της μεταπυρικής αποκατάστασης των καμένων δασικών οικοσυστημάτων, καθώς και η πρόταση των περιοχών που προκρίνονται για τεχνητή αναδάσωση και η ιεράρχησή τους.

Προς αυτό το σκοπό λήφθηκαν υπόψη τρεις κύριες παράμετροι που επηρέασαν την τελική πρόταση. Η πρώτη και κυριότερη παράμετρος, που καθόρισε αφενός την ένταξη μιας καμένης περιοχής στις προτεινόμενες εκτάσεις για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης, αφετέρου την ιεράρχησή της μεταξύ αυτών, είναι η βασική κατηγορία των δασικών οικοσυστημάτων, όπως παρουσιάστηκαν στην Ενότητα 2.2. Οι υπόλοιπες δύο παράμετροι ήταν το «ιστορικό» της έκτασης σε σχέση με τις πυρκαγιές και οι κλίσεις του εδάφους.

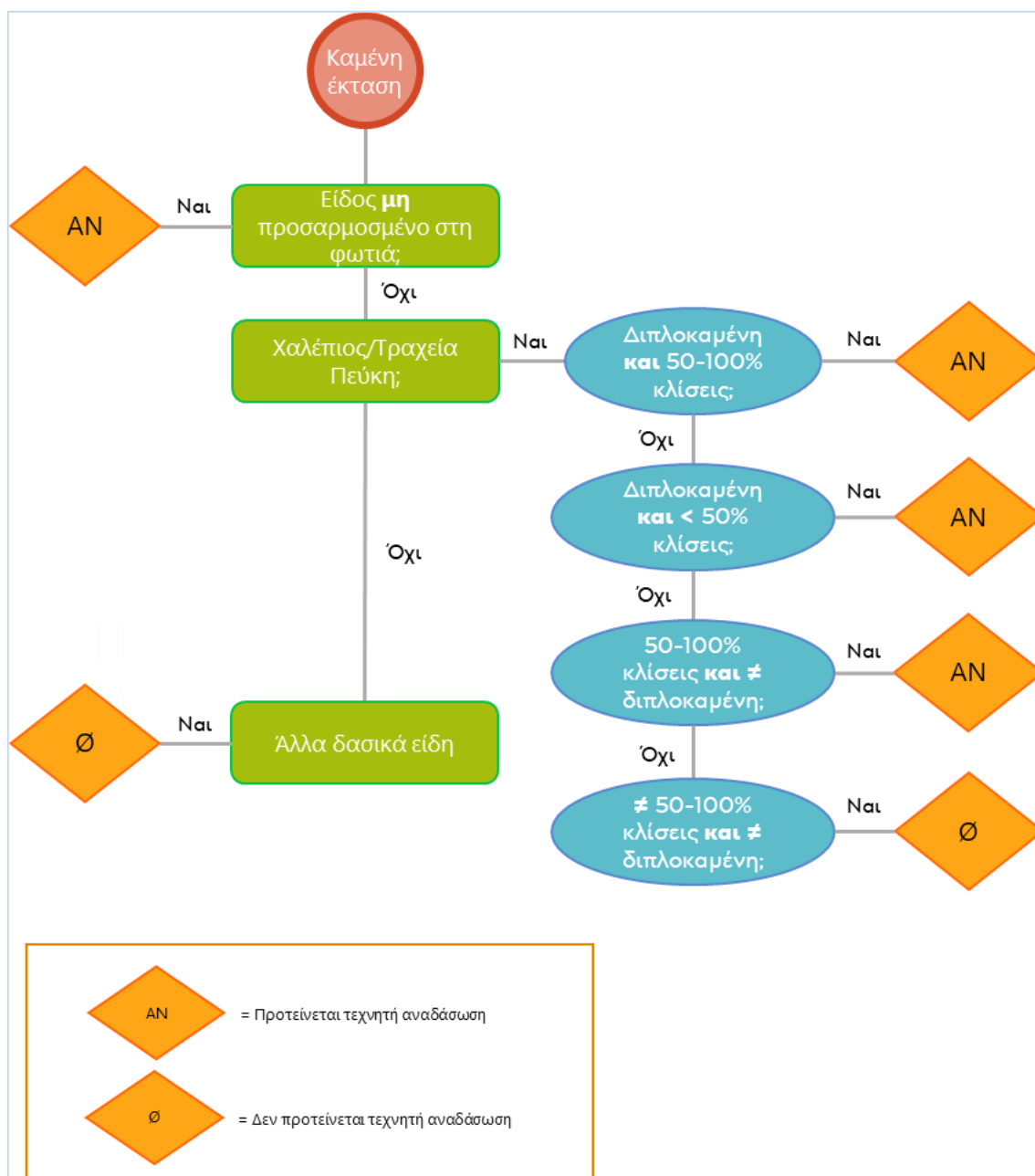
Σε όλες τις περιπτώσεις πυρκαγιάς, απαραίτητη προϋπόθεση για να επιτευχθεί η αποκατάσταση, αποτελεί η άμεση χαρτογράφηση των καμένων εκτάσεων, η άμεση κήρυξή τους ως αναδασωτέες (σύμφωνα με την επιταγή του άρθρου 117 του Συντάγματος), η εξασφάλιση της διατήρησης του δασικού χαρακτήρα τους, η προστασία από τη βοσκή για τουλάχιστον μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση, αλλά και η προστασία από τυχόν αλλαγές χρήσεων γης και διάφορες άλλες ανθρώπινες δραστηριότητες και επεμβάσεις.

Σε σχέση με το παρελθόν των εκτάσεων των περιοχών μελέτης, εξετάστηκε η περίοδος των τελευταίων 20 ετών με σκοπό να διερευνηθεί κατά πόσο και ποιες είναι οι εκτάσεις αυτές οι οποίες έχουν ξανακαεί τουλάχιστον μία φορά εντός της τελευταίας εικοσαετίας (διπλοκαμένες εκτάσεις). Σημειώνεται ότι δεν έγινε περαιτέρω διάκριση των εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν σε σχέση με τον αριθμό των επαναλήψεων, καθότι δεν πρόκειται για παράμετρο η οποία καθορίζει την προτεραιοποίησή της σε σχέση με τις προτάσεις αναδάσωσης.

Τέλος, εξετάστηκε και αναλύθηκε η κλίση του εδάφους, καθώς είναι μια παράμετρος η οποία παίζει ρόλο αφενός μεν στην απόφαση ένταξης μιας έκτασης ως προτεινόμενη για τεχνητή αναδάσωση, αφετέρου στην ιεράρχησή της. Διακρίθηκαν οι εξής κλάσεις κλίσεων:

- Κλίση 0-50%: Υπό προϋποθέσεις, μια έκταση της κατηγορίας αυτής μπορεί να προταθεί για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης.
- Κλίση 50-100%: Υπό προϋποθέσεις, μια έκταση της κατηγορίας αυτής μπορεί να προταθεί για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης.
- Κλίση >100%: Δεν προτείνονται εργασίες τεχνητής αναδάσωσης σε κλίσεις μεγαλύτερες του 100%.

Ο συνδυασμός όλων των παραπάνω παραμέτρων στη λήψη της απόφασης για τον προσδιορισμό των εκτάσεων στις οποίες προτείνονται εργασίες τεχνητής αναδάσωσης και στην ιεράρχησή τους συνοψίζεται στο παρακάτω διάγραμμα.

Εικόνα 4.1: Δένδρο λήψης απόφασης για την ιεράρχηση των προτεινόμενων περιοχών προς αναδάσωση.

Στην Εικόνα 4.1, πλέον των αποφάσεων που λήφθηκαν κάθε φορά βάσει των παραμέτρων που αναφέρθηκαν παραπάνω, διακρίνουμε επίσης την προτεραιοποίηση των εκτάσεων στις οποίες προτείνονται εργασίες τεχνητής αναδάσωσης. Έτσι για παράδειγμα, οι εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά με δασικά οικοσυστήματα μη προσαρμοσμένα στη φωτιά βρίσκονται στην κορυφή της ιεραρχίας των περιοχών για τις οποίες προτείνεται η τεχνητή αναδάσωση. Ακολουθούν οι περιοχές των μεσογειακών κωνοφόρων χαλεπίου/τραχείας πεύκης, από τις οποίες πρώτες στην ιεράρχηση βρίσκονται οι διπλοκαμένες εκτάσεις σε ισχυρές κλίσεις (50-100%) και κατόπιν οι διπλοκαμένες εκτάσεις που απαντώνται σε ήπιες κλίσεις (0-50%), κ.ο.κ.

Με βάση λοιπόν όλα τα παραπάνω διαθέσιμα υλικά και πληροφορίες, αναπτύχθηκε το γενικό διάγραμμα ροής όλων των εργασιών για τους σκοπούς της μελέτης, από την αποτύπωση του περιγράμματος της πυρκαγιάς έως την τελική προτεραιοποίηση των εκτάσεων για τις οποίες προτείνονται εργασίες τεχνητής αναδάσωσης, σε περιβάλλον λογισμικού διαχείρισης και ανάλυσης γεωχωρικών δεδομένων.

Η παρούσα μελέτη αποτελεί μια ταχεία αξιολόγηση των καμένων εκτάσεων από τις κύριες και μεγαλύτερες πυρκαγιές του έτους 2021 στην Ελλάδα. Στο πλαίσιο αυτής πραγματοποιήθηκε:

- i. η βελτιστοποίηση της ήδη διαθέσιμης πληροφορίας για τις εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά στις περιοχές μελέτης,
- ii. προσδιορίστηκαν κατά το δυνατόν ποιοτικά και χωρικά οι δασοπονικές μονάδες που επηρεάστηκαν από τις πυρκαγιές,
- iii. ιεραρχήθηκαν οι περιοχές για τη μεταπυρική διαχείριση και αποκατάσταση.

Το τελικό παραδοτέο προϊόν επομένως, μπορεί να αποτελέσει σημαντική πηγή πληροφορίας για την υποστήριξη της λήψης αποφάσεων από τους αρμόδιους φορείς (ΥΠΕΝ, Δασική Υπηρεσία), για την υλοποίηση μελετών εφαρμογής προστασίας, αποκατάστασης ή/και αναδασώσεων. Ταυτόχρονα, μπορεί να τροφοδοτήσει με δεδομένα βάσης την μετέπειτα έρευνα, παρακολούθηση και αξιολόγηση των πληγισμών περιοχών. Τέλος, αξίζει να επισημάνουμε ότι πλέον των τελικών αποτελεσμάτων και προτάσεων των περιοχών για εργασίες τεχνητών αναδασώσεων, η παρούσα μελέτη εφαρμόζει μια καινοτόμα μεθοδολογική προσέγγιση προτεραιοποίησης αυτών, η οποία μπορεί αφενός να εφαρμοσθεί στο μέλλον στις περιπτώσεις των δασικών πυρκαγιών αφετέρου να αποτελέσει τη βάση της γενικότερης προσέγγισης για τον εντοπισμό και προσδιορισμό των εκτάσεων για τις οποίες οι εργασίες τεχνητής αναδάσωσης ενδείκνυνται να πραγματοποιούνται.

4.3 Παραδοχές και περιορισμοί της μελέτης

Είναι αντιληπτό ότι η κλίμακα και ποιότητα των διαθέσιμων υποβάθρων χαρτογράφησης κυρίως για τις φυσικές μονάδες βλάστησης, περιορίζει την ακρίβεια της αποτύπωσης και ανάλυσης των δεδομένων και ως εκ τούτου δεν μπορούν να παραχθούν δεδομένα υψηλής χωρικής ακρίβειας, όπως απαιτούνται σε μελέτες εφαρμογής. **Η παρούσα μελέτη παρουσιάζει ενδεικτικές θέσεις προς αποκατάσταση με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία.** Αν και κατά θέσεις η χαρτογράφηση της βλάστησης βελτιώθηκε σημαντικά, μέσω των βιβλιογραφικών δεδομένων, της φωτοερμηνείας και του δειγματοληπτικού ελέγχου περιοχών όπου υπήρχαν διαθέσιμες λήψεις φωτογραφιών εδάφους από την εφαρμογή Google Street View, **απαιτείται έλεγχος και επιβεβαίωση των θέσεων αποκατάστασης με εργασίες πεδίου, οι οποίες θα λάβουν χώρα στις εκάστοτε μελέτες εφαρμογής (αναδασώσεων, αντιδιαβρωτικών έργων, αντιπλημμυρικών, κλπ.).**

Ταυτόχρονα, στην παρούσα μελέτη έγιναν οι εξής παραδοχές για την τυποποίηση των αποτελεσμάτων:

- Όλες οι περιοχές, οι οποίες έχουν αναγνωρισθεί ως δασικές μέχρι τη στιγμή σύνταξης της παρούσας, από τις επιμέρους αναρτήσεις των Δασικών Χαρτών της Ελληνικό Κτηματολόγιο, αφορούν σε φυσικές μονάδες βλάστησης.
- Τα πευκοδάση των περιοχών μελέτης Σάμου και Ρόδου που επλήγησαν από τις πυρκαγιές είναι πευκοδάση τραχείας πεύκης (*Pinus brutia*) ενώ τα πευκοδάση των περιοχών μελέτης της ηπειρωτικής Ελλάδας είναι χαλεπίου πεύκης (*Pinus halepensis*).

- Ομάδες από κυπαρίσσια στην ηπειρωτική χώρα δεν αποτυπώθηκαν ως ξεχωριστές μονάδες βλάστησης ενώ στην κύρια περιοχή εξάπλωσης των δασών από κυπαρίσσι στις περιοχές μελέτης Σάμου και Ρόδου, η εμφάνισή τους θεωρήθηκε ότι δεν σχηματίζει ξεχωριστή μονάδα βλάστησης.
- Τα κύρια είδη χλωρίδας που συμμετέχουν στις μονάδες βλάστησης της κάθε περιοχής, αντλήθηκαν κυρίως από τα αποτελέσματα της σύνθεσης των σχετικών τύπων οικοτόπων για τις περιοχές του δικτύου Natura 2000 που βρίσκονται εντός ή πλησίον των περιοχών ενδιαφέροντος. Ωστόσο, όπως έχει ήδη αναφερθεί σε αρκετές περιπτώσεις λήφθηκε επιπλέον υπόψη η εμπειρία των μελών της ομάδας μελέτης από αντίστοιχες μελέτες και εργασίες πεδίου και φωτοερμηνείας.
- Σαφώς οι «αδυναμίες» που συνοδεύουν τα πρωτογενή δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν επηρεάζουν με διαφορετικό κάθε φορά τρόπο το τελικό προϊόν της παρούσας μελέτης. Κύριες αιτίες είναι ότι τα δεδομένα αυτά αναπτύχθηκαν για διαφορετικό σκοπό μεταξύ τους, αλλά και σε σχέση με αυτόν της παρούσας μελέτης, όπως επίσης διαφέρουν σε σχέση με τη χωρική τους ανάλυση. Στο πλαίσιο αυτό:
 - Τα περιγράμματα των καμένων εκτάσεων (πυρκαγιάς) αντλήθηκαν από την πληροφορία της υπηρεσίας Copernicus EMSR και στις περιπτώσεις όπου υπήρχαν σημαντικές διαφορές σε σχέση με τα διαθέσιμα δεδομένα των κατά τόπους Δασικών Υπηρεσιών, λήφθηκαν υπόψη και τα τελευταία. Συνεπώς, η οριοθέτηση στην ουσία των περιοχών μελέτης καθορίζεται από την ποιότητα και ακρίβεια των παραπάνω υλικών.
 - Τα όρια των διπλοκαμένων εκτάσεων προήλθαν από τον αλγόριθμο MODIS (burned area mapping algorithm), ο οποίος προσφέρει χωρική ανάλυση 500 m .
 - Κατά βάση οι εκτάσεις των δασικών εκτάσεων οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών. Σημειώνεται ωστόσο ότι αν και οι δασικοί χάρτες αποτελούν προϊόν μεγάλης ακρίβειας, αποτυπώνουν ως εκτάσεις δασικού ενδιαφέροντος τις εκτάσεις στις οποίες ισχύουν οι προστατευτικές διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, το οποίο σε ορισμένες περιπτώσεις δεν αντιστοιχεί σε δασική κάλυψη γης στα υπόβαθρα της Ελληνικό Κτηματολόγιο και του προγράμματος Google Earth pro.
 - Η χωρική ικανότητα του ψηφιακού αναγλύφου εδάφους είχε ως αποτέλεσμα σε ορισμένες περιπτώσεις μικρές αποκλίσεις στις συνολικές εκτάσεις όπως εξήχθησαν από την ανάλυση των κλίσεων και εκθέσεων των επί μέρους περιοχών σε σύγκριση με την αντίστοιχη άλλων πρωτογενών δεδομένων (π.χ., δασικού χάρτη, δασοπονικού χάρτη).
 - Τα διοικητικά όρια (π.χ., όρια δήμων, όρια ευθύνης Δασικών Υπηρεσιών) είναι μικρής χωρικής ακρίβειας επιδρώντας αντίστοιχα στα τελικά συγκεντρωτικά στοιχεία.
 - Η ακρίβεια των χαρτογραφικών δεδομένων σε σχέση με τις μονάδες βλάστησης ή/και κάλυψης γης επηρέασε αντιστοίχως την ακρίβεια αποτύπωσης των τύπων δασών (δασοπονικός χάρτης).
 - Η διαφορετική χωρική ανάλυση των οριογραμμών των πρωτογενών δεδομένων είχε ως αποτέλεσμα σε ορισμένες περιπτώσεις πολύ μικρές διαφορές στις αθροιστικές τιμές των επί μέρους τιμών της ανάλυσης (π.χ., το περίγραμμά της φωτιάς παρουσιάζει μικροδιαφορές με το περίγραμμα των διοικητικών ορίων). Ωστόσο κρίνεται ότι πρόκειται για επουσιώδεις διαφορές, δεδομένης της κλίμακας παραγωγής των πρωτογενών υλικών και του σκοπούς της μελέτης.

- Σχετικά με τα κλιματικά δεδομένα, στις περισσότερες περιοχές δεν υπήρχαν μετεωρολογικοί σταθμοί στις άμεσες περιοχές ενδιαφέροντος και κατά συνέπεια λήφθηκαν δεδομένα από τους πλησιέστερους κάθε φορά διαθέσιμους σταθμούς της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (ΕΜΥ).

5 Ανάλυση δεδομένων και τελική πρόταση

Το 2021 χαρακτηρίζεται ως μια ιδιαίτερα καταστροφική χρονιά, καθώς οι δασικές πυρκαγιές που έπληξαν τη χώρα μας οδήγησαν σε μια τεράστια περιβαλλοντική, και όχι μόνο, καταστροφή. Υπολογίζεται ότι περίπου 140.000 ha δασικών οικοσυστημάτων καταστράφηκαν ως αποτέλεσμα των πυρκαγιών του περασμένου καλοκαιριού. Οι επιπτώσεις ωστόσο δεν περιορίζονται στο περιβάλλον. Εξαιρετικά δυσμενείς είναι οι επιπτώσεις στις υποδομές και κυρίως στις τοπικές κοινωνίες. Αυτό που έχει ιδιαίτερη σημασία βεβαίως είναι ότι τα αποτελέσματα της καταστροφής θα είναι ορατά για αρκετά χρόνια στο μέλλον, δεδομένου ότι θα απαιτηθεί χρόνος ώστε, τόσο το περιβάλλον όσο και οι κοινωνίες, που βρίσκονται σε σχέση άμεσης αλληλεξάρτησης, να επανέλθουν στις συνθήκες προ-πυρκαγιάς.

Χαρακτηριστικά είναι τα στοιχεία που προέκυψαν από την εκτίμηση της ζημιάς που επιφέραν οι πυρκαγιές στις περιοχές μελέτης. Στο σύνολο των 11 περιοχών μελέτης η καμένη έκταση εκτιμήθηκε στα 64.064,5 ha με τις δασικές καμένες εκτάσεις να αποτελούν περίπου το 70,3% αυτών. Όσον αφορά στην καμένη έκταση, οι περιοχές με τις περισσότερες καμένες εκτάσεις είναι αυτές της Ηλείας-Αρκαδίας, της Ανατολικής Μάνης και του Όρους Πατέρα-Βιλλίων, οι οποίες αθροιστικά καλύπτουν περίπου το 60% των συνολικών καμένων εκτάσεων. Επικεντρώνοντας στις καμένες δασικές εκτάσεις, την πρώτη τριάδα των περιοχών μελέτης αντιπροσωπεύουν οι περιοχές της Ηλείας-Αρκαδίας, του Όρους Πατέρα-Βιλλίων και των Γερανίων, οι οποίες αθροιστικά και πάλι αντιπροσωπεύουν περίπου το 60% του συνόλου των καμένων δασικών εκτάσεων.

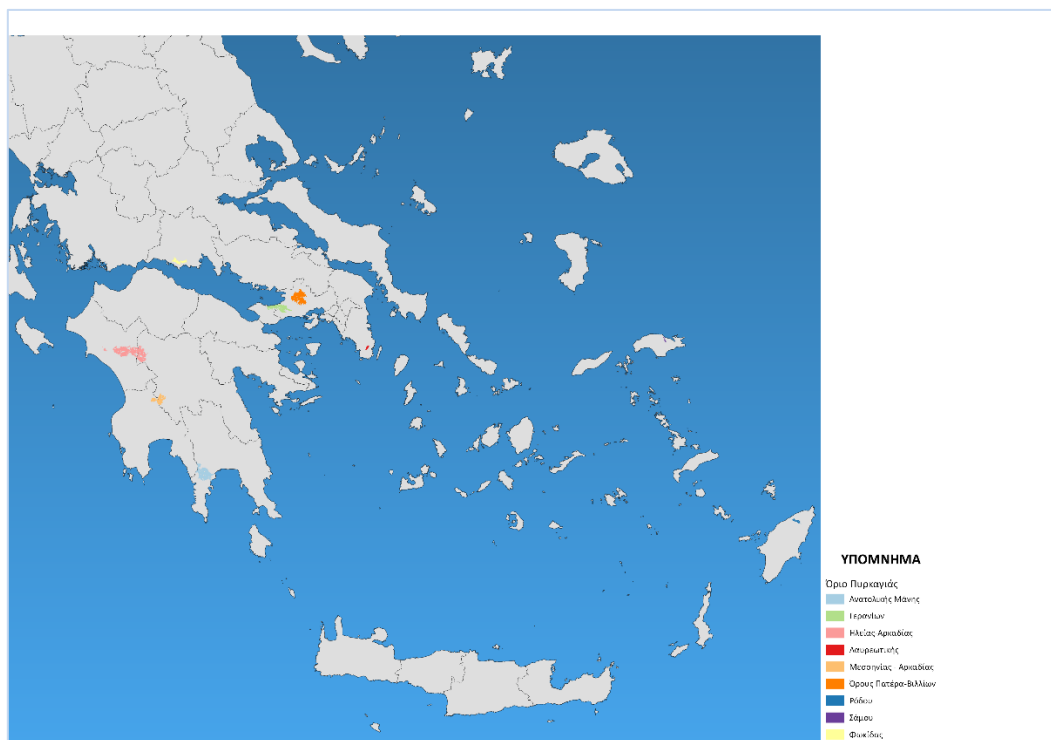
Περισσότερες λεπτομέρειες και αναλυτικές πληροφορίες περιλαμβάνονται στα επόμενα κεφάλαια ξεχωριστά για κάθε περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-1: Καμένες εκτάσεις των περιοχών μελέτης.

Περιοχή μελέτης	Καμένες εκτάσεις έτους 2021		
	Συνολική έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων (ha)	Ποσοστό καμένων δασών και δασικών εκτάσεων (%)
Γερανίων	6.646,6	5.890,5	88,6
Κεφαλληνίας	600,8	417,1	69,4
Σάμου	359,1	319,3	88,9
Ρόδου	1.155,5	1.056,1	91,4
Αττικής-Τατοΐου	8.371,7	6.367,6	76,1
Μεσσηνίας-Αρκαδίας	5.104,2	3.815,1	74,7
Ανατολικής Μάνης	10.425,9	6.813,8	65,4
Ηλείας-Αρκαδίας	18.261,6	10.435,8	57,1
Φωκίδας	2.825,9	2.385,0	84,4
Όρους Πατέρα-Βιλλίων	9.756,9	9.419,8	96,5
Λαυρεωτικής	555,9	388,6	69,9
Σύνολο	64.064,1	47.308,7	73,8

(Πηγή: EMSR, Δασικές Υπηρεσίες, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Στην Εικόνα 5.1 που ακολουθεί παρουσιάζεται η εποπτική εικόνα των περιοχών μελέτης, όπως αυτές καθορίζονται από τις συγκεκριμένες πυρκαγιές.

Εικόνα 5.1: Χαρτογραφική απεικόνιση των ορίων των καμένων εκτάσεων όλων των περιοχών μελέτης. (Πηγή: EMSR, Δασικές Υπηρεσίες, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι στο κυρίως μέρος της μελέτης συμπεριλαμβάνεται μια σειρά από χάρτες για τις περιοχές μελέτης. Η αναλυτική έκδοση των χαρτών αυτών περιλαμβάνονται στην ενότητα **Error! Reference source not found.**

5.1 Περιοχή Γερανίων

5.1.1 Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή

Οι καμένες εκτάσεις στην περιοχή Γερανίων καλύπτουν μία επιφάνεια που ανέρχεται σε 6.646,6 ha, η οποία κατανέμεται κατά: 75,1% (4.989,1ha) στη Δημοτική Ενότητα Μεγαρέων, 24,9% (1.654,0 ha) στη Δημοτική Ενότητα Λουτρακίου-Περαχώρας και 0,1% (3,5 ha) στη Δημοτική Ενότητα Αγίων Θεοδώρων. Όσον αφορά στα ποσοστά των καμένων περιοχών επί του συνόλου των εκτάσεων εντός των διοικητικών ορίων των Δημοτικών Ενοτήτων, προσδιορίζονται στο 15,4% της Δημοτικής Ενότητας Μεγαρέων, στο 8,3% της Δημοτικής Ενότητας Λουτρακίου-Περαχώρας και στο 0,04% της Δημοτικής Ενότητας Αγίων Θεοδώρων.

Η Δημοτική Ενότητα Μεγαρέων υπάγεται διοικητικά στον Δήμο Μεγάρων, ο οποίος με τη σειρά του ανήκει στην Περιφερειακή Ενότητα Δυτικής Αττικής της Περιφέρειας Αττικής. Οι Δημοτικές Ενότητες Λουτρακίου-Περαχώρας και Αγίων Θεοδώρων υπάγονται στον Δήμο Λουτρακίου - Αγίων Θεοδώρων, ο οποίος με τη σειρά του ανήκει στην Περιφερειακή Ενότητα Κορινθίας της Περιφέρειας Πελοποννήσου.

Πίνακας 5-2: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Γερανίων.

Περιφέρεια	Περιφερειακή ενότητα	Δήμος	Δημοτική Ενότητα	Καμένες εκτάσεις (ha)
Αττικής	Δυτικής Αττικής	Μεγάρων	Μεγαρέων	4.989,1
Πελοποννήσου	Κορινθίας	Λουτρακίου - Αγίων Θεοδώρων	Λουτρακίου - Περαχώρας	1.654,0
			Αγίων Θεοδώρων	3,5

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, ΙΠΣΕΚΑ)

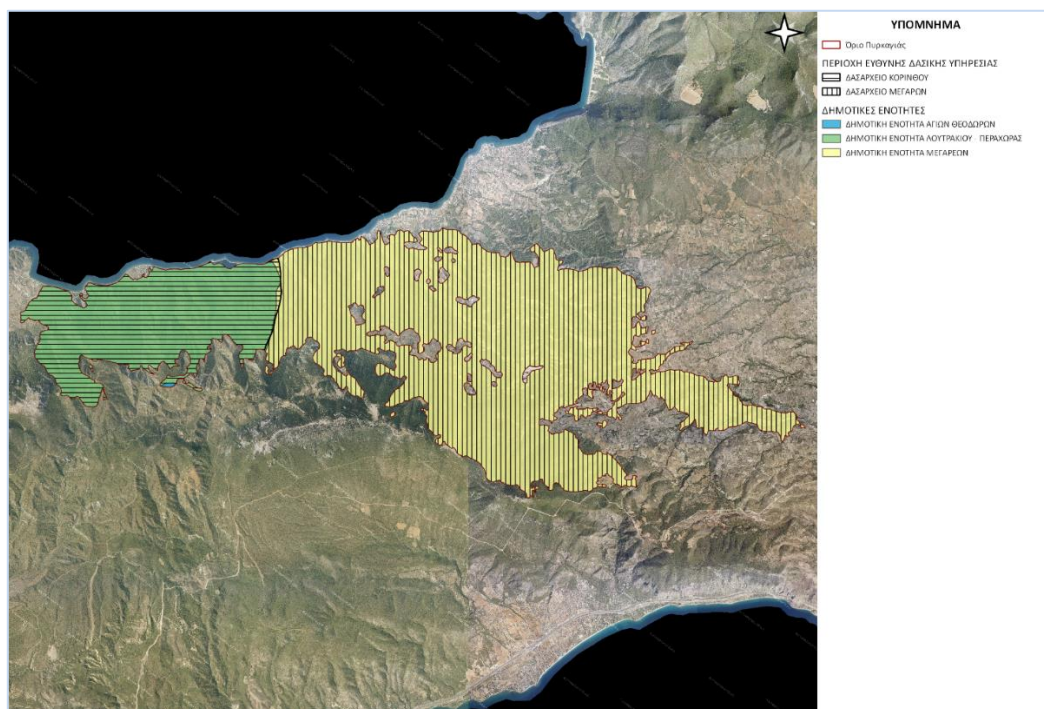
Αντίστοιχα, οι καμένες εκτάσεις της περιοχής Γερανίων κατανέμονται στην επικράτεια των Δασαρχείων Μεγάρων και Κορίνθου. Σημειώνεται ότι το Δασαρχείο Μεγάρων υπάγεται στη Διεύθυνση Δασών (ΔΔ) Δυτικής Αττικής και το Δασαρχείο Κορίνθου στη ΔΔ Κορίνθου. Στον Πίνακα 5-3 παρουσιάζεται η κατανομή των καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία. Παρατηρούμε ότι η μεγαλύτερη έκταση των καμένων εκτάσεων (74,9%) ανήκει στην επικράτεια του Δασαρχείου Μεγάρων.

Πίνακας 5-3: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.

Διεύθυνση Δασών	Δασαρχείο	Καμένες εκτάσεις (ha)	Ποσοστά καμένων εκτάσεων (%)
Δυτικής Αττικής	Μεγάρων	4.975,5	74,9
Κορίνθου	Κορίνθου	1.671,1	25,1
Σύνολο:		6.646,6	100,0

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, ΙΠΣΕΚΑ)

Στην Εικόνα 5.2 παρουσιάζονται τα όρια της περιοχής μελέτης, καθώς και τα όρια ευθύνης των Δασικών Υπηρεσιών και Δημοτικών Ενοτήτων.

Εικόνα 5.2: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Γερανίων. (Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, ΠΣΕΚΑ)

5.1.2 Κλίμα

5.1.2.1 Μετεωρολογικά δεδομένα

Ο πλησιέστερος στην περιοχή Γερανίων μετεωρολογικός σταθμός της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (ΕΜΥ), από τον οποίο υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα βρίσκεται στο Βέλο Κορινθίας και από τον οποίο εξάγονται συμπεράσματα για την περιοχή Γερανίων. Στον Πίνακα 5-4 καταγράφονται τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά του μετεωρολογικού σταθμού. Η χρονική περίοδος των διαθέσιμων δεδομένων είναι 1988-2010.

Πίνακας 5-4: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Βέλο Κορινθίας.

Παράμετροι	Τιμές παραμέτρων
Γεωγραφικό μήκος (Lon):	22,45
Γεωγραφικό πλάτος (Lat):	37,58
Ύψος (alt):	19 m
Περιφέρεια:	Πελοπόννησος

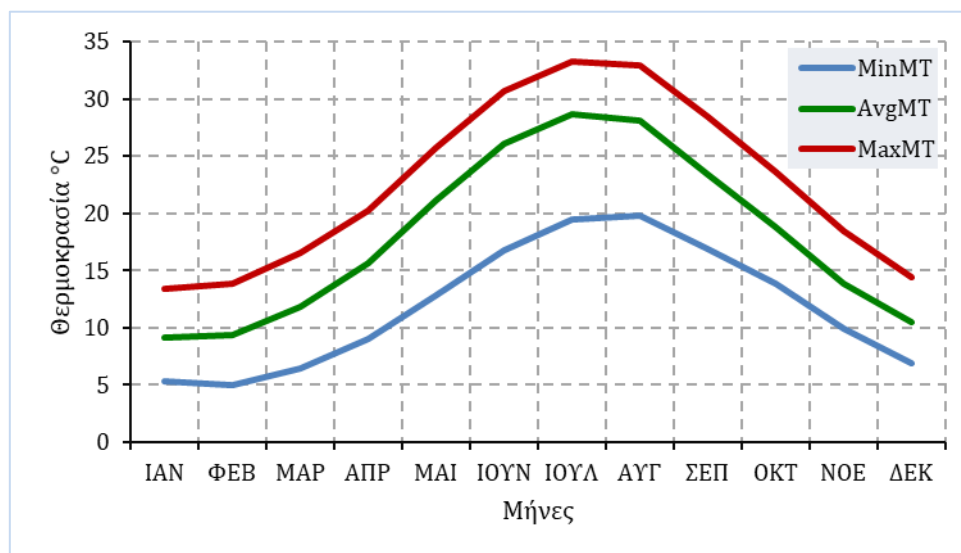
(Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-5 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.3 παρουσιάζονται τα δεδομένα της θερμοκρασίας. Ειδικότερα παρουσιάζονται η ελάχιστη (MinMT), η μέση (AvgMT) και η μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία (MaxMT).

Πίνακας 5-5: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Γερανίων.

T(°C)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
MinMT	5,3	5	6,5	9	12,9	16,8	19,5	19,8	16,9	13,8	9,9	6,9
AvgMT	9,1	9,4	11,8	15,7	21,1	26,1	28,7	28,1	23,4	18,8	13,8	10,5
MaxMT	13,4	13,9	16,5	20,3	25,7	30,7	33,2	32,9	28,4	23,6	18,5	14,4

(Πηγή: EMY)

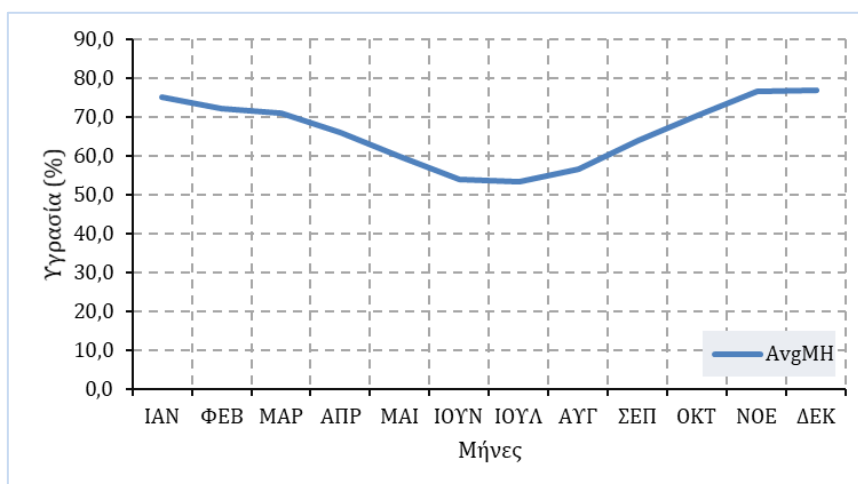
Εικόνα 5.3: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Γερανίων.
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-6 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.4 παρουσιάζονται τα δεδομένα της μέσης μηνιαίας υγρασίας (AvgMH) για την περιοχή Γερανίων.

Πίνακας 5-6: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Γερανίων.

H(%)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMH	75,2	72,1	70,9	65,9	59,7	54,0	53,3	56,7	63,9	70,4	76,5	77,0

(Πηγή: EMY)

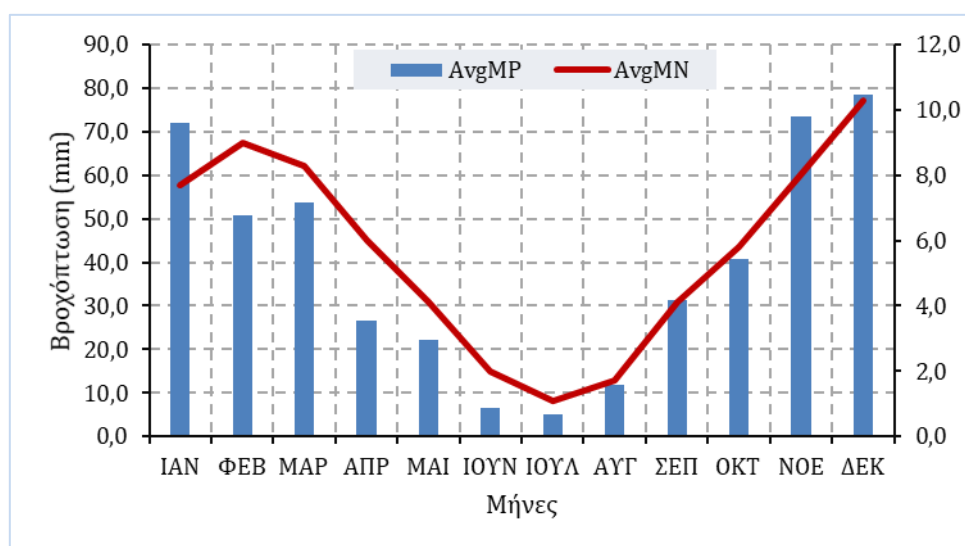
Εικόνα 5.4: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Γερανίων. (Πηγή: ΕΜΥ)

Στον παρακάτω Πίνακας 5-7 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.5 παρουσιάζονται το μέσο μηνιαίο ύψος υετού (AvgMP) και ο μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού (AvgMN).

Πίνακας 5-7: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Γερανίων.

P(mm)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	72,0	50,9	53,7	26,7	22,3	6,4	5,0	11,9	31,3	40,8	73,5	78,6
AvgMN	7,7	9,0	8,3	6,0	4,1	2,0	1,1	1,7	4,1	5,8	8,0	10,3

(Πηγή: ΕΜΥ)

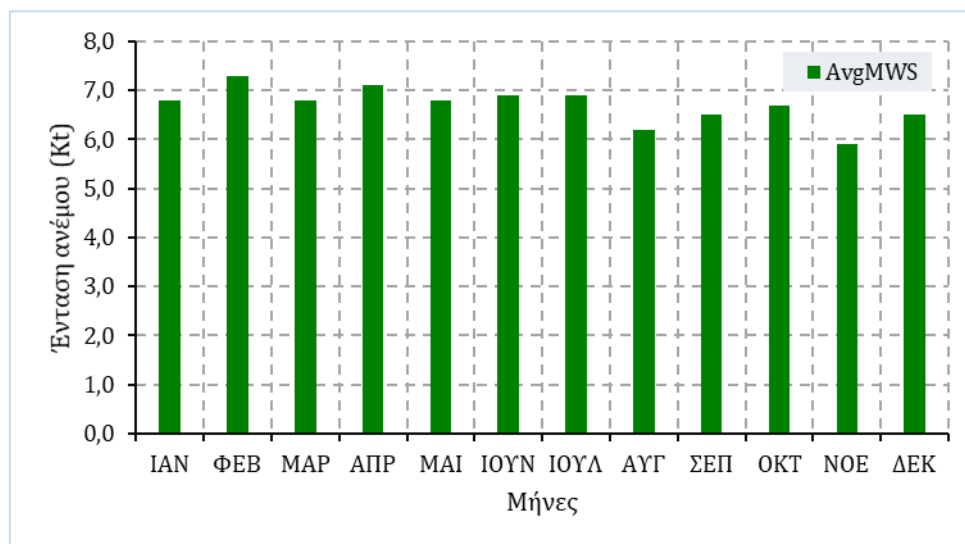
Εικόνα 5.5: Γράφημα υετού για την περιοχή Γερανίων. (Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακας 5-8 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.6 παρουσιάζονται η επικρατούσα διεύθυνση ανέμου (DWD) και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου (AvgMWS).

Πίνακας 5-8: Διεύθυνση και μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Γερανίων.

W(Kt)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
DWD	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
AvgMWS	6,8	7,3	6,8	7,1	6,8	6,9	6,9	6,2	6,5	6,7	5,9	6,5

(Πηγή: EMY)

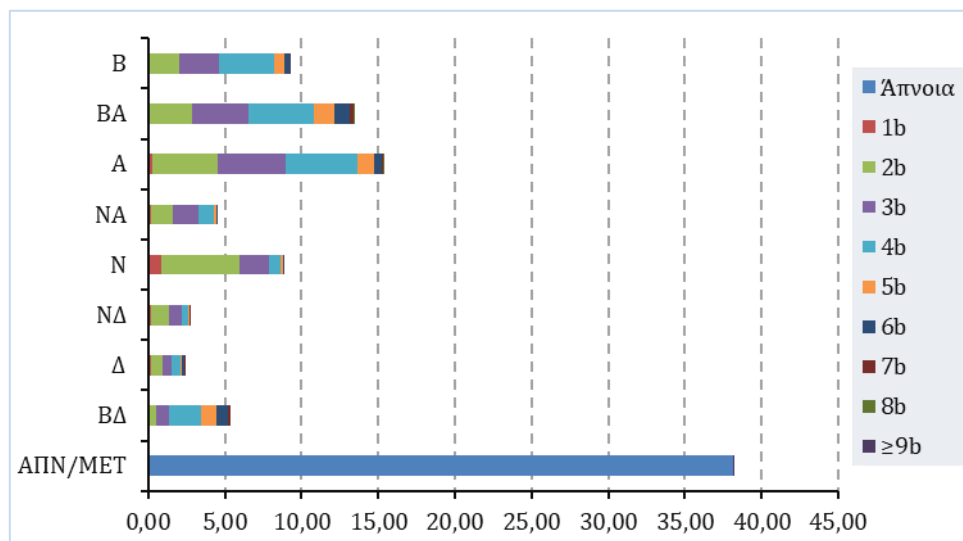
Εικόνα 5.6: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Γερανίων.
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-9 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.7 παρουσιάζονται οι ετήσιες συχνότητες ανέμου εκφρασμένες σε ποσοστά (%).

Πίνακας 5-9: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Γερανίων.

W(%)	ΑΠΝ/ΜΕΤ	ΒΔ	Δ	ΝΔ	Ν	ΝΑ	Α	ΒΑ	Β
Άπνοια	38,15								
1b	0,00	0,02	0,14	0,15	0,85	0,15	0,26	0,03	0,07
2b	0,00	0,47	0,80	1,23	5,14	1,48	4,25	2,79	1,91
3b	0,00	0,89	0,60	0,82	1,90	1,62	4,44	3,71	2,64
4b	0,00	2,10	0,53	0,39	0,71	1,05	4,67	4,25	3,58
5b	0,00	0,95	0,13	0,06	0,16	0,14	1,12	1,37	0,67
6b	0,00	0,78	0,12	0,06	0,09	0,04	0,53	1,01	0,30
7b	0,00	0,14	0,02	0,02	0,00	0,00	0,07	0,26	0,05
8b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01	0,02	0,00
≥9b	0,01	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.7: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Γερανίων. (Πηγή: ΕΜΥ)

5.1.2.2 Κλιματική κατάταξη κατά Köppen

Σύμφωνα λοιπόν με τα δεδομένα του πλησιέστερου μετεωρολογικού σταθμού, στην περιοχή μελέτης η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 28,7°C) είναι μεγαλύτερη από 18°C και η μέση θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα (Ιανουάριος, 9,1°C) βρίσκεται μεταξύ 0°C και 18°C. Επομένως σύμφωνα με την κλιματική κατάταξη κατά Köppen (Kottek et al., 2006) το κλίμα της περιοχής μελέτης ανήκει στον κλιματικό τύπο C, δηλαδή εύκρατο κλίμα (μεσόθερμο). Πρόσθετα η βροχή του ξηρότερου μήνα (Ιούλιος, 5 mm) είναι μικρότερη από 30 mm και ταυτόχρονα μικρότερη από το 1/3 της βροχής του υγρότερου μήνα (Δεκέμβριος, 78,6/3 = 26,2 mm). Επομένως το δεύτερο γράμμα στην κατάταξη του κλίματος είναι s και ο κλιματικός τύπος αντιστοιχεί σε Cs, δηλαδή σε μεσογειακά κλίματα. Τέλος η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 28,7°C) είναι μεγαλύτερη από 22°C και κατά συνέπεια το τρίτο γράμμα στον κλιματικό τύπο είναι a, που διαμορφώνεται τελικά (κατά Köppen) σε **Csa** και αφορά κατεξοχήν μεσογειακό κλίμα.

5.1.2.3 Ομβροθερμικό διάγραμμα

Οι Gaussen και Begnouls έχουν απεικονίσει σε ένα διάγραμμα, που καλείται «Ομβροθερμικό διάγραμμα», την πορεία μήνα προς μήνα της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας σε °C και του μέσου μηνιαίου ύψους βροχής σε mm. Το διάγραμμα αυτό έχει στην τετμημένη του τους μήνες του έτους, στην αριστερή τεταγμένη τη μηνιαία βροχόπτωση P σε mm και στη δεξιά τεταγμένη τη μέση μηνιαία θερμοκρασία T σε °C σε κλίμακα διπλάσια των βροχοπτώσεων, δηλαδή P=2T.

Με την ένωση των σημείων της μηνιαίας βροχόπτωσης προκύπτει η καμπύλη βροχοπτώσεων και με την ένωση των σημείων της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας προκύπτει η καμπύλη των θερμοκρασιών. Η ξηροθερμική περίοδος αντιστοιχεί στην περίοδο που οι τιμές θερμοκρασίας, υπερβαίνουν το ήμισυ της βροχόπτωσης (P=2T) και στο ομβροθερμικό διάγραμμα αντιστοιχεί στο τμήμα που η καμπύλη των βροχοπτώσεων διέρχεται κάτω από την καμπύλη των θερμοκρασιών τότε έχουμε P<2T.

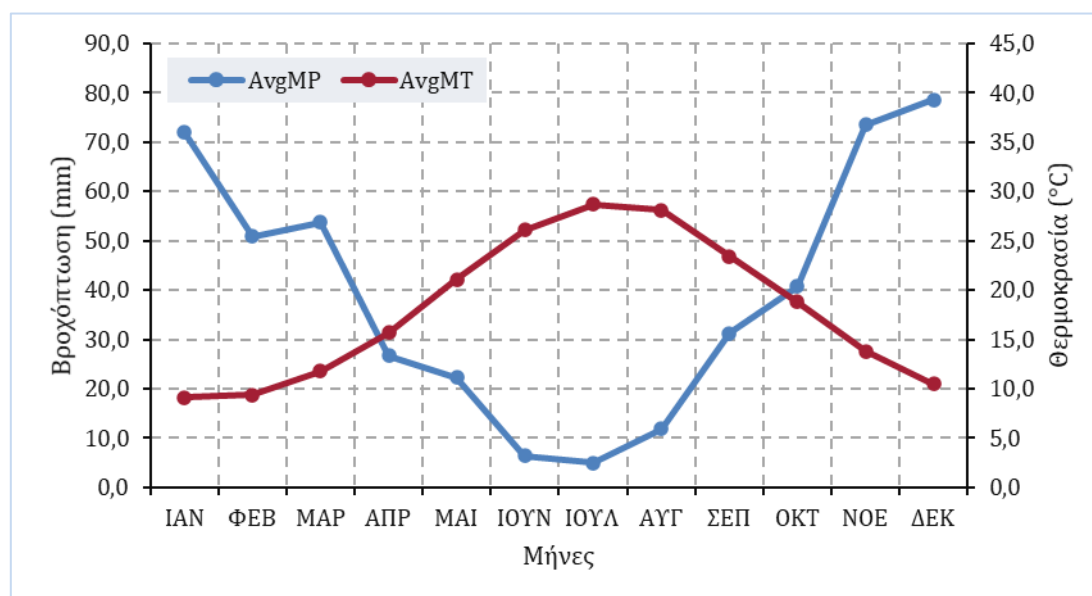
Η επιφάνεια που περικλείεται από τις δύο αυτές καμπύλες μεταξύ των δύο σημείων τομής τους ($P=2T$) δείχνει τη διάρκεια και την ένταση της ξηράς περιόδου. Αυτό δικαιολογείται, γιατί αν θεωρηθούν οι βροχοπτώσεις στο υδατικό ισοζύγιο ως κέρδος, τότε οι θερμοκρασίες εμμέσως εκφράζουν τις απώλειες από την εξάτμιση και τη διαπνοή. Όσο υψηλότερες είναι οι θερμοκρασίες, τόσο υψηλότερες είναι η εξάτμιση και η διαπνοή. Γενικά το ομβροθερμικό διάγραμμα στο εύκρατο κλίμα χαρακτηρίζεται από υψηλές θερμοκρασίες και χαμηλή βροχοπτώση κατά τη θερινή περίοδο, ενώ το αντίθετο παρατηρείται κατά τη χειμερινή περίοδο.

Στον Πίνακα 5-10 καταγράφονται η μέση μηνιαία βροχοπτώση (AvgMP) και η μέση μηνιαία θερμοκρασία (AvgMT), που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία του ομβροθερμικού διαγράμματος στην Εικόνα 5.8. Από το ομβροθερμικό διάγραμμα προκύπτει μακρά ξηροθερμική περίοδος που ξεκινά τον Απρίλιο και τελειώνει τον Οκτώβριο.

Πίνακας 5-10: Μέση μηνιαία βροχοπτώση και θερμοκρασία για την περιοχή Γερανίων.

W	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	72,0	50,9	53,7	26,7	22,3	6,4	5,0	11,9	31,3	40,8	73,5	78,6
AvgMT	9,1	9,4	11,8	15,7	21,1	26,1	28,7	28,1	23,4	18,8	13,8	10,5

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.8: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Γερανίων.
(Πηγή: EMY)

5.1.3 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Γερανίων

5.1.3.1 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις αντιπυρικής περιόδου 2021

Όπως αναφέρθηκε στην ενότητα με τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την αποτύπωση των καμένων δασικών εκτάσεων, ένα από τα πρώτα βήματα ήταν η οριοθέτησή τους βάσει της πληροφoρίας των αναρτημένων και κυρωμένων δασικών χαρτών. Με αυτόν τον τρόπο, σε πρώτο στάδιο οριοθετήθηκαν οι εκτάσεις εκείνες που παρουσιάζουν δασικό ενδιαφέρον εντός της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

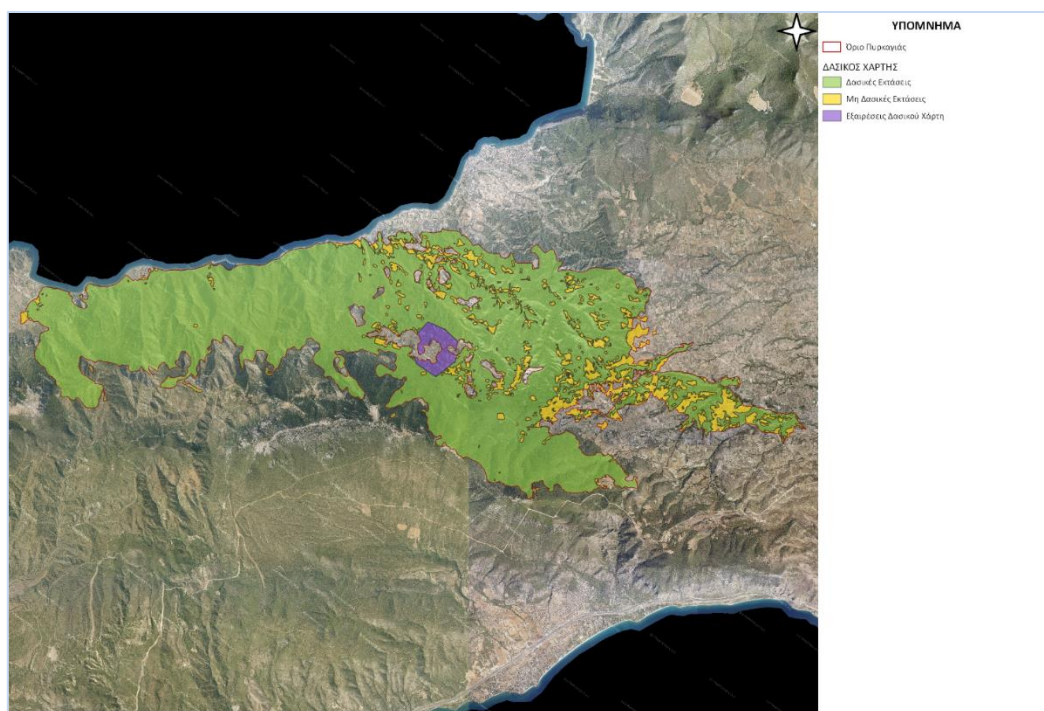
Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζεται η εκτίμηση της συνολικής έκτασης που κάηκε καθώς επίσης και το ποσοστό των δασικών εκτάσεων εντός της περιοχής μελέτης βάσει του δασικού χάρτη.

Πίνακας 5-11: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Γερανίων, όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.

Δασική Υπηρεσία	Συνολική καμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων (ha)	Ποσοστό καμένων δασών και δασικών εκτάσεων (%)
Δασαρχείο Κορίνθου	1.671,1	1.652,0	98,9
Δασαρχείο Μεγάρων	4.975,5	4.175,0	83,9

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Από τα ανωτέρω στοιχεία, παρατηρούμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των εκτάσεων που επλήγησαν από την πυρκαγιά ήταν δάση και δασικές εκτάσεις της περιοχής.

Εικόνα 5.9: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Γερανίων όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.1.3.2 Προστατευόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000

Το δυτικό τμήμα της περιοχής που επλήγη από την πυρκαγιά, εντάσσεται στην Ειδική Ζώνη Διατήρησης του Δικτύου Natura 2000 «Όρη Γεράνια», με κωδικό GR2530005. Από την πυρκαγιά επλήγη έκταση της προστατευόμενης περιοχής ίση με 774,9 ha, δηλαδή ποσοστό 11,1 % του συνόλου της προστατευόμενης περιοχής.

Σύμφωνα με τη χαρτογράφηση των τύπων οικοτόπων του δικτύου Natura 2000, οι φυσικοί τύποι οικοτόπων που επλήγησαν από την πυρκαγιά είναι οι εξής: «Garrigues της Ανατολικής Μεσογείου» (Κωδικός Natura 2000: 5340), «Φρύγανα από *Sarcopoterium spinosum*» (Κωδικός Natura 2000: 5420), «Μεσογειακοί υπονιτρόφιλοι λειμώνες» (Κωδικός Natura 2000: 6290), «Δάση ελληνικής Ελάτης (*Abies cephalonica*)» (Κωδικός Natura 2000: 951B) και «Μεσογειακά πευκοδάση με ενδημικά είδη πεύκων της Μεσογείου», Κωδικός Natura 2000: 9540).

5.1.3.3 Τύποι οικοσυστημάτων και δασικές μονάδες βλάστησης

Βάσει του διαθέσιμου υλικού και κατόπιν της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε, όπως αυτή περιγράφηκε στο αντίστοιχο κεφάλαιο, εντοπίστηκαν και οριοθετήθηκαν οι δασικές μονάδες εντός των περιοχών που χαρακτηρίστηκαν ως δάση και δασικές εκτάσεις. Δημιουργήθηκε πρακτικά ο δασοπονικός χάρτης της περιοχής μελέτης.

Συνεπώς, στις εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά, καταγράφονται οι εξής φυσικές μονάδες βλάστησης:

i. Δάση με *Pinus halepensis*: αφορά εκτεταμένες δασικές εκτάσεις με κυρίαρχη την χαλέπιο πεύκη (*Pinus halepensis*) με όροφο υψηλών θάμνων από σκληρόφυλλα είδη όπως *Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia lentiscus*, *Pistacia terebinthus*. Κατά θέσεις αναμένονται και τα *Arbutus adrachne* και *Quercus ilex*. Στον πλούσιο σχετικά υπόροφο αναμένονται τα *Cistus creticus*, *Cistus parviflorus*, *Brachypodium retusum*, *Brachypodium sylvaticum*, *Helictotrichon convolutum*, *Hypericum empetrifolium*, *Anthyllis hermanniae* κ.ά.

ii. Δάση με *Abies cephalonica*: αφορά εκτάσεις στα μεγάλα υψόμετρα της πληγείσας περιοχής, με κυρίαρχο το ελληνικό ενδημικό είδος ελάτης *Abies cephalonica*. Στον όροφο των θάμνων αναμένονται συχνά τα *Quercus coccifera*, *Juniperus oxycedrus*, *Crataegus heldreichii*. Στον υπόροφο αναμένονται τα *Festuca jeanpertii*, *Poa bulbosa*, *Cyclamen graecum*, *Campanula spatulata*, *Anthoxanthum odoratum*, *Bupleurum trichopodum*.

iii. Σκληρόφυλλη βλάστηση: αφορά κύρια μεταβατικές εκτάσεις, λιγότερο ή περισσότερο αδιαπέραστες, με αείφυλλα – σκληρόφυλλα είδη, κύρια ως αποτέλεσμα παλαιότερων πυρκαγιών, όπου δεν έχει επανεγκατασταθεί επαρκώς η φυσική βλάστηση. Στην κατηγορία αυτή εντάσσονται και οι επιφάνειες που καλύπτονται από garrigues.

iv. Βοσκότοποι: Αφορά εκτάσεις μικρής σχετικά επιφάνειας, στα ανώτερα υψομετρικά τμήματα της περιοχής (700-1200 μ.), κυριαρχούμενα από αγρωστώδη και χαμηλούς θάμνους και διάσπαρτα είδη φρυγάνων.

v. Εκτάσεις με αραιή βλάστηση: Στις εκτάσεις με αραιή βλάστηση περιλαμβάνονται οι επιφάνειες βραχωδών πρανών, οι σάρες, καθώς και οι κοίτες των χειμάρρων της περιοχής.

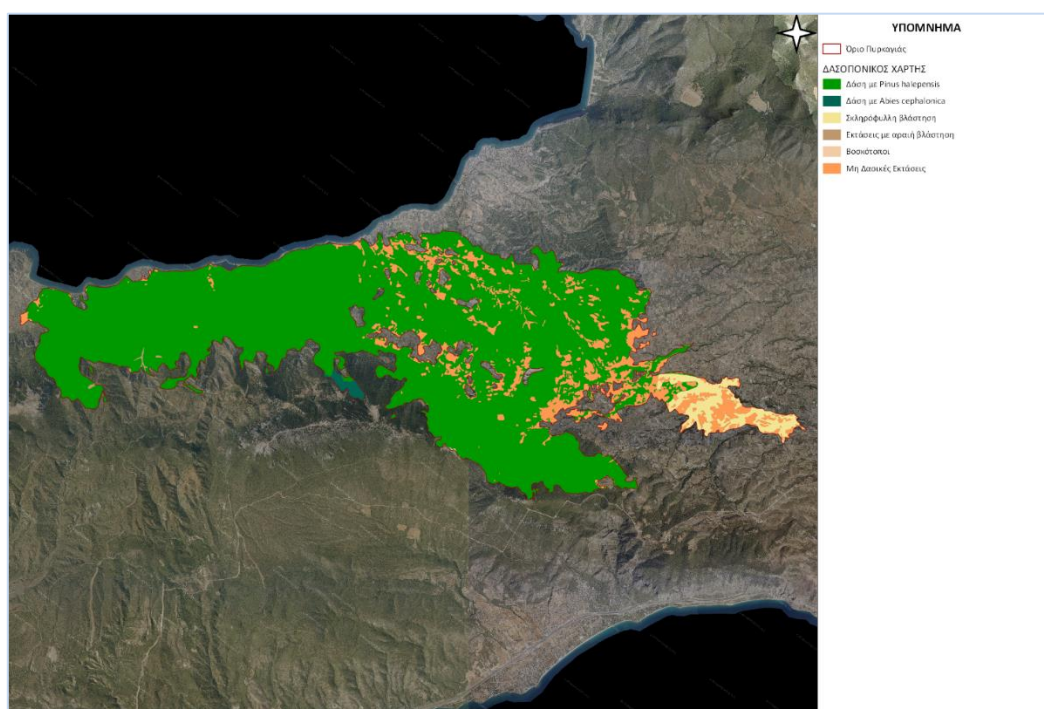
Η κατανομή των δασικών μονάδων βλάστησης στην περιοχή μελέτης αποτυπώνεται στον Πίνακα 5-12.

Πίνακας 5-12: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Γερανίων, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.

Μονάδα βλάστησης	Καμένη έκταση (ha)	Ποσοστό επί της συνολικής καμένης έκτασης (%)
Μη Δασικές Εκτάσεις	756,0	11,4
Δάση με <i>Pinus halepensis</i>	5.630,0	84,7

Δάση με <i>Abies cephalonica</i>	37,7	0,6
Σκληρόφυλλη βλάστηση	214,9	3,2
Βοσκότοποι	1,1	0,0
Εκτάσεις με αραιή βλάστηση	6,8	0,1
Σύνολο	6.646,6	100,0

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Εικόνα 5.10: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Γερανίων.
(EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Παρατηρούμε ότι στην περιοχή μελέτης εντοπίστηκαν μονάδες βλάστησης μη προσαρμοσμένες στη φωτιά. Συγκεκριμένα, ένα ποσοστό περίπου 0,6% της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης καλύπτεται από δάση με *Abies cephalonica*.

5.1.3.4 Καμένα δασικά οικοσυστήματα που έχουν ξανακαεί την τελευταία 20ετία

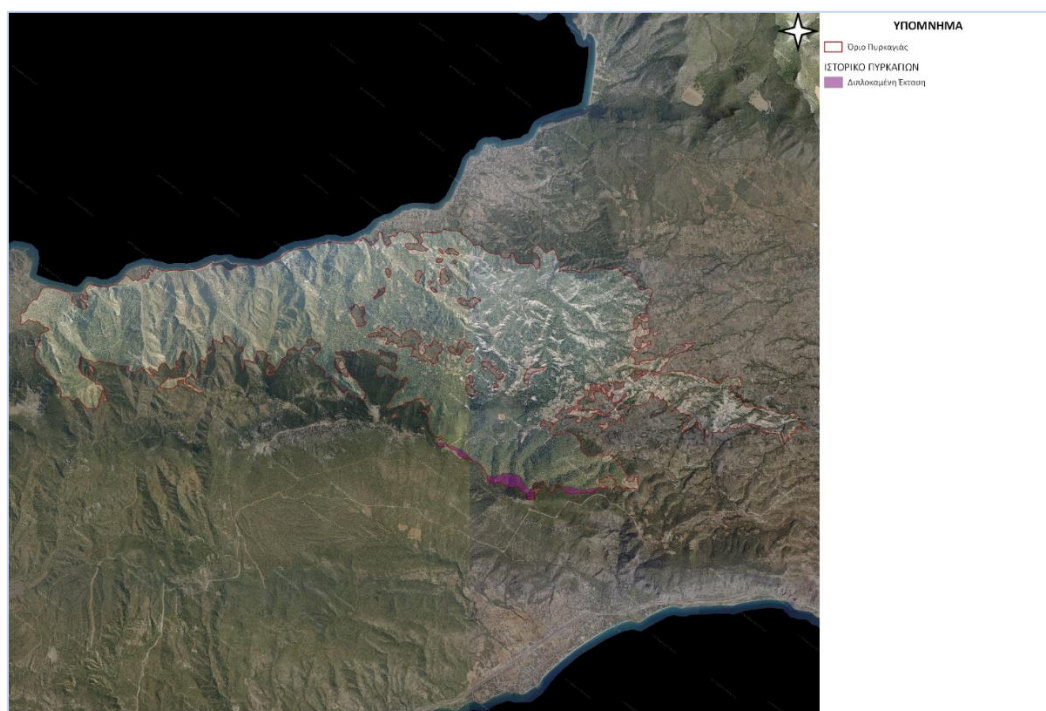
Σημαντική παράμετρος στον προσδιορισμό των μέτρων αποκατάστασης από πυρκαγιά κάθε φορά, επιπλέον της μονάδας δασικής βλάστησης που επλήγη είναι και το «ιστορικό» της έκτασης ενδιαφέροντος σε σχέση με της πυρκαγιές. Στην παρούσα μελέτη το χρονικό διάστημα που εξετάστηκε όσον αφορά αυτό το κριτήριο ήταν τα 20 έτη. Επομένως με τον όρο «διπλοκαμένη» έκταση αναφέρεται η έκταση που στα τελευταία 20 χρόνια έχει ξανακαεί τουλάχιστον μία ακόμα φορά.

Πίνακας 5-13: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Γερανίων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.

Συνολική διπλοκαμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (ha)	Ποσοστό δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (%)
55,7	55,5	0,9

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Παρατηρούμε ότι ελάχιστη έκταση της περιοχής μελέτης έχει ξανακαεί την τελευταία 20ετία.

Εικόνα 5.11: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Γερανίων.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζονται οι ιστορικές πυρκαγιές που εντοπίστηκαν για την περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-14: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Γερανίων.

Έτος πυρκαγιάς	Έκταση (ha)
2018	55,7

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

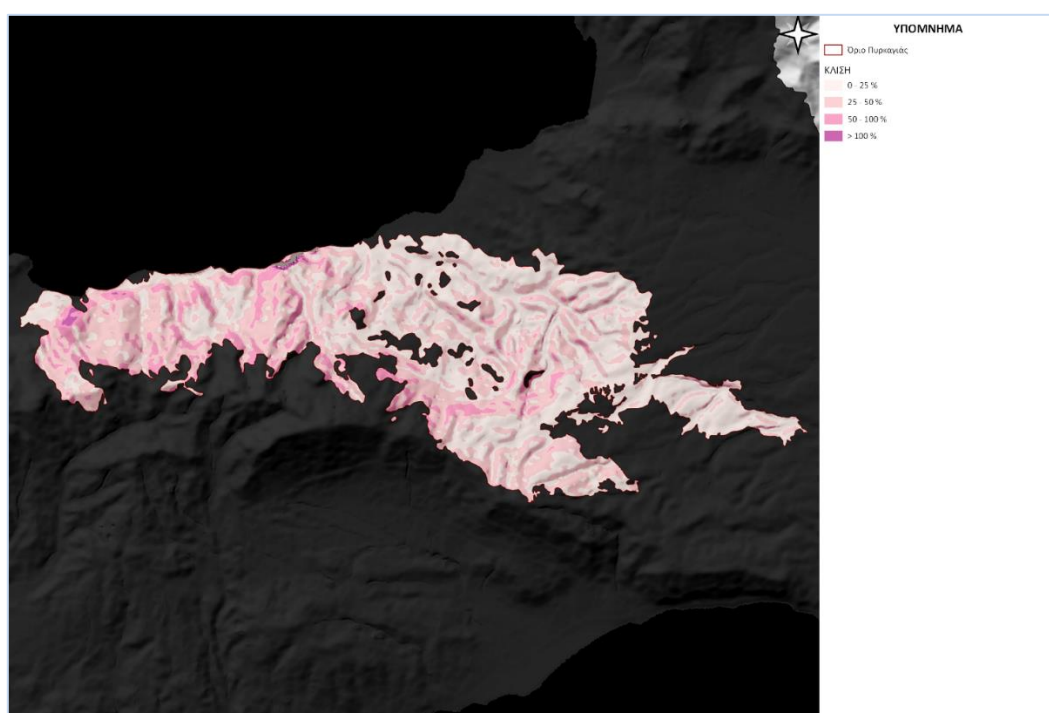
5.1.3.5 Προσδιορισμός καμένων εκτάσεων ευαίσθητων σε διαβρωτικά φαινόμενα ή υψηλό κίνδυνο υποβάθμισης

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζεται η κατανομή των κλίσεων του εδάφους στην περιοχή των καμένων εκτάσεων. Ειδικότερα έχουν οριστεί τέσσερα πεδία κλίσεων: 1) 0-25%, 2) 25-50%, 3) 50-100% και 4) 100+ στα οποία αντιστοιχίζονται οι εκτάσεις και τα ποσοστά των εδαφών που ανήκουν σ' αυτά. Παράλληλα επισυνάπτονται εικόνες από τους χάρτες εκθέσεων και υψομέτρων στην περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-15: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Γερανίων.

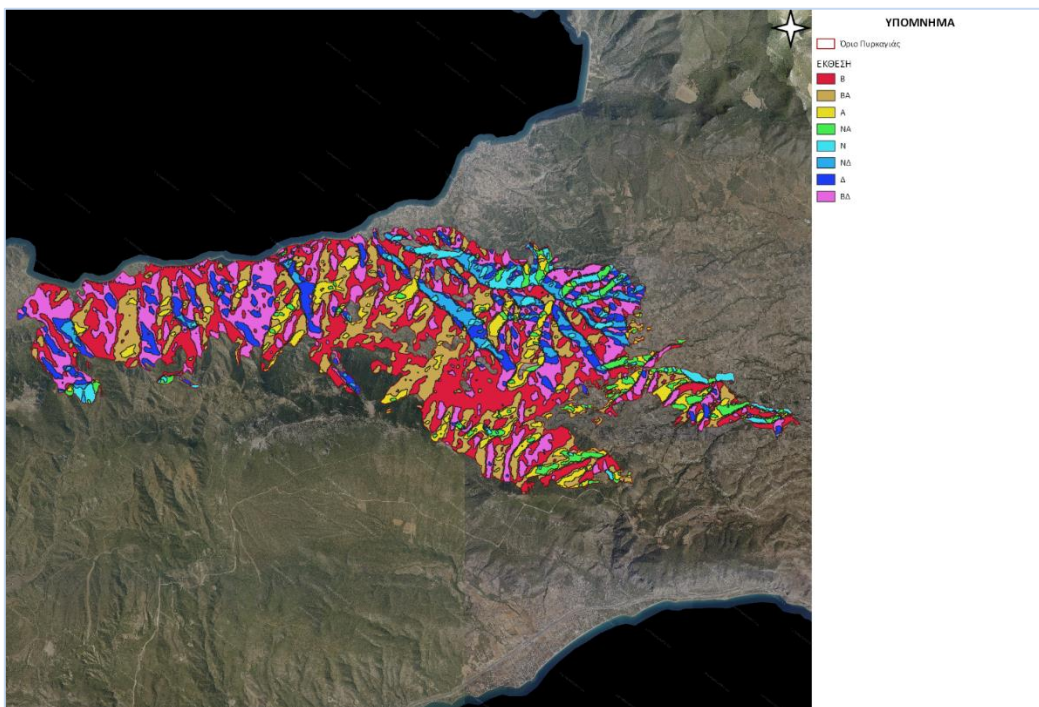
Κλίση εδάφους (%)	Έκταση (ha)	Ποσοστό (%)
0-25	3.211,30	48,3
25-50	2.785,00	41,9
50-100	628,50	9,5
100+	21,80	0,3

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

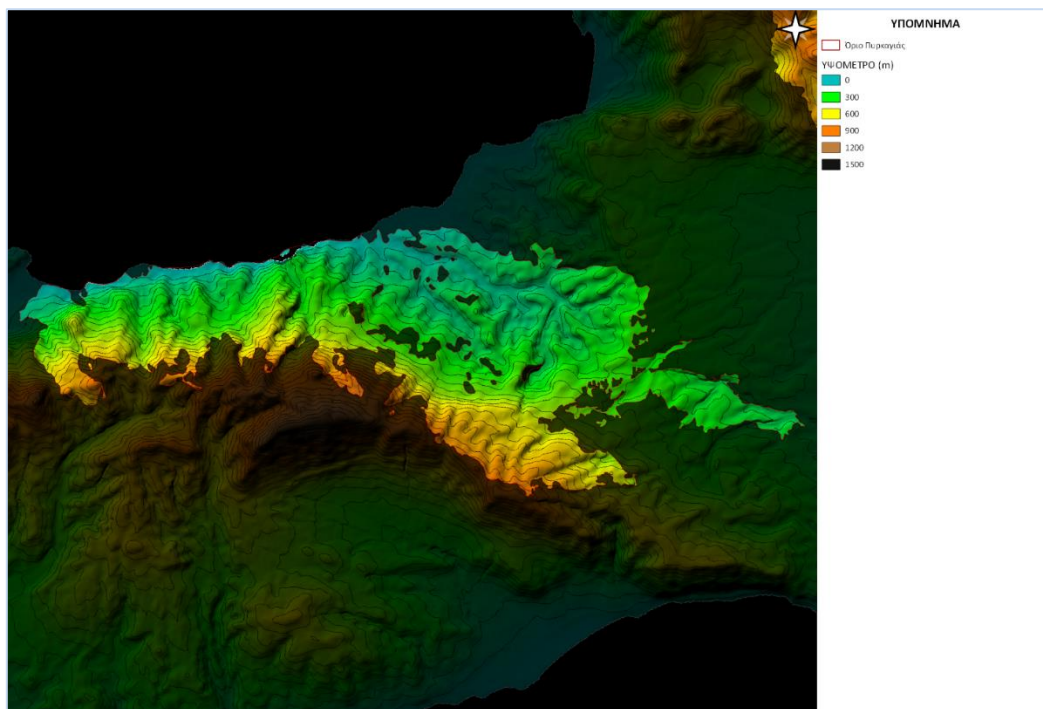

Εικόνα 5.12: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Γερανίων.

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.13: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Γερανίων.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

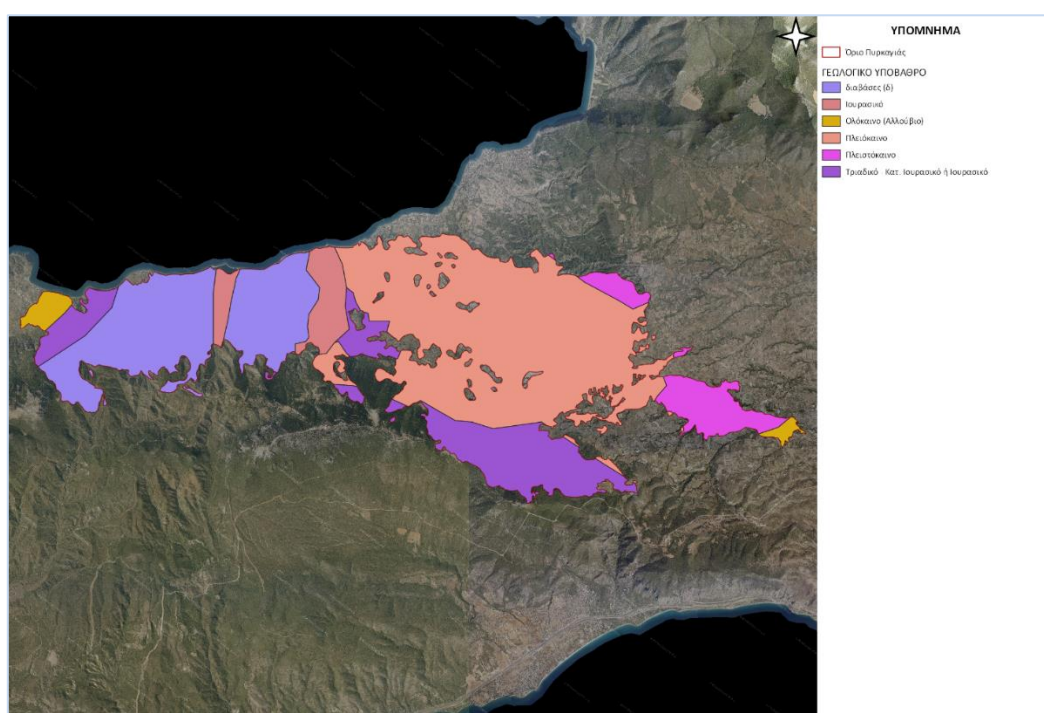
Εικόνα 5.14: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Γερανίων.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον παρακάτω πίνακα καταγράφεται το γεωλογικό υπόβαθρο των καμένων εκτάσεων, σύμφωνα με τον γεωλογικό χάρτη της Ελλάδας (ΙΓΜΕ). Ειδικότερα παρουσιάζονται οι επιμέρους επιφάνειες που καταλαμβάνουν οι γεωλογικοί σχηματισμοί στα όρια των καμένων εκτάσεων.

Πίνακας 5-16: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Γερανίων.

Γεωλογικό υπόβαθρο	Συνολική έκταση (ha)
Διαβάσες - δ	1.568,2
Ιουρασικό - sh	346,0
Ολόκαινο (Αλλούβιο) - al	128,0
Πλειόκαινο - p	3.112,1
Πλειστόκαινο - cq ₁	432,8
Τριαδικό - Κατ, Ιουρασικό ή Ιουρασικό - tj	1.059,3

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.15: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Γερανίων.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.1.4 Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων

Υπάρχουσα κατάσταση

- Η έκταση που κάηκε είναι σχεδόν ολόκληρη δασική (5.890,5 εκτάρια), ήτοι 88.6% δασικών οικοσυστημάτων επί της συνολικής καμένης έκτασης
- Οι τύποι δασικών οικοσυστημάτων που κάηκαν είναι: 1) Δάση χαλεπίου πεύκης, 2) Δάση με *Abies cephalonica* 3) Σκληρόφυλλη βλάστηση, 4) Βοσκότοποι, 5) Εκτάσεις με αραιή βλάστηση
- Τα Δάση με *Abies cephalonica* εμπίπτουν στην κατηγορία των δασικών οικοσυστημάτων μη προσαρμοσμένα στη φωτιά
- Ένα τμήμα της καμένης έκτασης είναι διπλοκαμένες εκτάσεις (που έχουν ξανακαεί εντός της τελευταίας 20-ετίας), οι οποίες αφορούν είτε καμένα δάση χαλεπίου πεύκης είτε καμένα οικοσυστήματα σκληρόφυλλης βλάστησης αειφύλλων πλατυφύλλων ειδών
- Υπάρχουν λίγες καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης, σε ισχυρές κλίσεις 50-100%, στις οποίες η φυσική αναγέννηση αντιμετωπίζει δυσκολίες

Προτάσεις αποκατάστασης

- Άμεσες θεσμικές ενέργειες μεταπυρικής αποκατάστασης, όπως για παράδειγμα απόληψη καμένου ξυλώδους όγκου, αντιδιαβρωτικά έργα ενώ επιβάλλεται η άμεση κήρυξη όλων των καμένων δασικών οικοσυστημάτων ως αναδασωτέες εκτάσεις, και η αποτελεσματική προστασία τους
- Διενέργεια τεχνητών αναδασώσεων βάσει των κριτηρίων Α). ΔΑΣΙΚΑ ΟΙΚΟΥΣΤΗΜΑΤΑ ΜΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΑ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ Β) ΔΙΠΛΟΚΑΜΕΝΑ ΔΑΣΗ ΧΑΛΕΠΙΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΚΑΙ Γ) ΚΑΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΧΑΛΕΠΙΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΣΕ ΚΛΙΣΕΙΣ 50-100%, από αυτά που εξετάστηκαν στην παρούσα μελέτη

Συγκεκριμένα προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων:

- στις καμένες εκτάσεις των δασών με κεφαλληνιακή ελάτη
- Στις διπλοκαμένες εκτάσεις δάσους χαλεπίου πεύκης
- Στις καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης σε ισχυρές κλίσεις 50-100%
- Υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50%, κατά το δυνατόν πριν την έναρξη των αντιδιαβρωτικών έργων
- Στις καμένες εκτάσεις δασών με κεφαλληνιακή ελάτη και χαλεπίου πεύκης, με μέτριες κλίσεις 20-50% μπορούν να εκτελεστούν αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα (κορμοδέματα και κλαδοδέματα), κατόπιν σχετικής μελέτης
- Προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία τουλάχιστον, σε όλη την έκταση των καμένων δασικών οικοσυστημάτων με επανέλεγχο για πιθανή παράταση

Ακολουθεί τεκμηρίωση και αναλυτική περιγραφή της μεθόδου μεταπυρικής αποκατάστασης ανά τύπο οικοσυστήματος, για όλες τις περιπτώσεις των καμένων δασικών οικοσυστημάτων.

5.1.4.1 Οικοσυστήματα της 1ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δάση χαλεπίου πεύκης (*Pinus halepensis*)

Η χαλέπιος πεύκη είναι ένα από τα κατ' εξοχήν δασικά είδη που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στη φωτιά. Η προσαρμογή αυτή στηρίζεται στην οικοφυσιολογική αναπαραγωγική συμπεριφορά του είδους, όπως περιγράφεται στη συνέχεια.

Η χαλέπιος είναι είδος που αναγεννάται υποχρεωτικά από σπόρους, όπως όλα τα ελληνικά είδη πεύκης. Οι κώνοι και τα περικλειόμενα σε αυτούς σπέρματα ωριμάζουν στο τέλος της άνοιξης. Ένα ποσοστό των κώνων ανοίγουν (πάνω στο δέντρο) και τα σπέρματα διασπείρονται χάρη στα πτερούγια που διαθέτουν

και στη συνέχεια φυτρώνουν το ερχόμενο φθινόπωρο-χειμώνα. Αρκετοί κώνοι όμως παραμένουν κλειστοί πάνω στα δέντρα για αρκετά έτη, μέχρι περισσότερο από επτά χρόνια. Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται βραδυχωρία, και έχει ως αποτέλεσμα την ύπαρξη μιας συνεχούς υπέργειας τράπεζας ώριμων σπερμάτων διαφορετικών ηλικιών.

Το άνοιγμα των κώνων, απουσία της φωτιάς, γίνεται φυσιολογικά με την επίδραση των υψηλών θερμοκρασιών κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Στην περίπτωση που συμβεί μια πυρκαγιά, τα σπέρματα της χαλεπίου πεύκης που βρίσκονται πεσμένα στην επιφάνεια του εδάφους καίγονται από τη φωτιά. Αντίθετα τα σπέρματα που βρίσκονται μέσα στους κλειστούς κώνους διαφόρων ηλικιών, πάνω στα ώριμα άτομα, ηλικίας τουλάχιστον 15 ετών, (υπέργεια τράπεζα σπερμάτων), δεν καταστρέφονται από τη φωτιά, καθώς αυτή περνά με μεγάλη ταχύτητα για μικρό χρονικό διάστημα, και είναι αποκλειστικά υπεύθυνα για τη μεταπυρική αναγέννηση και την επιτυχή επανίδρυση του δάσους μετά την πυρκαγιά. Οι υψηλές θερμοκρασίες που αναπτύσσονται κατά τη διάρκεια της πυρκαγιάς προκαλούν άνοιγμα των κλειστών κώνων και απελευθέρωση των περικλειόμενων σπερμάτων. Στη συνέχεια ακολουθεί η φύτευση των σπερμάτων μετά τις πρώτες φθινοπωρινές βροχές (Οκτώβριος-Δεκέμβριος). Επειδή η παραγωγή σπερμάτων από ώριμα δέντρα χαλεπίου πεύκης είναι πολύ μεγάλη (ένα ώριμο δένδρο παράγει ετησίως δεκάδες χιλιάδες σπέρματα) η αναγέννηση του δάσους θεωρείται εξασφαλισμένη.

Συνεπώς η αποκατάσταση των καμένων οικοσυστημάτων της χαλεπίου πεύκης δεν αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό πρόβλημα, καθώς η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, είναι εξασφαλισμένη και θα επιτευχθεί μέσω τη φυσικής αναγέννησης του είδους, όπως περιγράφηκε προηγουμένως. Ταυτόχρονα θα εμφανιστούν φυσικά, και τα δευτερεύοντα, κυρίως θαμνώδη αείφυλλα πλατύφυλλα είδη (*Quercus ilex*, *Pistacia lentiscus*, *Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia terebinthus*, *Arbutus species*, κ.λπ.), μέσω της υψηλής φυσικής τους παραβλαστικής ικανότητας. Το μελλοντικό δάσος αναμένεται να έχει τα οικολογικά χαρακτηριστικά των φυσικών δασών της χαλεπίου πεύκης, όπως δηλαδή πριν τη φωτιά.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, με κυρίαρχο είδος τη χαλέπιο πεύκη με φυσικές διαδικασίες, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτές εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων, στις καμένες εκτάσεις με κλίσεις 20-50%, κατόπιν σχετικών μελετών που πρέπει να συνταχθούν το συντομότερο δυνατόν μετά την πυρκαγιά.

- Προτείνεται η υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50 κατά το δυνατόν πριν την εκκίνηση των αντιδιαβρωτικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Ένταξη στη δασική διαχείριση, ώστε να συντάσσονται διαχειριστικές εκθέσεις και να εφαρμόζονται τα κατάλληλα δασοκομικά μέτρα, ανάλογα με το στάδιο εξέλιξης των συστάδων. Προστασία και καλλιέργεια νεοφυτείας, πυκνοφυτείας, κορμιδίων κ.λπ.

Οι παραπάνω επεμβάσεις αφορούν όλη την έκταση των καμένων δασών χαλεπίου πεύκης, εκτός των παρακάτω δύο κατηγοριών, για τις οποίες προτείνονται ειδικά μέτρα λόγω των δυσκολιών φυσικής αναγέννησης του δάσους.

1. Διπλοκαμένες εκτάσεις δασών χαλεπίου πεύκης

Στις περιπτώσεις που οι καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης είχαν ηλικία μικρότερη των 16 ετών, και δεν είχαν φθάσει στην περίοδο επαρκούς αναπαραγωγικής ικανότητας, ώστε να είναι ικανές να παράγουν επαρκή ποσότητα φυτρώσιμων σπόρων για την αναγέννηση του δάσους, απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων με φυτεύσεις φυταρίων χαλεπίου πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την διπλοκαμένη έκταση.

Με βάση τα επιστημονικά δεδομένα, η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων χαλεπίου πεύκης**.

Η σπορά δεν ενδείκνυται, καθώς πολλά επιστημονικά δεδομένα συνηγορούν στην διαπίστωση της χαμηλής αποτελεσματικότητας της μεθόδου για τα ελληνικά δεδομένα.

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο, ώστε να είναι αρκετά ζωντά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα, **γυμνόριζα** ή **βωλόφυτα** φυτάρια, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους** και **4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα) διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται χειρωνακτικά ή με ελαφρά μηχανήματα (αυτόνομες τρυπάνες) και χωρίς τη χρήση βαρέων μηχανημάτων.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό τόσο κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων όσο και κατά τη μηχανική με τρυπάνι, είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.

- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή/πετρώδη εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργατές.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου προήλθαν τα φυτά.
- Στην περίπτωση γυμνορίζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Στην περίπτωση φύτευσης γυμνορίζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αειφύλλων πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές . Οι φυτεύσεις βέβαια μπορούν να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Αναλυτικές οδηγίες σχετικά με την ποιότητα και τον χειρισμό του φυτευτικού υλικού κατά τη φύτευση, την τεχνική διάνοιξης λάκκων ανάλογα με τον τύπο του εδάφους (συνεκτικό/ άγονο/ αβαθές/ πετρώδες) και την προσθήκη τυχόν βελτιωτικών στο λάκκο, προκειμένου να ευνοηθεί η επιβίωση και η αύξηση των φυταρίων, θα πρέπει να προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσομοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 2,5 μέτρα έως 5 μ., με μέση πυκνότητα 1000 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 3,3 μ. X 3,3 μ. Θα επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για τα ακριβή σημεία φύτευσης των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων, των λειτουργιών του νέου δάσους και αποφυγής των οικολογικών συνεπειών της εκτεταμένης μονοκαλλιέργειας με το είδος *Pinus halepensis* προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη *Quercus pubescens*, *Quercus ilex*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το καθένα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές (ΑΤΤΙΚΗΣ), ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για μια 10ετία.

2. Δάση χαλεπίου πεύκης με κλίσεις 50-100%

Στις καμένες εκτάσεις χαλεπίου πεύκης όπου η κλίση είναι αρκετά ισχυρή, δηλαδή κλίσεις 50-100%, εύρος κλίσεων που αντιστοιχεί σε κλίσεις 30° – 45°, λόγω των δυσκολιών εγκατάστασης και αποίκησης της φυσικής αναγέννησης της χαλεπίου πεύκης, απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων με φυτεύσεις σποροφύτων χαλεπίου πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την έκταση.

Η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι και σε αυτήν την περίπτωση, η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων χαλεπίου πεύκης, με προτίμηση στα μονοετή.**

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο ώστε να είναι αρκετά ζωνρά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα, **γυμνόριζα** ή **βωλόφυτα φυτάρια**, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους** και **4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα) διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται μόνο χειρωνακτικά.
- Θα δίνεται ιδιαίτερη μέριμνα στην αποφυγή διατάραξης του εδάφους.
- Θα αποφεύγεται η οποιαδήποτε καταστροφή της υπάρχουσας βλάστησης.
- Ο φυτευτικός σύνδεσμος πρέπει να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.
- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή/πετρώδη εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργατές.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου ξεριζώθηκαν τα φυτά.
- Στην περίπτωση γυμνόριζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Επίσης, στην περίπτωση φύτευσης γυμνόριζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές, μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.

- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αιφύλλων πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το Φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές. Οι φυτεύσεις βέβαια μπορούν να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσμοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 1,5 μέτρα έως 3,0 μ., με μέση πυκνότητα 2500 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 2μ. X 2μ. Το πιο σημαντικό είναι ο φυτευτικός σύνδεσμος να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος ώστε να επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για την επιτυχή εγκατάσταση των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, αποτελεσματικότερης προστασίας των εδαφών, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων και των λειτουργιών του νέου δάσους, προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη: *Quercus pubescens*, *Quercus ilex*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το κάθενα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές (ΑΤΤΙΚΗΣ), ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία.

Σκληρόφυλλη βλάστηση

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Quercus ilex*, *Pistacia lentiscus*, *Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia terebinthus*, *Arbutus species*, κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα και μπορούν να αναβλαστήσουν από οφθαλμούς των καμένων πρέμνων αλλά και από τις ρίζες. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα σε ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η ικανότητα αναβλάστησης μειώνεται σημαντικά μετά από ένα δεύτερο συμβάν πυρκαγιάς, εάν συμβεί αυτό μέσα σε 5 χρόνια από την πρώτη πυρκαγιά, λόγω της προοδευτικής καταστροφής και εξάντλησης του αριθμού των οφθαλμών και των αποθηκευμένων θρεπτικών ουσιών (stored resources). Επιπλέον οι πυρκαγιές στο τέλος του καλοκαιριού είναι χειρότερες για αυτά τα οικοσυστήματα, σε σχέση με αυτές που λαμβάνουν χώρα στις αρχές του καλοκαιριού, διότι η αναβλάστηση είναι λιγότερο έντονη στα τέλη του καλοκαιριού, λόγω της κατανομής των θρεπτικών στοιχείων στο δέντρο.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων καθώς η παραβλάστηση των ειδών ξεκινάει πολύ νωρίς, και συνήθως είναι ικανή για την αποτροπή της επιφανειακής διάβρωσης και της δημιουργίας πλημμυρικών φαινομένων. Ταυτόχρονα η κατασκευή των έργων έχει ως αποτέλεσμα την μείωση των παραβλαστημάτων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Εκτάσεις με αραιή βλάστηση

Η κατηγορία αυτή καταλαμβάνει περιορισμένη έκταση εντός της καμένης περιοχής, και αφορά σε βραχώδεις θέσεις και πρανή, με πολύ μικρή κάλυψη από βλάστηση, λόγω των δυσμενών περιβαλλοντικών συνθηκών. Κυριαρχούν αγρωστώδη, χασμόφυτα και μικροί θάμνοι.

Όλες αυτές οι εκτάσεις αποτελούν σημαντικούς ευαίσθητους τύπους οικοτόπων, ταυτόχρονα αποτελούν ενδιαίτημα για διάφορα είδη χλωρίδας και πανίδας.

Η φωτιά σε τέτοια οικοσυστήματα (βραχώδεις τύπους οικοτόπων, σάρες κλπ.) επιταχύνει τις διαδικασίες αποσάθρωσης των πετρωμάτων και μπορεί να εγκυμονεί κινδύνους. Παρόλα αυτά δεν υπάρχει δυνατότητα επεμβάσεων λόγω των ισχυρών κλίσεων και της επικινδυνότητας.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή οποιωνδήποτε επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων εκτάσεων ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

5.1.4.2 Οικοσυστήματα της 2ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που δεν έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δάση κεφαλληνιακής ελάτης (*Abies cephalonica*)

Στην περίπτωση των καμένων δασών ελάτης, η φυσική αναγέννηση της ελάτης (και των δύο ελληνικών ειδών – *Abies cephalonica* και *Abies borisii regis*) είναι αδύνατη σε μεταπυρικό περιβάλλον, καθώς η ελάτη δεν έχει αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στην πυρκαγιά.

Ταυτόχρονα η ικανότητα διασποράς (πλαγιοσπορά) των σπόρων από τις παρακείμενες άκαυτες συστάδες είναι περιορισμένη, καθώς οι σπόροι της ελάτης δεν είναι τόσο ελαφροί και φέρουν περιορισμένο πτερύγιο. Επίσης, η πιθανότητα φύτευσης των σπόρων ελάτης, έστω και σε κοντινή απόσταση από τα κράσπεδα του άκαυτου δάσους είναι πολύ περιορισμένη, καθώς η ελάτη είναι σκιάφυτο είδος, με ορισμένες απαιτήσεις σε υγρασία, και με πολύ χαμηλό ρυθμό αύξησης τα πρώτα στάδια της ζωής της, οπότε είναι εξαιρετικά δύσκολο να γίνει φυσική εγκατάσταση του είδους σε μεταπυρικό, εξωδασογενές περιβάλλον.

Με βάση τα παραπάνω δεδομένα, υπάρχει αποδεδειγμένα ο κίνδυνος μετατροπής του πρώην ελατοδάσους σε γυμνές εκτάσεις, μέσω δευτερογενούς διαδοχής.

Συνεπώς στην περίπτωση αυτή απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων, έστω και με μικρές πιθανότητες επιτυχίας.

Απαιτούνται μακροχρόνιες αναδασωτικές προσπάθειες.

Στόχος της αποκατάστασης είναι πάντοτε η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος της ελάτης, η διατήρηση δηλαδή της ελάτης ως κυρίαρχο είδος στις καμένες εκτάσεις, καθώς η ελάτη είναι ένα πολύτιμο οικολογικά δασοπονικό είδος, και η φυσική του εξάπλωση είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιας εξελικτικής διαδικασίας, πολλές φορές κάτω επί την επίδραση του ανθρώπου

Η αποκατάσταση πρέπει να αποσκοπεί στην επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία.

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Επιβάλλεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Μέθοδος αποκατάστασης των καμένων δασών ελάτης

Απαιτείται άμεσα η διενέργεια αναδασώσεων κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σε όλη την καμένη έκταση.

Με βάση τα επιστημονικά δεδομένα, η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι η **χαμηλή φύτευση τριετών ή τετραετών βλοφυτών φυταρίων** ελάτης ή (αν δεν υπάρχουν διαθέσιμα) και μεγαλύτερων φυταρίων ελάτης, με ελάχιστες διαστάσεις **15 εκ. ύψους** και **3,5 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**.

Η спорά δεν ενδείκνυται, καθώς πολλά επιστημονικά δεδομένα συνηγορούν στην διαπίστωση της χαμηλής αποτελεσματικότητας της μεθόδου για τα ελληνικά δεδομένα.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα), διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται χειρωνακτικά ή με ελαφρά μηχανήματα (αυτόνομες τρυπάνες) και χωρίς τη χρήση βαρέων μηχανημάτων.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό τόσο κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων όσο και κατά τη μηχανική με τρυπάνι, είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.

- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργάτες.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος στο λάκκο φύτευσης, πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου ξεριζώθηκαν τα φυτά.
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης (ζώνη ελάτης) είναι το φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές αλλά και νωρίς την άνοιξη.

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται:

Να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσμοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 1,8 μέτρα έως 3,5 μ., με μέση πυκνότητα 2.500 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 2μ. Χ 2μ. Θα επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για τα ακριβή σημεία φύτευσης των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, αποτελεσματικότερης προστασίας των εδαφών, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων και των λειτουργιών του νέου δάσους, προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη: *Quercus pubescens*, *Fraxinus ornus*, *Celtis australis*, *Acer species*, *Sorbus species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το καθένα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές

περιοχές (**Αττικής** ή αν αυτό δεν είναι εφικτό, **όμορων νομών**), ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων .

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία.

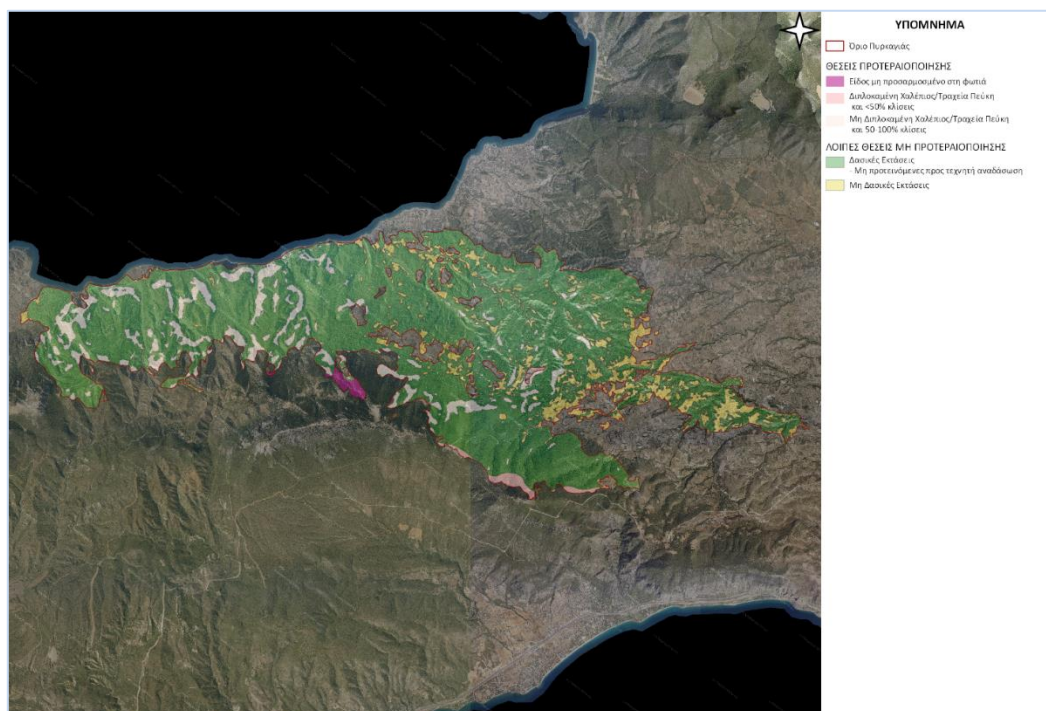
Η σύνοψη των επί μέρους εκτάσεων σε σχέση με τις εργασίες μεταπυρικής αποκατάστασης σύμφωνα με την ανάλυση που έγινε σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται παρακάτω.

Πίνακας 5-17: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάσταση περιοχής Γερανίων.

Κύρια κατηγορία	Υποκατηγορία	Έκταση (ha)
Προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Είδος μη προσαρμοσμένο στη φωτιά	37,7
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πεύκη και 50-100% κλίσεις	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πεύκη και < 50 κλίσεις	54,4
	Μη διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πεύκη και 50-100% κλίσεις	610,0
Σύνολο		702,12
Μη προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Δασικές Εκτάσεις - Μη προτεινόμενες για αναδάσωση	5.188,4
	Μη Δασικές Εκτάσεις	756,0
Σύνολο		5.944,4

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Στην εικόνα παρακάτω αποτυπώνονται οι εκτάσεις για τις οποίες προτείνονται εργασίες τεχνητής αναδάσωσης και αυτές για τις οποίες δεν προτείνονται, κατόπιν της ανάλυσης που προηγήθηκε και βάσει της μεθοδολογικής προσέγγισης που ακολουθήθηκε. Επιπλέον, συγκεκριμένα για τις εκτάσεις οι οποίες εντοπίζονται ως εκτάσεις στις οποίες απαιτείται να πραγματοποιηθούν εργασίες αναδάσωσης, ακολούθησε η προτεραιοποίηση βάσει της μεθόδου και των κριτηρίων που εφαρμόστηκαν.

Εικόνα 5.16: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Γερανίων.

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Σημειώνεται ότι για την ολοκληρωμένη ανάλυση των επιπτώσεων της πυρκαγιάς κάθε φορά, καθώς επίσης και για τον ακριβή προσδιορισμό των συγκεκριμένων δράσεων αποκατάστασης, τόσο όσον αφορά στον τύπο των δράσεων αλλά και στο εύρος και στην χωροθέτησή τους, απαιτείται έλεγχος και επιβεβαίωση με αυτοψίες πεδίου, οι οποίες αναμένεται να λάβουν χώρα στις αντίστοιχες μελέτες εφαρμογής, όπως οι μελέτες αναδάσωσης, αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων. Η παρούσα μελέτη παρουσιάζει ενδεικτικές θέσεις προς αποκατάσταση με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Οι ακριβείς θέσεις αποκατάστασης θα πρέπει να επιβεβαιώνονται και προσδιορίζονται επί του πεδίου.

5.2 Περιοχή Κεφαλληνίας

5.2.1 Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή

Οι καμένες εκτάσεις στην περιοχή Κεφαλληνίας καλύπτουν μία επιφάνεια που ανέρχεται σε 600,8 ha, η οποία ανήκει στο σύνολό της στη Δημοτική Ενότητα Ελειού-Πρόνων. Όσον αφορά στα ποσοστά των καμένων περιοχών επί του συνόλου των εκτάσεων εντός των διοικητικών ορίων της Δημοτικής Ενότητας, προσδιορίζονται στο 5,4%.

Η Δημοτική Ενότητα Ελειού-Πρόνων υπάγεται διοικητικά στον Δήμο Κεφαλονιάς, ο οποίος με τη σειρά του ανήκει στην Περιφερειακή Ενότητα Κεφαλληνίας της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων.

Στον Πίνακα 5-18 παρουσιάζεται η διοικητική υπαγωγή των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Κεφαλληνίας.

Πίνακας 5-18: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Κεφαλληνίας.

Περιφέρεια	Περιφερειακή ενότητα	Δήμος	Δημοτική Ενότητα	Καμένες εκτάσεις (ha)
Ιονίων Νήσων	Κεφαλληνίας	Κεφαλονιάς	Ελειού-Πρόνων	600,8

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Κεφαλληνίας, ΙΠΣΕΚΑ)

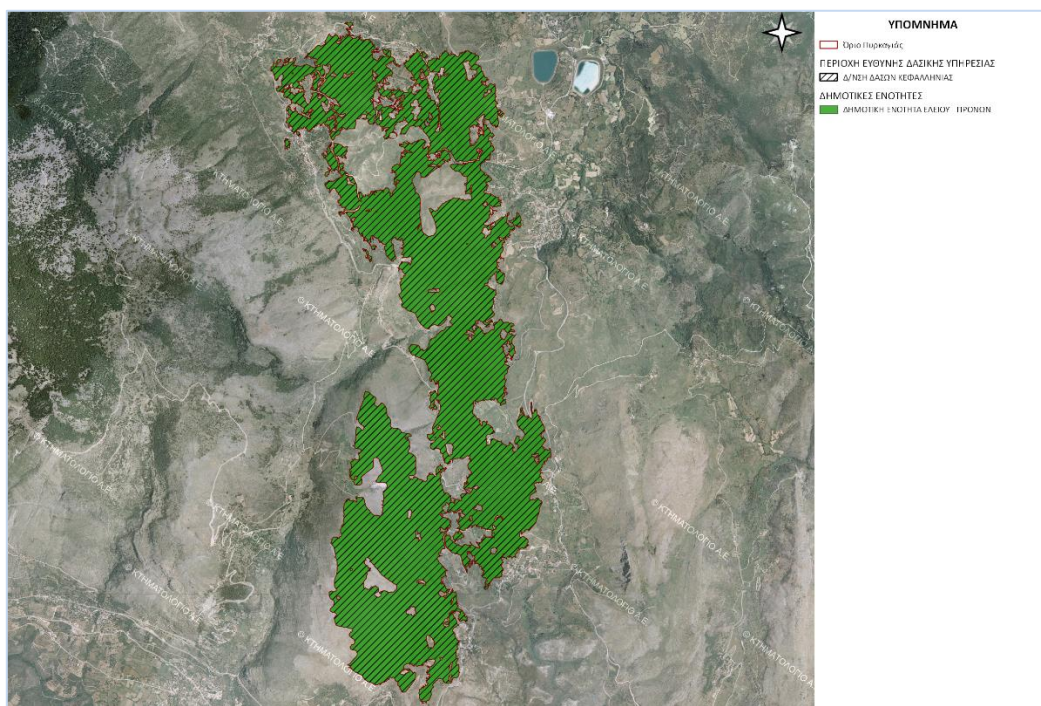
Το σύνολο των καμένων εκτάσεων της περιοχής Κεφαλληνίας βρίσκεται στην επικράτεια της Διεύθυνσης Δασών (ΔΔ) Κεφαλληνίας.

Πίνακας 5-19: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.

Διεύθυνση Δασών	Δασαρχείο	Καμένες εκτάσεις (ha)	Ποσοστά καμένων εκτάσεων (%)
Κεφαλληνίας		600,8	100,0
Σύνολο:		600,8	100,0

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Κεφαλληνίας, ΙΠΣΕΚΑ)

Στην Εικόνα 5.17 παρουσιάζονται τα όρια της περιοχής μελέτης, τα όρια ευθύνης της Δασικής Υπηρεσίας και της Δημοτικής Ενότητας.

Εικόνα 5.17: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Κεφαλληνίας. (Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Κεφαλληνίας, ΠΣΕΚΑ)

5.2.2 Κλίμα

5.2.2.1 Μετεωρολογικά δεδομένα

Ο πλησιέστερος στην περιοχή Αγία Ειρήνη Κεφαλληνίας μετεωρολογικός σταθμός της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (ΕΜΥ), από τον οποίο υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα βρίσκεται στο Αργοστόλι Κεφαλληνίας και από τον οποίο εξάγονται συμπεράσματα για την περιοχή Αγίας Ειρήνης. Στον Πίνακα 5-20 καταγράφονται τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά του μετεωρολογικού σταθμού. Η χρονική περίοδος των διαθέσιμων δεδομένων είναι 1970-2010.

Πίνακας 5-20: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Αργοστόλι.

Παράμετροι	Τιμές παραμέτρων
Γεωγραφικό μήκος (Lon):	20,50
Γεωγραφικό πλάτος (Lat):	38,13
Ύψος (alt):	11
Περιφέρεια:	Νησιά Ιονίου

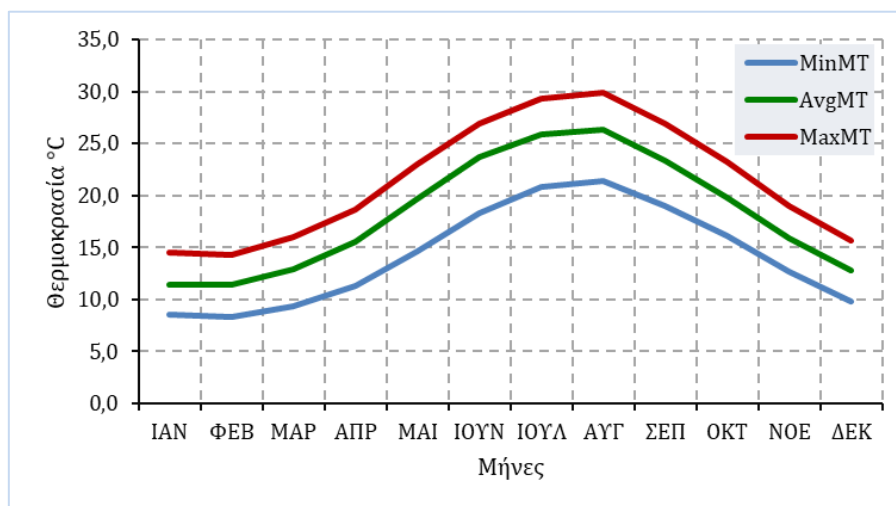
(Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-21 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.18 παρουσιάζονται τα δεδομένα της θερμοκρασίας. Ειδικότερα παρουσιάζονται η ελάχιστη (MinMT), η μέση (AvgMT) και η μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία (MaxMT).

Πίνακας 5-21: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Κεφαλληνίας.

T(°C)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
MinMT	8,5	8,3	9,3	11,3	14,6	18,3	20,8	21,4	19,0	16,1	12,7	9,8
AvgMT	11,4	11,4	12,9	15,6	19,7	23,7	25,9	26,3	23,4	19,8	15,9	12,8
MaxMT	14,5	14,3	16,0	18,6	23,0	26,9	29,3	29,9	26,9	23,2	19,0	15,7

(Πηγή: EMY)

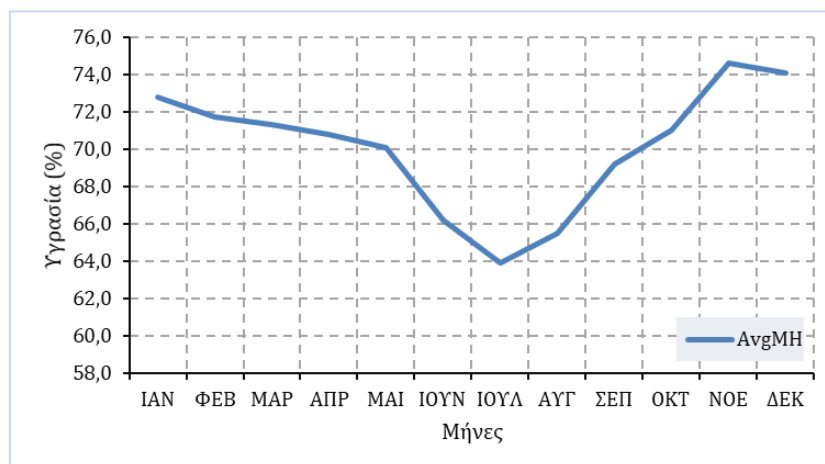
Εικόνα 5.18: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Κεφαλληνίας. (Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-22 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.19 παρουσιάζονται τα δεδομένα της μέσης μηνιαίας υγρασίας (AvgMH) για την περιοχή Κεφαλληνίας.

Πίνακας 5-22: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Κεφαλληνίας.

H(%)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMH	72,8	71,7	71,3	70,8	70,1	66,2	63,9	65,5	69,2	71,0	74,6	74,1

(Πηγή: EMY)

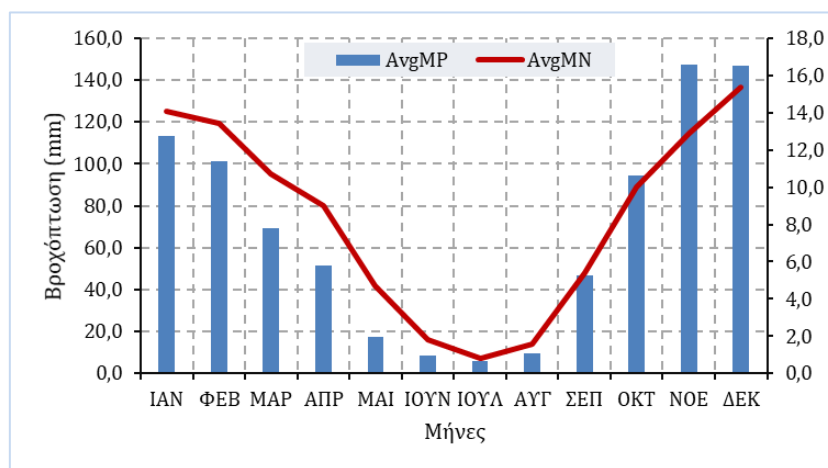
Εικόνα 5.19: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Κεφαλληνίας. (Πηγή: EMY)

Στον παρακάτω Πίνακας 5-23 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.20 παρουσιάζονται το μέσο μηνιαίο ύψος υετού (AvgMP) και ο μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού (AvgMN).

Πίνακας 5-23: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Κεφαλληνίας.

P(mm)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	113,3	101,3	69,4	51,6	17,2	8,6	6,0	9,4	46,5	94,7	147,3	147,0
AvgMN	14,1	13,4	10,7	9,0	4,7	1,8	0,8	1,6	5,4	10,0	12,9	15,4

(Πηγή: EMY)

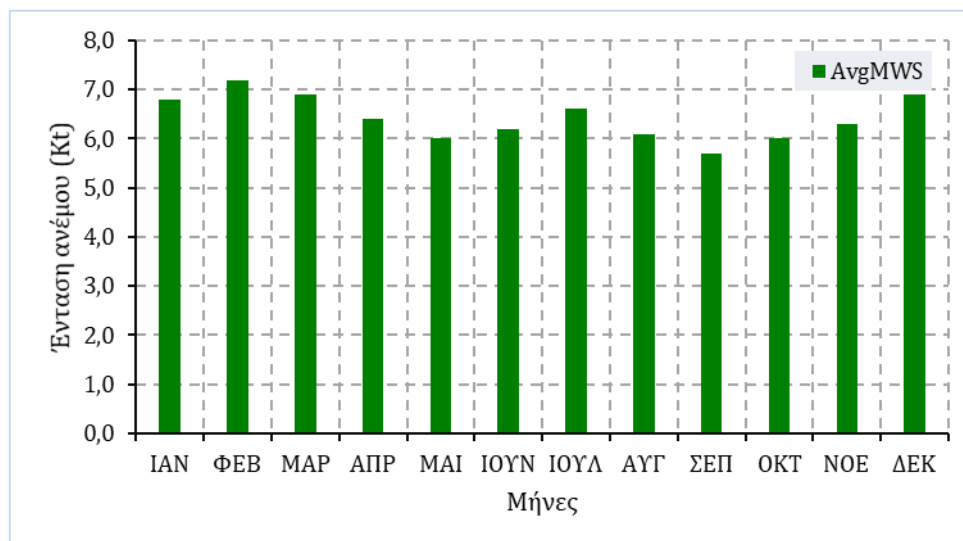
Εικόνα 5.20: Γράφημα υετού για την περιοχή Κεφαλληνίας. (Πηγή: EMY)

Στον Πίνακας 5-24 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.21 παρουσιάζονται η επικρατούσα διεύθυνση ανέμου (DWD) και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου (AvgMWS).

Πίνακας 5-24: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Κεφαλληνίας.

W(Kt)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
DWD	B	NA	NA	BΔ	BΔ	BΔ	BΔ	BΔ	BΔ	NA	NA	NA
AvgMWS	6,8	7,2	6,9	6,4	6,0	6,2	6,6	6,1	5,7	6,0	6,3	6,9

(Πηγή: EMY)

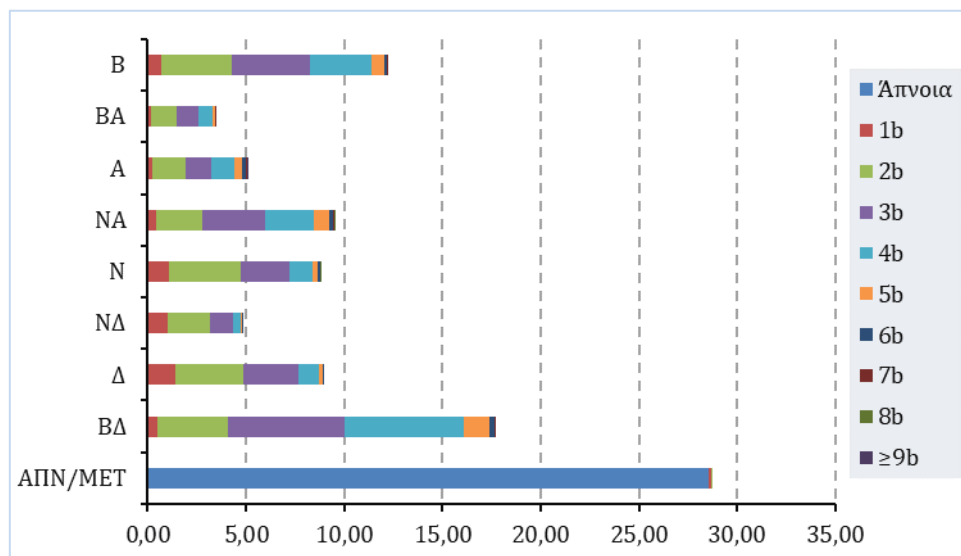
Εικόνα 5.21: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Κεφαλληνίας.
(Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-25 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.22 παρουσιάζονται οι ετήσιες συχνότητες ανέμου εκφρασμένες σε ποσοστά (%).

Πίνακας 5-25: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Κεφαλληνίας.

W(%)	ΑΠΝ/ΜΕΤ	ΒΔ	Δ	ΝΔ	Ν	ΝΑ	Α	ΒΑ	Β
Άπνοια	28,55								
1b	0,14	0,47	1,38	0,99	1,06	0,42	0,25	0,19	0,69
2b	0,02	3,58	3,49	2,19	3,65	2,35	1,66	1,25	3,61
3b	0,00	6,00	2,81	1,14	2,51	3,21	1,33	1,17	3,94
4b	0,00	6,06	1,04	0,42	1,15	2,48	1,16	0,67	3,15
5b	0,00	1,27	0,16	0,06	0,30	0,75	0,42	0,17	0,64
6b	0,00	0,26	0,03	0,02	0,10	0,22	0,18		0,13
7b	0,00	0,02	0,00	0,00	0,02	0,05	0,05	0,01	0,02
8b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01	0,01	0,01	0,00	0,00
≥9b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01	0,00	0,00

(Πηγή: ΕΜΥ)

Εικόνα 5.22: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Κεφαλληνίας. (Πηγή: ΕΜΥ)

5.2.2.2 Κλιματική κατάταξη κατά Köppen

Σύμφωνα λοιπόν με τα δεδομένα του πλησιέστερου μετεωρολογικού σταθμού στην περιοχή μελέτης, η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Αύγουστος, 26,3°C) είναι μεγαλύτερη από 18°C και η μέση θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα (Ιανουάριος-Φεβρουάριος, 11,4°C) βρίσκεται μεταξύ 0°C και 18°C. Επομένως σύμφωνα με την κλιματική κατάταξη κατά Köppen (Kottek et al., 2006) το κλίμα της περιοχής μελέτης ανήκει στον κλιματικό τύπο C, δηλαδή εύκρατο κλίμα (μεσόθερμο). Πρόσθετα η βροχή του ξηρότερου μήνα (Ιούλιος, 6 mm) είναι μικρότερη από 30 mm και ταυτόχρονα μικρότερη από το 1/3 της βροχής του υγρότερου μήνα (Νοέμβριος, 147,3/3 = 49,1 mm). Επομένως το δεύτερο γράμμα στην κατάταξη του κλίματος είναι s και ο κλιματικός τύπος αντιστοιχεί σε Cs, δηλαδή σε μεσογειακά κλίματα. Τέλος, η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Αύγουστος, 26,3°C) είναι μεγαλύτερη από 22°C και κατά συνέπεια το τρίτο γράμμα στον κλιματικό τύπο είναι a, που διαμορφώνεται τελικά (κατά Köppen) σε **Csa** και αφορά κατεξοχήν μεσογειακό κλίμα.

5.2.2.3 Ομβροθερμικό διάγραμμα

Οι Gaussen και Begnouls έχουν απεικονίσει σε ένα διάγραμμα, που καλείται «Ομβροθερμικό διάγραμμα», την πορεία μήνα προς μήνα της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας σε °C και του μέσου μηνιαίου ύψους βροχής σε mm. Το διάγραμμα αυτό έχει στην τετμημένη του τους μήνες του έτους, στην αριστερή τεταγμένη τη μηνιαία βροχόπτωση P σε mm και στη δεξιά τεταγμένη τη μέση μηνιαία θερμοκρασία T σε °C σε κλίμακα διπλάσια των βροχοπτώσεων, δηλαδή P=2T.

Με την ένωση των σημείων της μηνιαίας βροχόπτωσης προκύπτει η καμπύλη βροχοπτώσεων και με την ένωση των σημείων της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας προκύπτει η καμπύλη των θερμοκρασιών. Η ξηροθερμική περίοδος αντιστοιχεί στην περίοδο που οι τιμές θερμοκρασίας, υπερβαίνουν το ήμισυ της βροχόπτωσης (P=2T) και στο ομβροθερμικό διάγραμμα αντιστοιχεί στο τμήμα που η καμπύλη των βροχοπτώσεων διέρχεται κάτω από την καμπύλη των θερμοκρασιών τότε έχουμε P<2T.

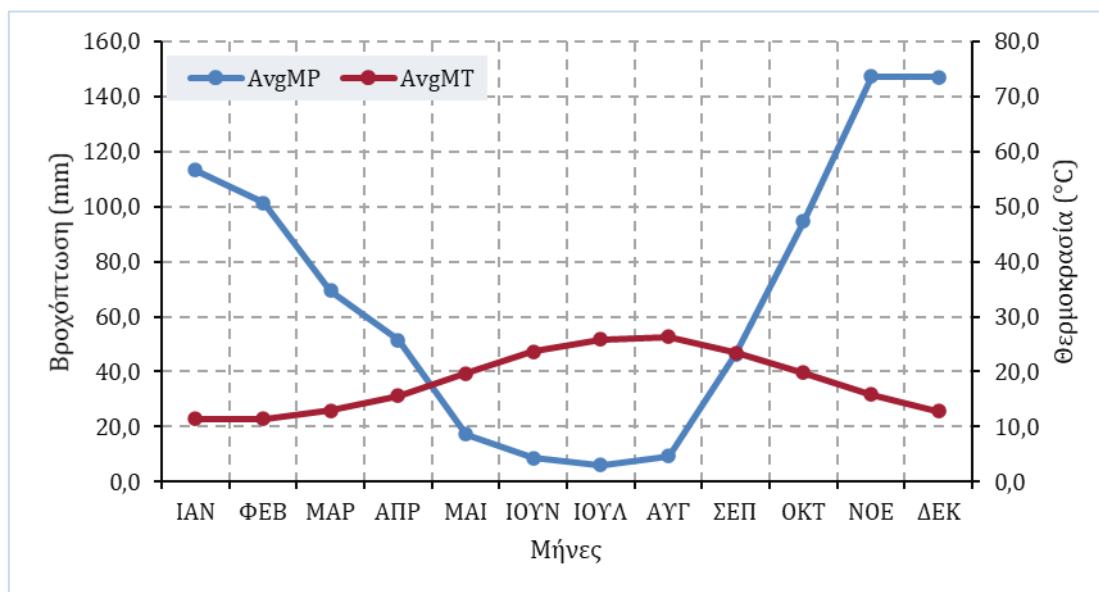
Η επιφάνεια που περικλείεται από τις δύο αυτές καμπύλες μεταξύ των δύο σημείων τομής τους (P=2T) δείχνει τη διάρκεια και την ένταση της ξηράς περιόδου. Αυτό δικαιολογείται, γιατί αν θεωρηθούν οι βροχοπτώσεις στο υδατικό ισοζύγιο ως κέρδος, τότε οι θερμοκρασίες εμμέσως εκφράζουν τις απώλειες από την εξάτμιση και τη διαπνοή. Όσο υψηλότερες είναι οι θερμοκρασίες, τόσο υψηλότερες είναι η εξάτμιση και η διαπνοή. Γενικά το ομβροθερμικό διάγραμμα στο εύκρατο κλίμα χαρακτηρίζεται από υψηλές θερμοκρασίες και χαμηλή βροχοπτώση κατά τη θερινή περίοδο, ενώ το αντίθετο παρατηρείται κατά τη χειμερινή περίοδο.

Στον Πίνακα 5-26 καταγράφονται η μέση μηνιαία βροχοπτώση (AvgMP) και η μέση μηνιαία θερμοκρασία (AvgMT), που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία του ομβροθερμικού διαγράμματος στην Εικόνα 5.23. Από το ομβροθερμικό διάγραμμα προκύπτει μακρά ξηροθερμική περίοδος που ξεκινά περίπου στα μέσα Απριλίου και τελειώνει τον Σεπτέμβριο.

Πίνακας 5-26: Μέση μηνιαία βροχοπτώση και θερμοκρασία για την περιοχή Κεφαλληνίας.

W	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	113,3	101,3	69,4	51,6	17,2	8,6	6,0	9,4	46,5	94,7	147,3	147,0
AvgMT	11,4	11,4	12,9	15,6	19,7	23,7	25,9	26,3	23,4	19,8	15,9	12,8

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.23: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Κεφαλληνίας. (Πηγή: EMY)

5.2.3 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Κεφαλληνίας

5.2.3.1 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις αντιπυρικής περιόδου 2021

Όπως αναφέρθηκε στην ενότητα με τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την αποτύπωση των καμένων δασικών εκτάσεων, ένα από τα πρώτα βήματα ήταν η οριοθέτησή τους βάσει της πληροφορίας των αναρτημένων και κυρωμένων δασικών χαρτών. Με αυτόν τον τρόπο, σε πρώτο στάδιο οριοθετήθηκαν οι εκτάσεις εκείνες που παρουσιάζουν δασικό ενδιαφέρον εντός της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

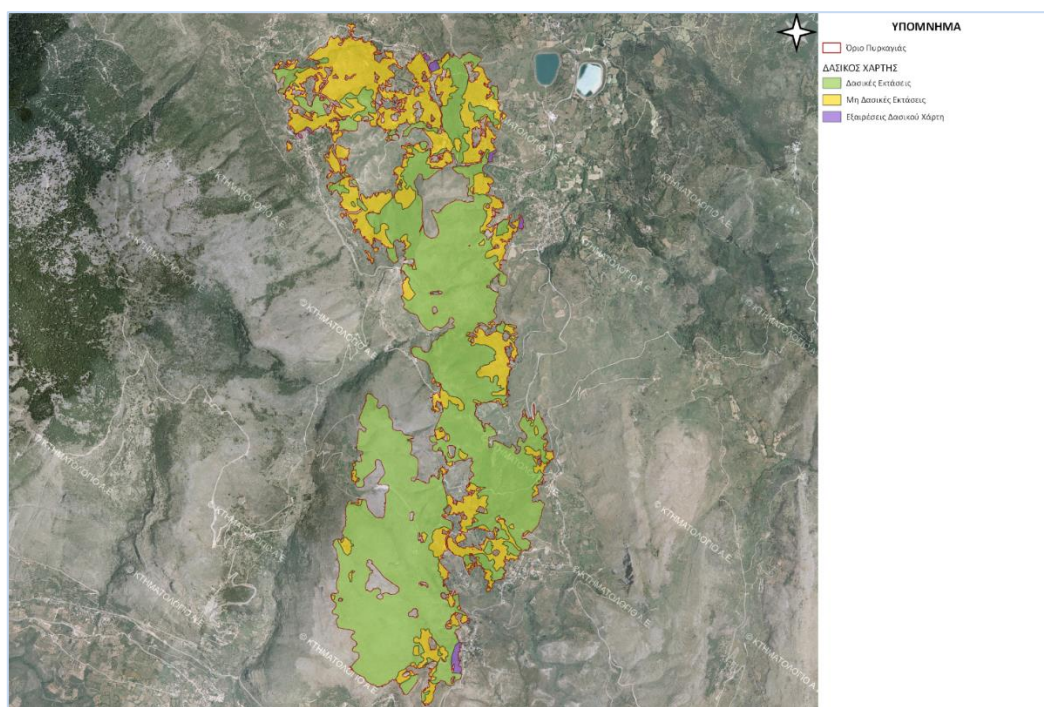
Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζεται η εκτίμηση της συνολικής έκτασης που κάηκε καθώς επίσης και το ποσοστό των δασικών εκτάσεων εντός της περιοχής μελέτης.

Πίνακας 5-27: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Κεφαλληνίας όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.

Δασική Υπηρεσία	Συνολική καμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων (ha)	Ποσοστό καμένων δασών και δασικών εκτάσεων (%)
Διεύθυνση Δασών Κεφαλληνίας	600,8	414,0	68,9%

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Κεφαλληνίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Από τα ανωτέρω στοιχεία, παρατηρούμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των εκτάσεων που επλήγησαν από την πυρκαγιά ήταν δάση και δασικές εκτάσεις της περιοχής.

Εικόνα 5.24: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Κεφαλληνίας όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Κεφαλληνίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.2.3.2 Προστατευόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000

Η περιοχή της εξεταζόμενης δασικής πυρκαγιάς, είναι εκτός περιοχών του δικτύου Natura 2000. Βρίσκεται στους πρόποδες του όρος Αίνος και σε απόσταση περίπου 1500 m, από το όριο της Ειδικής Ζώνης Διατήρησης του Δικτύου Natura 2000 «Εθνικός Δρυμός Αίνου», με κωδικό GR2220002.

5.2.3.3 Τύποι οικοσυστημάτων και δασικές μονάδες βλάστησης

Βάσει του διαθέσιμου υλικού και κατόπιν της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε, όπως αυτή περιγράφηκε στο αντίστοιχο κεφάλαιο, εντοπίστηκαν και οριοθετήθηκαν οι δασικές μονάδες εντός των

περιοχών που χαρακτηρίστηκαν ως δάση και δασικές εκτάσεις. Δημιουργήθηκε πρακτικά ο δασοπονικός χάρτης της περιοχής μελέτης.

Συνεπώς, στις εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά, καταγράφονται οι εξής φυσικές μονάδες βλάστησης:

i. Σκληρόφυλλη βλάστηση: αφορά κύρια μεταβατικές εκτάσεις, λιγότερο ή περισσότερο αδιαπέραστες, με αείφυλλα – σκληρόφυλλα είδη, επιφάνειες όπου έχουν εκδηλωθεί κατά παρελθόν πυρκαγιές, πρανή δρόμων με σκληρόφυλλα είδη. Τα κυρίαρχα είδη είναι τα *Quercus coccifera*, *Spartium junceum*, *Pistacia lentiscus*, *Phillyrea latifolia*, *Pyrus* sp, *Olea europaea*, *Phlomis fruticosa*, *Brachypodium retusum*, *Dactylis glomerata*. Διάσπαρτα αναμένονται και άτομα *Cupressus sempervirens*. Στην κατηγορία αυτή εντάσσονται και οι επιφάνειες που καλύπτονται από garrigue.

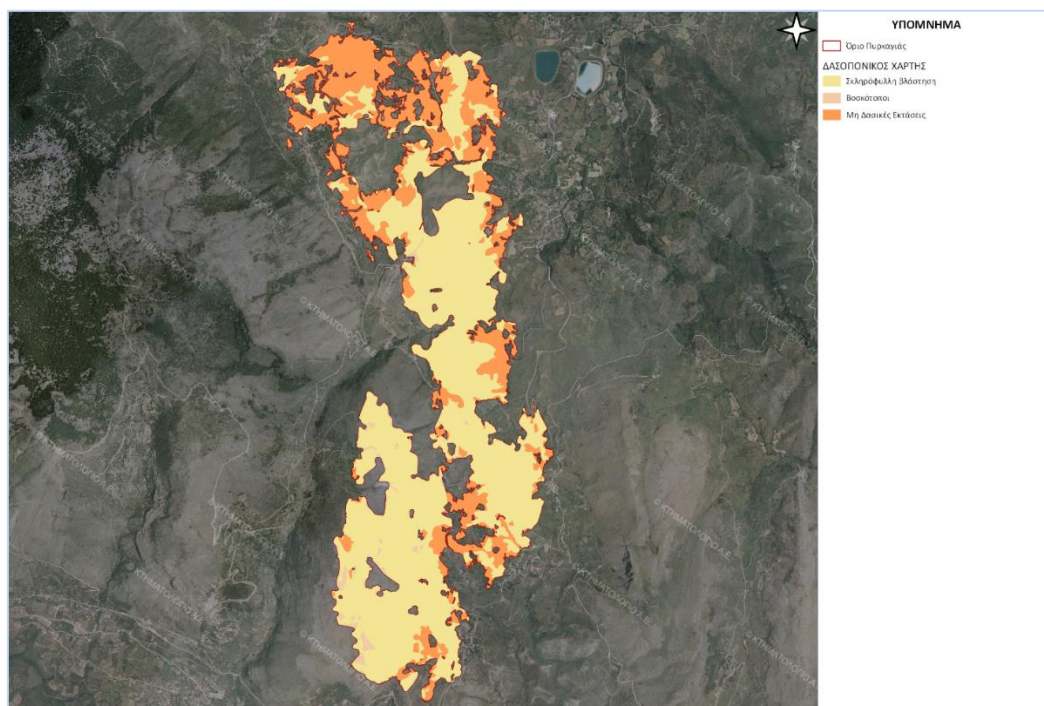
ii. Βοσκότοποι: Οι βοσκότοποι της περιοχής αποτελούν κύρια μεταβατικές κοινότητες φρυγάνων και garrigue ως αποτέλεσμα παλαιότερων πυρκαγιών και της βόσκησης. Αποτελούνται από σχετικά ανοιχτές εκτάσεις με σημαντική κάλυψη από αγρωστώδη είδη, μικρούς θάμνους και κατά θέσεις δέντρα. Αναμένονται τα *Quercus coccifera*, *Phlomis fruticosa*, *Phillyrea latifolia*, *Crataegus monogyna*, *Cistus criticus*, *Erica arborea*, *Cistus parviflorus*, *Carlina corymbosa*, *Satureja thymbra*, *Avena barbata*, *Fumana arabica*, κ.ά.

Η κατανομή των δασικών μονάδων βλάστησης στην περιοχή μελέτης αποτυπώνεται στον Πίνακας 5-28.

Πίνακας 5-28: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Κεφαλληνίας, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.

Μονάδα βλάστησης	Καμένη έκταση (ha)	Ποσοστό επί της συνολικής καμένης έκτασης (%)
Μη Δασικές Εκτάσεις	183,7	30,6
Σκληρόφυλλη βλάστηση	407,1	67,8
Βοσκότοποι	10,0	1,7
Σύνολο	600,8	100,0

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Κεφαλληνίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Εικόνα 5.25: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Κεφαλληνίας.
(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Κεφαλληνίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Παρατηρούμε ότι στην περιοχή μελέτης δεν εντοπίστηκαν μονάδες βλάστησης μη προσαρμοσμένες στη φωτιά.

5.2.3.4 Καμένα δασικά οικοσυστήματα που έχουν ξανακαεί την τελευταία 20ετία

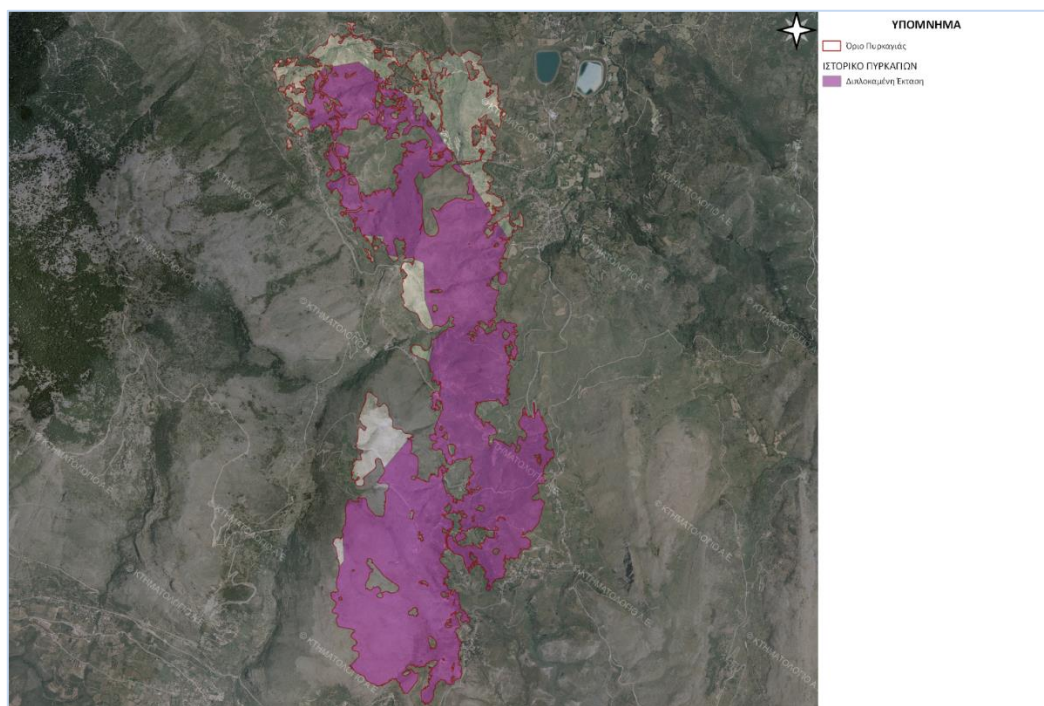
Σημαντική παράμετρος στον προσδιορισμό των μέτρων αποκατάστασης από πυρκαγιά κάθε φορά, επιπλέον της μονάδας δασικής βλάστησης που επλήγη είναι και το «ιστορικό» της έκτασης ενδιαφέροντος σε σχέση με της πυρκαγιές. Στην παρούσα μελέτη το χρονικό διάστημα που εξετάστηκε όσον αφορά αυτό το κριτήριο ήταν τα 20 έτη. Επομένως με τον όρο «διπλοκαμένη» έκταση αναφέρεται η έκταση που στα τελευταία 20 χρόνια έχει ξανακαεί τουλάχιστον μία ακόμα φορά.

Πίνακας 5-29: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Κεφαλληνίας που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.

Συνολική διπλοκαμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (ha)	Ποσοστό δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (%)
473,2	354,7	85,0

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Κεφαλληνίας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Παρατηρούμε ότι μεγάλο ποσοστό των δασικών εκτάσεων της περιοχής μελέτης έχει ξανακαεί την τελευταία 20ετία.

Εικόνα 5.26: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Κεφαλληνίας. (Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Κεφαλληνίας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζονται οι ιστορικές πυρκαγιές που εντοπίστηκαν για την περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-30: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Κεφαλληνίας.

Έτος πυρκαγιάς	Έκταση (ha)
2006	19,6
2007	468,0
2020	4,5
2020	6,2

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Κεφαλληνίας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.2.3.5 Προσδιορισμός καμένων εκτάσεων ευαίσθητων σε διαβρωτικά φαινόμενα ή υψηλό κίνδυνο υποβάθμισης

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζεται η κατανομή των κλίσεων του εδάφους στην περιοχή των καμένων εκτάσεων. Ειδικότερα έχουν οριστεί τέσσερα πεδία κλίσεων: 1) 0-25%, 2) 25-50%, 3) 50-100% και 4) 100+ στα οποία αντιστοιχίζονται οι εκτάσεις και τα ποσοστά των εδαφών που ανήκουν σ' αυτά. Παράλληλα επισυνάπτονται εικόνες από τους χάρτες εκθέσεων και υψομέτρων στην περιοχή μελέτης.

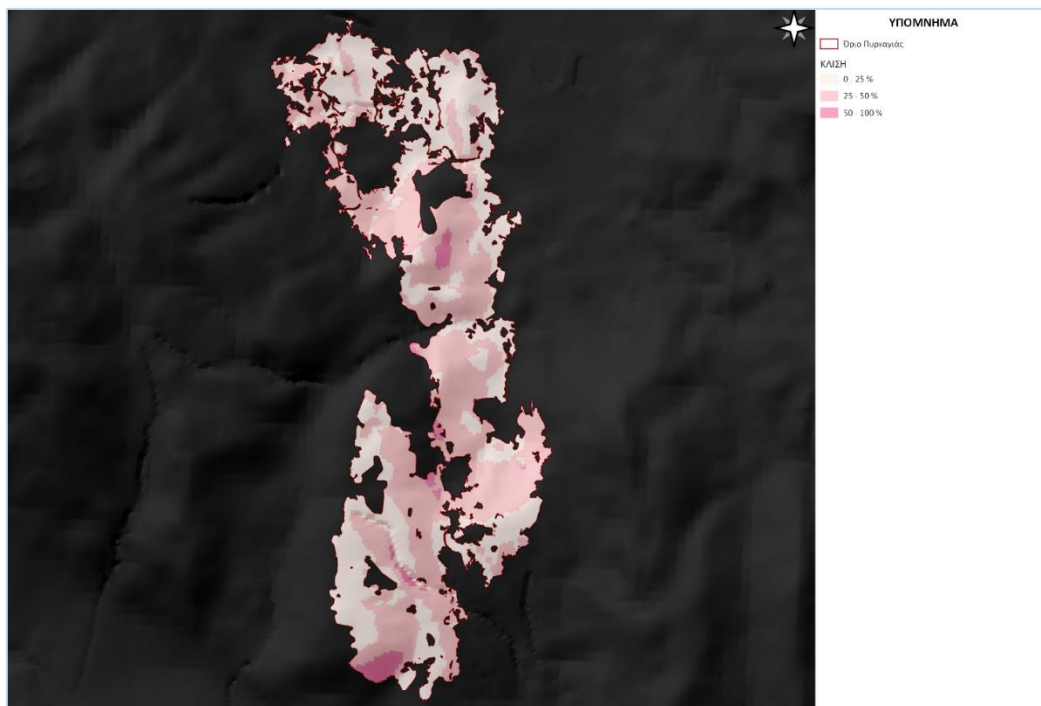
Πίνακας 5-31: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Κεφαλληνίας.

Κλίση εδάφους (%)	Έκταση (ha)	Ποσοστό (%)
0-25	272,00	45,3

Μελέτη χαρτογραφικής αποτύπωσης περιοχών που επηρεάστηκαν από τις δασικές πυρκαγιές της αντιπυρικής περιόδου 2021

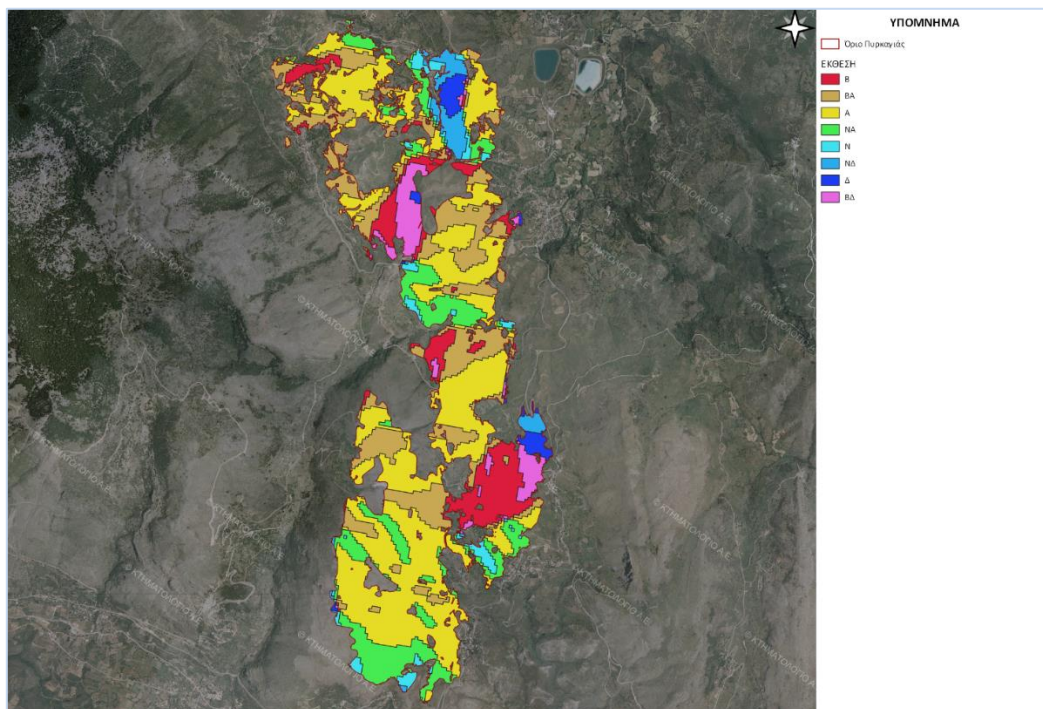
25-50	312,40	52,0
50-100	16,40	2,7
100+	0,0	0,0

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Κεφαλληνίας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

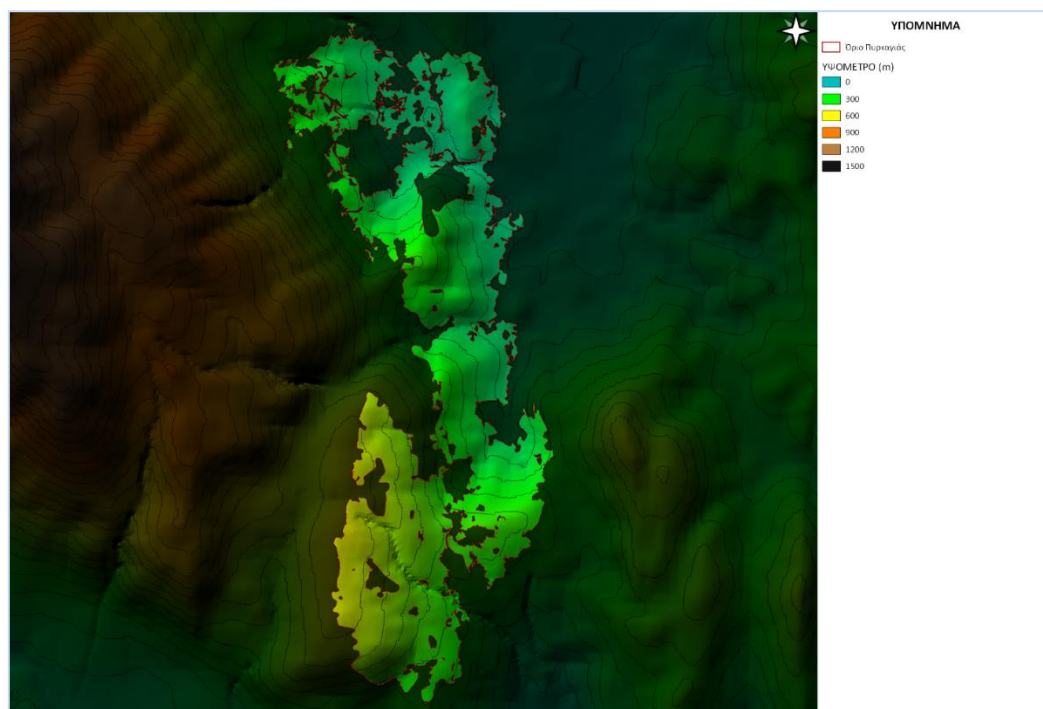

Εικόνα 5.27: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Κεφαλληνίας.

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Κεφαλληνίας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.28: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Κεφαλληνίας.
(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Κεφαλληνίας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

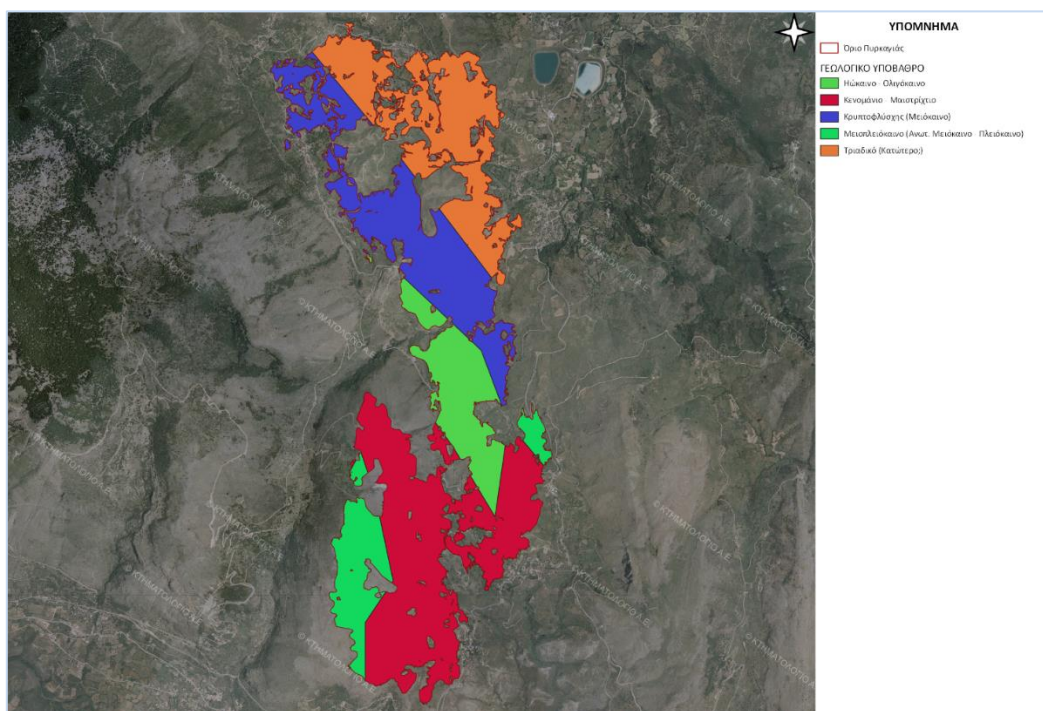
Εικόνα 5.29: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Κεφαλληνίας.
(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Κεφαλληνίας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον παρακάτω πίνακα καταγράφεται το γεωλογικό υπόβαθρο των καμένων εκτάσεων, σύμφωνα με τον γεωλογικό χάρτη της Ελλάδας (ΙΓΜΕ). Ειδικότερα παρουσιάζονται οι επιμέρους επιφάνειες που καταλαμβάνουν οι γεωλογικοί σχηματισμοί στα όρια των καμένων εκτάσεων.

Πίνακας 5-32: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Κεφαλληνίας.

Γεωλογικό υπόβαθρο	Συνολική έκταση (ha)
Ηώκαινο - Ολιγόκαινο - eo	71,7
Κενομάνιο - Μαιστρίχτιο - c ₂	201,9
Κρυπτοφλύσχης (Μειόκαινο) - kp	136,4
Μειοπλειόκαινο (Ανωτ, Μειόκαινο - Πλειόκαινο) - mp	57,0
Τριαδικό (Κατώτερο;) - tb-G	133,9

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Κεφαλληνίας, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.30: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Κεφαλληνίας.

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Κεφαλληνίας, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.2.4 Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων

Υπάρχουσα κατάσταση

- Το μεγαλύτερο ποσοστό της έκτασης που κάηκε είναι δασική (417,1 εκτάρια ήτοι 69,4% δασικών οικοσυστημάτων επί της συνολικής καμένης έκτασης)
- Οι τύποι δασικών οικοσυστημάτων που κάηκαν είναι: 1) Σκληρόφυλλη βλάστηση, 2) Βοσκότοποι
- Δεν υπάρχουν καμένα δασικά οικοσυστήματα μη προσαρμοσμένα στη φωτιά
- Το μεγαλύτερο ποσοστό της καμένης έκτασης είναι διπλοκαμένες εκτάσεις (που έχουν ξανακαεί εντός της τελευταίας 20-ετίας), οι οποίες αφορούν κυρίως καμένα οικοσυστήματα σκληρόφυλλης βλάστησης αειφύλλων πλατυφύλλων ειδών

Προτάσεις αποκατάστασης

- Άμεσες θεσμικές ενέργειες μεταπυρικής αποκατάστασης, όπως για παράδειγμα απόληψη καμένου ξυλώδους όγκου, αντιδιαβρωτικά έργα ενώ επιβάλλεται η άμεση κήρυξη όλων των καμένων δασικών οικοσυστημάτων ως αναδασωτέες εκτάσεις, και η αποτελεσματική προστασία τους
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών στις εκτάσεις αειφύλλων πλατυφύλλων ειδών
- Προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία σε όλη την έκταση των καμένων δασικών οικοσυστημάτων, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση
- Εφαρμογή προγράμματος πλήρους παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία

Ακολουθεί τεκμηρίωση και αναλυτική περιγραφή της μεθόδου μεταπυρικής αποκατάστασης ανά τύπο οικοσυστήματος, για όλες τις περιπτώσεις των καμένων δασικών οικοσυστημάτων.

5.2.4.1 Οικοσυστήματα της 1ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Σκληρόφυλλη βλάστηση

Τα οικοσυστήματα αυτά χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία αειφύλλων πλατυφύλλων δασικών ειδών, δενδρώδους ή θαμνώδους μορφής όπως τα είδη: πουνάρι (*Quercus coccifera*), σχίνος (*Pistacia lentiscus*), φιλλυρέα (*Phillyrea latifolia*), κλπ. Στην περιοχή μπορεί να υπάρχουν και διάσπαρτα άτομα κυπαρισσιού (*Cupressus sempervirens*).

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Quercus coccifera*, *Pistacia lentiscus*, κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα και μπορούν να αναβλαστήσουν από οφθαλμούς των καμένων πρέμνων αλλά και από τις ρίζες. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα σε ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η ικανότητα αναβλάστησης μειώνεται σημαντικά μετά από ένα δεύτερο συμβάν πυρκαγιάς, εάν συμβεί αυτό μέσα σε 5 χρόνια από την πρώτη πυρκαγιά, λόγω της προοδευτικής καταστροφής και εξάντλησης του αριθμού των οφθαλμών και των αποθηκευμένων θρεπτικών ουσιών (stored resources). Επιπλέον οι πυρκαγιές στο τέλος του καλοκαιριού είναι χειρότερες για αυτά τα οικοσυστήματα, σε σχέση με αυτές που λαμβάνουν χώρα στις αρχές του

καλοκαιριού, διότι η αναβλάστηση είναι λιγότερο έντονη στα τέλη του καλοκαιριού, λόγω της κατανομής των θρεπτικών στοιχείων στο δέντρο.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων καθώς η παραβλάστηση των αιφύλλων πλατυφύλλων ειδών ξεκινάει πολύ νωρίς, και συνήθως είναι ικανή για την αποτροπή της επιφανειακής διάβρωσης και της δημιουργίας πλημμυρικών φαινομένων. Ταυτόχρονα η κατασκευή των έργων έχει ως αποτέλεσμα την μείωση των παραβλαστημάτων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

5.2.4.2 Οικοσυστήματα της 2ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που δεν έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δεν υπάρχουν τέτοια οικοσυστήματα εντός της καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

Η σύνοψη των επί μέρους εκτάσεων σε σχέση με τις εργασίες μεταπυρικής αποκατάστασης σύμφωνα με την ανάλυση που έγινε σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται παρακάτω.

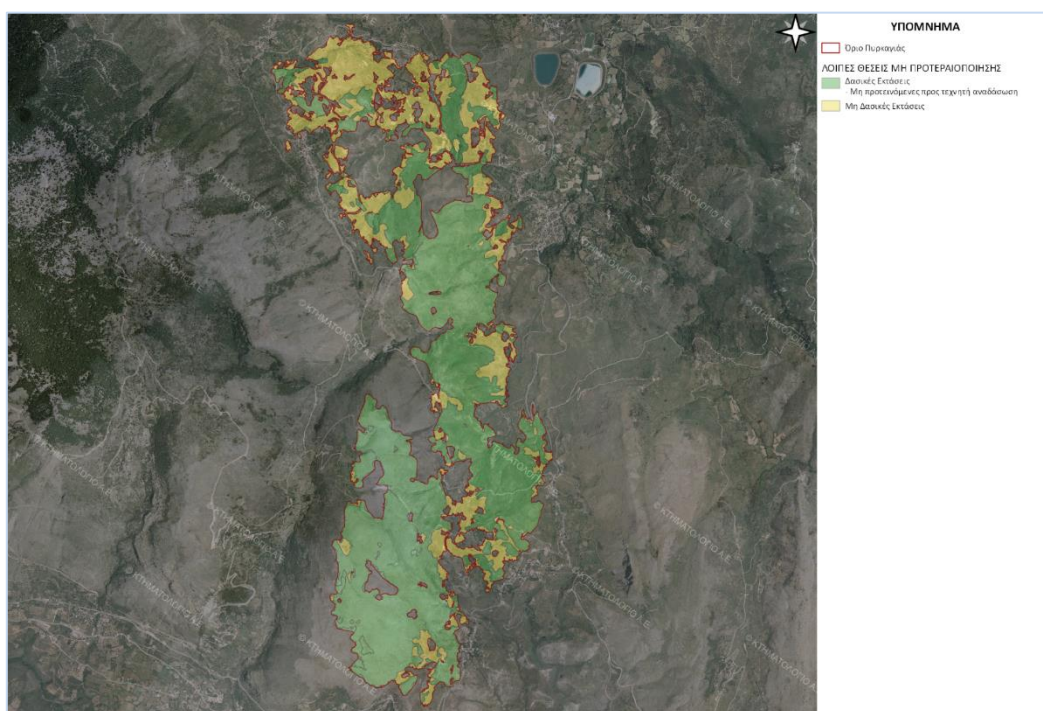
Πίνακας 5-33: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάστασης περιοχής Κεφαλληνίας.

Κύρια κατηγορία	Υποκατηγορία	Έκταση (ha)
Προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Είδος μη προσαρμοσμένο στη φωτιά	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και < 50 κλίσεις	-
	Μη διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	-
Σύνολο		-
Μη προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Δασικές Εκτάσεις - Μη προτεινόμενες για αναδάσωση	417,1

	Μη Δασικές Εκτάσεις	183,7
Σύνολο		600,8

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Κεφαλληνίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Στην εικόνα παρακάτω αποτυπώνονται οι εκτάσεις βάσει της προτεραιοποίησης για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης κατόπιν της ανάλυσης που προηγήθηκε και βάσει της μεθοδολογικής προσέγγισης που ακολουθήθηκε.

Εικόνα 5.31: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Κεφαλληνίας.

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Κεφαλληνίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Σημειώνεται ότι για την ολοκληρωμένη ανάλυση των επιπτώσεων της πυρκαγιάς κάθε φορά, καθώς επίσης και για τον ακριβή προσδιορισμό των συγκεκριμένων δράσεων αποκατάστασης, τόσο όσον αφορά στον τύπο των δράσεων αλλά και στο εύρος και στην χωροθέτησή τους, απαιτείται έλεγχος και επιβεβαίωση με αυτοψίες πεδίου, οι οποίες αναμένεται να λάβουν χώρα στις αντίστοιχες μελέτες εφαρμογής, όπως οι μελέτες αναδάσωσης, αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων. Η παρούσα μελέτη παρουσιάζει ενδεικτικές θέσεις προς αποκατάσταση με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Οι ακριβείς θέσεις αποκατάστασης θα πρέπει να επιβεβαιώνονται και προσδιορίζονται επί του πεδίου.

5.3 Περιοχή Σάμου

5.3.1 Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή

Οι καμένες εκτάσεις στην περιοχή Σάμου καλύπτουν μία επιφάνεια που ανέρχεται σε 359,1 ha, η οποία κατανέμεται κατά: 64,0% (229,8 ha) στη Δημοτική Ενότητα Βαθέος και κατά 36,0% (129,3 ha) στη Δημοτική Ενότητα Πυθαγορείου. Όσον αφορά στα ποσοστά των καμένων περιοχών επί του συνόλου των εκτάσεων εντός των διοικητικών ορίων των Δημοτικών Ενοτήτων, προσδιορίζονται στο 1,8% της Δημοτικής Ενότητας Βαθέος και στο 0,8% της Δημοτικής Ενότητας Πυθαγορείου.

Και οι δύο Δημοτικές Ενοότητες υπάγονται στον Δήμο Σάμου, ο οποίος με τη σειρά του ανήκει στην Περιφερειακή Ενότητα (ΠΕ) Σάμου στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου.

Στον Πίνακα 5-34 η διοικητική υπαγωγή των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Σάμου.

Πίνακας 5-34: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Σάμου.

Περιφέρεια	Περιφερειακή ενότητα	Δήμος	Δημοτική Ενότητα	Καμένες εκτάσεις (ha)
Βορείου Αιγαίου	Σάμου	Σάμου	Βαθέος	229,8
			Πυθαγορείου	129,3

(Πηγή: EMSR, ΙΠΣΕΚΑ)

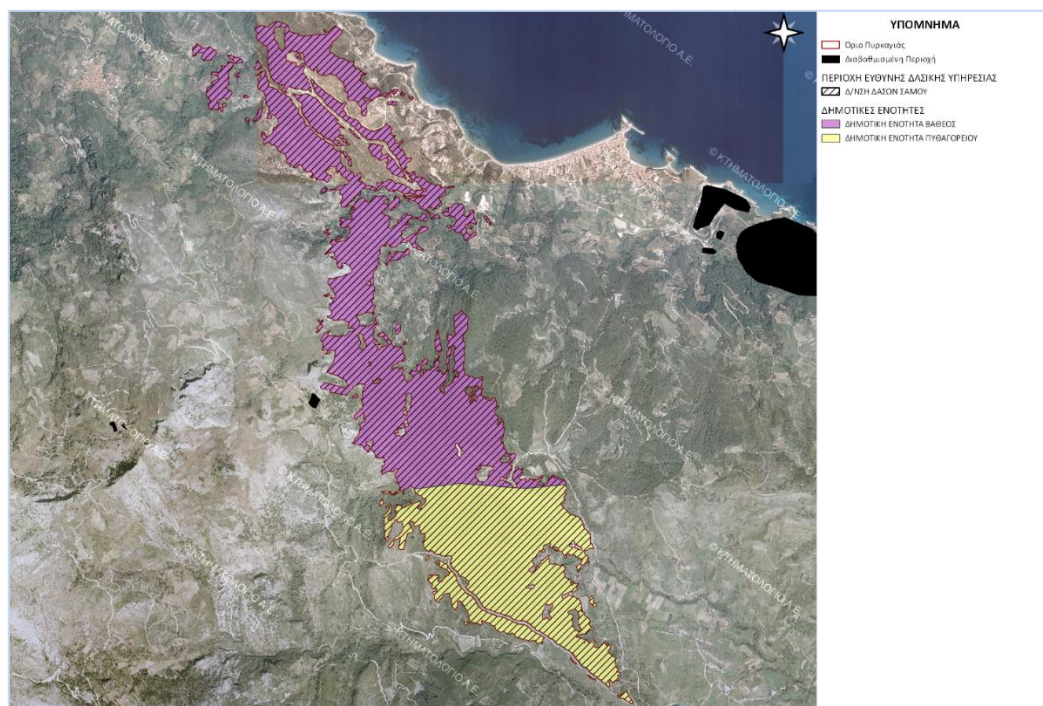
Το σύνολο των καμένων εκτάσεων της περιοχής Σάμου βρίσκεται στην επικράτεια της Διεύθυνσης Δασών (ΔΔ) Σάμου.

Πίνακας 5-35: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.

Διεύθυνση Δασών	Δασαρχείο	Καμένες εκτάσεις (ha)	Ποσοστά καμένων εκτάσεων (%)
Σάμου		359,1	100,0
Σύνολο:		359,1	100,0

(Πηγή: EMSR, ΙΠΣΕΚΑ)

Στην Εικόνα 5.32 παρουσιάζονται τα όρια της περιοχής μελέτης, καθώς και τα όρια ευθύνης της Δασικής Υπηρεσίας και Δημοτικών Ενοτήτων.

Εικόνα 5.32: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Σάμου. (Πηγή: EMSR, ΠΣΣΕΚΑ)

5.3.2 Κλίμα

5.3.2.1 Μετεωρολογικά δεδομένα

Ο πλησιέστερος στην περιοχή της Σάμου μετεωρολογικός σταθμός της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (ΕΜΥ), από τον οποίο υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα και εξάγονται συμπεράσματα για την περιοχή μελέτης βρίσκεται στο ίδιο το νησί της Σάμου. Στον Πίνακα 5-36 καταγράφονται τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά του μετεωρολογικού σταθμού. Η χρονική περίοδος των διαθέσιμων δεδομένων είναι 1978-2010.

Πίνακας 5-36: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Σάμου.

Παράμετροι	Τιμές παραμέτρων
Γεωγραφικό μήκος (Lon):	26,92
Γεωγραφικό πλάτος (Lat):	37,69
Ύψος (alt):	6
Περιφέρεια:	Βόρειο Αιγαίο

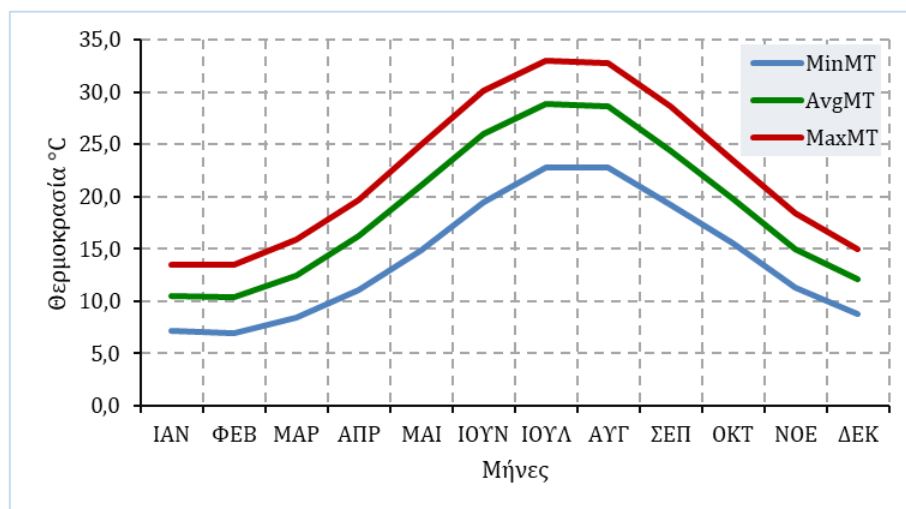
(Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-37 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.33 παρουσιάζονται τα δεδομένα της θερμοκρασίας. Ειδικότερα παρουσιάζονται η ελάχιστη (MinMT), η μέση (AvgMT) και η μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία (MaxMT).

Πίνακας 5-37: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Σάμου.

T(°C)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
MinMT	7,2	6,9	8,4	11,1	14,9	19,5	22,8	22,8	19,2	15,5	11,3	8,8
AvgMT	10,5	10,4	12,5	16,2	21,0	26,0	28,9	28,6	24,4	19,8	15,0	12,1
MaxMT	13,5	13,5	15,9	19,7	24,9	30,1	33,0	32,8	28,6	23,5	18,4	15,0

(Πηγή: EMY)

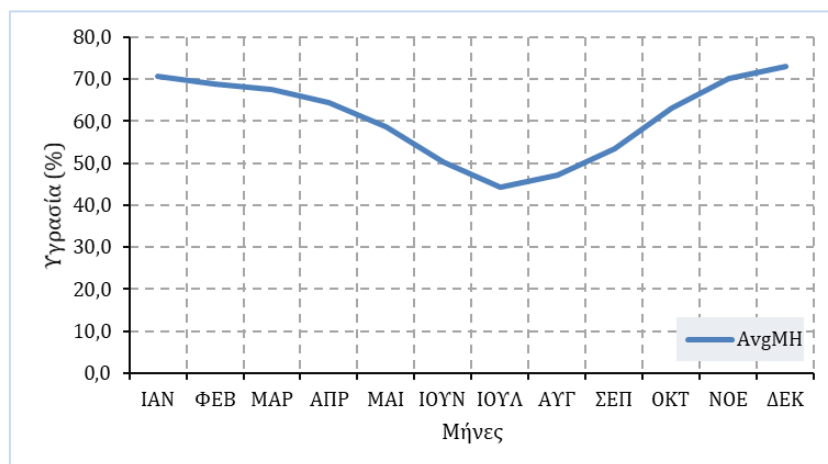
Εικόνα 5.33: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Σάμου. (Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-38 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.34 παρουσιάζονται τα δεδομένα της μέσης μηνιαίας υγρασίας (AvgMH) για την περιοχή της Σάμου.

Πίνακας 5-38: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Σάμου.

H(%)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMH	70,6	68,8	67,5	64,3	58,6	50,4	44,2	47,2	53,5	63,1	70,1	73,1

(Πηγή: EMY)

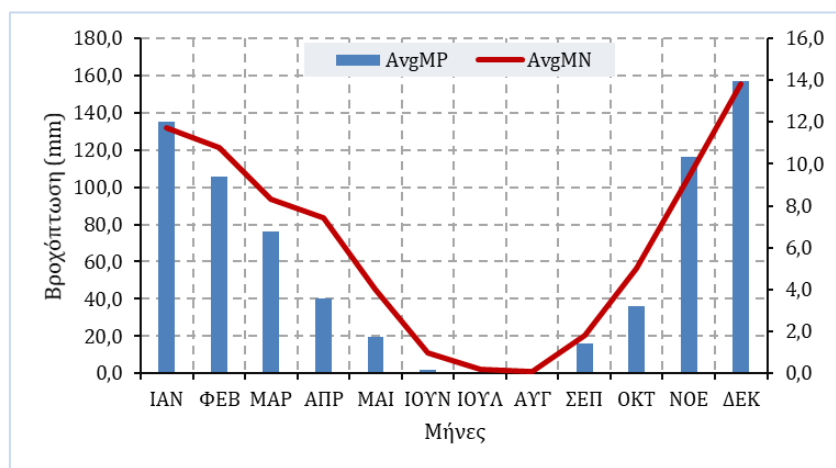
Εικόνα 5.34: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Σάμου. (Πηγή: EMY)

Στον παρακάτω Πίνακας 5-39 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.35 παρουσιάζονται το μέσο μηνιαίο ύψος υετού (AvgMP) και ο μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού (AvgMN).

Πίνακας 5-39: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Σάμου.

P(mm)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	135,0	105,5	76,4	40,2	19,8	1,6	0,5	0,5	16,0	35,8	116,4	156,8
AvgMN	11,7	10,8	8,3	7,4	4,0	1,0	0,2	0,1	1,8	5,0	9,4	13,8

(Πηγή: EMY)

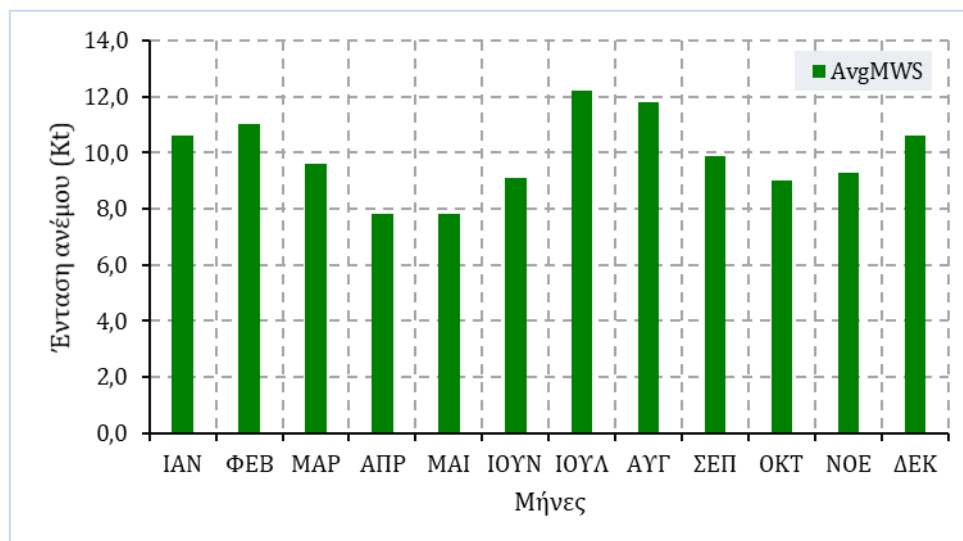
Εικόνα 5.35: Γράφημα υετού για την περιοχή Σάμου.
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-40 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.36 παρουσιάζονται η επικρατούσα διεύθυνση ανέμου (DWD) και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου (AvgMWS).

Πίνακας 5-40: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Σάμου.

W(Kt)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
DWD	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B
AvgMWS	10,6	11,0	9,6	7,8	7,8	9,1	12,2	11,8	9,9	9,0	9,3	10,6

(Πηγή: EMY)

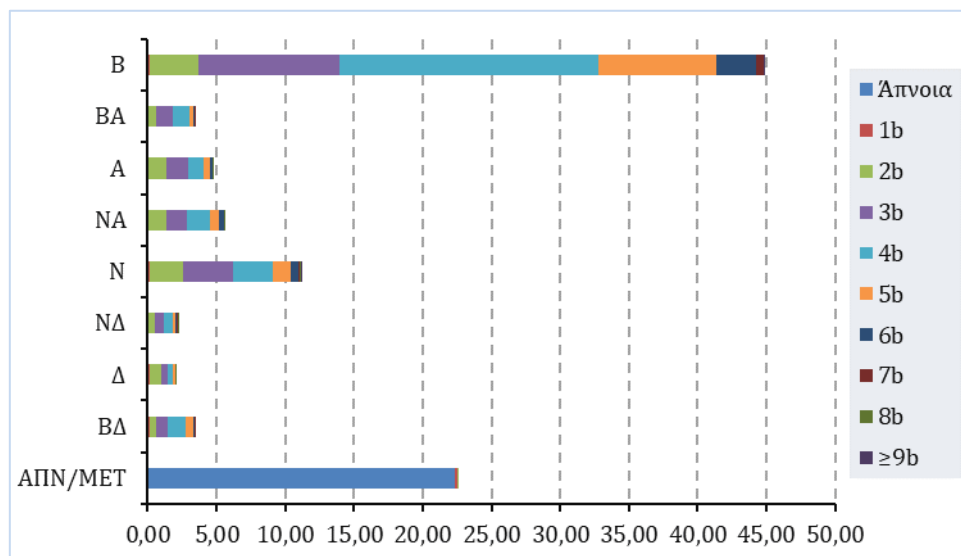
Εικόνα 5.36: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Σάμου. (Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-41 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.37 παρουσιάζονται οι ετήσιες συχνότητες ανέμου εκφρασμένες σε ποσοστά (%).

Πίνακας 5-41: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Σάμου.

W(%)	ΑΠΝ/MET	ΒΔ	Δ	ΝΔ	Ν	ΝΑ	Α	ΒΑ	Β
Άπνοια	22,31								
1b	0,17	0,15	0,15	0,05	0,10	0,08	0,07	0,05	0,15
2b	0,04	0,50	0,81	0,47	2,44	1,25	1,28	0,60	3,50
3b	0,00	0,82	0,48	0,65	3,64	1,56	1,62	1,18	10,30
4b	0,00	1,27	0,39	0,63	2,91	1,65	1,09	1,19	18,78
5b	0,00	0,53	0,14	0,24	1,27	0,64	0,46	0,31	8,62
6b	0,00	0,14	0,05	0,09	0,56	0,34	0,15	0,07	2,91
7b	0,00	0,02	0,01	0,02	0,14	0,07	0,05	0,01	0,51
8b	0,00	0,00	0,01	0,01	0,05	0,02	0,01	0,00	0,08
≥9b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01	0,00	0,00	0,00	0,01

(Πηγή: ΕΜΥ)

Εικόνα 5.37: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Σάμου. (Πηγή: ΕΜΥ)

5.3.2.2 Κλιματική κατάταξη κατά Köppen

Σύμφωνα λοιπόν με τα δεδομένα του πλησιέστερου μετεωρολογικού σταθμού, στην περιοχή μελέτης η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 28,9°C) είναι μεγαλύτερη από 18°C και η μέση θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα (Φεβρουάριος, 10,4°C) βρίσκεται μεταξύ 0°C και 18°C. Επομένως σύμφωνα με την κλιματική κατάταξη κατά Köppen (Kottek et al., 2006) το κλίμα της περιοχής μελέτης ανήκει στον κλιματικό τύπο C, δηλαδή εύκρατο κλίμα (μεσόθερμο). Πρόσθετα η βροχή του ξηρότερου μήνα (Ιούλιος-Αύγουστος, 0,5 mm) είναι μικρότερη από 30 mm και ταυτόχρονα μικρότερη από το 1/3 της βροχής του υγρότερου μήνα (Δεκέμβριος, 156,8/3 = 52,3 mm). Επομένως το δεύτερο γράμμα στην κατάταξη του κλίματος είναι s και ο κλιματικός τύπος αντιστοιχεί σε Cs, δηλαδή σε μεσογειακά κλίματα. Τέλος η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 28,9°C) είναι μεγαλύτερη από 22°C και κατά συνέπεια το τρίτο γράμμα στον κλιματικό τύπο είναι a, που διαμορφώνεται τελικά (κατά Köppen) σε **Csa** και αφορά κατεχοχόν μεσογειακό κλίμα.

5.3.2.3 Ομβροθερμικό διάγραμμα

Οι Gaussen και Begnouls έχουν απεικονίσει σε ένα διάγραμμα, που καλείται «Ομβροθερμικό διάγραμμα», την πορεία μήνα προς μήνα της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας σε °C και του μέσου μηνιαίου ύψους βροχής σε mm. Το διάγραμμα αυτό έχει στην τετμημένη του τους μήνες του έτους, στην αριστερή τεταγμένη τη μηνιαία βροχόπτωση P σε mm και στη δεξιά τεταγμένη τη μέση μηνιαία θερμοκρασία T σε °C σε κλίμακα διπλάσια των βροχοπτώσεων, δηλαδή P=2T.

Με την ένωση των σημείων της μηνιαίας βροχόπτωσης προκύπτει η καμπύλη βροχοπτώσεων και με την ένωση των σημείων της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας προκύπτει η καμπύλη των θερμοκρασιών. Η ξηροθερμική περίοδος αντιστοιχεί στην περίοδο που οι τιμές θερμοκρασίας, υπερβαίνουν το ήμισυ της βροχόπτωσης (P=2T) και στο ομβροθερμικό διάγραμμα αντιστοιχεί στο τμήμα που η καμπύλη των βροχοπτώσεων διέρχεται κάτω από την καμπύλη των θερμοκρασιών τότε έχουμε P<2T.

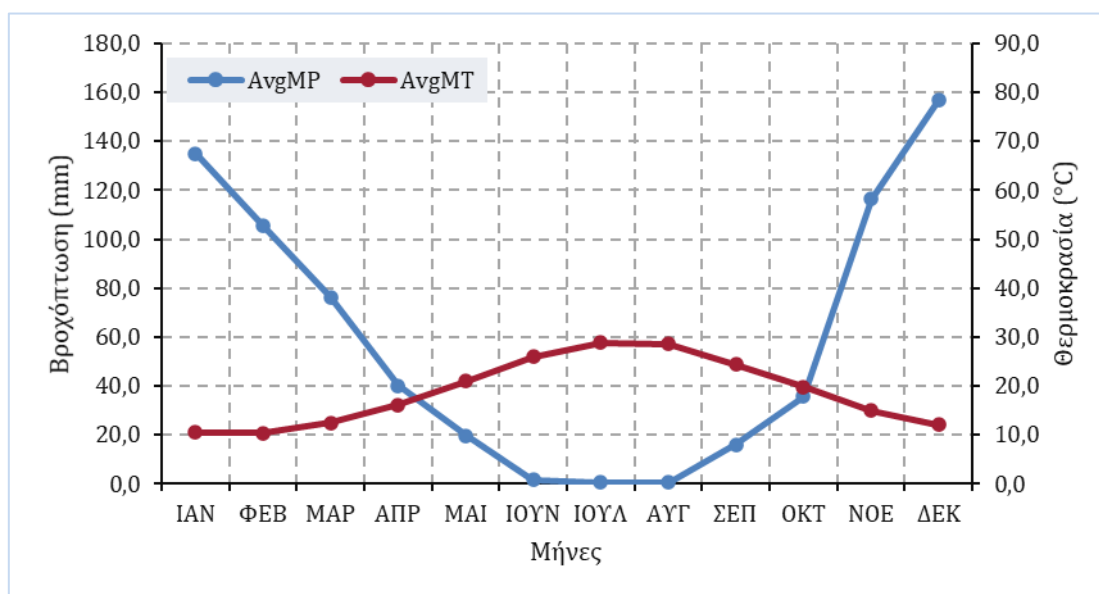
Η επιφάνεια που περικλείεται από τις δύο αυτές καμπύλες μεταξύ των δύο σημείων τομής τους (P=2T) δείχνει τη διάρκεια και την ένταση της ξηράς περιόδου. Αυτό δικαιολογείται, γιατί αν θεωρηθούν οι βροχοπτώσεις στο υδατικό ισοζύγιο ως κέρδος, τότε οι θερμοκρασίες εμμέσως εκφράζουν τις απώλειες από την εξάτμιση και τη διαπνοή. Όσο υψηλότερες είναι οι θερμοκρασίες, τόσο υψηλότερες είναι η εξάτμιση και η διαπνοή. Γενικά το ομβροθερμικό διάγραμμα στο εύκρατο κλίμα χαρακτηρίζεται από υψηλές θερμοκρασίες και χαμηλή βροχοπτώση κατά τη θερινή περίοδο, ενώ το αντίθετο παρατηρείται κατά τη χειμερινή περίοδο.

Στον Πίνακα 5-42 καταγράφονται η μέση μηνιαία βροχοπτώση (AvgMP) και η μέση μηνιαία θερμοκρασία (AvgMT), που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία του ομβροθερμικού διαγράμματος στην Εικόνα 5.38. Από το ομβροθερμικό διάγραμμα προκύπτει μακρά ξηροθερμική περίοδος που ξεκινά τον Απρίλιο και τελειώνει τον Οκτώβριο.

Πίνακας 5-42: Μέση μηνιαία βροχοπτώση και θερμοκρασία για την περιοχή Σάμου.

W	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	135,0	105,5	76,4	40,2	19,8	1,6	0,5	0,5	16,0	35,8	116,4	156,8
AvgMT	10,5	10,4	12,5	16,2	21,0	26,0	28,9	28,6	24,4	19,8	15,0	12,1

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.38: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Σάμου.
(Πηγή: EMY)

5.3.3 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Σάμου

5.3.3.1 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις αντιπυρικής περιόδου 2021

Όπως αναφέρθηκε στην ενότητα με τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την αποτύπωση των καμένων δασικών εκτάσεων, ένα από τα πρώτα βήματα ήταν η οριοθέτησή τους βάσει της πληροφορίας των αναρτημένων και κυρωμένων δασικών χαρτών. Με αυτόν τον τρόπο, σε πρώτο στάδιο οριοθετήθηκαν οι εκτάσεις εκείνες που παρουσιάζουν δασικό ενδιαφέρον εντός της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

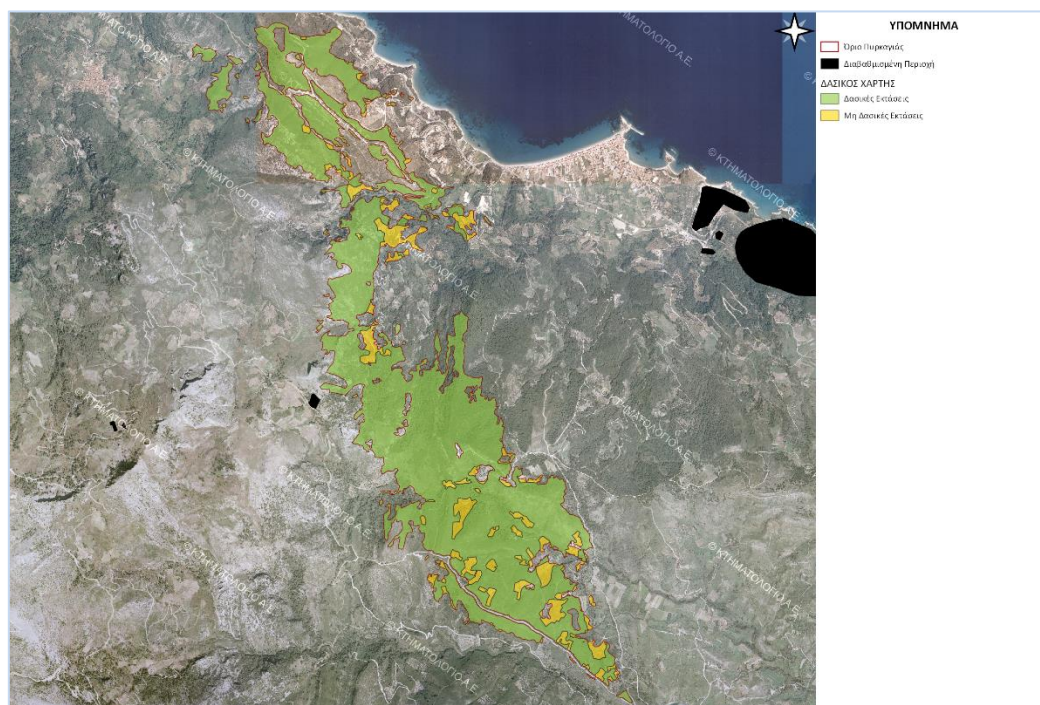
Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζεται η εκτίμηση της συνολικής έκτασης που κάηκε καθώς επίσης και το ποσοστό των δασικών εκτάσεων εντός της περιοχής μελέτης.

Πίνακας 2 1: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Σάμου όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.

Δασική Υπηρεσία	Συνολική καμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων (ha)	Ποσοστό καμένων δασών και δασικών εκτάσεων (%)
Διεύθυνση Δασών Σάμου	359,1	319,3	88,9

(Πηγή: EMSR, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Από τα ανωτέρω στοιχεία, παρατηρούμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των εκτάσεων που επλήγησαν από την πυρκαγιά ήταν δάση και δασικές εκτάσεις της περιοχής.

Εικόνα 5.39: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Σάμου όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.

(Πηγή: EMSR, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.3.3.2 Προστατευόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000

Το δυτικό τμήμα της περιοχής που επλήγη από την πυρκαγιά, εντάσσεται στην Ειδική Ζώνη Διατήρησης του Δικτύου Natura 2000 «Σάμος: Όρος Άμπελος (Καρβούνης)», με κωδικό GR4120002. Από την πυρκαγιά επλήγη έκταση της προστατευόμενης περιοχής ίση με 68,9 ha, δηλαδή ποσοστό 1,4% του συνόλου της προστατευόμενης περιοχής. Οι φυσικοί τύποι οικοτόπων που επλήγησαν είναι οι εξής: «Μεσογειακά πευκοδάση με ενδημικά είδη πεύκων της Μεσογείου» (Κωδικός Natura 2000: 9540), «Ελληνικά δάση πρίνου» (Κωδικός Natura 2000: 934A), «Garrigues της Ανατολικής Μεσογείου»

(Κωδικός Natura 2000: 5340) και «Φρύγανα από *Sarcopoterium spinosum*» (Κωδικός Natura 2000: 5420).

5.3.3.3 Τύποι οικοσυστημάτων και δασικές μονάδες βλάστησης

Βάσει του διαθέσιμου υλικού και κατόπιν της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε, όπως αυτή περιγράφηκε στο αντίστοιχο κεφάλαιο, εντοπίστηκαν και οριοθετήθηκαν οι δασικές μονάδες εντός των περιοχών που χαρακτηρίστηκαν ως δάση και δασικές εκτάσεις. Δημιουργήθηκε πρακτικά ο δασοπονικός χάρτης της περιοχής μελέτης.

Συνεπώς, στις εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά, καταγράφονται οι εξής φυσικές μονάδες βλάστησης:

i. Δάση με *Pinus brutia*: αφορά εκτεταμένες δασικές εκτάσεις με κυρίαρχη την τραχεία πεύκη (*Pinus brutia*) με όροφο υψηλών θάμνων από σκληρόφυλλα είδη (*Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia terebinthus*, *Olea europaea*, *Arbutus unedo*). Κατά θέσεις απαντώνται και τα *Arbutus adrachne* και *Quercus ilex*. Στον πλούσιο σχετικά υπόροφο αναμένονται τα *Cistus creticus*, *Brachypodium retusum*, *Brachypodium sylvaticum*, *Ruscus aculeatus*, *Hypericum empetrifolium*, *Asplenium adiantum-nigrum* κ.ά.

ii. Δάση με *Quercus coccifera*: αφορά εκτάσεις με κυρίαρχο το πουρνάρι (*Quercus coccifera*), με άτομα μεγάλου ύψους και καλής ανάπτυξης, όπου συμμετέχουν κύρια το *Phillyrea latifolia* και *Crataegus monogyna*. Κατά θέσεις αναμένεται να συμμετέχουν και τα *Olea europaea*, *Anthyllis hermanniae*, *Calicotome vilosa* και *Arbutus unedo*. Στον υπόροφο αναμένονται συχνά τα *Brachypodium retusum*, *Bromus madritensis*, *Helictotrichon convolutum*, *Crepis fraasii*, *Hypericum empetrifolium*, *Anthyllis hermanniae*, κ.ά.

iii. Σκληρόφυλλη βλάστηση: αφορά κύρια μεταβατικές εκτάσεις, λιγότερο ή περισσότερο αδιαπέραστες, με αείφυλλα – σκληρόφυλλα είδη, κύρια ως αποτέλεσμα παλαιότερων πυρκαγιών, όπου δεν έχει επανεγκατασταθεί επαρκώς η φυσική βλάστηση. Στην κατηγορία αυτή εντάσσονται και οι επιφάνειες που καλύπτονται από garrigues.

iv. Φρύγανα: Τα φρύγανα της περιοχής αποτελούνται κύρια από *Sarcopoterium spinosum* με σημαντική κατά θέσεις κάλυψη από *Cistus creticus*, *Cistus parviflorus*, *Carlina corymbosa*, *Satureja thymbra*, *Avena barbata*, *Fumana arabica*, κ.ά.

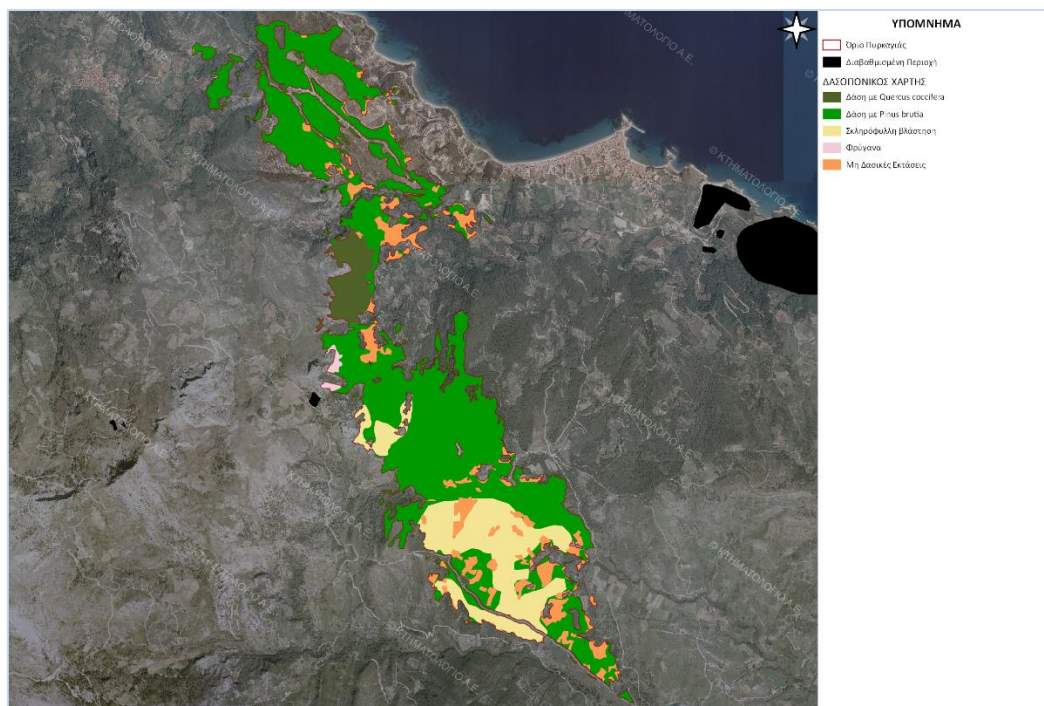
Η κατανομή των δασικών μονάδων βλάστησης στην περιοχή μελέτης αποτυπώνεται στον Πίνακα 5-43.

Πίνακας 5-43: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Σάμου, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.

Μονάδα βλάστησης	Καμένη έκταση (ha)	Ποσοστό επί της συνολικής καμένης έκτασης (%)
Μη Δασικές Εκτάσεις	39,8	11,1
Δάση με <i>Pinus brutia</i>	239,3	66,6
Δάση με <i>Quercus coccifera</i>	17,5	4,9
Σκληρόφυλλη βλάστηση	60,5	16,8%

Φρύγανα	2,0	0,6%
Σύνολο	359,1	100,0

(Πηγή: EMSR, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Εικόνα 5.40: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Σάμου. (EMSR, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Παρατηρούμε ότι στην περιοχή μελέτης δεν εντοπίστηκαν μονάδες βλάστησης μη προσαρμοσμένες στη φωτιά.

5.3.3.4 Καμένα δασικά οικοσυστήματα που έχουν ξανακαεί την τελευταία 20ετία

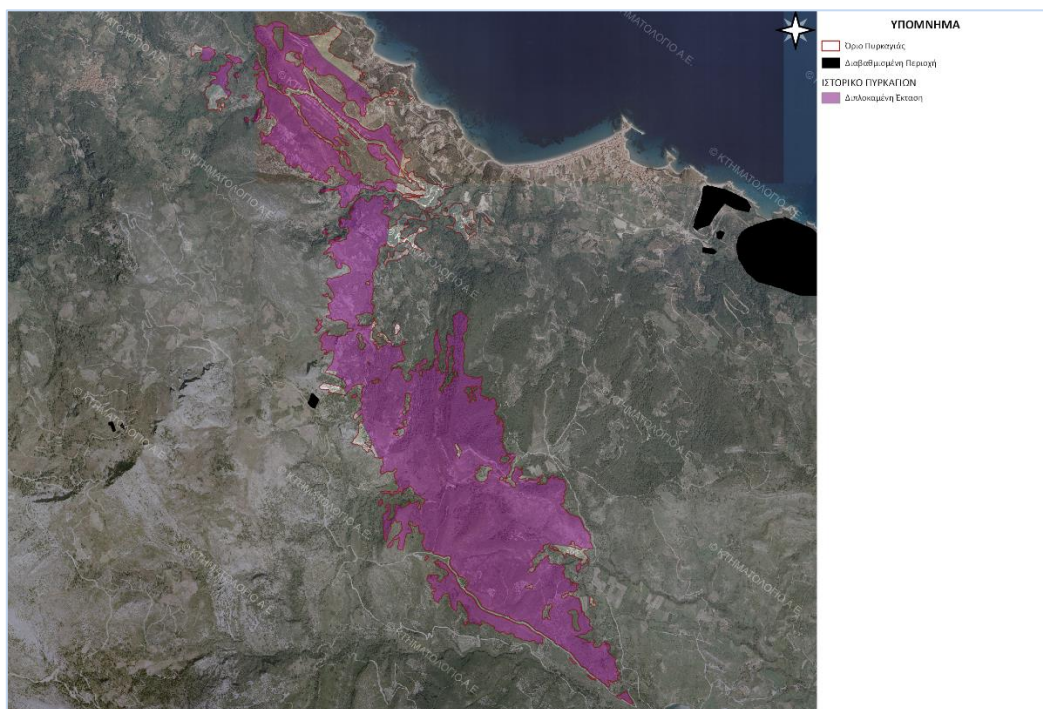
Σημαντική παράμετρος στον προσδιορισμό των μέτρων αποκατάστασης από πυρκαγιά κάθε φορά, επιπλέον της μονάδας δασικής βλάστησης που επλήγη είναι και το «ιστορικό» της έκτασης ενδιαφέροντος σε σχέση με της πυρκαγιές. Στην παρούσα μελέτη το χρονικό διάστημα που εξετάστηκε όσον αφορά αυτό το κριτήριο ήταν τα 20 έτη. Επομένως με τον όρο «διπλοκαμένη» έκταση αναφέρεται η έκταση που στα τελευταία 20 χρόνια έχει ξανακαεί τουλάχιστον μία ακόμα φορά.

Πίνακας 5-44: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Σάμου που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.

Συνολική διπλοκαμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (ha)	Ποσοστό δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (%)
327,8	296,7	92,9

(Πηγή: EMSR, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Παρατηρούμε ότι σχεδόν ολόκληρη η έκταση της περιοχής μελέτης έχει ξανακαεί την τελευταία 20ετία.

Εικόνα 5.41: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Σάμου. (Πηγή: EMSR, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζονται οι ιστορικές πυρκαγιές που εντοπίστηκαν για την περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-45: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Σάμου.

Έτος πυρκαγιάς	Έκταση (ha)
2000	221,3
2010	196,6

(Πηγή: EMSR, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.3.3.5 Προσδιορισμός καμένων εκτάσεων ευαίσθητων σε διαβρωτικά φαινόμενα ή υψηλό κίνδυνο υποβάθμισης

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζεται η κατανομή των κλίσεων του εδάφους στην περιοχή των καμένων εκτάσεων. Ειδικότερα έχουν οριστεί τέσσερα πεδία κλίσεων: 1) 0-25%, 2) 25-50%, 3) 50-100% και 4) 100+ στα οποία αντιστοιχίζονται οι εκτάσεις και τα ποσοστά των εδαφών που ανήκουν σ' αυτά. Παράλληλα επισυνάπτονται εικόνες από τους χάρτες εκθέσεων και υψομέτρων στην περιοχή μελέτης.

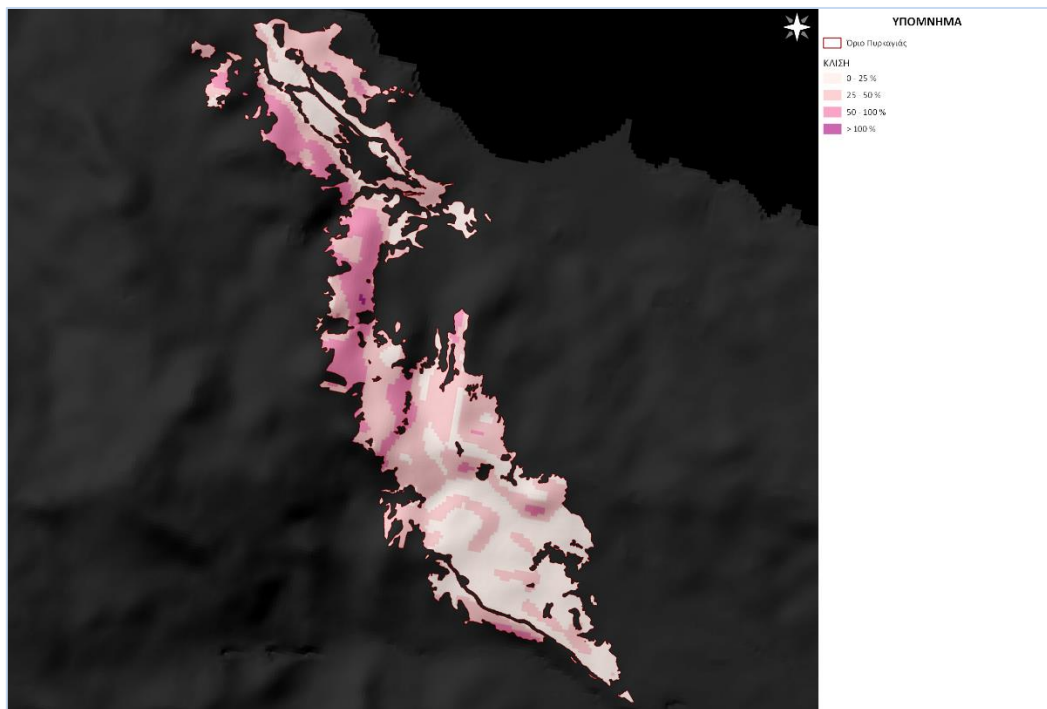
Πίνακας 5-46: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Σάμου.

Κλίση εδάφους (%)	Έκταση (ha)	Ποσοστό (%)
0-25	142,4	39,6
25-50	157,5	43,8

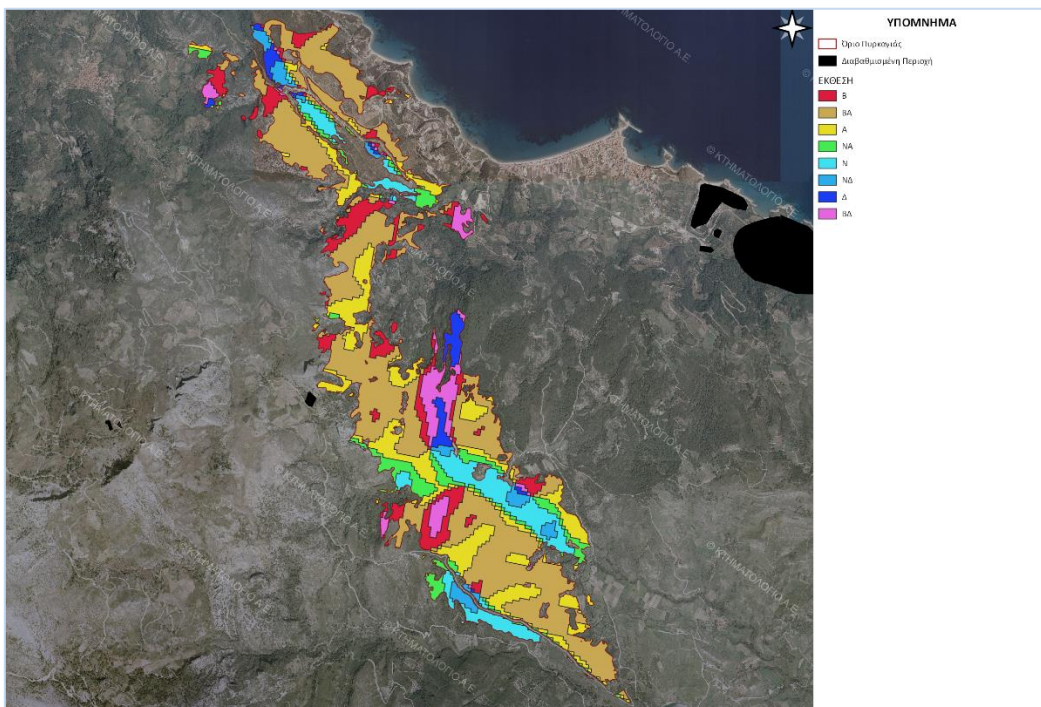
Μελέτη χαρτογραφικής αποτύπωσης περιοχών που επηρεάστηκαν από τις δασικές πυρκαγιές της αντιπυρικής περιόδου 2021

50-100	59	16,4
100+	0,3	0,1

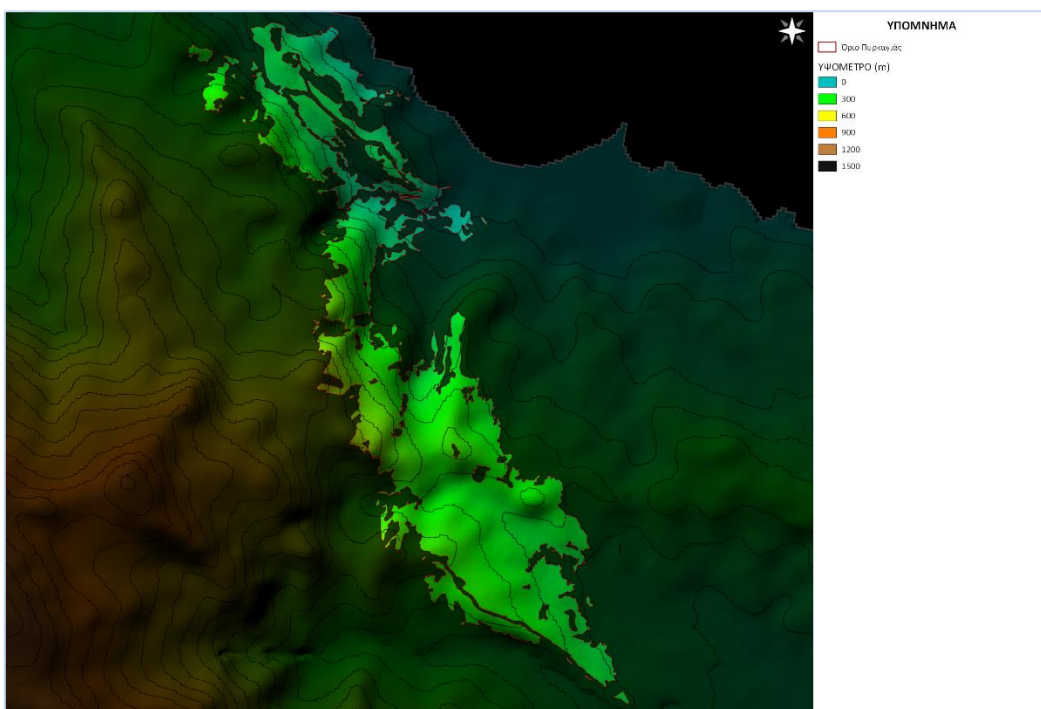
(Πηγή: EMSR, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.42: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Σάμου.
(Πηγή: EMSR, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.43: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Σάμου.
(Πηγή: EMSR, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

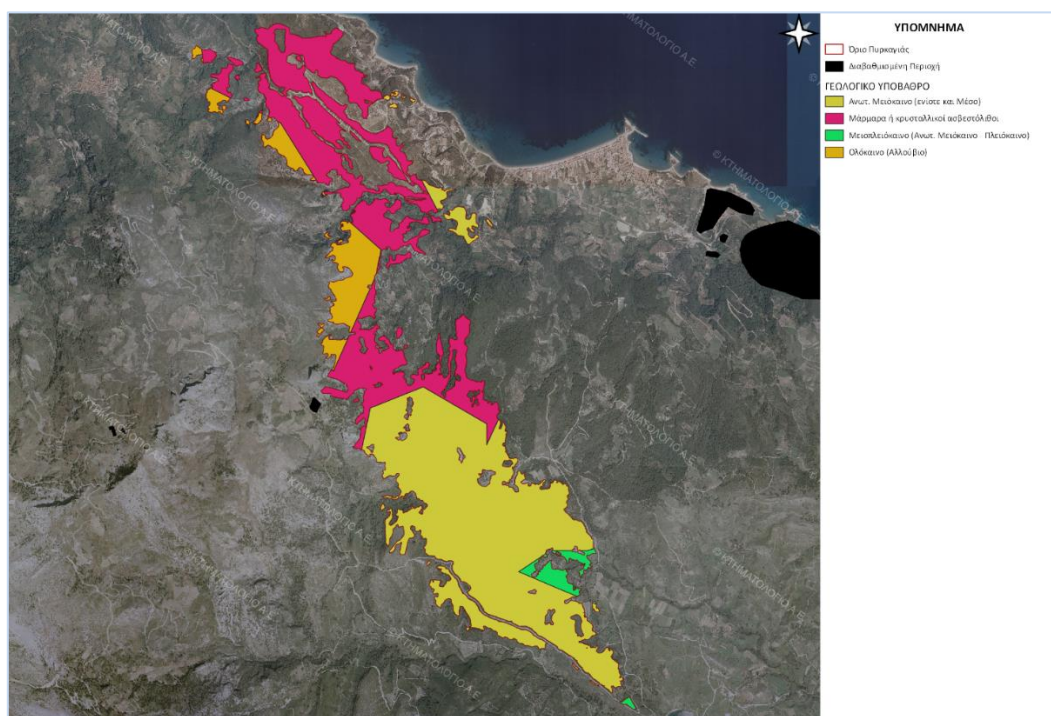
Εικόνα 5.44: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Σάμου.
(Πηγή: EMSR, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον παρακάτω πίνακα καταγράφεται το γεωλογικό υπόβαθρο των καμένων εκτάσεων, σύμφωνα με τον γεωλογικό χάρτη της Ελλάδας (ΙΓΜΕ). Ειδικότερα παρουσιάζονται οι επιμέρους επιφάνειες που καταλαμβάνουν οι γεωλογικοί σχηματισμοί στα όρια των καμένων εκτάσεων.

Πίνακας 5-47: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Σάμου.

Γεωλογικό υπόβαθρο	Συνολική έκταση (ha)
Ανωτ, Μειόκαινο (ενίοτε και Μέσο) - m3	192,8
Μάρμαρα ή κρυσταλλικοί ασβεστόλιθοι - mr	129,2
Μειοπλειόκαινο (Ανωτ, Μειόκαινο - Πλειόκαινο) - mp	7,5
Ολόκαινο (Αλλούβιο) - al	29,6

(Πηγή: EMSR, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.45: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Σάμου.
(Πηγή: EMSR, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.3.4 Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων

Υπάρχουσα κατάσταση

- Η έκταση που κάηκε είναι σχεδόν ολόκληρη δασική (319,3 εκτάρια ήτοι 88,9% δασικών οικοσυστημάτων επί της συνολικής καμένης έκτασης)
- Οι τύποι δασικών οικοσυστημάτων που κάηκαν είναι: 1) Δάσος τραχείας πεύκης, 2) Σκληρόφυλλη βλάστηση αειφύλλων πλατυφύλλων ειδών, 3) Δάση με πρίνο, 4) Φρύγανα
- Δεν υπάρχουν καμένα δασικά οικοσυστήματα μη προσαρμοσμένα στη φωτιά
- Το μεγαλύτερο ποσοστό της καμένης έκτασης είναι διπλοκαμένες εκτάσεις (που έχουν ξανακαεί εντός της τελευταίας 20-ετίας), οι οποίες αφορούν είτε καμένα δάση τραχείας πεύκης είτε καμένα οικοσυστήματα σκληρόφυλλης βλάστησης αειφύλλων πλατυφύλλων ειδών
- Υπάρχουν λίγες καμένες συστάδες τραχείας πεύκης, σε ισχυρές κλίσεις 50-100%, στις οποίες η φυσική αναγέννηση αντιμετωπίζει δυσκολίες

Προτάσεις αποκατάστασης

- Άμεσες θεσμικές ενέργειες μεταπυρικής αποκατάστασης, όπως για παράδειγμα απόληψη καμένου ξυλώδους όγκου, αντιδιαβρωτικά έργα ενώ επιβάλλεται η άμεση κήρυξη όλων των καμένων δασικών οικοσυστημάτων ως αναδασωτέες εκτάσεις, και η αποτελεσματική προστασία τους
- Διενέργεια τεχνητών αναδασώσεων βάσει του κριτηρίου ΔΙΠΛΟΚΑΜΕΝΑ ΔΑΣΗ και του κριτηρίου ΙΣΧΥΡΕΣ ΚΛΙΣΕΙΣ 50-100%, από αυτά που εξετάστηκαν στην παρούσα μελέτη.

Συγκεκριμένα προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων:

- στις διπλοκαμένες εκτάσεις δάσους τραχείας πεύκης
- στις καμένες συστάδες τραχείας πεύκης σε ισχυρές κλίσεις 50-100%
- Υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50%, κατά το δυνατόν πριν την έναρξη των αντιδιαβρωτικών έργων
- Στις καμένες εκτάσεις δασών τραχείας πεύκης, με μέτριες κλίσεις 20-50% μπορούν να εκτελεστούν αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα (κορμοδέματα και κλαδοδέματα), κατόπιν σχετικής μελέτης
- Προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία σε όλη την έκταση των καμένων δασικών οικοσυστημάτων, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση
- Λήψη μέριμνας στις αναδασωτέες εκτάσεις για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (π.χ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια)
- Εφαρμογή προγράμματος πλήρους παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία

Ακολουθεί τεκμηρίωση και αναλυτική περιγραφή της μεθόδου μεταπυρικής αποκατάστασης ανά τύπο οικοσυστήματος, για όλες τις περιπτώσεις των καμένων δασικών οικοσυστημάτων.

5.3.4.1 Οικοσυστήματα της 1ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δάση Τραχείας Πεύκης (*Pinus brutia*)

Η τραχεία πεύκη, όπως η χαλέπιος πεύκη είναι ένα από τα κατ' εξοχήν δασικά είδη που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στη φωτιά. Η προσαρμογή αυτή στηρίζεται στην οικοφυσιολογική αναπαραγωγική συμπεριφορά του είδους, όπως περιγράφεται στη συνέχεια.

Η τραχεία πεύκη είναι είδος που αναγεννάται υποχρεωτικά από σπόρους, όπως όλα τα ελληνικά είδη πεύκης. Οι κώνοι και τα περικλειόμενα σε αυτούς σπέρματα ωριμάζουν στο τέλος της άνοιξης. Ένα

ποσοστό των κώνων ανοίγουν (πάνω στο δέντρο) και τα σπέρματα διασπείρονται χάρη στα πτερύγια που διαθέτουν και στη συνέχεια φυτρώνουν το ερχόμενο φθινόπωρο-χειμώνα. Αρκετοί κώνοι όμως παραμένουν κλειστοί πάνω στα δέντρα για αρκετά έτη, μέχρι περισσότερο από επτά χρόνια. Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται βραδυχωρία, και έχει ως αποτέλεσμα την ύπαρξη μιας συνεχούς υπέργειας τράπεζας ώριμων σπερμάτων διαφορετικών ηλικιών.

Το άνοιγμα των κώνων, απουσία της φωτιάς, γίνεται φυσιολογικά με την επίδραση των υψηλών θερμοκρασιών κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Στην περίπτωση που συμβεί μια πυρκαγιά, τα σπέρματα της τραχείας πεύκης που βρίσκονται πεσμένα στην επιφάνεια του εδάφους καίγονται από τη φωτιά. Αντίθετα τα σπέρματα που βρίσκονται μέσα στους κλειστούς κώνους διαφόρων ηλικιών, πάνω στα ώριμα (τουλάχιστον ηλικίας 15 ετών) άτομα (υπέργεια τράπεζα σπερμάτων), δεν καταστρέφονται από τη φωτιά, καθώς αυτή περνά με μεγάλη ταχύτητα και σε μικρό χρονικό διάστημα, και είναι αποκλειστικά υπεύθυνα για τη μεταπυρική αναγέννηση και την επιτυχή επανίδρυση του δάσους μετά την πυρκαγιά. Οι υψηλές θερμοκρασίες που αναπτύσσονται κατά τη διάρκεια της πυρκαγιάς προκαλούν άνοιγμα των κλειστών κώνων και απελευθέρωση των περικλειόμενων σπερμάτων. Στη συνέχεια ακολουθεί η φύτευση των σπερμάτων μετά τις πρώτες φθινοπωρινές βροχές (Οκτώβριος-Δεκέμβριος). Επειδή η παραγωγή σπερμάτων από ώριμα δέντρα τραχείας πεύκης είναι πολύ μεγάλη (ένα ώριμο δένδρο παράγει ετησίως δεκάδες χιλιάδες σπέρματα), η αναγέννηση του δάσους θεωρείται εξασφαλισμένη.

Συνεπώς η αποκατάσταση των καμένων οικοσυστημάτων της τραχείας πεύκης δεν αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό πρόβλημα, καθώς η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος είναι εξασφαλισμένη και θα επιτευχθεί μέσω τη φυσικής αναγέννησης του είδους, όπως περιγράφηκε προηγουμένως. Ταυτόχρονα θα εμφανιστούν φυσικά, και τα δευτερεύοντα, κυρίως θαμνώδη αείφυλλα πλατύφυλλα είδη (*Phillyrea latifolia*, *Arbutus* species, *Quercus coccifera*, κλπ.), μέσω της υψηλής φυσικής τους παραβλαστικής ικανότητας. Το μελλοντικό δάσος αναμένεται να έχει τα οικολογικά χαρακτηριστικά των φυσικών δασών της τραχείας πεύκης, όπως δηλαδή πριν τη φωτιά.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, με κυρίαρχο είδος την τραχεία πεύκη με φυσικές διαδικασίες, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων, σε καμένες εκτάσεις με κλίσεις 20-50%, κατόπιν σχετικών μελετών που πρέπει να συνταχθούν το συντομότερο δυνατόν μετά την πυρκαγιά.

- Προτείνεται η υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50%, κατά το δυνατόν πριν την εκκίνηση των αντιδιαβρωτικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Ένταξη στη δασική διαχείριση των δασών τραχείας πεύκης, ώστε να συντάσσονται διαχειριστικές εκθέσεις και να εφαρμόζονται τα κατάλληλα δασοκομικά μέτρα, ανάλογα με το στάδιο εξέλιξης των συστάδων.
- Προστασία και καλλιέργεια νεοφυτείας, πυκνοφυτείας, κορμιδίων κλπ.

Οι παραπάνω επεμβάσεις αφορούν όλη την έκταση των καμένων δασών τραχείας πεύκης, εκτός των παρακάτω δύο κατηγοριών, για τις οποίες προτείνονται ειδικά μέτρα μεταπυρικής αποκατάστασης, λόγω των δυσκολιών φυσικής αναγέννησης του δάσους.

1. Διπλοκαμένες εκτάσεις δασών τραχείας πεύκης

Στις περιπτώσεις που οι καμένες συστάδες τραχείας πεύκης είχαν ηλικία μικρότερη των 16 ετών, και δεν είχαν φθάσει στην περίοδο επαρκούς αναπαραγωγικής ικανότητας, ώστε να είναι ικανές να παράγουν επαρκή ποσότητα φυτρώσιμων σπόρων για την αναγέννηση του δάσους, απαιτείται η διενέργεια αναδάσωσης με φυτεύσεις φυταρίων τραχείας πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενο νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την διπλοκαμένη έκταση.

Με βάση τα επιστημονικά δεδομένα, η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων τραχείας πεύκης**.

Η σπορά δεν ενδείκνυται, καθώς πολλά επιστημονικά δεδομένα συνηγορούν στην διαπίστωση της χαμηλής αποτελεσματικότητας της μεθόδου για τα ελληνικά δεδομένα.

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο, ώστε να είναι αρκετά ζωνρά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα **γυμνόριζα** ή **βωλόφυτα** φυτάρια, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους** και **4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα), διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται χειρωνακτικά ή με ελαφρά μηχανήματα (αυτόνομες τρυπάνες) και χωρίς τη χρήση βαρέων μηχανημάτων.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό τόσο κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων όσο και κατά τη μηχανική με τρυπάνι, είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα

που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.

- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργάτες,
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος στο λάκκο φύτευσης, πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου προήλθαν τα φυτά.
- Στην περίπτωση γυμνόριζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Στην περίπτωση φύτευσης γυμνόριζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές, μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αιψύλλων πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές. Οι φυτεύσεις μπορούν να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Αναλυτικές οδηγίες σχετικά με την ποιότητα και τον χειρισμό του φυτευτικού υλικού κατά τη φύτευση, την τεχνική διάνοιξης λάκκων ανάλογα με τον τύπο του εδάφους (συνεκτικό/ άγονο/ αβαθές/ πετρώδες) και την προσθήκη τυχόν βελτιωτικών στο λάκκο, προκειμένου να ευνοηθεί η επιβίωση και η αύξηση των φυταρίων, θα πρέπει να προσδιορίζονται στην Μελέτη αναδάσωσης της περιοχής

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσομοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 2,5 μέτρα έως 5 μ., με μέση πυκνότητα 1.000 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 3,3μ. X 3,3μ. Θα επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για τα ακριβή σημεία φύτευσης των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων, των λειτουργιών του νέου δάσους και αποφυγής των οικολογικών συνεπειών της εκτεταμένης μονοκαλλιέργειας με το είδος *Pinus brutia*, προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη: *Quercus pubescens*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το καθένα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (π.χ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία..

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές, ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

2. Δάση τραχείας πεύκης με κλίσεις 50-100%

Στις καμένες εκτάσεις τραχείας πεύκης όπου η κλίση είναι αρκετά ισχυρή, δηλαδή κλίσεις 50-100%, εύρος κλίσεων που αντιστοιχεί σε κλίσεις 30° – 45°, λόγω των δυσκολιών εγκατάστασης και αποίκησης της φυσικής αναγέννησης της τραχείας πεύκης απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων με φυτεύσεις φυταρίων τραχείας πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την έκταση.

Η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι και σ' αυτή την περίπτωση, η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων τραχείας πεύκης, με προτίμηση στα μονοετή.**

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο, ώστε να είναι αρκετά ζωνρά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο

και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα, **γυμνόριζα** ή **βωλόφυτα** φυτάρια, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους** και **4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα) διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται μόνο χειρωνακτικά.
- Θα δίνεται ιδιαίτερη μέριμνα στην αποφυγή διατάραξης του εδάφους.
- Θα αποφεύγεται η οποιαδήποτε καταστροφή της υπάρχουσας βλάστησης.
- Ο φυτευτικός σύνδεσμος πρέπει να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.
- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή/πετρώδη εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργάτες.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατά κανόνα κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος στο λάκκο φύτευσης, πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου ξεριζώθηκαν τα φυτά.
- Στην περίπτωση γυμνόριζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Επίσης, στην περίπτωση φύτευσης γυμνόριζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές, μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.

- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αειφύλλων πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές. Οι φυτεύσεις μπορούν να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται η σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσμοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 1,5 μέτρα έως 3,0 μ., με μέση πυκνότητα 2500 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 2 μ. X 2μ. Το πιο σημαντικό είναι ο φυτευτικός σύνδεσμος να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος ώστε να επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για την επιτυχή εγκατάσταση των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, αποτελεσματικότερης προστασίας των εδαφών, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων και των λειτουργιών του νέου δάσους, και αποφυγής των οικολογικών συνεπειών της εκτεταμένης μονοκαλλιέργειας με το είδος *Pinus brutia*, προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη: *Quercus pubescens*, *Quercus ilex*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το καθένα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές, ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για μια 10ετία.

Σκληρόφυλλη βλάστηση

Τα οικοσυστήματα αυτά χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία αειφύλλων πλατυφύλλων δασικών ειδών, δενδρώδους ή θαμνώδους μορφής όπως τα είδη: αριά (*Quercus ilex*), σχίνος (*Pistacia lentiscus*), κουμαριά (*Arbutus species*), πουρνάρι (*Quercus coccifera*), κλπ.

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Quercus ilex*, *Pistacia lentiscus*, *Arbutus species*, *Quercus coccifera*, κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα και μπορούν να αναβλαστήσουν από οφθαλμούς των καμένων πρέμων αλλά και από τις ρίζες. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα σε ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η ικανότητα αναβλάστησης μειώνεται σημαντικά μετά από ένα δεύτερο συμβάν πυρκαγιάς, εάν συμβεί αυτό μέσα σε 5 χρόνια από την πρώτη πυρκαγιά, λόγω της προοδευτικής καταστροφής και εξάντλησης του αριθμού των οφθαλμών και των αποθηκευμένων θρεπτικών ουσιών (stored resources). Επιπλέον οι πυρκαγιές στο τέλος του καλοκαιριού είναι χειρότερες για αυτά τα οικοσυστήματα, σε σχέση με αυτές που λαμβάνουν χώρα στις αρχές του καλοκαιριού, διότι η αναβλάστηση είναι λιγότερο έντονη στα τέλη του καλοκαιριού, λόγω της κατανομής των θρεπτικών στοιχείων στο δέντρο.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων καθώς η παραβλάστηση των αιφύλλων πλατυφύλλων ειδών ξεκινάει πολύ νωρίς, και συνήθως είναι ικανή για την αποτροπή της επιφανειακής διάβρωσης και της δημιουργίας πλημμυρικών φαινομένων. Ταυτόχρονα η κατασκευή των έργων έχει ως αποτέλεσμα την μείωση των παραβλαστημάτων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Δάση με *Quercus coccifera*

Τα δάση με *Quercus coccifera* χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία του πουρναριού (*Quercus coccifera*), σε δενδρώδη αλλά και θαμνώδη μορφή, και τη σημαντική, κατά θέσεις, παρουσία διαφόρων άλλων ειδών, όπως φιλλυρέα (*Phillyrea latifolia*), γάβρος (*Carpinus orientalis*), οστρυά (*Ostrya carpinifolia*), φράξος (*Fraxinus ornus*), σφενδάμι (*Acer species*), κλπ. Στις καλύτερες θέσεις παρατηρείται σποραδικά η παρουσία της *Quercus pubescens*.

Το πουρνάρι και όλα τα υπόλοιπα είδη που συνθέτουν την κυρίαρχη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων, αλλά και τα υπόλοιπα είδη που συμμετέχουν, διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα είτε από τα καμένα πρέμνα είτε από τις ρίζες. Μεταξύ των παραπάνω

ειδών, το πρώτο είδος που εμφανίζεται μετά την πυρκαγιά είναι συνήθως το πουρνάρι, του οποίου η αναβλάστηση από τα καμένα πρέμνα ή τις ρίζες ξεκινά πολύ νωρίς, περίπου 20 μέρες μετά την πυρκαγιά.

Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα με σχετικά ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Φρύγανα

Τα φρυγανικά οικοσυστήματα χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία ειδών φρυγανικής βλάστησης όπως τα είδη: *Sarcopoterium spinosum*, *Anthyllies hermanie*, *Phlomis fruticosa*, *Euphorbia acanthothamnus*, *Thymus capitatus* κλπ., που παρόλο του μικρού ύψους της, επιτελεί σημαντικό ρόλο και παρέχει υψηλές οικοσυστημικές υπηρεσίες, όπως προστασία εδαφών, διατήρηση της βιοποικιλότητας κλπ.

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Sarcopoterium spinosum*, *Anthyllies hermanie*, *Phlomis fruticosa*, *Euphorbia acanthothamnus* κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα. Αναβλαστάνουν από τα καμένα πρέμνα ή από τις ρίζες, από οφθαλμούς που δεν καταστράφηκαν από τη φωτιά. Υψηλή παραβλαστική ικανότητα διαθέτουν επίσης και πολλά άλλα είδη που συμμετέχουν στην σύνθεση της βλάστησης χωρίς να είναι κυρίαρχα όπως τα είδη: *Helianthemum*, *Asparagus aphyllous*, *Teucrium divaricatum*, *T. pollium*, *Phagnalon graecum*. Υπάρχουν βέβαια και είδη που αναγεννώνται με σπόρους που βρίσκονται σε κατάσταση ληθάργου στο έδαφος, όπως τα είδη: *Cistus* spp. *Thymus capitatus*. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος φυσικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

5.3.4.2 Οικοσυστήματα της 2ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που δεν έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δεν υπάρχουν τέτοια οικοσυστήματα εντός της καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

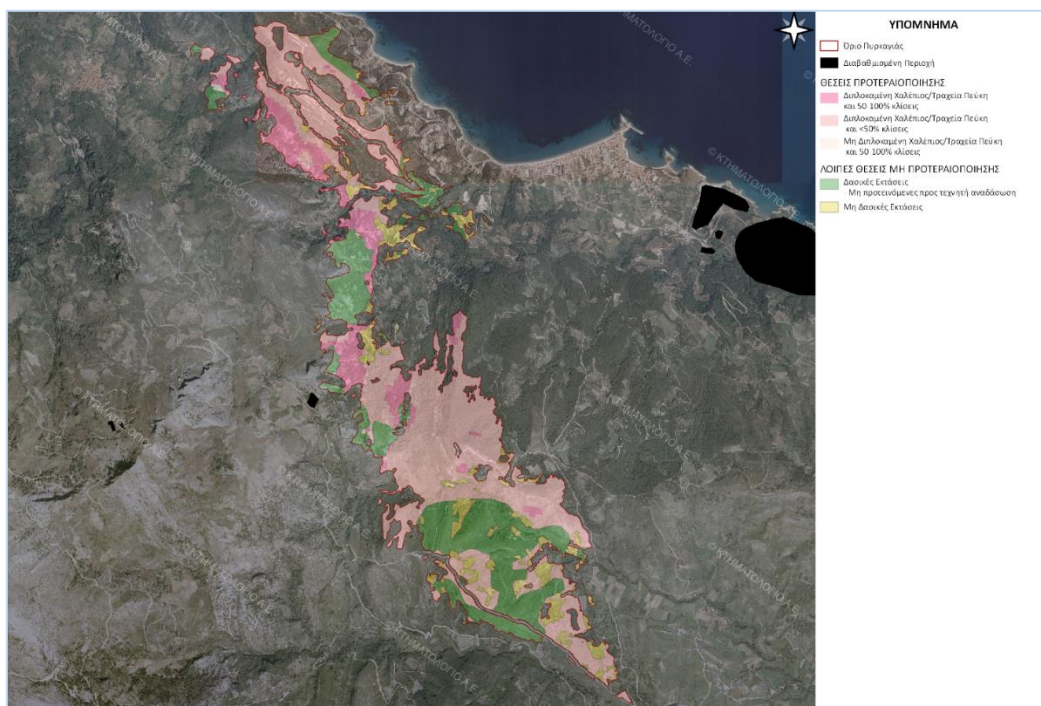
Η σύνοψη των επί μέρους εκτάσεων σε σχέση με τις εργασίες μεταπυρικής αποκατάστασης σύμφωνα με την ανάλυση που έγινε σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται παρακάτω.

Πίνακας 5-48: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάσταση περιοχής Σάμου.

Κύρια κατηγορία	Υποκατηγορία	Έκταση (ha)
Προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Είδος μη προσαρμοσμένο στη φωτιά	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	39,7
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και < 50 κλίσεις	179,9
	Μη διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	0,6
Σύνολο		220,2
Μη προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Δασικές Εκτάσεις - Μη προτεινόμενες για αναδάσωση	99,1
	Μη Δασικές Εκτάσεις	39,8
Σύνολο		138,9

(Πηγή: EMSR, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Στην εικόνα παρακάτω αποτυπώνονται οι εκτάσεις για τις οποίες προτείνονται εργασίες τεχνητής αναδάσωσης και αυτές για τις οποίες δεν προτείνονται, κατόπιν της ανάλυσης που προηγήθηκε και βάσει της μεθοδολογικής προσέγγισης που ακολουθήθηκε. Επιπλέον, συγκεκριμένα για τις εκτάσεις οι οποίες εντοπίζονται ως εκτάσεις στις οποίες απαιτείται να πραγματοποιηθούν εργασίες αναδάσωσης, ακολούθησε η προτεραιοποίηση βάσει της μεθόδου και των κριτηρίων που εφαρμόστηκαν.

Εικόνα 5.46: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Σάμου.

(Πηγή: EMSR, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Σημειώνεται ότι για την ολοκληρωμένη ανάλυση των επιπτώσεων της πυρκαγιάς κάθε φορά, καθώς επίσης και για τον ακριβή προσδιορισμό των συγκεκριμένων δράσεων αποκατάστασης, τόσο όσον αφορά στον τύπο των δράσεων αλλά και στο εύρος και στην χωροθέτησή τους, απαιτείται έλεγχος και επιβεβαίωση με αυτοψίες πεδίου, οι οποίες αναμένεται να λάβουν χώρα στις αντίστοιχες μελέτες εφαρμογής, όπως οι μελέτες αναδασώσεων, αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων. Η παρούσα μελέτη παρουσιάζει ενδεικτικές θέσεις προς αποκατάσταση με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Οι ακριβείς θέσεις αποκατάστασης θα πρέπει να επιβεβαιώνονται και προσδιορίζονται επί του πεδίου.

5.4 Περιοχή Ρόδου

5.4.1 Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή

Οι καμένες εκτάσεις στην περιοχή Ρόδου καλύπτουν μία επιφάνεια που ανέρχεται σε 1.155,5 ha, η οποία κατανέμεται κατά: 17,6% (203,0 ha) στη Δημοτική Ενότητα Καλλιθέας και κατά 82,4% (952,5 ha) στη Δημοτική Κοινότητα Πεταλούδων. Όσον αφορά στα ποσοστά των καμένων περιοχών επί του συνόλου των εκτάσεων εντός των διοικητικών ορίων των Δημοτικών Ενοτήτων, προσδιορίζονται στο 1,9% της Δημοτικής Ενότητας Καλλιθέας και στο 10,5% της Δημοτικής Ενότητας Πεταλούδων.

Και οι δύο Δημοτικές Ενοότητες υπάγονται στον Δήμο Ρόδου, ο οποίος με τη σειρά του ανήκει στην Περιφερειακή Ενότητα Ρόδου της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου.

Στον Πίνακα 5-49 η διοικητική υπαγωγή των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Ρόδου.

Πίνακας 5-49: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Ρόδου.

Περιφέρεια	Περιφερειακή ενότητα	Δήμος	Δημοτική Ενότητα	Καμένες εκτάσεις (ha)
Νοτίου Αιγαίου	Ρόδου	Ρόδου	Καλλιθέας	203,0
			Πεταλούδων	952,5

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Δωδεκανήσου, ΠΣΕΚΑ)

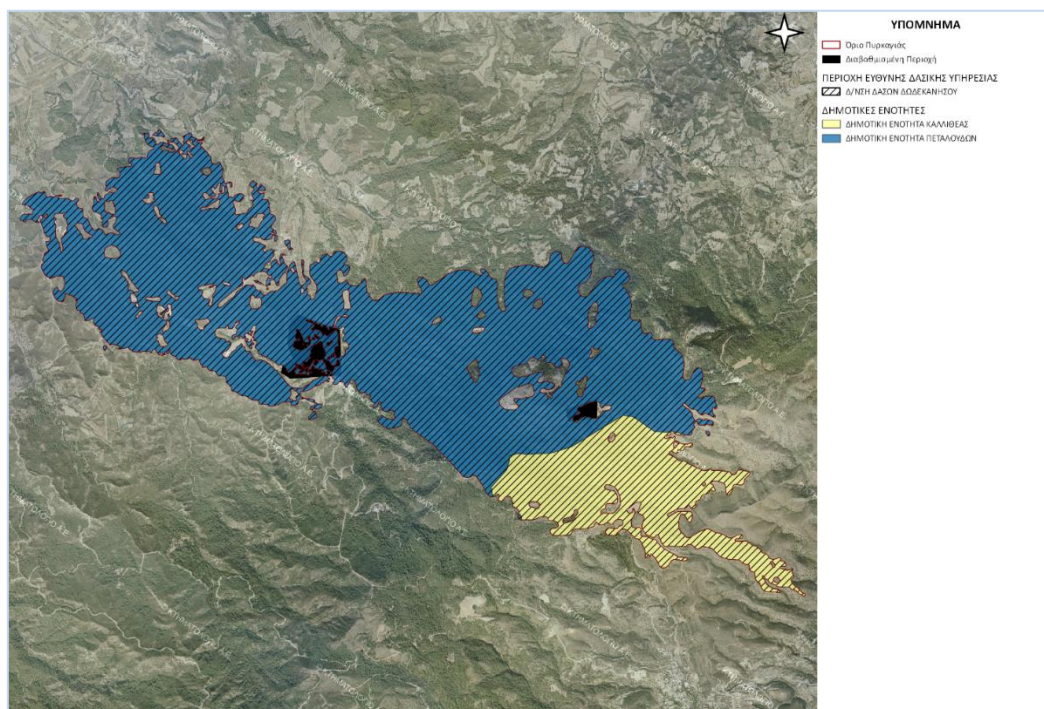
Το σύνολο των καμένων εκτάσεων της περιοχής Ρόδου βρίσκεται στην επικράτεια της Διεύθυνσης Δασών (ΔΔ) Δωδεκανήσου.

Πίνακας 5-50: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.

Διεύθυνση Δασών	Δασαρχείο	Καμένες εκτάσεις (ha)	Ποσοστά καμένων εκτάσεων (%)
Δωδεκανήσου		1.155,5	100,0
Σύνολα:		1.155,5	100,0

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Δωδεκανήσου, ΠΣΕΚΑ)

Στην Εικόνα 5.47 παρουσιάζονται τα όρια της περιοχής μελέτης, καθώς και τα όρια ευθύνης της Δασικής Υπηρεσίας και Δημοτικών Ενοτήτων.

Εικόνα 5.47: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Ρόδου. (Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Δωδεκανήσου, ΙΠΣΕΚΑ)

5.4.2 Κλίμα

5.4.2.1 Μετεωρολογικά δεδομένα

Ο πλησιέστερος στην περιοχή της Ρόδου μετεωρολογικός σταθμός της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (ΕΜΥ), από τον οποίο υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα βρίσκεται στο ίδιο το νησί της Ρόδου και από τον οποίο εξάγονται συμπεράσματα για την περιοχή που συνέβησαν οι πυρκαγιές. Στον Πίνακα 5-51 καταγράφονται τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά του μετεωρολογικού σταθμού. Η χρονική περίοδος των διαθέσιμων δεδομένων είναι 1955-2010.

Πίνακας 5-51: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Ρόδου.

Παράμετροι	Τιμές παραμέτρων
Γεωγραφικό μήκος (Lon):	28,09
Γεωγραφικό πλάτος (Lat):	36,40
Ύψος (alt):	7
Περιφέρεια:	Νότιο Αιγαίο

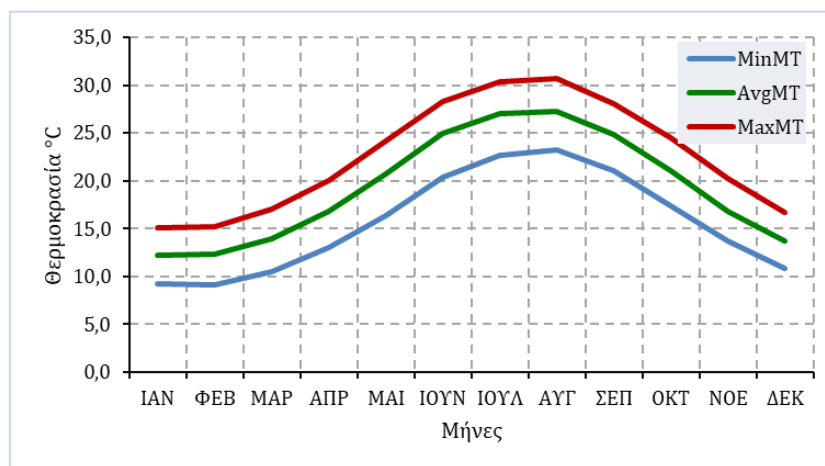
(Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-52 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.48 παρουσιάζονται τα δεδομένα της θερμοκρασίας. Ειδικότερα παρουσιάζονται η ελάχιστη (MinMT), η μέση (AvgMT) και η μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία (MaxMT).

Πίνακας 5-52: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Ρόδου.

Τ(°C)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
MinMT	9,2	9,1	10,5	13,0	16,3	20,4	22,7	23,2	21,0	17,4	13,7	10,8
AvgMT	12,2	12,3	13,9	16,8	20,7	24,9	27,0	27,3	24,8	21,0	16,8	13,7
MaxMT	15,1	15,2	17,0	20,0	24,1	28,3	30,4	30,7	28,1	24,5	20,2	16,7

(Πηγή: EMY)

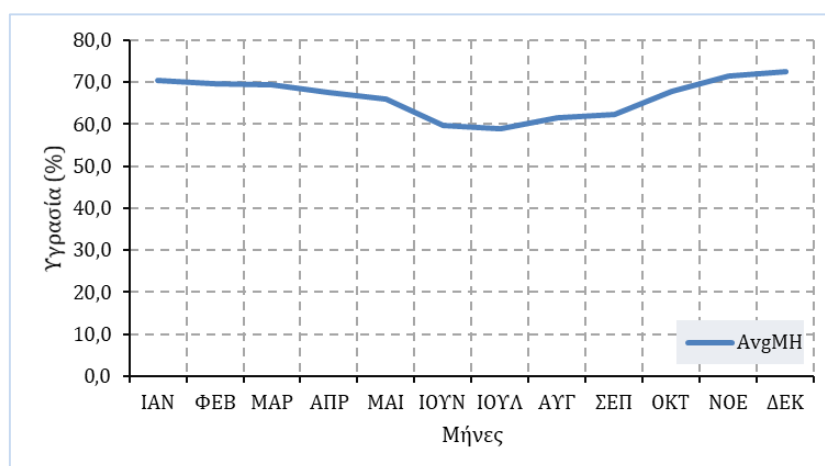
Εικόνα 5.48: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Ρόδου. (Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-53 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.49 παρουσιάζονται τα δεδομένα της μέσης μηνιαίας υγρασίας (AvgMH) για την περιοχή της Ρόδου.

Πίνακας 5-53: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Ρόδου.

H(%)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMH	70,4	69,7	69,3	67,6	66,0	59,6	58,9	61,5	62,3	67,8	71,5	72,4

(Πηγή: EMY)

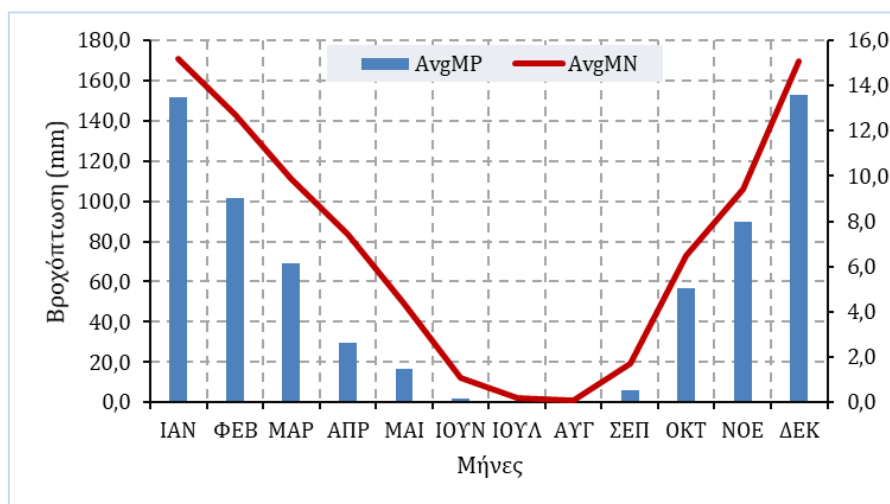
Εικόνα 5.49: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Ρόδου. (Πηγή: EMY)

Στον παρακάτω Πίνακας 5-54 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.50 παρουσιάζονται το μέσο μηνιαίο ύψος νετού (AvgMP) και ο μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών νετού (AvgMN).

Πίνακας 5-54: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών νετού για την περιοχή Ρόδου.

P(mm)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	151,8	101,7	68,9	29,4	16,4	1,8	0,3	0,2	6,3	56,9	89,6	152,8
AvgMN	15,2	12,7	9,9	7,4	4,4	1,1	0,2	0,1	1,7	6,5	9,4	15,1

(Πηγή: EMY)

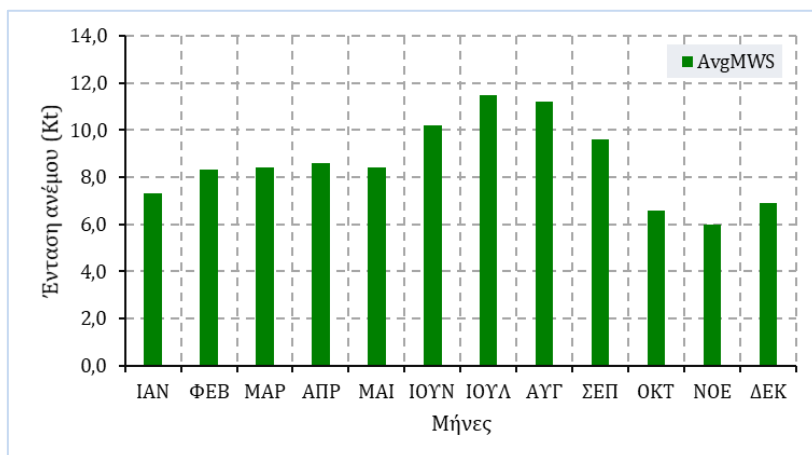
Εικόνα 5.50: Γράφημα νετού για την περιοχή Ρόδου.
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακας 5-55 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.51 παρουσιάζονται η επικρατούσα διεύθυνση ανέμου (DWD) και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου (AvgMWS).

Πίνακας 5-55: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Ρόδου.

W(Kt)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
DWD	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	ΒΔ
AvgMWS	7,3	8,3	8,4	8,6	8,4	10,2	11,5	11,2	9,6	6,6	6,0	6,9

(Πηγή: EMY)

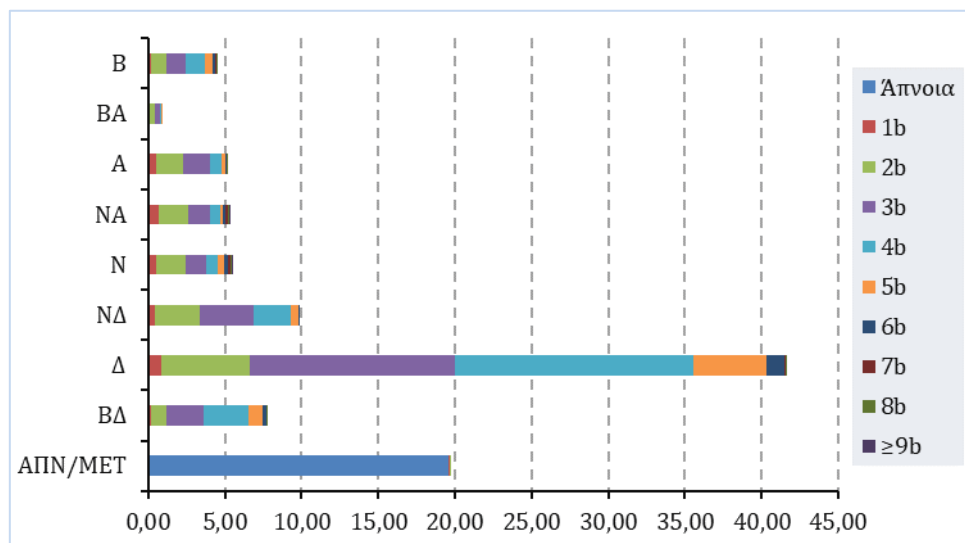
Εικόνα 5.51: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Ρόδου.
(Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-56 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.52 παρουσιάζονται οι ετήσιες συχνότητες ανέμου εκφρασμένες σε ποσοστά (%).

Πίνακας 5-56: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Ρόδου.

W(%)	ΑΠΝ/ΜΕΤ	ΒΔ	Δ	ΝΔ	Ν	ΝΑ	Α	ΒΑ	Β
Άπνοια	19,62								
1b	0,05	0,15	0,85	0,40	0,55	0,67	0,49	0,08	0,21
2b	0,01	1,00	5,78	2,94	1,85	1,93	1,75	0,32	0,95
3b	0,00	2,47	13,41	3,54	1,36	1,39	1,77	0,38	1,25
4b	0,00	2,95	15,50	2,43	0,81	0,68	0,80	0,11	1,29
5b	0,00	0,89	4,76	0,45	0,40	0,23	0,20	0,02	0,48
6b	0,00	0,24	1,17	0,05	0,26	0,17	0,09	0,00	0,21
7b	0,00	0,04	0,11	0,00	0,14	0,12	0,03	0,00	0,04
8b	0,00	0,01	0,02	0,00	0,06	0,05	0,02	0,00	0,01
≥9b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01	0,01	0,00	0,00	0,00

(Πηγή: ΕΜΥ)

Εικόνα 5.52: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Ρόδου. (Πηγή: ΕΜΥ)

5.4.2.2 Κλιματική κατάταξη κατά Köppen

Σύμφωνα λοιπόν με τα δεδομένα του πλησιέστερου μετεωρολογικού σταθμού, στην περιοχή μελέτης η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Αύγουστος, 27,3°C) είναι μεγαλύτερη από 18°C και η μέση θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα (Ιανουάριος, 12,2°C) βρίσκεται μεταξύ 0°C και 18°C. Επομένως σύμφωνα με την κλιματική κατάταξη κατά Köppen (Kottek et al., 2006) το κλίμα της περιοχής μελέτης ανήκει στον κλιματικό τύπο C, δηλαδή εύκρατο κλίμα (μεσόθερμο). Πρόσθετα η βροχή του ξηρότερου μήνα (Αύγουστος, 0,2 mm) είναι μικρότερη από 30 mm και ταυτόχρονα μικρότερη από το 1/3 της βροχής του υγρότερου μήνα (Δεκέμβριος, 152,8/3 = 50,9 mm). Επομένως το δεύτερο γράμμα στην κατάταξη του κλίματος είναι s και ο κλιματικός τύπος αντιστοιχεί σε Cs, δηλαδή σε μεσογειακά κλίματα. Τέλος η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Αύγουστος, 27,3°C) είναι μεγαλύτερη από 22°C και κατά συνέπεια το τρίτο γράμμα στον κλιματικό τύπο είναι a, που διαμορφώνεται τελικά (κατά Köppen) σε **Csa** και αφορά κατεξοχήν μεσογειακό κλίμα.

5.4.2.3 Ομβροθερμικό διάγραμμα

Οι Gaussen και Begnouls έχουν απεικονίσει σε ένα διάγραμμα, που καλείται «Ομβροθερμικό διάγραμμα», την πορεία μήνα προς μήνα της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας σε °C και του μέσου μηνιαίου ύψους βροχής σε mm. Το διάγραμμα αυτό έχει στην τετμημένη του τους μήνες του έτους, στην αριστερή τεταγμένη τη μηνιαία βροχόπτωση P σε mm και στη δεξιά τεταγμένη τη μέση μηνιαία θερμοκρασία T σε °C σε κλίμακα διπλάσια των βροχοπτώσεων, δηλαδή P=2T.

Με την ένωση των σημείων της μηνιαίας βροχόπτωσης προκύπτει η καμπύλη βροχοπτώσεων και με την ένωση των σημείων της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας προκύπτει η καμπύλη των θερμοκρασιών. Η ξηροθερμική περίοδος αντιστοιχεί στην περίοδο που οι τιμές θερμοκρασίας, υπερβαίνουν το ήμισυ της βροχόπτωσης (P=2T) και στο ομβροθερμικό διάγραμμα αντιστοιχεί στο τμήμα που η καμπύλη των βροχοπτώσεων διέρχεται κάτω από την καμπύλη των θερμοκρασιών τότε έχουμε P<2T.

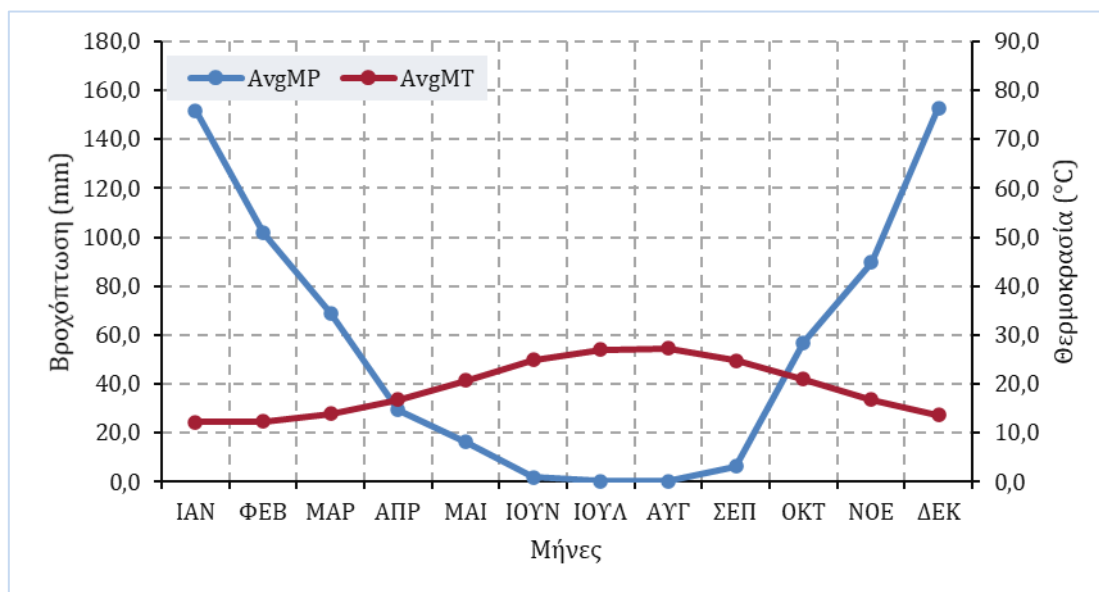
Η επιφάνεια που περικλείεται από τις δύο αυτές καμπύλες μεταξύ των δύο σημείων τομής τους (P=2T) δείχνει τη διάρκεια και την ένταση της ξηράς περιόδου. Αυτό δικαιολογείται, γιατί αν θεωρηθούν οι βροχοπτώσεις στο υδατικό ισοζύγιο ως κέρδος, τότε οι θερμοκρασίες εμμέσως εκφράζουν τις απώλειες από την εξάτμιση και τη διαπνοή. Όσο υψηλότερες είναι οι θερμοκρασίες, τόσο υψηλότερες είναι η εξάτμιση και η διαπνοή. Γενικά το ομβροθερμικό διάγραμμα στο εύκρατο κλίμα χαρακτηρίζεται από υψηλές θερμοκρασίες και χαμηλή βροχοπτώση κατά τη θερινή περίοδο, ενώ το αντίθετο παρατηρείται κατά τη χειμερινή περίοδο.

Στον Πίνακα 5-57 καταγράφονται η μέση μηνιαία βροχοπτώση (AvgMP) και η μέση μηνιαία θερμοκρασία (AvgMT), που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία του ομβροθερμικού διαγράμματος στην Εικόνα 5.53. Από το ομβροθερμικό διάγραμμα προκύπτει μακρά ξηροθερμική περίοδος που ξεκινά τον Απρίλιο και τελειώνει τον Οκτώβριο.

Πίνακας 5-57: Μέση μηνιαία βροχοπτώση και θερμοκρασία για την περιοχή Ρόδου.

W	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	151,8	101,7	68,9	29,4	16,4	1,8	0,3	0,2	6,3	56,9	89,6	152,8
AvgMT	12,2	12,3	13,9	16,8	20,7	24,9	27,0	27,3	24,8	21,0	16,8	13,7

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.53: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Ρόδου.
(Πηγή: EMY)

5.4.3 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Ρόδου

5.4.3.1 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις αντιπυρικής περιόδου 2021

Όπως αναφέρθηκε στην ενότητα με τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την αποτύπωση των καμένων δασικών εκτάσεων, ένα από τα πρώτα βήματα ήταν η οριοθέτησή τους βάσει της πληροφορίας των αναρτημένων και κυρωμένων δασικών χαρτών. Με αυτόν τον τρόπο, σε πρώτο στάδιο οριοθετήθηκαν οι εκτάσεις εκείνες που παρουσιάζουν δασικό ενδιαφέρον εντός της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

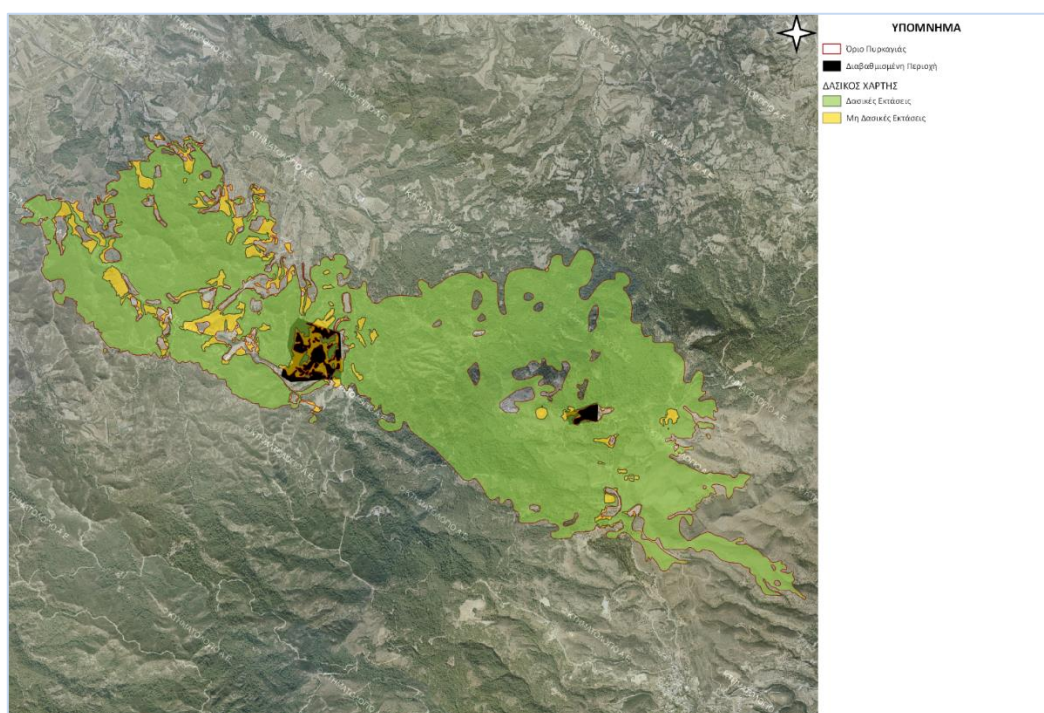
Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζεται η εκτίμηση της συνολικής έκτασης που κάηκε καθώς επίσης και το ποσοστό των δασικών εκτάσεων εντός της περιοχής μελέτης.

Πίνακας 5-58: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ρόδου όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.

Δασική Υπηρεσία	Συνολική καμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων (ha)	Ποσοστό καμένων δασών και δασικών εκτάσεων (%)
Διεύθυνση Δασών Δωδεκανήσου	1.155,5	1056,1	91,4

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Δωδεκανήσου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Από τα ανωτέρω στοιχεία, παρατηρούμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των εκτάσεων που επλήγησαν από την πυρκαγιά ήταν δάση και δασικές εκτάσεις της περιοχής.

Εικόνα 5.54: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ρόδου όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Δωδεκανήσου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.4.3.2 Προστατευόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000

Το νότιο-ανατολικό τμήμα της περιοχής που επλήγη από την πυρκαγιά, εντάσσεται στην Ειδική Ζώνη Διατήρησης του Δικτύου Natura 2000 «Ρόδος: Προφήτης Ηλίας – Επτά Πηγές – Πεταλούδες - Ρέματα», με κωδικό GR4210006. Από την πυρκαγιά επλήγη έκταση της προστατευόμενης περιοχής ίση με 54,2 ha, δηλαδή ποσοστό 0,5 % του συνόλου της προστατευόμενης περιοχής.

Σύμφωνα με τη χαρτογράφηση των τύπων οικοτόπων του δικτύου Natura 2000, οι φυσικοί τύποι οικοτόπων που επλήγησαν από την πυρκαγιά είναι οι εξής: «Μεσογειακά πευκοδάση με ενδημικά είδη

πεύκων της Μεσογείου» (Κωδικός Natura 2000: 9540), «Garrigues της Ανατολικής Μεσογείου» (Κωδικός Natura 2000: 5340) και «Δάση *Platanus orientalis* και *Liquidambar orientalis*» (Κωδικός Natura 2000: 92C0).

5.4.3.3 Τύποι οικοσυστημάτων και δασικές μονάδες βλάστησης

Βάσει του διαθέσιμου υλικού και κατόπιν της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε, όπως αυτή περιγράφηκε στο αντίστοιχο κεφάλαιο, εντοπίστηκαν και οριοθετήθηκαν οι δασικές μονάδες εντός των περιοχών που προσδιορίστηκαν ως δάση και δασικές εκτάσεις. Δημιουργήθηκε πρακτικά ο δασοπονικός χάρτης της περιοχής μελέτης.

Συνεπώς, στις εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά, καταγράφονται οι εξής φυσικές μονάδες βλάστησης:

i. Δάση με *Pinus brutia*: αφορά εκτεταμένες δασικές εκτάσεις με κυρίαρχη την τραχεία πεύκη (*Pinus brutia*) με όροφο υψηλών θάμνων από σκληρόφυλλα είδη με κυρίαρχα τα *Pistacia lentiscus* και *Quercus coccifera*. Κατά θέσεις αναμένονται και τα *Arbutus adrachne*, *Arbutus unedo* και *Ceratonia siliqua*. Στον υπόροφο αναμένονται τα *Cistus salvifolius*, *Brachypodium retusum*, *Brachypodium sylvaticum*, *Salvia fruticosa*, *Hypericum empetrifolium*, *Aetheorhiza bulbosa* κ.ά. Κατά θέσεις και στο νοτιοανατολικό, ανατολικό τμήμα της πυρκαγιάς, καταγράφονται και μικρές ομάδες από *Cupressus sempervirens* σε μίξη με το πευκοδάσος.

ii. Δάση με *Platanus orientalis*: αφορά παρόχθιες εκτάσεις με κυρίαρχα το *Platanus orientalis*. Η εμφάνιση του *Liquidambar orientalis* είναι πιθανή.

iii. Σκληρόφυλλη βλάστηση: αφορά κύρια μεταβατικές εκτάσεις, λιγότερο ή περισσότερο αδιαπέραστες, με αείφυλλα – σκληρόφυλλα είδη, κύρια ως αποτέλεσμα παλαιότερων πυρκαγιών, όπου δεν έχει επανεγκατασταθεί επαρκώς η φυσική βλάστηση. Τα είδη που συμμετέχουν είναι τα *Quercus coccifera*, *Pistacia lentiscus*, *Cistus salvifolius*, *Salvia fruticosa*, *Cyclamen rhodium*, *Brachypodium retusum*. Συχνό αναμένεται το *Arbutus unedo*, ενώ πιο σπάνια το *Arbutus adrachne*. Άλλα είδη που συμμετέχουν είναι τα *Calicotome vilosa*, *Genista acanthoclada*, *Ruscus aculeatus*, *Rubia tenuifolia*, *Smilax aspera*, *Olea europaea* κ.ά. Στην κατηγορία αυτή εντάσσονται και οι εκτάσεις με garrigue της περιοχής.

iv. Φρύγανα: Οι επιφάνειες των φρυγάνων της περιοχής αναμένεται να αποτελούνται κύρια από *Sarcopoterium spinosum*, με σημαντική κατά θέσεις κάλυψη από *Cistus parviflorus*, *Cistus salvifolius*, *Erica manipuliflora*, *Genista acanthoclada*, *Thymbra capitata*, ενώ αναμένεται να συμμετέχουν τα *Salvia fruticosa*, *Bromus madritensis*, *Avena barbata*, *Asphodelus ramosus*, *Hypparrhenia hirta*, *Bromus madritensis* κ.ά.

v. Βοσκότοποι: οι βοσκότοποι στην περιοχή αφορούν σε ανοιχτές μονάδες βλάστησης, με πολύ μικρή κάλυψη από δενδρώδη είδη ή ψηλούς θάμνους. Υπάρχει αφθονία αγρωστωδών, καθώς και χαμηλοί θάμνοι. Καλύπτουν πλέον σχετικά μικρές περιοχές στην περιοχή, όπου διατηρούνται είτε λόγω των εδαφικών και κλιματικών συνθηκών είτε μέσω της βόσκησης (ή/και συνδυαστικά).

Η κατανομή των δασικών μονάδων βλάστησης στην περιοχή μελέτης αποτυπώνεται στον Πίνακα 5-59.

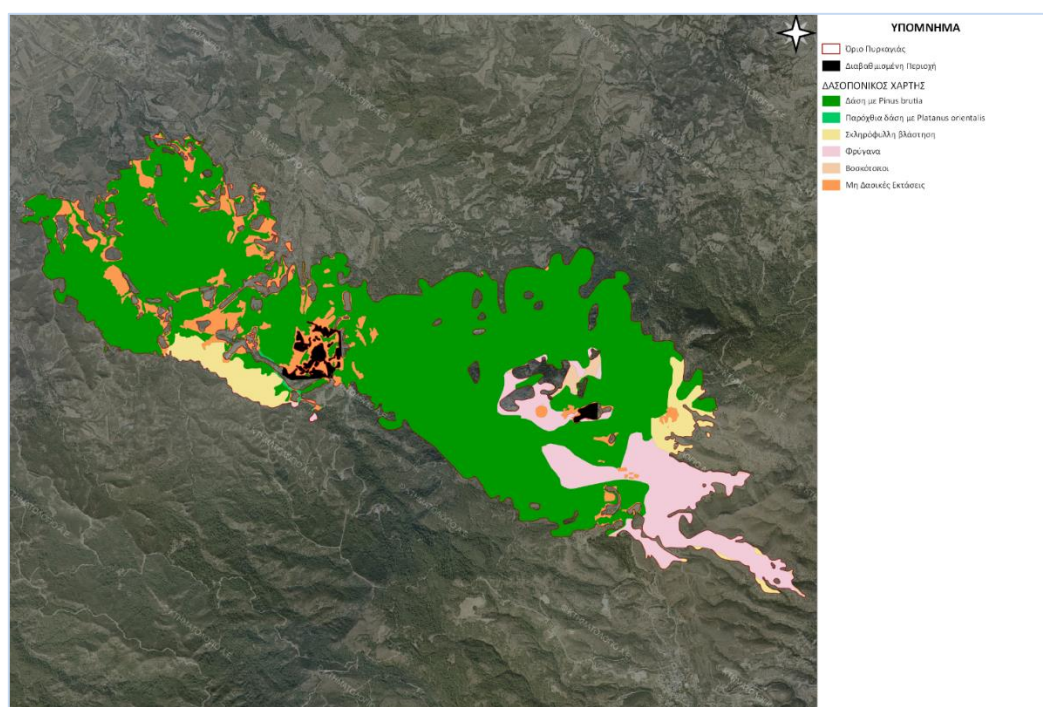
Πίνακας 5-59: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ρόδου, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.

Μονάδα βλάστησης	Καμένη έκταση (ha)	Ποσοστό επί της συνολικής καμένης έκτασης (%)
------------------	--------------------	---

Μελέτη χαρτογραφικής αποτύπωσης περιοχών που επηρεάστηκαν από τις δασικές πυρκαγιές της αντιπυρικής περιόδου 2021

Μη Δασικές Εκτάσεις	99,4	8,6
Δάση με <i>Pinus brutia</i>	859,6	74,4
Δάση με <i>Platanus orientalis</i>	1,6	0,1
Σκληρόφυλλη βλάστηση	57,8	5,0
Βοσκότοποι	7,6	0,7
Φρύγανα	129,5	11,2
Σύνολο	1.155,5	100,0

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Δωδεκανήσου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Εικόνα 5.55: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Ρόδου.
(EMSR, Δ/ση Δασών Δωδεκανήσου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Παρατηρούμε, ότι στην περιοχή μελέτης δεν εντοπίστηκαν μονάδες βλάστησης μη προσαρμοσμένες στη φωτιά.

5.4.3.4 Καμένα δασικά οικοσυστήματα που έχουν ξανακαεί την τελευταία 20ετία

Σημαντική παράμετρος στον προσδιορισμό των μέτρων αποκατάστασης από πυρκαγιά κάθε φορά, επιπλέον της μονάδας δασικής βλάστησης που επλήγη είναι και το «ιστορικό» της έκτασης ενδιαφέροντος σε σχέση με της πυρκαγιές. Στην παρούσα μελέτη το χρονικό διάστημα που εξετάστηκε όσον αφορά αυτό το κριτήριο ήταν τα 20 έτη. Επομένως με τον όρο «διπλοκαμένη» έκταση αναφέρεται η έκταση που στα τελευταία 20 χρόνια έχει ξανακαεί τουλάχιστον μία ακόμα φορά.

Στην περιοχή μελέτης Ρόδου δεν έχουν καταγραφεί άλλες πυρκαγιές τα τελευταία 20 έτη και κατά συνέπεια δεν υπάρχει «διπλοκαμένη» έκταση.

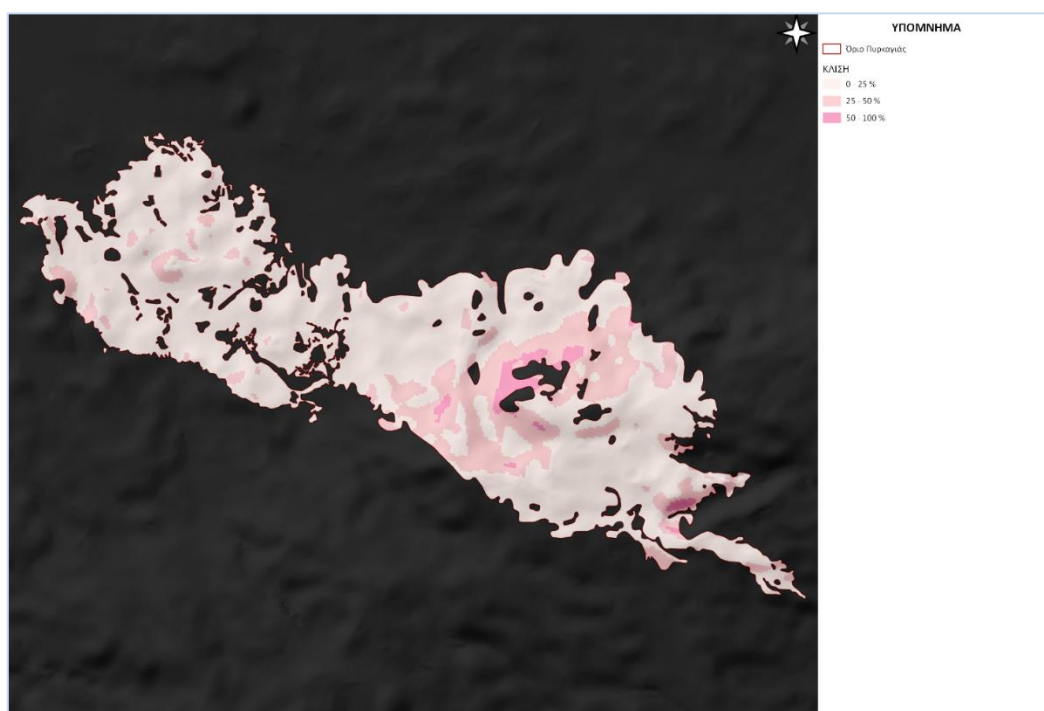
5.4.3.5 Προσδιορισμός καμένων εκτάσεων ευαίσθητων σε διαβρωτικά φαινόμενα ή υψηλό κίνδυνο υποβάθμισης

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζεται η κατανομή των κλίσεων του εδάφους στην περιοχή των καμένων εκτάσεων. Ειδικότερα έχουν οριστεί τέσσερα πεδία κλίσεων: 1) 0-25%, 2) 25-50%, 3) 50-100% και 4) 100+ στα οποία αντιστοιχίζονται οι εκτάσεις και τα ποσοστά των εδαφών που ανήκουν σ' αυτά. Παράλληλα επισυνάπτονται εικόνες από τους χάρτες εκθέσεων και υψομέτρων στην περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-60: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Ρόδου.

Κλίση εδάφους (%)	Έκταση (ha)	Ποσοστό (%)
0-25	911,6	78,9
25-50	222,1	19,2
50-100	21,9	1,9
100+		0,0

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Δωδεκανήσου, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.56: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Ρόδου.

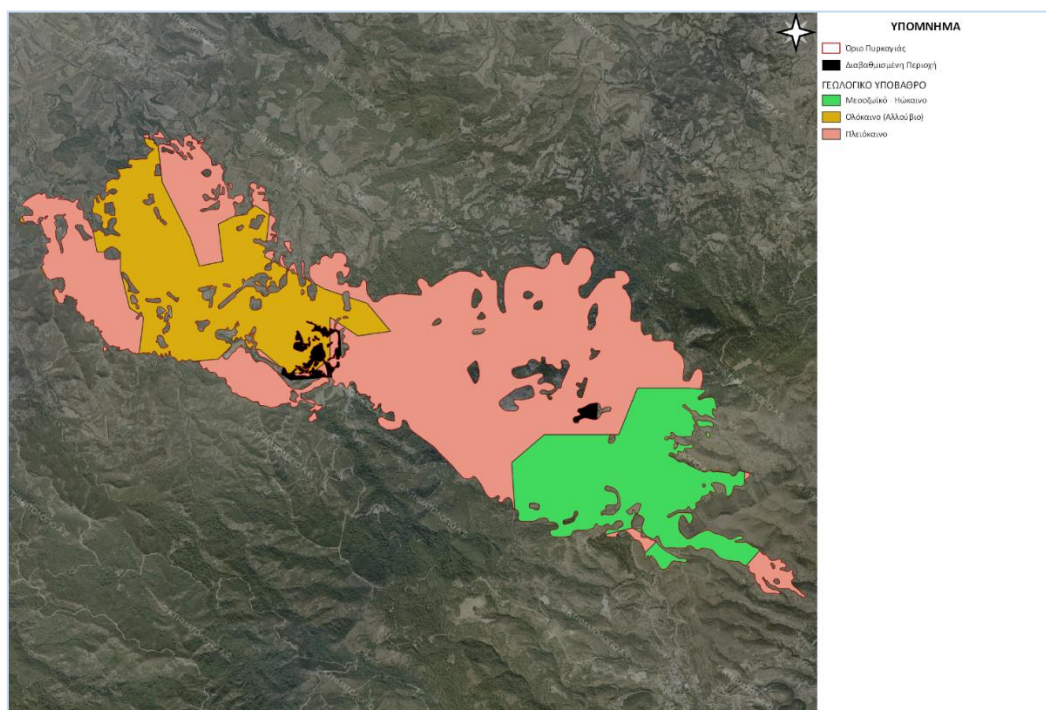
(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Δωδεκανήσου, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον παρακάτω πίνακα καταγράφεται το γεωλογικό υπόβαθρο των καμένων εκτάσεων, σύμφωνα με τον γεωλογικό χάρτη της Ελλάδας (ΙΓΜΕ). Ειδικότερα παρουσιάζονται οι επιμέρους επιφάνειες που καταλαμβάνουν οι γεωλογικοί σχηματισμοί στα όρια των καμένων εκτάσεων.

Πίνακας 5-61: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Ρόδου.

Γεωλογικό υπόβαθρο	Συνολική έκταση (ha)
Μεσοζωϊκό - Ηώκαινο - Με	220,5
Ολόκαινο (Αλλούβιο) - al	260,9
Πλειόκαινο - p	674,1

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Δωδεκανήσου, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.59: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Ρόδου.

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Δωδεκανήσου, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.4.4 Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων

Υπάρχουσα κατάσταση

- Η έκταση που κάηκε είναι σχεδόν ολόκληρη δασική (1.056,1 εκτάρια ήτοι 91,4% δασικών οικοσυστημάτων επί της συνολικής καμένης έκτασης)
- Οι τύποι δασικών οικοσυστημάτων που κάηκαν είναι: 1) Δάσος τραχείας πεύκης, 2) Σκληρόφυλλη βλάστηση, 3) Παρόχθια δάση με *Platanus orientalis* 4) Φρύγανα, 5) Βοσκότοποι
- Δεν υπάρχουν καμένα δασικά οικοσυστήματα μη προσαρμοσμένα στη φωτιά
- Δεν υπάρχουν διπλοκαμένες εκτάσεις δασικών οικοσυστημάτων
- Υπάρχουν λίγες καμένες συστάδες τραχείας πεύκης, σε ισχυρές κλίσεις 50-100%, στις οποίες η φυσική αναγέννηση αντιμετωπίζει δυσκολίες

Προτάσεις αποκατάστασης

- Άμεσες θεσμικές ενέργειες μεταπυρικής αποκατάστασης, όπως για παράδειγμα απόληψη καμένου ξυλώδους όγκου, αντιδιαβρωτικά έργα ενώ επιβάλλεται η άμεση κήρυξη όλων των καμένων δασικών οικοσυστημάτων ως αναδασωτέες εκτάσεις, και η αποτελεσματική προστασία τους
- Διενέργεια τεχνητών αναδασώσεων βάσει των κριτηρίων ΚΑΜΕΝΑ ΔΑΣΗ ΤΡΑΧΕΙΑΣ ΣΕ ΚΛΙΣΕΙΣ 50-100%, από αυτά που εξετάστηκαν στην παρούσα μελέτη

Συγκεκριμένα προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων:

- στις καμένες συστάδες τραχείας πεύκης σε ισχυρές κλίσεις 50-100%
- Υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50%, κατά το δυνατόν πριν την έναρξη των αντιδιαβρωτικών έργων
- Στις καμένες εκτάσεις δασών τραχείας πεύκης, με μέτριες κλίσεις 20-50% μπορούν να εκτελεστούν αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα (κορμοδέματα και κλαδοδέματα), κατόπιν σχετικής μελέτης
- Προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία σε όλη την έκταση των καμένων δασικών οικοσυστημάτων με επανέλεγχο για πιθανή παράταση
- Λήψη μέριμνας στις αναδασωτέες εκτάσεις για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (π.χ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια)
- Εφαρμογή προγράμματος πλήρους παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία
- Διερεύνηση ύπαρξης του ενδημικού είδους *Liquidambar orientalis* εντός της καμένης έκτασης και λήψη ειδικών μέτρων προστασίας του

Ακολουθεί τεκμηρίωση και αναλυτική περιγραφή της μεθόδου μεταπυρικής αποκατάστασης ανά τύπο οικοσυστήματος, για όλες τις περιπτώσεις των καμένων δασικών οικοσυστημάτων.

5.4.4.1 Οικοσυστήματα της 1ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δάση Τραχείας Πεύκης (*Pinus brutia*)

Η τραχεία πεύκη, όπως η χαλέπιος πεύκη είναι ένα από τα κατ' εξοχήν δασικά είδη που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στη φωτιά. Η προσαρμογή αυτή στηρίζεται στην οικοφυσιολογική αναπαραγωγική συμπεριφορά του είδους, όπως περιγράφεται στη συνέχεια.

Η τραχεία πεύκη είναι είδος που αναγεννάται υποχρεωτικά από σπόρους, όπως όλα τα ελληνικά είδη πεύκης. Οι κώνοι και τα περικλειόμενα σε αυτούς σπέρματα ωριμάζουν στο τέλος της άνοιξης. Ένα ποσοστό των κώνων ανοίγουν (πάνω στο δέντρο) και τα σπέρματα διασπείρονται χάρη στα πτερύγια

που διαθέτουν και στη συνέχεια φυτρώνουν το ερχόμενο φθινόπωρο-χειμώνα. Αρκετοί κώνοι όμως παραμένουν κλειστοί πάνω στα δέντρα για αρκετά έτη, μέχρι περισσότερο από επτά χρόνια. Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται βραδυχωρία, και έχει ως αποτέλεσμα την ύπαρξη μιας συνεχούς υπέργειας τράπεζας ώριμων σπερμάτων διαφορετικών ηλικιών.

Το άνοιγμα των κώνων, απουσία της φωτιάς, γίνεται φυσιολογικά με την επίδραση των υψηλών θερμοκρασιών κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Στην περίπτωση που συμβεί μια πυρκαγιά, τα σπέρματα της τραχείας πεύκης που βρίσκονται πεσμένα στην επιφάνεια του εδάφους καίγονται από τη φωτιά. Αντίθετα τα σπέρματα που βρίσκονται μέσα στους κλειστούς κώνους διαφόρων ηλικιών, πάνω στα ώριμα (τουλάχιστον ηλικίας 15 ετών) άτομα (υπέργεια τράπεζα σπερμάτων), δεν καταστρέφονται από τη φωτιά, καθώς αυτή περνά με μεγάλη ταχύτητα και σε μικρό χρονικό διάστημα, και είναι αποκλειστικά υπεύθυνα για τη μεταπυρική αναγέννηση και την επιτυχή επανίδρυση του δάσους μετά την πυρκαγιά. Οι υψηλές θερμοκρασίες που αναπτύσσονται κατά τη διάρκεια της πυρκαγιάς προκαλούν άνοιγμα των κλειστών κώνων και απελευθέρωση των περικλειόμενων σπερμάτων. Στη συνέχεια ακολουθεί η φύτευση των σπερμάτων μετά τις πρώτες φθινοπωρινές βροχές (Οκτώβριος-Δεκέμβριος). Επειδή η παραγωγή σπερμάτων από ώριμα δέντρα τραχείας πεύκης είναι πολύ μεγάλη (ένα ώριμο δένδρο παράγει ετησίως δεκάδες χιλιάδες σπέρματα), η αναγέννηση του δάσους θεωρείται εξασφαλισμένη.

Συνεπώς η αποκατάσταση των καμένων οικοσυστημάτων της τραχείας πεύκης δεν αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό πρόβλημα, καθώς η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος είναι εξασφαλισμένη και θα επιτευχθεί μέσω τη φυσικής αναγέννησης του είδους, όπως περιγράφηκε προηγουμένως. Ταυτόχρονα θα εμφανιστούν φυσικά, και τα δευτερεύοντα, κυρίως θαμνώδη αείφυλλα πλατύφυλλα είδη (*Quercus ilex*, *Pistacia lentiscus*, *Arbutus species*, *Quercus coccifera*, *Ceratonia siliqua*, κλπ), μέσω της υψηλής φυσικής τους παραπλαστικής ικανότητας. Το μελλοντικό δάσος αναμένεται να έχει τα οικολογικά χαρακτηριστικά των φυσικών δασών της τραχείας πεύκης, όπως δηλαδή πριν τη φωτιά.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, με κυρίαρχο είδος την τραχεία πεύκη με φυσικές διαδικασίες, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων, σε καμένες εκτάσεις με κλίσεις 20-50%, κατόπιν σχετικών μελετών που πρέπει να συνταχθούν το συντομότερο δυνατόν μετά την πυρκαγιά.
- Προτείνεται η υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50%, κατά το δυνατόν πριν την εκκίνηση των αντιδιαβρωτικών έργων.

- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Ένταξη στη δασική διαχείριση των δασών τραχείας πεύκης, ώστε να συντάσσονται διαχειριστικές εκθέσεις και να εφαρμόζονται τα κατάλληλα δασοκομικά μέτρα, ανάλογα με το στάδιο εξέλιξης των συστάδων.
- Προστασία και καλλιέργεια νεοφυτείας, πυκνοφυτείας, κορμιδίων κλπ.

Οι παραπάνω επεμβάσεις αφορούν όλη την έκταση των καμένων δασών τραχείας πεύκης, εκτός των παρακάτω δύο κατηγοριών, για τις οποίες προτείνονται ειδικά μέτρα μεταπυρικής αποκατάστασης, λόγω των δυσκολιών φυσικής αναγέννησης του δάσους.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές, ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

Δάση τραχείας πεύκης με κλίσεις 50-100%

Στις καμένες εκτάσεις τραχείας πεύκης όπου η κλίση είναι αρκετά ισχυρή, δηλαδή κλίσεις 50-100%, εύρος κλίσεων που αντιστοιχεί σε κλίσεις 30° – 45°, λόγω των δυσκολιών εγκατάστασης και αποίκησης της φυσικής αναγέννησης της τραχείας πεύκης απαιτείται η διενέργεια αναδάσωσης με φυτεύσεις φυταρίων τραχείας πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την έκταση.

Η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι και σ' αυτή την περίπτωση, η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων τραχείας πεύκης, με προτίμηση στα μονοετή.**

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο, ώστε να είναι αρκετά ζωηρά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα, **γυμνόριζα** ή **βωλόφυτα** φυτάρια, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους** και **4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα) διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται μόνο χειρωνακτικά.

- Θα δίνεται ιδιαίτερη μέριμνα στην αποφυγή διατάραξης του εδάφους.
- Θα αποφεύγεται η οποιαδήποτε καταστροφή της υπάρχουσας βλάστησης.
- Ο φυτευτικός σύνδεσμος πρέπει να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.
- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή/πετρώδη εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργάτες.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατά κανόνα κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος στο λάκκο φύτευσης, πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου ξεριζώθηκαν τα φυτά.
- Στην περίπτωση γυμνόριζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Επίσης, στην περίπτωση φύτευσης γυμνόριζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές, μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αιφύλλων πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές. Οι φυτεύσεις μπορούν να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται η σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσμοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 1,5 μέτρα έως 3,0 μ., με μέση πυκνότητα 2500 φυτάρια στο εκτάριο, που

αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 2 μ. X 2μ. Το πιο σημαντικό είναι ο φυτευτικός σύνδεσμος να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος ώστε να επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για την επιτυχή εγκατάσταση των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, αποτελεσματικότερης προστασίας των εδαφών, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων και των λειτουργιών του νέου δάσους, και αποφυγής των οικολογικών συνεπειών της εκτεταμένης μονοκαλλιέργειας με το είδος *Pinus brutia*, προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη: *Quercus pubescens*, *Quercus frainetto*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το καθένα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές, ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για μια 10ετία.

Σκληρόφυλλη βλάστηση

Τα οικοσυστήματα αυτά χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία αειφύλλων πλατυφύλλων δασικών ειδών, δενδρώδους ή θαμνώδους μορφής όπως τα είδη: αριά (*Quercus ilex*), σχίνος (*Pistacia lentiscus*), κουμαριά (*Arbutus species*), πουρνάρι (*Quercus coccifera*), κλπ.

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Quercus ilex*, *Pistacia lentiscus*, *Arbutus species*, *Quercus coccifera*, κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα και μπορούν να αναβλαστήσουν από οφθαλμούς των καμένων πρέμνων αλλά και από τις ρίζες. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα σε ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η ικανότητα αναβλάστησης μειώνεται σημαντικά μετά από ένα δεύτερο συμβάν πυρκαγιάς, εάν συμβεί αυτό μέσα σε 5 χρόνια από την πρώτη πυρκαγιά, λόγω της προοδευτικής καταστροφής και εξάντλησης του αριθμού των οφθαλμών και των αποθηκευμένων θρεπτικών ουσιών (stored resources). Επιπλέον οι πυρκαγιές στο τέλος του καλοκαιριού είναι

χειρότερες για αυτά τα οικοσυστήματα, σε σχέση με αυτές που λαμβάνουν χώρα στις αρχές του καλοκαιριού, διότι η αναβλάστηση είναι λιγότερο έντονη στα τέλη του καλοκαιριού, λόγω της κατανομής των θρεπτικών στοιχείων στο δέντρο.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων καθώς η παραβλάστηση των αειφύλλων πλατυφύλλων ειδών ξεκινάει πολύ νωρίς, και συνήθως είναι ικανή για την αποτροπή της επιφανειακής διάβρωσης και της δημιουργίας πλημμυρικών φαινομένων. Ταυτόχρονα η κατασκευή των έργων έχει ως αποτέλεσμα την μείωση των παραβλαστημάτων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Παρόχθια δάση με *Platanus orientalis*

Τα δάση ανατολικού πλατάνου χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία του ανατολικού πλατάνου (*Platanus orientalis*), σε αμιγή μορφή ή με την σποραδική παρουσία διαφόρων άλλων ειδών, όπως ιτιά (*Salix species*), λεύκη (*Populus species*), πικροδάφνη (*Nerium oleander*), βάτος (*Rubus species*), κ.λπ. Εμφανίζονται κατά κανόνα κατά μήκος των ρεμάτων μιας περιοχής, η οποία συνήθως συνοδεύεται από την παρουσία νερού. Είναι πιθανή η εμφάνιση κατά σημεία του είδους *Liquidambar orientalis*.

Λόγω των ιδιαίτερων οικολογικών χαρακτηριστικών εμφάνισης των δασών αυτών, αλλά και της υψηλής περιεχόμενης υγρασίας στους ιστούς του είδους (κυρίως στα φύλλα) συνήθως δεν καίγονται ή καίγονται μερικώς χωρίς να καταστρέφονται ολοσχερώς.

Όλα τα είδη που συνθέτουν την κυρίαρχη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων αλλά και τα υπόλοιπα είδη διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα είτε από τα καμένα πρέμνα (πρεμνοβλαστήματα), είτε από τις ρίζες (ριζοβλαστήματα). Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα με σχετικά ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή, ειδικά μετά από μια περίοδο βροχοπτώσεων. Σημειώνεται ότι στις περισσότερες περιπτώσεις τα άτομα πλατάνου δεν καίγονται ολοσχερώς, τουλάχιστον κατά θέσεις, οπότε τα πληγέντα άτομα ανακάμπτουν.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Διερεύνηση της ύπαρξης του είδους *Liquindambar orientalis* εντός της καμένης έκτασης, και σε περίπτωση ύπαρξης, ανάληψη δράσεων για την προστασία και την παρακολούθηση της συμπεριφοράς του στη φωτιά. Ει δυνατόν εκπόνηση ειδικής μελέτης.

Φρύγανα

Τα φρυγανικά οικοσυστήματα χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία ειδών φρυγανικής βλάστησης όπως τα είδη: *Sarcopoterium spinosum*, *Cistus parviflorus*, *Cistus salvifolius*, *Erica manipuliflora*, *Genista acanthoclada*, *Thymus capitatus* κλπ., που παρόλο του μικρού ύψους της, επιτελεί σημαντικό ρόλο και παρέχει υψηλές οικοσυστημικές υπηρεσίες, όπως προστασία εδαφών, διατήρηση της βιοποικιλότητας κλπ.

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Sarcopoterium spinosum*, *Erica manipuliflora*, *Genista acanthoclada* κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα. Αναβλαστάνουν από τα καμένα πρέμνα ή από τις ρίζες, από οφθαλμούς που δεν καταστράφηκαν από τη φωτιά. Υψηλή παραβλαστική ικανότητα διαθέτουν επίσης και πολλά άλλα είδη που συμμετέχουν στην σύνθεση της βλάστησης χωρίς να είναι κυρίαρχα όπως τα είδη: *Helianthemum*, *Asparagus aphyllous*, *Teucrium divaricatum*, *T. pollium*, *Phagnalon graecum*. Υπάρχουν βέβαια και είδη που αναγεννώνται με σπόρους που βρίσκονται σε κατάσταση ληθάργου στο έδαφος, όπως τα είδη: *Cistus parviflorus*, *Cistus salvifolius*, *Thymus capitatus*. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος φυσικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

5.4.4.2 Οικοσυστήματα της 2ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που δεν έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δεν υπάρχουν τέτοια οικοσυστήματα εντός της καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

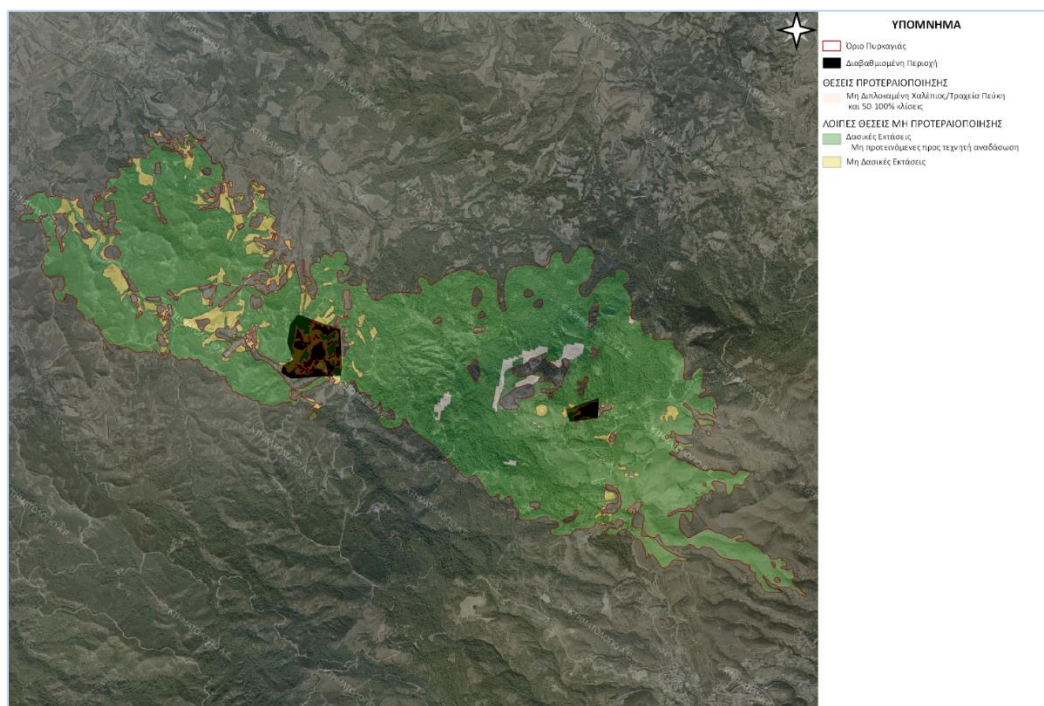
Η σύνοψη των επί μέρους εκτάσεων σε σχέση με τις εργασίες μεταπυρικής αποκατάστασης σύμφωνα με την ανάλυση που έγινε σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται παρακάτω.

Πίνακας 5-62: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάσταση περιοχής Ρόδου.

Κύρια κατηγορία	Υποκατηγορία	Έκταση (ha)
Προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Είδος μη προσαρμοσμένο στη φωτιά	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και < 50 κλίσεις	-
	Μη διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	13,8
Σύνολο		13,8
Μη προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Δασικές Εκτάσεις - Μη προτεινόμενες για αναδάσωση	1.042,3
	Μη Δασικές Εκτάσεις	99,4
Σύνολο		1.141,7

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Δωδεκανήσου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Στην εικόνα παρακάτω αποτυπώνονται οι εκτάσεις για τις οποίες προτείνονται εργασίες τεχνητής αναδάσωσης και αυτές για τις οποίες δεν προτείνονται, κατόπιν της ανάλυσης που προηγήθηκε και βάσει της μεθοδολογικής προσέγγισης που ακολουθήθηκε.

Εικόνα 5.60: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Ρόδου.

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Δωδεκανήσου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Σημειώνεται ότι για την ολοκληρωμένη ανάλυση των επιπτώσεων της πυρκαγιάς κάθε φορά, καθώς επίσης και για τον ακριβή προσδιορισμό των συγκεκριμένων δράσεων αποκατάστασης, τόσο όσον αφορά στον τύπο των δράσεων αλλά και στο εύρος και στην χωροθέτησή τους, απαιτείται έλεγχος και επιβεβαίωση με αυτοψίες πεδίου, οι οποίες αναμένεται να λάβουν χώρα στις αντίστοιχες μελέτες εφαρμογής, όπως οι μελέτες αναδάσωσης, αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων. Η παρούσα μελέτη παρουσιάζει ενδεικτικές θέσεις προς αποκατάσταση με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Οι ακριβείς θέσεις αποκατάστασης θα πρέπει να επιβεβαιώνονται και προσδιορίζονται επί του πεδίου.

Αττικής	Ανατολικής Αττικής	Διονύσου	Κρυονερίου	2.697,2
Αττικής	Ανατολικής Αττικής	Διονύσου	Ροδοπόλεως	30,5
Αττικής	Ανατολικής Αττικής	Διονύσου	Σταμάτας	67,0
Αττικής	Βορείου τομέα Αθηνών	Κηφισιάς	Κηφισιάς	71,1
Αττικής	Βορείου τομέα Αθηνών	Κηφισιάς	Νέας Ερυθραίας	17,2

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων, ΙΠΣΕΚΑ)

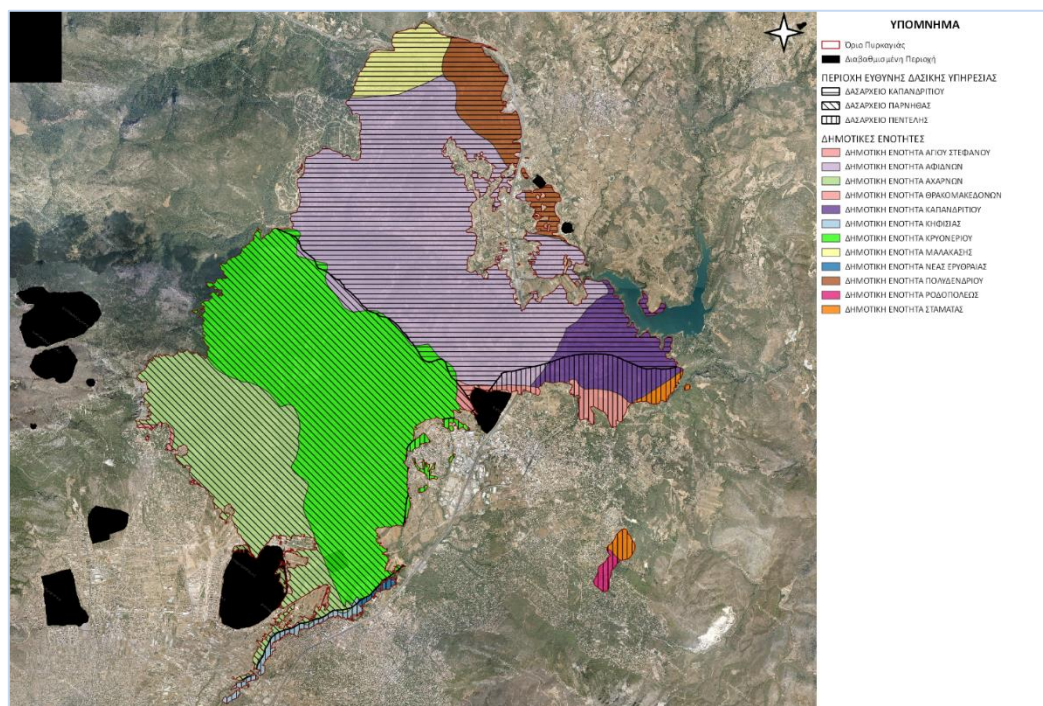
Αντίστοιχα οι καμένες εκτάσεις της περιοχής Αττικής-Τατοΐου κατανέμονται στην επικράτεια των Δασαρχείων Καπανδριτίου, Πάρνηθας και Πεντέλης. Σημειώνεται ότι και τα τρία Δασαρχεία υπάγονται στη Διεύθυνση Δασών (ΔΔ) Ανατολικής Αττικής. Στον Πίνακα 5-64 παρουσιάζεται η κατανομή των καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία και διαπιστώνεται ότι η μεγαλύτερη επιφάνεια των καμένων εκτάσεων σχεδόν ισοκατανέμεται μεταξύ των Δασαρχείων Καπανδριτίου (44,6%) και Πάρνηθας (48,2%), ενώ ένα μικρό τμήμα βρίσκεται στην επικράτεια του Δασαρχείου Πεντέλης (7,2%).

Πίνακας 5-64: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.

Διεύθυνση Δασών	Δασαρχείο	Καμένες εκτάσεις (ha)	Ποσοστά καμένων εκτάσεων (%)
Ανατολικής Αττικής	Καπανδριτίου	3.737,0	44,6
Ανατολικής Αττικής	Πάρνηθας	4.034,9	48,2
Ανατολικής Αττικής	Πεντέλης	599,8	7,2
Σύνολα:		8.371,7	100,0

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, ΙΠΣΕΚΑ)

Στην Εικόνα 5.61 παρουσιάζονται τα όρια της περιοχής μελέτης, καθώς και τα όρια ευθύνης των Δασικών Υπηρεσιών και Δημοτικών Ενοτήτων.

Εικόνα 5.61: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Αττικής-Τατοίου. (Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, ΠΣΕΚΑ)

5.5.2 Κλίμα

5.5.2.1 Μετεωρολογικά δεδομένα

Ο πλησιέστερος στην περιοχή του Αττικής-Τατοίου μετεωρολογικός σταθμός της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (ΕΜΥ), από τον οποίο υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα βρίσκεται στην ίδια την περιοχή Αττικής-Τατοίου, από τον οποίο εξάγονται συμπεράσματα για την περιοχή που συνέβησαν οι πυρκαγιές. Στον Πίνακα 5-65 καταγράφονται τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά του μετεωρολογικού σταθμού. Η χρονική περίοδος των διαθέσιμων δεδομένων είναι 1956-2010.

Πίνακας 5-65: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Τατοίου.

Παράμετροι	Τιμές παραμέτρων
Γεωγραφικό μήκος (Lon):	23,78
Γεωγραφικό πλάτος (Lat):	38,11
Ύψος (alt):	225
Περιφέρεια:	Αττική

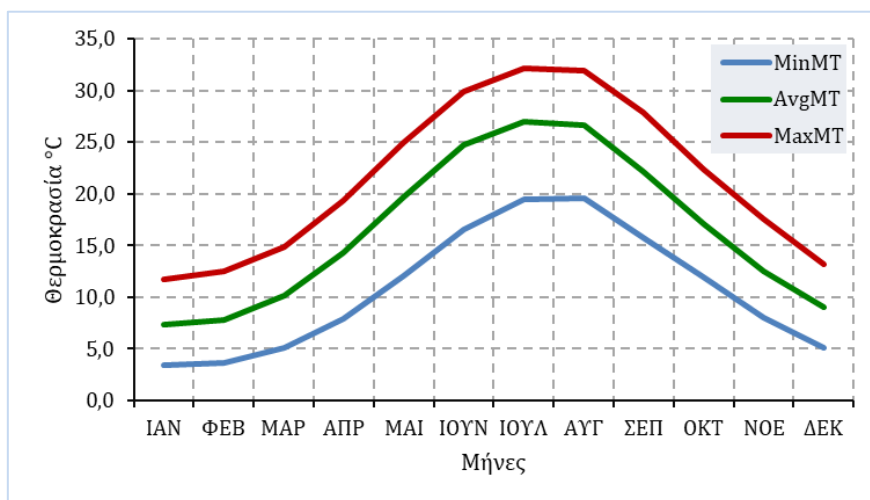
(Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-66 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.62 παρουσιάζονται τα δεδομένα της θερμοκρασίας. Ειδικότερα παρουσιάζονται η ελάχιστη (MinMT), η μέση (AvgMT) και η μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία (MaxMT).

Πίνακας 5-66: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Αττικής-Τατοίου.

T(°C)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
MinMT	3,4	3,6	5,1	7,9	12,1	16,5	19,5	19,6	15,8	12,0	8,0	5,1
AvgMT	7,4	7,8	10,1	14,3	19,7	24,7	27,0	26,6	22,2	17,1	12,5	9,0
MaxMT	11,7	12,5	14,9	19,4	25,0	29,9	32,1	31,9	27,9	22,4	17,5	13,2

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.62: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Αττικής-Τατοίου.

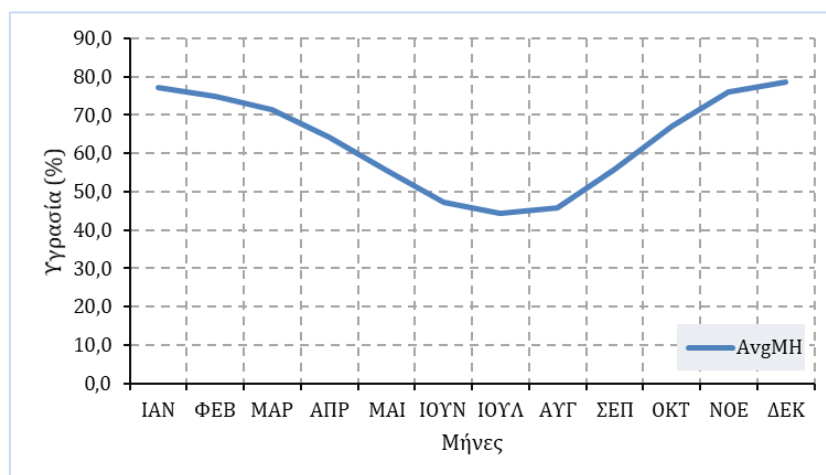
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-67 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.63 παρουσιάζονται τα δεδομένα της μέσης μηνιαίας υγρασίας (AvgMH) για την περιοχή της Αττικής-Τατοίου.

Πίνακας 5-67: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Αττικής-Τατοίου.

H(%)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMH	77,3	74,9	71,3	64,2	55,7	47,3	44,5	45,7	55,8	67,2	76,1	78,6

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.63: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Αττικής-Τατοίου.

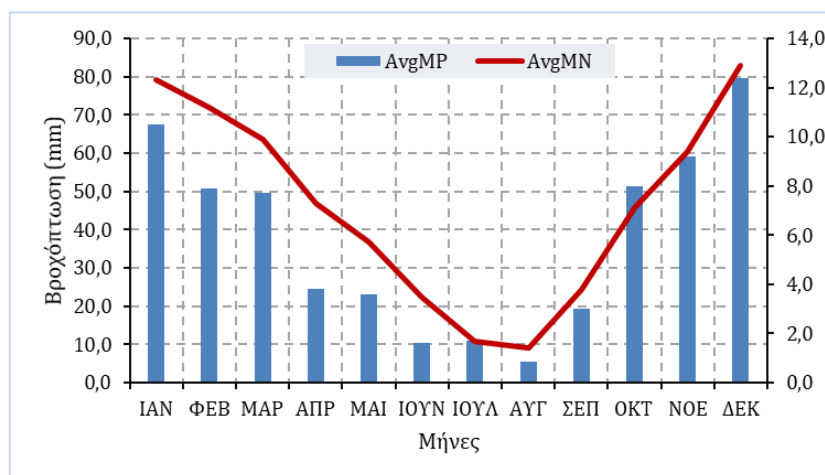
(Πηγή: EMY)

Στον παρακάτω Πίνακας 5-68 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.64 παρουσιάζονται το μέσο μηνιαίο ύψος νετού (AvgMP) και ο μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών νετού (AvgMN).

Πίνακας 5-68: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών νετού για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.

P(mm)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	67,5	50,9	49,7	24,6	23,2	10,3	10,9	5,5	19,2	51,3	59,2	79,7
AvgMN	12,3	11,2	9,9	7,3	5,7	3,5	1,7	1,4	3,8	7,1	9,4	12,9

(Πηγή: EMY)

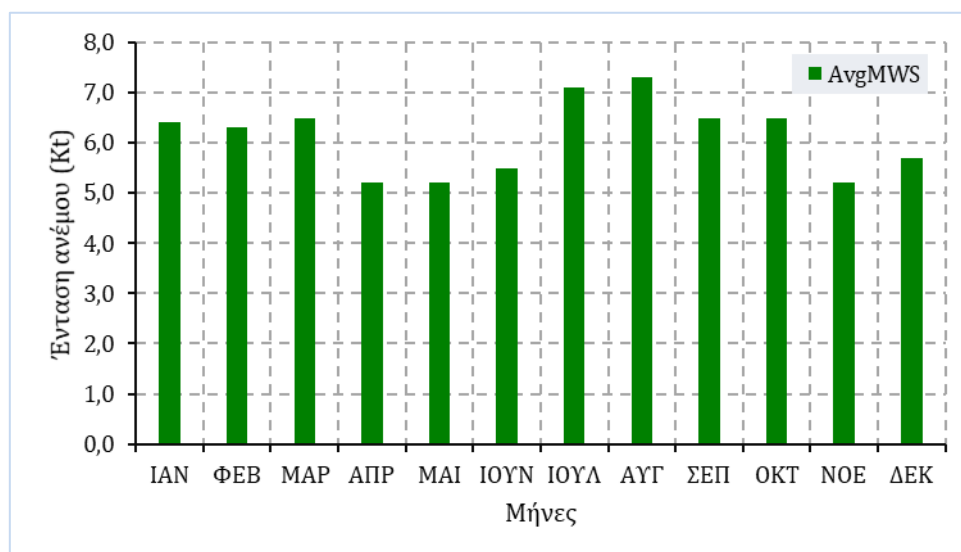
Εικόνα 5.64: Γράφημα νετού για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακας 5-69 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.65 παρουσιάζονται η επικρατούσα διεύθυνση ανέμου (DWD) και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου (AvgMWS).

Πίνακας 5-69: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.

W(Kt)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
DWD	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B
AvgMWS	6,4	6,3	6,5	5,2	5,2	5,5	7,1	7,3	6,5	6,5	5,2	5,7

(Πηγή: EMY)

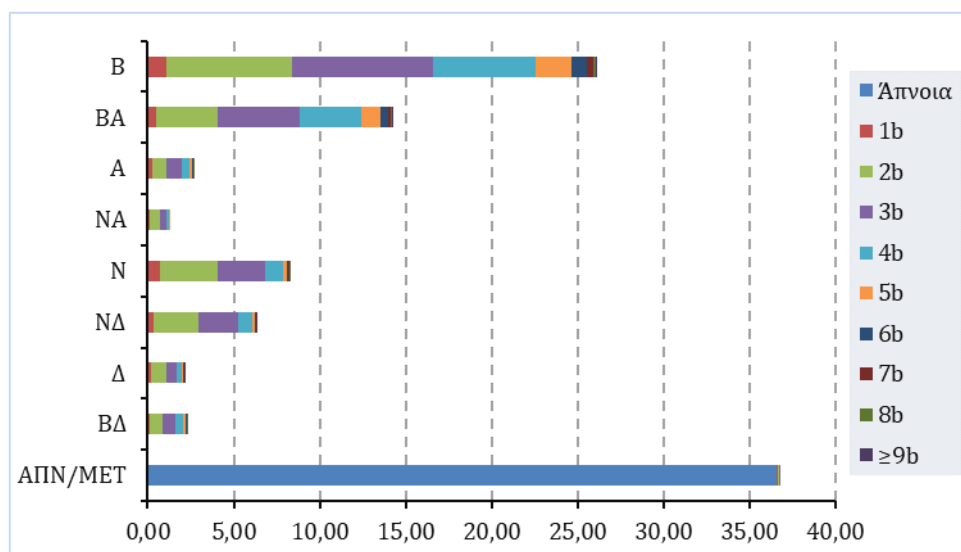
Εικόνα 5.65: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου. (Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-70 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.66 παρουσιάζονται οι ετήσιες συχνότητες ανέμου εκφρασμένες σε ποσοστά (%).

Πίνακας 5-70: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.

W(%)	ΑΠΝ/ΜΕΤ	ΒΔ	Δ	ΝΔ	Ν	ΝΑ	Α	ΒΑ	Β
Άπνοια	36,59								
1b	0,09	0,12	0,20	0,32	0,71	0,11	0,23	0,49	1,09
2b	0,08	0,73	0,89	2,61	3,35	0,60	0,86	3,55	7,31
3b	0,01	0,75	0,61	2,31	2,78	0,39	0,89	4,83	8,18
4b	0,00	0,43	0,27	0,86	1,00	0,11	0,47	3,58	5,98
5b	0,00	0,17	0,08	0,16	0,24	0,02	0,13	1,07	2,06
6b	0,00	0,07	0,04	0,06	0,12	0,00	0,04	0,47	0,96
7b	0,00	0,04	0,01	0,02	0,04	0,00	0,01	0,18	0,37
8b	0,00	0,01	0,00	0,00	0,01	0,00	0,01	0,05	0,11
≥9b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01	0,02

(Πηγή: ΕΜΥ)

Εικόνα 5.66: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου. (Πηγή: ΕΜΥ)

5.5.2.2 Κλιματική κατάταξη κατά Köppen

Σύμφωνα λοιπόν με τα δεδομένα του πλησιέστερου μετεωρολογικού σταθμού, στην περιοχή μελέτης η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 27,0°C) είναι μεγαλύτερη από 18°C και η μέση θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα (Ιανουάριος, 7,4°C) βρίσκεται μεταξύ 0°C και 18°C. Επομένως σύμφωνα με την κλιματική κατάταξη κατά Köppen (Kottek et al., 2006) το κλίμα της περιοχής μελέτης ανήκει στον κλιματικό τύπο C, δηλαδή εύκρατο κλίμα (μεσόθερμο). Πρόσθετα η βροχή του ξηρότερου μήνα (Αύγουστος, 5,5 mm) είναι μικρότερη από 30 mm και ταυτόχρονα μικρότερη από το 1/3 της βροχής του υγρότερου μήνα (Δεκέμβριος, 79,7/3 = 26,6 mm). Επομένως το δεύτερο γράμμα στην κατάταξη του κλίματος είναι s και ο κλιματικός τύπος αντιστοιχεί σε Cs, δηλαδή σε μεσογειακά κλίματα. Τέλος η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 27,0°C) είναι μεγαλύτερη από 22°C και κατά συνέπεια το τρίτο γράμμα στον κλιματικό τύπο είναι a, που διαμορφώνεται τελικά (κατά Köppen) σε **Csa** και αφορά κατεξοχήν μεσογειακό κλίμα.

5.5.2.3 Ομβροθερμικό διάγραμμα

Οι Gaussen και Begnouls έχουν απεικονίσει σε ένα διάγραμμα, που καλείται «Ομβροθερμικό διάγραμμα», την πορεία μήνα προς μήνα της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας σε °C και του μέσου μηνιαίου ύψους βροχής σε mm. Το διάγραμμα αυτό έχει στην τετμημένη του τους μήνες του έτους, στην αριστερή τεταγμένη τη μηνιαία βροχόπτωση P σε mm και στη δεξιά τεταγμένη τη μέση μηνιαία θερμοκρασία T σε °C σε κλίμακα διπλάσια των βροχοπτώσεων, δηλαδή P=2T.

Με την ένωση των σημείων της μηνιαίας βροχόπτωσης προκύπτει η καμπύλη βροχοπτώσεων και με την ένωση των σημείων της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας προκύπτει η καμπύλη των θερμοκρασιών. Η ξηροθερμική περίοδος αντιστοιχεί στην περίοδο που οι τιμές θερμοκρασίας, υπερβαίνουν το ήμισυ της βροχόπτωσης (P=2T) και στο ομβροθερμικό διάγραμμα αντιστοιχεί στο τμήμα που η καμπύλη των βροχοπτώσεων διέρχεται κάτω από την καμπύλη των θερμοκρασιών τότε έχουμε P<2T.

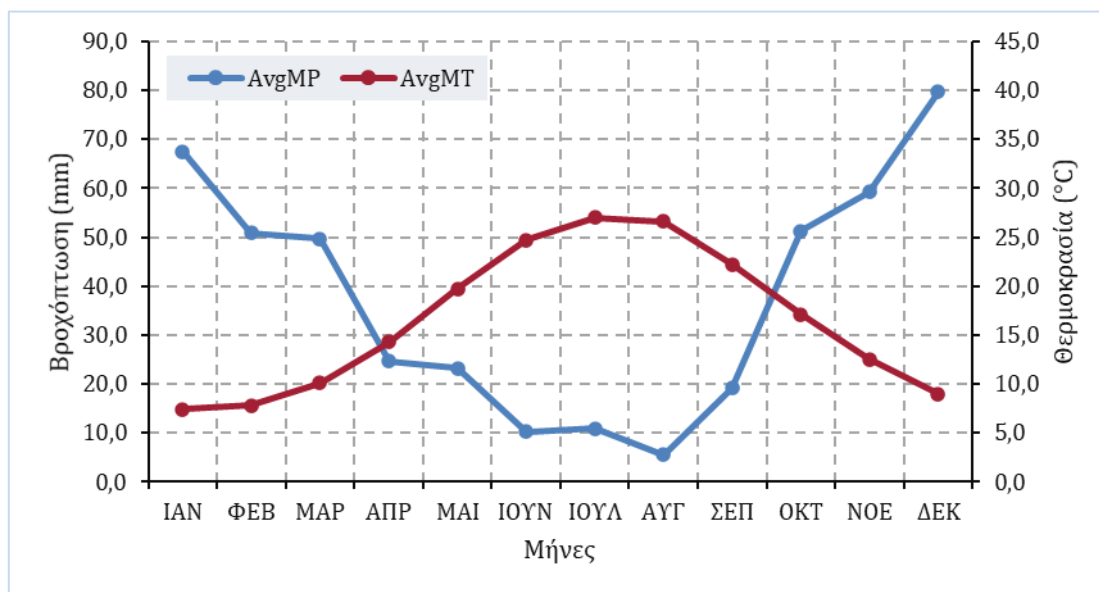
Η επιφάνεια που περικλείεται από τις δύο αυτές καμπύλες μεταξύ των δύο σημείων τομής τους ($P=2T$) δείχνει τη διάρκεια και την ένταση της ξηράς περιόδου. Αυτό δικαιολογείται, γιατί αν θεωρηθούν οι βροχοπτώσεις στο υδατικό ισοζύγιο ως κέρδος, τότε οι θερμοκρασίες εμμέσως εκφράζουν τις απώλειες από την εξάτμιση και τη διαπνοή. Όσο υψηλότερες είναι οι θερμοκρασίες, τόσο υψηλότερες είναι η εξάτμιση και η διαπνοή. Γενικά το ομβροθερμικό διάγραμμα στο εύκρατο κλίμα χαρακτηρίζεται από υψηλές θερμοκρασίες και χαμηλή βροχόπτωση κατά τη θερινή περίοδο, ενώ το αντίθετο παρατηρείται κατά τη χειμερινή περίοδο.

Στον Πίνακα 5-71 καταγράφονται η μέση μηνιαία βροχόπτωση (AvgMP) και η μέση μηνιαία θερμοκρασία (AvgMT), που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία του ομβροθερμικού διαγράμματος στην Εικόνα 5.67. Από το ομβροθερμικό διάγραμμα προκύπτει μακρά ξηροθερμική περίοδος που ξεκινά τον Απρίλιο και τελειώνει περίπου στα μέσα Σεπτεμβρίου.

Πίνακας 5-71: Μέση μηνιαία βροχόπτωση και θερμοκρασία για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου.

W	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	67,5	50,9	49,7	24,6	23,2	10,3	10,9	5,5	19,2	51,3	59,2	79,7
AvgMT	7,4	7,8	10,1	14,3	19,7	24,7	27,0	26,6	22,2	17,1	12,5	9,0

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.67: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Αττικής-Τατοΐου. (Πηγή: EMY)

5.5.3 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Αττικής-Τατοΐου

5.5.3.1 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις αντιπυρικής περιόδου 2021

Όπως αναφέρθηκε στην ενότητα με τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την αποτύπωση των καμένων δασικών εκτάσεων, ένα από τα πρώτα βήματα ήταν η οριοθέτησή τους βάσει της πληροφορίας των αναρτημένων και κυρωμένων δασικών χαρτών. Με αυτόν τον τρόπο, σε πρώτο στάδιο οριοθετήθηκαν οι εκτάσεις εκείνες που παρουσιάζουν δασικό ενδιαφέρον εντός της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

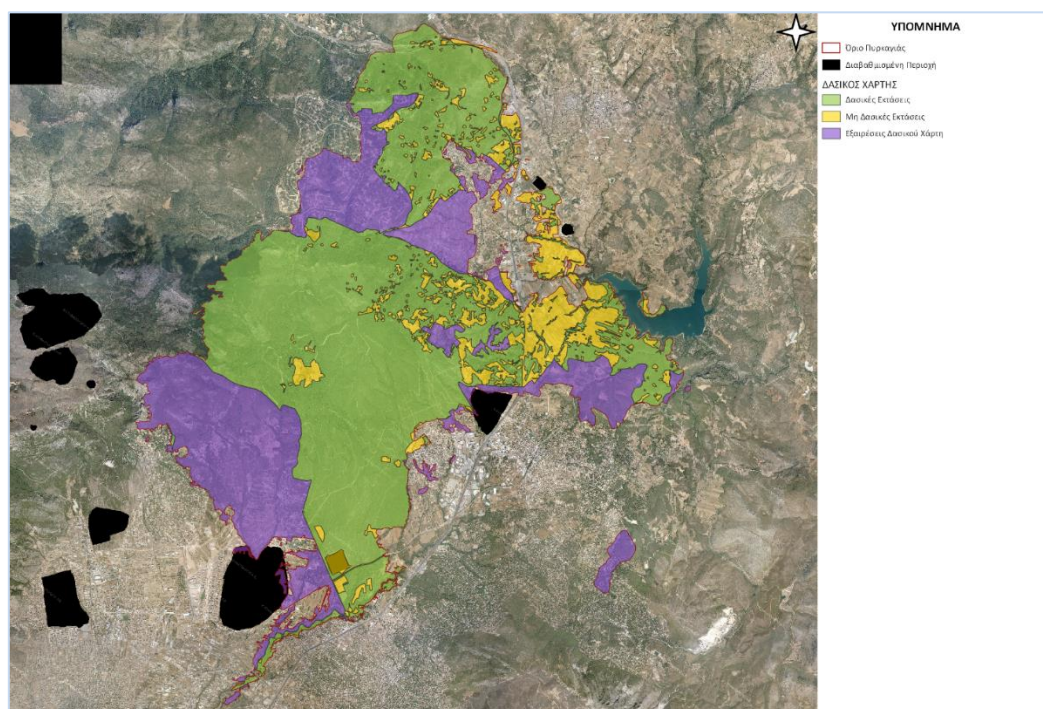
Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζεται η εκτίμηση της συνολικής έκτασης που κάηκε καθώς επίσης και το ποσοστό των δασικών εκτάσεων εντός της περιοχής μελέτης.

Πίνακας 5-72: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Αττικής-Τατοΐου όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.

Δασική Υπηρεσία	Συνολική καμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων (ha)	Ποσοστό καμένων δασών και δασικών εκτάσεων (%)
Δασαρχείο Καπανδριτίου	3.736,9	2.005,4	53,7
Δασαρχείο Πάρνηθας	4.034,9	2.587,6	64,1
Δασαρχείο Πεντέλης	599,9	152,1	25,4

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Από τα ανωτέρω στοιχεία, παρατηρούμε ότι οι καμένες εκτάσεις της επικράτειας των Δασαρχείων Καπανδριτίου και Πάρνηθας ήταν στην πλειοψηφία τους δασικές εκτάσεις.

Εικόνα 5.68: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Αττικής-Τατοΐου όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.5.3.2 Προστατευόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000

Το δυτικό τμήμα της περιοχής που επλήγη από την πυρκαγιά, εντάσσεται στην Ειδική Ζώνη Διατήρησης και Ζώνη Ειδικής Προστασίας του Δικτύου Natura 2000 «Όρος Πάρνηθα», με κωδικό GR3000001. Από την πυρκαγιά επλήγη έκταση της προστατευόμενης περιοχής ίση με 2.162,8 ha, δηλαδή ποσοστό 14,5% του συνόλου της προστατευόμενης περιοχής.

Σύμφωνα με τη χαρτογράφηση των τύπων οικοτόπων του δικτύου Natura 2000, οι φυσικοί τύποι οικοτόπων που επλήγησαν από την πυρκαγιά είναι οι εξής: «Garrigues της Ανατολικής Μεσογείου» (Κωδικός Natura 2000: 5340), «Δάση με *Olea* και *Ceratonia*» (Κωδικός Natura 2000: 9320), «Ασβεστολιθικά βραχώδη πρανή με χασμοφυτική βλάστηση» (Κωδικός Natura 2000: 8210), «Δάση ελληνικής Ελάτης (*Abies cephalonica*)» (Κωδικός Natura 2000: 951B) και «Μεσογειακά πευκοδάση με ενδημικά είδη πεύκων της Μεσογείου» (Κωδικός Natura 2000: 9540).

5.5.3.3 Τύποι οικοσυστημάτων και δασικές μονάδες βλάστησης

Βάσει του διαθέσιμου υλικού και κατόπιν της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε, όπως αυτή περιγράφηκε στο αντίστοιχο κεφάλαιο, εντοπίστηκαν και οριοθετήθηκαν οι δασικές μονάδες εντός των περιοχών που χαρακτηρίστηκαν ως δάση και δασικές εκτάσεις. Δημιουργήθηκε πρακτικά ο δασοπονικός χάρτης της περιοχής μελέτης.

Συνεπώς, στις εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά, καταγράφονται οι εξής φυσικές μονάδες βλάστησης:

i. Δάση με *Abies cephalonica*: αφορά εκτάσεις στα μεγάλα υψόμετρα της πληγείσας περιοχής, με κυρίαρχο το ελληνικό ενδημικό είδος ελάτης *Abies cephalonica*. Στον όροφο των θάμνων αναμένονται συχνά τα *Juniperus oxycedrus*, *Quercus coccifera*, *Crataegus* sp. Στον υπόροφο απαντώνται τα *Festuca jeanpertia*, *Crepis fraasii*, *Poa bulbosa*, *Silene italica*, *Campanula spatulata*, *Anthoxanthum odoratum*, *Brachypodium sylvaticum*, *Aremonia agrimonoides* κ.ά.

ii. Δάση με *Pinus halepensis*: αφορά εκτεταμένες δασικές εκτάσεις με κυρίαρχη την χαλέπιο πεύκη (*Pinus halepensis*) με συμμετοχή υψηλών θάμνων από σκληρόφυλλα είδη όπως *Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia lentiscus*, *Pistacia terebinthus*. Κατά θέσεις αναμένονται και τα *Arbutus adrachne* και *Arbutus unedo*. Στον πλούσιο σχετικά υπόροφο αναμένονται τα *Cistus salvifolius*, *Cistus creticus*, *Brachypodium retusum*, *Helictotrichon convolutum*, *Hypericum empetrifolium*, *Anthyllis hermanniae*, *Ruscus aculeatus*, *Teucrium capitatum*, *Asparagus acutifolius* κ.ά.

iii. Δάση με *Olea* και *Ceratonia*: αποτελούν εκτάσεις με κυρίαρχα τα *Rhamnus lycioides*, *Phillyrea latifolia*, *Arbutus andrachne* και *Arbutus unedo*. Διάσπαρτα αναμένονται τα *Quercus ilex* και *Quercus pubescens*. Στον όροφο των ποωδών απαντώνται τα *Brachypodium retusum*, *Bromus madritensis*, *Avena barbata*, *Poa bulbosa* κ.ά.

iv. Σκληρόφυλλη βλάστηση: αφορά κύρια μεταβατικές εκτάσεις, λιγότερο ή περισσότερο αδιαπέραστες, με αείφυλλα – σκληρόφυλλα είδη, με κυρίαρχο το *Quercus coccifera*, κύρια ως αποτέλεσμα παλαιότερων πυρκαγιών, όπου δεν έχει επανεγκατασταθεί επαρκώς η φυσική βλάστηση. Στην κατηγορία αυτή εντάσσονται και οι επιφάνειες που καλύπτονται από garrigues.

v. Εκτάσεις με αραιή βλάστηση: Εκτάσεις με αραιή βλάστηση: οι εκτάσεις αυτές αφορούν σε βραχώδεις θέσεις και πρανή, με πολύ μικρή κάλυψη από βλάστηση. Κυριαρχούν αγρωστώδη και χασμόφυτα και μικροί θάμνοι.

Η κατανομή των δασικών μονάδων βλάστησης στην περιοχή μελέτης αποτυπώνεται στον Πίνακα 5-73.

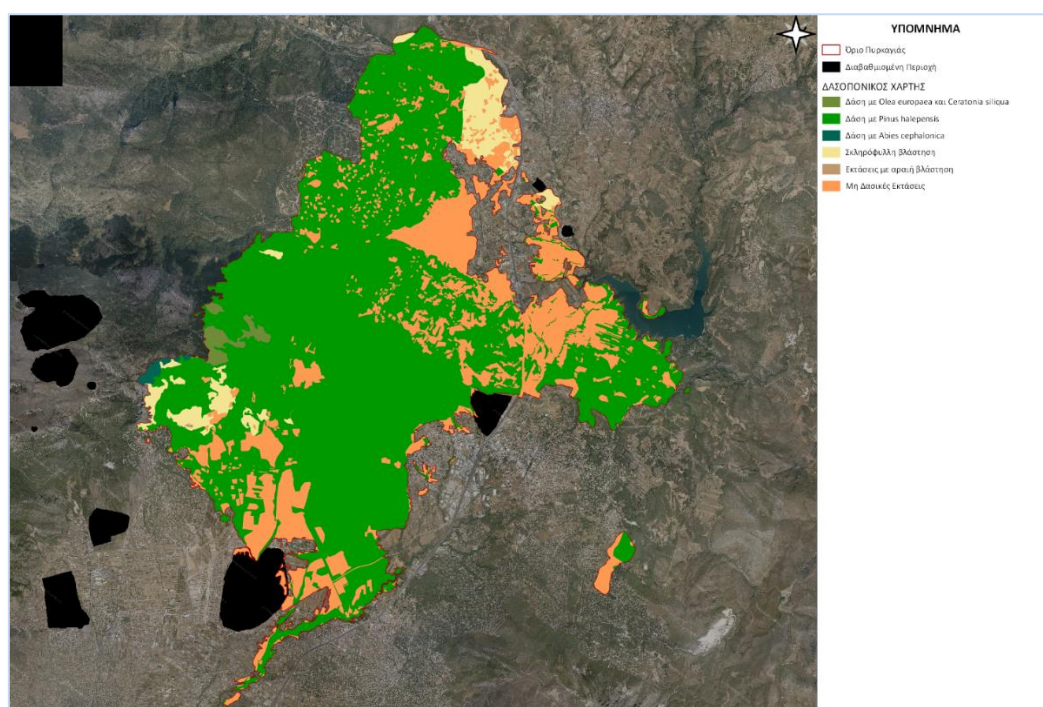
Πίνακας 5-73: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Αττικής-Τατοΐου, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.

Μονάδα βλάστησης	Καμένη έκταση (ha)	Ποσοστό επί της συνολικής καμένης έκτασης (%)
------------------	--------------------	---

Μελέτη χαρτογραφικής αποτύπωσης περιοχών που επηρεάστηκαν από τις δασικές πυρκαγιές της αντιπυρικής περιόδου 2021

Μη Δασικές Εκτάσεις	2.004,1	23,9
Δάση με <i>Abies cephalonica</i>	28,3	0,3
Δάση με <i>Pinus halepensis</i>	5.878,8	70,2
Δάση με <i>Olea</i> και <i>Ceratonia</i>	80,6	1,0
Σκληρόφυλλη βλάστηση	378,7	4,5
Εκτάσεις με αραυή βλάστηση	1,2	0,0
Σύνολο	8.371,7	100,0

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Εικόνα 5.69: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Αττικής-Τατοΐου.
(EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Παρατηρούμε, ότι στην περιοχή μελέτης εντοπίστηκαν μονάδες βλάστησης μη προσαρμοσμένες στη φωτιά. Συγκεκριμένα, ένα ποσοστό περίπου 0,3% της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης καλύπτεται από δάση με *Abies cephalonica*.

Θα πρέπει να σημειώσουμε εδώ ότι η συγκεκριμένη περιοχή μελέτης αποτελεί μια ιδιαίτερη περίπτωση, καθώς περιλαμβάνει το κτήμα Τατοΐου.

Το Κτήμα-Δάσος Τατοΐου αποτελείται από 4.200 ha δασικής γης στους πρόποδες της Πάρνηθας. Σήμερα ανήκει στην ιδιοκτησία του Ελληνικού κράτους, και αποτελεί τοπίο ιδιαίτερου κάλλους, στο οποίο συνδυάζονται αρμονικά τα στοιχεία της φύσης με τα εγκαταλελειμμένα ιστορικά κτήρια.

Η βλάστηση του δάσους-κτήματος έχει πολλά κοινά στοιχεία με τη φυσική βλάστηση της περιοχής Πάρνηθας, με κυρίαρχο στοιχείο τη χαλέπιο πεύκη (νότια και χαμηλότερα), την κεφαλληνιακή ελάτη (βόρεια και υψηλότερα), καθώς και θαμνώδεις εκτάσεις αείφυλλων – πλατύφυλλων (σχίνος, πουρνάρι, κουμαριά, δάφνη, σπάρτο κ.λπ.).

Επιπλέον, στο δάσος-κτήμα εισήχθησαν πριν αρκετά χρόνια αρκετά φυτικά είδη τεχνητά, κάποια από τα οποία είναι ξενικά είδη. Σήμερα μέσα στο δάσος-κτήμα εκτός από τη φυσική βλάστηση, υπάρχουν πολλά άτομα κυπαρισσιού (*Cupressus sempervirens*), ελαιόδεντρα και διάσπαρτα άτομα δρυών (*Quercus ilex*, *Quercus pubescens*, *Quercus robur*, *Quercus conferta*, *Quercus aegilops*) κουτσουπιάς (*Cercis siliquastrum*), πλατάνου (*Platanus orientalis*), λεύκης (*Populus alba*), φτελιάς (*Ulmus campestris*), συκιάς (*Ficus carica*), άρκευθου οξύκεδρου (*Juniperus oxycedrus*), ουασιγκτόνιας (*Washingtonia filifera*), γιούκα (*Yucca sp.*), κλπ.

5.5.3.4 Καμένα δασικά οικοσυστήματα που έχουν ξανακαεί την τελευταία 20ετία

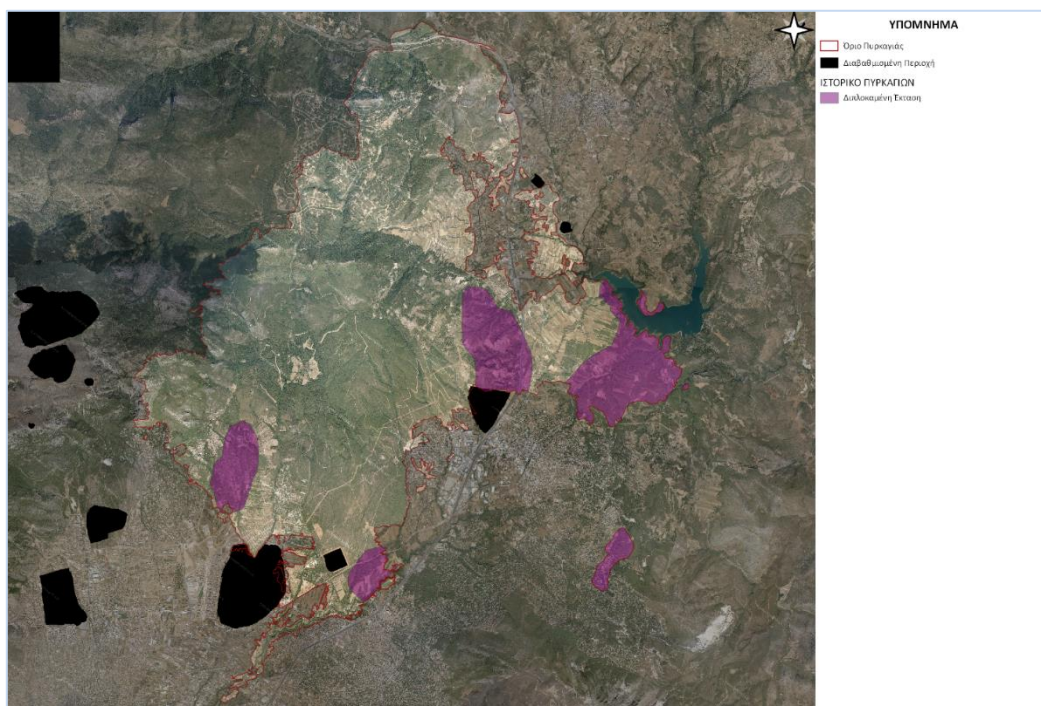
Σημαντική παράμετρος στον προσδιορισμό των μέτρων αποκατάστασης από πυρκαγιά κάθε φορά, επιπλέον της μονάδας δασικής βλάστησης που επλήγη είναι και το «ιστορικό» της έκτασης ενδιαφέροντος σε σχέση με της πυρκαγιές. Στην παρούσα μελέτη το χρονικό διάστημα που εξετάστηκε όσον αφορά αυτό το κριτήριο ήταν τα 20 έτη. Επομένως με τον όρο «διπλοκαμένη» έκταση αναφέρεται η έκταση που στα τελευταία 20 χρόνια έχει ξανακαεί τουλάχιστον μία ακόμα φορά.

Πίνακας 5-74: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Αττικής-Τατοΐου που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.

Συνολική διπλοκαμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (ha)	Ποσοστό δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (%)
1.085,2	429,9	6,8

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Παρατηρούμε ότι μια μικρή έκταση της περιοχής μελέτης έχει ξανακαεί την τελευταία 20ετία.

Εικόνα 5.70: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Αττικής-Τατοίου. (Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζονται οι ιστορικές πυρκαγιές που εντοπίστηκαν για την περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-75: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Αττικής-Τατοίου.

Έτος πυρκαγιάς	Έκταση (ha)
2008	88,0
2009	506,9
2012	312,5
2013	177,9
2021	47,0

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

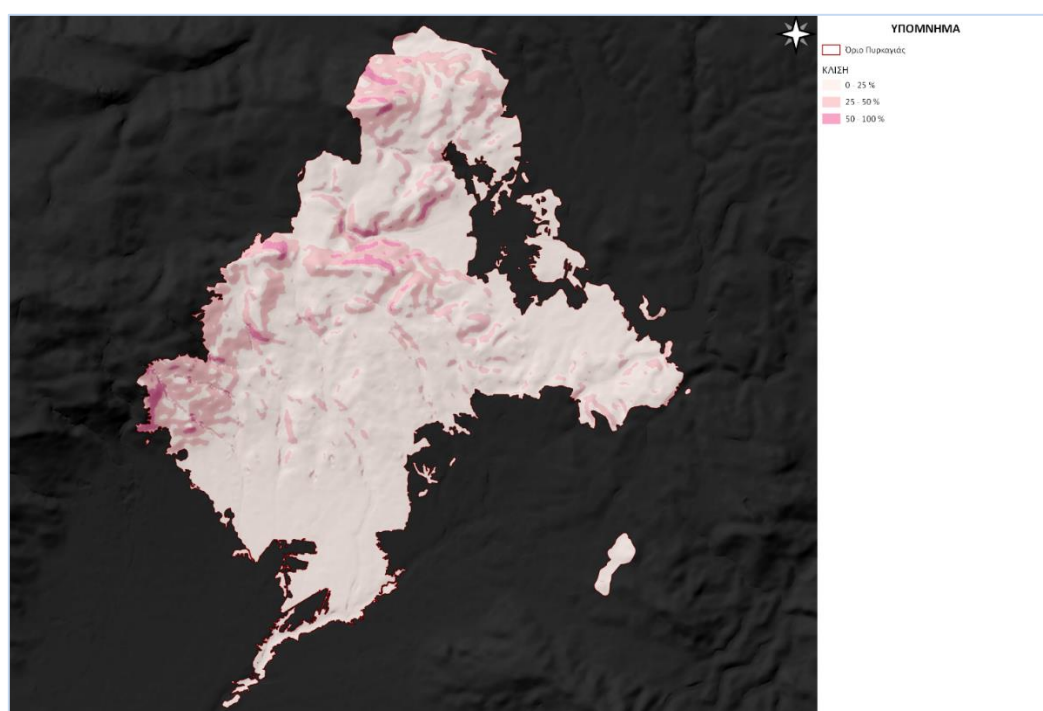
5.5.3.5 Προσδιορισμός καμένων εκτάσεων ευαίσθητων σε διαβρωτικά φαινόμενα ή υψηλό κίνδυνο υποβάθμισης

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζεται η κατανομή των κλίσεων του εδάφους στην περιοχή των καμένων εκτάσεων. Ειδικότερα έχουν οριστεί τέσσερα πεδία κλίσεων: 1) 0-25%, 2) 25-50%, 3) 50-100% και 4) 100+ στα οποία αντιστοιχίζονται οι εκτάσεις και τα ποσοστά των εδαφών που ανήκουν σ' αυτά. Παράλληλα επισυνάπτονται εικόνες από τους χάρτες εκθέσεων και υψομέτρων στην περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-76: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Αττικής-Τατοίου.

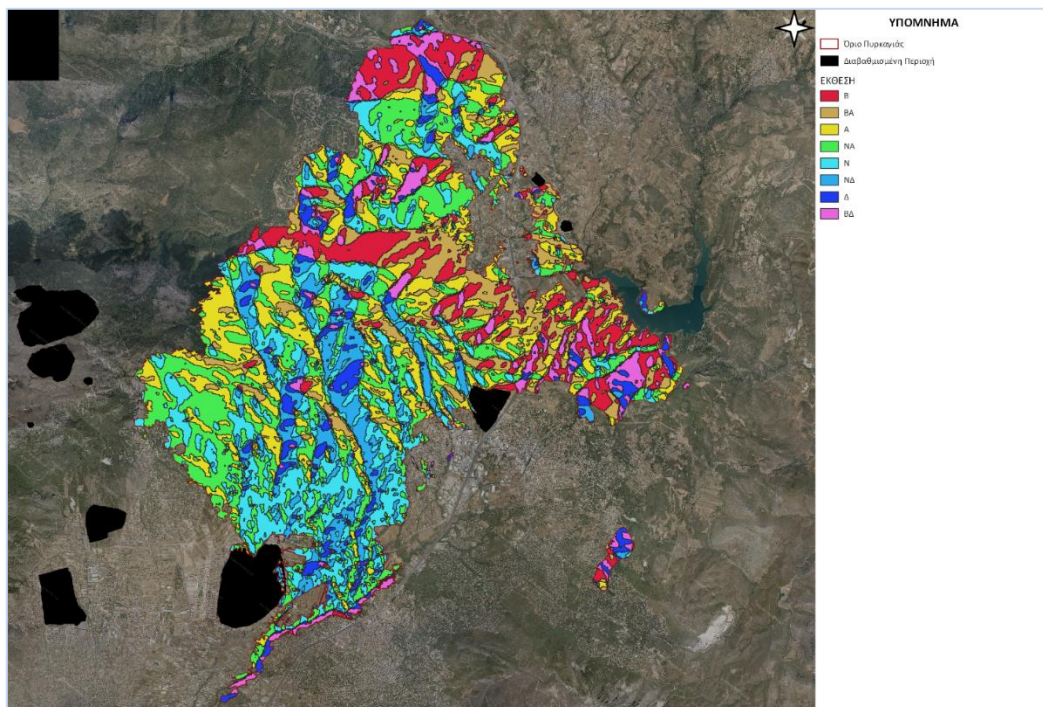
Κλίση εδάφους (%)	Έκταση (ha)	Ποσοστό (%)
0-25	6.624,9	79,1
25-50	1.591,5	19,0
50-100	155,1	1,9
100+		0,0

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

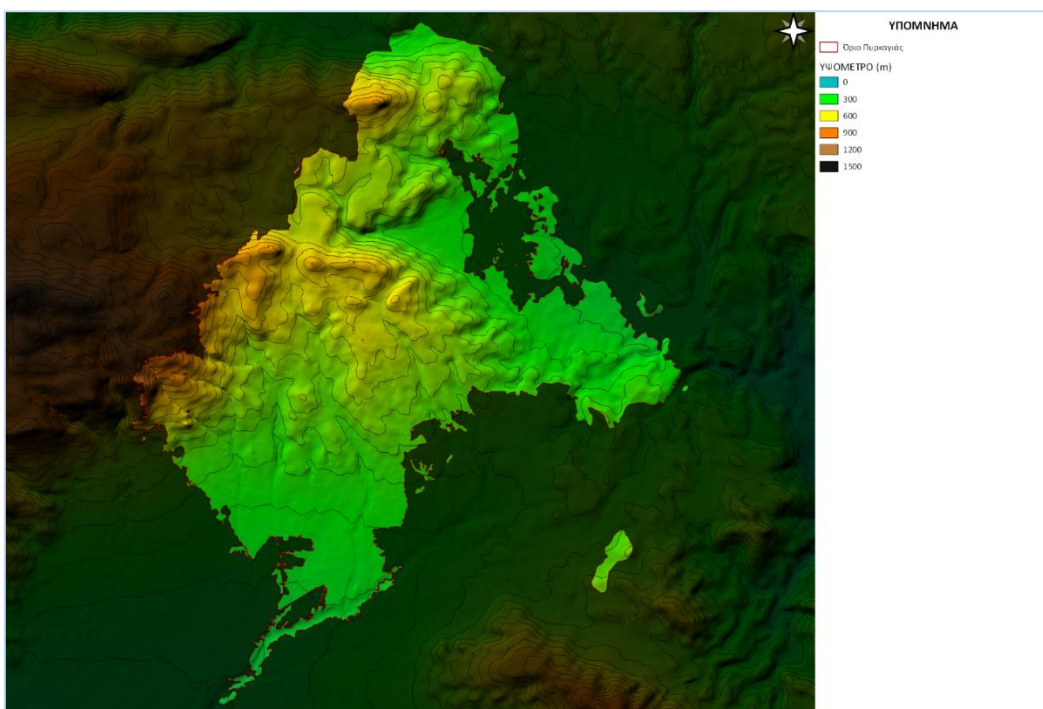

Εικόνα 5.71: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Αττικής-Τατοίου.

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.72: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Αττικής-Τατοΐου.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

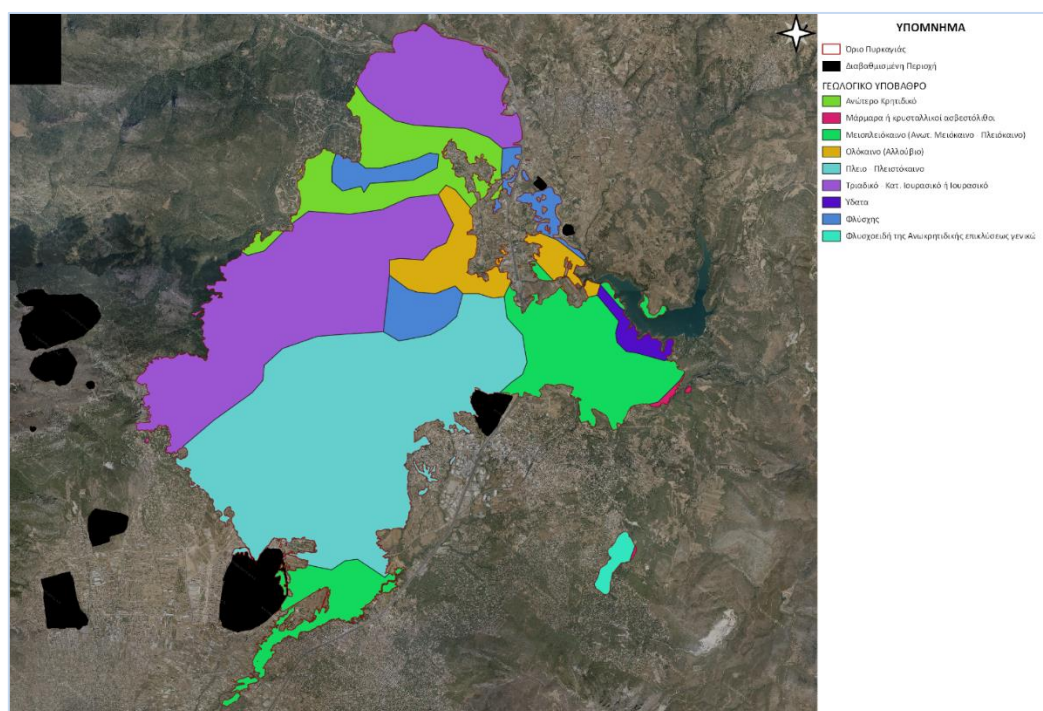
Εικόνα 5.73: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Αττικής-Τατοΐου.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον παρακάτω πίνακα καταγράφεται το γεωλογικό υπόβαθρο των καμένων εκτάσεων, σύμφωνα με τον γεωλογικό χάρτη της Ελλάδας (ΓΓΜΕ). Ειδικότερα παρουσιάζονται οι επιμέρους επιφάνειες που καταλαμβάνουν οι γεωλογικοί σχηματισμοί στα όρια των καμένων εκτάσεων.

Πίνακας 5-77: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Αττικής-Τατοΐου.

Γεωλογικό υπόβαθρο	Συνολική έκταση (ha)
Ανώτερο Κρητιδικό – c2	673,3
Μάρμαρα ή κρυσταλλικοί ασβεστόλιθοι - mr	15,5
Μειοπλειόκαινο (Ανωτ, Μειόκαινο - Πλειόκαινο) - mp	1.165,6
Ολόκαινο (Αλλούβιο) - al	408,0
Πλειο – Πλειστόκαινο - pq	2.955,7
Τριαδικό - Κατ, Ιουρασικό ή Ιουρασικό - tj	2.564,7
Υδατα - H ₂ O	91,2
Φλύσσης - fg	436,2
Φλυσχοειδή της Ανωκρητιδικής επικλύσεως γενικώς - φ	61,4

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.74: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Αττικής-Τατοΐου.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.5.4 Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων

Υπάρχουσα κατάσταση

- Η έκταση που κάηκε είναι στο μεγαλύτερο ποσοστό δασική (6.367,6 εκτάρια ήτοι 76,1% δασικών οικοσυστημάτων επί της συνολικής καμένης έκτασης)
- Οι τύποι δασικών οικοσυστημάτων που κάηκαν είναι: 1) Δάση χαλεπίου πεύκης, 2) Δάση με *Abies cephalonica* 3) Σκληρόφυλλη βλάστηση, 4) Δάση με *Olea europaea* και *Ceratonia siliqua*, 5) Εκτάσεις με αραιή βλάστηση
- Τα Δάση με *Abies cephalonica* εμπίπτουν στην κατηγορία των δασικών οικοσυστημάτων μη προσαρμοσμένα στη φωτιά
- Ένα σημαντικό τμήμα της καμένης έκτασης είναι διπλοκαμένες εκτάσεις (που έχουν ξανακαεί εντός της τελευταίας 20-ετίας), οι οποίες αφορούν είτε καμένα δάση χαλεπίου πεύκης είτε καμένα οικοσυστήματα σκληρόφυλλης βλάστησης
- Υπάρχουν λίγες καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης, σε ισχυρές κλίσεις 50-100%, στις οποίες η φυσική αναγέννηση αντιμετωπίζει δυσκολίες αναγέννηση αντιμετωπίζει δυσκολίες
- Εντός της καμένης περιοχής περιλαμβάνεται σημαντική έκταση του κτήματος Τατοΐου.
- Τμήμα της καμένης περιοχής που εφάπτεται του αστικού ιστού εντάσσεται στη Ζώνης Μίξης Δασών – Οικισμών

Προτάσεις αποκατάστασης

- Άμεσες θεσμικές ενέργειες μεταπυρικής αποκατάστασης, όπως για παράδειγμα απόληψη καμένου ξυλώδους όγκου, αντιδιαβρωτικά έργα ενώ επιβάλλεται η άμεση κήρυξη όλων των καμένων δασικών οικοσυστημάτων ως αναδασωτέες εκτάσεις, και η αποτελεσματική προστασία τους
- Διενέργεια τεχνητών αναδασώσεων βάσει των κριτηρίων Α). ΔΑΣΙΚΑ ΟΙΚΟΥΣΤΗΜΑΤΑ ΜΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΑ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ Β) ΔΙΠΛΟΚΑΜΕΝΑ ΔΑΣΗ ΧΑΛΕΠΙΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΚΑΙ Γ) ΚΑΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΧΑΛΕΠΙΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΣΕ ΚΛΙΣΕΙΣ 50-100%, από αυτά που εξετάστηκαν στην παρούσα μελέτη.

Συγκεκριμένα προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων:

- στις καμένες εκτάσεις των δασών με κεφαλληνιακή ελάτη
- στις διπλοκαμένες εκτάσεις δάσους χαλεπίου πεύκης
- στις καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης σε ισχυρές κλίσεις 50-100%
- Υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50%, κατά το δυνατόν πριν την έναρξη των αντιδιαβρωτικών έργων
- Στις καμένες εκτάσεις δασών με κεφαλληνιακή ελάτη και χαλεπίου πεύκης, με μέτριες κλίσεις 20-50% μπορούν να εκτελεστούν αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα (κορμοδέματα και κλαδοδέματα), κατόπιν σχετικής μελέτης
- Προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία σε όλη την έκταση των καμένων δασικών οικοσυστημάτων με επανέλεγχο για πιθανή παράταση
- Λήψη μέριμνας στις αναδασωτέες εκτάσεις για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (π.χ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια)
- Εφαρμογή προγράμματος πλήρους παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία
- Σύνταξη ειδικής μελέτης οικολογικής αποτίμησης των επιπτώσεων της πυρκαγιάς και σχεδιασμού της αποκατάστασης, για τις καμένες εκτάσεις του κτήματος Τατοΐου

Ακολουθεί τεκμηρίωση και αναλυτική περιγραφή της μεθόδου μεταπυρικής αποκατάστασης ανά τύπο οικοσυστήματος, για όλες τις περιπτώσεις των καμένων δασικών οικοσυστημάτων.

5.5.4.1 Οικοσυστήματα της 1ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δάση χαλεπίου πεύκης (*Pinus halepensis*)

Η χαλέπιος πεύκη είναι ένα από τα κατ' εξοχήν δασικά είδη που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στη φωτιά. Η προσαρμογή αυτή στηρίζεται στην οικοφυσιολογική αναπαραγωγική συμπεριφορά του είδους, όπως περιγράφεται στη συνέχεια.

Η χαλέπιος είναι είδος που αναγεννάται υποχρεωτικά από σπόρους, όπως όλα τα ελληνικά είδη πεύκης. Οι κώνοι και τα περικλειόμενα σε αυτούς σπέρματα ωριμάζουν στο τέλος της άνοιξης. Ένα ποσοστό των κώνων ανοίγουν (πάνω στο δέντρο) και τα σπέρματα διασπείρονται χάρη στα πτερύγια που διαθέτουν και στη συνέχεια φυτρώνουν το ερχόμενο φθινόπωρο-χειμώνα. Αρκετοί κώνοι όμως παραμένουν κλειστοί πάνω στα δέντρα για αρκετά έτη, μέχρι περισσότερο από επτά χρόνια. Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται βραδυχωρία, και έχει ως αποτέλεσμα την ύπαρξη μιας συνεχούς υπέργειας τράπεζας ώριμων σπερμάτων διαφορετικών ηλικιών.

Το άνοιγμα των κώνων, απουσία της φωτιάς, γίνεται φυσιολογικά με την επίδραση των υψηλών θερμοκρασιών κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Στην περίπτωση που συμβεί μια πυρκαγιά, τα σπέρματα της χαλεπίου πεύκης που βρίσκονται πεσμένα στην επιφάνεια του εδάφους καίγονται από τη φωτιά. Αντίθετα τα σπέρματα που βρίσκονται μέσα στους κλειστούς κώνους διαφόρων ηλικιών, πάνω στα ώριμα άτομα, ηλικίας τουλάχιστον 15 ετών, (υπέργεια τράπεζα σπερμάτων), δεν καταστρέφονται από τη φωτιά, καθώς αυτή περνά με μεγάλη ταχύτητα για μικρό χρονικό διάστημα, και είναι αποκλειστικά υπεύθυνα για τη μεταπυρική αναγέννηση και την επιτυχή επανίδρυση του δάσους μετά την πυρκαγιά. Οι υψηλές θερμοκρασίες που αναπτύσσονται κατά τη διάρκεια της πυρκαγιάς προκαλούν άνοιγμα των κλειστών κώνων και απελευθέρωση των περικλειόμενων σπερμάτων. Στη συνέχεια ακολουθεί η φύτευση των σπερμάτων μετά τις πρώτες φθινοπωρινές βροχές (Οκτώβριος-Δεκέμβριος). Επειδή η παραγωγή σπερμάτων από ώριμα δέντρα χαλεπίου πεύκης είναι πολύ μεγάλη (ένα ώριμο δένδρο παράγει ετησίως δεκάδες χιλιάδες σπέρματα) η αναγέννηση του δάσους θεωρείται εξασφαλισμένη.

Συνεπώς η αποκατάσταση των καμένων οικοσυστημάτων της χαλεπίου πεύκης δεν αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό πρόβλημα, καθώς η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, είναι εξασφαλισμένη και θα επιτευχθεί μέσω τη φυσικής αναγέννησης του είδους, όπως περιγράφηκε προηγουμένως. Ταυτόχρονα θα εμφανιστούν φυσικά, και τα δευτερεύοντα, κυρίως θαμνώδη αείφυλλα πλατύφυλλα είδη (*Quercus ilex*, *Pistacia lentiscus*, *Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia terebinthus*, *Arbutus species*, κλπ.), μέσω της υψηλής φυσικής τους παραβλαστικής ικανότητας. Το μελλοντικό δάσος αναμένεται να έχει τα οικολογικά χαρακτηριστικά των φυσικών δασών της χαλεπίου πεύκης, όπως δηλαδή πριν τη φωτιά.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, με κυρίαρχο είδος τη χαλέπιο πεύκη με φυσικές διαδικασίες, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων, στις καμένες εκτάσεις με κλίσεις 20-50%, κατόπιν σχετικών μελετών που πρέπει να συνταχθούν το συντομότερο δυνατόν μετά την πυρκαγιά.
- Προτείνεται η υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50 κατά το δυνατόν πριν την εκκίνηση των αντιδιαβρωτικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Ένταξη στη δασική διαχείριση, ώστε να συντάσσονται διαχειριστικές εκθέσεις και να εφαρμόζονται τα κατάλληλα δασοκομικά μέτρα, ανάλογα με το στάδιο εξέλιξης των συστάδων. Προστασία και καλλιέργεια νεοφυτείας, πυκνοφυτείας, κορμιδίων κ.λπ.

Οι παραπάνω επεμβάσεις αφορούν όλη την έκταση των καμένων δασών χαλεπίου πεύκης, εκτός των παρακάτω δύο κατηγοριών, για τις οποίες προτείνονται ειδικά μέτρα λόγω των δυσκολιών φυσικής αναγέννησης του δάσους.

3. Διπλοκαμένες εκτάσεις δασών χαλεπίου πεύκης

Στις περιπτώσεις που οι καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης είχαν ηλικία μικρότερη των 16 ετών, και δεν είχαν φθάσει στην περίοδο επαρκούς αναπαραγωγικής ικανότητας, ώστε να είναι ικανές να παράγουν επαρκή ποσότητα φυτρώσιμων σπόρων για την αναγέννηση του δάσους, απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων με φυτεύσεις φυταρίων χαλεπίου πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την διπλοκαμένη έκταση.

Με βάση τα επιστημονικά δεδομένα, η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων χαλεπίου πεύκης**.

Η σπορά δεν ενδείκνυται, καθώς πολλά επιστημονικά δεδομένα συνηγορούν στην διαπίστωση της χαμηλής αποτελεσματικότητας της μεθόδου για τα ελληνικά δεδομένα.

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο, ώστε να είναι αρκετά ζωηρά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο

και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα, **γυμνόριζα** ή **βωλόφυτα** φυτάρια, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους** και **4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα) διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται χειρωνακτικά ή με ελαφρά μηχανήματα (αυτόνομες τρυπάνες) και χωρίς τη χρήση βαρέων μηχανημάτων.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό τόσο κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων όσο και κατά τη μηχανική με τρυπάνι, είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.
- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή/πετρώδη εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργάτες.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου προήλθαν τα φυτά.
- Στην περίπτωση γυμνορίζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Στην περίπτωση φύτευσης γυμνορίζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αιφυλλών πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές. Οι φυτεύσεις βέβαια να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Αναλυτικές οδηγίες σχετικά με την ποιότητα και τον χειρισμό του φυτευτικού υλικού κατά τη φύτευση, την τεχνική διάνομις λάκκων ανάλογα με τον τύπο του εδάφους (συνεκτικό/ άγονο/ αβαθές/ πετρώδες) και την προσθήκη τυχόν βελτιωτικών στο λάκκο, προκειμένου να ευνοηθεί η επιβίωση και η αύξηση των φυταρίων, θα πρέπει να προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσομοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 2,5 μέτρα έως 5 μ., με μέση πυκνότητα 1000 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 3,3 μ. X 3,3 μ. Θα επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για τα ακριβή σημεία φύτευσης των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων, των λειτουργιών του νέου δάσους και αποφυγής των οικολογικών συνεπειών της εκτεταμένης μονοκαλλιέργειας με το είδος *Pinus halepensis* προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη *Quercus pubescens*, *Quercus ilex*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το καθένα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για μια 10ετία.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές (ΑΤΤΙΚΗΣ), ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

4. Δάση χαλεπίου πεύκης με κλίσεις 50-100%

Στις καμένες εκτάσεις χαλεπίου πεύκης όπου η κλίση είναι αρκετά ισχυρή, δηλαδή κλίσεις 50-100%, εύρος κλίσεων που αντιστοιχεί σε κλίσεις 30° – 45°, λόγω των δυσκολιών εγκατάστασης και αποίκησης της φυσικής αναγέννησης της χαλεπίου πεύκης, απαιτείται η διενέργεια αναδάσωσης με φυτεύσεις σποροφύτων χαλεπίου πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την έκταση.

Η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι και σε αυτήν την περίπτωση, η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων χαλεπίου πεύκης, με προτίμηση στα μονοετή.**

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο ώστε να είναι αρκετά ζωνρά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα, **γυμνόριζα ή βωλόφυτα φυτάρια**, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους και 4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα) διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται μόνο χειρωνακτικά.
- Θα δίνεται ιδιαίτερη μέριμνα στην αποφυγή διατάραξης του εδάφους.
- Θα αποφεύγεται η οποιαδήποτε καταστροφή της υπάρχουσας βλάστησης.
- Ο φυτευτικός σύνδεσμος πρέπει να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.
- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή/πετρώδη εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργάτες.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου ξεριζώθηκαν τα φυτά.

- Στην περίπτωση γυμνόριζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Επίσης, στην περίπτωση φύτευσης γυμνόριζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές, μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αιψύλλων πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το Φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές. Οι φυτεύσεις βέβαια να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσμοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 1,5 μέτρα έως 3,0 μ., με μέση πυκνότητα 2500 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 2μ. X 2μ. Το πιο σημαντικό είναι ο φυτευτικός σύνδεσμος να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος ώστε να επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για την επιτυχή εγκατάσταση των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, αποτελεσματικότερης προστασίας των εδαφών, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων και των λειτουργιών του νέου δάσους, προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη: *Quercus pubescens*, *Quercus ilex*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το κάθενα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές (ΑΤΤΙΚΗΣ), ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία.

Δάση με *Olea europaea* και *Ceratonia siliqua*

Τα δύο κυρίαρχα είδη των δασών αυτών, η αγριελιά και η χαρουπιά, αλλά και όλα τα υπόλοιπα είδη που συνθέτουν την κυρίαρχη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων, διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα, είτε από τα καμένα πρέμνα, είτε από τις ρίζες. Σχετικές έρευνες έχουν δείξει ότι τα πρεμνοβλαστήματα των παραπάνω ειδών αυξάνουν ικανοποιητικά μετά την πυρκαγιά.

Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα με σχετικά ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Οι καμένες περιοχές αυτών των δασών, μπορούν να αποκατασταθούν σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, ειδικά όταν δεν διαταράσσονται από τη βόσκηση που εμποδίζει την ανάπτυξη των παραβλαστημάτων των αιθαλών σκληρόφυλλων. Η βόσκηση μπορεί να αλλάξει ακόμη και τη χλωριδική σύνθεση αυτών των δασών, αφού τα ζώα επιλέγουν τα πιο εδώδιμα είδη (πχ. *Quercus*, *Arbutus unedo*, *Phillyrea latifolia* κ.λπ.) παρά τα τοξικά (*Euphorbia dendroides*), αγκαθωτά (*Calycotome villosa*) ή τα λιγότερο περιζήτητα είδη (*Cistus monspeliensis*, *Rhamnus alaternus*).

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτές εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Σκληρόφυλλη βλάστηση

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia terebinthus*, κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα και μπορούν να αναβλαστήσουν από οφθαλμούς των καμένων πρέμνων αλλά και από τις ρίζες. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα σε ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η ικανότητα αναβλάστησης μειώνεται σημαντικά μετά από ένα δεύτερο συμβάν πυρκαγιάς, εάν συμβεί αυτό μέσα σε 5 χρόνια από την πρώτη πυρκαγιά, λόγω της προοδευτικής καταστροφής και εξάντλησης του αριθμού των οφθαλμών και των αποθηκευμένων θρεπτικών ουσιών (stored resources). Επιπλέον οι πυρκαγιές στο τέλος του καλοκαιριού είναι χειρότερες για αυτά τα οικοσυστήματα, σε σχέση με αυτές που λαμβάνουν χώρα στις αρχές του καλοκαιριού, διότι η αναβλάστηση είναι λιγότερο έντονη στα τέλη του καλοκαιριού, λόγω της κατανομής των θρεπτικών στοιχείων στο δέντρο.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων καθώς η παραβλάστηση των ειδών ξεκινάει πολύ νωρίς, και συνήθως είναι ικανή για την αποτροπή της επιφανειακής διάβρωσης και της δημιουργίας πλημμυρικών φαινομένων. Ταυτόχρονα η κατασκευή των έργων έχει ως αποτέλεσμα την μείωση των παραβλαστημάτων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Διερεύνηση της δυνατότητας αναδάσωσης στις καλύτερες ποιότητας τόπου, με κωνοφόρα ή με φυλλοβόλα πλατύφυλλα είδη της αυτόχθονης βλάστησης, ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες, με σκοπό την ανόρθωση αυτών των υποβαθμισμένων οικοσυστημάτων.

Εκτάσεις με αραιή βλάστηση

Η κατηγορία αυτή καταλαμβάνει περιορισμένη έκταση εντός της καμένης περιοχής, και αφορά σε βραχώδεις θέσεις και πρανή, με πολύ μικρή κάλυψη από βλάστηση, λόγω των δυσμενών περιβαλλοντικών συνθηκών. Κυριαρχούν αγρωστώδη και χασμόφυτα και μικροί θάμνοι.

Όλες αυτές οι εκτάσεις αποτελούν σημαντικούς ευαίσθητους τύπους οικοτόπων, ταυτόχρονα αποτελούν ενδιαίτημα για διάφορα είδη χλωρίδας και πανίδας.

Η φωτιά σε τέτοια οικοσυστήματα (βραχώδεις τύπους οικοτόπων, σάρες κλπ.) επιταχύνει τις διαδικασίες αποσάθρωσης των πετρωμάτων και μπορεί να εγκυμονεί κινδύνους. Παρόλα αυτό δεν υπάρχει δυνατότητα επεμβάσεων λόγω των ισχυρών κλίσεων και της επικινδυνότητας.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή οποιωνδήποτε επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων εκτάσεων ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

5.5.4.2 Οικοσυστήματα της 2ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που δεν έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δάση κεφαλληνιακής ελάτης (*Abies cephalonica*)

Στην περίπτωση των καμένων δασών ελάτης, η φυσική αναγέννηση της ελάτης (και των δύο ελληνικών ειδών – *Abies cephalonica* και *Abies borisii regis*) είναι αδύνατη σε μεταπυρικό περιβάλλον, καθώς η ελάτη δεν έχει αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στην πυρκαγιά.

Ταυτόχρονα η ικανότητα διασποράς (πλαγιοσπορά) των σπόρων από τις παρακείμενες άκαυτες συστάδες είναι περιορισμένη, καθώς οι σπόροι της ελάτης δεν είναι τόσο ελαφροί και φέρουν περιορισμένο πτερύγιο. Επίσης, η πιθανότητα φύτευσης των σπόρων ελάτης, έστω και σε κοντινή απόσταση από τα κράσπεδα του άκαυτου δάσους είναι πολύ περιορισμένη, καθώς η ελάτη είναι σκιάφυτο είδος, με ορισμένες απαιτήσεις σε υγρασία, και με πολύ χαμηλό ρυθμό αύξησης τα πρώτα στάδια της ζωής της, οπότε είναι εξαιρετικά δύσκολο να γίνει φυσική εγκατάσταση του είδους σε μεταπυρικό, εξωδασογενές περιβάλλον.

Με βάση τα παραπάνω δεδομένα, υπάρχει αποδεδειγμένα ο κίνδυνος μετατροπής του πρώην ελατοδάσους σε γυμνές εκτάσεις, μέσω δευτερογενούς διαδοχής.

Συνεπώς στην περίπτωση αυτή απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων, έστω και με μικρές πιθανότητες επιτυχίας.

Απαιτούνται μακροχρόνιες αναδασωτικές προσπάθειες.

Στόχος της αποκατάστασης είναι πάντοτε η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος της ελάτης, η διατήρηση δηλαδή της ελάτης ως κυρίαρχο είδος στις καμένες εκτάσεις, καθώς η ελάτη είναι ένα πολύτιμο οικολογικά δασοπονικό είδος, και η φυσική του εξάπλωση είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιας εξελικτικής διαδικασίας, πολλές φορές κάτω επί την επίδραση του ανθρώπου

Η αποκατάσταση πρέπει να αποσκοπεί στην επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, σε όσο το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία.

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Επιβάλλεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Μέθοδος αποκατάστασης των καμένων δασών ελάτης

Απαιτείται άμεσα η διενέργεια αναδασώσεων κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σε όλη την καμένη έκταση.

Με βάση τα επιστημονικά δεδομένα, η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι η **χαμηλή φύτευση τριετών ή τετραετών βλοφυτών φυταρίων** ελάτης ή (αν δεν υπάρχουν διαθέσιμα) και μεγαλύτερων φυταρίων ελάτης, με ελάχιστες διαστάσεις **15 εκ. ύψους** και **3,5 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**.

Η σπορά δεν ενδείκνυται, καθώς πολλά επιστημονικά δεδομένα συνηγορούν στην διαπίστωση της χαμηλής αποτελεσματικότητας της μεθόδου για τα ελληνικά δεδομένα.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα), διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται χειρωνακτικά ή με ελαφρά μηχανήματα (αυτόνομες τρυπάνες) και χωρίς τη χρήση βαρέων μηχανημάτων.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό τόσο κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων όσο και κατά τη μηχανική με τρυπάνι, είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.

- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργατές.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος στο λάκκο φύτευσης, πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου ξεριζώθηκαν τα φυτά.
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης (ζώνη ελάτης) είναι το φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές αλλά και νωρίς την άνοιξη.

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται:

Να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσμοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 1,8 μέτρα έως 3,5 μ., με μέση πυκνότητα 2.500 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 2μ. Χ 2μ. Θα επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για τα ακριβή σημεία φύτευσης των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, αποτελεσματικότερης προστασίας των εδαφών, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων και των λειτουργιών του νέου δάσους, προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη: *Quercus pubescens*, *Fraxinus ornus*, *Celtis australis*, *Acer species*, *Sorbus species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το καθένα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές

περιοχές (**Αττικής** ή αν αυτό δεν είναι εφικτό, **όμορων νομών**), ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων .

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία.

Η σύνοψη των επί μέρους εκτάσεων σε σχέση με τις εργασίες μεταπυρικής αποκατάστασης σύμφωνα με την ανάλυση που έγινε σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται παρακάτω.

Πίνακας 5-78: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάσταση περιοχής Αττικής-Τατοΐου.

Κύρια κατηγορία	Υποκατηγορία	Έκταση (ha)
Προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Είδος μη προσαρμοσμένο στη φωτιά	28,3
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πεύκη και 50-100% κλίσεις	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πεύκη και < 50 κλίσεις	813,2
	Μη διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πεύκη και 50-100% κλίσεις	112,6
Σύνολο		954,1
Μη προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Δασικές Εκτάσεις - Μη προτεινόμενες για αναδάσωση	5.413,5
	Μη Δασικές Εκτάσεις	2.004,1
Σύνολο		7.417,6

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Καπανδριτίου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Στην εικόνα παρακάτω αποτυπώνονται οι εκτάσεις για τις οποίες προτείνονται εργασίες τεχνητής αναδάσωσης και αυτές για τις οποίες δεν προτείνονται, κατόπιν της ανάλυσης που προηγήθηκε και βάσει της μεθοδολογικής προσέγγισης που ακολουθήθηκε. Επιπλέον, συγκεκριμένα για τις εκτάσεις οι οποίες εντοπίζονται ως εκτάσεις στις οποίες απαιτείται να πραγματοποιηθούν εργασίες αναδάσωσης, ακολούθησε η προτεραιοποίηση βάσει της μεθόδου και των κριτηρίων που εφαρμόστηκαν.

5.6 Περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας

5.6.1 Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή

Οι καμένες εκτάσεις στην περιοχή Μεσσηνίας καλύπτουν μία επιφάνεια που ανέρχεται σε 5.104,2 ha, η οποία κατανέμεται κατά: 59,9% (3.057,8 ha) στη Δημοτική Ενότητα Μεγαλόπολης και κατά 40,1% (2.046,4 ha) στη Δημοτική Ενότητα Ανδανίας. Όσον αφορά στα ποσοστά των καμένων περιοχών επί του συνόλου των εκτάσεων εντός των διοικητικών ορίων των Δημοτικών Ενοτήτων, προσδιορίζονται στο 9,2% της Δημοτικής Ενότητας Μεγαλόπολης και στο 23,0% της Δημοτικής Ενότητας Ανδανίας.

Η Δημοτική Ενότητα Μεγαλόπολης υπάγεται διοικητικά στον Δήμο Μεγαλόπολης, ο οποίος με τη σειρά του ανήκει στην Περιφερειακή Ενότητα Αρκαδίας της Περιφέρειας Πελοποννήσου. Σχετικά με τη Δημοτική Ενότητα Ανδανίας ανήκει στον Δήμο Οιχαλίας, ο οποίος υπάγεται στην Περιφερειακή Ενότητα Μεσσηνίας της Περιφέρειας Πελοποννήσου.

Στον Πίνακα 5-79 παρουσιάζεται η διοικητική υπαγωγή των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Γερανίων.

Πίνακας 5-79: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

Περιφέρεια	Περιφερειακή ενότητα	Δήμος	Δημοτική Ενότητα	Καμένες εκτάσεις (ha)
Πελοποννήσου	Αρκαδίας	Μεγαλόπολης	Μεγαλόπολης	3.057,8
Πελοποννήσου	Μεσσηνίας	Οιχαλίας	Ανδανίας	2.046,4
			Αγίων Θεοδώρων	3,5

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας, ΙΠΣΕΚΑ)

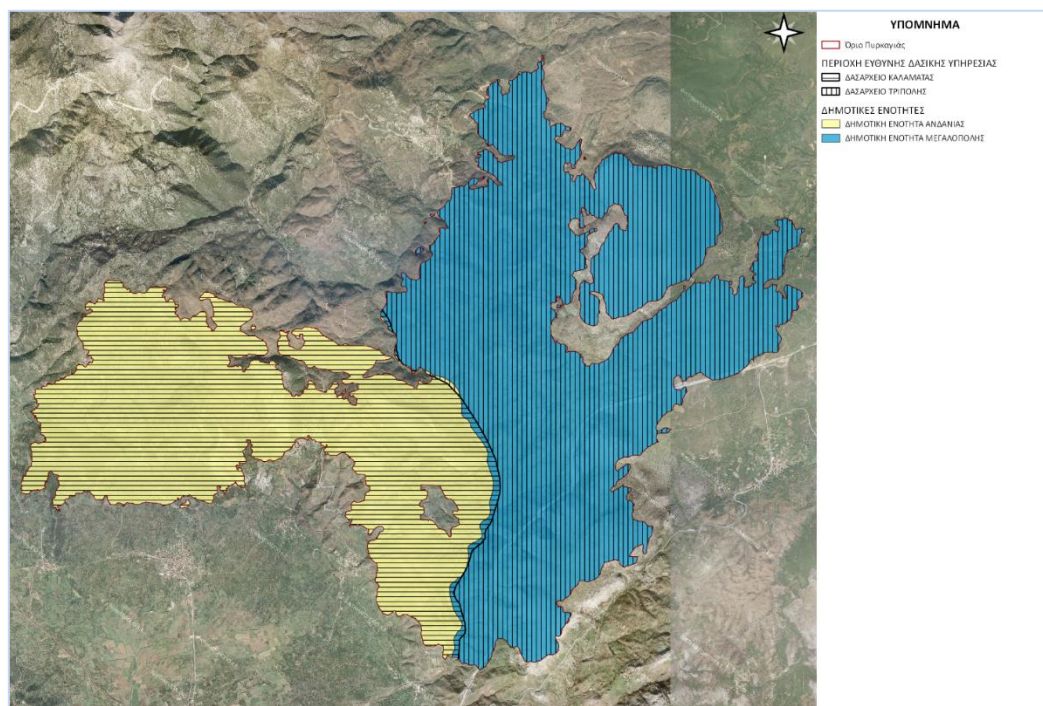
Αντίστοιχα οι καμένες εκτάσεις της περιοχής Μεσσηνίας κατανέμονται στην επικράτεια των Δασαρχείων Τρίπολης και Καλαμάτας. Σημειώνεται ότι το Δασαρχείο Τρίπολης υπάγεται στη Διεύθυνση Δασών (ΔΔ) Αρκαδίας και το Δασαρχείο Καλαμάτας στη ΔΔ Μεσσηνίας. Στον Πίνακα 5-80 παρουσιάζεται η κατανομή των καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία και διαπιστώνεται ότι η μεγαλύτερη επιφάνεια των καμένων εκτάσεων (59,1%) ανήκει στην επικράτεια του Δασαρχείου Τρίπολης.

Πίνακας 5-80: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.

Διεύθυνση Δασών	Δασαρχείο	Καμένες εκτάσεις (ha)	Ποσοστά καμένων εκτάσεων (%)
Αρκαδίας	Τρίπολης	3.018,9	59,1
Μεσσηνίας	Καλαμάτας	2.085,3	40,9
Σύνολα:		5.104,2	100,0

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας, ΙΠΣΕΚΑ)

Στην Εικόνα 5.76 παρουσιάζονται τα όρια της περιοχής μελέτης, καθώς και τα όρια ευθύνης των Δασικών Υπηρεσιών και Δημοτικών Ενοτήτων.

Εικόνα 5.76: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας. (Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας, ΠΣΕΚΑ)

5.6.2 Κλίμα

5.6.2.1 Μετεωρολογικά δεδομένα

Ο πλησιέστερος στην περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας μετεωρολογικός σταθμός της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (ΕΜΥ), από τον οποίο υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα βρίσκεται στην περιοχή Καλαμάτας, από τον οποίο εξάγονται συμπεράσματα για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας. Στον Πίνακα 5-81 καταγράφονται τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά του μετεωρολογικού σταθμού. Η χρονική περίοδος των διαθέσιμων δεδομένων είναι 1971-2010.

Πίνακας 5-81: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Καλαμάτας.

Παράμετροι	Τιμές παραμέτρων
Γεωγραφικό μήκος (Lon):	22,02
Γεωγραφικό πλάτος (Lat):	37,07
Ύψος (alt):	6
Περιφέρεια:	Πελοπόννησος

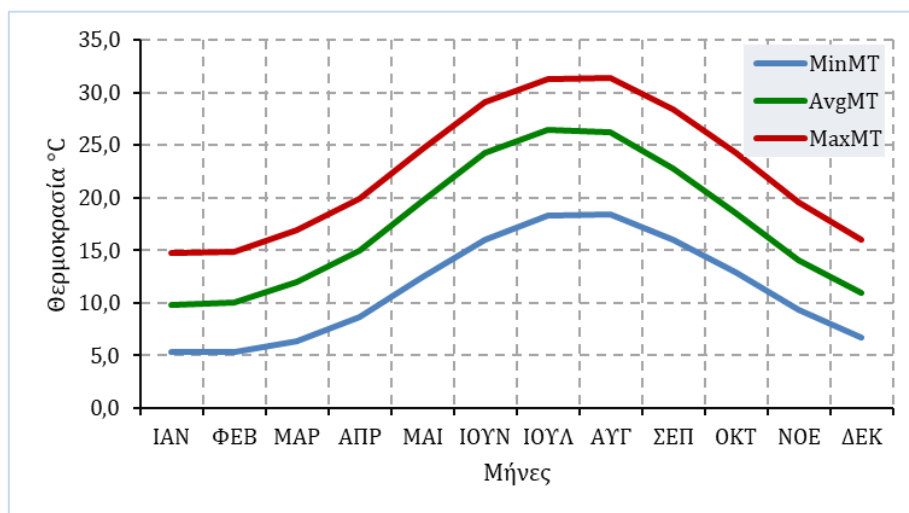
(Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-82 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.77 παρουσιάζονται τα δεδομένα της θερμοκρασίας. Ειδικότερα παρουσιάζονται η ελάχιστη (MinMT), η μέση (AvgMT) και η μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία (MaxMT).

Πίνακας 5-82: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

T(°C)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
MinMT	5,4	5,3	6,4	8,7	12,4	16,0	18,3	18,4	16,0	12,9	9,4	6,7
AvgMT	9,8	10,1	12,0	15,0	19,7	24,3	26,5	26,2	22,8	18,5	14,1	11,0
MaxMT	14,7	14,9	16,9	19,9	24,6	29,1	31,3	31,4	28,4	24,3	19,6	16,0

(Πηγή: EMY)

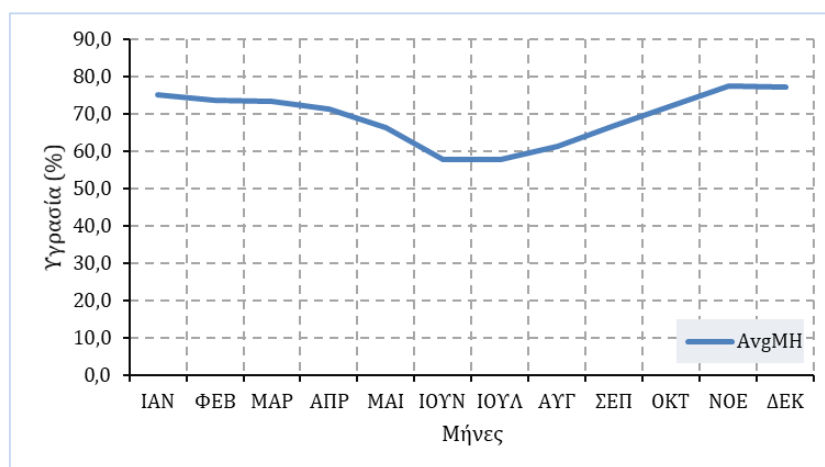
Εικόνα 5.77: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας. (Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-83 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.78 παρουσιάζονται τα δεδομένα της μέσης μηνιαίας υγρασίας (AvgMH) για την περιοχή της Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

Πίνακας 5-83: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

H(%)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMH	75,0	73,5	73,3	71,3	66,3	57,7	57,8	61,3	66,8	72,1	77,6	77,3

(Πηγή: EMY)

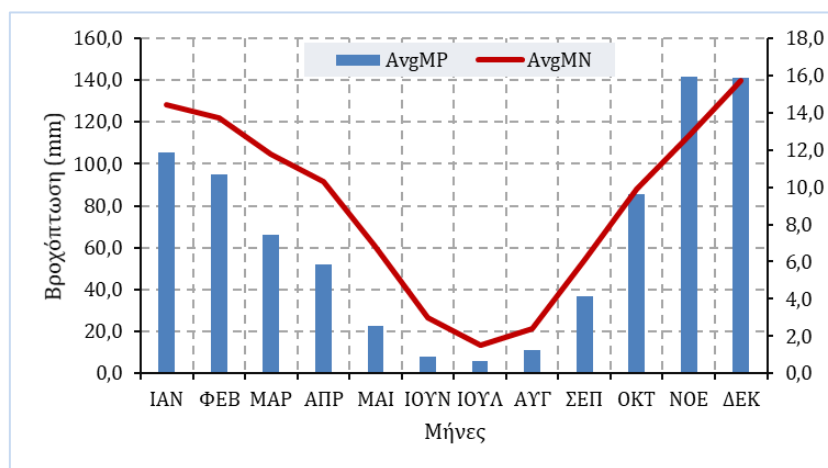
Εικόνα 5.78: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας. (Πηγή: EMY)

Στον παρακάτω Πίνακας 5-84 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.79 παρουσιάζονται το μέσο μηνιαίο ύψος υετού (AvgMP) και ο μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού (AvgMN).

Πίνακας 5-84: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

P(mm)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	105,6	95,0	66,3	51,9	22,8	7,8	6,0	10,9	36,7	85,7	141,7	141,2
AvgMN	14,4	13,7	11,8	10,3	6,8	3,0	1,5	2,4	6,1	9,9	12,8	15,7

(Πηγή: EMY)

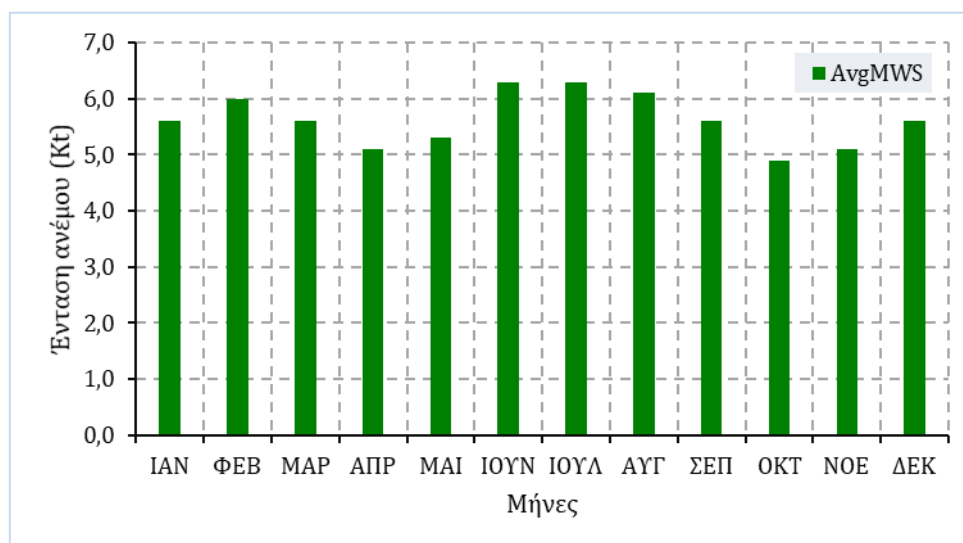
Εικόνα 5.79: Γράφημα υετού για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας. (Πηγή: EMY)

Στον Πίνακας 5-85 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.80 παρουσιάζονται η επικρατούσα διεύθυνση ανέμου (DWD) και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου (AvgMWS).

Πίνακας 5-85: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

W(Kt)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
DWD	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B
AvgMWS	5,6	6,0	5,6	5,1	5,3	6,3	6,3	6,1	5,6	4,9	5,1	5,6

(Πηγή: EMY)

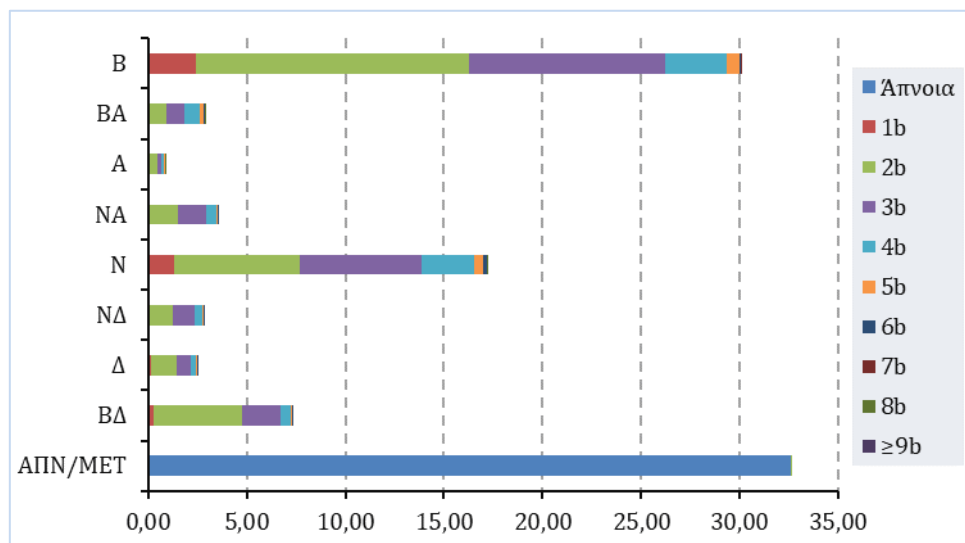
Εικόνα 5.80: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας. (Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-86 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.81 παρουσιάζονται οι ετήσιες συχνότητες ανέμου εκφρασμένες σε ποσοστά (%).

Πίνακας 5-86: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

W(%)	ΑΠΝ/ΜΕΤ	ΒΔ	Δ	ΝΔ	Ν	ΝΑ	Α	ΒΑ	Β
Άπνοια	32,58								
1b	0,00	0,26	0,11	0,05	1,31	0,04	0,04	0,07	2,44
2b	0,01	4,51	1,34	1,18	6,35	1,46	0,43	0,83	13,85
3b	0,00	1,91	0,69	1,15	6,18	1,45	0,22	0,96	9,93
4b	0,00	0,52	0,26	0,39	2,69	0,51	0,12	0,72	3,15
5b	0,00	0,10	0,06	0,05	0,46	0,08	0,04	0,22	0,62
6b	0,00	0,02	0,01	0,01	0,18	0,03	0,02	0,07	0,10
7b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,04	0,00	0,01	0,02	0,01
8b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,02	0,00	0,01	0,01	0,00
≥9b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

(Πηγή: ΕΜΥ)

Εικόνα 5.81: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας. (Πηγή: ΕΜΥ)

5.6.2.2 Κλιματική κατάταξη κατά Köppen

Σύμφωνα λοιπόν με τα δεδομένα του πλησιέστερου μετεωρολογικού σταθμού, στην περιοχή μελέτης η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 26,5°C) είναι μεγαλύτερη από 18°C και η μέση θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα (Ιανουάριος, 9,8°C) βρίσκεται μεταξύ 0°C και 18°C. Επομένως σύμφωνα με την κλιματική κατάταξη κατά Köppen (Kottek et al., 2006) το κλίμα της περιοχής μελέτης ανήκει στον κλιματικό τύπο C, δηλαδή εύκρατο κλίμα (μεσόθερμο). Πρόσθετα η βροχή του ξηρότερου μήνα (Ιούλιος, 6,0 mm) είναι μικρότερη από 30 mm και ταυτόχρονα μικρότερη από το 1/3 της βροχής του υγρότερου μήνα (Νοέμβριος, 141,7/3 = 47,2 mm). Επομένως το δεύτερο γράμμα στην κατάταξη του κλίματος είναι s και ο κλιματικός τύπος αντιστοιχεί σε Cs, δηλαδή σε μεσογειακά κλίματα. Τέλος η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 26,5°C) είναι μεγαλύτερη από 22°C και κατά συνέπεια το τρίτο γράμμα στον κλιματικό τύπο είναι a, που διαμορφώνεται τελικά (κατά Köppen) σε **Csa** και αφορά κατεξοχήν μεσογειακό κλίμα.

5.6.2.3 Ομβροθερμικό διάγραμμα

Οι Gaussen και Begnouls έχουν απεικονίσει σε ένα διάγραμμα, που καλείται «Ομβροθερμικό διάγραμμα», την πορεία μήνα προς μήνα της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας σε °C και του μέσου μηνιαίου ύψους βροχής σε mm. Το διάγραμμα αυτό έχει στην τετμημένη του τους μήνες του έτους, στην αριστερή τεταγμένη τη μηνιαία βροχόπτωση P σε mm και στη δεξιά τεταγμένη τη μέση μηνιαία θερμοκρασία T σε °C σε κλίμακα διπλάσια των βροχοπτώσεων, δηλαδή P=2T.

Με την ένωση των σημείων της μηνιαίας βροχόπτωσης προκύπτει η καμπύλη βροχοπτώσεων και με την ένωση των σημείων της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας προκύπτει η καμπύλη των θερμοκρασιών. Η ξηροθερμική περίοδος αντιστοιχεί στην περίοδο που οι τιμές θερμοκρασίας, υπερβαίνουν το ήμισυ της βροχόπτωσης (P=2T) και στο ομβροθερμικό διάγραμμα αντιστοιχεί στο τμήμα που η καμπύλη των βροχοπτώσεων διέρχεται κάτω από την καμπύλη των θερμοκρασιών τότε έχουμε P<2T.

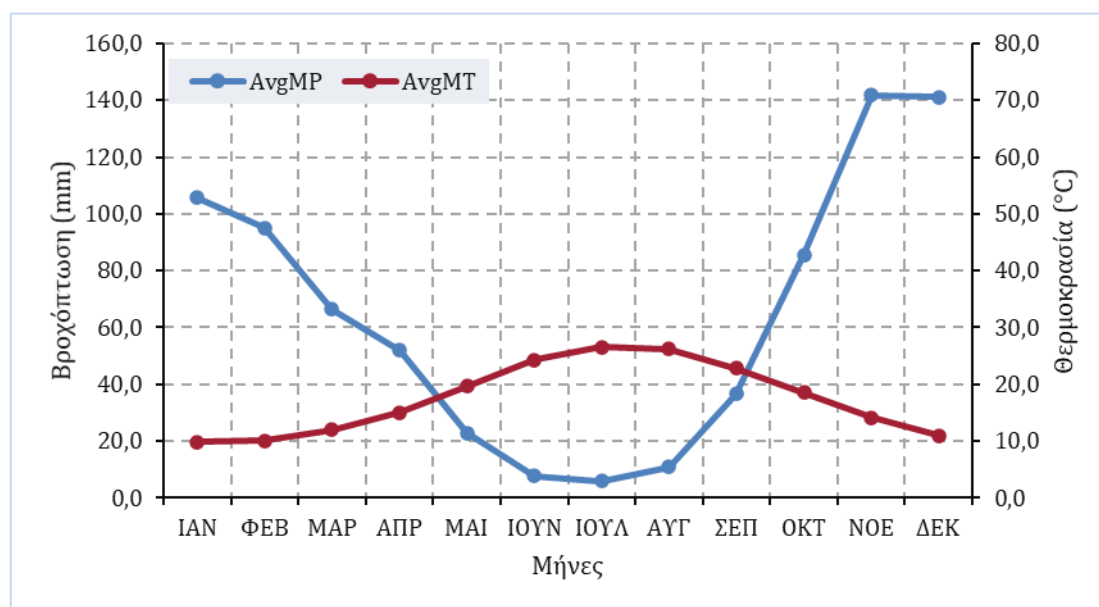
Η επιφάνεια που περικλείεται από τις δύο αυτές καμπύλες μεταξύ των δύο σημείων τομής τους ($P=2T$) δείχνει τη διάρκεια και την ένταση της ξηράς περιόδου. Αυτό δικαιολογείται, γιατί αν θεωρηθούν οι βροχοπτώσεις στο υδατικό ισοζύγιο ως κέρδος, τότε οι θερμοκρασίες εμμέσως εκφράζουν τις απώλειες από την εξάτμιση και τη διαπνοή. Όσο υψηλότερες είναι οι θερμοκρασίες, τόσο υψηλότερες είναι η εξάτμιση και η διαπνοή. Γενικά το ομβροθερμικό διάγραμμα στο εύκρατο κλίμα χαρακτηρίζεται από υψηλές θερμοκρασίες και χαμηλή βροχόπτωση κατά τη θερινή περίοδο, ενώ το αντίθετο παρατηρείται κατά τη χειμερινή περίοδο.

Στον Πίνακα 5-87 καταγράφονται η μέση μηνιαία βροχόπτωση (AvgMP) και η μέση μηνιαία θερμοκρασία (AvgMT), που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία του ομβροθερμικού διαγράμματος στην Εικόνα 5.82. Από το ομβροθερμικό διάγραμμα προκύπτει μακρά ξηροθερμική περίοδος που ξεκινά περίπου στα μέσα Απριλίου και φτάνει μέχρι περίπου στα μέσα Σεπτεμβρίου.

Πίνακας 5-87: Μέση μηνιαία βροχόπτωση και θερμοκρασία για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

W	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	105,6	95,0	66,3	51,9	22,8	7,8	6,0	10,9	36,7	85,7	141,7	141,2
AvgMT	9,8	10,1	12,0	15,0	19,7	24,3	26,5	26,2	22,8	18,5	14,1	11,0

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.82: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας. (Πηγή: EMY)

5.6.3 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας

5.6.3.1 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις αντιπυρικής περιόδου 2021

Όπως αναφέρθηκε στην ενότητα με τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την αποτύπωση των καμένων δασικών εκτάσεων, ένα από τα πρώτα βήματα ήταν η οριοθέτησή τους βάσει της πληροφωρίας των αναρτημένων και κυρωμένων δασικών χαρτών. Με αυτόν τον τρόπο, σε πρώτο στάδιο

οριοθετήθηκαν οι εκτάσεις εκείνες που παρουσιάζουν δασικό ενδιαφέρον εντός της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

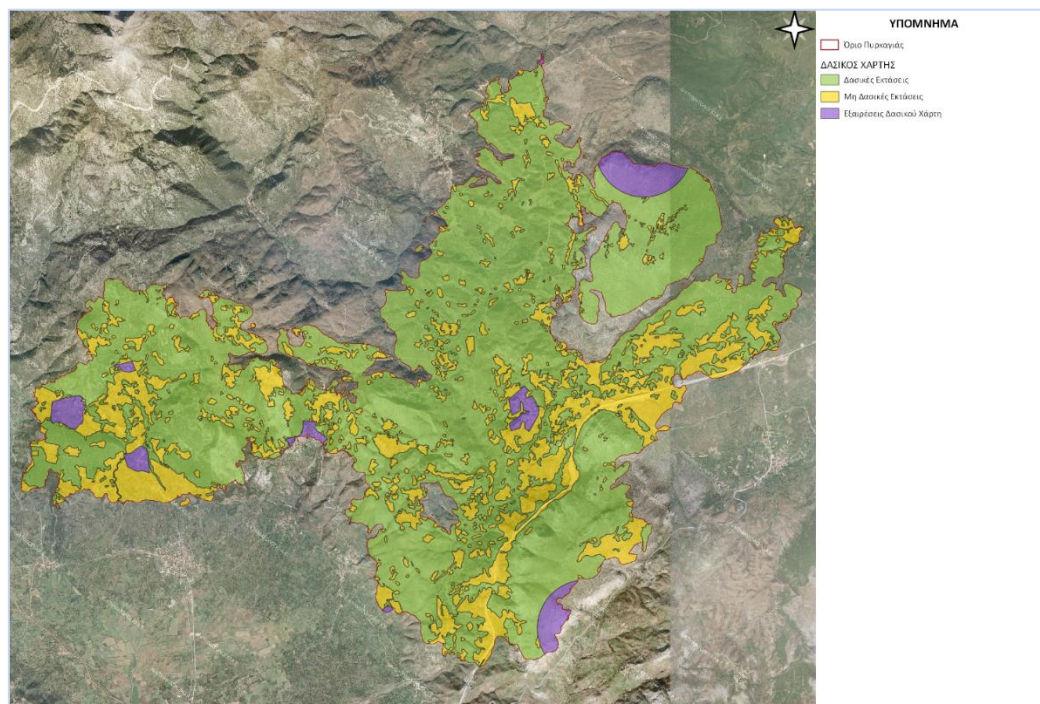
Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζεται η εκτίμηση της συνολικής έκτασης που κάηκε καθώς επίσης και το ποσοστό των δασικών εκτάσεων εντός της περιοχής μελέτης.

Πίνακας 5-88: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.

Δασική Υπηρεσία	Συνολική καμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων (ha)	Ποσοστό καμένων δασών και δασικών εκτάσεων (%)
Δασαρχείο Καλαμάτας	2.085,3	1.476,4	70,8
Δασαρχείο Τρίπολης	3.018,9	2.210,0	73,2

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Από τα ανωτέρω στοιχεία, παρατηρούμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των εκτάσεων που επλήγησαν από την πυρκαγιά ήταν δάση και δασικές εκτάσεις της περιοχής στις περιοχές ευθύνης και των δύο Δασικών Υπηρεσιών.

Εικόνα 5.83: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.6.3.2 Προστατευόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000

Η περιοχή της εξεταζόμενης δασικής πυρκαγιάς, είναι εκτός προστατευόμενων περιοχών του δικτύου Natura 2000.

5.6.3.3 Τύποι οικοσυστημάτων και δασικές μονάδες βλάστησης

Βάσει του διαθέσιμου υλικού και κατόπιν της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε, όπως αυτή περιγράφηκε στο αντίστοιχο κεφάλαιο, εντοπίστηκαν και οριοθετήθηκαν οι δασικές μονάδες εντός των περιοχών που χαρακτηρίστηκαν ως δάση και δασικές εκτάσεις. Δημιουργήθηκε πρακτικά ο δασοπονικός χάρτης της περιοχής μελέτης.

Συνεπώς, στις εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά, καταγράφονται οι εξής φυσικές μονάδες βλάστησης:

i. Θερμόφιλα δρυοδάση με *Quercus pubescens* και *Quercus frainetto*: αφορά δασικές εκτάσεις κύρια με αναγέννηση μετά από πυρκαγιά δρυοδασών με κυρίαρχο το *Quercus pubescens* και δευτερευόντως το *Quercus frainetto*. Στη σύνθεση, συμμετέχουν συχνά τα *Acer sempervirnes*, *Quercus coccifera*, *Spartium junceum*, *Carex flacca*, *Clinopodium vulgare*, *Trifolium stellatum*, *Asparagus acutifolius*, *Phlomis fruticosa*, *Erica arborea* κ.ά.

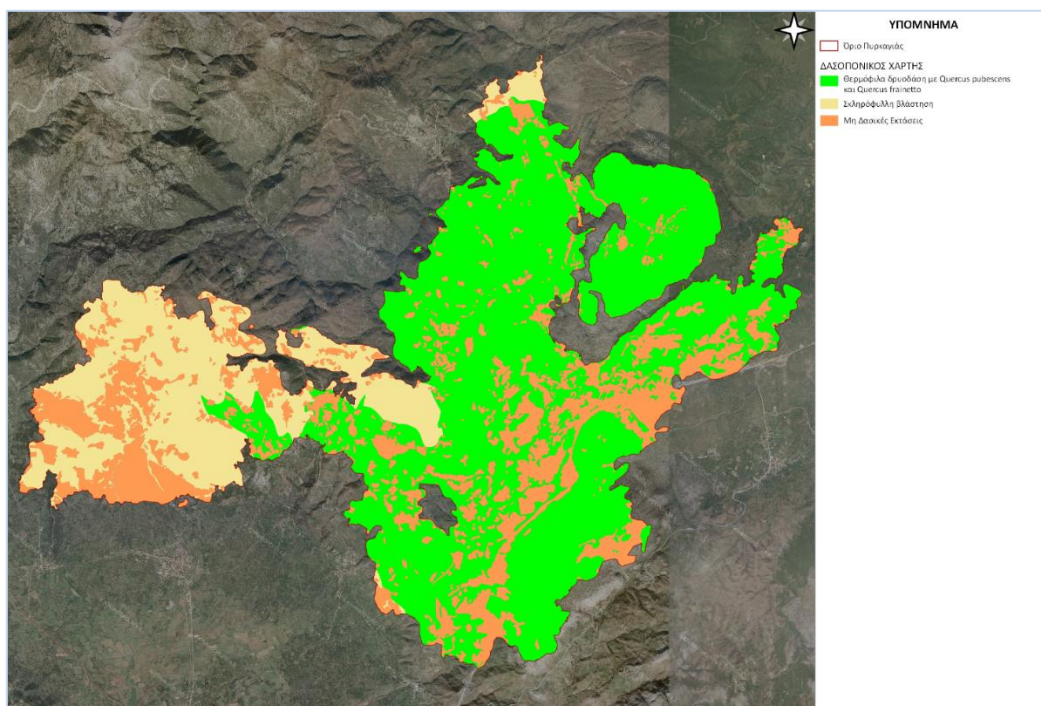
ii. Σκληρόφυλλη βλάστηση: αφορά κύρια μεταβατικές εκτάσεις, λιγότερο ή περισσότερο αδιαπέραστες, με αείφυλλα – σκληρόφυλλα είδη, κύρια ως αποτέλεσμα παλαιότερων πυρκαγιών, όπου δεν έχει επανεγκατασταθεί επαρκώς η φυσική βλάστηση. Αναμένονται να κυριαρχούν κατά θέσεις τα *Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, ενώ συχνά καταγράφονται τα *Olea europaea*, *Pyrus spinosa*, *Spartium junceum*, *Calicotome vilosa*, *Genista acanthoclada*, *Cistus criticus*, *Brachypodium retusum*, *Origanum vulgare*, *Teucrium capitatum*, *Trifolium* spp. κ.ά.

Η κατανομή των δασικών μονάδων βλάστησης στην περιοχή μελέτης αποτυπώνεται στον Πίνακα 5-43.

Πίνακας 5-89: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.

Μονάδα βλάστησης	Καμένη έκταση (ha)	Ποσοστό επί της συνολικής καμένης έκτασης (%)
Μη Δασικές Εκτάσεις	1.289,1	25,3
Θερμόφιλα δρυοδάση με <i>Quercus pubescens</i> και <i>Quercus frainetto</i>	2.878,0	56,4
Σκληρόφυλλη βλάστηση	937,1	18,4
Σύνολο	5.104,2	100,0

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Εικόνα 5.84: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας. (EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Παρατηρούμε, ότι στην περιοχή μελέτης δεν εντοπίστηκαν μονάδες βλάστησης μη προσαρμοσμένες στη φωτιά.

5.6.3.4 Καμένα δασικά οικοσυστήματα που έχουν ξανακαεί την τελευταία 20ετία

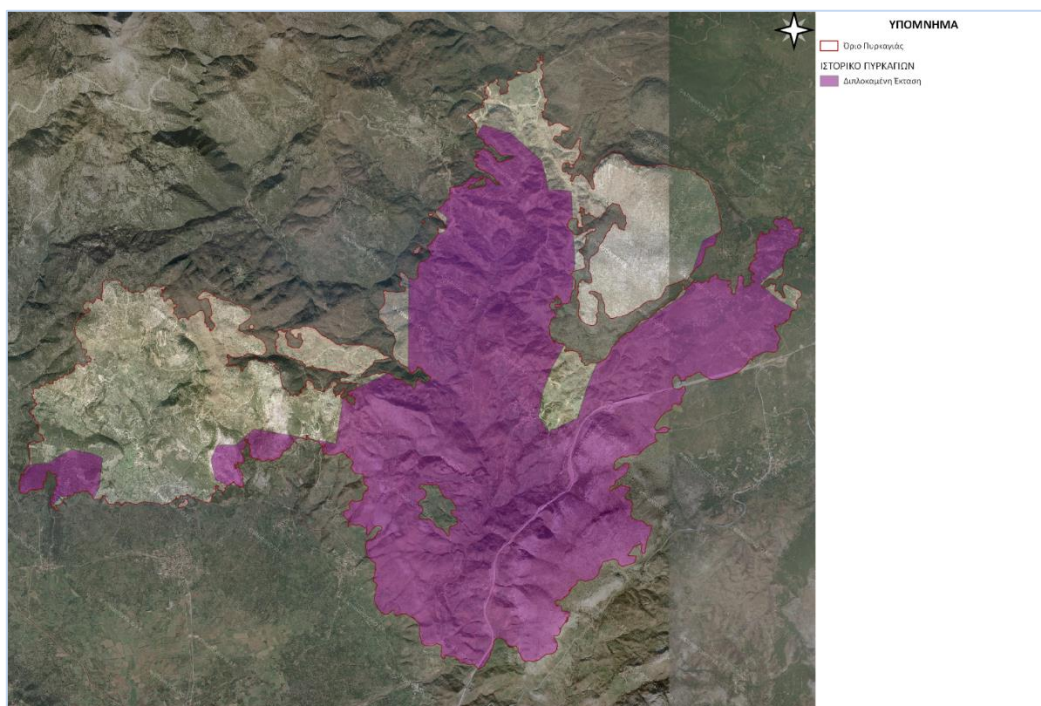
Σημαντική παράμετρος στον προσδιορισμό των μέτρων αποκατάστασης από πυρκαγιά κάθε φορά, επιπλέον της μονάδας δασικής βλάστησης που επλήγη είναι και το «ιστορικό» της έκτασης ενδιαφέροντος σε σχέση με της πυρκαγιές. Στην παρούσα μελέτη το χρονικό διάστημα που εξετάστηκε όσον αφορά αυτό το κριτήριο ήταν τα 20 έτη. Επομένως με τον όρο «διπλοκαμένη» έκταση αναφέρεται η έκταση που στα τελευταία 20 χρόνια έχει ξανακαεί τουλάχιστον μία ακόμα φορά.

Πίνακας 5-90: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.

Συνολική διπλοκαμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (ha)	Ποσοστό δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (%)
3.175,2	2.327,6	61,0

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Παρατηρούμε ότι μια σημαντική έκταση της περιοχής μελέτης έχει ξανακαεί την τελευταία 20ετία.

Εικόνα 5.85: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζονται οι ιστορικές πυρκαγιές που εντοπίστηκαν για την περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-91: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

Έτος πυρκαγιάς	Έκταση (ha)
2007	3.103,5
2008	71,8
2011	170,8

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.6.3.5 Προσδιορισμός καμένων εκτάσεων ευαίσθητων σε διαβρωτικά φαινόμενα ή υψηλό κίνδυνο υποβάθμισης

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζεται η κατανομή των κλίσεων του εδάφους στην περιοχή των καμένων εκτάσεων. Ειδικότερα έχουν οριστεί τέσσερα πεδία κλίσεων: 1) 0-25%, 2) 25-50%, 3) 50-100% και 4) 100+ στα οποία αντιστοιχίζονται οι εκτάσεις και τα ποσοστά των εδαφών που ανήκουν σ' αυτά. Παράλληλα επισυνάπτονται εικόνες από τους χάρτες εκθέσεων και υψομέτρων στην περιοχή μελέτης.

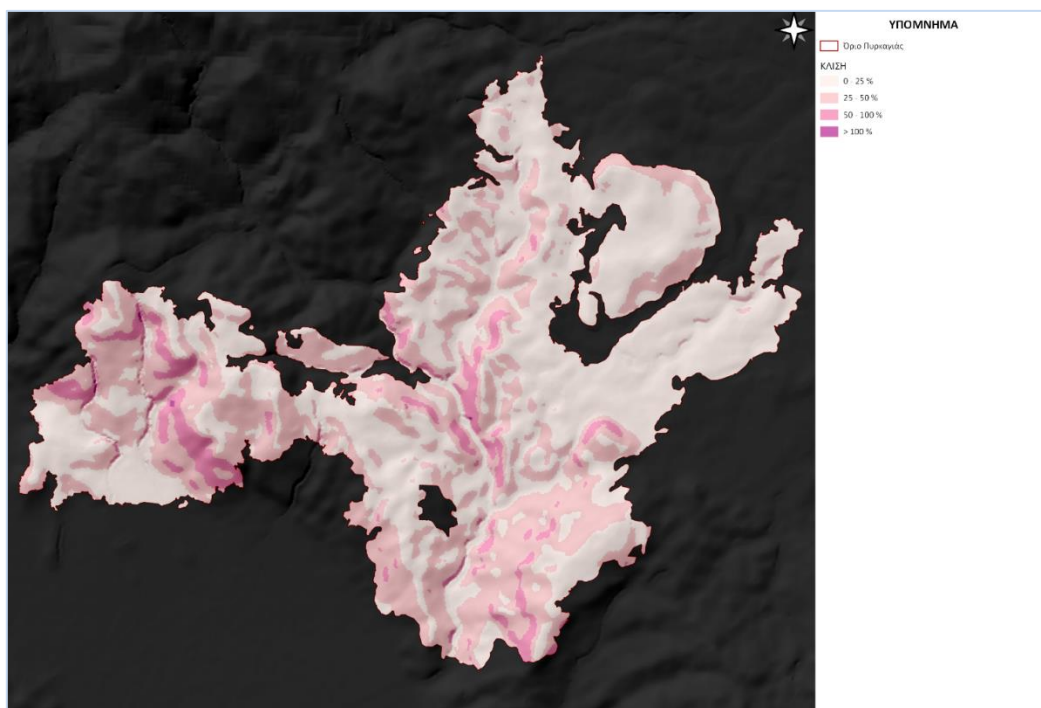
Πίνακας 5-92: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

Κλίση εδάφους (%)	Έκταση (ha)	Ποσοστό (%)
0-25	2.917,9	57,2

Μελέτη χαρτογραφικής αποτύπωσης περιοχών που επηρεάστηκαν από τις δασικές πυρκαγιές της αντιπυρικής περιόδου 2021

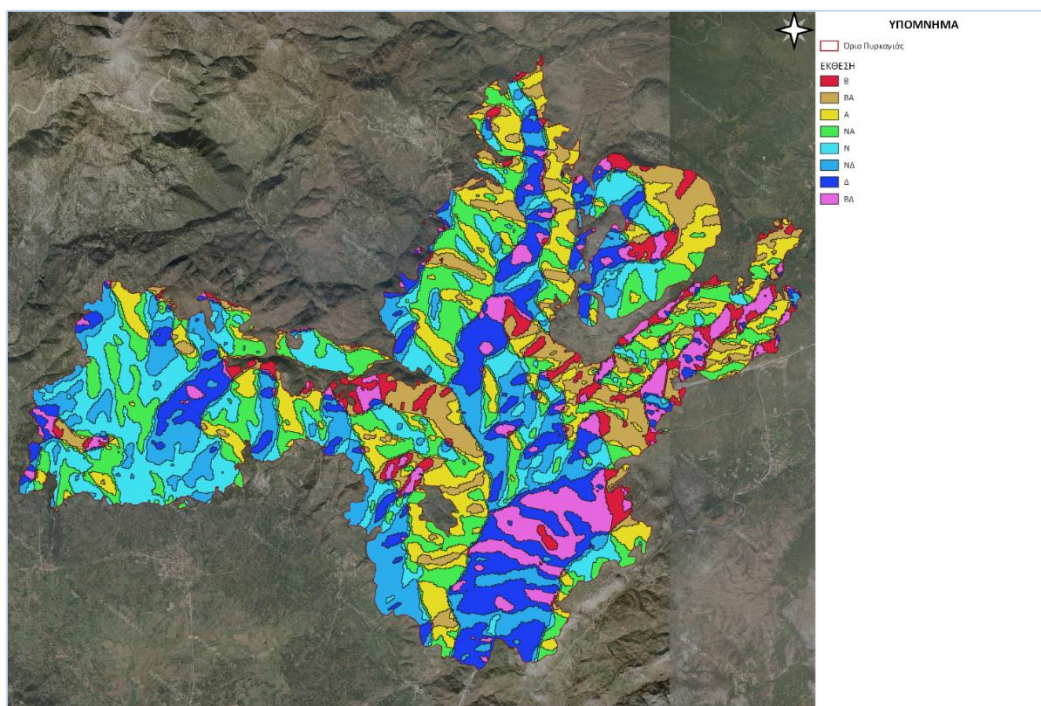
25-50	1.868,5	36,6
50-100	316,0	6,2
100+	1,8	0,0

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

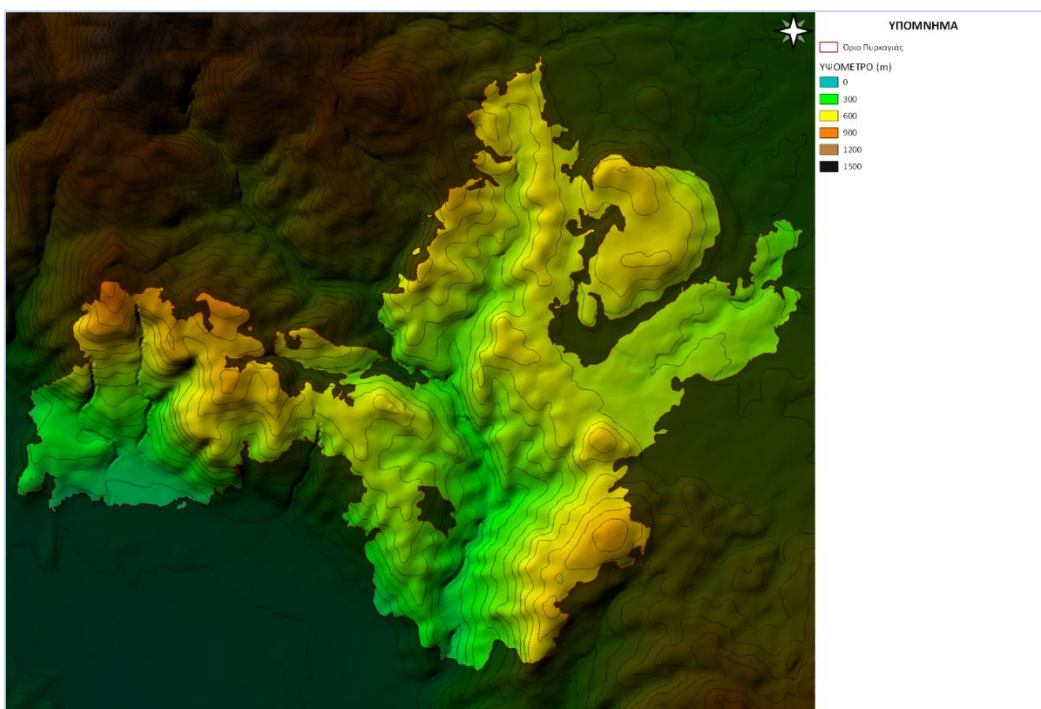

Εικόνα 5.86: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.87: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.
(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

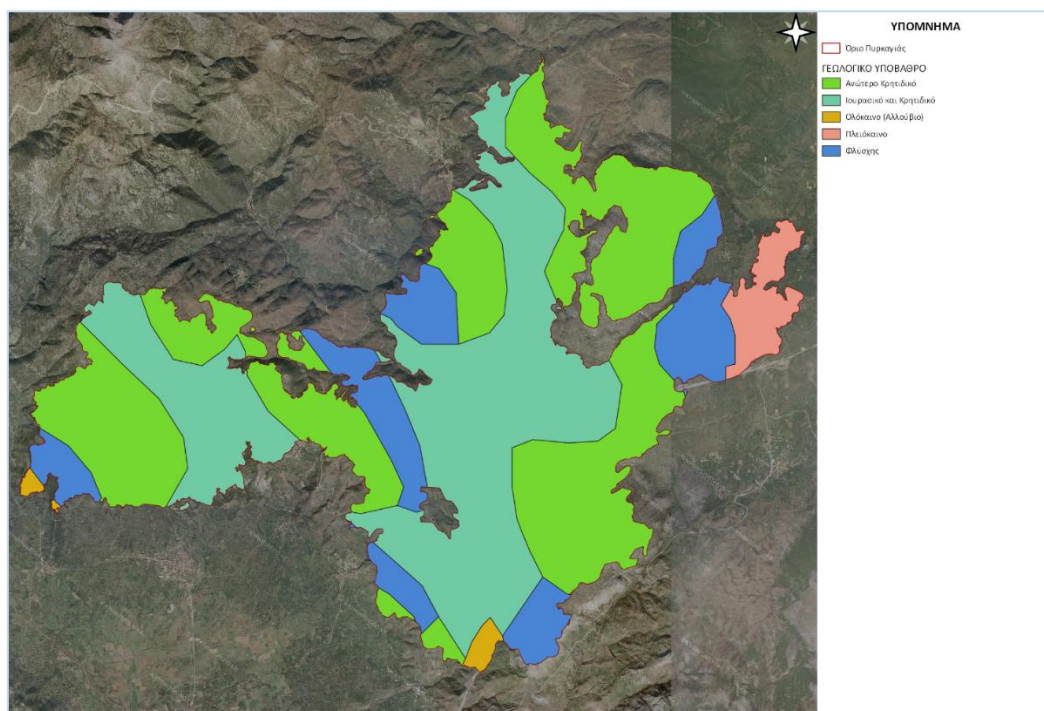
Εικόνα 5.88: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.
(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον παρακάτω πίνακα καταγράφεται το γεωλογικό υπόβαθρο των καμένων εκτάσεων, σύμφωνα με τον γεωλογικό χάρτη της Ελλάδας (ΙΓΜΕ). Ειδικότερα παρουσιάζονται οι επιμέρους επιφάνειες που καταλαμβάνουν οι γεωλογικοί σχηματισμοί στα όρια των καμένων εκτάσεων.

Πίνακας 5-93: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

Γεωλογικό υπόβαθρο	Συνολική έκταση (ha)
Ανώτερο Κρητιδικό - c2	2.212,2
Ιουρασικό και Κρητιδικό - jc	1.921,1
Ολόκαινο (Αλλούβιο) - al	43,5
Πλειόκαινο - p	171,6
Φλύσχης - fo	755,7

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.89: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.
(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.6.4 Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων

Υπάρχουσα κατάσταση

- Το μεγαλύτερο ποσοστό της έκτασης που κάηκε είναι δασική (3.815,1 εκτάρια ήτοι 74,7% δασικών οικοσυστημάτων επί της συνολικής καμένης έκτασης)
- Οι τύποι δασικών οικοσυστημάτων που κάηκαν είναι: 1) Θερμόφιλα δρυοδάση με *Quercus pubescens* και *Quercus frainetto*, 2) Σκληρόφυλλη βλάστηση
- Δεν υπάρχουν καμένα δασικά οικοσυστήματα μη προσαρμοσμένα στη φωτιά
- Το μεγαλύτερο ποσοστό της καμένης έκτασης είναι διπλοκαμένες εκτάσεις (που έχουν ξανακαεί εντός της τελευταίας 20-ετίας), οι οποίες αφορούν είτε καμένα θερμόφιλα δρυοδάση με *Quercus pubescens* και *Quercus frainetto*, είτε καμένα οικοσυστήματα σκληρόφυλλης βλάστησης αειφύλλων πλατυφύλλων ειδών

Προτάσεις αποκατάστασης

- Άμεσες θεσμικές ενέργειες μεταπυρικής αποκατάστασης, όπως για παράδειγμα απόληψη καμένου ξυλώδους όγκου, αντιδιαβρωτικά έργα ενώ επιβάλλεται η άμεση κήρυξη όλων των καμένων δασικών οικοσυστημάτων ως αναδασωτέες εκτάσεις, και η αποτελεσματική προστασία τους
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών στις εκτάσεις αειφύλλων πλατυφύλλων ειδών
- Προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία σε όλη την έκταση των καμένων δασικών οικοσυστημάτων, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση
- Εφαρμογή προγράμματος πλήρους παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία

Ακολουθεί τεκμηρίωση και αναλυτική περιγραφή της μεθόδου μεταπυρικής αποκατάστασης ανά τύπο οικοσυστήματος, για όλες τις περιπτώσεις των καμένων δασικών οικοσυστημάτων.

5.6.4.1 Οικοσυστήματα της 1ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Θερμόφιλα δρυοδάση με *Quercus pubescens* και *Quercus frainetto*

Τα θερμόφιλα δάση δρυός χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία φυλλοβόλων πλατυφύλλων δρυών, δενδρώδους μορφής, κυρίως των ειδών *Quercus pubescens* και *Quercus frainetto*, σε αμιγή μορφή ή σε μίξη μεταξύ τους ή με την σποραδική παρουσία διαφόρων άλλων ειδών, όπως φράξος (*Fraxinus ornus*), γάβρος (*Carpinus orientalis*), οστράα (*Ostrya carpinifolia*), πουρνάρι (*Quercus coccifera*), σφενδάμι (*Acer species*), κλπ.

Όλα τα είδη δρυός που συνθέτουν την κυρίαρχη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων, αλλά και τα υπόλοιπα είδη που συμμετέχουν, διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα είτε από τα καμένα πρέμνα είτε από τις ρίζες. Σε γενικές γραμμές, ερευνητικά αποτελέσματα έδειξαν ότι δρυοδάση με 400–600 άτομα στο εκτάριο, που κάηκαν, μπόρεσαν να επιτύχουν πλήρη επαναδημιουργία του δάσους. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα με σχετικά ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Σκληρόφυλλη βλάστηση

Τα οικοσυστήματα αυτά χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία αειφύλλων πλατυφύλλων δασικών ειδών, δενδρώδους ή θαμνώδους μορφής όπως τα είδη: πουρνάρι (*Quercus coccifera*), σχίνος (*Pistacia lentiscus*), φιλλυρέα (*Phillyrea latifolia*), κουμαριά (*Arbutus species*), κλπ.

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Quercus coccifera*, *Pistacia lentiscus*, *Arbutus species*, κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα και μπορούν να αναβλαστήσουν από οφθαλμούς των καμένων πρέμνων αλλά και από τις ρίζες. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα σε ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η ικανότητα αναβλάστησης μειώνεται σημαντικά μετά από ένα δεύτερο συμβάν πυρκαγιάς, εάν συμβεί αυτό μέσα σε 5 χρόνια από την πρώτη πυρκαγιά, λόγω της προοδευτικής καταστροφής και εξάντλησης του αριθμού των οφθαλμών και των αποθηκευμένων θρεπτικών ουσιών (stored resources). Επιπλέον οι πυρκαγιές στο τέλος του καλοκαιριού είναι χειρότερες για αυτά τα οικοσυστήματα, σε σχέση με αυτές που λαμβάνουν χώρα στις αρχές του καλοκαιριού, διότι η αναβλάστηση είναι λιγότερο έντονη στα τέλη του καλοκαιριού, λόγω της κατανομής των θρεπτικών στοιχείων στο δέντρο.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.

- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων καθώς η παραβλάστηση των αειφύλλων πλατυφύλλων ειδών ξεκινάει πολύ νωρίς, και συνήθως είναι ικανή για την αποτροπή της επιφανειακής διάβρωσης και της δημιουργίας πλημμυρικών φαινομένων. Ταυτόχρονα η κατασκευή των έργων έχει ως αποτέλεσμα την μείωση των παραβλαστημάτων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

5.6.4.2 Οικοσυστήματα της 2ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που δεν έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δεν υπάρχουν τέτοια οικοσυστήματα εντός της καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

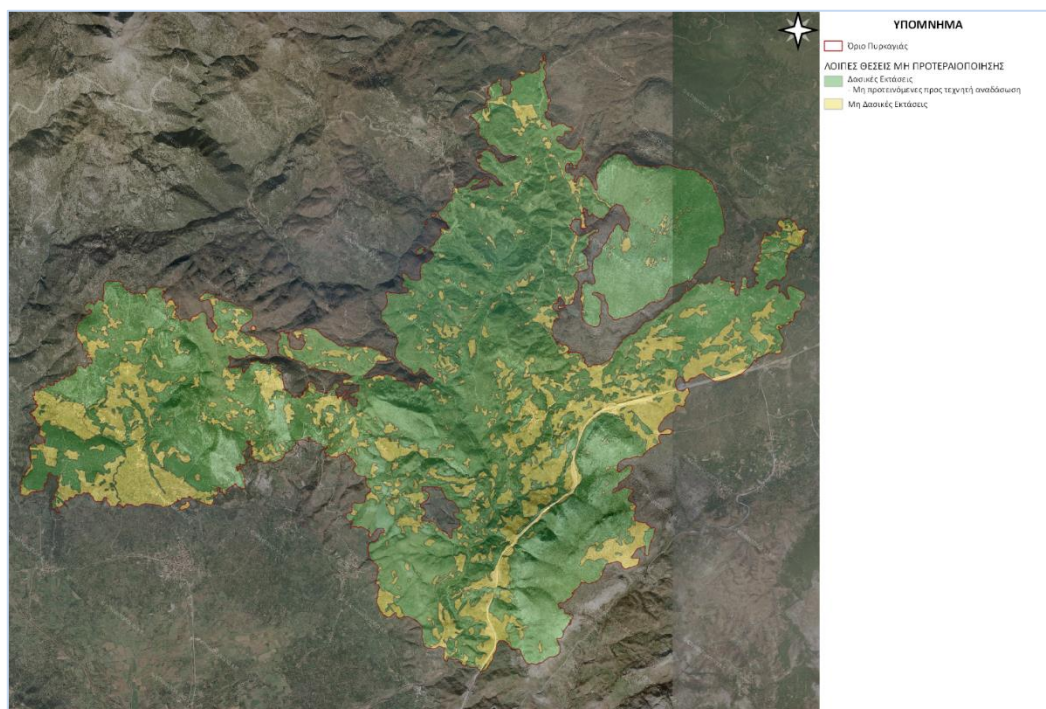
Η σύνοψη των επί μέρους εκτάσεων σε σχέση με τις εργασίες μεταπυρικής αποκατάστασης σύμφωνα με την ανάλυση που έγινε σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται παρακάτω.

Πίνακας 5-94: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάσταση περιοχής Μεσσηνίας-Αρκαδίας.

Κύρια κατηγορία	Υποκατηγορία	Έκταση (ha)
Προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Είδος μη προσαρμοσμένο στη φωτιά	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και < 50 κλίσεις	-
	Μη διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	-
Σύνολο		-
Μη προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Δασικές Εκτάσεις - Μη προτεινόμενες για αναδάσωση	3.815,1
	Μη Δασικές Εκτάσεις	1.289,1
Σύνολο		5.104,2

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Στην εικόνα παρακάτω αποτυπώνονται οι εκτάσεις βάσει της προτεραιοποίησης για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης κατόπιν της ανάλυσης που προηγήθηκε και βάσει της μεθοδολογικής προσέγγισης που ακολουθήθηκε.

Εικόνα 5.90: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Μεσσηνίας-Αρκαδίας
(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Σημειώνεται ότι για την ολοκληρωμένη ανάλυση των επιπτώσεων της πυρκαγιάς κάθε φορά, καθώς επίσης και για τον ακριβή προσδιορισμό των συγκεκριμένων δράσεων αποκατάστασης, τόσο όσον αφορά στον τύπο των δράσεων αλλά και στο εύρος και στην χωροθέτησή τους, απαιτείται έλεγχος και επιβεβαίωση με αυτοψίες πεδίου, οι οποίες αναμένεται να λάβουν χώρα στις αντίστοιχες μελέτες εφαρμογής, όπως οι μελέτες αναδάσωσης, αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων. Η παρούσα μελέτη παρουσιάζει ενδεικτικές θέσεις προς αποκατάσταση με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Οι ακριβείς θέσεις αποκατάστασης θα πρέπει να επιβεβαιώνονται και προσδιορίζονται επί του πεδίου.

5.7 Περιοχή Ανατολικής Μάνης

5.7.1 Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή

Οι καμένες εκτάσεις στην περιοχή Ανατολικής Μάνης καλύπτουν μία επιφάνεια που ανέρχεται σε 10.425,9 ha, η οποία κατανέμεται κατά: 83,7% (8.725,6 ha) στη Δημοτική Ενότητα (ΔΕ) Γυθείου, 3,6% (374,6 ha) στη ΔΕ Οιτύλου, 12,7% (1.323,4 ha) στη ΔΕ Σμύνους, και 0,0% (2,4 ha) στη ΔΕ Λεύκτρου. Όσον αφορά τα ποσοστά των καμένων περιοχών επί του συνόλου των εκτάσεων εντός των διοικητικών ορίων των Δημοτικών Ενοτήτων, προσδιορίζονται στο 44,3% της Δημοτικής Ενότητας Γυθείου, στο 1,7% της Δημοτικής Ενότητας Οιτύλου, στο 14,0% της Δημοτικής Ενότητας Σμύνους και στο 0,0% της Δημοτικής Ενότητας Λεύκτρου.

Οι Δημοτικές Ενότητες Γυθείου, Οιτύλου και Σμύνους υπάγονται διοικητικά στον Δήμο Ανατολικής Μάνης, ο οποίος με τη σειρά του ανήκει στην Περιφερειακή Ενότητα Λακωνίας της Περιφέρειας Πελοποννήσου. Σχετικά με τη Δημοτική Ενότητα Λεύκτρου υπάγεται διοικητικά στον Δήμο Δυτικής Μάνης, που ανήκει στην Περιφερειακή Ενότητα Μεσσηνίας της Περιφέρειας Πελοποννήσου.

Στον Πίνακα 5-95 παρουσιάζεται η διοικητική υπαγωγή των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Ανατολικής Μάνης.

Πίνακας 5-95: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Ανατολικής Μάνης.

Περιφέρεια	Περιφερειακή ενότητα	Δήμος	Δημοτική Ενότητα	Καμένες εκτάσεις (ha)
Πελοποννήσου	Λακωνίας	Ανατολικής Μάνης	Γυθείου	8.725,6
Πελοποννήσου	Λακωνίας	Ανατολικής Μάνης	Οιτύλου	374,6
Πελοποννήσου	Λακωνίας	Ανατολικής Μάνης	Σμύνους	1.323,4
Πελοποννήσου	Μεσσηνίας	Δυτικής Μάνης	Λεύκτρου	2,4

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, ΙΠΣΕΚΑ)

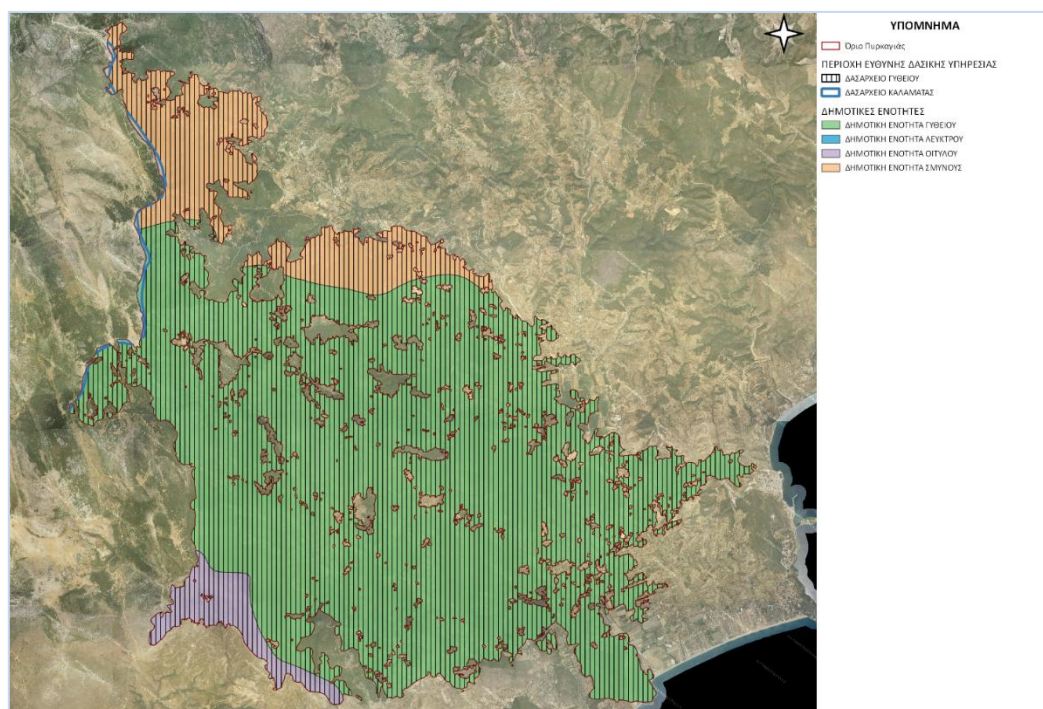
Αντίστοιχα οι καμένες εκτάσεις της περιοχής Ανατολικής Μάνης κατανέμονται στην επικράτεια των Δασαρχείων Γυθείου και Καλαμάτας. Σημειώνεται ότι το Δασαρχείο Γυθείου υπάγεται στη Διεύθυνση Δασών (ΔΔ) Λακωνίας και το Δασαρχείο Καλαμάτας στη ΔΔ Μεσσηνίας. Στον Πίνακα 5-96 παρουσιάζεται η κατανομή των καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία και διαπιστώνεται ότι η μεγαλύτερη επιφάνεια των καμένων εκτάσεων (99,4%) ανήκει στην επικράτεια του Δασαρχείου Γυθείου.

Πίνακας 5-96: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.

Διεύθυνση Δασών	Δασαρχείο	Καμένες εκτάσεις (ha)	Ποσοστά καμένων εκτάσεων (%)
Λακωνίας	Γυθείου	10.363,2	99,4
Μεσσηνίας	Καλαμάτας	62,7	0,6
Σύνολα:		10.425,9	100,0

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, ΙΠΣΕΚΑ)

Στην Εικόνα 5.91 παρουσιάζονται τα όρια της περιοχής μελέτης, καθώς και τα όρια ευθύνης των Δασικών Υπηρεσιών και Δημοτικών Ενοτήτων.

Εικόνα 5.91: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Ανατολικής Μάνης. (Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Λακωνίας, ΠΣΕΚΑ)

5.7.2 Κλίμα

5.7.2.1 Μετεωρολογικά δεδομένα

Ο πλησιέστερος στην περιοχή Ανατολικής Μάνης μετεωρολογικός σταθμός της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (ΕΜΥ), από τον οποίο υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα βρίσκεται στην περιοχή Καλαμάτας, από τον οποίο εξάγονται συμπεράσματα για την περιοχή Ανατολικής Μάνης. Στον Πίνακα 5-97 καταγράφονται τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά του μετεωρολογικού σταθμού. Η χρονική περίοδος των διαθέσιμων δεδομένων είναι 1971-2010.

Πίνακας 5-97: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Καλαμάτας.

Παράμετροι	Τιμές παραμέτρων
Γεωγραφικό μήκος (Lon):	22,02
Γεωγραφικό πλάτος (Lat):	37,07
Ύψος (alt):	6
Περιφέρεια:	Πελοπόννησος

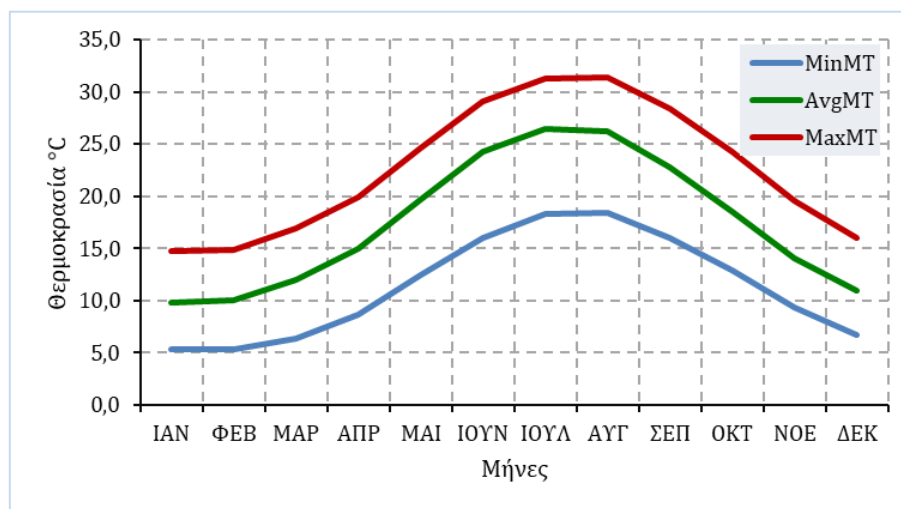
(Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-98 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.92 παρουσιάζονται τα δεδομένα της θερμοκρασίας. Ειδικότερα παρουσιάζονται η ελάχιστη (MinMT), η μέση (AvgMT) και η μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία (MaxMT).

Πίνακας 5-98: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.

T(°C)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
MinMT	5,4	5,3	6,4	8,7	12,4	16,0	18,3	18,4	16,0	12,9	9,4	6,7
AvgMT	9,8	10,1	12,0	15,0	19,7	24,3	26,5	26,2	22,8	18,5	14,1	11,0
MaxMT	14,7	14,9	16,9	19,9	24,6	29,1	31,3	31,4	28,4	24,3	19,6	16,0

(Πηγή: EMY)

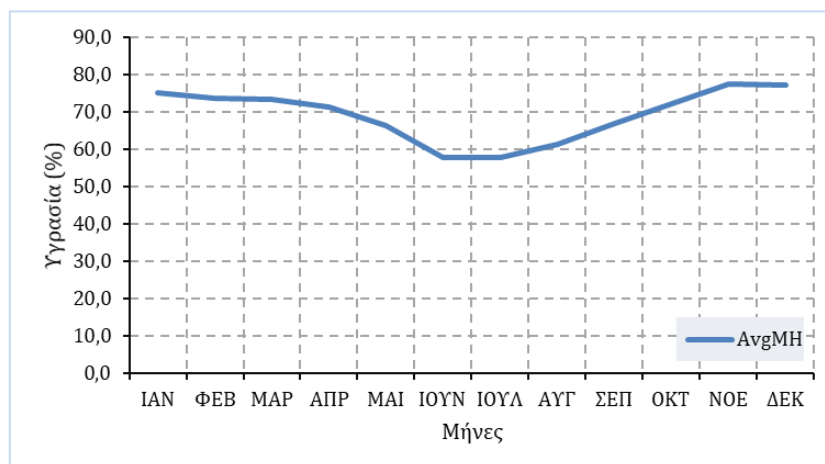
Εικόνα 5.92: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Ανατολικής Μάνης. (Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-99 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.93 παρουσιάζονται τα δεδομένα της μέσης μηνιαίας υγρασίας (AvgMH) για την περιοχή της Καλαμάτας.

Πίνακας 5-99: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Ανατολικής Μάνης.

H(%)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMH	75,0	73,5	73,3	71,3	66,3	57,7	57,8	61,3	66,8	72,1	77,6	77,3

(Πηγή: EMY)

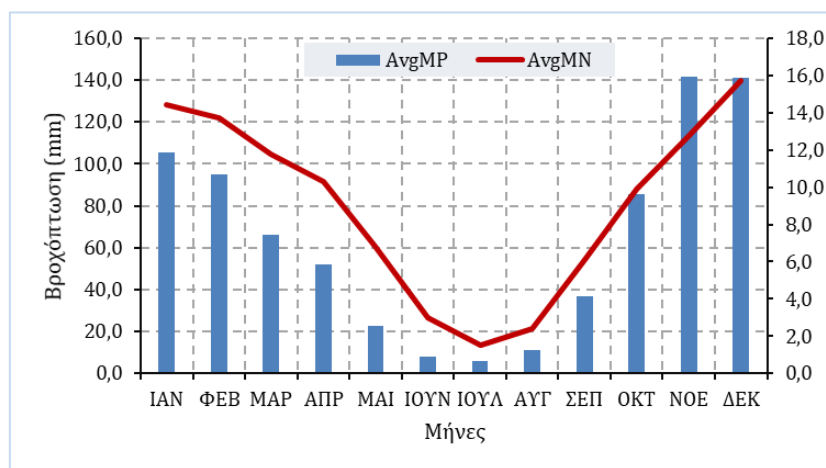
Εικόνα 5.93: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Ανατολικής Μάνης. (Πηγή: EMY)

Στον παρακάτω Πίνακας 5-100 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.94 παρουσιάζονται το μέσο μηνιαίο ύψος υετού (AvgMP) και ο μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού (AvgMN).

Πίνακας 5-100: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.

P(mm)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	105,6	95,0	66,3	51,9	22,8	7,8	6,0	10,9	36,7	85,7	141,7	141,2
AvgMN	14,4	13,7	11,8	10,3	6,8	3,0	1,5	2,4	6,1	9,9	12,8	15,7

(Πηγή: EMY)

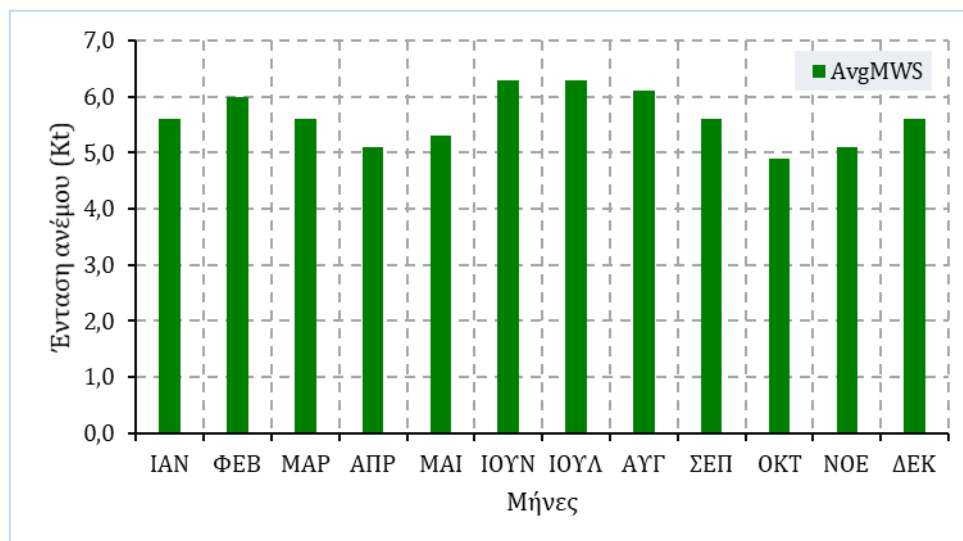
Εικόνα 5.94: Γράφημα υετού για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακας 5-101 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.95 παρουσιάζονται η επικρατούσα διεύθυνση ανέμου (DWD) και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου (AvgMWS).

Πίνακας 5-101: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.

W(Kt)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
DWD	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B
AvgMWS	5,6	6,0	5,6	5,1	5,3	6,3	6,3	6,1	5,6	4,9	5,1	5,6

(Πηγή: EMY)

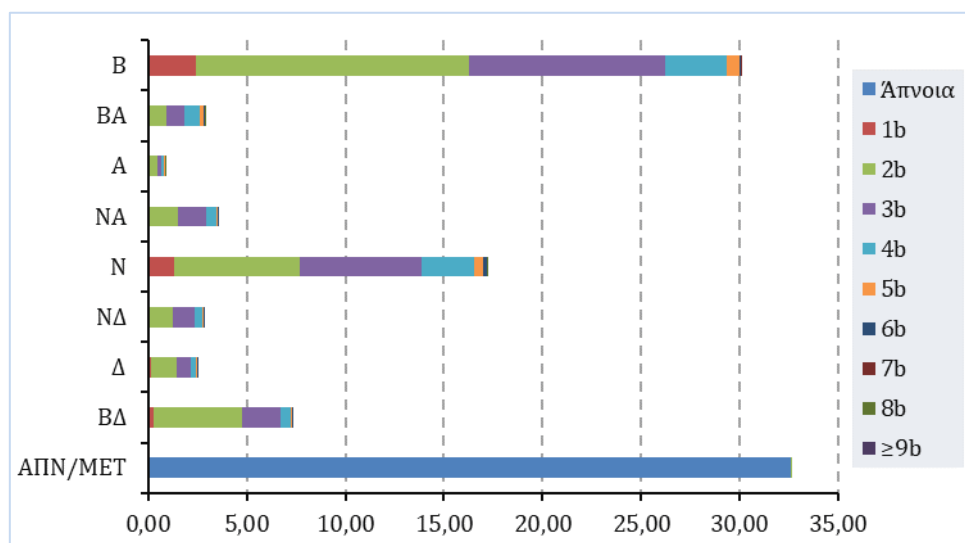
Εικόνα 5.95: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Ανατολικής Μάνης. (Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-102 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.96 παρουσιάζονται οι ετήσιες συχνότητες ανέμου εκφρασμένες σε ποσοστά (%).

Πίνακας 5-102: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.

W(%)	ΑΠΝ/ΜΕΤ	ΒΔ	Δ	ΝΔ	Ν	ΝΑ	Α	ΒΑ	Β
Άπνοια	32,58								
1b	0,00	0,26	0,11	0,05	1,31	0,04	0,04	0,07	2,44
2b	0,01	4,51	1,34	1,18	6,35	1,46	0,43	0,83	13,85
3b	0,00	1,91	0,69	1,15	6,18	1,45	0,22	0,96	9,93
4b	0,00	0,52	0,26	0,39	2,69	0,51	0,12	0,72	3,15
5b	0,00	0,10	0,06	0,05	0,46	0,08	0,04	0,22	0,62
6b	0,00	0,02	0,01	0,01	0,18	0,03	0,02	0,07	0,10
7b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,04	0,00	0,01	0,02	0,01
8b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,02	0,00	0,01	0,01	0,00
≥9b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

(Πηγή: ΕΜΥ)

Εικόνα 5.96: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμων για την περιοχή Ανατολικής Μάνης. (Πηγή: ΕΜΥ)

5.7.2.2 Κλιματική κατάταξη κατά Köppen

Σύμφωνα λοιπόν με τα δεδομένα του πλησιέστερου μετεωρολογικού σταθμού, στην περιοχή μελέτης η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 26,5°C) είναι μεγαλύτερη από 18°C και η μέση θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα (Ιανουάριος, 9,8°C) βρίσκεται μεταξύ 0°C και 18°C. Επομένως σύμφωνα με την κλιματική κατάταξη κατά Köppen (Kottek et al., 2006) το κλίμα της περιοχής μελέτης ανήκει στον κλιματικό τύπο C, δηλαδή εύκρατο κλίμα (μεσόθερμο). Πρόσθετα η βροχή του ξηρότερου μήνα (Ιούλιος, 6,0 mm) είναι μικρότερη από 30 mm και ταυτόχρονα μικρότερη από το 1/3 της βροχής του υγρότερου μήνα (Νοέμβριος, 141,7/3 = 47,2 mm). Επομένως το δεύτερο γράμμα στην κατάταξη του κλίματος είναι s και ο κλιματικός τύπος αντιστοιχεί σε Cs, δηλαδή σε μεσογειακά κλίματα. Τέλος η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 26,5°C) είναι μεγαλύτερη από 22°C και κατά συνέπεια το τρίτο γράμμα στον κλιματικό τύπο είναι a, που διαμορφώνεται τελικά (κατά Köppen) σε **Csa** και αφορά κατεξοχήν μεσογειακό κλίμα.

5.7.2.3 Ομβροθερμικό διάγραμμα

Οι Gaussen και Begnouls έχουν απεικονίσει σε ένα διάγραμμα, που καλείται «Ομβροθερμικό διάγραμμα», την πορεία μήνα προς μήνα της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας σε °C και του μέσου μηνιαίου ύψους βροχής σε mm. Το διάγραμμα αυτό έχει στην τετμημένη του τους μήνες του έτους, στην αριστερή τεταγμένη τη μηνιαία βροχόπτωση P σε mm και στη δεξιά τεταγμένη τη μέση μηνιαία θερμοκρασία T σε °C σε κλίμακα διπλάσια των βροχοπτώσεων, δηλαδή P=2T.

Με την ένωση των σημείων της μηνιαίας βροχόπτωσης προκύπτει η καμπύλη βροχοπτώσεων και με την ένωση των σημείων της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας προκύπτει η καμπύλη των θερμοκρασιών. Η ξηροθερμική περίοδος αντιστοιχεί στην περίοδο που οι τιμές θερμοκρασίας, υπερβαίνουν το ήμισυ της βροχόπτωσης (P=2T) και στο ομβροθερμικό διάγραμμα αντιστοιχεί στο τμήμα που η καμπύλη των βροχοπτώσεων διέρχεται κάτω από την καμπύλη των θερμοκρασιών τότε έχουμε P<2T.

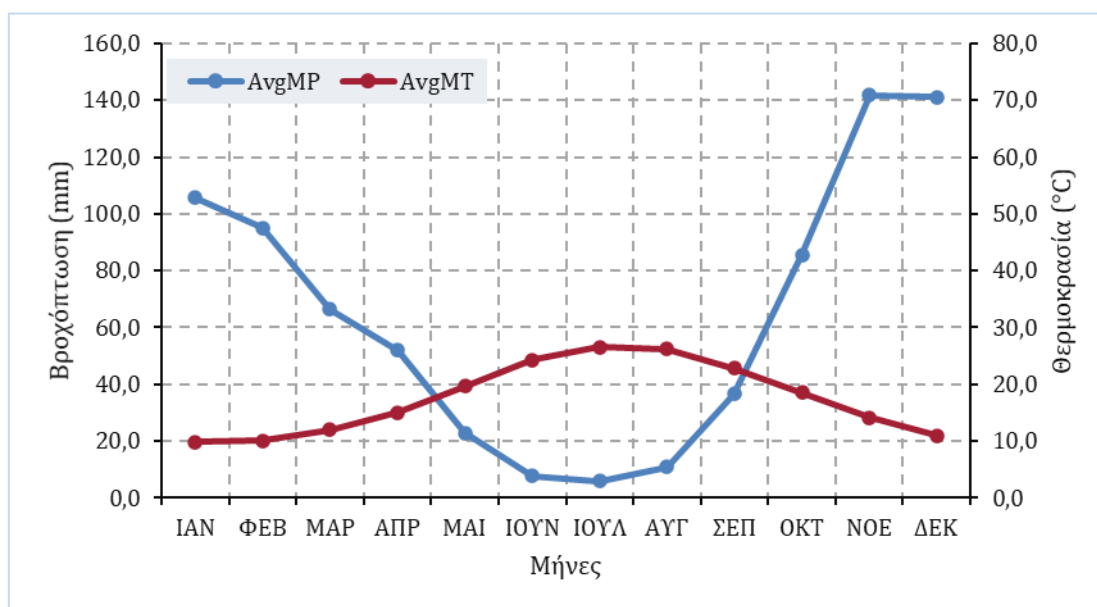
Η επιφάνεια που περικλείεται από τις δύο αυτές καμπύλες μεταξύ των δύο σημείων τομής τους (P=2T) δείχνει τη διάρκεια και την ένταση της ξηράς περιόδου. Αυτό δικαιολογείται, γιατί αν θεωρηθούν οι βροχοπτώσεις στο υδατικό ισοζύγιο ως κέρδος, τότε οι θερμοκρασίες εμμέσως εκφράζουν τις απώλειες από την εξάτμιση και τη διαπνοή. Όσο υψηλότερες είναι οι θερμοκρασίες, τόσο υψηλότερες είναι η εξάτμιση και η διαπνοή. Γενικά το ομβροθερμικό διάγραμμα στο εύκρατο κλίμα χαρακτηρίζεται από υψηλές θερμοκρασίες και χαμηλή βροχοπτώση κατά τη θερινή περίοδο, ενώ το αντίθετο παρατηρείται κατά τη χειμερινή περίοδο.

Στον Πίνακα 5-103 καταγράφονται η μέση μηνιαία βροχοπτώση (AvgMP) και η μέση μηνιαία θερμοκρασία (AvgMT), που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία του ομβροθερμικού διαγράμματος στην Εικόνα 5.97. Από το ομβροθερμικό διάγραμμα προκύπτει μακρά ξηροθερμική περίοδος που ξεκινά περίπου στα μέσα Απριλίου και φτάνει μέχρι περίπου στα μέσα Σεπτεμβρίου.

Πίνακας 5-103: Μέση μηνιαία βροχοπτώση και θερμοκρασία για την περιοχή Ανατολικής Μάνης.

W	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	105,6	95,0	66,3	51,9	22,8	7,8	6,0	10,9	36,7	85,7	141,7	141,2
AvgMT	9,8	10,1	12,0	15,0	19,7	24,3	26,5	26,2	22,8	18,5	14,1	11,0

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.97: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Ανατολικής Μάνης. (Πηγή: EMY)

5.7.3 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Ανατολικής Μάνης

5.7.3.1 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις αντιπυρικής περιόδου 2021

Όπως αναφέρθηκε στην ενότητα με τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την αποτύπωση των καμένων δασικών εκτάσεων, ένα από τα πρώτα βήματα ήταν η οριοθέτησή τους βάσει της πληροφορίας των αναρτημένων και κυρωμένων δασικών χαρτών. Με αυτόν τον τρόπο, σε πρώτο στάδιο

οριοθετήθηκαν οι εκτάσεις εκείνες που παρουσιάζουν δασικό ενδιαφέρον εντός της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

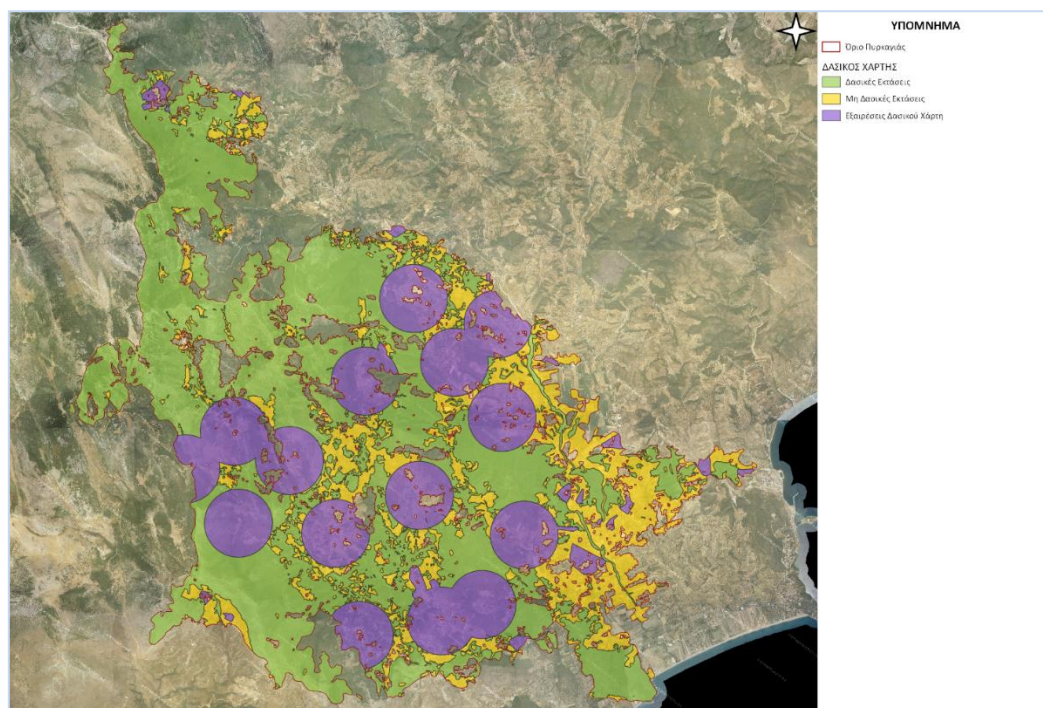
Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζεται η εκτίμηση της συνολικής έκτασης που κάηκε καθώς επίσης και το ποσοστό των δασικών εκτάσεων εντός της περιοχής μελέτης.

Πίνακας 5-104: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ανατολικής Μάνης όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.

Δασική Υπηρεσία	Συνολική καμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων (ha)	Ποσοστό καμένων δασών και δασικών εκτάσεων (%)
Δασαρχείο Γυθείου	10.363,2	5.465,9	52,7
Δασαρχείο Καλαμάτας	62,7	62,5	99,7

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Από τα ανωτέρω στοιχεία, παρατηρούμε ότι στην περίπτωση της περιοχής ευθύνης του Δασαρχείου Γυθείου περίπου το ήμισυ της καμένης έκτασης ήταν δασικές εκτάσεις ενώ στην περίπτωση του Δασαρχείου Καλαμάτας σχεδόν ολόκληρη η καμένη έκταση εντός της περιοχής ευθύνης ήταν δασικές εκτάσεις.

Εικόνα 5.98: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ανατολικής Μάνης όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.7.3.2 Προστατευόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000

Το βόρειο, βορειοδυτικό τμήμα της εξεταζόμενης δασικής πυρκαγιάς, βρίσκεται εντός της Ειδικής Ζώνης Διατήρησης του Δικτύου Natura 2000 «Όρος Ταΰγετος, Σπήλαιο Τραχήλας, Απήλαιο Βασιινίδι», με κωδικό με κωδικό GR2550006. Από την πυρκαγιά επλήγη έκταση της προστατευόμενης περιοχής ίση με 2.417,7 ha, δηλαδή ποσοστό 4,5 % του συνόλου της προστατευόμενης περιοχής. Σύμφωνα με τη χαρτογράφηση των τύπων οικοτόπων του δικτύου Natura 2000, οι φυσικοί τύποι οικοτόπων που επλήγησαν από την πυρκαγιά είναι οι εξής: «Garrigues της Ανατολικής Μεσογείου» (Κωδικός Natura 2000: 5340), «Φρύγανα από *Sarcopoterium spinosum*» (Κωδικός Natura 2000: 5420), «Παννονικά-Βαλκανικά δάση δρυός» (Κωδικός Natura 2000: 91M0), «Δάση με *Quercus ilex* ή/και *Quercus rotundifolia*» (Κωδικός Natura 2000: 9340), «Δάση ελληνικής Ελάτης (*Abies cephalonica*)» (Κωδικός Natura 2000: 951B).

5.7.3.3 Τύποι οικοσυστημάτων και δασικές μονάδες βλάστησης

Βάσει του διαθέσιμου υλικού και κατόπιν της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε, όπως αυτή περιγράφηκε στο αντίστοιχο κεφάλαιο, εντοπίστηκαν και οριοθετήθηκαν οι δασικές μονάδες εντός των περιοχών που χαρακτηρίστηκαν ως δάση και δασικές εκτάσεις. Δημιουργήθηκε πρακτικά ο δασοπονικός χάρτης της περιοχής μελέτης.

Συνεπώς, στις εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά, καταγράφονται οι εξής φυσικές μονάδες βλάστησης:

i. Δάση με *Abies cephalonica*: αφορά στα ελατοδάση της περιοχής μελέτης με κεφαλληνιακή ελάτη (*Abies cephalonica*), με υπόροφο από *Quercus coccifera*, *Juniperus oxycedrus*, *Pteridium aquilinum*, *Phillyrea latifolia* και πιο σπάνια *Crataegus monogyna*. Με σημαντική κάλυψη αναμένονται τα *Silene italica*, *Brachypodium retusum*, *Brachypodium sylvaticum*, *Campanula spatulata*, *Carex flacca*, *Crepis fraasii*, *Doronicum orientale*, *Festuca jeanpertii*, *Hedera helix*, *Luzula forsteri*, *Galium rotundifolium*, *Cyclamen hederifolium* κ.ά.

ii. Δάση με *Quercus coccifera*: αφορά εκτάσεις με κυρίαρχο το πουρνάρι (*Quercus coccifera*). Αναμένεται να συμμετέχουν τα *Phillyrea latifolia*, *Brachypodium retusum*, *Asparagus acutifolius*, *Smilax aspera*, *Hypericum empetrifolium*, *Acer sempervirens* κ.ά.

iii. Θερμόφιλα δρυοδάση με *Quercus pubescens* και *Quercus frainetto*: αφορά δασικές εκτάσεις με δρυ, με κυρίαρχο το *Quercus pubescens* και δευτερευόντως το *Quercus frainetto*. Στη σύνθεση, αναμένεται να συμμετέχουν συχνά τα *Acer sempervirens*, *Quercus coccifera*, *Spartium junceum*, *Carex flacca*, *Clinopodium vulgare*, *Trifolium stellatum*, *Asparagus acutifolius*, *Phlomis fruticosa*, *Erica arborea*, *Fraxinus ornus*, *Hedera helix*, κ.ά.

iv. Δάση με *Pinus halepensis*: τα δάση χαλεπίου πεύκης (*Pinus halepensis*) στην περιοχή αποτελούν κύρια υπολειμματικές νησίδες που επιβίωσαν από παλαιότερες πυρκαγιές και θέσεις με αναγέννηση. Στη χλωριδική σύνθεση αυτών των θέσεων αναμένεται να συμμετέχουν τα *Quercus coccifera*, *Pyrus spinosa*, *Phillyrea latifolia*, *Brachypodium retusum*, *Stipa bromoides*, *Cistus criticus*.

v. Δάση με *Quercus ilex*: αφορά στις εκτάσεις με κυρίαρχη την αριά (*Quercus ilex*) η οποία σχηματίζει συστάδες μαζί με άλλα σκληρόφυλλα είδη, όπως τα *Arbutus unedo*, *Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*. Με σημαντικές καλύψεις αναμένεται να συμμετέχουν τα *Acer monspessulanum*, *Acer sempervirens*, *Erica arborea*, *Fraxinus ornus*, *Brachypodium retusum*, *Hedera helix*, *Ruscus aculeatus*, *Carex flacca*, *Cyclamen*

hederifolium, *Festuca* sp. Σπανιότερα αναμένεται να απαντάται και το *Cercis siliquastrum*, το *Cotinus coggygia* και το *Quercus pubescens*.

vi. Σκληρόφυλλη βλάστηση: αφορά κύρια μεταβατικές εκτάσεις, λιγότερο ή περισσότερο αδιαπέραστες, με αείφυλλα – σκληρόφυλλα είδη, κύρια ως αποτέλεσμα παλαιότερων πυρκαγιών, όπου δεν έχει επανεγκατασταθεί επαρκώς η φυσική βλάστηση. Στην κατηγορία αυτή έχουν ενταχθεί και τα *garrigues*. Αναμένεται να κυριαρχούν κατά θέσεις τα *Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Arbutus unedo*, *Erica manipuliflora*, *Pistacia lentiscus*, ενώ συχνά καταγράφονται τα *Olea europaea*, *Spartium junceum*, *Calicotome vilosa*, *Genista acanthoclada*, *Cistus criticus*, *Cistus salvifolius*, *Acer sempervierens*, *Asparagus acutifolius*, *Brachypodium retusum*, *Origanum vulgare*, *Ostrya carpinifolia*, *Smilax aspera*, *Stipa bromoides*, *Teucrium chamaedrys*, *Phlomis fruticosa* *Trifolium* spp. κ.ά.

vii. Φρύγανα: τα φρύγανα της περιοχής αναμένεται να αποτελούνται κύρια από *Phlomis fruticosa*, *Genista acanthoclada*, *Sarcopoterium spinosum*, *Satureja thymbra*, *Cistus criticus*. Άλλα είδη που απαντώνται είναι τα *Carlina corymbosa*, *Brachypodium retusum*, *Anagalis arvensis*, *Asphodelus ramosus*, *Centaurea raphanina*, *Trifolium* spp., κ.ά.

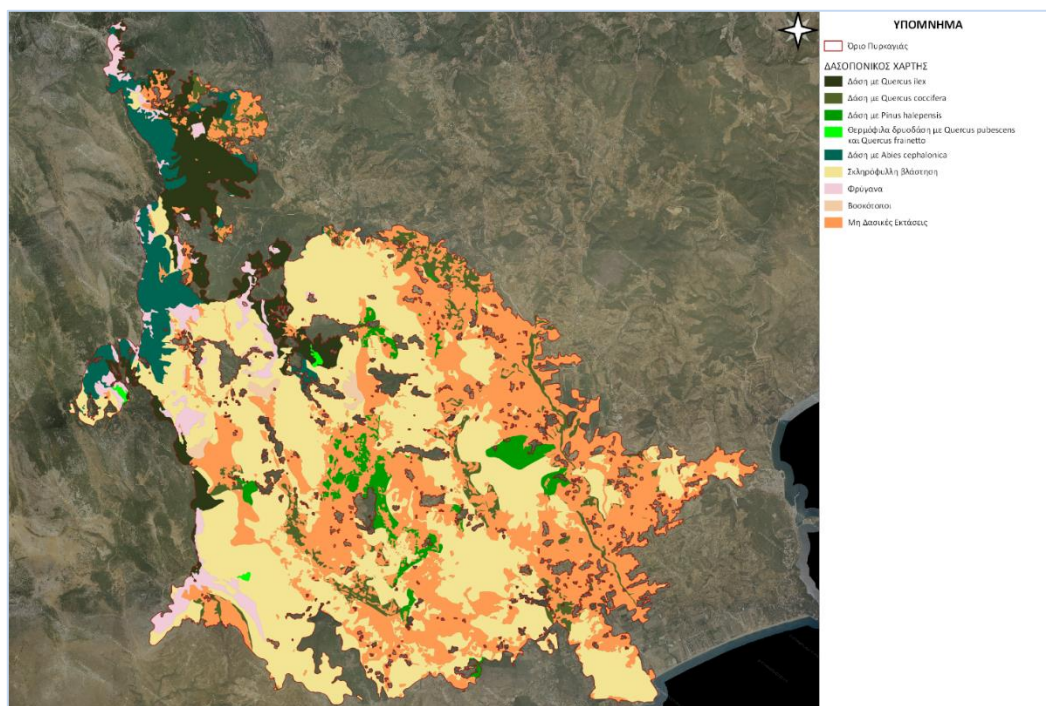
viii. Βοσκότοποι: οι βοσκότοποι στην περιοχή αφορούν σε ανοιχτές μονάδες βλάστησης, με πολύ μικρή κάλυψη από δενδρώδη είδη ή ψηλούς θάμνους. Υπάρχει αφθονία αγρωστωδών, καθώς και χαμηλοί θάμνοι. Καλύπτουν πλέον σχετικά μικρές περιοχές στην περιοχή, όπου διατηρούνται είτε λόγω των εδαφικών και κλιματικών συνθηκών είτε μέσω της βόσκησης (ή/και συνδυαστικά).

Η κατανομή των δασικών μονάδων βλάστησης στην περιοχή μελέτης αποτυπώνεται στον Πίνακας 5-43.

Πίνακας 5-105: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ανατολικής Μάνης, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.

Μονάδα βλάστησης	Καμένη έκταση (ha)	Ποσοστό επί της συνολικής καμένης έκτασης (%)
Μη Δασικές Εκτάσεις	3.612,1	34,6
Δάση με <i>Abies cephalonica</i>	507,2	4,9
Θερμόφιλα δρυοδάση με <i>Quercus pubescens</i> και <i>Quercus frainetto</i>	15,7	0,2
Δάση με <i>Quercus ilex</i>	706,1	6,8
Δάση με <i>Pinus halepensis</i>	305,5	2,9
Δάση με <i>Quercus coccifera</i>	426,7	4,1
Σκληρόφυλλη βλάστηση	4.415,5	42,4
Βοσκότοποι	57,4	0,6
Φρύγανα	379,7	3,6
Σύνολο	10.425,9	100,0

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Εικόνα 5.99: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Ανατολικής Μάνης. (Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Παρατηρούμε, ότι στην περιοχή μελέτης εντοπίστηκαν μονάδες βλάστησης μη προσαρμοσμένες στη φωτιά. Συγκεκριμένα, ένα ποσοστό περίπου 5,0% της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης καλύπτεται από δάση με *Abies cephalonica*.

5.7.3.4 Καμένα δασικά οικοσυστήματα που έχουν ξανακαεί την τελευταία 20ετία

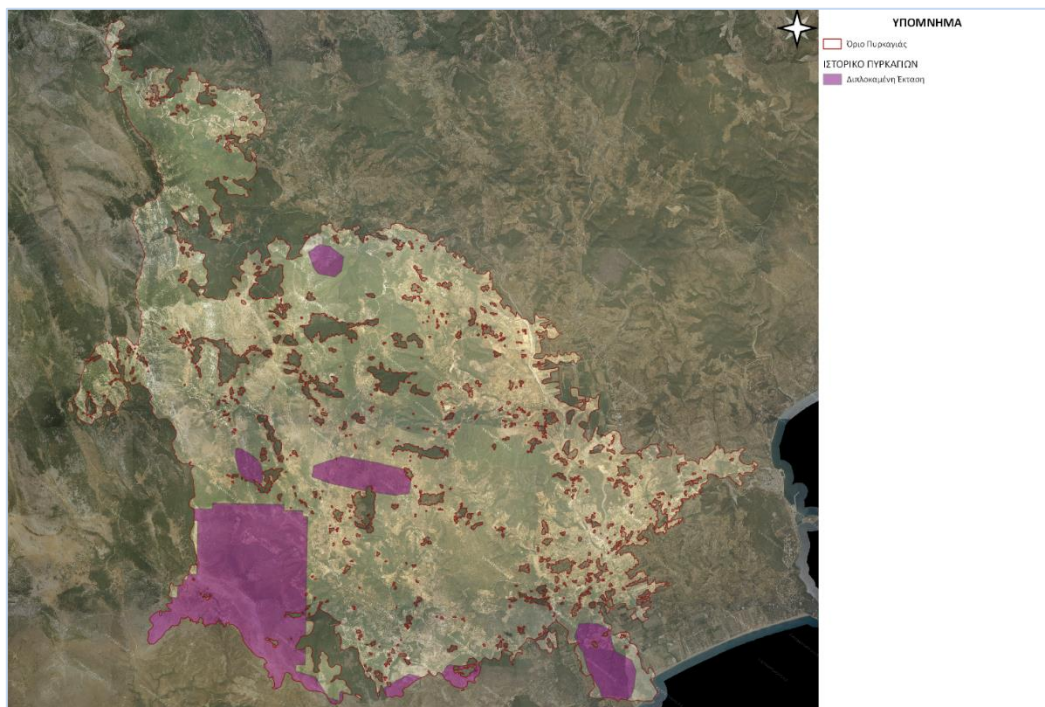
Σημαντική παράμετρος στον προσδιορισμό των μέτρων αποκατάστασης από πυρκαγιά κάθε φορά, επιπλέον της μονάδας δασικής βλάστησης που επλήγη είναι και το «ιστορικό» της έκτασης ενδιαφέροντος σε σχέση με της πυρκαγιές. Στην παρούσα μελέτη το χρονικό διάστημα που εξετάστηκε όσον αφορά αυτό το κριτήριο ήταν τα 20 έτη. Επομένως με τον όρο «διπλοκαμένη» έκταση αναφέρεται η έκταση που στα τελευταία 20 χρόνια έχει ξανακαεί τουλάχιστον μία ακόμα φορά.

Πίνακας 5-106: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ανατολικής Μάνης που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.

Συνολική διπλοκαμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (ha)	Ποσοστό δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (%)
1.373,2	937,7	13,8

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Παρατηρούμε ότι μια μικρή έκταση της περιοχής μελέτης έχει ξανακαεί την τελευταία 20ετία.

Εικόνα 5.100: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Ανατολικής Μάνης. (Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζονται οι ιστορικές πυρκαγιές που εντοπίστηκαν για την περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-107: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Ανατολικής Μάνης.

Έτος πυρκαγιάς	Έκταση (ha)
2002	926,9
2006	300,8
2007	44,0
2011	151,3
2016	34,8
2020	37,2

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

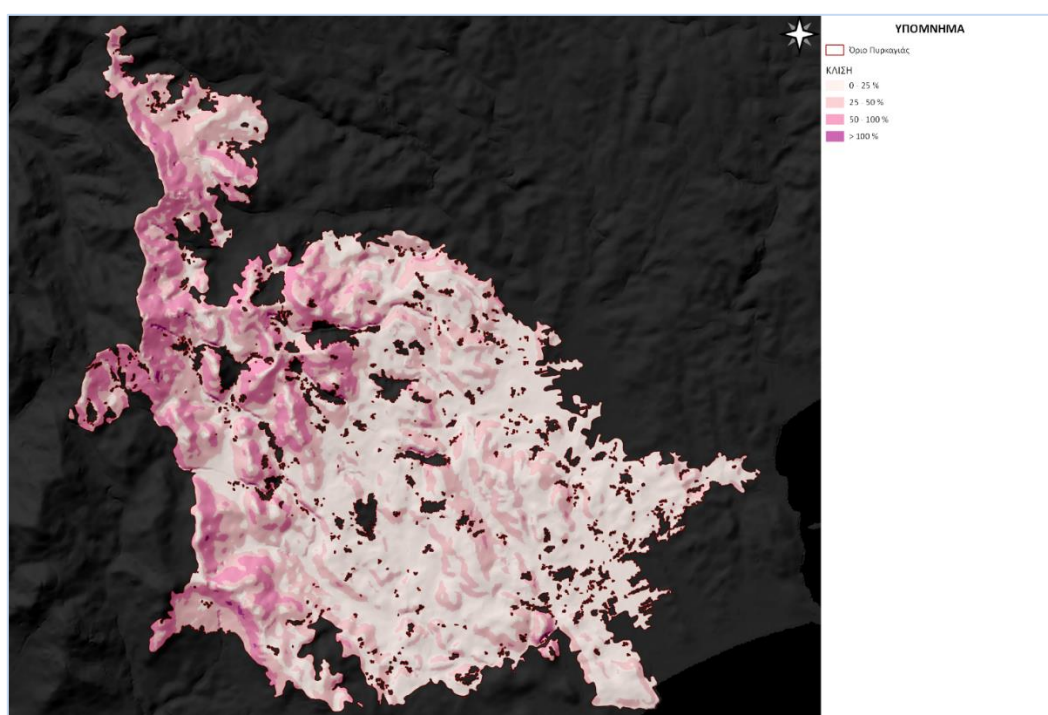
5.7.3.5 Προσδιορισμός καμένων εκτάσεων ευαίσθητων σε διαβρωτικά φαινόμενα ή υψηλό κίνδυνο υποβάθμισης

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζεται η κατανομή των κλίσεων του εδάφους στην περιοχή των καμένων εκτάσεων. Ειδικότερα έχουν οριστεί τέσσερα πεδία κλίσεων: 1) 0-25%, 2) 25-50%, 3) 50-100% και 4) 100+ στα οποία αντιστοιχίζονται οι εκτάσεις και τα ποσοστά των εδαφών που ανήκουν σ' αυτά. Παράλληλα επισυνάπτονται εικόνες από τους χάρτες εκθέσεων και υψομέτρων στην περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-108: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Ανατολικής Μάνης.

Κλίση εδάφους (%)	Έκταση (ha)	Ποσοστό (%)
0-25	5.298,0	50,8
25-50	3.477,9	33,4
50-100	1.629,2	15,6
100+	19,0	0,2

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.101: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Ανατολικής Μάνης.

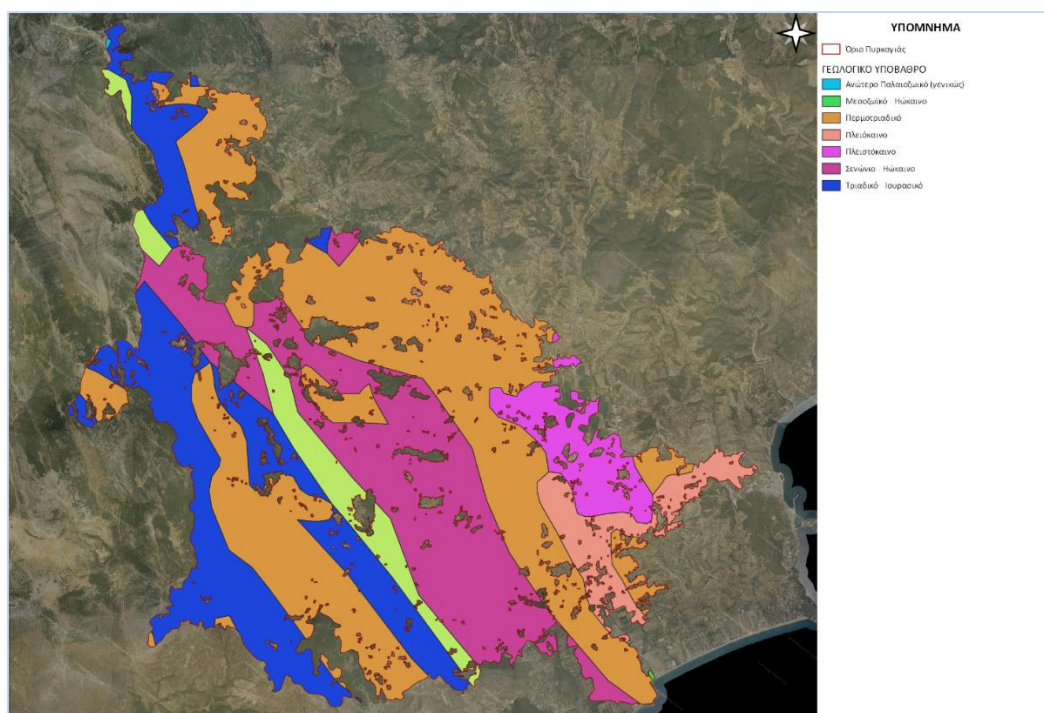
(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον παρακάτω πίνακα καταγράφεται το γεωλογικό υπόβαθρο των καμένων εκτάσεων, σύμφωνα με τον γεωλογικό χάρτη της Ελλάδας (ΙΓΜΕ). Ειδικότερα παρουσιάζονται οι επιμέρους επιφάνειες που καταλαμβάνουν οι γεωλογικοί σχηματισμοί στα όρια των καμένων εκτάσεων.

Πίνακας 5-109: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Ανατολικής Μάνης.

Γεωλογικό υπόβαθρο	Συνολική έκταση (ha)
Ανωτ, Ιουρασικό - Κατ, Κρητιδικό (:) - jc	551,5
Ανώτερο Παλαιozoικό (γενικώς) - Pz ₃	2,1
Μεσοζωϊκό - Ηώκαινο - Me	2,5
Περμοτριάδικό - rtrhG	4.314,5
Πλειόκαινο - p	497,5
Πλειστόκαινο - cq ₁	529,5
Σενώνιο - Ηώκαινο - c _{2e}	2.307,3
Τριαδικό - Ιουρασικό - tj	2.221,1

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.104: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Ανατολικής Μάνης.
(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.7.4 Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων

Υπάρχουσα κατάσταση

- Το μεγαλύτερο ποσοστό της έκτασης που κάηκε είναι δασική (6.813,8 εκτάρια ήτοι 65,4% δασικών οικοσυστημάτων επί της συνολικής καμένης έκτασης)
- Οι τύποι δασικών οικοσυστημάτων που κάηκαν είναι: 1) Δάση με *Abies cephalonica*, 2) Δάση χαλεπίου πεύκης, 3) Δάση με *Quercus coccifera*, 4) Δάση με *Quercus ilex* 5) Θερμόφιλα δρυοδάση με *Quercus pubescens* και *Quercus frainetto* 6) Σκληρόφυλλη βλάστηση, 7) Φρύγανα, 8) Βοσκότοποι
- Τα Δάση με *Abies cephalonica* εμπίπτουν στην κατηγορία των δασικών οικοσυστημάτων μη προσαρμοσμένα στη φωτιά
- Ένα τμήμα της καμένης έκτασης είναι διπλοκαμένες εκτάσεις (που έχουν ξανακαεί εντός της τελευταίας 20-ετίας), οι οποίες αφορούν δάση χαλεπίου πεύκης, οικοσυστήματα σκληρόφυλλης βλάστησης, *Quercus coccifera*, θερμόφιλα δρυοδάση με *Quercus pubescens* και *Quercus frainetto* και φρύγανα
- Υπάρχουν λίγες καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης, σε ισχυρές κλίσεις 50-100%, στις οποίες η φυσική αναγέννηση αντιμετωπίζει δυσκολίες

Προτάσεις αποκατάστασης

- Άμεσες θεσμικές ενέργειες μεταπυρικής αποκατάστασης, όπως για παράδειγμα απόληψη καμένου ξυλώδους όγκου, αντιδιαβρωτικά έργα ενώ επιβάλλεται η άμεση κήρυξη όλων των καμένων δασικών οικοσυστημάτων ως αναδασωτέες εκτάσεις, και η αποτελεσματική προστασία τους
- Διενέργεια τεχνητών αναδασώσεων βάσει των κριτηρίων Α). ΔΑΣΙΚΑ ΟΙΚΟΥΣΤΗΜΑΤΑ ΜΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΑ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ Β) ΔΙΠΛΟΚΑΜΕΝΑ ΔΑΣΗ ΧΑΛΕΠΙΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΚΑΙ Γ) ΚΑΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΧΑΛΕΠΙΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΣΕ ΚΛΙΣΕΙΣ 50-100%, από αυτά που εξετάστηκαν στην παρούσα μελέτη

Συγκεκριμένα προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων:

- στις καμένες εκτάσεις των δασών με κεφαλληνιακή ελάτη
- στις διπλοκαμένες εκτάσεις δάσους χαλεπίου πεύκης
- στις καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης σε ισχυρές κλίσεις 50-100%
- Υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50%, κατά το δυνατόν πριν την έναρξη των αντιδιαβρωτικών έργων
- Στις καμένες εκτάσεις δασών με κεφαλληνιακή ελάτη και χαλεπίου πεύκης, με μέτριες κλίσεις 20-50% μπορούν να εκτελεστούν αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα (κορμοδέματα και κλαδοδέματα), κατόπιν σχετικής μελέτης
- Προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία σε όλη την έκταση των καμένων δασικών οικοσυστημάτων με επανέλεγχο για πιθανή παράταση
- Λήψη μέριμνας στις αναδασωτέες εκτάσεις για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (π.χ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια)
- Εφαρμογή προγράμματος πλήρους παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία

Ακολουθεί τεκμηρίωση και αναλυτική περιγραφή της μεθόδου μεταπυρικής αποκατάστασης ανά τύπο οικοσυστήματος, για όλες τις περιπτώσεις των καμένων δασικών οικοσυστημάτων.

5.7.4.1 Οικοσυστήματα της 1ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δάση χαλεπίου πεύκης (*Pinus halepensis*)

Η χαλέπιος πεύκη είναι ένα από τα κατ' εξοχήν δασικά είδη που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στη φωτιά. Η προσαρμογή αυτή στηρίζεται στην οικοφυσιολογική αναπαραγωγική συμπεριφορά του είδους, όπως περιγράφεται στη συνέχεια.

Η χαλέπιος είναι είδος που αναγεννάται υποχρεωτικά από σπόρους, όπως όλα τα ελληνικά είδη πεύκης. Οι κώνοι και τα περικλειόμενα σε αυτούς σπέρματα ωριμάζουν στο τέλος της άνοιξης. Ένα ποσοστό των κώνων ανοίγουν (πάνω στο δέντρο) και τα σπέρματα διασπείρονται χάρη στα πτερύγια που διαθέτουν και στη συνέχεια φυτρώνουν το ερχόμενο φθινόπωρο-χειμώνα. Αρκετοί κώνοι όμως παραμένουν κλειστοί πάνω στα δέντρα για αρκετά έτη, μέχρι περισσότερο από επτά χρόνια. Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται βραδυχωρία, και έχει ως αποτέλεσμα την ύπαρξη μιας συνεχούς υπέργειας τράπεζας ώριμων σπερμάτων διαφορετικών ηλικιών.

Το άνοιγμα των κώνων, απουσία της φωτιάς, γίνεται φυσιολογικά με την επίδραση των υψηλών θερμοκρασιών κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Στην περίπτωση που συμβεί μια πυρκαγιά, τα σπέρματα της χαλεπίου πεύκης που βρίσκονται πεσμένα στην επιφάνεια του εδάφους καίγονται από τη φωτιά. Αντίθετα τα σπέρματα που βρίσκονται μέσα στους κλειστούς κώνους διαφόρων ηλικιών, πάνω στα ώριμα άτομα, ηλικίας τουλάχιστον 15 ετών, (υπέργεια τράπεζα σπερμάτων), δεν καταστρέφονται από τη φωτιά, καθώς αυτή περνά με μεγάλη ταχύτητα για μικρό χρονικό διάστημα, και είναι αποκλειστικά υπεύθυνα για τη μεταπυρική αναγέννηση και την επιτυχή επανίδρυση του δάσους μετά την πυρκαγιά. Οι υψηλές θερμοκρασίες που αναπτύσσονται κατά τη διάρκεια της πυρκαγιάς προκαλούν άνοιγμα των κλειστών κώνων και απελευθέρωση των περικλειόμενων σπερμάτων. Στη συνέχεια ακολουθεί η φύτευση των σπερμάτων μετά τις πρώτες φθινοπωρινές βροχές (Οκτώβριος-Δεκέμβριος). Επειδή η παραγωγή σπερμάτων από ώριμα δέντρα χαλεπίου πεύκης είναι πολύ μεγάλη (ένα ώριμο δένδρο παράγει ετησίως δεκάδες χιλιάδες σπέρματα) η αναγέννηση του δάσους θεωρείται εξασφαλισμένη.

Συνεπώς η αποκατάσταση των καμένων οικοσυστημάτων της χαλεπίου πεύκης δεν αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό πρόβλημα, καθώς η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, είναι εξασφαλισμένη και θα επιτευχθεί μέσω τη φυσικής αναγέννησης του είδους, όπως περιγράφηκε προηγουμένως. Ταυτόχρονα θα εμφανιστούν φυσικά, και τα δευτερεύοντα, κυρίως θαμνώδη αείφυλλα πλατύφυλλα είδη (*Quercus ilex*, *Pistacia lentiscus*, *Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia terebinthus*, *Arbutus species*, κ.λπ.), μέσω της υψηλής φυσικής τους παραπλαστικής ικανότητας. Το μελλοντικό δάσος αναμένεται να έχει τα οικολογικά χαρακτηριστικά των φυσικών δασών της χαλεπίου πεύκης, όπως δηλαδή πριν τη φωτιά.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, με κυρίαρχο είδος τη χαλέπιο πεύκη με φυσικές διαδικασίες, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων, στις καμένες εκτάσεις με κλίσεις 20-50%, κατόπιν σχετικών μελετών που πρέπει να συνταχθούν το συντομότερο δυνατόν μετά την πυρκαγιά.
- Προτείνεται η υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50 κατά το δυνατόν πριν την εκκίνηση των αντιδιαβρωτικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Ένταξη στη δασική διαχείριση, ώστε να συντάσσονται διαχειριστικές εκθέσεις και να εφαρμόζονται τα κατάλληλα δασοκομικά μέτρα, ανάλογα με το στάδιο εξέλιξης των συστάδων. Προστασία και καλλιέργεια νεοφυτείας, πυκνοφυτείας, κορμιδίων κ.λπ.

Οι παραπάνω επεμβάσεις αφορούν όλη την έκταση των καμένων δασών χαλεπίου πεύκης, εκτός των παρακάτω δύο κατηγοριών, για τις οποίες προτείνονται ειδικά μέτρα λόγω των δυσκολιών φυσικής αναγέννησης του δάσους.

1. Διπλοκαμένες εκτάσεις δασών χαλεπίου πεύκης

Στις περιπτώσεις που οι καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης είχαν ηλικία μικρότερη των 16 ετών, και δεν είχαν φθάσει στην περίοδο επαρκούς αναπαραγωγικής ικανότητας, ώστε να είναι ικανές να παράγουν επαρκή ποσότητα φυτρώσιμων σπόρων για την αναγέννηση του δάσους, απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων με φυτεύσεις φυταρίων χαλεπίου πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την διπλοκαμένη έκταση.

Με βάση τα επιστημονικά δεδομένα, η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων χαλεπίου πεύκης**.

Η σπορά δεν ενδείκνυται, καθώς πολλά επιστημονικά δεδομένα συνηγορούν στην διαπίστωση της χαμηλής αποτελεσματικότητας της μεθόδου για τα ελληνικά δεδομένα.

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο, ώστε να είναι αρκετά ζωηρά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα, **γυμνόριζα** ή **βωλόφυτα** φυτάρια, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους** και **4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα) διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).

- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται χειρωνακτικά ή με ελαφρά μηχανήματα (αυτόνομες τρυπάνες) και χωρίς τη χρήση βαρέων μηχανημάτων.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό τόσο κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων όσο και κατά τη μηχανική με τρυπάνι, είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.
- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή/πετρώδη εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργάτες.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου προήλθαν τα φυτά.
- Στην περίπτωση γυμνορίζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Στην περίπτωση φύτευσης γυμνορίζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αιψύλλων πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές. Οι φυτεύσεις βέβαια να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Αναλυτικές οδηγίες σχετικά με την ποιότητα και τον χειρισμό του φυτευτικού υλικού κατά τη φύτευση, την τεχνική διάνοιξης λάκκων ανάλογα με τον τύπο του εδάφους (συνεκτικό/ άγονο/ αβαθές/ πετρώδες) και την προσθήκη τυχόν βελτιωτικών στο λάκκο, προκειμένου να ευνοηθεί η επιβίωση και η αύξηση των φυταρίων, θα πρέπει να προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσομοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 2,5 μέτρα έως 5 μ., με μέση πυκνότητα 1000 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 3,3 μ. X 3,3 μ. Θα επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για τα ακριβή σημεία φύτευσης των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων, των λειτουργιών του νέου δάσους και αποφυγής των οικολογικών συνεπειών της εκτεταμένης μονοκαλλιέργειας με το είδος *Pinus halepensis* προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη *Quercus pubescens*, *Quercus ilex*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το καθένα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για μια 10ετία.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές, ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

2. Δάση χαλεπίου πεύκης με κλίσεις 50-100%

Στις καμένες εκτάσεις χαλεπίου πεύκης όπου η κλίση είναι αρκετά ισχυρή, δηλαδή κλίσεις 50-100%, εύρος κλίσεων που αντιστοιχεί σε κλίσεις 30° – 45°, λόγω των δυσκολιών εγκατάστασης και αποίκησης της φυσικής αναγέννησης της χαλεπίου πεύκης, απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων με φυτεύσεις σποροφύτων χαλεπίου πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την έκταση.

Η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι και σε αυτήν την περίπτωση, η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων χαλεπίου πεύκης, με προτίμηση στα μονοετή.**

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο ώστε να είναι αρκετά ζωνρά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα, **γυμνόριζα ή βωλόφυτα φυτάρια**, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους και 4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα) διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται μόνο χειρωνακτικά.
- Θα δίνεται ιδιαίτερη μέριμνα στην αποφυγή διατάραξης του εδάφους.
- Θα αποφεύγεται η οποιαδήποτε καταστροφή της υπάρχουσας βλάστησης.
- Ο φυτευτικός σύνδεσμος πρέπει να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.
- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή/πετρώδη εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργάτες.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.

- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου ξεριζώθηκαν τα φυτά.
- Στην περίπτωση γυμνόριζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Επίσης, στην περίπτωση φύτευσης γυμνόριζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές, μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αιψύλλων πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το Φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές. Οι φυτεύσεις βέβαια να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσμοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 1,5 μέτρα έως 3,0 μ., με μέση πυκνότητα 2.500 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 2μ. X 2μ. Το πιο σημαντικό είναι ο φυτευτικός σύνδεσμος να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος ώστε να επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για την επιτυχή εγκατάσταση των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, αποτελεσματικότερης προστασίας των εδαφών, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων και των λειτουργιών του νέου δάσους, προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη: *Quercus pubescens*, *Quercus ilex*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το κάθενα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές, ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία.

Δάση με *Quercus coccifera*

Τα δάση με *Quercus coccifera* χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία του πουρναριού (*Quercus coccifera*), σε δενδρώδη αλλά και θαμνώδη μορφή, και τη σημαντική, κατά θέσεις, παρουσία διαφόρων άλλων ειδών, όπως φιλλυρέα (*Phillyrea latifolia*), γάβρος (*Carpinus orientalis*), οστρυνά (*Ostrya carpinifolia*), φράξος (*Fraxinus ornus*), σφενδάμι (*Acer species*), κλπ. Στις καλύτερες θέσεις παρατηρείται σποραδικά η παρουσία των ειδών δρυός *Quercus pubescens* και *Quercus frainetto*.

Το πουρνάρι και όλα τα υπόλοιπα είδη που συνθέτουν την κυρίαρχη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων, αλλά και τα υπόλοιπα είδη που συμμετέχουν, διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα είτε από τα καμένα πρέμνα είτε από τις ρίζες. Μεταξύ των παραπάνω ειδών, το πρώτο είδος που εμφανίζεται μετά την πυρκαγιά είναι συνήθως το πουρνάρι, του οποίου η αναβλάστηση από τα καμένα πρέμνα ή τις ρίζες ξεκινά πολύ νωρίς, περίπου 20 μέρες μετά την πυρκαγιά.

Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα με σχετικά ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Δάση με *Quercus ilex*

Τα δάση με *Quercus ilex* χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία της αριάς (*Quercus ilex*), σε δενδρώδη μορφή, και την σημαντική κατά θέσεις παρουσία διαφόρων άλλων ξυλωδών ειδών της ζώνης των αιφυλλών πλατυφύλλων, όπως τα είδη *Pistacia lentiscus*, *Arbutus species*, *Quercus coccifera*, *Cercis siliquastrum*, *Fraxinus ornus*, *Acer species*, κ.λπ.

Η αριά αλλά και όλα τα υπόλοιπα είδη που συνθέτουν την κυρίαρχη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων, αλλά και τα υπόλοιπα είδη που συμμετέχουν, διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα, είτε από τα καμένα πρέμνα, είτε από τις ρίζες. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα με σχετικά ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Θερμόφιλα δρυοδάση με *Quercus pubescens* και *Quercus frainetto*

Τα θερμόφιλα δάση δρυός χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία φυλλοβόλων πλατυφύλλων δρυών, δενδρώδους μορφής, κυρίως των ειδών *Quercus pubescens* και *Quercus frainetto*, σε αμιγή μορφή ή σε μίξη μεταξύ τους ή με την σποραδική παρουσία διαφόρων άλλων ειδών, όπως φράξος (*Fraxinus ornus*), γάβρος (*Carpinus orientalis*), οστρυά (*Ostrya carpinifolia*), πουρνάρι (*Quercus coccifera*), σφενδάμι (*Acer species*), κ.λπ.

Όλα τα είδη δρυός που συνθέτουν την κυρίαρχη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων, αλλά και τα υπόλοιπα είδη που συμμετέχουν, διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα είτε από τα καμένα πρέμνα είτε από τις ρίζες. Σε γενικές γραμμές, ερευνητικά αποτελέσματα έδειξαν ότι δρυοδάση με 400–600 άτομα στο εκτάριο, που κάηκαν, μπόρεσαν να επιτύχουν πλήρη επαναδημιουργία του δάσους. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα με σχετικά ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Σκληρόφυλλη βλάστηση

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia lentiscus*, *Arbutus unedo*, κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα και μπορούν να αναβλαστήσουν από οφθαλμούς των καμένων πρέμων αλλά και από τις ρίζες. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα σε ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η ικανότητα αναβλάστησης μειώνεται σημαντικά μετά από ένα δεύτερο συμβάν πυρκαγιάς, εάν συμβεί αυτό μέσα σε 5 χρόνια από την πρώτη πυρκαγιά, λόγω της προοδευτικής καταστροφής και εξάντλησης του αριθμού των οφθαλμών και των αποθηκευμένων θρεπτικών ουσιών (stored resources). Επιπλέον οι πυρκαγιές στο τέλος του καλοκαιριού είναι χειρότερες για αυτά τα οικοσυστήματα, σε σχέση με αυτές που λαμβάνουν χώρα στις αρχές του καλοκαιριού, διότι η αναβλάστηση είναι λιγότερο έντονη στα τέλη του καλοκαιριού, λόγω της κατανομής των θρεπτικών στοιχείων στο δέντρο.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.

- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων καθώς η παραβλάστηση των ειδών ξεκινάει πολύ νωρίς, και συνήθως είναι ικανή για την αποτροπή της επιφανειακής διάβρωσης και της δημιουργίας πλημμυρικών φαινομένων. Ταυτόχρονα η κατασκευή των έργων έχει ως αποτέλεσμα την μείωση των παραβλαστημάτων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Διερεύνηση της δυνατότητας αναδάσωσης στις καλύτερες ποιότητας τόπου, με κωνοφόρα ή με φυλλοβόλα πλατύφυλλα είδη της αυτόχθονης βλάστησης, ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες, με σκοπό την ανόρθωση αυτών των υποβαθμισμένων οικοσυστημάτων.

Φρύγανα

Τα φρυγανικά οικοσυστήματα χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία ειδών φρυγανικής βλάστησης όπως τα είδη: *Sarcopoterium spinosum*, *Anthyllis hermanie*, *Phlomis fruticosa*, *Euphorbia acanthothamnus*, *Thymus capitatus* κλπ., που παρόλο του μικρού ύψους της, επιτελεί σημαντικό ρόλο και παρέχει υψηλές οικοσυστημικές υπηρεσίες, όπως προστασία εδαφών, διατήρηση της βιοποικιλότητας κλπ. Στη χλωριδική σύνθεση των μονάδων συμμετέχουν τα *Cistus criticus*, *Cistus salvifolius*, *Phlomis fruticosa*, *Genista acanthoclada*, *Sarcopoterium spinosum*, *Satureja thymbra*, κ.ά.

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Phlomis fruticosa*, *Genista acanthoclada*, *Sarcopoterium spinosum* κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα. Αναβλαστάνουν από τα καμένα πρέμνα ή από τις ρίζες, από οφθαλμούς που δεν καταστράφηκαν από τη φωτιά. Υψηλή παραβλαστική ικανότητα διαθέτουν επίσης και πολλά άλλα είδη που συμμετέχουν στην σύνθεση της βλάστησης χωρίς να είναι κυρίαρχα όπως τα είδη: *Pistacia lentiscus*, *Teucrium divaricatum*, *T. pollium* Υπάρχουν βέβαια και είδη που αναγεννώνται με σπόρους που βρίσκονται σε κατάσταση ληθάργου στο έδαφος, όπως τα είδη: *Cistus criticus*, *Cistus salvifolius*, *Thymus capitatus*. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος φυσικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

5.7.4.2 Οικοσυστήματα της 2ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που δεν έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δάση κεφαλληνιακής ελάτης (*Abies cephalonica*)

Στην περίπτωση των καμένων δασών ελάτης, η φυσική αναγέννηση της ελάτης (και των δύο ελληνικών ειδών – *Abies cephalonica* και *Abies borisii regis*) είναι αδύνατη σε μεταπυρικό περιβάλλον, καθώς η ελάτη δεν έχει αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στην πυρκαγιά.

Ταυτόχρονα η ικανότητα διασποράς (πλαγιοσπορά) των σπόρων από τις παρακείμενες άκαυτες συστάδες είναι περιορισμένη, καθώς οι σπόροι της ελάτης δεν είναι τόσο ελαφροί και φέρουν περιορισμένο περύγιο. Επίσης, η πιθανότητα φύτευσης των σπόρων ελάτης, έστω και σε κοντινή απόσταση από τα κρ่าσπεδα του άκαυτου δάσους είναι πολύ περιορισμένη, καθώς η ελάτη είναι σκιάφυτο είδος, με ορισμένες απαιτήσεις σε υγρασία, και με πολύ χαμηλό ρυθμό αύξησης τα πρώτα στάδια της ζωής της, οπότε είναι εξαιρετικά δύσκολο να γίνει φυσική εγκατάσταση του είδους σε μεταπυρικό, εξωδασογενές περιβάλλον.

Με βάση τα παραπάνω δεδομένα, υπάρχει αποδεδειγμένα ο κίνδυνος μετατροπής του πρώην ελατοδάσους σε γυμνές εκτάσεις, μέσω δευτερογενούς διαδοχής.

Συνεπώς στην περίπτωση αυτή απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων, έστω και με μικρές πιθανότητες επιτυχίας.

Απαιτούνται μακροχρόνιες αναδασωτικές προσπάθειες.

Στόχος της αποκατάστασης είναι πάντοτε η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος της ελάτης, η διατήρηση δηλαδή της ελάτης ως κυρίαρχο είδος στις καμένες εκτάσεις, καθώς η ελάτη είναι ένα πολύτιμο οικολογικά δασοπονικό είδος, και η φυσική του εξάπλωση είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιας εξελικτικής διαδικασίας, πολλές φορές κάτω επί την επίδραση του ανθρώπου

Η αποκατάσταση πρέπει να αποσκοπεί στην επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία.

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Επιβάλλεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Μέθοδος αποκατάστασης των καμένων δασών ελάτης

Απαιτείται άμεσα η διενέργεια αναδασώσεων κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σε όλη την καμένη έκταση.

Με βάση τα επιστημονικά δεδομένα, η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι η **χαμηλή φύτευση τριετών ή τετραετών βωλοφύτων φυταρίων** ελάτης ή (αν δεν υπάρχουν διαθέσιμα) και μεγαλύτερων φυταρίων ελάτης, με ελάχιστες διαστάσεις **15 εκ. ύψους** και **3,5 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**.

Η σπορά δεν ενδείκνυται, καθώς πολλά επιστημονικά δεδομένα συνηγορούν στην διαπίστωση της χαμηλής αποτελεσματικότητας της μεθόδου για τα ελληνικά δεδομένα.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα), διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται χειρωνακτικά ή με ελαφρά μηχανήματα (αυτόνομες τρυπάνες) και χωρίς τη χρήση βαρέων μηχανημάτων.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό τόσο κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων όσο και κατά τη μηχανική με τρυπάνι, είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.
- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργάτες.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος στο λάκκο φύτευσης, πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου ξεριζώθηκαν τα φυτά.
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης (ζώνη ελάτης) είναι το φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές αλλά και νωρίς την άνοιξη.

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται:

Να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσμοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 1,8 μέτρα έως 3,5 μ., με μέση πυκνότητα 2500 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 2μ. X 2μ. Θα επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για τα ακριβή σημεία φύτευσης των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, αποτελεσματικότερης προστασίας των εδαφών, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων και των λειτουργιών του νέου δάσους, προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη: *Quercus pubescens*, *Fraxinus ornus*, *Celtis australis*, *Acer species*, *Sorbus species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το καθένα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές ή αν αυτό δεν είναι εφικτό, **όμορων νομών**, ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων.

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία.

Η σύνοψη των επί μέρους εκτάσεων σε σχέση με τις εργασίες μεταπυρικής αποκατάστασης σύμφωνα με την ανάλυση που έγινε σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται παρακάτω.

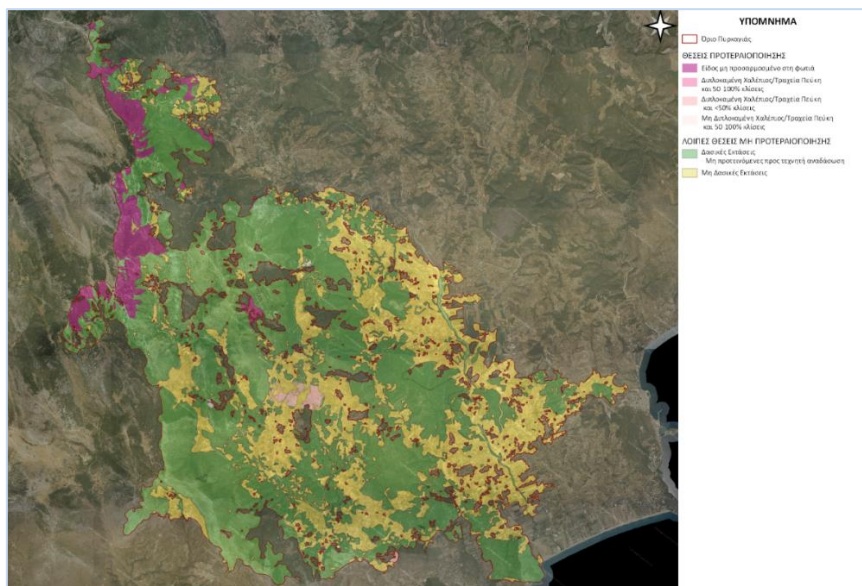
Πίνακας 5-110: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάσταση περιοχής Ανατολικής Μάνης.

Κύρια κατηγορία	Υποκατηγορία	Έκταση (ha)
Προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Είδος μη προσαρμοσμένο στη φωτιά	507,2
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και < 50 κλίσεις	56,3
	Μη διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	4,9

Σύνολο		568,4
Μη προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Δασικές Εκτάσεις - Μη προτεινόμενες για αναδάσωση	6.245,4
	Μη Δασικές Εκτάσεις	3.612,1
Σύνολο		9.857,5

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Στην εικόνα παρακάτω αποτυπώνονται οι εκτάσεις για τις οποίες προτείνονται εργασίες τεχνητής αναδάσωσης και αυτές για τις οποίες δεν προτείνονται, κατόπιν της ανάλυσης που προηγήθηκε και βάσει της μεθοδολογικής προσέγγισης που ακολουθήθηκε. Επιπλέον, συγκεκριμένα για τις εκτάσεις οι οποίες εντοπίζονται ως εκτάσεις στις οποίες απαιτείται να πραγματοποιηθούν εργασίες αναδάσωσης, ακολούθησε η προτεραιοποίηση βάσει της μεθόδου και των κριτηρίων που εφαρμόστηκαν.

Εικόνα 5.105: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Ανατολικής Μάνης.

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Λακωνίας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Σημειώνεται ότι για την ολοκληρωμένη ανάλυση των επιπτώσεων της πυρκαγιάς κάθε φορά, καθώς επίσης και για τον ακριβή προσδιορισμό των συγκεκριμένων δράσεων αποκατάστασης, τόσο όσον αφορά στον τύπο των δράσεων αλλά και στο εύρος και στην χωροθέτησή τους, απαιτείται έλεγχος και επιβεβαίωση με αυτοψίες πεδίου, οι οποίες αναμένεται να λάβουν χώρα στις αντίστοιχες μελέτες εφαρμογής, όπως οι μελέτες αναδασώσεων, αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων. Η παρούσα μελέτη παρουσιάζει ενδεικτικές θέσεις προς αποκατάσταση με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Οι ακριβείς θέσεις αποκατάστασης θα πρέπει να επιβεβαιώνονται και προσδιορίζονται επί του πεδίου.

5.8 Περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας

5.8.1 Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή

Οι καμένες εκτάσεις στην περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας καλύπτουν μία επιφάνεια που ανέρχεται σε 18.261,6 ha, η οποία κατανέμεται κατά: 2,2% (378,7 ha) στη Δημοτική Ενότητα (ΔΕ) Πύργου, 1,2% (178,9 ha) στη ΔΕ Ωλένης, 37,5% (6.702,5 ha) στη ΔΕ Αρχαίας Ολυμπίας, 27,8% (4.847,9 ha) στη ΔΕ Φολόης, 13,1% (1.885,9 ha) στη ΔΕ Ηραίας και 22,8% (4.267,7 ha) στη ΔΕ Τροπαίων. Όσον αφορά στα ποσοστά των καμένων περιοχών επί του συνόλου των εκτάσεων εντός των διοικητικών ορίων των Δημοτικών Ενοτήτων, προσδιορίζονται στο 2,1% της Δημοτικής Ενότητας Πύργου, στο 1,0% της Δημοτικής Ενότητας Ωλένης, στο 36,7% της Δημοτικής Ενότητας Αρχαίας Ολυμπίας, στο 26,5% της Δημοτικής Ενότητας Φολόης, στο 10,3% της Δημοτικής Ενότητας Ηραίας και στο 23,4% της Δημοτικής Ενότητας Τροπαίων.

Η Δημοτική Ενότητα (ΔΕ) Πύργου υπάγεται διοικητικά στον Δήμο Πύργου, ο οποίος με τη σειρά του ανήκει στην Περιφερειακή Ενότητα (ΠΕ) Ηλείας της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας. Σχετικά με τη ΔΕ Ωλένης ανήκει στον Δήμο Πηνειού που υπάγεται στην ΠΕ Ηλείας της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας. Οι Δημοτικές Ενότητες Αρχαίας Ολυμπίας και Φολόης υπάγονται διοικητικά στον Δήμο Αρχαίας Ολυμπίας, ο οποίος ανήκει στην ΠΕ Ηλείας της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας. Τέλος οι Δημοτικές Ενότητες Ηραίας και Τροπαίων υπάγονται στον Δήμο Γορτυνίας, ο οποίος ανήκει στην ΠΕ Αρκαδίας της Περιφέρειας Πελοποννήσου.

Στον Πίνακα 5-111 παρουσιάζεται η διοικητική υπαγωγή των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.

Πίνακας 5-111: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.

Περιφέρεια	Περιφερειακή ενότητα	Δήμος	Δημοτική Ενότητα	Καμένες εκτάσεις (ha)
Δυτικής Ελλάδας	Ηλείας	Πύργου	Πύργου	378,7
Δυτικής Ελλάδας	Ηλείας	Πηνειού	Ωλένης	178,9
Δυτικής Ελλάδας	Ηλείας	Αρχαίας Ολυμπίας	Αρχαίας Ολυμπίας	6.702,5
Δυτικής Ελλάδας	Ηλείας	Αρχαίας Ολυμπίας	Φολόης	4.847,9
Πελοποννήσου	Αρκαδίας	Γορτυνίας	Ηραίας	1.885,9
Πελοποννήσου	Αρκαδίας	Γορτυνίας	Τροπαίων	4.267,7

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας & Δ/νση Δασών Ηλείας, ΠΠΣΕΚΑ)

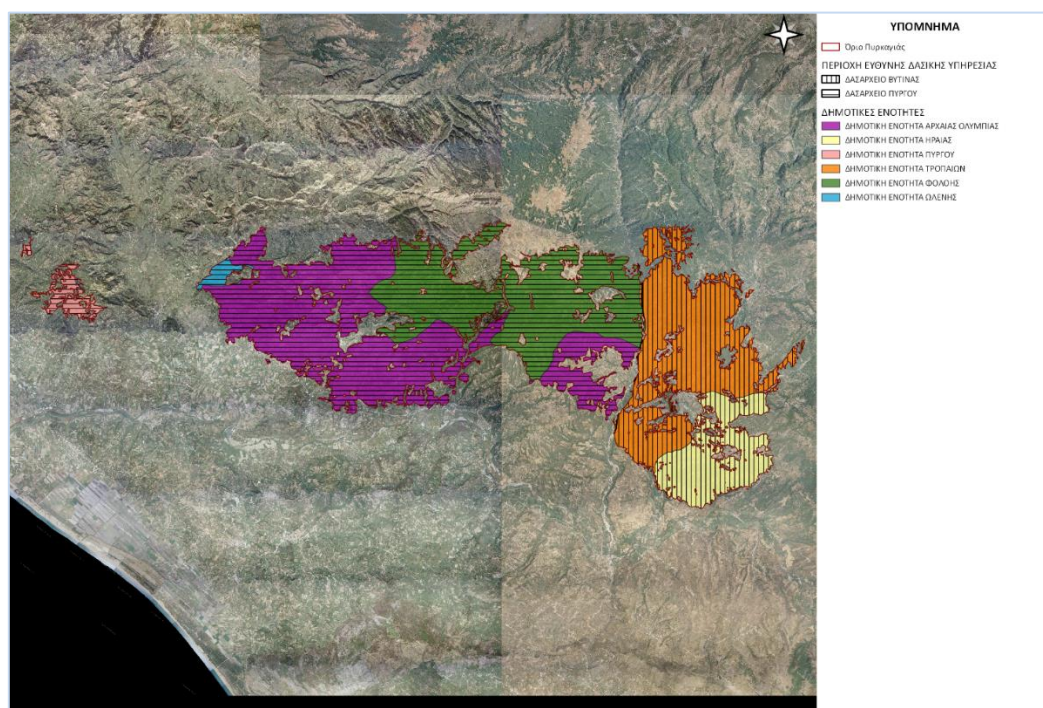
Αντίστοιχα οι καμένες εκτάσεις της περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας κατανέμονται στην επικράτεια των Δασαρχείων Πύργου και Βυτίνας. Σημειώνεται ότι το Δασαρχείο Πύργου υπάγεται στη Διεύθυνση Δασών (ΔΔ) Ηλείας και το Δασαρχείο Βυτίνας στη ΔΔ Αρκαδίας. Στον Πίνακα 5-112 παρουσιάζεται η κατανομή των καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία και διαπιστώνεται ότι η μεγαλύτερη επιφάνεια των καμένων εκτάσεων (66.42%) ανήκει στην επικράτεια του Δασαρχείου Πύργου.

Πίνακας 5-112: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.

Διεύθυνση Δασών	Δασαρχείο	Καμένες εκτάσεις (ha)	Ποσοστά καμένων εκτάσεων (%)
Ηλείας	Πύργου	12.130,5	66,4
Αρκαδίας	Βυτίνας	6.131,1	33,6
Σύνολα:		18.261,6	100,0

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας & Δ/νση Δασών Ηλείας, ΠΣΕΚΑ)

Στην Εικόνα 5.106 παρουσιάζονται τα όρια της περιοχής μελέτης, καθώς και τα όρια ευθύνης των Δασικών Υπηρεσιών και Δημοτικών Ενοτήτων.

Εικόνα 5.106: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας. (Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας & Δ/νση Δασών Ηλείας, ΠΣΕΚΑ)

5.8.2 Κλίμα

5.8.2.1 Μετεωρολογικά δεδομένα

Ο πλησιέστερος στην περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας μετεωρολογικός σταθμός της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (ΕΜΥ), από τον οποίο υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα βρίσκεται στην περιοχή της Τρίπολης και από τον οποίο εξάγονται συμπεράσματα για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας. Στον Πίνακα 5-113 καταγράφονται τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά του μετεωρολογικού σταθμού. Η χρονική περίοδος των διαθέσιμων δεδομένων είναι 1957-2010.

Πίνακας 5-113: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Τρίπολης.

Παράμετροι	Τιμές παραμέτρων
Γεωγραφικό μήκος (Lon):	22,40

Γεωγραφικό πλάτος (Lat):	37,52
Ύψος (alt):	653
Περιφέρεια:	Πελοπόννησος

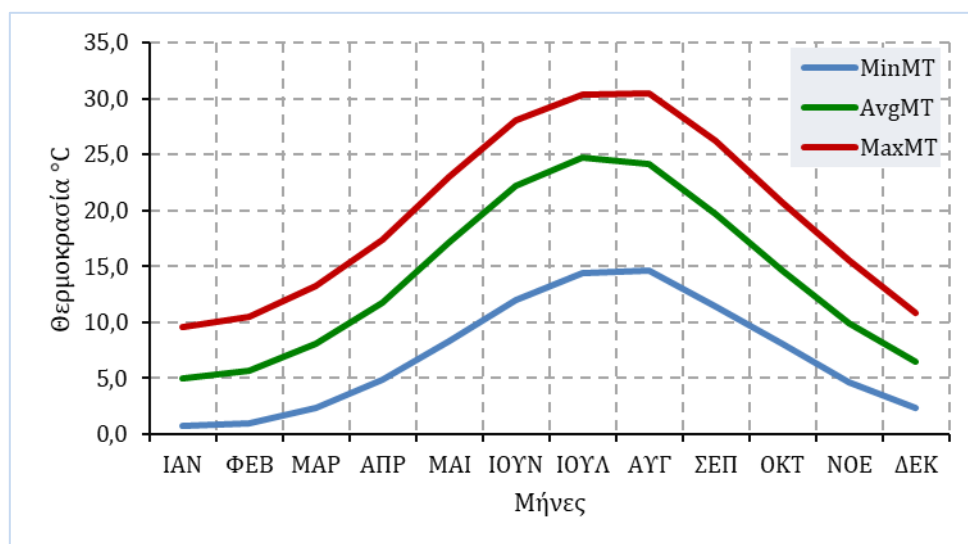
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-114 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.107 παρουσιάζονται τα δεδομένα της θερμοκρασίας. Ειδικότερα παρουσιάζονται η ελάχιστη (MinMT), η μέση (AvgMT) και η μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία (MaxMT).

Πίνακας 5-114: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.

T(°C)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
MinMT	0,7	1,0	2,4	4,9	8,3	12,0	14,4	14,6	11,4	8,1	4,7	2,4
AvgMT	5,0	5,7	8,1	11,8	17,2	22,2	24,7	24,2	19,7	14,6	9,9	6,5
MaxMT	9,6	10,5	13,3	17,4	23,0	28,0	30,4	30,5	26,2	20,7	15,5	10,9

(Πηγή: EMY)

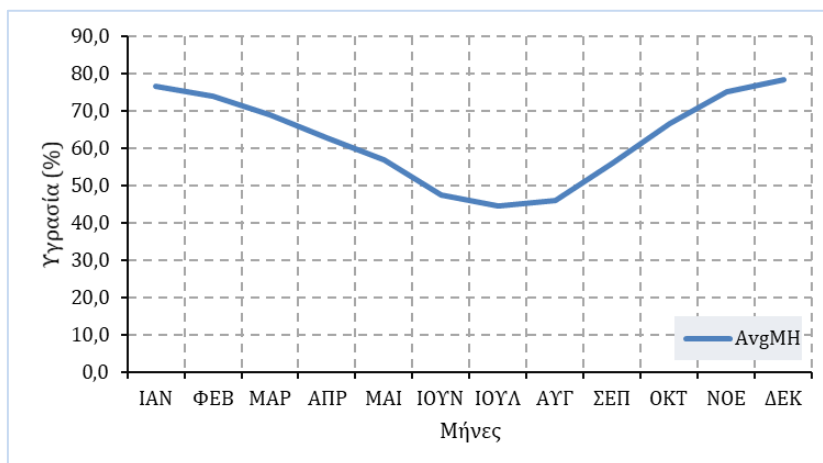
Εικόνα 5.107: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-115 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.108 παρουσιάζονται τα δεδομένα της μέσης μηνιαίας υγρασίας (AvgMH) για την περιοχή της Ηλείας-Αρκαδίας.

Πίνακας 5-115: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.

H(%)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMH	76,6	74,0	69,0	62,7	57,0	47,4	44,5	46,1	56,1	66,7	75,1	78,5

(Πηγή: EMY)

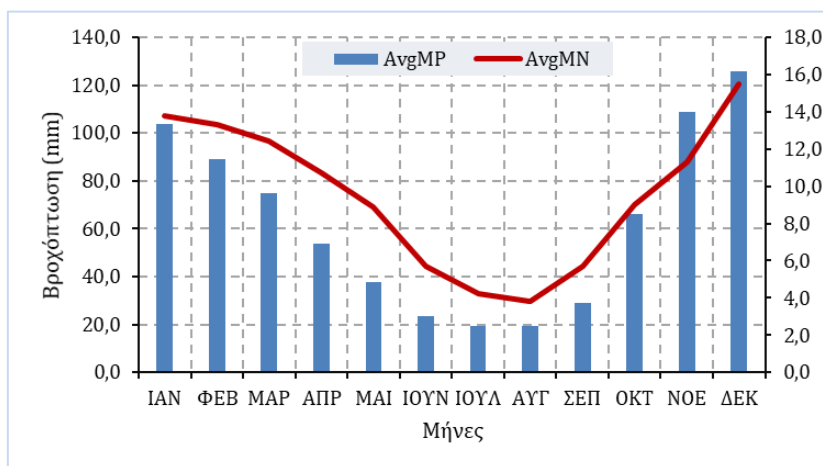
Εικόνα 5.108: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας. (Πηγή: ΕΜΥ)

Στον παρακάτω Πίνακας 5-116 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.109 παρουσιάζονται το μέσο μηνιαίο ύψος υετού (AvgMP) και ο μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού (AvgMN).

Πίνακας 5-116: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.

P(mm)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	103,6	89,0	74,8	53,9	37,6	23,3	19,4	19,3	29,2	66,1	108,8	125,8
AvgMN	13,8	13,3	12,4	10,7	8,9	5,7	4,2	3,8	5,7	9,0	11,3	15,5

Πηγή: ΕΜΥ

Εικόνα 5.109: Γράφημα υετού για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας. (Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακας 5-117 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.110 παρουσιάζονται η επικρατούσα διεύθυνση ανέμου (DWD) και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου (AvgMWS).

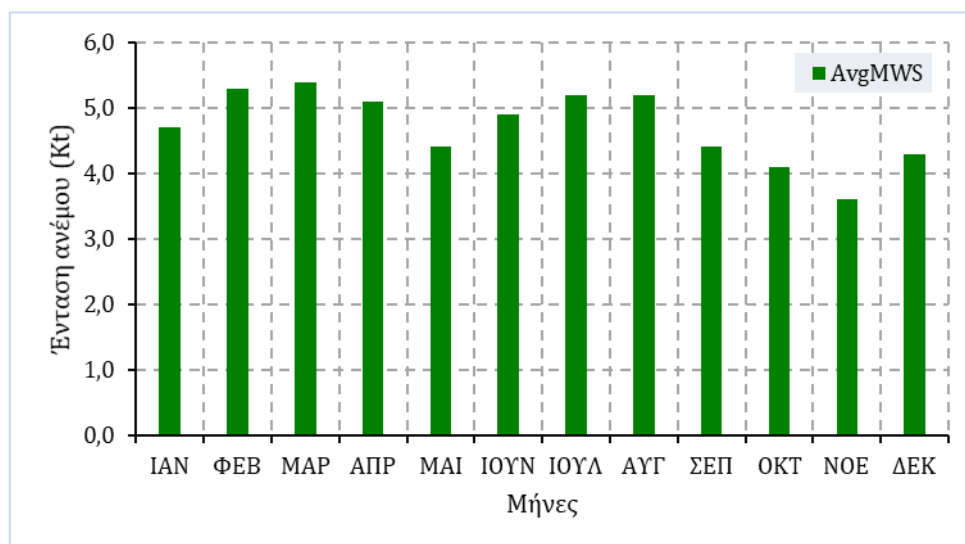
Πίνακας 5-117: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.

W(Kt)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
DWD	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	ΝΔ	B

Μελέτη χαρτογραφικής αποτύπωσης περιοχών που επηρεάστηκαν από τις δασικές πυρκαγιές της αντιπυρικής περιόδου 2021

AvgMWS	4,7	5,3	5,4	5,1	4,4	4,9	5,2	5,2	4,4	4,1	3,6	4,3
---------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

(Πηγή: EMY)

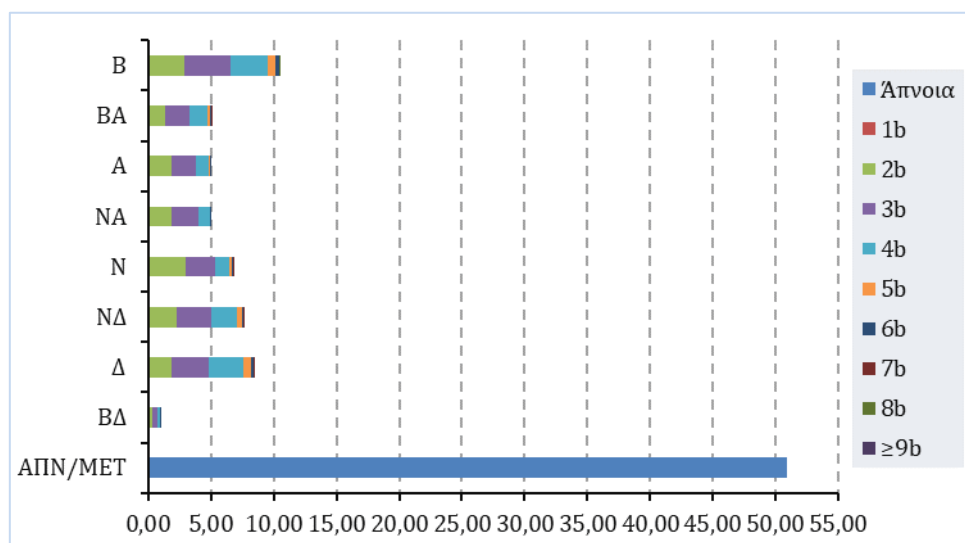
Εικόνα 5.110: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-118 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.111 παρουσιάζονται οι ετήσιες συχνότητες ανέμου εκφρασμένες σε ποσοστά (%).

Πίνακας 5-118: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.

W(%)	ΑΠΝ/ΜΕΤ	ΒΔ	Δ	ΝΔ	Ν	ΝΑ	Α	ΒΑ	Β
Άπνοια	50,91								
1b	0,00	0,01	0,04	0,02	0,11	0,01	0,08	0,02	0,09
2b	0,00	0,32	1,78	2,20	2,92	1,85	1,80	1,32	2,83
3b	0,00	0,35	2,99	2,83	2,27	2,14	1,92	1,92	3,66
4b	0,00	0,25	2,78	2,04	1,20	0,89	1,03	1,44	2,90
5b	0,00	0,03	0,62	0,37	0,21	0,05	0,10	0,25	0,65
6b	0,00	0,01	0,18	0,10	0,05	0,01	0,02	0,06	0,26
7b	0,00	0,00	0,03	0,01	0,01	0,00	0,00	0,01	0,03
8b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01
≥9b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.111: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας. (Πηγή: ΕΜΥ)

5.8.2.2 Κλιματική κατάταξη κατά Köppen

Σύμφωνα λοιπόν με τα δεδομένα του πλησιέστερου μετεωρολογικού σταθμού, στην περιοχή μελέτης η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 24,7°C) είναι μεγαλύτερη από 18°C και η μέση θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα (Ιανουάριος, 5,0°C) βρίσκεται μεταξύ 0°C και 18°C. Επομένως σύμφωνα με την κλιματική κατάταξη κατά Köppen (Kottek et al., 2006) το κλίμα της περιοχής μελέτης ανήκει στον κλιματικό τύπο C, δηλαδή εύκρατο κλίμα (μεσόθερμο). Πρόσθετα η βροχή του ξηρότερου μήνα (Αύγουστος, 19,3 mm) είναι μικρότερη από 30 mm και ταυτόχρονα μικρότερη από το 1/3 της βροχής του υγρότερου μήνα (Δεκέμβριος, 125,8/3 = 41,9 mm). Επομένως το δεύτερο γράμμα στην κατάταξη του κλίματος είναι s και ο κλιματικός τύπος αντιστοιχεί σε Cs, δηλαδή σε μεσογειακά κλίματα. Τέλος η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 24,7°C) είναι μεγαλύτερη από 22°C και κατά συνέπεια το τρίτο γράμμα στον κλιματικό τύπο είναι a, που διαμορφώνεται τελικά (κατά Köppen) σε **Csa** και αφορά κατεξοχήν μεσογειακό κλίμα.

5.8.2.3 Ομβροθερμικό διάγραμμα

Οι Gausson και Begnouis έχουν απεικονίσει σε ένα διάγραμμα, που καλείται «Ομβροθερμικό διάγραμμα», την πορεία μήνα προς μήνα της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας σε °C και του μέσου μηνιαίου ύψους βροχής σε mm. Το διάγραμμα αυτό έχει στην τετμημένη του τους μήνες του έτους, στην αριστερή τεταγμένη τη μηνιαία βροχόπτωση P σε mm και στη δεξιά τεταγμένη τη μέση μηνιαία θερμοκρασία T σε °C σε κλίμακα διπλάσια των βροχοπτώσεων, δηλαδή P=2T.

Με την ένωση των σημείων της μηνιαίας βροχόπτωσης προκύπτει η καμπύλη βροχοπτώσεων και με την ένωση των σημείων της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας προκύπτει η καμπύλη των θερμοκρασιών. Η ξηροθερμική περίοδος αντιστοιχεί στην περίοδο που οι τιμές θερμοκρασίας, υπερβαίνουν το ήμισυ της βροχόπτωσης (P=2T) και στο ομβροθερμικό διάγραμμα αντιστοιχεί στο τμήμα που η καμπύλη των βροχοπτώσεων διέρχεται κάτω από την καμπύλη των θερμοκρασιών τότε έχουμε P<2T.

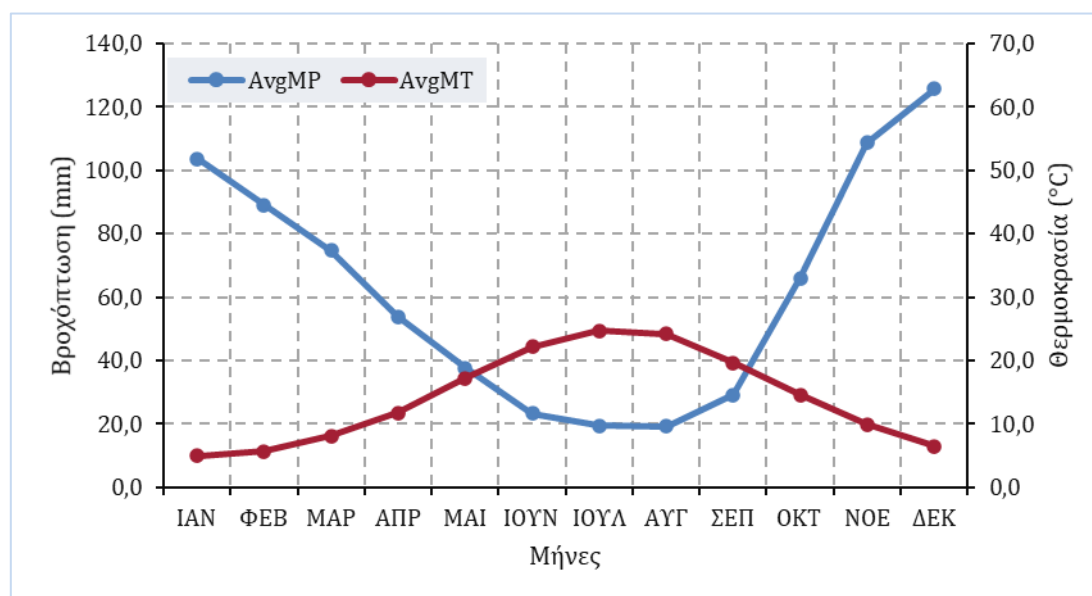
Η επιφάνεια που περικλείεται από τις δύο αυτές καμπύλες μεταξύ των δύο σημείων τομής τους ($P=2T$) δείχνει τη διάρκεια και την ένταση της ξηράς περιόδου. Αυτό δικαιολογείται, γιατί αν θεωρηθούν οι βροχοπτώσεις στο υδατικό ισοζύγιο ως κέρδος, τότε οι θερμοκρασίες εμμέσως εκφράζουν τις απώλειες από την εξάτμιση και τη διαπνοή. Όσο υψηλότερες είναι οι θερμοκρασίες, τόσο υψηλότερες είναι η εξάτμιση και η διαπνοή. Γενικά το ομβροθερμικό διάγραμμα στο εύκρατο κλίμα χαρακτηρίζεται από υψηλές θερμοκρασίες και χαμηλή βροχοπτώση κατά τη θερινή περίοδο, ενώ το αντίθετο παρατηρείται κατά τη χειμερινή περίοδο.

Στον Πίνακα 5-119 καταγράφονται η μέση μηνιαία βροχοπτώση (AvgMP) και η μέση μηνιαία θερμοκρασία (AvgMT), που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία του ομβροθερμικού διαγράμματος στην Εικόνα 5.112. Από το ομβροθερμικό διάγραμμα προκύπτει μακρά ξηροθερμική περίοδος που ξεκινά τον Μάιο και τελειώνει τον Σεπτέμβριο.

Πίνακας 5-119: Μέση μηνιαία βροχοπτώση και θερμοκρασία για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.

W	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	103,6	89,0	74,8	53,9	37,6	23,3	19,4	19,3	29,2	66,1	108,8	125,8
AvgMT	5,0	5,7	8,1	11,8	17,2	22,2	24,7	24,2	19,7	14,6	9,9	6,5

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.112: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας. (Πηγή: EMY)

5.8.3 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας

5.8.3.1 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις αντιπυρικής περιόδου 2021

Όπως αναφέρθηκε στην ενότητα με τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την αποτύπωση των καμένων δασικών εκτάσεων, ένα από τα πρώτα βήματα ήταν η οριοθέτησή τους βάσει της πληροφoρίας των αναρτημένων και κυρωμένων δασικών χαρτών. Με αυτόν τον τρόπο, σε πρώτο στάδιο οριοθετήθηκαν οι εκτάσεις εκείνες που παρουσιάζουν δασικό ενδιαφέρον εντός της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

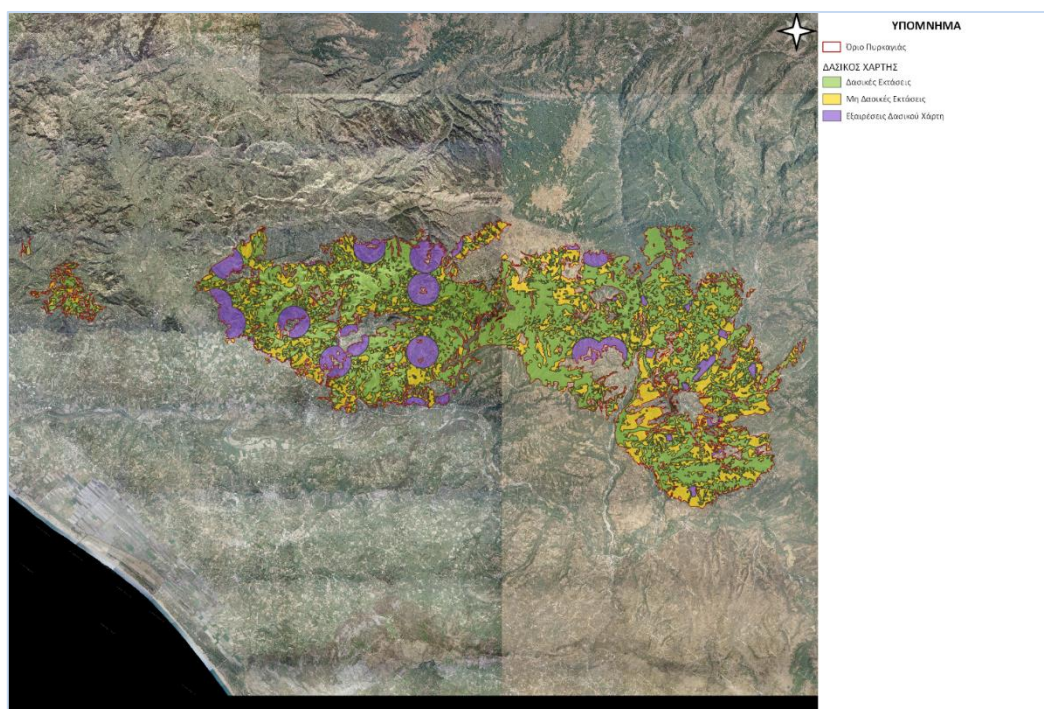
Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζεται η εκτίμηση της συνολικής έκτασης που κάηκε καθώς επίσης και το ποσοστό των δασικών εκτάσεων εντός της περιοχής μελέτης.

Πίνακας 5-120: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.

Δασική Υπηρεσία	Συνολική καμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων (ha)	Ποσοστό καμένων δασών και δασικών εκτάσεων (%)
Δασαρχείο Βυτίνας	6.131,1	3.241,4	52,9
Δασαρχείο Πύργου	12.130,5	6.315,0	52,1

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας & Δ/νση Δασών Ηλείας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Από τα ανωτέρω στοιχεία, παρατηρούμε ότι τόσο στις εκτάσεις ευθύνης του Δασαρχείου Βυτίνας όσο και στο Δασαρχείο Πύργου περίπου οι μισές αφορούσαν καμένες δασικές εκτάσεις.

Εικόνα 5.113: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας & Δ/νση Δασών Ηλείας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.8.3.2 Προστατευόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000

Η περιοχή της εξεταζόμενης δασικής πυρκαγιάς, είναι εκτός προστατευόμενων περιοχών του δικτύου Natura 2000.

5.8.3.3 Τύποι οικοσυστημάτων και δασικές μονάδες βλάστησης

Βάσει του διαθέσιμου υλικού και κατόπιν της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε, όπως αυτή περιγράφηκε στο αντίστοιχο κεφάλαιο, εντοπίστηκαν και οριοθετήθηκαν οι δασικές μονάδες εντός των

περιοχών που χαρακτηρίστηκαν ως δάση και δασικές εκτάσεις. Δημιουργήθηκε πρακτικά ο δασοπονικός χάρτης της περιοχής μελέτης.

Συνεπώς, στις εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά, καταγράφονται οι εξής φυσικές μονάδες βλάστησης:

i. Δάση με *Pinus halepensis*: αφορά εκτεταμένες δασικές εκτάσεις με κυρίαρχη την Χαλέπιο Πεύκη (*Pinus halepensis*) με συμμετοχή υψηλών θάμνων από σκληρόφυλλα είδη όπως *Pistacia lentiscus*, *Quercus coccifera*, *Olea europaea*. Αναμένονται επίσης τα *Anthyllis hermanniae*, *Asparagus acutifolius*, *Cistus criticus*, *Cistus salvifolius*, *Brachypodium retusum*, *Olea europaea*, *Smilax aspera* κ.ά.

ii. Παρόχθια δάση με *Salix alba* και *Populus alba*: αφορά παρόχθιες εκτάσεις των ποταμών της περιοχής με κυρίαρχα τα είδη *Salix alba* και *Salix fragilis* και κατά θέσεις το *Salix amplexicaule*. Στη σύνθεση της βλάστησης αναμένεται να συμμετέχουν τα *Vitex-agnus castus*, *Phragmites australis*, *Calystegia sepium*, *Clematis flammula*, *Clematis vitalba*, *Rubus ulmifolius*, *Equisetum arvense*, *Nerium oleander* κ.ά.

iii. Παρόχθια δάση με *Platanus orientalis*: αφορά παρόχθιες εκτάσεις με κυρίαρχο το *Platanus orientalis*. Στη σύνθεση της βλάστησης συμμετέχουν τα *Nerium oleander*, *Equisetum arvense*, *Equisetum palustre*, *Salix fragilis*, *Arum italicum* κ.ά.

iv. Σκληρόφυλλη βλάστηση: αφορά κύρια μεταβατικές εκτάσεις, λιγότερο ή περισσότερο αδιαπέραστες, με αείφυλλα – σκληρόφυλλα είδη, κύρια ως αποτέλεσμα παλαιότερων πυρκαγιών, όπου δεν έχει επανεγκατασταθεί επαρκώς η φυσική βλάστηση. Κυριαρχούν κατά θέσεις τα *Quercus coccifera*, *Pistacia lentiscus*, *Cotinus coggygria*, ενώ συχνά αναμένονται τα *Olea europaea*, *Spartium junceum*, *Calicotome vilosa*, *Phillyrea latifolia* κ.ά.

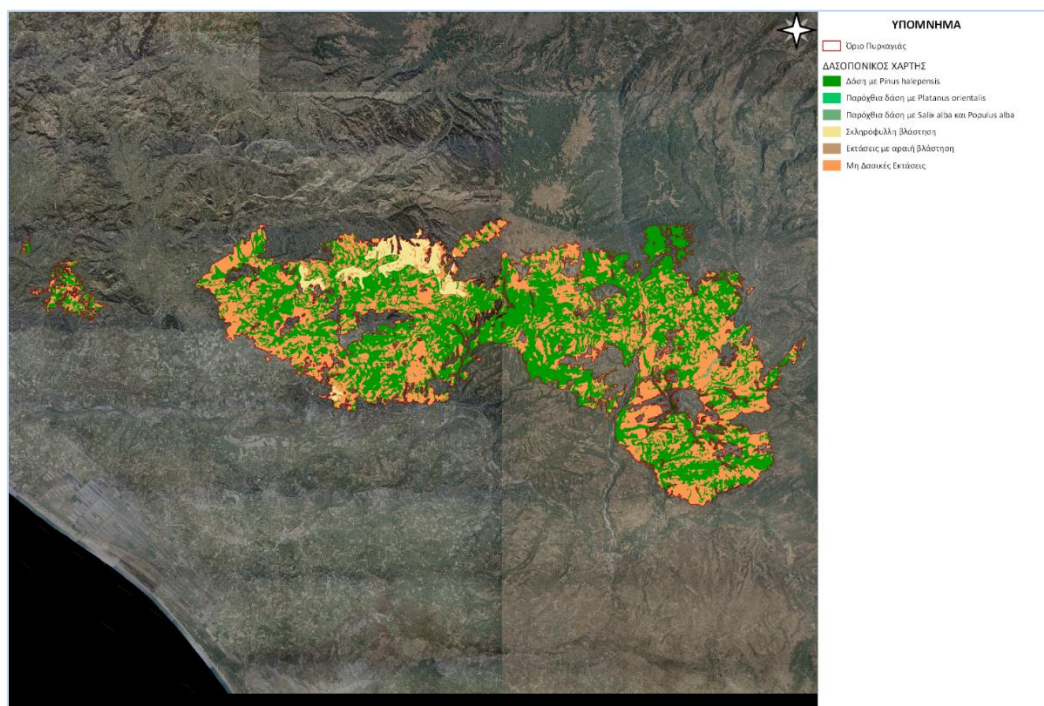
v. Εκτάσεις με αραιή βλάστηση: Στις εκτάσεις με αραιή βλάστηση περιλαμβάνονται οι επιφάνειες βραχωδών πρανών, οι σάρες, καθώς και οι κοίτες των χειμάρρων της περιοχής.

Η κατανομή των δασικών μονάδων βλάστησης στην περιοχή μελέτης αποτυπώνεται στον Πίνακα 5-43.

Πίνακας 5-121: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.

Μονάδα βλάστησης	Καμένη έκταση (ha)	Ποσοστό επί της συνολικής καμένης έκτασης (%)
Μη Δασικές Εκτάσεις	7.825,8	42,9
Δάση με <i>Pinus halepensis</i>	9.717,2	53,2
Παρόχθια δάση με <i>Salix alba</i> και <i>Populus alba</i>	43,0	0,2
Παρόχθια δάση με <i>Platanus orientalis</i>	0,2	0,0
Σκληρόφυλλη βλάστηση	674,7	3,7
Εκτάσεις με αραιή βλάστηση	0,7	0,0
Σύνολο	18.261,6	100,0

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας & Δ/νση Δασών Ηλείας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Εικόνα 5.114: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας. (Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας & Δ/ση Δασών Ηλείας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Παρατηρούμε, ότι στην περιοχή μελέτης δεν εντοπίστηκαν μονάδες βλάστησης μη προσαρμοσμένες στη φωτιά.

5.8.3.4 Καμένα δασικά οικοσυστήματα που έχουν ξανακαεί την τελευταία 20ετία

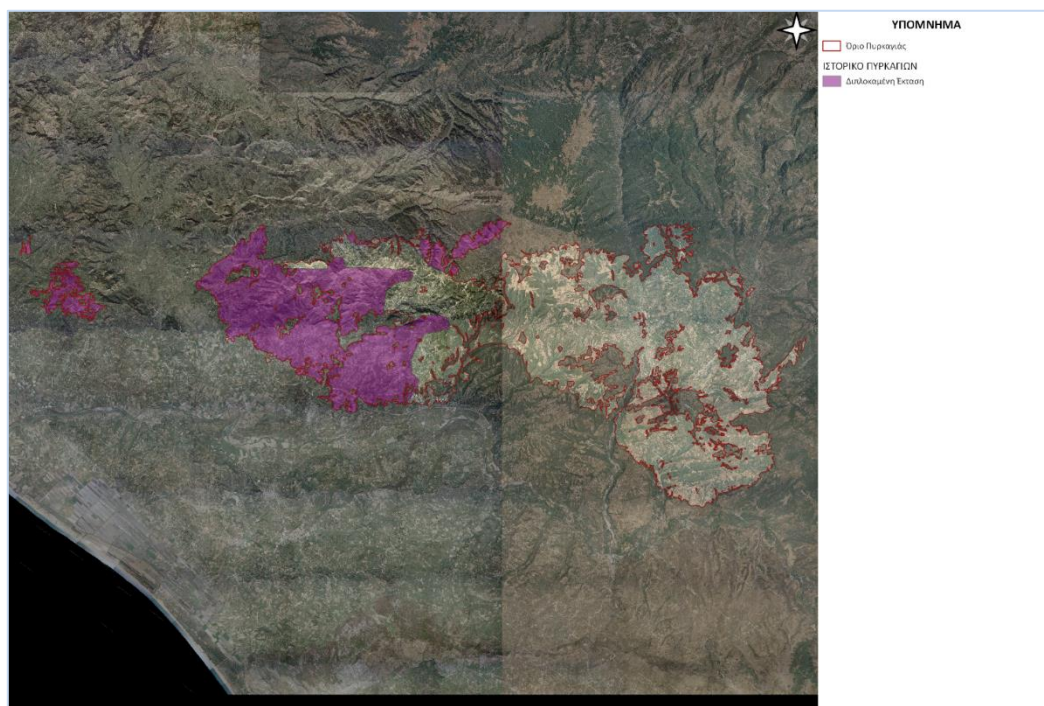
Σημαντική παράμετρος στον προσδιορισμό των μέτρων αποκατάστασης από πυρκαγιά κάθε φορά, επιπλέον της μονάδας δασικής βλάστησης που επλήγη είναι και το «ιστορικό» της έκτασης ενδιαφέροντος σε σχέση με της πυρκαγιές. Στην παρούσα μελέτη το χρονικό διάστημα που εξετάστηκε όσον αφορά αυτό το κριτήριο ήταν τα 20 έτη. Επομένως με τον όρο «διπλοκαμένη» έκταση αναφέρεται η έκταση που στα τελευταία 20 χρόνια έχει ξανακαεί τουλάχιστον μία ακόμα φορά.

Πίνακας 5-122: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.

Συνολική διπλοκαμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (ha)	Ποσοστό δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (%)
5.707,5	2.690,1	25,8

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας & Δ/ση Δασών Ηλείας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Παρατηρούμε ότι περίπου το ένα τέταρτο των καμένων δασικών εκτάσεων έχουν ξανακαεί την τελευταία 20ετία.

Εικόνα 5.115: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας. (Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας & Δ/νση Δασών Ηλείας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζονται οι ιστορικές πυρκαγιές που εντοπίστηκαν για την περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-123: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.

Έτος πυρκαγιάς	Έκταση (ha)
2007	5.706,8
2020	252,7

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας & Δ/νση Δασών Ηλείας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.8.3.5 Προσδιορισμός καμένων εκτάσεων ευαίσθητων σε διαβρωτικά φαινόμενα ή υψηλό κίνδυνο υποβάθμιση

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζεται η κατανομή των κλίσεων του εδάφους στην περιοχή των καμένων εκτάσεων. Ειδικότερα έχουν οριστεί τέσσερα πεδία κλίσεων: 1) 0-25%, 2) 25-50%, 3) 50-100% και 4) 100+ στα οποία αντιστοιχίζονται οι εκτάσεις και τα ποσοστά των εδαφών που ανήκουν σ' αυτά. Παράλληλα επισυνάπτονται εικόνες από τους χάρτες εκθέσεων και υψομέτρων στην περιοχή μελέτης.

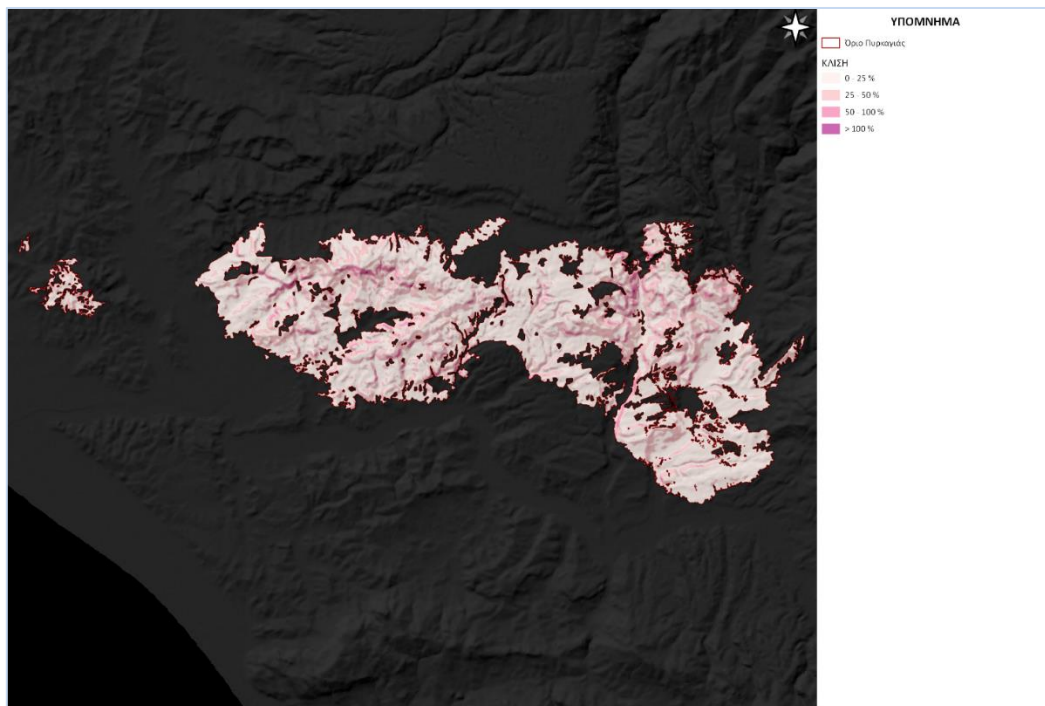
Πίνακας 5-124: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.

Κλίση εδάφους (%)	Έκταση (ha)	Ποσοστό (%)
0-25	12.639,0	69,2
25-50	5.031,4	27,6

Μελέτη χαρτογραφικής αποτύπωσης περιοχών που επηρεάστηκαν από τις δασικές πυρκαγιές της αντιπυρικής περιόδου 2021

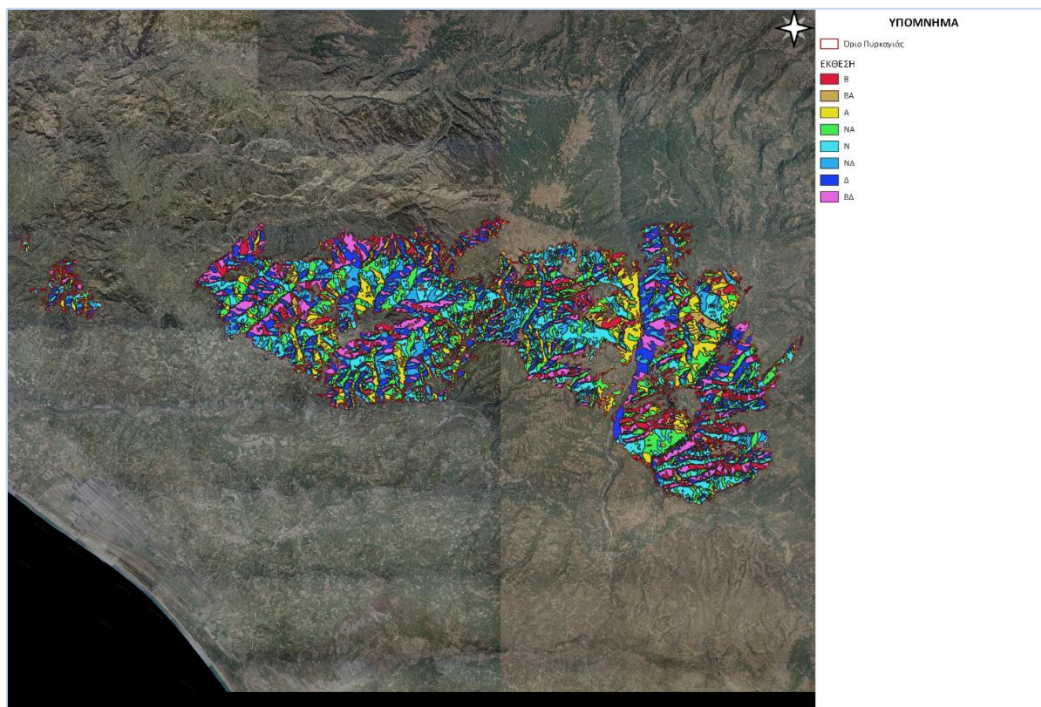
50-100	589,1	3,2
100+	2,5	0,0

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας & Δ/ση Δασών Ηλείας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

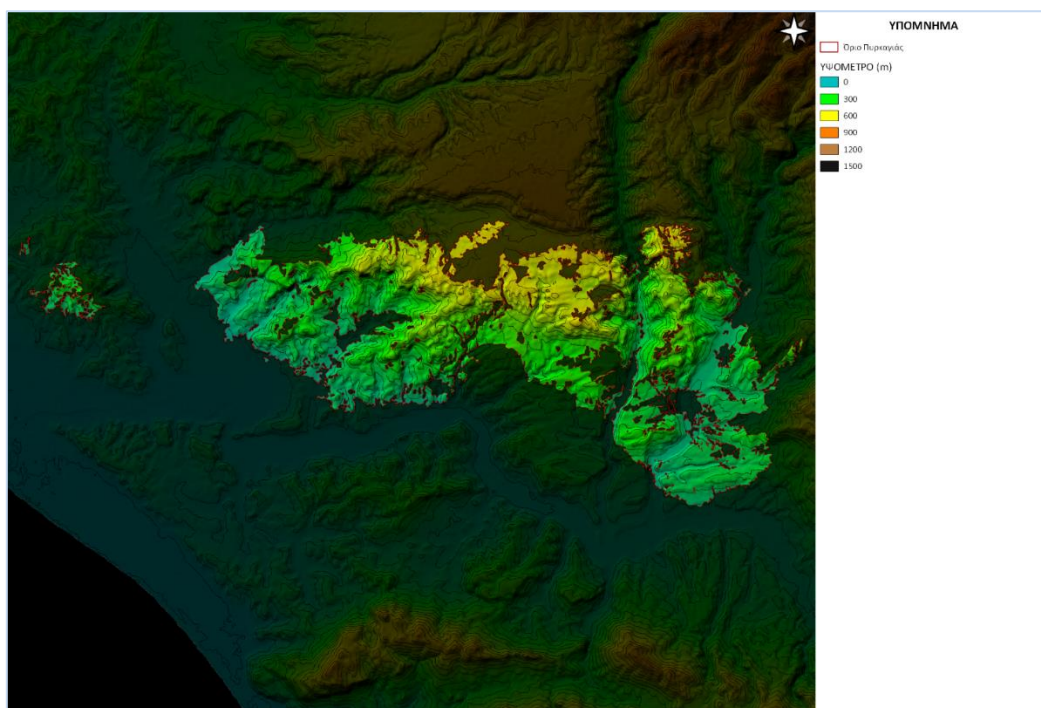

Εικόνα 5.116: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας & Δ/ση Δασών Ηλείας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.117: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.
(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας & Δ/νση Δασών Ηλείας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

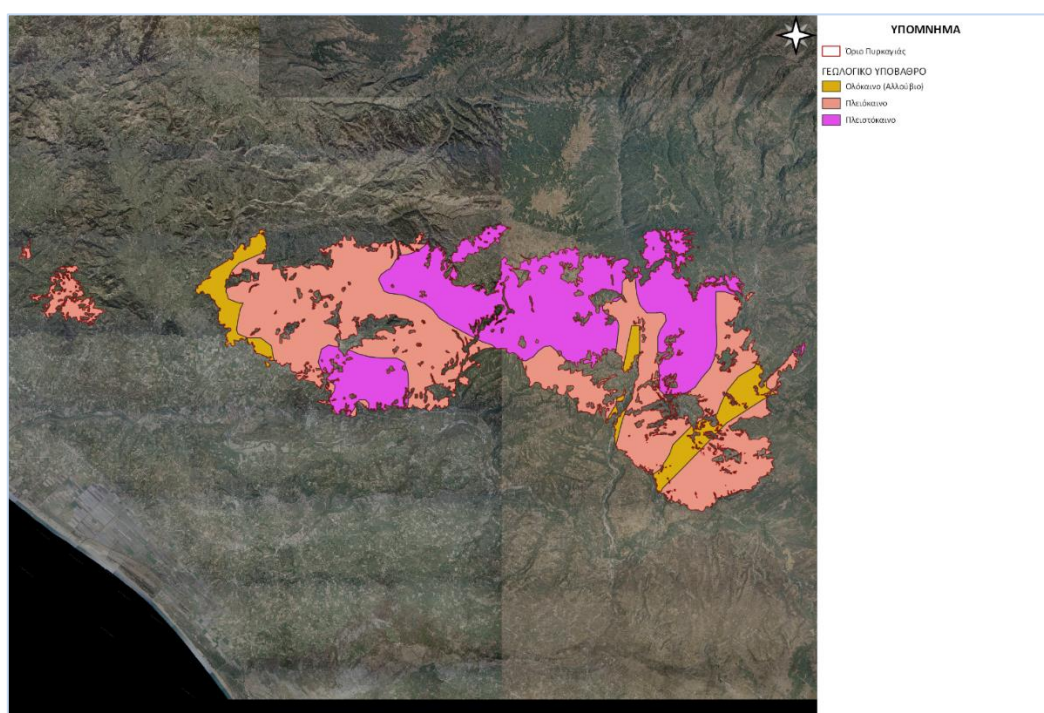
Εικόνα 5.118: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.
(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας & Δ/νση Δασών Ηλείας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον παρακάτω πίνακα καταγράφεται το γεωλογικό υπόβαθρο των καμένων εκτάσεων, σύμφωνα με τον γεωλογικό χάρτη της Ελλάδας (IGME). Ειδικότερα παρουσιάζονται οι επιμέρους επιφάνειες που καταλαμβάνουν οι γεωλογικοί σχηματισμοί στα όρια των καμένων εκτάσεων.

Πίνακας 5-125: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.

Γεωλογικό υπόβαθρο	Συνολική έκταση (ha)
Ολόκαινο (Αλλούβιο) - al	1.553,9
Πλειόκαινο - p	9.643,7
Πλειστόκαινο - cq ₁	7.064,0

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας & Δ/ση Δασών Ηλείας, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.119: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.
(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας & Δ/ση Δασών Ηλείας, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.8.4 Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων

Υπάρχουσα κατάσταση

- Περισσότερο από το μισό της έκτασης που κάηκε είναι δασική (10.435,8 εκτάρια ήτοι 57,1% δασικών οικοσυστημάτων επί της συνολικής καμένης έκτασης)
- Οι τύποι δασικών οικοσυστημάτων που κάηκαν είναι: 1) Δάση χαλεπίου πεύκης, 2) Παρόχθια δάση *Salix alba* και *Populus alba*, 3) Παρόχθια δάση *Platanus orientalis*, 4) Εκτάσεις με αραιή βλάστηση, 5) Σκληρόφυλλη βλάστηση
- Δεν υπάρχουν καμένα δασικά οικοσυστήματα μη προσαρμοσμένα στη φωτιά
- Μεγάλο τμήμα της καμένης έκτασης είναι διπλοκαμένες εκτάσεις (που έχουν ξανακαεί εντός της τελευταίας 20-ετίας), οι οποίες αφορούν κυρίως καμένα δάση χαλεπίου πεύκης και καμένα οικοσυστήματα σκληρόφυλλης βλάστησης
- Υπάρχουν καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης, σε ισχυρές κλίσεις 50-100%, στις οποίες η φυσική αναγέννηση αντιμετωπίζει δυσκολίες

Προτάσεις αποκατάστασης

- Άμεσες θεσμικές ενέργειες μεταπυρικής αποκατάστασης, όπως για παράδειγμα απόληψη καμένου ξυλώδους όγκου, αντιδιαβρωτικά έργα ενώ επιβάλλεται η άμεση κήρυξη όλων των καμένων δασικών οικοσυστημάτων ως αναδασωτέες εκτάσεις, και η αποτελεσματική προστασία τους
- Διενέργεια τεχνητών αναδασώσεων βάσει του κριτηρίου ΔΙΠΛΟΚΑΜΕΝΑ ΔΑΣΗ και του κριτηρίου ΙΣΧΥΡΕΣ ΚΛΙΣΕΙΣ 50-100%, από αυτά που εξετάστηκαν στην παρούσα μελέτη

Συγκεκριμένα προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων:

- στις διπλοκαμένες εκτάσεις δάσους χαλεπίου πεύκης
- στις καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης σε ισχυρές κλίσεις 50-100%
- Υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50%, κατά το δυνατόν πριν την έναρξη των αντιδιαβρωτικών έργων
- Στις καμένες εκτάσεις δασών χαλεπίου πεύκης, με μέτριες κλίσεις 20-50% μπορούν να εκτελεστούν αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα (κορμοδέματα και κλαδοδέματα), κατόπιν σχετικής μελέτης
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών στις εκτάσεις αειφύλλων πλατυφύλλων ειδών
- Προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία τουλάχιστον, σε όλη την έκταση των καμένων δασικών οικοσυστημάτων με επανέλεγχο για πιθανή παράταση
- Λήψη μέριμνας στις αναδασωτέες εκτάσεις για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (π.χ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια)
- Εφαρμογή προγράμματος πλήρους παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία

Ακολουθεί τεκμηρίωση και αναλυτική περιγραφή της μεθόδου μεταπυρικής αποκατάστασης ανά τύπο οικοσυστήματος, για όλες τις περιπτώσεις των καμένων δασικών οικοσυστημάτων.

5.8.4.1 Οικοσυστήματα της 1ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δάση χαλεπίου πεύκης (*Pinus halepensis*)

Η χαλέπιος πεύκη είναι ένα από τα κατ' εξοχήν δασικά είδη που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στη φωτιά. Η προσαρμογή αυτή στηρίζεται στην οικοφυσιολογική αναπαραγωγική συμπεριφορά του είδους, όπως περιγράφεται στη συνέχεια.

Η χαλέπιος είναι είδος που αναγεννάται υποχρεωτικά από σπόρους, όπως όλα τα ελληνικά είδη πεύκης. Οι κώνοι και τα περικλειόμενα σε αυτούς σπέρματα ωριμάζουν στο τέλος της άνοιξης. Ένα ποσοστό των κώνων ανοίγουν (πάνω στο δέντρο) και τα σπέρματα διασπείρονται χάρη στα πτερύγια που διαθέτουν και στη συνέχεια φυτρώνουν το ερχόμενο φθινόπωρο-χειμώνα. Αρκετοί κώνοι όμως παραμένουν κλειστοί πάνω στα δέντρα για αρκετά έτη, μέχρι περισσότερο από επτά χρόνια. Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται βραδυχωρία, και έχει ως αποτέλεσμα την ύπαρξη μιας συνεχούς υπέργειας τράπεζας ώριμων σπερμάτων διαφορετικών ηλικιών.

Το άνοιγμα των κώνων, απουσία της φωτιάς, γίνεται φυσιολογικά με την επίδραση των υψηλών θερμοκρασιών κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Στην περίπτωση που συμβεί μια πυρκαγιά, τα σπέρματα της χαλεπίου πεύκης που βρίσκονται πεσμένα στην επιφάνεια του εδάφους καίγονται από τη φωτιά. Αντίθετα τα σπέρματα που βρίσκονται μέσα στους κλειστούς κώνους διαφόρων ηλικιών, πάνω στα ώριμα άτομα, ηλικίας τουλάχιστον 15 ετών, (υπεργεια τράπεζα σπερμάτων), δεν καταστρέφονται από τη φωτιά, καθώς αυτή περνά με μεγάλη ταχύτητα για μικρό χρονικό διάστημα, και είναι αποκλειστικά υπεύθυνα για τη μεταπυρική αναγέννηση και την επιτυχή επανίδρυση του δάσους μετά την πυρκαγιά. Οι υψηλές θερμοκρασίες που αναπτύσσονται κατά τη διάρκεια της πυρκαγιάς προκαλούν άνοιγμα των κλειστών κώνων και απελευθέρωση των περικλειόμενων σπερμάτων. Στη συνέχεια ακολουθεί η φύτευση των σπερμάτων μετά τις πρώτες φθινοπωρινές βροχές (Οκτώβριος-Δεκέμβριος). Επειδή η παραγωγή σπερμάτων από ώριμα δέντρα χαλεπίου πεύκης είναι πολύ μεγάλη (ένα ώριμο δένδρο παράγει ετησίως δεκάδες χιλιάδες σπέρματα) η αναγέννηση του δάσους θεωρείται εξασφαλισμένη.

Συνεπώς η αποκατάσταση των καμένων οικοσυστημάτων της χαλεπίου πεύκης δεν αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό πρόβλημα, καθώς η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, είναι εξασφαλισμένη και θα επιτευχθεί μέσω τη φυσικής αναγέννησης του είδους, όπως περιγράφηκε προηγουμένως. Ταυτόχρονα θα εμφανιστούν φυσικά, και τα δευτερεύοντα, κυρίως θαμνώδη αείφυλλα πλατύφυλλα είδη (*Quercus ilex*, *Pistacia lentiscus*, *Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia terebinthus*, *Arbutus species*, κ.λπ.), μέσω της υψηλής φυσικής τους παραπλαστικής ικανότητας. Το μελλοντικό δάσος αναμένεται να έχει τα οικολογικά χαρακτηριστικά των φυσικών δασών της χαλεπίου πεύκης, όπως δηλαδή πριν τη φωτιά.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, με κυρίαρχο είδος τη χαλέπιο πεύκη με φυσικές διαδικασίες, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτές εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.

- Προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων, στις καμένες εκτάσεις με κλίσεις 20-50%, κατόπιν σχετικών μελετών που πρέπει να συνταχθούν το συντομότερο δυνατόν μετά την πυρκαγιά.
- Προτείνεται η υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50 κατά το δυνατόν πριν την εκκίνηση των αντιδιαβρωτικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Ένταξη στη δασική διαχείριση, ώστε να συντάσσονται διαχειριστικές εκθέσεις και να εφαρμόζονται τα κατάλληλα δασοκομικά μέτρα, ανάλογα με το στάδιο εξέλιξης των συστάδων. Προστασία και καλλιέργεια νεοφυτείας, πυκνοφυτείας, κορμιδίων κ.λπ.

Οι παραπάνω επεμβάσεις αφορούν όλη την έκταση των καμένων δασών χαλεπίου πεύκης, εκτός των παρακάτω δύο κατηγοριών, για τις οποίες προτείνονται ειδικά μέτρα λόγω των δυσκολιών φυσικής αναγέννησης του δάσους.

1. Διπλοκαμένες εκτάσεις δασών χαλεπίου πεύκης

Στις περιπτώσεις που οι καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης είχαν ηλικία μικρότερη των 16 ετών, και δεν είχαν φθάσει στην περίοδο επαρκούς αναπαραγωγικής ικανότητας, ώστε να είναι ικανές να παράγουν επαρκή ποσότητα φυτρώσιμων σπόρων για την αναγέννηση του δάσους, απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων με φυτεύσεις φυταρίων χαλεπίου πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την διπλοκαμένη έκταση.

Με βάση τα επιστημονικά δεδομένα, η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων χαλεπίου πεύκης**.

Η σπορά δεν ενδείκνυται, καθώς πολλά επιστημονικά δεδομένα συνηγορούν στην διαπίστωση της χαμηλής αποτελεσματικότητας της μεθόδου για τα ελληνικά δεδομένα.

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο, ώστε να είναι αρκετά ζωνρά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα, **γυμνόριζα** ή **βωλόφυτα** φυτάρια, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους** και **4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα) διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται χειρωνακτικά ή με ελαφρά μηχανήματα (αυτόνομες τρυπάνες) και χωρίς τη χρήση βαρέων μηχανημάτων.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό τόσο κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων όσο και κατά τη

μηχανική με τρυπάνι, είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.

- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή/πετρώδη εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργατές.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου προήλθαν τα φυτά.
- Στην περίπτωση γυμνορίζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Στην περίπτωση φύτευσης γυμνορίζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αιψύλλων πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές. Οι φυτεύσεις βέβαια να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Αναλυτικές οδηγίες σχετικά με την ποιότητα και τον χειρισμό του φυτευτικού υλικού κατά τη φύτευση, την τεχνική διάνοιξης λάκκων ανάλογα με τον τύπο του εδάφους (συνεκτικό/ άγονο/ αβαθές/ πετρώδες) και την προσθήκη τυχόν βελτιωτικών στο λάκκο, προκειμένου να ευνοηθεί η επιβίωση και η αύξηση των φυταρίων, θα πρέπει να προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσομοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 2,5 μέτρα έως 5 μ., με μέση πυκνότητα 1000 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 3,3 μ. X 3,3 μ. Θα επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για τα ακριβή σημεία φύτευσης των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων, των λειτουργιών του νέου δάσους και αποφυγής των οικολογικών συνεπειών της εκτεταμένης μονοκαλλιέργειας με το είδος *Pinus halepensis* προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη *Quercus pubescens*, *Quercus ilex*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το καθένα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για μια 10ετία.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές, ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

2. Δάση χαλεπίου πεύκης με κλίσεις 50-100%

Στις καμένες εκτάσεις χαλεπίου πεύκης όπου η κλίση είναι αρκετά ισχυρή, δηλαδή κλίσεις 50-100%, εύρος κλίσεων που αντιστοιχεί σε κλίσεις 30° – 45°, λόγω των δυσκολιών εγκατάστασης και αποίκησης της φυσικής αναγέννησης της χαλεπίου πεύκης, απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων με φυτεύσεις σποροφύτων χαλεπίου πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την έκταση.

Η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι και σε αυτήν την περίπτωση, η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων χαλεπίου πεύκης, με προτίμηση στα μονοετή.**

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο ώστε να είναι αρκετά ζωνηρά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα, **γυμνόριζα** ή **βωλόφυτα φυτάρια**, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους** και **4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα) διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται μόνο χειρωνακτικά.
- Θα δίνεται ιδιαίτερη μέριμνα στην αποφυγή διατάραξης του εδάφους.
- Θα αποφεύγεται η οποιαδήποτε καταστροφή της υπάρχουσας βλάστησης.
- Ο φυτευτικός σύνδεσμος πρέπει να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.
- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή/πετρώδη εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργατές.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου ξεριζώθηκαν τα φυτά.
- Στην περίπτωση γυμνόριζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Επίσης, στην περίπτωση φύτευσης γυμνόριζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές, μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.

- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αιφυλλων πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το Φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές. Οι φυτεύσεις βέβαια να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσμοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 1,5 μέτρα έως 3,0 μ., με μέση πυκνότητα 2.500 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 2μ. X 2μ. Το πιο σημαντικό είναι ο φυτευτικός σύνδεσμος να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος ώστε να επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για την επιτυχή εγκατάσταση των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, αποτελεσματικότερης προστασίας των εδαφών, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων και των λειτουργιών του νέου δάσους, προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη: *Quercus pubescens*, *Quercus ilex*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το κάθενα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές, ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία.

Παρόχθια δάση με *Salix alba* και *Populus alba*

Τα παρόχθια δάση με *Salix alba* και *Populus alba* χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία κατά θέσεις της ειδών ιτιάς (κυρίως *Salix alba*) και λευκής λεύκης (*Populus alba*), αλλά και την σποραδική παρουσία διαφόρων άλλων ειδών, όπως *Platanus orientalis*, *Nerium oleander*, *Rubus species*, κ.λπ. Εμφανίζονται κατά κανόνα κατά μήκος των ρεμάτων μιας περιοχής, η οποία συνήθως συνοδεύεται από την παρουσία νερού.

Λόγω των ιδιαίτερων οικολογικών χαρακτηριστικών εμφάνισης των συστάδων αυτών, αλλά και της υψηλής περιεχόμενης υγρασίας στους ιστούς των ειδών (κυρίως στα φύλλα) συνήθως δεν καίγονται ή καίγονται μερικώς χωρίς να καταστρέφονται ολοσχερώς. Σε πολλά είδη ιτιάς και λεύκης έχει παρατηρηθεί ότι η βλάβη από καύση του υπέργειου τμήματος, προκαλεί την παραγωγή νέων βλαστών από επικορμικούς οφθαλμούς του κορμού ή από μεριστώματα στις ρίζες ή από θαμμένους βλαστούς. Η αναβλάστηση ξεκινά αρκετά νωρίς μετά τη φωτιά (1.5- 2 μήνες), ενώ η πρεμνοβλαστική ικανότητα της ιτιάς είναι αρκετά μεγαλύτερη από αυτή της λεύκης.

Όλα τα είδη που συνθέτουν την κυρίαρχη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων αλλά και τα υπόλοιπα είδη διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα είτε από τα καμένα πρέμνα (πρεμνοβλαστήματα), είτε από τις ρίζες (ριζοβλαστήματα). Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα με σχετικά ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή, ειδικά μετά από μια περίοδο βροχοπτώσεων.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Παρόχθια δάση με *Platanus orientalis*

Τα δάση ανατολικού πλατάνου χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία του ανατολικού πλατάνου (*Platanus orientalis*), σε αμιγή μορφή ή με την σποραδική παρουσία διαφόρων άλλων ειδών, όπως ιτιά (*Salix species*), λεύκη (*Populus species*), πικροδάφνη (*Nerium oleander*), βάτος (*Rubus species*), κ.λπ. Εμφανίζονται κατά κανόνα κατά μήκος των ρεμάτων μιας περιοχής, η οποία συνήθως συνοδεύεται από την παρουσία νερού.

Λόγω των ιδιαίτερων οικολογικών χαρακτηριστικών εμφάνισης των δασών αυτών, αλλά και της υψηλής περιεχόμενης υγρασίας στους ιστούς του είδους (κυρίως στα φύλλα) συνήθως δεν καίγονται ή καίγονται μερικώς χωρίς να καταστρέφονται ολοσχερώς.

Όλα τα είδη που συνθέτουν την κυρίαρχη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων αλλά και τα υπόλοιπα είδη διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα είτε από τα καμένα πρέμνα (πρεμνοβλαστήματα), είτε από τις ρίζες (ριζοβλαστήματα). Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα με σχετικά ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή, ειδικά μετά από μια περίοδο βροχοπτώσεων. Σημειώνεται ότι στις περισσότερες περιπτώσεις τα άτομα πλατάνου δεν καίγονται ολοσχερώς, τουλάχιστον κατά θέσεις, οπότε τα πληγέντα άτομα ανακάμπτουν.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Σκληρόφυλλη βλάστηση

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia lentiscus*, *Arbutus unedo*, κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα και μπορούν να αναβλαστήσουν από οφθαλμούς των καμένων πρέμνων αλλά και από τις ρίζες. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα σε ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η ικανότητα αναβλάστησης μειώνεται σημαντικά μετά από ένα δεύτερο συμβάν πυρκαγιάς, εάν συμβεί αυτό μέσα σε 5 χρόνια από την πρώτη πυρκαγιά, λόγω της προοδευτικής καταστροφής και εξάντλησης του αριθμού των οφθαλμών και των αποθηκευμένων θρεπτικών ουσιών (stored resources). Επιπλέον οι πυρκαγιές στο τέλος του καλοκαιριού είναι χειρότερες για αυτά τα οικοσυστήματα, σε σχέση με αυτές που λαμβάνουν χώρα στις αρχές του καλοκαιριού, διότι η αναβλάστηση είναι λιγότερο έντονη στα τέλη του καλοκαιριού, λόγω της κατανομής των θρεπτικών στοιχείων στο δέντρο.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων καθώς η παραβλάστηση των ειδών ξεκινάει πολύ νωρίς, και συνήθως είναι ικανή για την αποτροπή της επιφανειακής διάβρωσης και της δημιουργίας πλημμυρικών φαινομένων. Ταυτόχρονα η κατασκευή των έργων έχει ως αποτέλεσμα την μείωση των παραβλαστημάτων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Διερεύνηση της δυνατότητας αναδάσωσης στις καλύτερες ποιότητας τόπου, με κωνοφόρα ή με φυλλοβόλα πλατύφυλλα είδη της αυτόχθονης βλάστησης, ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες, με σκοπό την ανόρθωση αυτών των υποβαθμισμένων οικοσυστημάτων.

Εκτάσεις με αραιή βλάστηση

Η κατηγορία αυτή καταλαμβάνει περιορισμένη έκταση εντός της καμένης περιοχής, και αφορά σε βραχώδεις θέσεις και πρανή, με πολύ μικρή κάλυψη από βλάστηση, λόγω των δυσμενών περιβαλλοντικών συνθηκών. Κυριαρχούν αγρωστώδη και χασμόφυτα και μικροί θάμνοι.

Όλες αυτές οι εκτάσεις αποτελούν σημαντικούς ευαίσθητους τύπους οικοτόπων, ταυτόχρονα αποτελούν ενδιαίτημα για διάφορα είδη χλωρίδας και πανίδας.

Η φωτιά σε τέτοια οικοσυστήματα (βραχώδεις τύπους οικοτόπων, σάρες κλπ.) επιταχύνει τις διαδικασίες αποσάθρωσης των πετρωμάτων και μπορεί να εγκυμονεί κινδύνους. Παρόλα αυτό δεν υπάρχει δυνατότητα επεμβάσεων λόγω των ισχυρών κλίσεων και της επικινδυνότητας.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή οποιωνδήποτε επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων εκτάσεων ως αναδασωτές εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

5.8.4.2 Οικοσυστήματα της 2ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που δεν έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δεν υπάρχουν τέτοια οικοσυστήματα εντός της καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

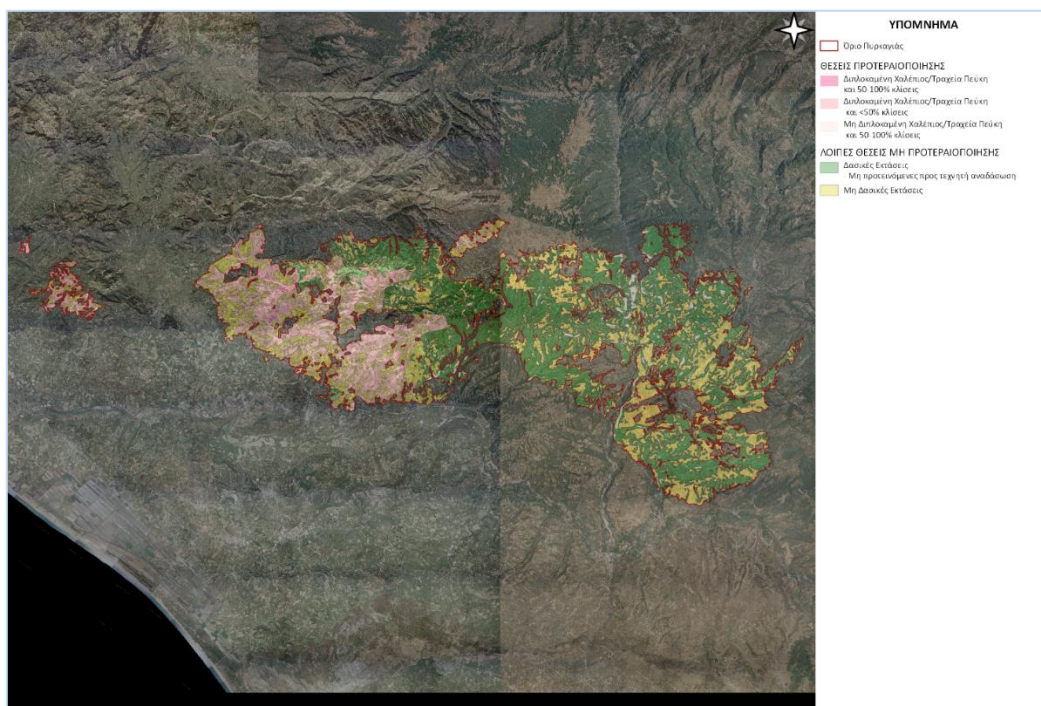
Η σύνοψη των επί μέρους εκτάσεων σε σχέση με τις εργασίες μεταπυρικής αποκατάστασης σύμφωνα με την ανάλυση που έγινε σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται παρακάτω.

Πίνακας 5-126: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάσταση περιοχής Ηλείας-Αρκαδίας.

Κύρια κατηγορία	Υποκατηγορία	Έκταση (ha)
Προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Είδος μη προσαρμοσμένο στη φωτιά	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πεύκη και 50-100% κλίσεις	161,1
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πεύκη και < 50 κλίσεις	2.644,1
	Μη διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πεύκη και 50-100% κλίσεις	331,8
Σύνολο		3.137,0
Μη προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Δασικές Εκτάσεις - Μη προτεινόμενες για αναδάσωση	7.298,8
	Μη Δασικές Εκτάσεις	7.825,8
Σύνολο		15.124,6

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Αρκαδίας & Δ/νση Δασών Ηλείας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Στην εικόνα παρακάτω αποτυπώνονται οι εκτάσεις για τις οποίες προτείνονται εργασίες τεχνητής αναδάσωσης και αυτές για τις οποίες δεν προτείνονται, κατόπιν της ανάλυσης που προηγήθηκε και βάσει της μεθοδολογικής προσέγγισης που ακολουθήθηκε. Επιπλέον, συγκεκριμένα για τις εκτάσεις οι οποίες εντοπίζονται ως εκτάσεις στις οποίες απαιτείται να πραγματοποιηθούν εργασίες αναδάσωσης, ακολούθησε η προτεραιοποίηση βάσει της μεθόδου και των κριτηρίων που εφαρμόστηκαν.

Εικόνα 5.120: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Ηλείας-Αρκαδίας.

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Αρκαδίας & Δ/ση Δασών Ηλείας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Σημειώνεται ότι για την ολοκληρωμένη ανάλυση των επιπτώσεων της πυρκαγιάς κάθε φορά, καθώς επίσης και για τον ακριβή προσδιορισμό των συγκεκριμένων δράσεων αποκατάστασης, τόσο όσον αφορά στον τύπο των δράσεων αλλά και στο εύρος και στην χωροθέτησή τους, απαιτείται έλεγχος και επιβεβαίωση με αυτοψίες πεδίου, οι οποίες αναμένεται να λάβουν χώρα στις αντίστοιχες μελέτες εφαρμογής, όπως οι μελέτες αναδάσωσης, αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων. Η παρούσα μελέτη παρουσιάζει ενδεικτικές θέσεις προς αποκατάσταση με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Οι ακριβείς θέσεις αποκατάστασης θα πρέπει να επιβεβαιώνονται και προσδιορίζονται επί του πεδίου.

5.9 Περιοχή Φωκίδας

5.9.1 Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή

Οι καμένες εκτάσεις στην περιοχή Φωκίδας καλύπτουν μία επιφάνεια που ανέρχεται σε 2.825,9 ha, η οποία κατανέμεται κατά: 15,9% (448,3 ha) στη Δημοτική Ενότητα Λιδωρικού και κατά 84,1% (2.377,6 ha) στη Δημοτική Ενότητα Τολοφώνος. Όσον αφορά στα ποσοστά των καμένων περιοχών επί του συνόλου των εκτάσεων εντός των διοικητικών ορίων των Δημοτικών Ενοτήτων, προσδιορίζονται στο 1,1 % της Δημοτικής Ενότητας Λιδωρικού και στο 18,2% της Δημοτικής Ενότητας Τολοφώνος.

Και οι δύο Δημοτικές Ενοότητες υπάγονται στον Δήμο Δωρίδος, ο οποίος με τη σειρά του ανήκει στην Περιφερειακή Ενότητα (ΠΕ) Φωκίδας και στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας.

Στον Πίνακα 5-127 παρουσιάζεται η διοικητική υπαγωγή των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Φωκίδας.

Πίνακας 5-127: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Φωκίδας.

Περιφέρεια	Περιφερειακή ενότητα	Δήμος	Δημοτική Ενότητα	Καμένες εκτάσεις (ha)
Στερεάς Ελλάδας	Φωκίδας	Δωρίδος	Λιδωρικού	448,3
Στερεάς Ελλάδας	Φωκίδας	Δωρίδος	Τολοφώνος	2.377,6

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Φωκίδας, ΠΣΕΚΑ)

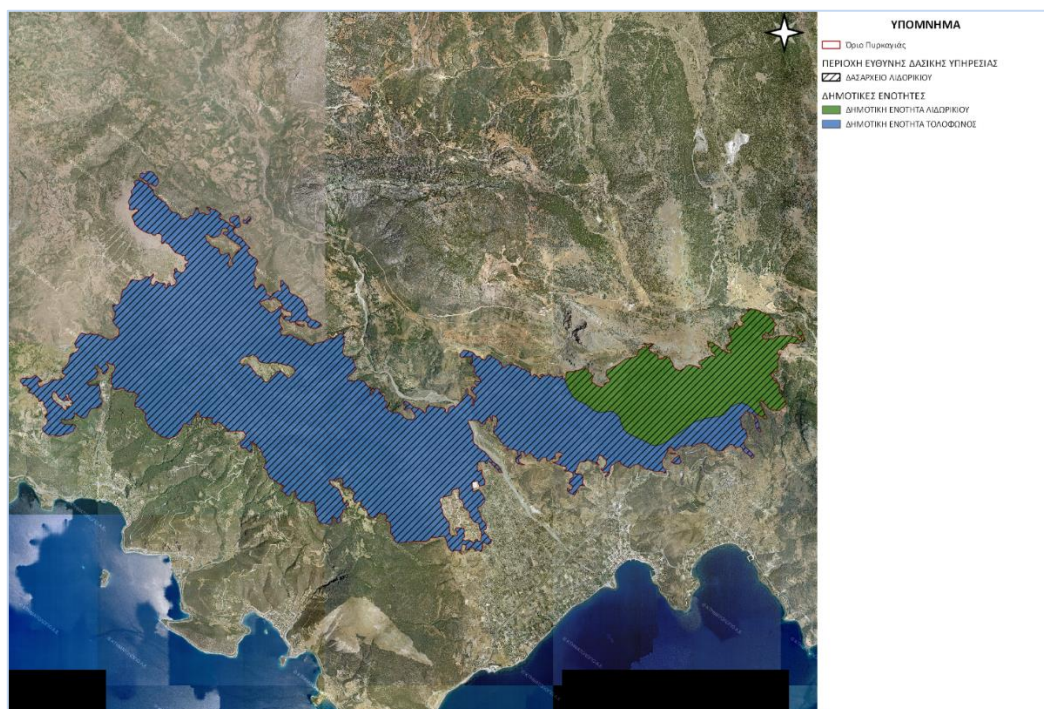
Το σύνολο των καμένων εκτάσεων της περιοχής Φωκίδας βρίσκονται στην επικράτεια του Δασαρχείου Λιδωρικού. Σημειώνεται ότι το Δασαρχείο Λιδωρικού υπάγεται στη Διεύθυνση Δασών (ΔΔ) Φωκίδας. Στον Πίνακα 5-128 παρουσιάζονται οι καμένες εκτάσεις, το σύνολο των οποίων ανήκει στην επικράτεια της Δασικής Υπηρεσίας Λιδωρικού.

Πίνακας 5-128: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.

Διεύθυνση Δασών	Δασαρχείο	Καμένες εκτάσεις (ha)	Ποσοστά καμένων εκτάσεων (%)
Φωκίδας	Λιδωρικού	2.825,9	100,0
Σύνολα:		2.825,9	100,0

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Φωκίδας, ΠΣΕΚΑ)

Στην Εικόνα 5.121 παρουσιάζονται τα όρια της περιοχής μελέτης, καθώς και τα όρια ευθύνης της Δασικής Υπηρεσίας και Δημοτικών Ενοτήτων.

Εικόνα 5.121: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Φωκίδας. (Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Φωκίδας, ΠΣΣΕΚΑ)

5.9.2 Κλίμα

5.9.2.1 Μετεωρολογικά δεδομένα

Ο πλησιέστερος στην περιοχή Φωκίδας μετεωρολογικός σταθμός της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (EMY), από τον οποίο υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα βρίσκεται στην περιοχή της Λαμίας και από τον οποίο εξάγονται συμπεράσματα για την περιοχή Φωκίδας. Στον Πίνακα 5-129 καταγράφονται τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά του μετεωρολογικού σταθμού. Η χρονική περίοδος των διαθέσιμων δεδομένων είναι 1970-2010.

Πίνακας 5-129: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Λαμίας.

Παράμετροι	Τιμές παραμέτρων
Γεωγραφικό μήκος (Lon):	22,44
Γεωγραφικό πλάτος (Lat):	38,88
Ύψος (alt):	12
Περιφέρεια:	Στερεά Ελλάδα

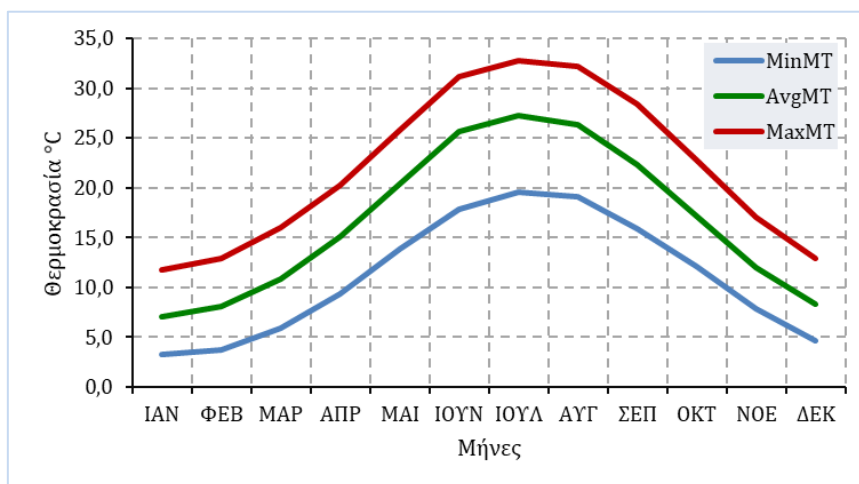
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-130 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.122 παρουσιάζονται τα δεδομένα της θερμοκρασίας. Ειδικότερα παρουσιάζονται η ελάχιστη (MinMT), η μέση (AvgMT) και η μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία (MaxMT).

Πίνακας 5-130: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Φωκίδας.

T(°C)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
MinMT	3,3	3,7	5,9	9,3	13,8	17,9	19,6	19,1	15,9	12,1	7,9	4,6
AvgMT	7,1	8,1	10,9	15,1	20,4	25,6	27,3	26,3	22,3	17,1	12,0	8,3
MaxMT	11,8	12,9	16,0	20,3	25,8	31,1	32,8	32,2	28,4	22,8	17,0	12,9

(Πηγή: EMY)

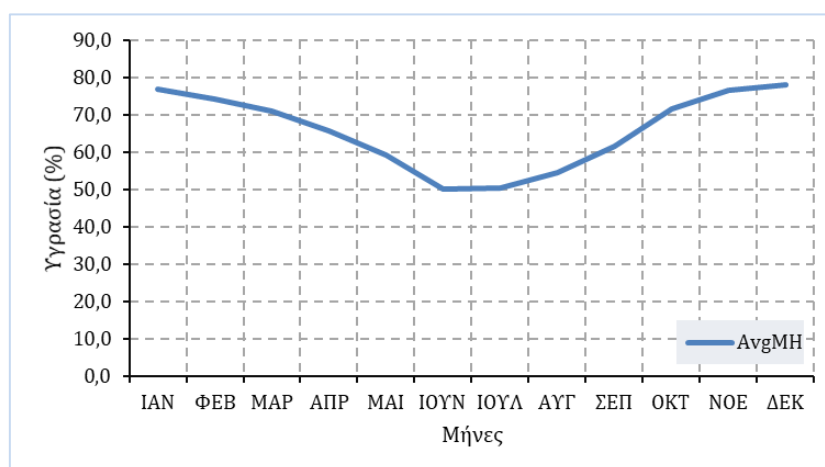
Εικόνα 5.122: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Φωκίδας. (Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-131 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.123 παρουσιάζονται τα δεδομένα της μέσης μηνιαίας υγρασίας (AvgMH) για την περιοχή της Φωκίδας.

Πίνακας 5-131: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Φωκίδας.

H(%)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMH	76,8	74,3	71,1	65,6	59,2	50,2	50,3	54,5	61,7	71,5	76,5	78,0

(Πηγή: EMY)

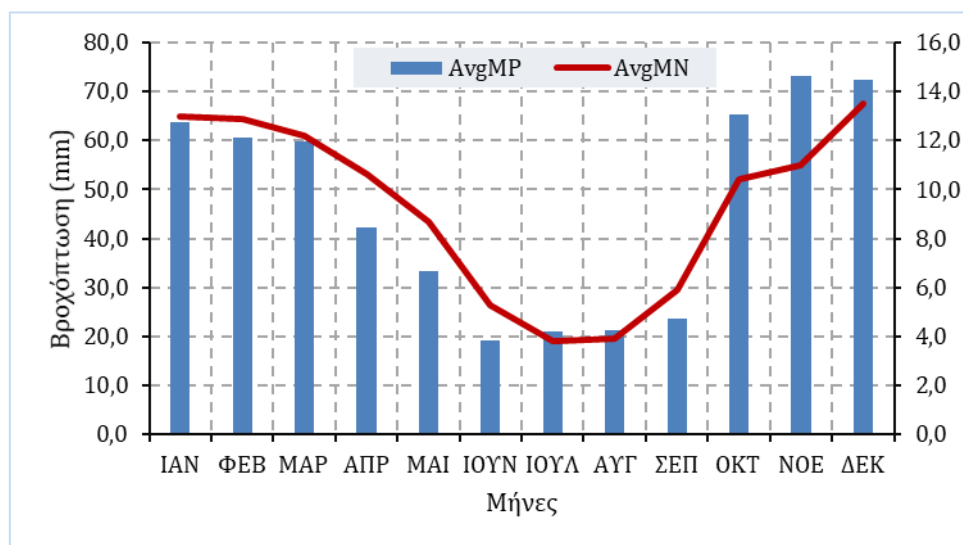
Εικόνα 5.123: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Φωκίδας. (Πηγή: EMY)

Στον παρακάτω Πίνακας 5-132 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.124 παρουσιάζονται το μέσο μηνιαίο ύψος υετού (AvgMP) και ο μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού (AvgMN).

Πίνακας 5-132: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Φωκίδας.

P(mm)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	63,8	60,7	59,7	42,3	33,3	19,3	21,1	21,3	23,7	65,4	73,2	72,5
AvgMN	13,0	12,9	12,2	10,6	8,7	5,3	3,8	3,9	5,9	10,4	11,0	13,5

(Πηγή: EMY)

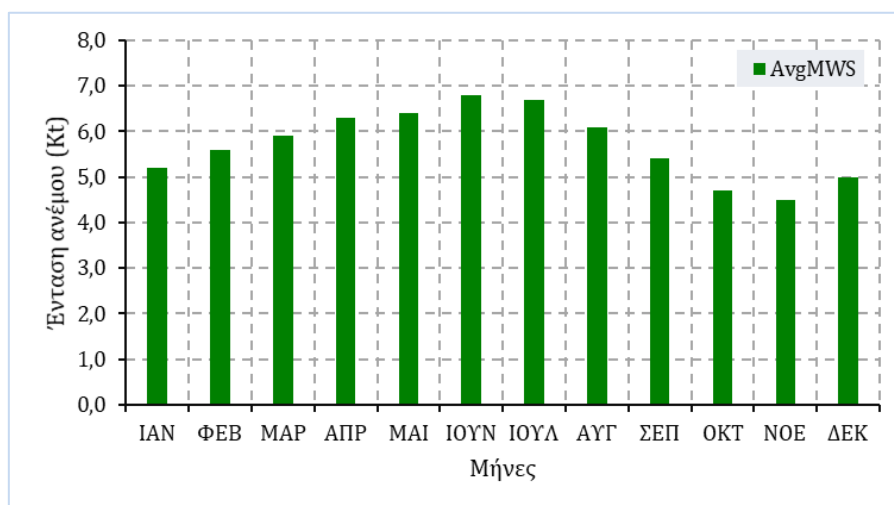
Εικόνα 5.124: Γράφημα υετού για την περιοχή Φωκίδας.
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακας 5-133 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.125 παρουσιάζονται η επικρατούσα διεύθυνση ανέμου (DWD) και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου (AvgMWS).

Πίνακας 5-133: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Φωκίδας.

W(Kt)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
DWD	Δ	Δ	Δ	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Δ	Δ	Δ
AvgMWS	5,2	5,6	5,9	6,3	6,4	6,8	6,7	6,1	5,4	4,7	4,5	5,0

(Πηγή: EMY)

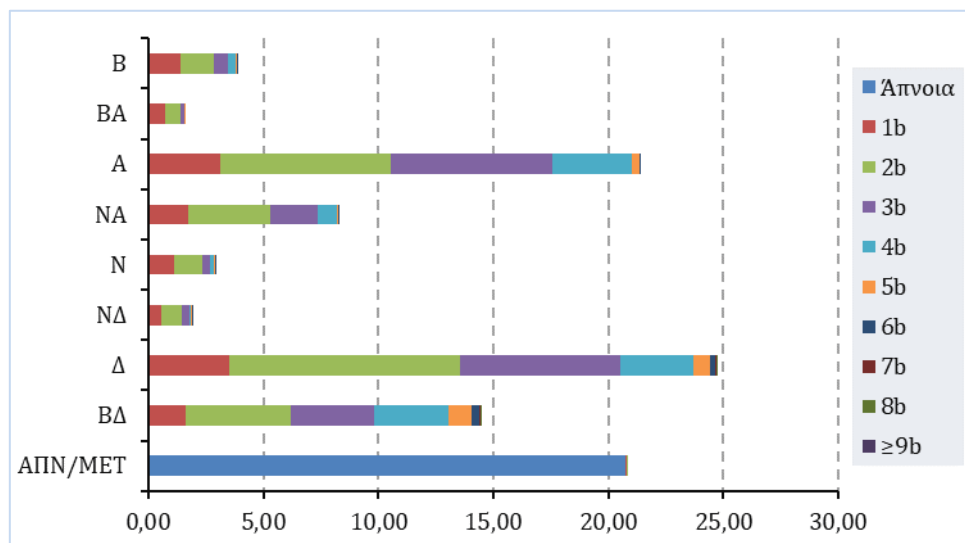
Εικόνα 5.125: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Φωκίδας.
(Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-134 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.126 παρουσιάζονται οι ετήσιες συχνότητες ανέμου εκφρασμένες σε ποσοστά (%).

Πίνακας 5-134: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Φωκίδας.

W(%)	ΑΠΝ/ΜΕΤ	ΒΔ	Δ	ΝΔ	Ν	ΝΑ	Α	ΒΑ	Β
Άπνοια	20,74								
1b	0,07	1,65	3,50	0,56	1,15	1,75	3,12	0,73	1,40
2b	0,02	4,56	10,03	0,92	1,22	3,57	7,42	0,65	1,43
3b	0,00	3,60	7,01	0,29	0,33	2,03	7,04	0,17	0,62
4b	0,00	3,25	3,15	0,09	0,17	0,85	3,45	0,04	0,35
5b	0,00	1,02	0,74	0,02	0,05	0,07	0,32	0,01	0,07
6b	0,00	0,31	0,23	0,01	0,01	0,02	0,02	0,00	0,01
7b	0,00	0,05	0,04	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
8b	0,00	0,01	0,01	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
≥9b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

(Πηγή: ΕΜΥ)

Εικόνα 5.126: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Φωκίδας. (Πηγή: ΕΜΥ)

5.9.2.2 Κλιματική κατάταξη κατά Köppen

Σύμφωνα λοιπόν με τα δεδομένα του πλησιέστερου μετεωρολογικού σταθμού, στην περιοχή μελέτης η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 27,3°C) είναι μεγαλύτερη από 18°C και η μέση θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα (Ιανουάριος, 7,1°C) βρίσκεται μεταξύ 0°C και 18°C. Επομένως σύμφωνα με την κλιματική κατάταξη κατά Köppen (Kottek et al., 2006) το κλίμα της περιοχής μελέτης ανήκει στον κλιματικό τύπο C, δηλαδή εύκρατο κλίμα (μεσόθερμο). Πρόσθετα η βροχή του ξηρότερου μήνα (Ιούνιος, 19,3 mm) είναι μικρότερη από 30 mm και ταυτόχρονα μικρότερη από το 1/3 της βροχής του υγρότερου μήνα (Δεκέμβριος, 73,2/3 = 24,4 mm). Επομένως το δεύτερο γράμμα στην κατάταξη του κλίματος είναι s και ο κλιματικός τύπος αντιστοιχεί σε Cs, δηλαδή σε μεσογειακά κλίματα. Τέλος η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 27,3°C) είναι μεγαλύτερη από 22°C και κατά συνέπεια το τρίτο γράμμα στον κλιματικό τύπο είναι a, που διαμορφώνεται τελικά (κατά Köppen) σε **Csa** και αφορά κατεξοχήν μεσογειακό κλίμα.

5.9.2.3 Ομβροθερμικό διάγραμμα

Οι Gaussen και Begnouls έχουν απεικονίσει σε ένα διάγραμμα, που καλείται «Ομβροθερμικό διάγραμμα», την πορεία μήνα προς μήνα της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας σε °C και του μέσου μηνιαίου ύψους βροχής σε mm. Το διάγραμμα αυτό έχει στην τετμημένη του τους μήνες του έτους, στην αριστερή τεταγμένη τη μηνιαία βροχόπτωση P σε mm και στη δεξιά τεταγμένη τη μέση μηνιαία θερμοκρασία T σε °C σε κλίμακα διπλάσια των βροχοπτώσεων, δηλαδή P=2T.

Με την ένωση των σημείων της μηνιαίας βροχόπτωσης προκύπτει η καμπύλη βροχοπτώσεων και με την ένωση των σημείων της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας προκύπτει η καμπύλη των θερμοκρασιών. Η ξηροθερμική περίοδος αντιστοιχεί στην περίοδο που οι τιμές θερμοκρασίας, υπερβαίνουν το ήμισυ της βροχόπτωσης (P=2T) και στο ομβροθερμικό διάγραμμα αντιστοιχεί στο τμήμα που η καμπύλη των βροχοπτώσεων διέρχεται κάτω από την καμπύλη των θερμοκρασιών τότε έχουμε P<2T.

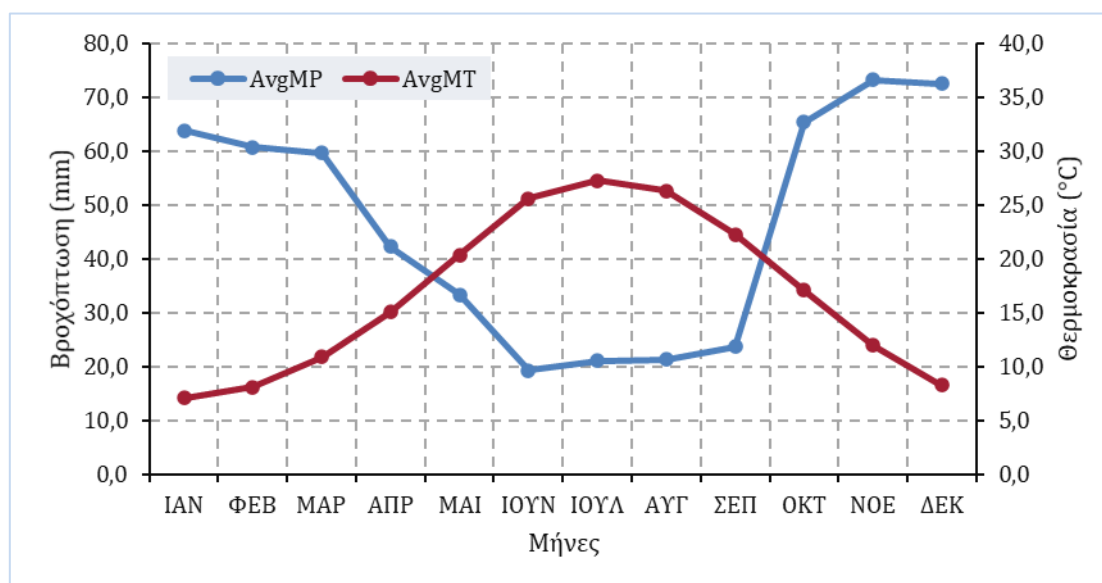
Η επιφάνεια που περικλείεται από τις δύο αυτές καμπύλες μεταξύ των δύο σημείων τομής τους (P=2T) δείχνει τη διάρκεια και την ένταση της ξηράς περιόδου. Αυτό δικαιολογείται, γιατί αν θεωρηθούν οι βροχοπτώσεις στο υδατικό ισοζύγιο ως κέρδος, τότε οι θερμοκρασίες εμμέσως εκφράζουν τις απώλειες από την εξάτμιση και τη διαπνοή. Όσο υψηλότερες είναι οι θερμοκρασίες, τόσο υψηλότερες είναι η εξάτμιση και η διαπνοή. Γενικά το ομβροθερμικό διάγραμμα στο εύκρατο κλίμα χαρακτηρίζεται από υψηλές θερμοκρασίες και χαμηλή βροχοπτώση κατά τη θερινή περίοδο, ενώ το αντίθετο παρατηρείται κατά τη χειμερινή περίοδο.

Στον Πίνακα 5-135 καταγράφονται η μέση μηνιαία βροχοπτώση (AvgMP) και η μέση μηνιαία θερμοκρασία (AvgMT), που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία του ομβροθερμικού διαγράμματος στην Εικόνα 5.127. Από το ομβροθερμικό διάγραμμα προκύπτει μακρά ξηροθερμική περίοδος που ξεκινά περίπου στα μέσα Απριλίου και τελειώνει περίπου στα μέσα Σεπτεμβρίου.

Πίνακας 5-135: Μέση μηνιαία βροχοπτώση και θερμοκρασία για την περιοχή Φωκίδας.

W	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	63,8	60,7	59,7	42,3	33,3	19,3	21,1	21,3	23,7	65,4	73,2	72,5
AvgMT	7,1	8,1	10,9	15,1	20,4	25,6	27,3	26,3	22,3	17,1	12,0	8,3

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.127: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Φωκίδας. (Πηγή: EMY)

5.9.3 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Φωκίδας

5.9.3.1 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις αντιπυρικής περιόδου 2021

Όπως αναφέρθηκε στην ενότητα με τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την αποτύπωση των καμένων δασικών εκτάσεων, ένα από τα πρώτα βήματα ήταν η οριοθέτησή τους βάσει της πληροφωρίας των αναρτημένων και κυρωμένων δασικών χαρτών. Με αυτόν τον τρόπο, σε πρώτο στάδιο οριοθετήθηκαν οι εκτάσεις εκείνες που παρουσιάζουν δασικό ενδιαφέρον εντός της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

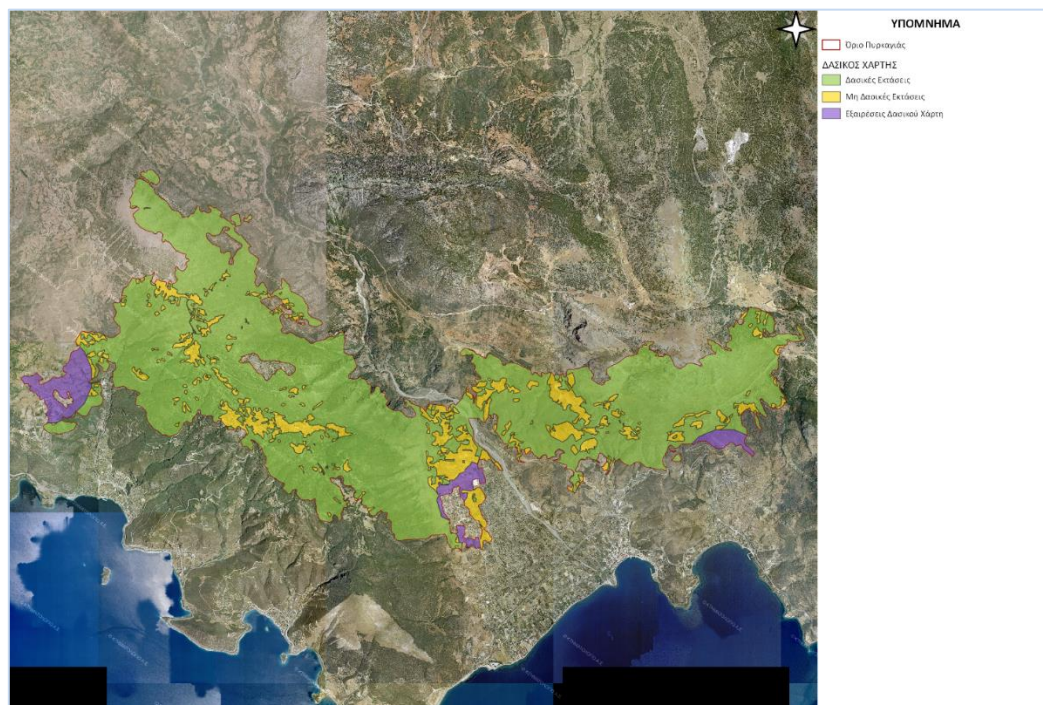
Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζεται η εκτίμηση της συνολικής έκτασης που κάηκε καθώς επίσης και το ποσοστό των δασικών εκτάσεων εντός της περιοχής μελέτης.

Πίνακας 5-136: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Φωκίδας όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.

Δασική Υπηρεσία	Συνολική καμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων (ha)	Ποσοστό καμένων δασών και δασικών εκτάσεων (%)
Δασαρχείο Λιδωρικίου	2.825,9	2.334,7	82,6

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Φωκίδας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Από τα ανωτέρω στοιχεία, παρατηρούμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των εκτάσεων που επλήγησαν από την πυρκαγιά ήταν δάση και δασικές εκτάσεις της περιοχής.

Εικόνα 5.128: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Φωκίδας όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Φωκίδας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.9.3.2 Προστατευόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000

Το νότιο τμήμα της περιοχής που επλήγη από την πυρκαγιά, που εκτείνεται παράλληλα με την ακτογραμμή, εντάσσεται στην Ειδική Ζώνη Διατήρησης του Δικτύου Natura 2000 «Παραλιακή Ζώνη από Ναύπακτο έως Ιτέα – Περιοχή Πηγών Χιλιαδού», με κωδικό GR2450004. Από την πυρκαγιά επλήγη έκταση της προστατευόμενης περιοχής ίση με 491,6 ha, δηλαδή ποσοστό 4,6% του συνόλου της προστατευόμενης περιοχής.

Σύμφωνα με τη χαρτογράφηση των τύπων οικοτόπων του δικτύου Natura 2000, οι φυσικοί τύποι οικοτόπων που επλήγησαν από την πυρκαγιά είναι οι εξής: «Δενδρώδης σχηματισμοί με *Juniperus spp.*»

(Κωδικός Natura 2000: 5210), «Garrigues της Ανατολικής Μεσογείου» (Κωδικός Natura 2000: 5340) και «Φρύγανα από *Sarcopoterium spinosum*» (Κωδικός Natura 2000: 5420).

5.9.3.3 Τύποι οικοσυστημάτων και δασικές μονάδες βλάστησης

Βάσει του διαθέσιμου υλικού και κατόπιν της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε, όπως αυτή περιγράφηκε στο αντίστοιχο κεφάλαιο, εντοπίστηκαν και οριοθετήθηκαν οι δασικές μονάδες εντός των περιοχών που χαρακτηρίστηκαν ως δάση και δασικές εκτάσεις. Δημιουργήθηκε πρακτικά ο δασοπονικός χάρτης της περιοχής μελέτης.

Συνεπώς, στις εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά, καταγράφονται οι εξής φυσικές μονάδες βλάστησης:

i. Δάση με *Quercus coccifera*: αφορά εκτάσεις με κυρίαρχο το πουνράρι (*Quercus coccifera*), με άτομα μεγάλου ύψους και καλής ανάπτυξης, όπου συμμετέχουν κύρια το *Pistacia lentiscus* και κατά θέσεις συμμετέχει το *Olea europaea*.

ii. Σκληρόφυλλη βλάστηση: αφορά κύρια μεταβατικές εκτάσεις, λιγότερο ή περισσότερο αδιαπέραστες, με αείφυλλα – σκληρόφυλλα είδη, κύρια ως αποτέλεσμα παλαιότερων πυρκαγιών, όπου δεν έχει επανεγκατασταθεί επαρκώς η φυσική βλάστηση. Στην κατηγορία αυτή εντάσσονται και οι επιφάνειες που καλύπτονται από garrigues. Η εμφάνιση του *Euphorbia dendroides* είναι πιθανή, κύρια στα όρια αυτών των επιφανειών.

iii. Φρύγανα: Τα φρύγανα της περιοχής αποτελούνται κύρια από *Phlomis fruticosa*, *Sarcopoterium spinosum*, *Thymbra capitata*, *Genista acanthoclada*. Επίσης αναμένεται να συμμετέχουν τα είδη *Satureja thymbra*, *Avena barbata*, *Fumana arabica*, *Linum strictum*, *Hyparrhenia hirta*, *Plantago lagopus* κ.ά.

iv. Βοσκότοποι: Οι βοσκότοποι της περιοχής αφορούν λιβαδικές εκτάσεις με μικρή έως μέτρια κάλυψη από θάμνους. Αναμένονται τα είδη *Quercus coccifera*, *Pyrus spinosa*, *Calicotome villosa*, *Cistus criticus*, *Phlomis fruticosa*, *Brachypodium retusum*, *Fumana thymifolia*, σε πετρώδεις θέσεις η *Gagea graeca*, στα όρια δρόμων και κοντά σε καλλιέργειες και εγκαταλειμμένους αγρούς η *Anthyllis vulneraria*, κ.ά.

v. Εκτάσεις με αραιή βλάστηση: Στις εκτάσεις με αραιή βλάστηση περιλαμβάνονται οι επιφάνειες βραχωδών πρανών, οι σάρες, καθώς και οι κοίτες των χειμάρρων της περιοχής.

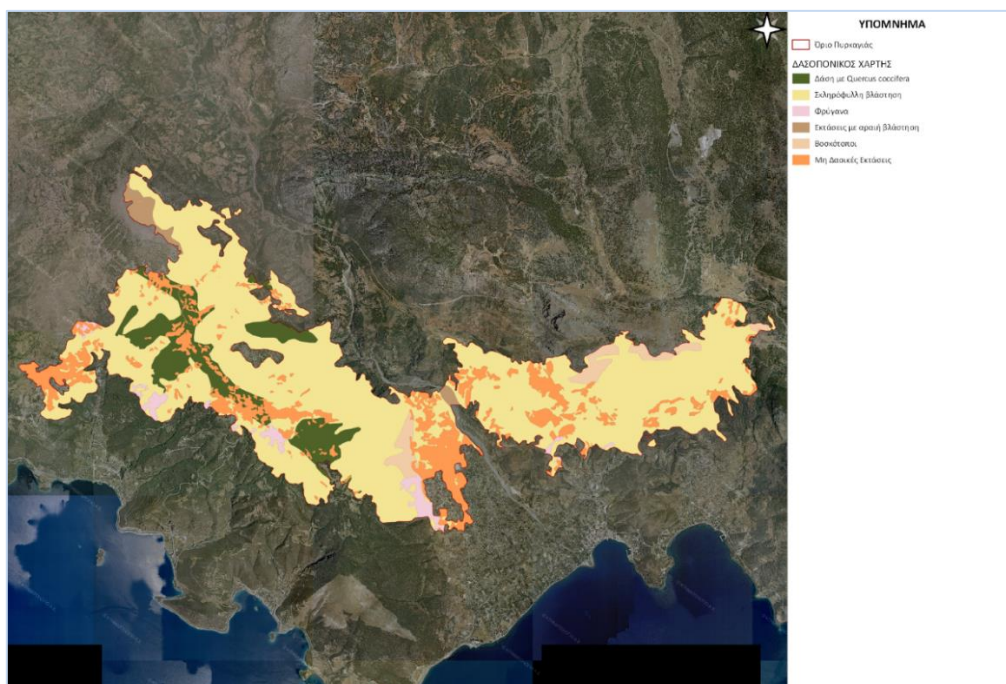
Η κατανομή των δασικών μονάδων βλάστησης στην περιοχή μελέτης αποτυπώνεται στον Πίνακα 5-137.

Πίνακας 5-137: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Φωκίδας, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.

Μονάδα βλάστησης	Καμένη έκταση (ha)	Ποσοστό επί της συνολικής καμένης έκτασης (%)
Μη Δασικές Εκτάσεις	440,9	15,6
Δάση με <i>Quercus coccifera</i>	240,2	8,5
Σκληρόφυλλη βλάστηση	1.959,0	69,3
Φρύγανα	58,8	2,1

Βοσκότοποι	82,8	2,9
Εκτάσεις με αραιή βλάστηση	44,2	1,6
Σύνολο	359,1	100,0

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Φωκίδας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Εικόνα 5.129: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Φωκίδας.
(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Φωκίδας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Παρατηρούμε, ότι στην περιοχή μελέτης δεν εντοπίστηκαν μονάδες βλάστησης μη προσαρμοσμένες στη φωτιά.

5.9.3.4 Καμένα δασικά οικοσυστήματα που έχουν ξανακαεί την τελευταία 20ετία

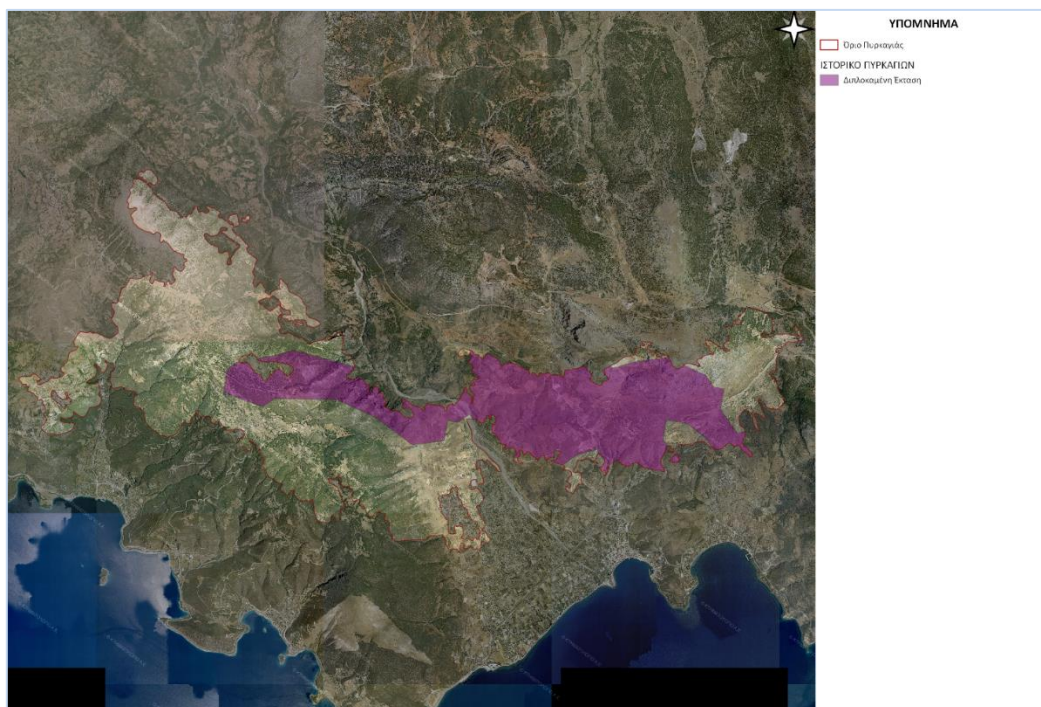
Σημαντική παράμετρος στον προσδιορισμό των μέτρων αποκατάστασης από πυρκαγιά κάθε φορά, επιπλέον της μονάδας δασικής βλάστησης που επλήγη είναι και το «ιστορικό» της έκτασης ενδιαφέροντος σε σχέση με της πυρκαγιές. Στην παρούσα μελέτη το χρονικό διάστημα που εξετάστηκε όσον αφορά αυτό το κριτήριο ήταν τα 20 έτη. Επομένως με τον όρο «διπλοκαμένη» έκταση αναφέρεται η έκταση που στα τελευταία 20 χρόνια έχει ξανακαεί τουλάχιστον μία ακόμα φορά.

Πίνακας 5-138: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Φωκίδας που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.

Συνολική διπλοκαμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (ha)	Ποσοστό δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (%)
891,5	749,8	31,4

Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Φωκίδας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20

Παρατηρούμε ότι περίπου το ένα τρίτο των καμένων δασικών εκτάσεων της περιοχής μελέτης έχουν ξανακαεί εντός της 20ετίας.

Εικόνα 5.130: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Φωκίδας. (Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Φωκίδας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζονται οι ιστορικές πυρκαγιές που εντοπίστηκαν για την περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-139: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Φωκίδας.

Έτος πυρκαγιάς	Έκταση (ha)
2000	891,5

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Φωκίδας, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.9.3.5 Προσδιορισμός καμένων εκτάσεων ευαίσθητων σε διαβρωτικά φαινόμενα ή υψηλό κίνδυνο υποβάθμισης

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζεται η κατανομή των κλίσεων του εδάφους στην περιοχή των καμένων εκτάσεων. Ειδικότερα έχουν οριστεί τέσσερα πεδία κλίσεων: 1) 0-25%, 2) 25-50%, 3) 50-100% και 4) 100+ στα οποία αντιστοιχίζονται οι εκτάσεις και τα ποσοστά των εδαφών που ανήκουν σ' αυτά. Παράλληλα επισυνάπτονται εικόνες από τους χάρτες εκθέσεων και υψομέτρων στην περιοχή μελέτης.

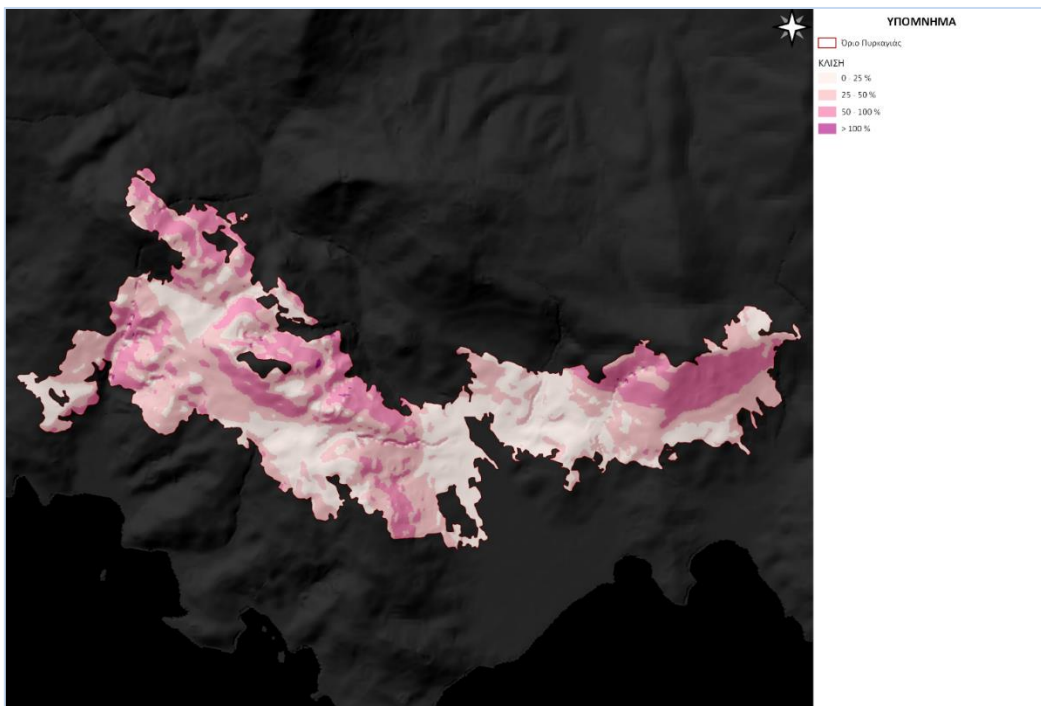
Πίνακας 5-140: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Φωκίδας.

Κλίση εδάφους (%)	Έκταση (ha)	Ποσοστό (%)
0-25	901,1	31,9
25-50	1.195,3	42,3

Μελέτη χαρτογραφικής αποτύπωσης περιοχών που επηρεάστηκαν από τις δασικές πυρκαγιές της αντιπυρικής περιόδου 2021

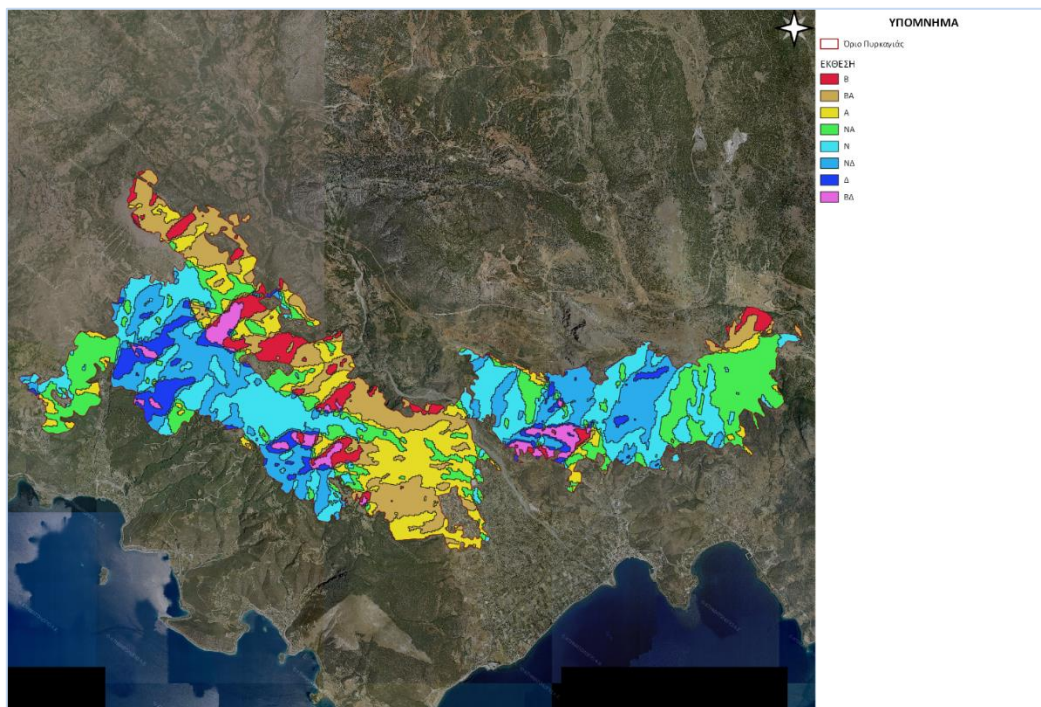
50-100	725,6	25,7
100+	4,0	0,1

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Φωκίδας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

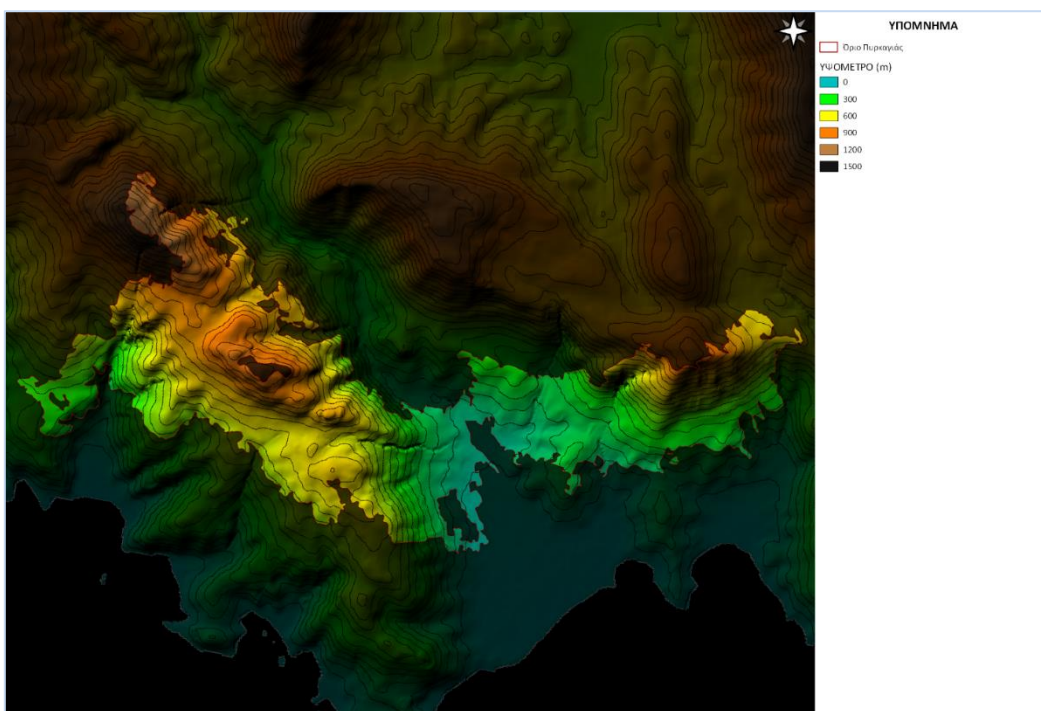

Εικόνα 5.131: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Φωκίδας.

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Φωκίδας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.132: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Φωκίδας.
(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Φωκίδας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

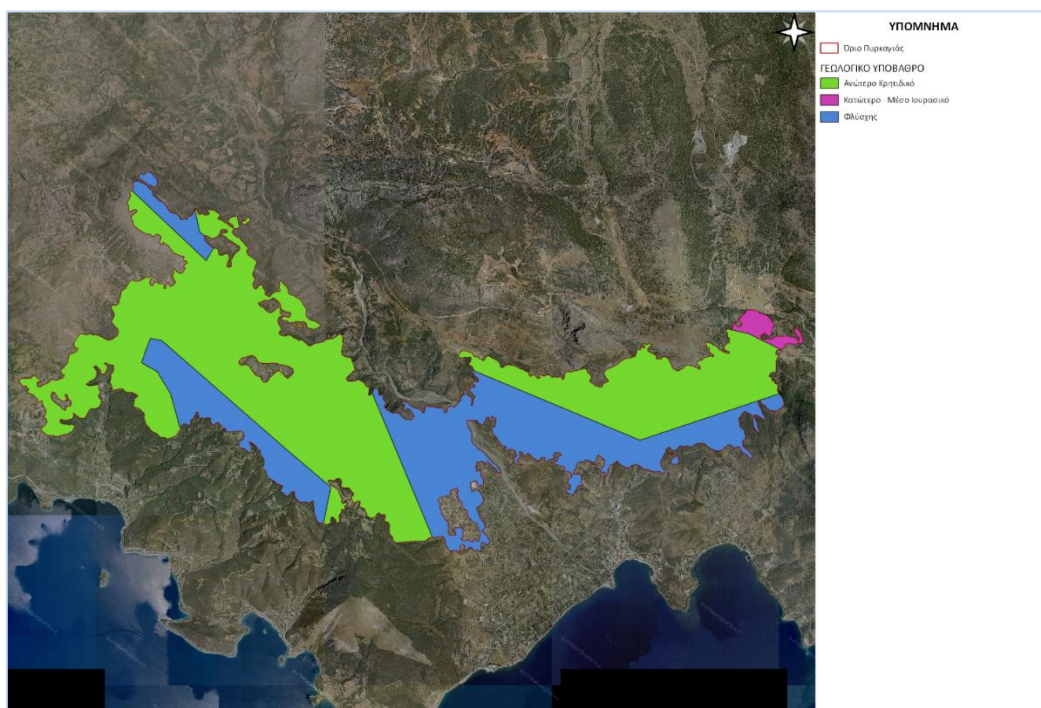
Εικόνα 5.133: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Φωκίδας.
(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Φωκίδας, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον παρακάτω πίνακα καταγράφεται το γεωλογικό υπόβαθρο των καμένων εκτάσεων, σύμφωνα με τον γεωλογικό χάρτη της Ελλάδας (ΙΓΜΕ). Ειδικότερα παρουσιάζονται οι επιμέρους επιφάνειες που καταλαμβάνουν οι γεωλογικοί σχηματισμοί στα όρια των καμένων εκτάσεων.

Πίνακας 5-141: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Φωκίδας.

Γεωλογικό υπόβαθρο	Συνολική έκταση (ha)
Ανώτερο Κρητιδικό - c ₂	1.851,3
Κατώτερο - Μέσο Ιουρασικό - j ₁₋₂	34,1
Φλύσχης - fo	940,6

(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Φωκίδας, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.134: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Φωκίδας.
(Πηγή: EMSR, Δ/ση Δασών Φωκίδας, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.9.4 Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων

Υπάρχουσα κατάσταση

- Η έκταση που κάηκε είναι σχεδόν ολόκληρη δασική (2.385,0 εκτάρια ήτοι 84,4% δασικών οικοσυστημάτων επί της συνολικής καμένης έκτασης)
- Οι τύποι δασικών οικοσυστημάτων που κάηκαν είναι: 1) Δάση με *Quercus coccifera*, 2) Σκληρόφυλλη βλάστηση, 3) Φρύγανα, 4) Εκτάσεις με αραιή βλάστηση, 5) Βοσκότοποι
- Δεν υπάρχουν καμένα δασικά οικοσυστήματα μη προσαρμοσμένα στη φωτιά
- Το μεγαλύτερο ποσοστό της καμένης έκτασης είναι διπλοκαμένες εκτάσεις (που έχουν ξανακαεί εντός της τελευταίας 20-ετίας), οι οποίες αφορούν κυρίως οικοσυστήματα σκληρόφυλλης βλάστησης και σε ένα μικρό ποσοστό δάση με *Quercus coccifera*

Προτάσεις αποκατάστασης

- Άμεσες θεσμικές ενέργειες μεταπυρικής αποκατάστασης, όπως για παράδειγμα απόληψη καμένου ξυλώδους όγκου, αντιδιαβρωτικά έργα ενώ επιβάλλεται η άμεση κήρυξη όλων των καμένων δασικών οικοσυστημάτων ως αναδασωτέες εκτάσεις, και η αποτελεσματική προστασία τους
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών στις εκτάσεις αειφύλλων πλατυφύλλων ειδών
- Προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία σε όλη την έκταση των καμένων δασικών οικοσυστημάτων, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση
- Εφαρμογή προγράμματος πλήρους παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία

Ακολουθεί τεκμηρίωση και αναλυτική περιγραφή της μεθόδου μεταπυρικής αποκατάστασης ανά τύπο οικοσυστήματος, για όλες τις περιπτώσεις των καμένων δασικών οικοσυστημάτων.

5.9.4.1 Οικοσυστήματα της 1ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δάση με *Quercus coccifera*

Τα δάση με *Quercus coccifera* χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία του πουρναριού (*Quercus coccifera*), σε δενδρώδη αλλά και θαμνώδη μορφή, και τη σημαντική, κατά θέσεις, παρουσία διαφόρων άλλων ειδών, όπως φιλλυρέα (*Phillyrea latifolia*), γάβρος (*Carpinus orientalis*), οστρυά (*Ostrya carpinifolia*), φράξος (*Fraxinus ornus*), σφενδάμι (*Acer species*), κλπ. Στις καλύτερες θέσεις παρατηρείται σποραδικά η παρουσία των ειδών δρυός *Quercus pubescens* και *Quercus frainetto*.

Το πουρνάρι και όλα τα υπόλοιπα είδη που συνθέτουν την κυρίαρχη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων, αλλά και τα υπόλοιπα είδη που συμμετέχουν, διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα είτε από τα καμένα πρέμνα είτε από τις ρίζες. Μεταξύ των παραπάνω ειδών, το πρώτο είδος που εμφανίζεται μετά την πυρκαγιά είναι συνήθως το πουρνάρι, του οποίου η αναβλάστηση από τα καμένα πρέμνα ή τις ρίζες ξεκινά πολύ νωρίς, περίπου 20 μέρες μετά την πυρκαγιά.

Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα με σχετικά ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Σκληρόφυλλη βλάστηση

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia lentiscus*, *Arbutus unedo*, κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα και μπορούν να αναβλαστήσουν από οφθαλμούς των καμένων πρέμων αλλά και από τις ρίζες. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα σε ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η ικανότητα αναβλάστησης μειώνεται σημαντικά μετά από ένα δεύτερο συμβάν πυρκαγιάς, εάν συμβεί αυτό μέσα σε 5 χρόνια από την πρώτη πυρκαγιά, λόγω της προοδευτικής καταστροφής και εξάντλησης του αριθμού των οφθαλμών και των αποθηκευμένων θρεπτικών ουσιών (stored resources). Επιπλέον οι πυρκαγιές στο τέλος του καλοκαιριού είναι χειρότερες για αυτά τα οικοσυστήματα, σε σχέση με αυτές που λαμβάνουν χώρα στις αρχές του καλοκαιριού, διότι η αναβλάστηση είναι λιγότερο έντονη στα τέλη του καλοκαιριού, λόγω της κατανομής των θρεπτικών στοιχείων στο δέντρο.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.

- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων καθώς η παραβλάστηση των ειδών ξεκινάει πολύ νωρίς, και συνήθως είναι ικανή για την αποτροπή της επιφανειακής διάβρωσης και της δημιουργίας πλημμυρικών φαινομένων. Ταυτόχρονα η κατασκευή των έργων έχει ως αποτέλεσμα την μείωση των παραβλαστημάτων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Διερεύνηση της δυνατότητας αναδάσωσης στις καλύτερες ποιότητας τόπου, με κωνοφόρα ή με φυλλοβόλα πλατύφυλλα είδη της αυτόχθονης βλάστησης, ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες, με σκοπό την ανόρθωση αυτών των υποβαθμισμένων οικοσυστημάτων.

Φρύγανα

Τα φρυγανικά οικοσυστήματα χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία ειδών φρυγανικής βλάστησης όπως τα είδη: *Sarcopoterium spinosum*, *Anthyllis hermanie*, *Phlomis fruticosa*, *Euphorbia acanthothamnus*, *Thymus capitatus* κλπ., που παρόλο του μικρού ύψους της, επιτελεί σημαντικό ρόλο και παρέχει υψηλές οικοσυστημικές υπηρεσίες, όπως προστασία εδαφών, διατήρηση της βιοποικιλότητας κλπ. Στη χλωριδική σύνθεση των μονάδων συμμετέχουν τα *Cistus criticus*, *Cistus salvifolius*, *Phlomis fruticosa*, *Genista acanthoclada*, *Sarcopoterium spinosum*, *Satureja thymbra*, κ.ά.

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Phlomis fruticosa*, *Genista acanthoclada*, *Sarcopoterium spinosum* κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα. Αναβλαστάνουν από τα καμένα πρέμνα ή από τις ρίζες, από οφθαλμούς που δεν καταστράφηκαν από τη φωτιά. Υψηλή παραβλαστική ικανότητα διαθέτουν επίσης και πολλά άλλα είδη που συμμετέχουν στην σύνθεση της βλάστησης χωρίς να είναι κυρίαρχα όπως τα είδη: *Pistacia lentiscus*, *Teucrium divaricatum*, *T. pollium* Υπάρχουν βέβαια και είδη που αναγεννώνται με σπόρους που βρίσκονται σε κατάσταση ληθάργου στο έδαφος, όπως τα είδη: *Cistus criticus*, *Cistus salvifolius*, *Thymus capitatus*. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος φυσικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Εκτάσεις με αραιή βλάστηση

Η κατηγορία αυτή καταλαμβάνει περιορισμένη έκταση εντός της καμένης περιοχής, και αφορά σε βραχώδεις θέσεις και πρανή, με πολύ μικρή κάλυψη από βλάστηση, λόγω των δυσμενών περιβαλλοντικών συνθηκών. Κυριαρχούν αγρωστώδη και χασμόφυτα και μικροί θάμνοι.

Όλες αυτές οι εκτάσεις αποτελούν σημαντικούς ευαίσθητους τύπους οικοτόπων, ταυτόχρονα αποτελούν ενδιαίτημα για διάφορα είδη χλωρίδας και πανίδας.

Η φωτιά σε τέτοια οικοσυστήματα (βραχώδεις τύπους οικοτόπων, σάρες κλπ.) επιταχύνει τις διαδικασίες αποσάθρωσης των πετρωμάτων και μπορεί να εγκυμονεί κινδύνους. Παρόλα αυτό δεν υπάρχει δυνατότητα επεμβάσεων λόγω των ισχυρών κλίσεων και της επικινδυνότητας.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή οποιωνδήποτε επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων εκτάσεων ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

5.9.4.2 Οικοσυστήματα της 2ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που δεν έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δεν υπάρχουν τέτοια οικοσυστήματα εντός της καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

Η σύνοψη των επί μέρους εκτάσεων σε σχέση με τις εργασίες μεταπυρικής αποκατάστασης σύμφωνα με την ανάλυση που έγινε σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται παρακάτω.

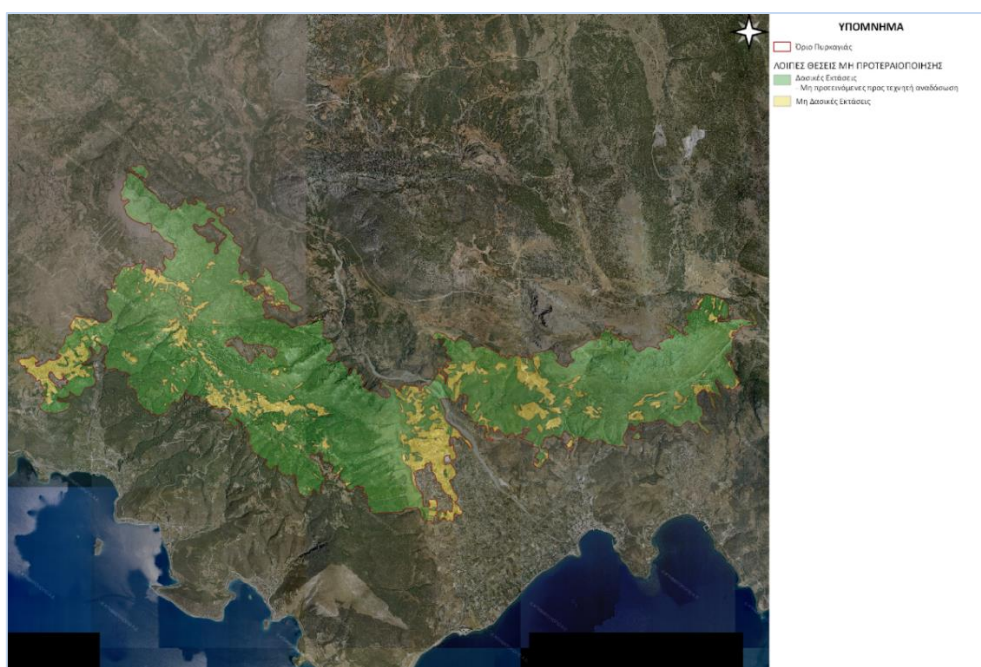
Πίνακας 5-142: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάσταση περιοχής Φωκίδας.

Κύρια κατηγορία	Υποκατηγορία	Έκταση (ha)
Προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Είδος μη προσαρμοσμένο στη φωτιά	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και < 50 κλίσεις	-
	Μη διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	-

Σύνολο		-
Μη προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Δασικές Εκτάσεις - Μη προτεινόμενες για αναδάσωση	2.385,0
	Μη Δασικές Εκτάσεις	440,9
Σύνολο		2.825,9

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Φωκίδας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

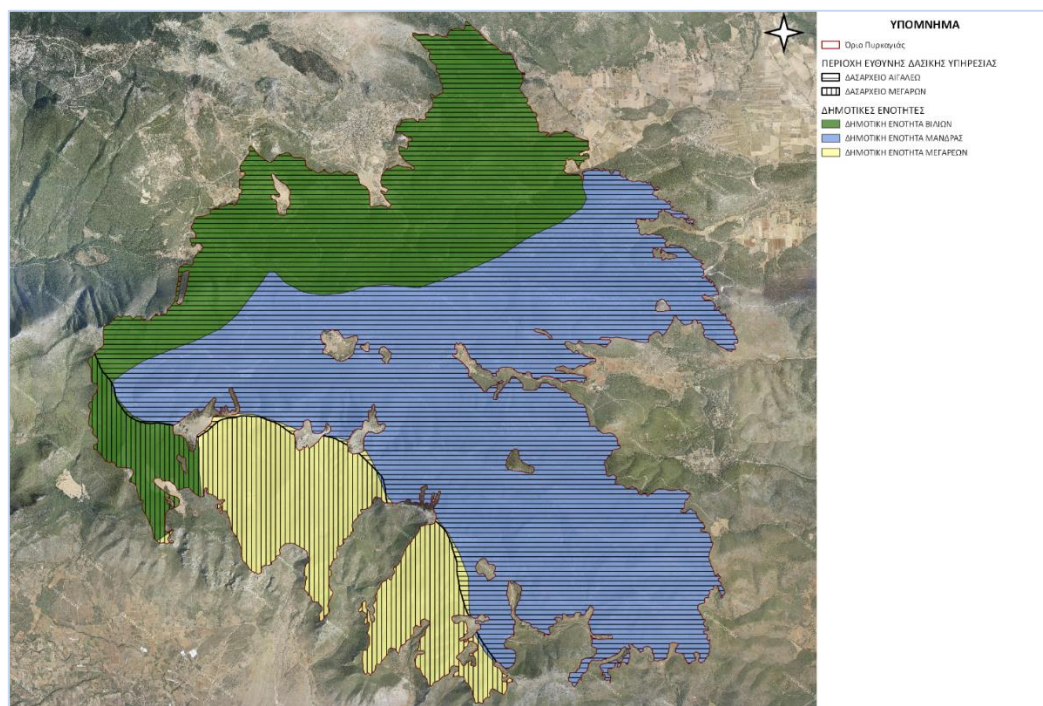
Στην εικόνα παρακάτω αποτυπώνονται οι εκτάσεις βάσει της προτεραιοποίησης για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης κατόπιν της ανάλυσης που προηγήθηκε και βάσει της μεθοδολογικής προσέγγισης που ακολουθήθηκε

Εικόνα 5.135: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Φωκίδας.

(Πηγή: EMSR, Δ/νση Δασών Φωκίδας, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Σημειώνεται ότι για την ολοκληρωμένη ανάλυση των επιπτώσεων της πυρκαγιάς κάθε φορά, καθώς επίσης και για τον ακριβή προσδιορισμό των συγκεκριμένων δράσεων αποκατάστασης, τόσο όσον αφορά στον τύπο των δράσεων αλλά και στο εύρος και στην χωροθέτησή τους, απαιτείται έλεγχος και επιβεβαίωση με αυτοψίες πεδίου, οι οποίες αναμένεται να λάβουν χώρα στις αντίστοιχες μελέτες εφαρμογής, όπως οι μελέτες αναδασώσεων, αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων. Η παρούσα μελέτη παρουσιάζει ενδεικτικές θέσεις προς αποκατάσταση με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Οι ακριβείς θέσεις αποκατάστασης θα πρέπει να επιβεβαιώνονται και προσδιορίζονται επί του πεδίου.

Εικόνα 5.136: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων. (Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, ΠΣΣΕΚΑ)

5.10.2 Κλίμα

5.10.2.1 Μετεωρολογικά δεδομένα

Ο πλησιέστερος στην περιοχή του Όρους Πατέρα-Βιλλίων μετεωρολογικός σταθμός της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (ΕΜΥ), από τον οποίο υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα βρίσκεται στην περιοχή της Ελευσίνας και από τον οποίο εξάγονται συμπεράσματα για την περιοχή του όρους Πατέρα-Βιλλίων. Στον Πίνακα 5-145 καταγράφονται τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά του μετεωρολογικού σταθμού. Η χρονική περίοδος των διαθέσιμων δεδομένων είναι 1958-2010.

Πίνακας 5-145: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Ελευσίνας.

Παράμετροι	Τιμές παραμέτρων
Γεωγραφικό μήκος (Lon):	23,56
Γεωγραφικό πλάτος (Lat):	38,06
Ύψος (alt):	20
Περιφέρεια:	Αττική

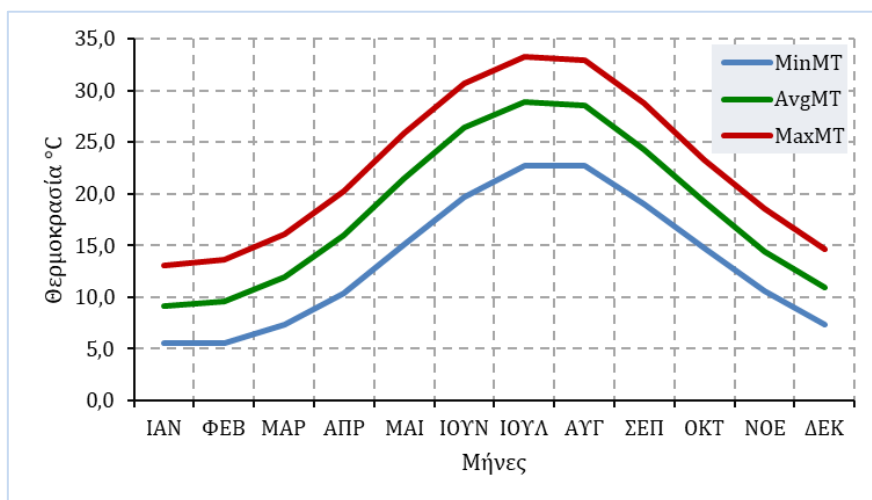
(Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-146 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.137 παρουσιάζονται τα δεδομένα της θερμοκρασίας. Ειδικότερα παρουσιάζονται η ελάχιστη (MinMT), η μέση (AvgMT) και η μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία (MaxMT).

Πίνακας 5-146: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

T(°C)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
MinMT	5,6	5,6	7,3	10,4	15,1	19,7	22,7	22,7	19,0	14,8	10,6	7,4
AvgMT	9,2	9,6	12,0	16,0	21,5	26,4	28,9	28,5	24,3	19,2	14,4	10,9
MaxMT	13,1	13,6	16,1	20,2	25,8	30,7	33,2	32,9	28,8	23,3	18,6	14,6

(Πηγή: EMY)

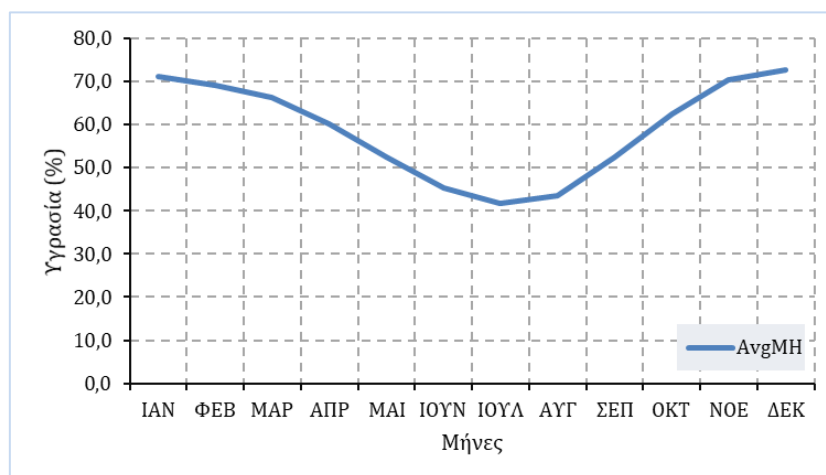
Εικόνα 5.137: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων. (Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-147 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.138 παρουσιάζονται τα δεδομένα της μέσης μηνιαίας υγρασίας (AvgMH) για την περιοχή της Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

Πίνακας 5-147: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

H(%)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMH	71,2	69,2	66,3	60,1	52,4	45,4	41,8	43,6	52,5	62,5	70,3	72,7

(Πηγή: EMY)

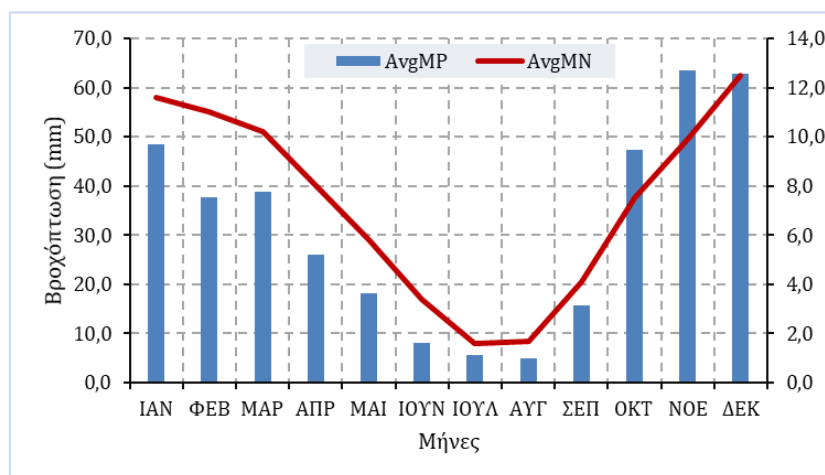
Εικόνα 5.138: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων. (Πηγή: EMY)

Στον παρακάτω Πίνακας 5-148 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.139 παρουσιάζονται το μέσο μηνιαίο ύψος υετού (AvgMP) και ο μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού (AvgMN).

Πίνακας 5-148: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

P(mm)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	48,4	37,6	38,9	26,0	18,2	8,0	5,7	5,0	15,7	47,3	63,4	62,9
AvgMN	11,6	11,0	10,2	8,0	5,8	3,4	1,6	1,7	4,1	7,5	9,9	12,5

(Πηγή: EMY)

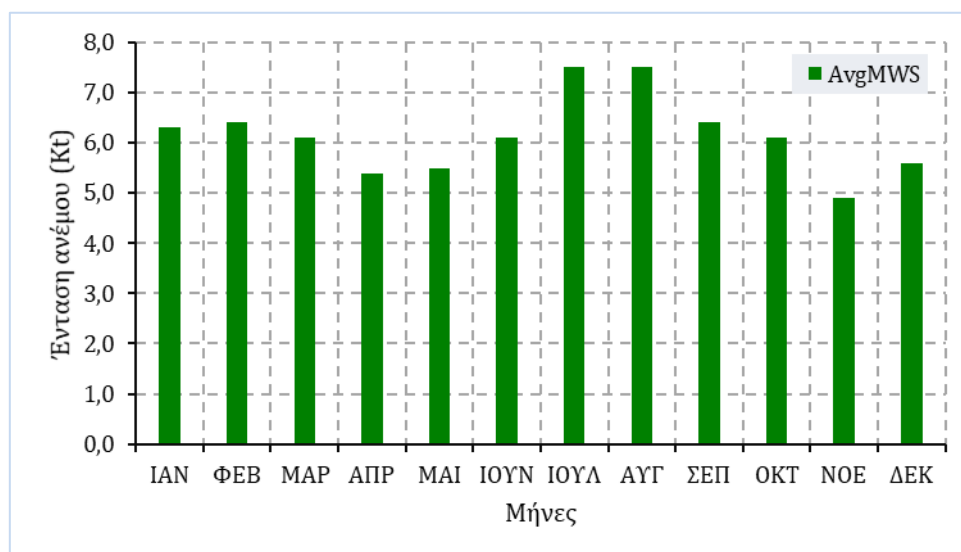
Εικόνα 5.139: Γράφημα υετού για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακας 5-149 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.140 παρουσιάζονται η επικρατούσα διεύθυνση ανέμου (DWD) και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου (AvgMWS).

Πίνακας 5-149: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

W(Kt)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
DWD	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B
AvgMWS	6,3	6,4	6,1	5,4	5,5	6,1	7,5	7,5	6,4	6,1	4,9	5,6

(Πηγή: EMY)

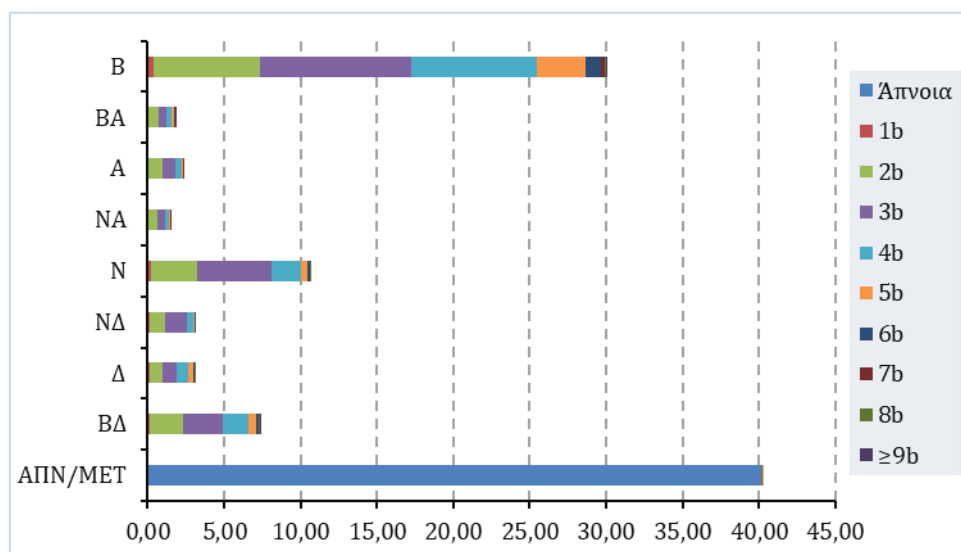
Εικόνα 5.140: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων. (Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-150 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.141 παρουσιάζονται οι ετήσιες συχνότητες ανέμου εκφρασμένες σε ποσοστά (%).

Πίνακας 5-150: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

W(%)	ΑΠΝ/ΜΕΤ	ΒΔ	Δ	ΝΔ	Ν	ΝΑ	Α	ΒΑ	Β
Άπνοια	40,15								
1b	0,12	0,16	0,11	0,10	0,19	0,06	0,07	0,07	0,39
2b	0,02	2,18	0,84	1,01	3,05	0,59	0,92	0,67	6,95
3b	0,00	2,58	0,98	1,44	4,82	0,47	0,84	0,50	9,89
4b	0,00	1,69	0,72	0,44	1,95	0,27	0,39	0,34	8,20
5b	0,00	0,48	0,31	0,04	0,44	0,06	0,08	0,14	3,19
6b	0,00	0,16	0,11	0,01	0,14	0,02	0,02	0,05	1,02
7b	0,00	0,04	0,03	0,00	0,03	0,01	0,01	0,01	0,26
8b	0,00	0,02	0,01	0,00	0,01	0,00	0,00	0,00	0,09
≥9b	0,00	0,01	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.141: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων. (Πηγή: ΕΜΥ)

5.10.2.2 Κλιματική κατάταξη κατά Köppen

Σύμφωνα λοιπόν με τα δεδομένα του πλησιέστερου μετεωρολογικού σταθμού, στην περιοχή μελέτης η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 28,9°C) είναι μεγαλύτερη από 18°C και η μέση θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα (Ιανουάριος, 9,2°C) βρίσκεται μεταξύ 0°C και 18°C. Επομένως σύμφωνα με την κλιματική κατάταξη κατά Köppen (Kottek et al., 2006) το κλίμα της περιοχής μελέτης ανήκει στον κλιματικό τύπο C, δηλαδή εύκρατο κλίμα (μεσόθερμο). Πρόσθετα η βροχή του ξηρότερου μήνα (Αύγουστος, 5,0 mm) είναι μικρότερη από 30 mm και ταυτόχρονα μικρότερη από το 1/3 της βροχής του υγρότερου μήνα (Νοέμβριος, $63,4/3 = 21,1$ mm). Επομένως το δεύτερο γράμμα στην κατάταξη του κλίματος είναι s και ο κλιματικός τύπος αντιστοιχεί σε Cs, δηλαδή σε μεσογειακά κλίματα. Τέλος η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 28,9°C) είναι μεγαλύτερη από 22°C και κατά συνέπεια το τρίτο γράμμα στον κλιματικό τύπο είναι a, που διαμορφώνεται τελικά (κατά Köppen) σε **Csa** και αφορά κατεξοχήν μεσογειακό κλίμα.

5.10.2.3 Ομβροθερμικό διάγραμμα

Οι Gaussen και Begnouls έχουν απεικονίσει σε ένα διάγραμμα, που καλείται «Ομβροθερμικό διάγραμμα», την πορεία μήνα προς μήνα της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας σε °C και του μέσου μηνιαίου ύψους βροχής σε mm. Το διάγραμμα αυτό έχει στην τετμημένη του τους μήνες του έτους, στην αριστερή τεταγμένη τη μηνιαία βροχόπτωση P σε mm και στη δεξιά τεταγμένη τη μέση μηνιαία θερμοκρασία T σε °C σε κλίμακα διπλάσια των βροχοπτώσεων, δηλαδή $P=2T$.

Με την ένωση των σημείων της μηνιαίας βροχόπτωσης προκύπτει η καμπύλη βροχοπτώσεων και με την ένωση των σημείων της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας προκύπτει η καμπύλη των θερμοκρασιών. Η ξηροθερμική περίοδος αντιστοιχεί στην περίοδο που οι τιμές θερμοκρασίας, υπερβαίνουν το ήμισυ της βροχόπτωσης ($P=2T$) και στο ομβροθερμικό διάγραμμα αντιστοιχεί στο τμήμα που η καμπύλη των βροχοπτώσεων διέρχεται κάτω από την καμπύλη των θερμοκρασιών τότε έχουμε $P<2T$.

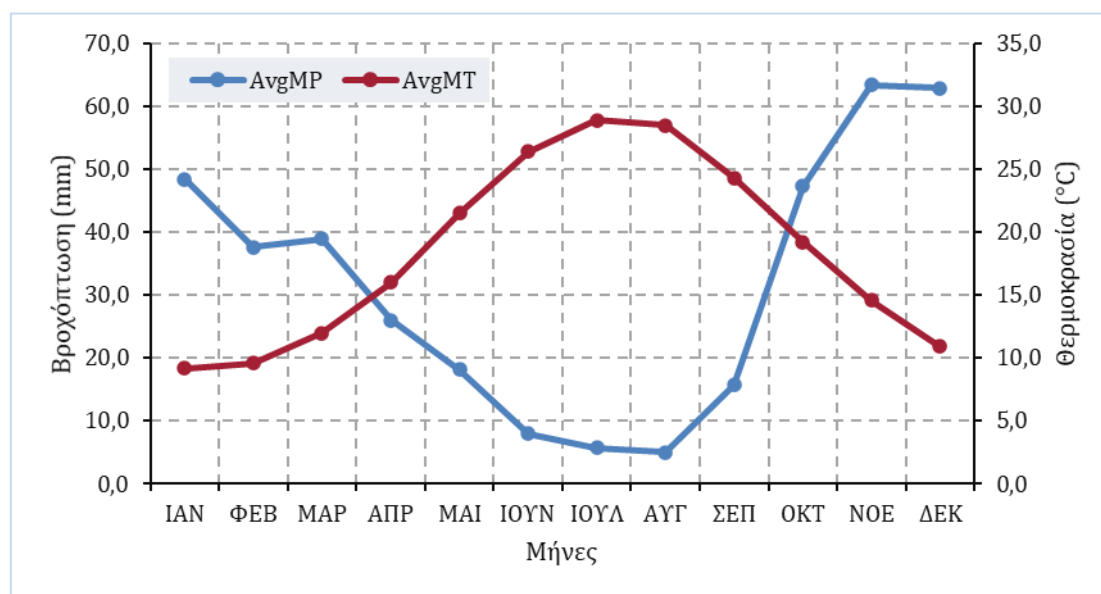
Η επιφάνεια που περικλείεται από τις δύο αυτές καμπύλες μεταξύ των δύο σημείων τομής τους ($P=2T$) δείχνει τη διάρκεια και την ένταση της ξηράς περιόδου. Αυτό δικαιολογείται, γιατί αν θεωρηθούν οι βροχοπτώσεις στο υδατικό ισοζύγιο ως κέρδος, τότε οι θερμοκρασίες εμμέσως εκφράζουν τις απώλειες από την εξάτμιση και τη διαπνοή. Όσο υψηλότερες είναι οι θερμοκρασίες, τόσο υψηλότερες είναι η εξάτμιση και η διαπνοή. Γενικά το ομβροθερμικό διάγραμμα στο εύκρατο κλίμα χαρακτηρίζεται από υψηλές θερμοκρασίες και χαμηλή βροχοπτώση κατά τη θερινή περίοδο, ενώ το αντίθετο παρατηρείται κατά τη χειμερινή περίοδο.

Στον Πίνακα 5-151 καταγράφονται η μέση μηνιαία βροχοπτώση (AvgMP) και η μέση μηνιαία θερμοκρασία (AvgMT), που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία του ομβροθερμικού διαγράμματος στην Εικόνα 5.142. Από το ομβροθερμικό διάγραμμα προκύπτει μακρά ξηροθερμική περίοδος που ξεκινά τον Απρίλιο και τελειώνει τον Οκτώβριο.

Πίνακας 5-151: Μέση μηνιαία βροχοπτώση και θερμοκρασία για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

W	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	48,4	37,6	38,9	26,0	18,2	8,0	5,7	5,0	15,7	47,3	63,4	62,9
AvgMT	9,2	9,6	12,0	16,0	21,5	26,4	28,9	28,5	24,3	19,2	14,6	10,9

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.142: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων. (Πηγή: EMY)

5.10.3 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων

5.10.3.1 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις αντιπυρικής περιόδου 2021

Όπως αναφέρθηκε στην ενότητα με τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την αποτύπωση των καμένων δασικών εκτάσεων, ένα από τα πρώτα βήματα ήταν η οριοθέτησή τους βάσει της πληροφορίας των αναρτημένων και κυρωμένων δασικών χαρτών. Με αυτόν τον τρόπο, σε πρώτο στάδιο οριοθετήθηκαν οι εκτάσεις εκείνες που παρουσιάζουν δασικό ενδιαφέρον εντός της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

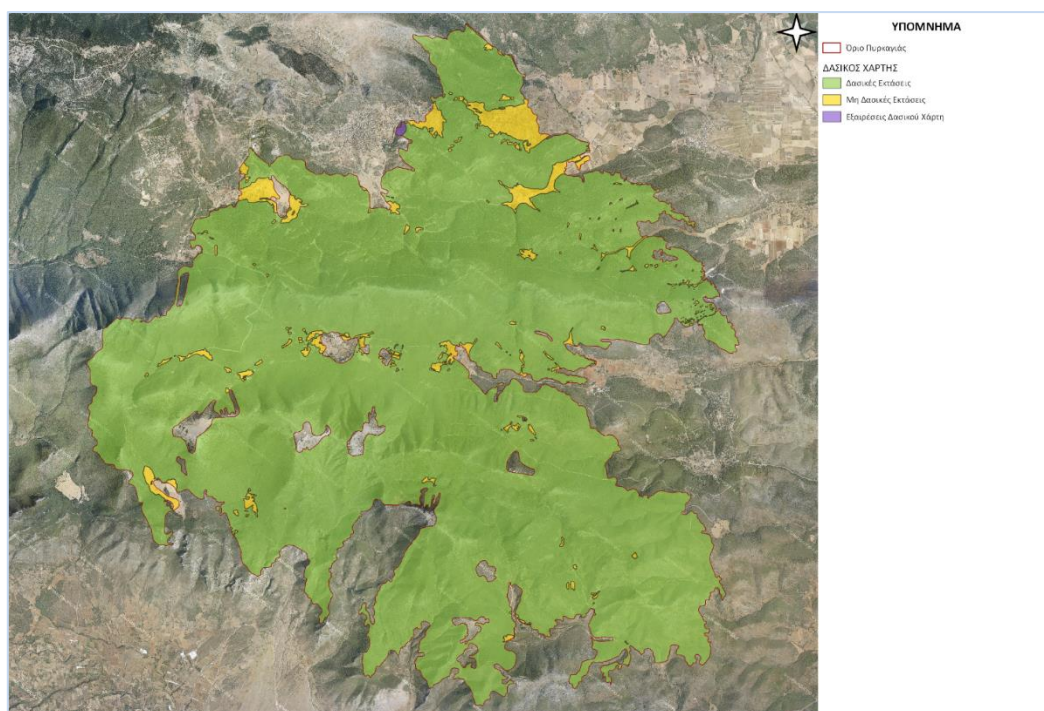
Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζεται η εκτίμηση της συνολικής έκτασης που κάηκε καθώς επίσης και το ποσοστό των δασικών εκτάσεων εντός της περιοχής μελέτης.

Πίνακας 5-152: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.

Δασική Υπηρεσία	Συνολική καμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων (ha)	Ποσοστό καμένων δασών και δασικών εκτάσεων (%)
Δασαρχείο Αιγάλεω	8.060,9	7.745,9	96,1
Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω	1.696,0	1.670,0	98,5

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Από τα ανωτέρω στοιχεία, παρατηρούμε ότι σχεδόν στην ολότητά τους οι εκτάσεις επλήγησαν από την πυρκαγιά ήταν δάση και δασικές εκτάσεις της περιοχής ευθύνης και των δύο Δασαρχείων.

Εικόνα 5.143: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.10.3.2 Προστατευόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000

Στην περιοχή που επλήγη από την πυρκαγιά δεν υπάρχουν προστατευόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000.

5.10.3.3 Τύποι οικοσυστημάτων και δασικές μονάδες βλάστησης

Βάσει του διαθέσιμου υλικού και κατόπιν της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε, όπως αυτή περιγράφηκε στο αντίστοιχο κεφάλαιο, εντοπίστηκαν και οριοθετήθηκαν οι δασικές μονάδες εντός των περιοχών που χαρακτηρίστηκαν ως δάση και δασικές εκτάσεις. Δημιουργήθηκε πρακτικά ο δασοπονικός χάρτης της περιοχής μελέτης.

Συνεπώς, στις εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά, καταγράφονται οι εξής φυσικές μονάδες βλάστησης:

i. Δάση με *Pinus halepensis*: αφορά εκτεταμένες εκτάσεις με *Pinus halepensis*, με αρκετές επιφάνειες να αποτελούνται από άτομα σχετικά μικρής ηλικίας, ως αποτέλεσμα αναγέννησης μετά από πυρκαγιά. Κατά θέσεις η συστάδες είναι αραιότερες ή πυκνότερες με τα είδη που επικρατούν μετά την πυρκαγιά, όπως τα *Cistus* spp. να απαντώνται συχνά. Το *Quercus coccifera* είναι επίσης συχνό μεταξύ της αναγέννησης της χαλεπίου πεύκης. Άλλα είδη που αναμένεται συμμετέχουν είναι τα *Cotinus coggygria*, *Pistacia lentiscus*, *Phlomis fruticosa*, *Myrtus communis*, *Spartium junceum*, *Pyrus communis* κ.ά.

ii. Σκληρόφυλλη βλάστηση: αφορά κύρια μεταβατικές εκτάσεις, λιγότερο ή περισσότερο αδιαπέραστες, με αείφυλλα – σκληρόφυλλα είδη, χαμηλής κυρίως ανάπτυξης, ως αποτέλεσμα παλαιότερων πυρκαγιών, όπου δεν έχει επανεγκατασταθεί επαρκώς η φυσική βλάστηση και πιθανόν να έχει ασκηθεί εντατική βόσκηση. Στην κατηγορία αυτή εντάσσονται και οι επιφάνειες που καλύπτονται από garrigues. Αναμένεται να κυριαρχούν τα *Quercus coccifera*, *Pistacia lentiscus*, *Crataegus monogyna*, *Juniperus oxycedrus* (στα μεγαλύτερα υψόμετρα), *Capparis spinosa* (συνήθως σε όρια με δρόμους και ανοιχτές θέσεις), *Phlomis fruticosa* κ.ά.

iii. Βοσκότοποι: οι βοσκότοποι της περιοχής αποτελούν τις ανοιχτές λιβαδικές εκτάσεις, όπου κυριαρχούν αγρωστώδη, χαμηλή σκληρόφυλλοι και συχνά αγκαθωτοί θάμνοι, βρίσκονται κύρια στα μεγαλύτερα υψόμετρα της περιοχής και τόσο λόγω θέσης, όσο και της βόσκησης κατά το παρελθόν, διατηρούν τη μορφή ανοιχτών λιβαδικών εκτάσεων. Αναμένονται τα είδη *Quercus coccifera*, *Crataegus heldreichii*, *Juniperus oxycedrus*, *Phlomis fruticosa* κ.ά.

iv. Εκτάσεις με αραιή βλάστηση: οι εκτάσεις αυτές αφορούν σε βραχώδεις θέσεις και πρανή, με πολύ μικρή κάλυψη από βλάστηση. Κυριαρχούν αγρωστώδη και χασμόφυτα και μικροί θάμνοι.

Πρέπει να σημειωθεί ότι από την περιοχή της πυρκαγιάς αναφέρονται και μικρές συστάδες από *Abies cephalonica*, οι οποίες πρέπει να διερευνηθεί περαιτέρω η έκταση που καταλαμβάνουν, κατά πόσο συνιστούν μονάδα δάσους ελάτης και αν έχουν πληγεί από την πυρκαγιά και σε ποιόν βαθμό. Οι μικρές αυτές συστάδες αυτές δεν έχουν συμπεριληφθεί στον δασοπονικό χάρτη της περιοχής.

Η κατανομή των δασικών μονάδων βλάστησης στην περιοχή μελέτης αποτυπώνεται στον Πίνακα 5-153.

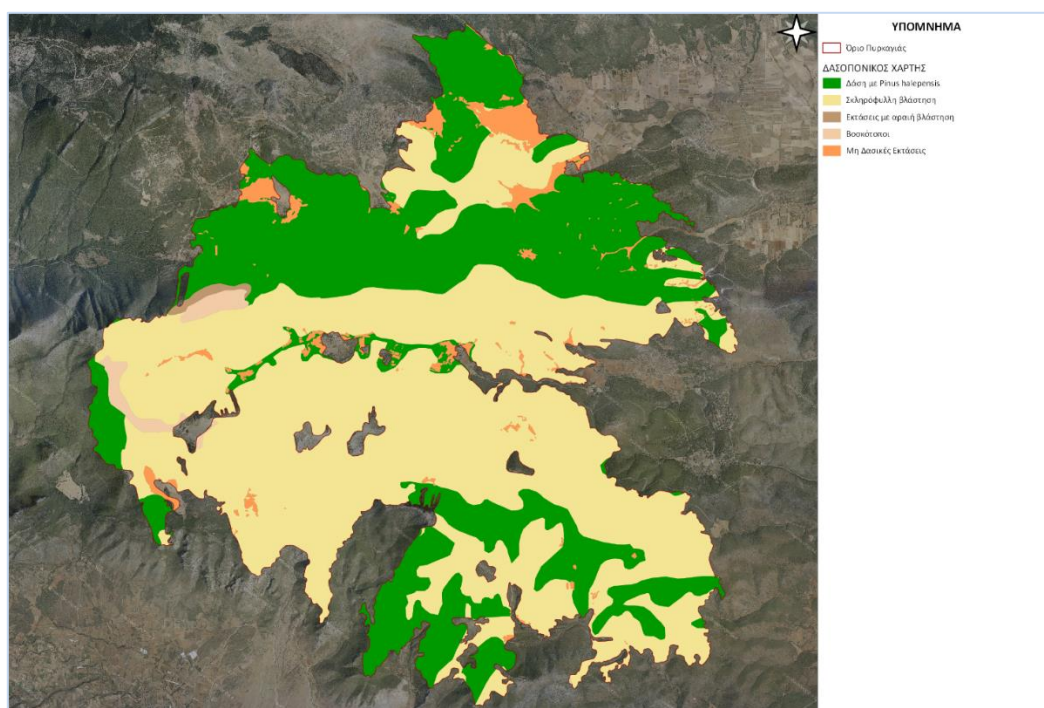
Πίνακας 5-153: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.

Μονάδα βλάστησης	Καμένη έκταση (ha)	Ποσοστό επί της συνολικής καμένης έκτασης (%)
Μη Δασικές Εκτάσεις	337,1	3,5
Δάση με <i>Pinus halepensis</i>	3.592,8	36,8

Μελέτη χαρτογραφικής αποτύπωσης περιοχών που επηρεάστηκαν από τις δασικές πυρκαγιές της αντιπυρικής περιόδου 2021

Σκληρόφυλλη βλάστηση	5.681,4	58,2
Βοσκότοποι	117,0	1,2
Εκτάσεις με αραιή βλάστηση	28,6	0,3
Σύνολο	9.756,9	100,0

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Εικόνα 5.144: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Παρατηρούμε, ότι στην περιοχή μελέτης δεν εντοπίστηκαν μονάδες βλάστησης μη προσαρμοσμένες στη φωτιά.

5.10.3.4 Καμένα δασικά οικοσυστήματα που έχουν ξανακαεί την τελευταία 20ετία

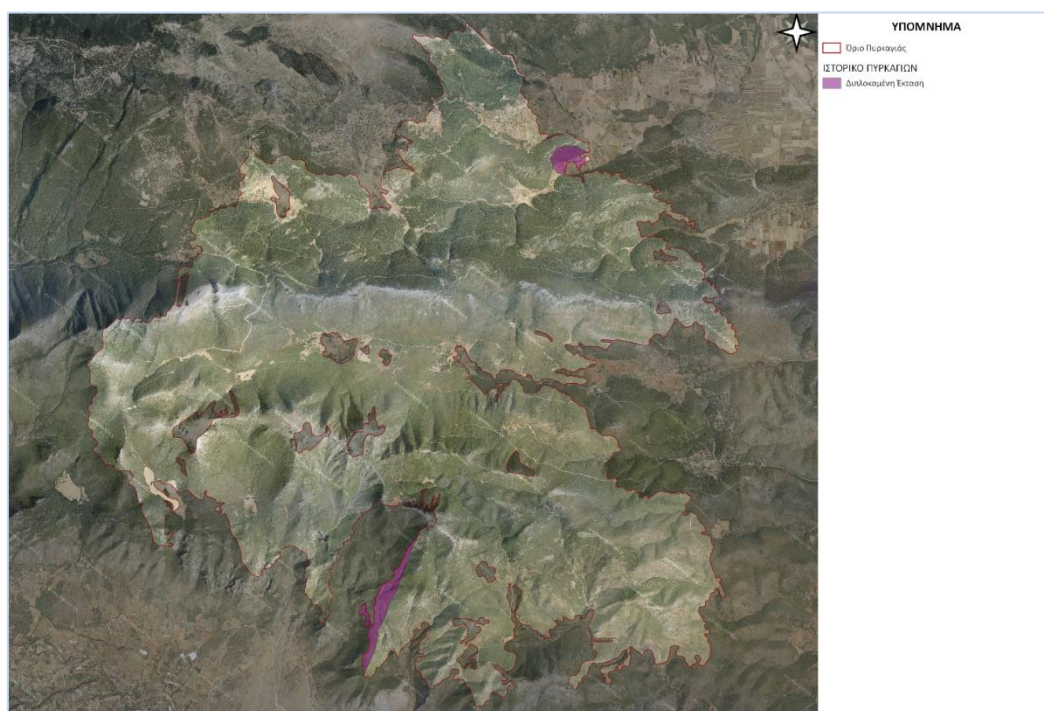
Σημαντική παράμετρος στον προσδιορισμό των μέτρων αποκατάστασης από πυρκαγιά κάθε φορά, επιπλέον της μονάδας δασικής βλάστησης που επλήγη είναι και το «ιστορικό» της έκτασης ενδιαφέροντος σε σχέση με της πυρκαγιές. Στην παρούσα μελέτη το χρονικό διάστημα που εξετάστηκε όσον αφορά αυτό το κριτήριο ήταν τα 20 έτη. Επομένως με τον όρο «διπλοκαμένη» έκταση αναφέρεται η έκταση που στα τελευταία 20 χρόνια έχει ξανακαεί τουλάχιστον μία ακόμα φορά.

Πίνακας 5-154: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.

Συνολική διπλοκαμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (ha)	Ποσοστό δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (%)
86,9	76,8	0,8

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Παρατηρούμε ότι μια πολύ μικρή έκταση των δασικών εκτάσεων της περιοχής μελέτης έχει ξανακαεί εντός της τελευταίας 20ετίας.

Εικόνα 5.145: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζονται οι ιστορικές πυρκαγιές που εντοπίστηκαν για την περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-155: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

Έτος πυρκαγιάς	Έκταση (ha)
2015	27,5
2016	59,4

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

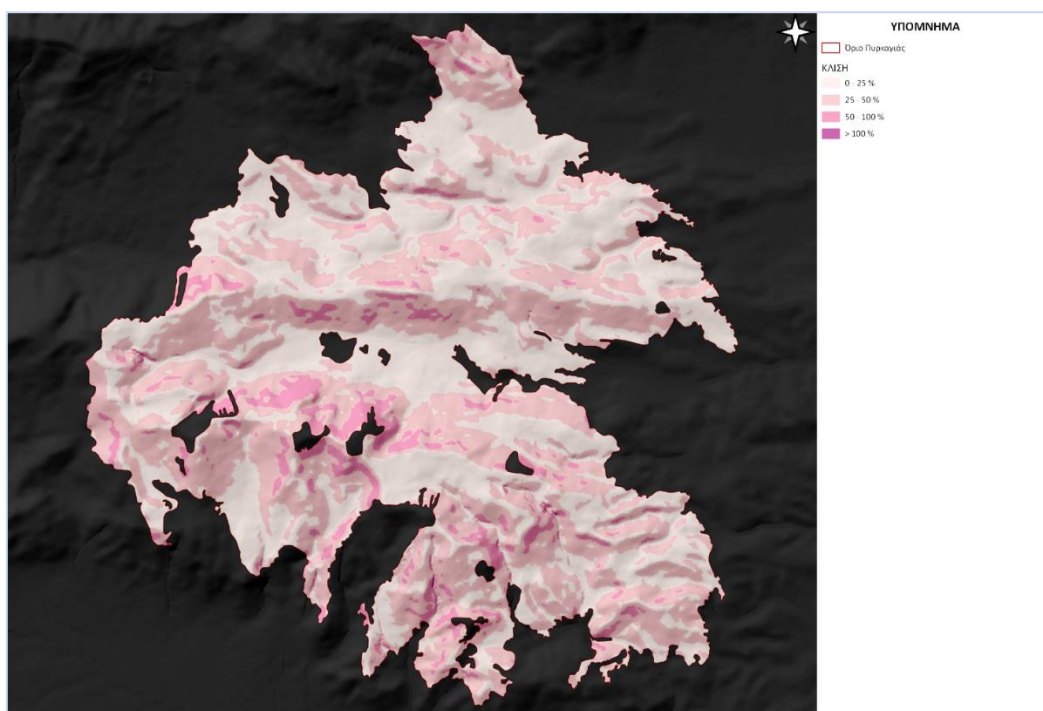
5.10.3.5 Προσδιορισμός καμένων εκτάσεων ευαίσθητων σε διαβρωτικά φαινόμενα ή υψηλό κίνδυνο υποβάθμισης

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζεται η κατανομή των κλίσεων του εδάφους στην περιοχή των καμένων εκτάσεων. Ειδικότερα έχουν οριστεί τέσσερα πεδία κλίσεων: 1) 0-25%, 2) 25-50%, 3) 50-100% και 4) 100+ στα οποία αντιστοιχίζονται οι εκτάσεις και τα ποσοστά των εδαφών που ανήκουν σ' αυτά. Παράλληλα επισυνάπτονται εικόνες από τους χάρτες εκθέσεων και υψομέτρων στην περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-156: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

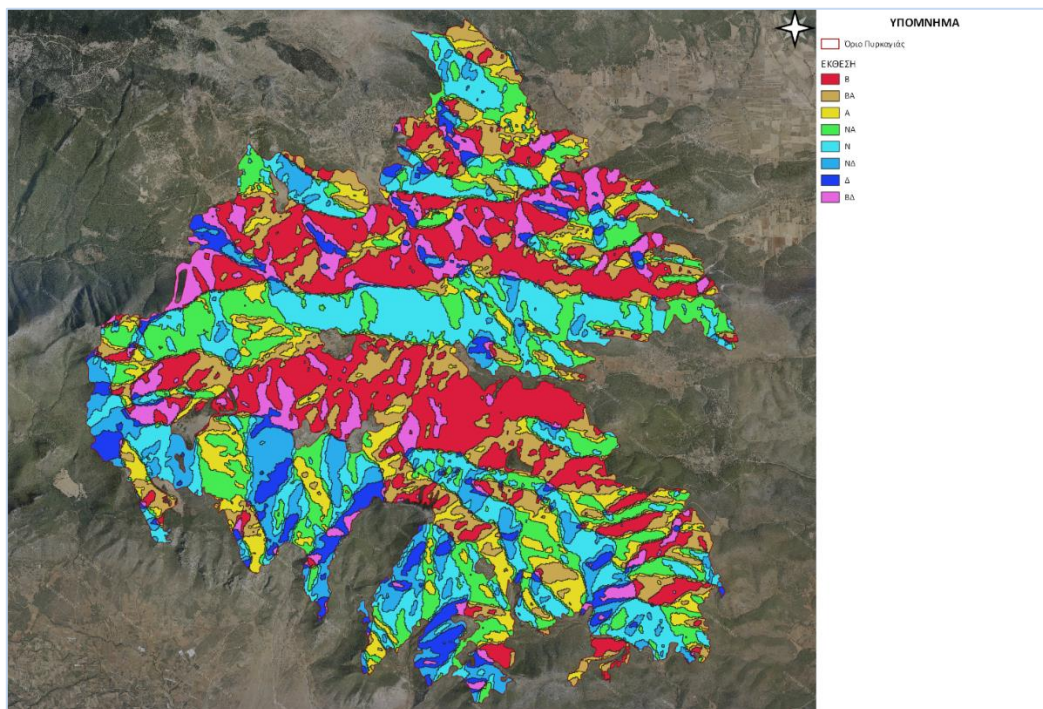
Κλίση εδάφους (%)	Έκταση (ha)	Ποσοστό (%)
0-25	4.635,9	47,5
25-50	4.472,2	45,8
50-100	647,7	6,6
100+	0,8	0,0

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

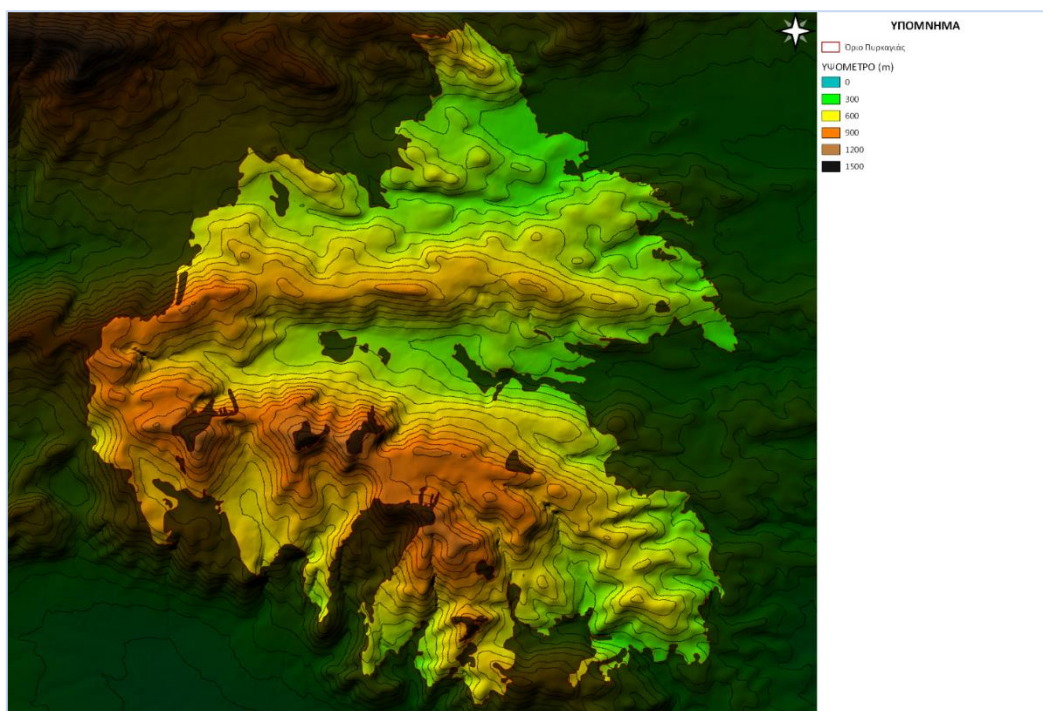

Εικόνα 5.146: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.147: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

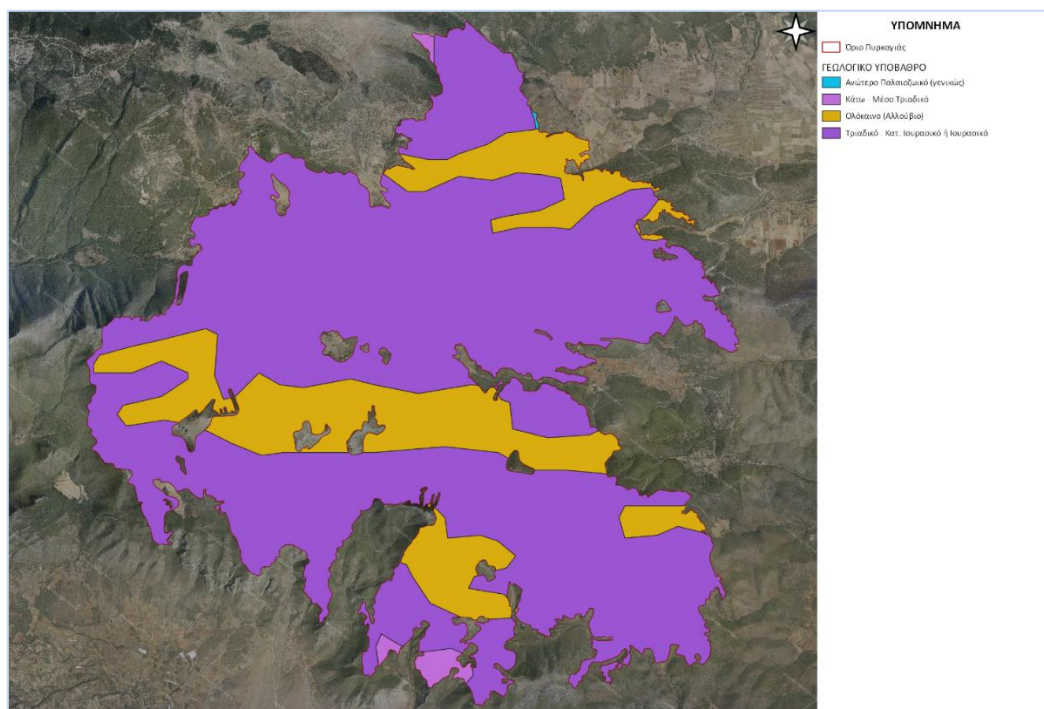
Εικόνα 5.148: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον παρακάτω πίνακα καταγράφεται το γεωλογικό υπόβαθρο των καμένων εκτάσεων, σύμφωνα με τον γεωλογικό χάρτη της Ελλάδας (ΙΓΜΕ). Ειδικότερα παρουσιάζονται οι επιμέρους επιφάνειες που καταλαμβάνουν οι γεωλογικοί σχηματισμοί στα όρια των καμένων εκτάσεων.

Πίνακας 5-157: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

Γεωλογικό υπόβαθρο	Συνολική έκταση (ha)
Ανώτερο Παλαιοζωικό (γενικώς) - Pz ₃	2,9
Κάτω - Μέσο Τριαδικό - t ₁₋₂	88,1
Ολόκαινο (Αλλούβιο) - al	1.990,4
Τριαδικό - Κατ, Ιουρασικό ή Ιουρασικό - tj	7.675,5

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.149: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.10.4 Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων

Υπάρχουσα κατάσταση

- Η έκταση που κάηκε είναι σχεδόν ολόκληρη δασική (9.419,8 εκτάρια ήτοι 96,5% δασικών οικοσυστημάτων επί της συνολικής καμένης έκτασης)
- Οι τύποι δασικών οικοσυστημάτων που κάηκαν είναι: 1) Δάσος χαλεπίου πεύκης, 2) Σκληρόφυλλη βλάστηση, 3) Εκτάσεις με αραιή βλάστηση, 4) Βοσκότοποι.
- Δεν υπάρχουν καμένα δασικά οικοσυστήματα μη προσαρμοσμένα στη φωτιά.
- Ένα τμήμα της καμένης έκτασης είναι διπλοκαμένες εκτάσεις (που έχουν ξανακαεί εντός της τελευταίας 20-ετίας), οι οποίες αφορούν είτε καμένα δάση χαλεπίου πεύκης είτε καμένα οικοσυστήματα σκληρόφυλλης βλάστησης αειφύλλων πλατυφύλλων ειδών.
- Υπάρχουν λίγες καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης, σε ισχυρές κλίσεις 50-100%, στις οποίες η φυσική αναγέννηση αντιμετωπίζει δυσκολίες

Προτάσεις αποκατάστασης

- Άμεσες θεσμικές ενέργειες μεταπυρικής αποκατάστασης, όπως για παράδειγμα απόληψη καμένου ξυλώδους όγκου, αντιδιαβρωτικά έργα ενώ επιβάλλεται η άμεση κήρυξη όλων των καμένων δασικών οικοσυστημάτων ως αναδασωτέες εκτάσεις, και η αποτελεσματική προστασία τους
- Διενέργεια τεχνητών αναδασώσεων βάσει των κριτηρίων Α). ΔΙΠΛΟΚΑΜΕΝΑ ΔΑΣΗ ΧΑΛΕΠΙΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΚΑΙ Β) ΚΑΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΧΑΛΕΠΙΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΣΕ ΚΛΙΣΕΙΣ 50-100%, από αυτά που εξετάστηκαν στην παρούσα μελέτη.

Συγκεκριμένα προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων:

- στις διπλοκαμένες εκτάσεις δάσους χαλεπίου πεύκης
- στις καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης σε ισχυρές κλίσεις 50-100%
- Υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50%, κατά το δυνατόν πριν την έναρξη των αντιδιαβρωτικών έργων
- Στις καμένες εκτάσεις δασών χαλεπίου πεύκης, με μέτριες κλίσεις 20-50% μπορούν να εκτελεστούν αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα (κορμοδέματα και κλαδοδέματα), κατόπιν σχετικής μελέτης
- Προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία σε όλη την έκταση των καμένων δασικών οικοσυστημάτων με επανέλεγχο για πιθανή παράταση
- Λήψη μέριμνας στις αναδασωτέες εκτάσεις για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (π.χ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια)
- Εφαρμογή προγράμματος πλήρους παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία

Ακολουθεί τεκμηρίωση και αναλυτική περιγραφή της μεθόδου μεταπυρικής αποκατάστασης ανά τύπο οικοσυστήματος, για όλες τις περιπτώσεις των καμένων δασικών οικοσυστημάτων.

5.10.4.1 Οικοσυστήματα της 1ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δάση χαλεπίου πεύκης (*Pinus halepensis*)

Η χαλέπιος πεύκη είναι ένα από τα κατ' εξοχήν δασικά είδη που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στη φωτιά. Η προσαρμογή αυτή στηρίζεται στην οικοφυσιολογική αναπαραγωγική συμπεριφορά του είδους, όπως περιγράφεται στη συνέχεια.

Η χαλέπιος είναι είδος που αναγεννάται υποχρεωτικά από σπόρους, όπως όλα τα ελληνικά είδη πεύκης. Οι κώνοι και τα περικλειόμενα σε αυτούς σπέρματα ωριμάζουν στο τέλος της άνοιξης. Ένα ποσοστό των

κώνων ανοίγουν (πάνω στο δέντρο) και τα σπέρματα διασπείρονται χάρη στα πτερύγια που διαθέτουν και στη συνέχεια φυτρώνουν το ερχόμενο φθινόπωρο-χειμώνα. Αρκετοί κώνοι όμως παραμένουν κλειστοί πάνω στα δέντρα για αρκετά έτη, μέχρι περισσότερο από επτά χρόνια. Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται βραδυχωρία, και έχει ως αποτέλεσμα την ύπαρξη μιας συνεχούς υπέργειας τράπεζας ώριμων σπερμάτων διαφορετικών ηλικιών.

Το άνοιγμα των κώνων, απουσία της φωτιάς, γίνεται φυσιολογικά με την επίδραση των υψηλών θερμοκρασιών κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Στην περίπτωση που συμβεί μια πυρκαγιά, τα σπέρματα της χαλεπίου πεύκης που βρίσκονται πεσμένα στην επιφάνεια του εδάφους καίγονται από τη φωτιά. Αντίθετα τα σπέρματα που βρίσκονται μέσα στους κλειστούς κώνους διαφόρων ηλικιών, πάνω στα ώριμα άτομα, ηλικίας τουλάχιστον 15 ετών, (υπέργεια τράπεζα σπερμάτων), δεν καταστρέφονται από τη φωτιά, καθώς αυτή περνά με μεγάλη ταχύτητα για μικρό χρονικό διάστημα, και είναι αποκλειστικά υπεύθυνα για τη μεταπυρική αναγέννηση και την επιτυχή επανίδρυση του δάσους μετά την πυρκαγιά. Οι υψηλές θερμοκρασίες που αναπτύσσονται κατά τη διάρκεια της πυρκαγιάς προκαλούν άνοιγμα των κλειστών κώνων και απελευθέρωση των περικλειόμενων σπερμάτων. Στη συνέχεια ακολουθεί η φύτευση των σπερμάτων μετά τις πρώτες φθινοπωρινές βροχές (Οκτώβριος-Δεκέμβριος). Επειδή η παραγωγή σπερμάτων από ώριμα δέντρα χαλεπίου πεύκης είναι πολύ μεγάλη (ένα ώριμο δένδρο παράγει ετησίως δεκάδες χιλιάδες σπέρματα) η αναγέννηση του δάσους θεωρείται εξασφαλισμένη.

Συνεπώς η αποκατάσταση των καμένων οικοσυστημάτων της χαλεπίου πεύκης δεν αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό πρόβλημα, καθώς η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, είναι εξασφαλισμένη και θα επιτευχθεί μέσω τη φυσικής αναγέννησης του είδους, όπως περιγράφηκε προηγουμένως. Ταυτόχρονα θα εμφανιστούν φυσικά, και τα δευτερεύοντα, κυρίως θαμνώδη αείφυλλα πλατύφυλλα είδη (*Quercus coccifera*, *Pistacia lentiscus*, *Phillyrera latifolia*, *Cotinus coggygria*, *Myrtus communis* κ.λπ.), μέσω της υψηλής φυσικής τους παραβλαστικής ικανότητας. Το μελλοντικό δάσος αναμένεται να έχει τα οικολογικά χαρακτηριστικά των φυσικών δασών της χαλεπίου πεύκης, όπως δηλαδή πριν τη φωτιά.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, με κυρίαρχο είδος τη χαλέπιο πεύκη με φυσικές διαδικασίες, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτές εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων, στις καμένες εκτάσεις με κλίσεις 20-50%, κατόπιν σχετικών μελετών που πρέπει να συνταχθούν το συντομότερο δυνατόν μετά την πυρκαγιά.

- Προτείνεται η υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50 κατά το δυνατόν πριν την εκκίνηση των αντιδιαβρωτικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Ένταξη στη δασική διαχείριση, ώστε να συντάσσονται διαχειριστικές εκθέσεις και να εφαρμόζονται τα κατάλληλα δασοκομικά μέτρα, ανάλογα με το στάδιο εξέλιξης των συστάδων. Προστασία και καλλιέργεια νεοφυτείας, πυκνοφυτείας, κορμιδίων κ.λπ.

Οι παραπάνω επεμβάσεις αφορούν όλη την έκταση των καμένων δασών χαλεπίου πεύκης, εκτός των παρακάτω δύο κατηγοριών, για τις οποίες προτείνονται ειδικά μέτρα λόγω των δυσκολιών φυσικής αναγέννησης του δάσους.

1. Διπλοκαμένες εκτάσεις δασών χαλεπίου πεύκης

Στις περιπτώσεις που οι καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης είχαν ηλικία μικρότερη των 16 ετών, και δεν είχαν φθάσει στην περίοδο επαρκούς αναπαραγωγικής ικανότητας, ώστε να είναι ικανές να παράγουν επαρκή ποσότητα φυτρώσιμων σπόρων για την αναγέννηση του δάσους, απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων με φυτεύσεις φυταρίων χαλεπίου πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την διπλοκαμένη έκταση.

Με βάση τα επιστημονικά δεδομένα, η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων χαλεπίου πεύκης**.

Η σπορά δεν ενδείκνυται, καθώς πολλά επιστημονικά δεδομένα συνηγορούν στην διαπίστωση της χαμηλής αποτελεσματικότητας της μεθόδου για τα ελληνικά δεδομένα.

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο, ώστε να είναι αρκετά ζωντά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα, **γυμνόριζα** ή **βωλόφυτα** φυτάρια, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους** και **4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα) διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται χειρωνακτικά ή με ελαφρά μηχανήματα (αυτόνομες τρυπάνες) και χωρίς τη χρήση βαρέων μηχανημάτων.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό τόσο κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων όσο και κατά τη μηχανική με τρυπάνι, είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.

- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή/πετρώδη εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργατές.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου προήλθαν τα φυτά.
- Στην περίπτωση γυμνορίζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Στην περίπτωση φύτευσης γυμνορίζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αιφυλλων πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές. Οι φυτεύσεις βέβαια να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Αναλυτικές οδηγίες σχετικά με την ποιότητα και τον χειρισμό του φυτευτικού υλικού κατά τη φύτευση, την τεχνική διάνοιξης λάκκων ανάλογα με τον τύπο του εδάφους (συνεκτικό/ άγονο/ αβαθές/ πετρώδες) και την προσθήκη τυχόν βελτιωτικών στο λάκκο, προκειμένου να ευνοηθεί η επιβίωση και η αύξηση των φυταρίων, θα πρέπει να προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσομοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των

φυταρίων που θα κυμαίνεται από 2,5 μέτρα έως 5 μ., με μέση πυκνότητα 1000 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 3,3 μ. X 3,3 μ. Θα επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για τα ακριβή σημεία φύτευσης των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων, των λειτουργιών του νέου δάσους και αποφυγής των οικολογικών συνεπειών της εκτεταμένης μονοκαλλιέργειας με το είδος *Pinus halepensis* προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη *Quercus pubescens*, *Quercus ilex*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το καθένα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για μια 10ετία.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές (ΑΤΤΙΚΗΣ), ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

2. Δάση χαλεπίου πεύκης με κλίσεις 50-100%

Στις καμένες εκτάσεις χαλεπίου πεύκης όπου η κλίση είναι αρκετά ισχυρή, δηλαδή κλίσεις 50-100%, εύρος κλίσεων που αντιστοιχεί σε κλίσεις 30° – 45°, λόγω των δυσκολιών εγκατάστασης και αποίκησης της φυσικής αναγέννησης της χαλεπίου πεύκης, απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων με φυτεύσεις σποροφύτων χαλεπίου πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την έκταση.

Η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι και σε αυτήν την περίπτωση, η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων χαλεπίου πεύκης, με προτίμηση στα μονοετή.**

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο ώστε να είναι αρκετά ζωνρά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να

χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα, **γυμνόριζα** ή **βωλόφυτα φυτάρια**, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους** και **4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα) διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται μόνο χειρωνακτικά.
- Θα δίνεται ιδιαίτερη μέριμνα στην αποφυγή διατάραξης του εδάφους.
- Θα αποφεύγεται η οποιαδήποτε καταστροφή της υπάρχουσας βλάστησης.
- Ο φυτευτικός σύνδεσμος πρέπει να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.
- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή/πετρώδη εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργατές.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου ξεριζώθηκαν τα φυτά.
- Στην περίπτωση γυμνόριζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Επίσης, στην περίπτωση φύτευσης γυμνόριζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές, μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αειφύλλων πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το Φθινόπωρο μετά τις πρώτες

βροχές. Οι φυτεύσεις βέβαια να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσμοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 1,5 μέτρα έως 3,0 μ., με μέση πυκνότητα 2500 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 2μ. X 2μ. Το πιο σημαντικό είναι ο φυτευτικός σύνδεσμος να είναι μεταβαλλόμενος ανάλογα με τις συνθήκες του μικρο-περιβάλλοντος ώστε να επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για την επιτυχή εγκατάσταση των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, αποτελεσματικότερης προστασίας των εδαφών, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων και των λειτουργιών του νέου δάσους, προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη: *Quercus pubescens*, *Quercus ilex*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το κάθενα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές (ΑΤΤΙΚΗΣ), ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία.

Σκληρόφυλλη βλάστηση

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia lentiscus*, *Crataegus monogyna*, κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα και μπορούν να αναβλαστήσουν από οφθαλμούς των καμένων πρέμνων αλλά και από τις ρίζες. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου

οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα σε ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η ικανότητα αναβλάστησης μειώνεται σημαντικά μετά από ένα δεύτερο συμβάν πυρκαγιάς, εάν συμβεί αυτό μέσα σε 5 χρόνια από την πρώτη πυρκαγιά, λόγω της προοδευτικής καταστροφής και εξάντλησης του αριθμού των οφθαλμών και των αποθηκευμένων θρεπτικών ουσιών (stored resources). Επιπλέον οι πυρκαγιές στο τέλος του καλοκαιριού είναι χειρότερες για αυτά τα οικοσυστήματα, σε σχέση με αυτές που λαμβάνουν χώρα στις αρχές του καλοκαιριού, διότι η αναβλάστηση είναι λιγότερο έντονη στα τέλη του καλοκαιριού, λόγω της κατανομής των θρεπτικών στοιχείων στο δέντρο.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων καθώς η παραβλάστηση των ειδών ξεκινάει πολύ νωρίς, και συνήθως είναι ικανή για την αποτροπή της επιφανειακής διάβρωσης και της δημιουργίας πλημμυρικών φαινομένων. Ταυτόχρονα η κατασκευή των έργων έχει ως αποτέλεσμα την μείωση των παραβλαστημάτων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Εκτάσεις με αραιή βλάστηση

Η κατηγορία αυτή καταλαμβάνει περιορισμένη έκταση εντός της καμένης περιοχής, και αφορά σε βραχώδεις θέσεις και πρανή, με πολύ μικρή κάλυψη από βλάστηση, λόγω των δυσμενών περιβαλλοντικών συνθηκών. Κυριαρχούν αγρωστώδη και χασμόφυτα και μικροί θάμνοι.

Όλες αυτές οι εκτάσεις αποτελούν σημαντικούς ευαίσθητους τύπους οικοτόπων, ταυτόχρονα αποτελούν ενδιαίτημα για διάφορα είδη χλωρίδας και πανίδας.

Η φωτιά σε τέτοια οικοσυστήματα (βραχώδεις τύπους οικοτόπων, σάρες κλπ.) επιταχύνει τις διαδικασίες αποσάθρωσης των πετρωμάτων και μπορεί να εγκυμονεί κινδύνους. Παρόλα αυτό δεν υπάρχει δυνατότητα επεμβάσεων λόγω των ισχυρών κλίσεων και της επικινδυνότητας.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή οποιωνδήποτε επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων εκτάσεων ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

5.10.4.2 Οικοσυστήματα της 2ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που δεν έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δεν υπάρχουν τέτοια οικοσυστήματα εντός της καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

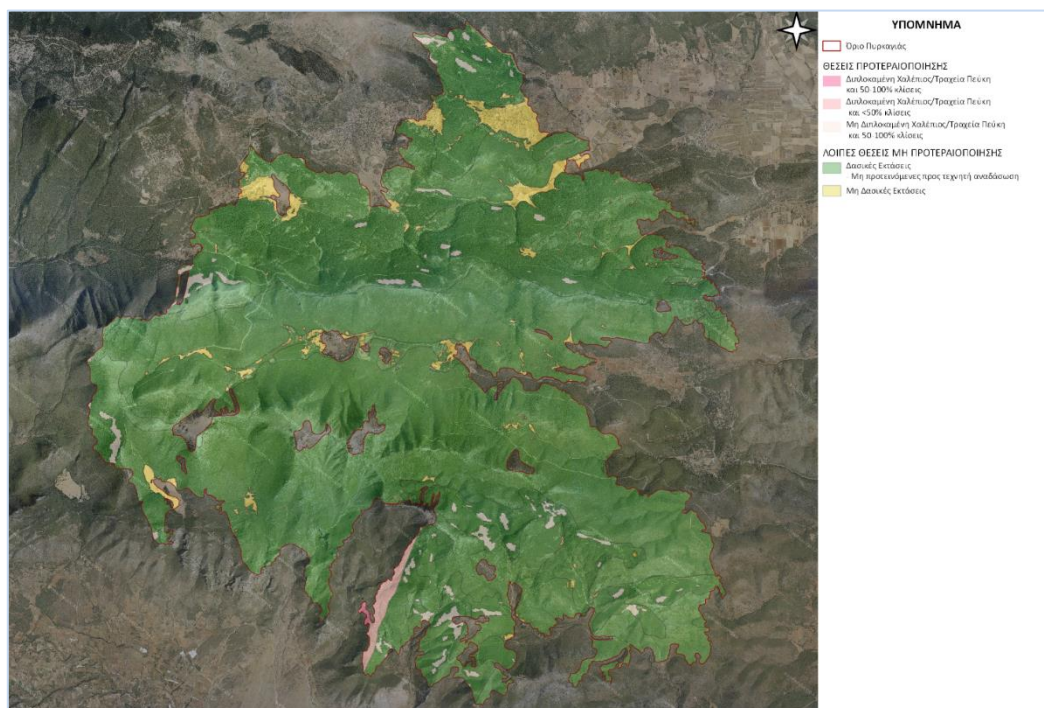
Η σύνοψη των επί μέρους εκτάσεων σε σχέση με τις εργασίες μεταπυρικής αποκατάστασης σύμφωνα με την ανάλυση που έγινε σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται παρακάτω.

Πίνακας 5-158: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάσταση περιοχής Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

Κύρια κατηγορία	Υποκατηγορία	Έκταση (ha)
Προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Είδος μη προσαρμοσμένο στη φωτιά	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	3,7
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και < 50 κλίσεις	56,3
	Μη διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	173,6
Σύνολο		233,6
Μη προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Δασικές Εκτάσεις - Μη προτεινόμενες για αναδάσωση	9.186,2
	Μη Δασικές Εκτάσεις	337,1
Σύνολο		9.523,3

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Στην εικόνα παρακάτω αποτυπώνονται οι εκτάσεις για τις οποίες προτείνονται εργασίες τεχνητής αναδάσωσης και αυτές για τις οποίες δεν προτείνονται, κατόπιν της ανάλυσης που προηγήθηκε και βάσει της μεθοδολογικής προσέγγισης που ακολουθήθηκε. Επιπλέον, συγκεκριμένα για τις εκτάσεις οι οποίες εντοπίζονται ως εκτάσεις στις οποίες απαιτείται να πραγματοποιηθούν εργασίες αναδάσωσης, ακολούθησε η προτεραιοποίηση βάσει της μεθόδου και των κριτηρίων που εφαρμόστηκαν.

Εικόνα 5.150: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Όρους Πατέρα-Βιλλίων.

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Μεγάρων & Δασαρχείο Αιγάλεω, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Σημειώνεται ότι για την ολοκληρωμένη ανάλυση των επιπτώσεων της πυρκαγιάς κάθε φορά, καθώς επίσης και για τον ακριβή προσδιορισμό των συγκεκριμένων δράσεων αποκατάστασης, τόσο όσον αφορά στον τύπο των δράσεων αλλά και στο εύρος και στην χωροθέτησή τους, απαιτείται έλεγχος και επιβεβαίωση με αυτοψίες πεδίου, οι οποίες αναμένεται να λάβουν χώρα στις αντίστοιχες μελέτες εφαρμογής, όπως οι μελέτες αναδάσωσης, αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων. Η παρούσα μελέτη παρουσιάζει ενδεικτικές θέσεις προς αποκατάσταση με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Οι ακριβείς θέσεις αποκατάστασης θα πρέπει να επιβεβαιώνονται και προσδιορίζονται επί του πεδίου.

5.11 Περιοχή Λαυρεωτικής

5.11.1 Θέση, έκταση, διοικητική υπαγωγή

Οι καμένες εκτάσεις στην περιοχή Λαυρεωτικής καλύπτουν μία επιφάνεια που ανέρχεται σε 555,9 ha, η οποία κατανέμεται κατά: 5,5% (30,6 ha) στη Δημοτική Ενότητα Αγίου Κωνσταντίνου και κατά 94,5% (525,3 ha) στη Δημοτική Ενότητα Κερατέας. Όσον αφορά στα ποσοστά των καμένων περιοχών επί του συνόλου των εκτάσεων εντός των διοικητικών ορίων των Δημοτικών Ενοτήτων, προσδιορίζονται στο 2,9% της Δημοτικής Ενότητας Αγίου Κωνσταντίνου και στο 4,1% της Δημοτικής Ενότητας Κερατέας.

Και οι δύο Δημοτικές Ενοότητες υπάγονται στον Δήμο Λαυρεωτικής, ο οποίος με τη σειρά του ανήκει στην Περιφερειακή Ενότητα (ΠΕ) Ανατολικής Αττικής της Περιφέρειας Αττικής.

Στον Πίνακα 5-159 παρουσιάζεται η διοικητική υπαγωγή των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Λαυρεωτικής.

Πίνακας 5-159: Διοικητική υπαγωγή περιοχής Λαυρεωτικής.

Περιφέρεια	Περιφερειακή ενότητα	Δήμος	Δημοτική Ενότητα	Καμένες εκτάσεις (ha)
Αττικής	Ανατολικής Αττικής	Λαυρεωτικής	Αγίου Κωνσταντίνου	30,6
Αττικής	Ανατολικής Αττικής	Λαυρεωτικής	Κερατέας	525,3

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, ΠΠΣΕΚΑ)

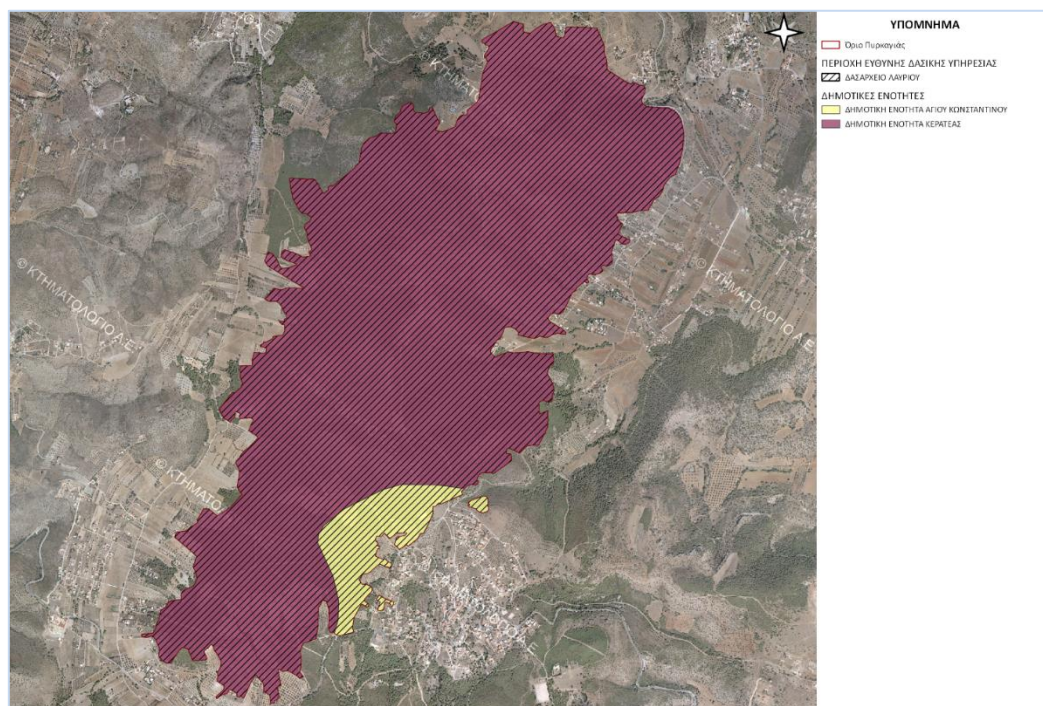
Το σύνολο των καμένων εκτάσεων της περιοχής Λαυρεωτικής βρίσκονται στην επικράτεια του Δασαρχείου Λαυρίου. Σημειώνεται ότι το Δασαρχείο Λαυρίου υπάγεται στη Διεύθυνση Δασών (ΔΔ) Ανατολικής Αττικής. Στον Πίνακα 5-160 παρουσιάζονται οι καμένες εκτάσεις, το σύνολο των οποίων ανήκει στην επικράτεια της Δασικής Υπηρεσίας Λαυρίου.

Πίνακας 5-160: Κατανομή καμένων εκτάσεων ανά Δασική Υπηρεσία.

Διεύθυνση Δασών	Δασαρχείο	Καμένες εκτάσεις (ha)	Ποσοστά καμένων εκτάσεων (%)
Ανατολικής Αττικής	Λαυρίου	555,9	100,0
Σύνολα:		555,9	100,0

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, ΠΠΣΕΚΑ)

Στην Εικόνα 5.151 παρουσιάζονται τα όρια της περιοχής μελέτης, καθώς και τα όρια ευθύνης της Δασικής Υπηρεσίας και Δημοτικών Ενοτήτων.

Εικόνα 5.151: Χαρτογραφική απεικόνιση διοικητικής υπαγωγής περιοχής Λαυρεωτικής. (Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, ΙΠΣΕΚΑ)

5.11.2 Κλίμα

5.11.2.1 Μετεωρολογικά δεδομένα

Ο πλησιέστερος στην περιοχή Λαυρεωτικής μετεωρολογικός σταθμός της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (ΕΜΥ), από τον οποίο υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα βρίσκεται στην περιοχή του Ελληνικού και από τον οποίο εξάγονται συμπεράσματα για την περιοχή Λαυρεωτικής. Στον Πίνακα 5-161 καταγράφονται τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά του μετεωρολογικού σταθμού. Η χρονική περίοδος των διαθέσιμων δεδομένων είναι 1955-2010.

Πίνακας 5-161: Χαρακτηριστικά μετεωρολογικού σταθμού Ελληνικού.

Παράμετροι	Τιμές παραμέτρων
Γεωγραφικό μήκος (Lon):	23,74
Γεωγραφικό πλάτος (Lat):	37,89
Ύψος (alt):	43
Περιφέρεια:	Αττική

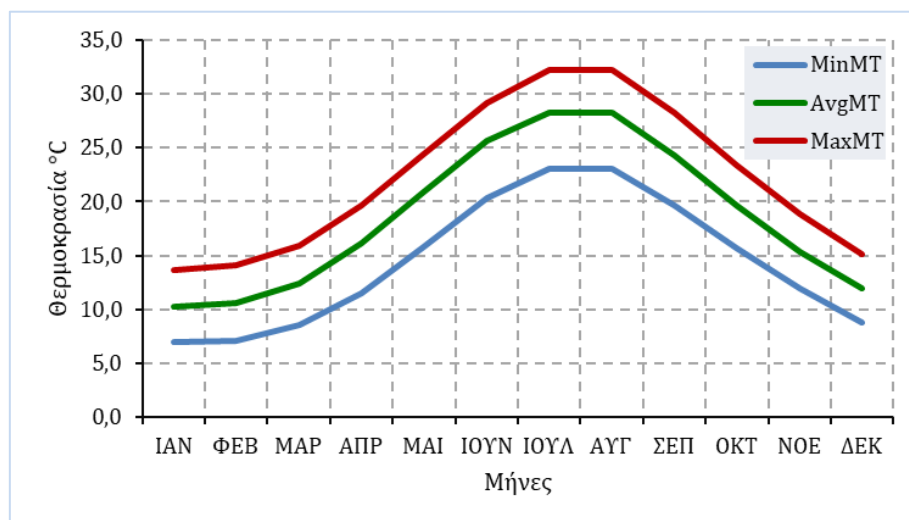
(Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακα 5-162 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.152 παρουσιάζονται τα δεδομένα της θερμοκρασίας. Ειδικότερα παρουσιάζονται η ελάχιστη (MinMT), η μέση (AvgMT) και η μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία (MaxMT).

Πίνακας 5-162: Ελάχιστη, μέση και μέγιστη μηνιαία θερμοκρασίας για την περιοχή Λαυρεωτικής.

T(°C)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
MinMT	7,0	7,1	8,5	11,5	15,8	20,3	23,0	23,1	19,6	15,7	12,0	8,8
AvgMT	10,3	10,6	12,4	16,1	20,9	25,6	28,3	28,2	24,3	19,6	15,4	11,9
MaxMT	13,6	14,1	15,9	19,6	24,4	29,2	32,2	32,2	28,3	23,4	18,8	15,1

(Πηγή: EMY)

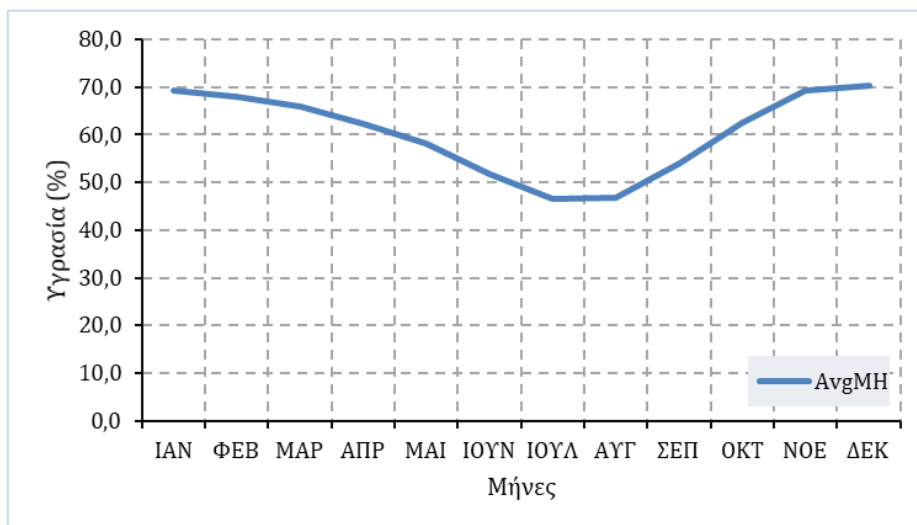
Εικόνα 5.152: Γράφημα θερμοκρασίας για την περιοχή Λαυρεωτικής.
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-163 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.153 παρουσιάζονται τα δεδομένα της μέσης μηνιαίας υγρασίας (AvgMH) για την περιοχή του Λαυρεωτικής.

Πίνακας 5-163: Μέση μηνιαία υγρασία στην περιοχή Λαυρεωτικής.

H(%)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMH	69,3	68,0	65,9	62,2	58,2	51,8	46,6	46,8	54,0	62,6	69,2	70,4

(Πηγή: EMY)

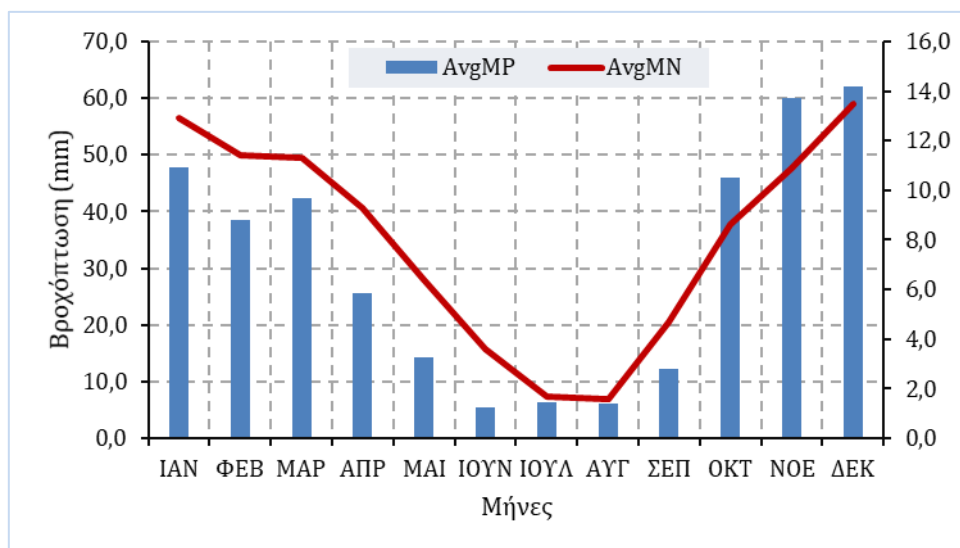
Εικόνα 5.153: Γράφημα μέσης μηνιαίας υγρασίας για την περιοχή Λαυρεωτικής. (Πηγή: ΕΜΥ)

Στον παρακάτω Πίνακας 5-164 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.154 παρουσιάζονται το μέσο μηνιαίο ύψος υετού (AvgMP) και ο μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού (AvgMN).

Πίνακας 5-164: Μέσο μηνιαίο ύψος και μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών υετού για την περιοχή Λαυρεωτικής.

P(mm)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	47,7	38,5	42,3	25,5	14,3	5,4	6,3	6,2	12,3	45,9	60,1	62,0
AvgMN	12,9	11,4	11,3	9,3	6,4	3,6	1,7	1,6	4,7	8,6	10,9	13,5

(Πηγή: ΕΜΥ)

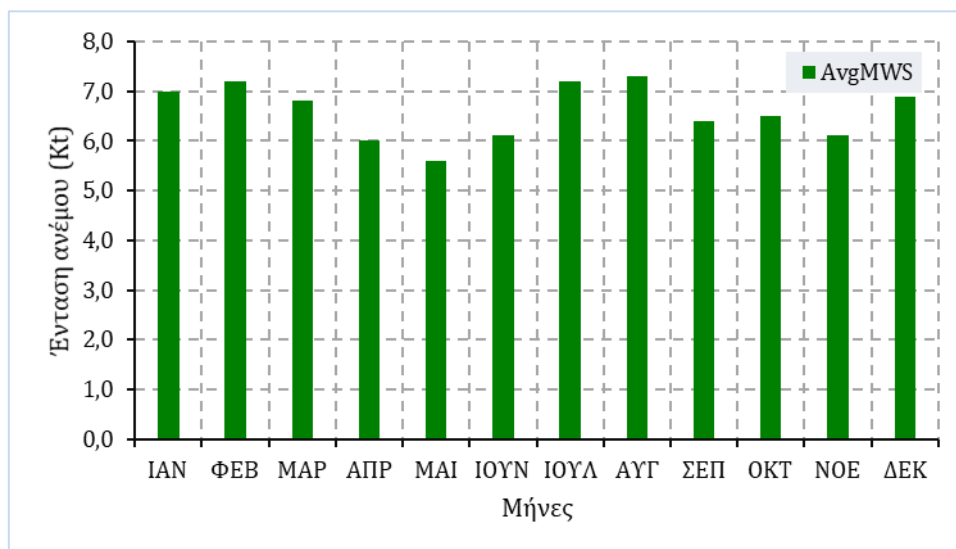
Εικόνα 5.154: Γράφημα υετού για την περιοχή Λαυρεωτικής. (Πηγή: ΕΜΥ)

Στον Πίνακας 5-165 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.155 παρουσιάζονται η επικρατούσα διεύθυνση ανέμου (DWD) και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου (AvgMWS).

Πίνακας 5-165: Διεύθυνση και η μέση μηνιαία ένταση ανέμου για την περιοχή Λαυρεωτικής.

W(Kt)	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
DWD	B	B	B	B	N	B	B	B	B	B	B	B
AvgMWS	7,0	7,2	6,8	6,0	5,6	6,1	7,2	7,3	6,4	6,5	6,1	6,9

(Πηγή: EMY)

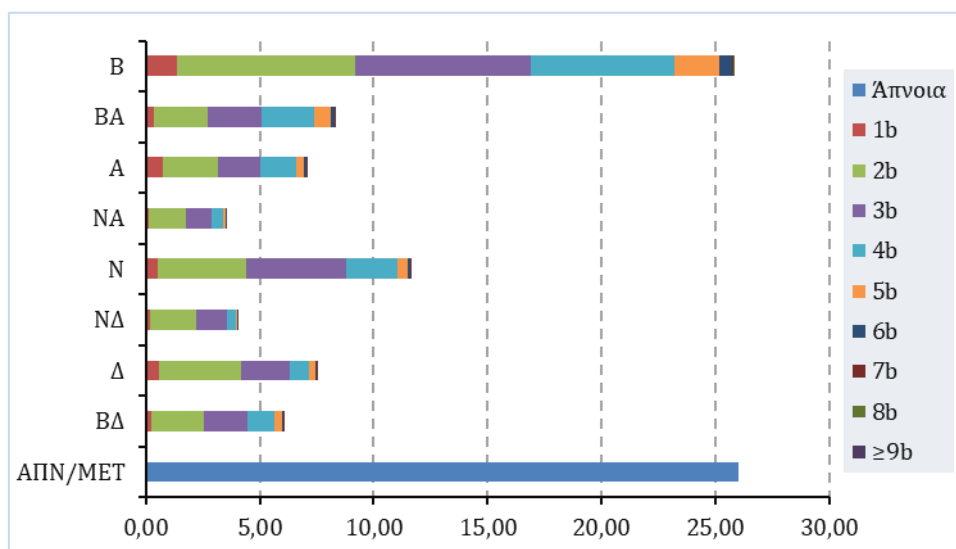
Εικόνα 5.155: Γράφημα ανέμου για την περιοχή Λαυρεωτικής.
(Πηγή: EMY)

Στον Πίνακα 5-166 και στο αντίστοιχο διάγραμμα της Εικόνα 5.156 παρουσιάζονται οι ετήσιες συχνότητες ανέμου εκφρασμένες σε ποσοστά (%).

Πίνακας 5-166: Ετήσιες συχνότητες ανέμου (%) για την περιοχή Λαυρεωτικής.

W (%)	ΑΠΝ/ΜΕΤ	ΒΔ	Δ	ΝΔ	Ν	ΝΑ	Α	ΒΑ	Β
Άπνοια	26,04								
1b	0,00	0,24	0,57	0,17	0,51	0,14	0,72	0,36	1,36
2b	0,00	2,29	3,59	2,06	3,89	1,62	2,42	2,35	7,81
3b	0,00	1,90	2,15	1,31	4,42	1,14	1,89	2,38	7,72
4b	0,00	1,20	0,86	0,39	2,20	0,51	1,55	2,32	6,31
5b	0,00	0,33	0,27	0,08	0,46	0,09	0,36	0,73	1,99
6b	0,00	0,09	0,07	0,03	0,12	0,02	0,09	0,17	0,55
7b	0,00	0,01	0,01	0,00	0,01	0,00	0,01	0,02	0,07
8b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01
≥9b	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.156: Γράφημα ετήσιων συχνοτήτων ανέμου για την περιοχή Λαυρεωτικής. (Πηγή: ΕΜΥ)

5.11.2.2 Κλιματική κατάταξη κατά Köppen

Σύμφωνα λοιπόν με τα δεδομένα του πλησιέστερου μετεωρολογικού σταθμού, στην περιοχή μελέτης η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 28,3°C) είναι μεγαλύτερη από 18°C και η μέση θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα (Ιανουάριος, 10,3°C) βρίσκεται μεταξύ 0°C και 18°C. Επομένως σύμφωνα με την κλιματική κατάταξη κατά Köppen (Kottek et al., 2006) το κλίμα της περιοχής μελέτης ανήκει στον κλιματικό τύπο C, δηλαδή εύκρατο κλίμα (μεσόθερμο). Πρόσθετα η βροχή του ξηρότερου μήνα (Αύγουστος, 5,4 mm) είναι μικρότερη από 30 mm και ταυτόχρονα μικρότερη από το 1/3 της βροχής του υγρότερου μήνα (Νοέμβριος, 62,0/3 = 20,7 mm). Επομένως το δεύτερο γράμμα στην κατάταξη του κλίματος είναι s και ο κλιματικός τύπος αντιστοιχεί σε Cs, δηλαδή σε μεσογειακά κλίματα. Τέλος η μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα (Ιούλιος, 28,3°C) είναι μεγαλύτερη από 22°C και κατά συνέπεια το τρίτο γράμμα στον κλιματικό τύπο είναι a, που διαμορφώνεται τελικά (κατά Köppen) σε Csa και αφορά κατεξοχήν μεσογειακό κλίμα.

5.11.2.3 Ομβροθερμικό διάγραμμα

Οι Gausson και Begnoulis έχουν απεικονίσει σε ένα διάγραμμα, που καλείται «Ομβροθερμικό διάγραμμα», την πορεία μήνα προς μήνα της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας σε °C και του μέσου μηνιαίου ύψους βροχής σε mm. Το διάγραμμα αυτό έχει στην τεταγμένη του τους μήνες του έτους, στην αριστερή τεταγμένη τη μηνιαία βροχόπτωση P σε mm και στη δεξιά τεταγμένη τη μέση μηνιαία θερμοκρασία T σε °C σε κλίμακα διπλάσια των βροχοπτώσεων, δηλαδή P=2T.

Με την ένωση των σημείων της μηνιαίας βροχόπτωσης προκύπτει η καμπύλη βροχοπτώσεων και με την ένωση των σημείων της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας προκύπτει η καμπύλη των θερμοκρασιών. Η ξηροθερμική περίοδος αντιστοιχεί στην περίοδο που οι τιμές θερμοκρασίας, υπερβαίνουν το ήμισυ της βροχόπτωσης (P=2T) και στο ομβροθερμικό διάγραμμα αντιστοιχεί στο τμήμα που η καμπύλη των βροχοπτώσεων διέρχεται κάτω από την καμπύλη των θερμοκρασιών τότε έχουμε P<2T.

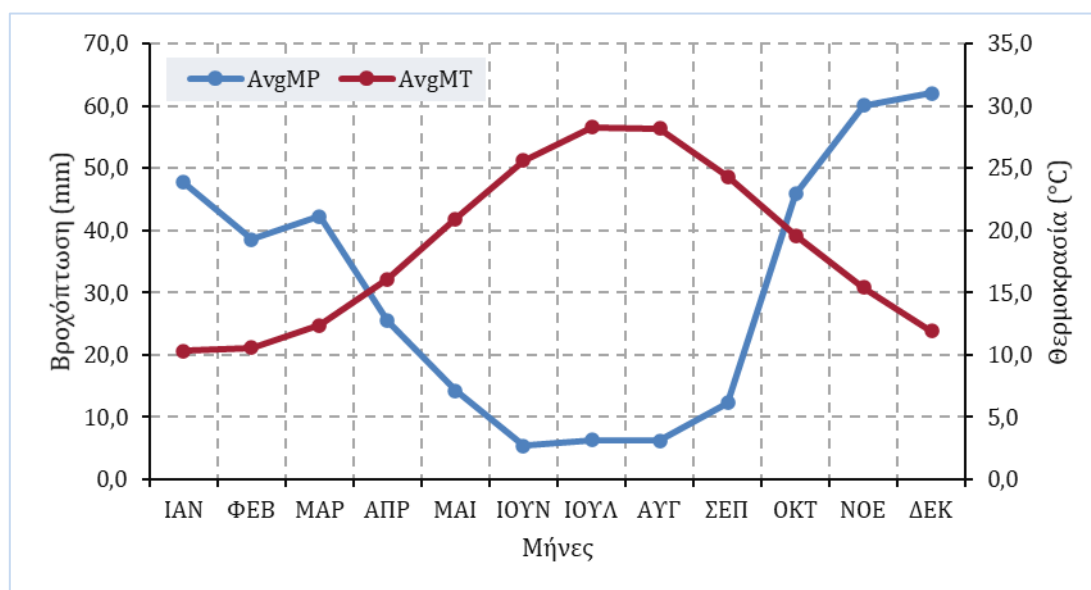
Η επιφάνεια που περικλείεται από τις δύο αυτές καμπύλες μεταξύ των δύο σημείων τομής τους (P=2T) δείχνει τη διάρκεια και την ένταση της ξηράς περιόδου. Αυτό δικαιολογείται, γιατί αν θεωρηθούν οι βροχοπτώσεις στο υδατικό ισοζύγιο ως κέρδος, τότε οι θερμοκρασίες εμμέσως εκφράζουν τις απώλειες από την εξάτμιση και τη διαπνοή. Όσο υψηλότερες είναι οι θερμοκρασίες, τόσο υψηλότερες είναι η εξάτμιση και η διαπνοή. Γενικά το ομβροθερμικό διάγραμμα στο εύκρατο κλίμα χαρακτηρίζεται από υψηλές θερμοκρασίες και χαμηλή βροχοπτώση κατά τη θερινή περίοδο, ενώ το αντίθετο παρατηρείται κατά τη χειμερινή περίοδο.

Στον Πίνακα 5-167 καταγράφονται η μέση μηνιαία βροχοπτώση (AvgMP) και η μέση μηνιαία θερμοκρασία (AvgMT), που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία του ομβροθερμικού διαγράμματος στην Εικόνα 5.157. Από το ομβροθερμικό διάγραμμα προκύπτει μακρά ξηροθερμική περίοδος που ξεκινά τον Απρίλιο και τελειώνει τον Οκτώβριο.

Πίνακας 5-167: Μέση μηνιαία βροχοπτώση και θερμοκρασία για την περιοχή Λαυρεωτικής.

W	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
AvgMP	47,7	38,5	42,3	25,5	14,3	5,4	6,3	6,2	12,3	45,9	60,1	62,0
AvgMT	10,3	10,6	12,4	16,1	20,9	25,6	28,3	28,2	24,3	19,6	15,4	11,9

(Πηγή: EMY)

Εικόνα 5.157: Ομβροθερμικό διάγραμμα για την περιοχή Λαυρεωτικής. (Πηγή: EMY)

5.11.3 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις περιοχής Λαυρεωτικής

5.11.3.1 Καμένα δάση και δασικές εκτάσεις αντιπυρικής περιόδου 2021

Όπως αναφέρθηκε στην ενότητα με τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την αποτύπωση των καμένων δασικών εκτάσεων, ένα από τα πρώτα βήματα ήταν η οριοθέτησή τους βάσει της πληροφορίας των αναρτημένων και κυρωμένων δασικών χαρτών. Με αυτόν τον τρόπο, σε πρώτο στάδιο οριοθετήθηκαν οι εκτάσεις εκείνες που παρουσιάζουν δασικό ενδιαφέρον εντός της συνολικής καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

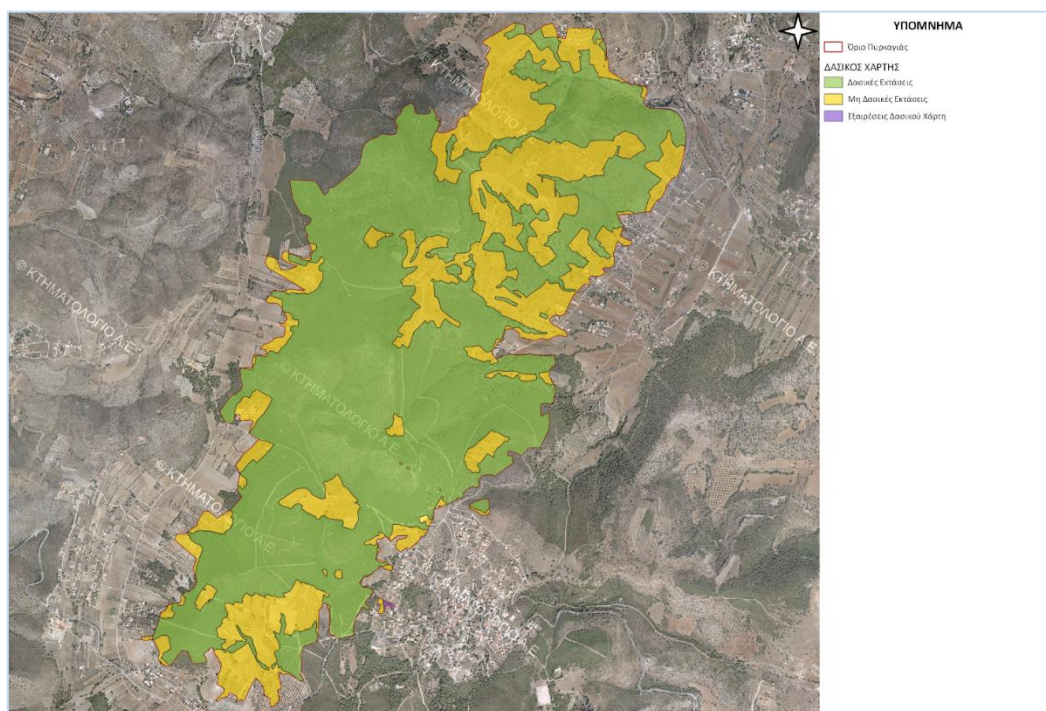
Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζεται η εκτίμηση της συνολικής έκτασης που κάηκε καθώς επίσης και το ποσοστό των δασικών εκτάσεων εντός της περιοχής μελέτης.

Πίνακας 5-168: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Λαυρεωτικής όπως αποτυπώνονται με βάση τους Δασικούς Χάρτες.

Δασική Υπηρεσία	Συνολική καμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων (ha)	Ποσοστό καμένων δασών και δασικών εκτάσεων (%)
Δασαρχείο Λαυρίου	555,9	388,6	69,9

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Από τα ανωτέρω στοιχεία, παρατηρούμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των εκτάσεων που επλήγη από την πυρκαγιά ήταν δάση και δασικές εκτάσεις της περιοχής.

Εικόνα 5.158: Χαρτογραφική απεικόνιση δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Λαυρεωτικής όπως οριοθετήθηκαν βάσει των αναρτημένων/κυρωμένων δασικών χαρτών.

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.11.3.2 Προστατευόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000

Το δυτικό τμήμα της περιοχής που επλήγη από την πυρκαγιά, εντάσσεται στην Ειδική Ζώνη Διατήρησης του Δικτύου Natura 2000 «Σούνιο-Νησίδα Πάτροκλου και παράκτια θαλάσσια ζώνη», με κωδικό GR3000005. Από την πυρκαγιά επλήγη έκταση της προστατευόμενης περιοχής ίση με 228,4 ha, δηλαδή ποσοστό 4,2% του συνόλου της προστατευόμενης περιοχής.

Σύμφωνα με τη χαρτογράφηση των τύπων οικοτόπων του δικτύου Natura 2000, οι φυσικοί τύποι οικοτόπων που επλήγησαν από την πυρκαγιά είναι οι εξής: «Φρύγανα από *Sarcopoterium spinosum*»

(Κωδικός Natura 2000: 5420), «Δάση με *Olea* και *Ceratonia*» (Κωδικός Natura 2000: 9320) και «Μεσογειακά πευκοδάση με ενδημικά είδη πεύκων της Μεσογείου» (Κωδικός Natura 2000: 9540).

5.11.3.3 Τύποι οικοσυστημάτων και δασικές μονάδες βλάστησης

Βάσει του διαθέσιμου υλικού και κατόπιν της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε, όπως αυτή περιγράφηκε στο αντίστοιχο κεφάλαιο, εντοπίστηκαν και οριοθετήθηκαν οι δασικές μονάδες εντός των περιοχών που χαρακτηρίστηκαν ως δάση και δασικές εκτάσεις. Δημιουργήθηκε πρακτικά ο δασοπονικός χάρτης της περιοχής μελέτης.

Συνεπώς, στις εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά, καταγράφονται οι εξής φυσικές μονάδες βλάστησης:

i. Δάση με *Pinus halepensis*: αφορά εκτεταμένες δασικές εκτάσεις με κυρίαρχη την χαλέπιο πεύκη (*Pinus halepensis*) με συμμετοχή υψηλών θάμνων από σκληρόφυλλα είδη όπως *Pistacia lentiscus*, *Quercus coccifera*, *Olea europaea*. Στη σύνθεση αναμένονται τα *Anthyllis hermanniae*, *Asparagus acutifolius*, *Cistus criticus*, *Cistus salviifolius*, *Brachypodium retusum*, *Phagnalon graecum*, *Juniperus phoenicea*, *Anthyllis hermanniae* κ.ά.

ii. Δάση με *Olea* και *Ceratonia*: αφορά εκτάσεις με κυρίαρχα τα *Olea europaea* και *Pistacia lentiscus*, όπου συμμετέχουν τα *Quercus coccifera* και *Calicotome vilosa*. Άλλα είδη που αναμένονται είναι τα *Brachypodium retusum*, *Avena barbata*, *Trifolium angustifolium*, *Ephedra foeminea* κ.ά.

iii. Φρύγανα: αφορά εκτάσεις με κυρίαρχα τα *Sarcopoterium spinosum*, *Thymbra capitata* και *Phlomis fruticosa*. Στη χλωριδική σύνθεση των μονάδων συμμετέχουν τα *Cistus criticus*, *Cistus salviifolius*, *Calicotome vilosa*, *Pistacia lentiscus*, *Fumana thymifolia*, *Hyparrhenia hirta*, *Brachypodium retusum*, *Euphorbia acanthothamnus*, *Avena barbata* κ.ά.

iv. Σκληρόφυλλη βλάστηση: αφορά κύρια μεταβατικές εκτάσεις, με μικρότερη ή μεγαλύτερη φυτοκάλυψη, με αείφυλλα – σκληρόφυλλα είδη, κύρια ως αποτέλεσμα παλαιότερων πυρκαγιών, όπου δεν έχει επανεγκατασταθεί επαρκώς η φυσική βλάστηση. Αναμένονται να κυριαρχούν κατά θέσεις τα *Quercus coccifera*, *Pistacia lentiscus*, *Cistus salviifolius*, *Anthyllis hermanniae*, ενώ συχνά αναμένονται τα *Olea europaea*, *Calicotome vilosa*, *Euphorbia acanthothamnus*, *Brachypodium retusum*, κ.ά. Διάσπαρτα μπορεί να εντοπίζονται άτομα ή μικρές ομάδες με *Juniperus phoenicea*.

v. Βοσκότοποι: αφορά εκτάσεις πολύ μικρής επιφάνειας, με αραιή κάλυψη από δέντρα και θάμνους και σημαντική συμμετοχή αγρωστοδών, όπου έχουν την μορφή είτε εγκαταλειμμένων αγρών, είτε περιστασιακά βοσκούμενων επιφανειών.

Η κατανομή των δασικών μονάδων βλάστησης στην περιοχή μελέτης αποτυπώνεται στον Πίνακα 5-169.

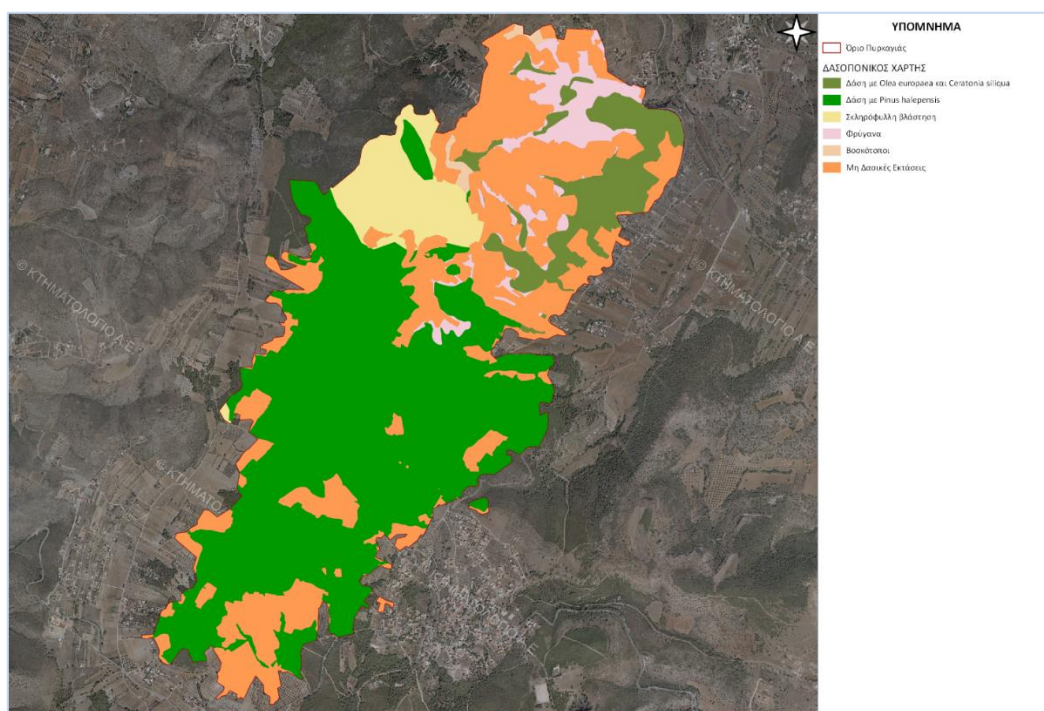
Πίνακας 5-169: Μονάδες βλάστησης καμένων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Λαυρεωτικής, σύμφωνα με τον δασοπονικό χάρτη της παρούσας μελέτης.

Μονάδα βλάστησης	Καμένη έκταση (ha)	Ποσοστό επί της συνολικής καμένης έκτασης (%)
Μη Δασικές Εκτάσεις	167,3	30,1
Δάση με <i>Pinus halepensis</i>	276,2	49,7
Δάση με <i>Olea</i> και <i>Ceratonia</i>	43,4	7,8

Μελέτη χαρτογραφικής αποτύπωσης περιοχών που επηρεάστηκαν από τις δασικές πυρκαγιές της αντιπυρικής περιόδου 2021

Σκληρόφυλλη βλάστηση	38,7	7,0
Φρύγανα	27,2	4,9
Βοσκότοποι	3,1	0,6
Σύνολο	555,9	100,0

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Εικόνα 5.159: Χαρτογραφική απεικόνιση μονάδων βλάστησης περιοχής Λαυρεωτικής.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Παρατηρούμε, ότι στην περιοχή μελέτης δεν εντοπίστηκαν μονάδες βλάστησης μη προσαρμοσμένες στη φωτιά.

5.11.3.4 Καμένα δασικά οικοσυστήματα που έχουν ξανακαεί την τελευταία 20ετία

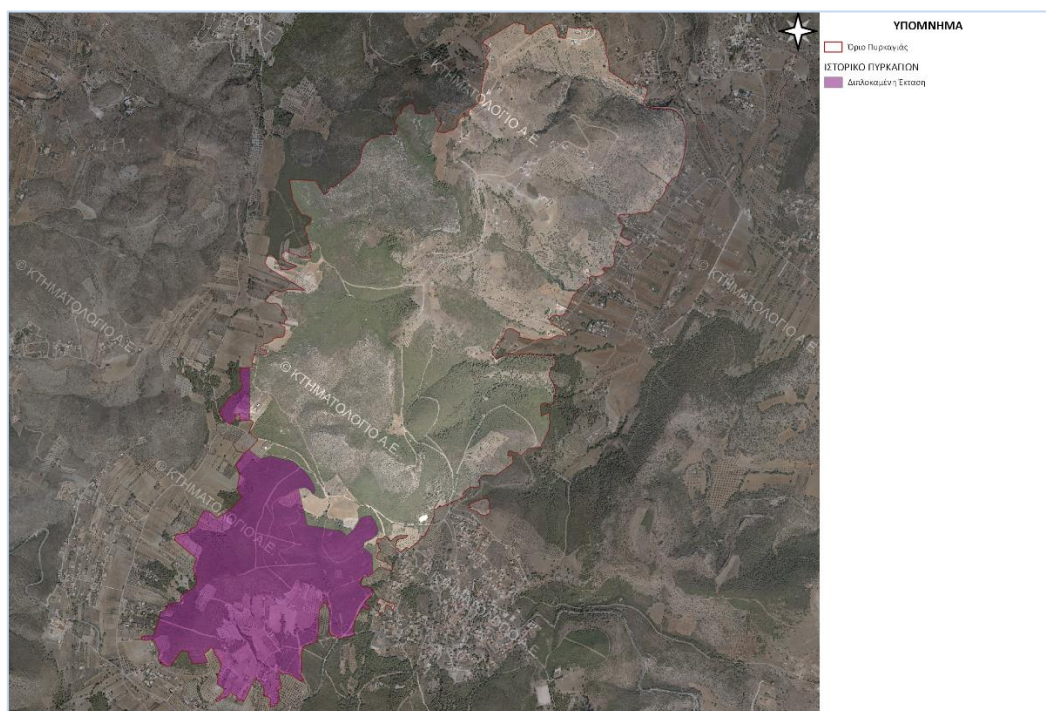
Σημαντική παράμετρος στον προσδιορισμό των μέτρων αποκατάστασης από πυρκαγιά κάθε φορά, επιπλέον της μονάδας δασικής βλάστησης που επλήγη είναι και το «ιστορικό» της έκτασης ενδιαφέροντος σε σχέση με της πυρκαγιές. Στην παρούσα μελέτη το χρονικό διάστημα που εξετάστηκε όσον αφορά αυτό το κριτήριο ήταν τα 20 έτη. Επομένως με τον όρο «διπλοκαμένη» έκταση αναφέρεται η έκταση που στα τελευταία 20 χρόνια έχει ξανακαεί τουλάχιστον μία ακόμα φορά.

Πίνακας 5-170: Καμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων περιοχής Λαυρεωτικής που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν.

Συνολική διπλοκαμένη έκταση (ha)	Καμένη έκταση δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (ha)	Ποσοστό δασικών εκτάσεων που έχουν ξανακαεί στο παρελθόν (%)
111,1	76,9	19,8

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Παρατηρούμε ότι μια μικρή έκταση των δασικών εκτάσεων της περιοχής μελέτης έχει ξανακαεί εντός της 20ετίας.

Εικόνα 5.160: Χαρτογραφική απεικόνιση επικαλύψεων πυρκαγιών τελευταίας 20ετίας περιοχής Λαυρεωτικής.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον πίνακα παρακάτω παρουσιάζονται οι ιστορικές πυρκαγιές που εντοπίστηκαν για την περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-171: Ιστορικές πυρκαγιές (εντός της τελευταίας 20ετίας) περιοχής Λαυρεωτικής.

Έτος πυρκαγιάς	Έκταση (ha)
2000	0,1
2012	111,0

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, EFFIS, MODIS, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

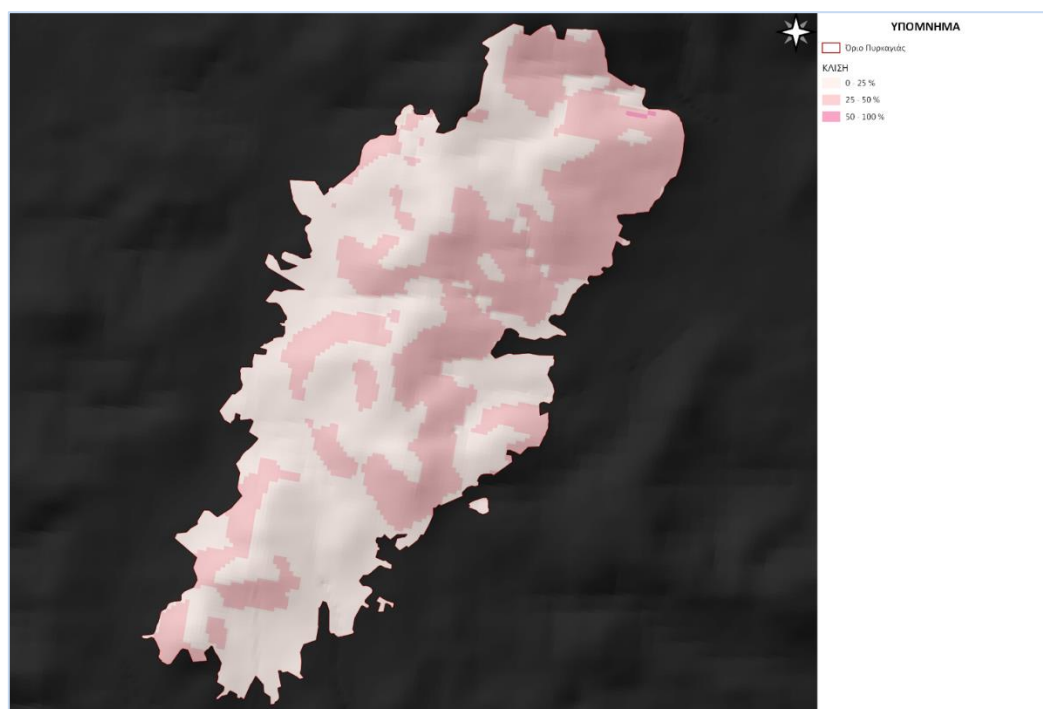
5.11.3.5 Προσδιορισμός καμένων εκτάσεων ευαίσθητων σε διαβρωτικά φαινόμενα ή υψηλό κίνδυνο υποβάθμισης

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζεται η κατανομή των κλίσεων του εδάφους στην περιοχή των καμένων εκτάσεων. Ειδικότερα έχουν οριστεί τέσσερα πεδία κλίσεων: 1) 0-25%, 2) 25-50%, 3) 50-100% και 4) 100+ στα οποία αντιστοιχίζονται οι εκτάσεις και τα ποσοστά των εδαφών που ανήκουν σ' αυτά. Παράλληλα επισυνάπτονται εικόνες από τους χάρτες εκθέσεων και υψομέτρων στην περιοχή μελέτης.

Πίνακας 5-172: Κλίση εδάφους των καμένων εκτάσεων στην περιοχή Λαυρεωτικής.

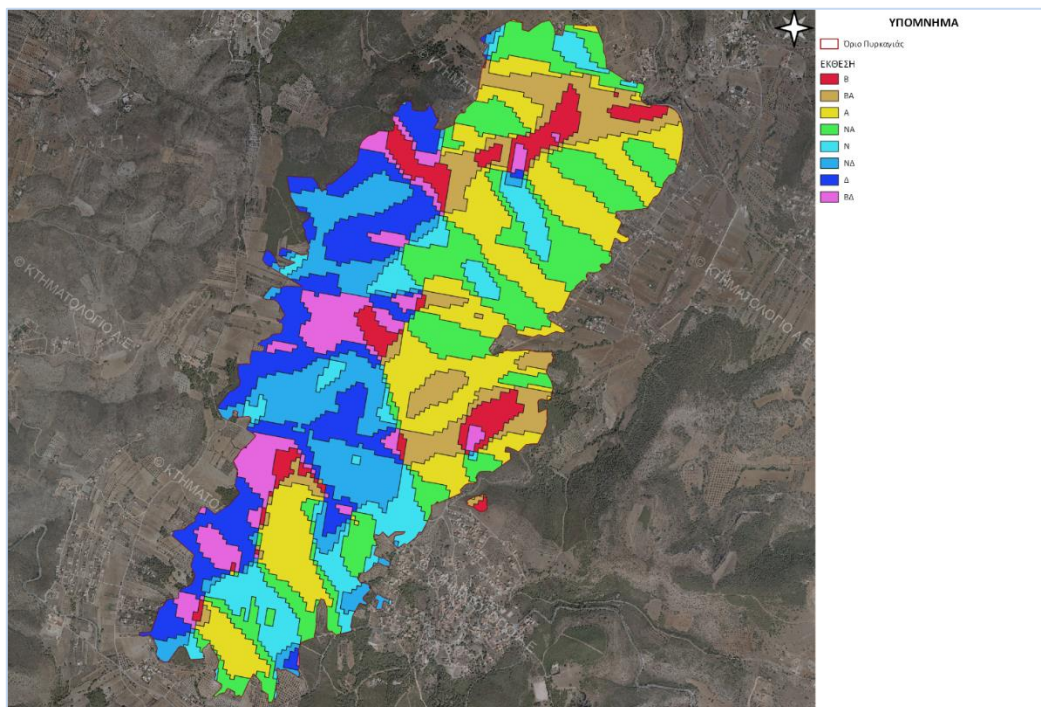
Κλίση εδάφους (%)	Έκταση (ha)	Ποσοστό (%)
0-25	317,5	57,1
25-50	237,9	42,8
50-100	0,4	0,1
100+		0,0

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

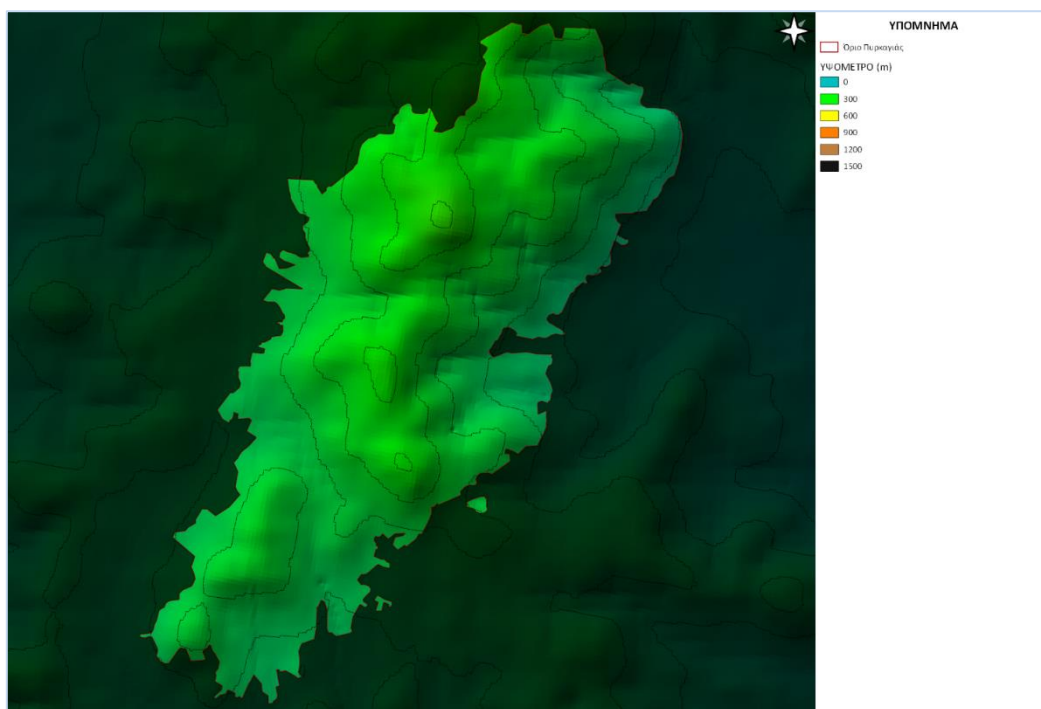

Εικόνα 5.161: Χαρτογραφική απεικόνιση κλίσεων περιοχής Λαυρεωτικής.

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.162: Χαρτογραφική απεικόνιση εκθέσεων περιοχής Λαυρεωτικής.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

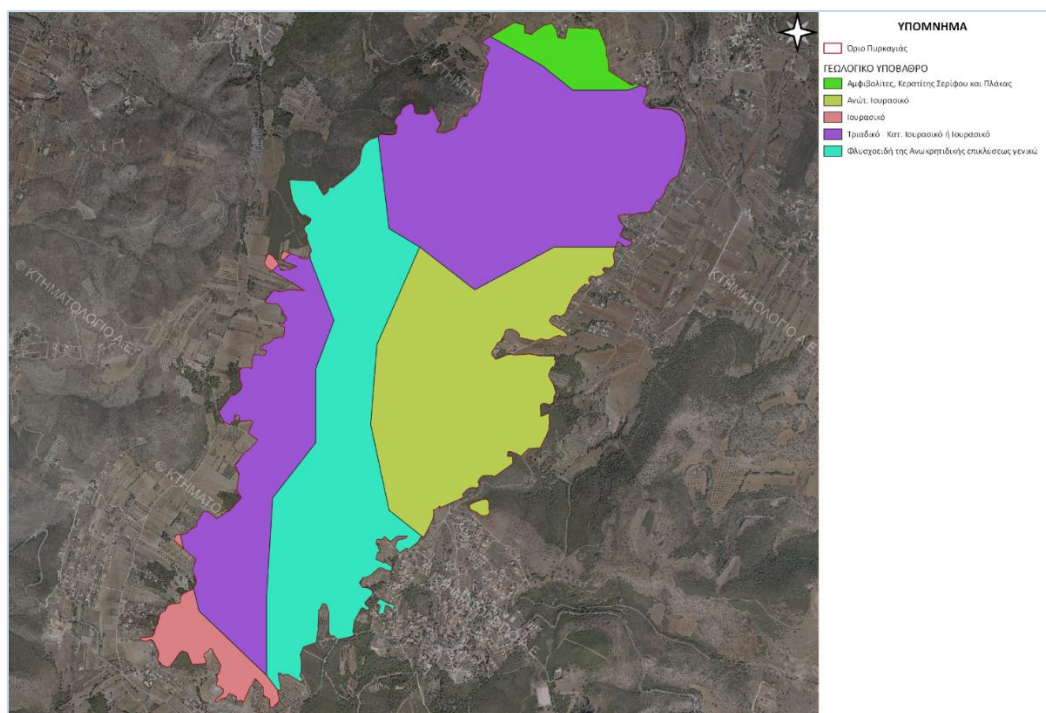
Εικόνα 5.163: Χαρτογραφική απεικόνιση υψομέτρων περιοχής Λαυρεωτικής.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, EU-DEM, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Στον παρακάτω πίνακα καταγράφεται το γεωλογικό υπόβαθρο των καμένων εκτάσεων, σύμφωνα με τον γεωλογικό χάρτη της Ελλάδας (ΓΓΜΕ). Ειδικότερα παρουσιάζονται οι επιμέρους επιφάνειες που καταλαμβάνουν οι γεωλογικοί σχηματισμοί στα όρια των καμένων εκτάσεων.

Πίνακας 5-173: Γεωλογική κατάταξη καμένων δασικών οικοσυστημάτων περιοχής Λαυρεωτικής.

Γεωλογικό υπόβαθρο	Συνολική έκταση (ha)
Αμφιβολίτες, Κερατίτης Σερίφου και Πλάκας - ab/hn	17,2
Ανώτ, Ιουρασικό - j ₃	135,4
Ιουρασικό - sh	19,8
Τριαδικό - Κατ, Ιουρασικό ή Ιουρασικό - tj	241,2
Φλυσχοειδή της Ανωκρητιδικής επικλύσεως γενικώς - φ	142,3

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

Εικόνα 5.164: Χαρτογραφική απεικόνιση γεωλογικού υποβάθρου περιοχής Λαυρεωτικής.
(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, Ι.Γ.Μ.Ε., Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20)

5.11.4 Σχεδιασμός της αποκατάστασης των καμένων δασικών εκτάσεων

Υπάρχουσα κατάσταση

- Η έκταση που κάηκε είναι σε αρκετά μεγάλο ποσοστό δασική (388,6 εκτάρια ήτοι 69,9% δασικών οικοσυστημάτων επί της συνολικής καμένης έκτασης).
- Οι τύποι δασικών οικοσυστημάτων που κάηκαν είναι: 1) Δάσος χαλεπίου πεύκης, 2) Δάση με *Olea* και *Ceratonia*, 3) Σκληρόφυλλη βλάστησης, 4) Φρύγανα, 5) Βοσκότοποι.
- Δεν υπάρχουν καμένα δασικά οικοσυστήματα μη προσαρμοσμένα στη φωτιά.
- Ένα τμήμα της καμένης έκτασης είναι διπλοκαμένες εκτάσεις (που έχουν ξανακαεί εντός της τελευταίας 20-ετίας), οι οποίες αφορούν καμένα δάση χαλεπίου πεύκης είτε καμένα οικοσυστήματα που εντάσσονται στην κατηγορία Δάση με *Olea* και *Ceratonia*.
- Δεν υπάρχουν καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης, σε ισχυρές κλίσεις 50-100%

Προτάσεις αποκατάστασης

- Άμεσες θεσμικές ενέργειες μεταπυρικής αποκατάστασης, όπως για παράδειγμα απόληψη καμένου ξυλώδους όγκου, αντιδιαβρωτικά έργα ενώ επιβάλλεται η άμεση κήρυξη όλων των καμένων δασικών οικοσυστημάτων ως αναδασωτέες εκτάσεις, και η αποτελεσματική προστασία τους
- Διενέργεια τεχνητών αναδασώσεων βάσει των κριτηρίων Α). ΔΙΠΛΟΚΑΜΕΝΑ ΔΑΣΗ ΧΑΛΕΠΙΟΥ ΠΕΥΚΗΣ από αυτά που εξετάστηκαν στην παρούσα μελέτη

Συγκεκριμένα προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων:

- στις διπλοκαμένες εκτάσεις δάσους χαλεπίου πεύκης
- Υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50%, κατά το δυνατόν πριν την έναρξη των αντιδιαβρωτικών έργων
- Στις καμένες εκτάσεις δασών χαλεπίου πεύκης, με μέτριες κλίσεις 20-50% μπορούν να εκτελεστούν αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα (κορμοδέματα και κλαδοδέματα), κατόπιν σχετικής μελέτης
- Προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία σε όλη την έκταση των καμένων δασικών οικοσυστημάτων με επανέλεγχο για πιθανή παράταση
- Λήψη μέριμνας στις αναδασωτέες εκτάσεις για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (π.χ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια)
- Εφαρμογή προγράμματος πλήρους παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για 10ετία

Ακολουθεί τεκμηρίωση και αναλυτική περιγραφή της μεθόδου μεταπυρικής αποκατάστασης ανά τύπο οικοσυστήματος, για όλες τις περιπτώσεις των καμένων δασικών οικοσυστημάτων.

5.11.4.1 Οικοσυστήματα της 1ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δάση χαλεπίου πεύκης (*Pinus halepensis*)

Η χαλέπιος πεύκη είναι ένα από τα κατ' εξοχήν δασικά είδη που έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στη φωτιά. Η προσαρμογή αυτή στηρίζεται στην οικοφυσιολογική αναπαραγωγική συμπεριφορά του είδους, όπως περιγράφεται στη συνέχεια.

Η χαλέπιος είναι είδος που αναγεννάται υποχρεωτικά από σπόρους, όπως όλα τα ελληνικά είδη πεύκης. Οι κώνοι και τα περικλειόμενα σε αυτούς σπέρματα ωριμάζουν στο τέλος της άνοιξης. Ένα ποσοστό των κώνων ανοίγουν (πάνω στο δέντρο) και τα σπέρματα διασπείρονται χάρη στα πτερύγια που διαθέτουν και στη συνέχεια φυτρώνουν το ερχόμενο φθινόπωρο-χειμώνα. Αρκετοί κώνοι όμως

παραμένουν κλειστοί πάνω στα δέντρα για αρκετά έτη, μέχρι περισσότερο από επτά χρόνια. Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται βραδυχωρία, και έχει ως αποτέλεσμα την ύπαρξη μιας συνεχούς υπέργειας τράπεζας ώριμων σπερμάτων διαφορετικών ηλικιών.

Το άνοιγμα των κώνων, απουσία της φωτιάς, γίνεται φυσιολογικά με την επίδραση των υψηλών θερμοκρασιών κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Στην περίπτωση που συμβεί μια πυρκαγιά, τα σπέρματα της χαλεπίου πεύκης που βρίσκονται πεσμένα στην επιφάνεια του εδάφους καίγονται από τη φωτιά. Αντίθετα τα σπέρματα που βρίσκονται μέσα στους κλειστούς κώνους διαφόρων ηλικιών, πάνω στα ώριμα άτομα, ηλικίας τουλάχιστον 15 ετών, (υπέργεια τράπεζα σπερμάτων), δεν καταστρέφονται από τη φωτιά, καθώς αυτή περνά με μεγάλη ταχύτητα για μικρό χρονικό διάστημα, και είναι αποκλειστικά υπεύθυνα για τη μεταπυρική αναγέννηση και την επιτυχή επανίδρυση του δάσους μετά την πυρκαγιά. Οι υψηλές θερμοκρασίες που αναπτύσσονται κατά τη διάρκεια της πυρκαγιάς προκαλούν άνοιγμα των κλειστών κώνων και απελευθέρωση των περικλειόμενων σπερμάτων. Στη συνέχεια ακολουθεί η φύτευση των σπερμάτων μετά τις πρώτες φθινοπωρινές βροχές (Οκτώβριος-Δεκέμβριος). Επειδή η παραγωγή σπερμάτων από ώριμα δέντρα χαλεπίου πεύκης είναι πολύ μεγάλη (ένα ώριμο δένδρο παράγει ετησίως δεκάδες χιλιάδες σπέρματα) η αναγέννηση του δάσους θεωρείται εξασφαλισμένη.

Συνεπώς η αποκατάσταση των καμένων οικοσυστημάτων της χαλεπίου πεύκης δεν αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό πρόβλημα, καθώς η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, είναι εξασφαλισμένη και θα επιτευχθεί μέσω τη φυσικής αναγέννησης του είδους, όπως περιγράφηκε προηγουμένως. Ταυτόχρονα θα εμφανιστούν φυσικά, και τα δευτερεύοντα, κυρίως θαμνώδη αείφυλλα πλατύφυλλα είδη (*Quercus coccifera*, *Pistacia lentiscus*, *Olea europaea* var *silvestris*, *Anthyllis*, *hermanniae*, κλπ), μέσω της υψηλής φυσικής τους παραβλαστικής ικανότητας. Το μελλοντικό δάσος αναμένεται να έχει τα οικολογικά χαρακτηριστικά των φυσικών δασών της χαλεπίου πεύκης, όπως δηλαδή πριν τη φωτιά. Ίσως η παρουσία του είδους *Juniperus phoenicea*, το οποίο αντιμετωπίζει δυσκολίες στην μεταπυρική αναγέννηση να μειωθεί. Δεν υπάρχουν όμως πληθυσμιακά δεδομένα που να τεκμηριώνουν την ανάγκη διενέργειας αναδασώσεων για το είδος. Στα πλαίσια της μελέτης αναδάσωσης, θα πρέπει να διερευνηθεί το συγκεκριμένο θέμα και να προσδιοριστεί αν απαιτείται αναδάσωση.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του δασικού οικοσυστήματος, με κυρίαρχο είδος τη χαλέπιο πεύκη με φυσικές διαδικασίες, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.

- Προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων, στις καμένες εκτάσεις με κλίσεις 20-50%, κατόπιν σχετικών μελετών που πρέπει να συνταχθούν το συντομότερο δυνατόν μετά την πυρκαγιά.
- Προτείνεται η υλοτομία των καμένων δένδρων σε κλίσεις <50 κατά το δυνατόν πριν την εκκίνηση των αντιδιαβρωτικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Ένταξη στη δασική διαχείριση, ώστε να συντάσσονται διαχειριστικές εκθέσεις και να εφαρμόζονται τα κατάλληλα δασοκομικά μέτρα, ανάλογα με το στάδιο εξέλιξης των συστάδων. Προστασία και καλλιέργεια νεοφυτείας, πυκνοφυτείας, κορμιδίων κ.λπ.

Οι παραπάνω επεμβάσεις αφορούν όλη την έκταση των καμένων δασών χαλεπίου πεύκης, εκτός των παρακάτω δύο κατηγοριών, για τις οποίες προτείνονται ειδικά μέτρα λόγω των δυσκολιών φυσικής αναγέννησης του δάσους.

Διπλοκαμένες εκτάσεις δασών χαλεπίου πεύκης

Στις περιπτώσεις που οι καμένες συστάδες χαλεπίου πεύκης είχαν ηλικία μικρότερη των 16 ετών, και δεν είχαν φθάσει στην περίοδο επαρκούς αναπαραγωγικής ικανότητας, ώστε να είναι ικανές να παράγουν επαρκή ποσότητα φυτρώσιμων σπόρων για την αναγέννηση του δάσους, απαιτείται η διενέργεια αναδασώσεων με φυτεύσεις φυταρίων χαλεπίου πεύκης, τοπικής προέλευσης, κατόπιν σχετικής μελέτης εφαρμογής σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Μελέτη Αναδάσωσης του Υπουργείου Γεωργίας (υπ' αριθ. 53418/3576/ εγκ. 162/14-10-1969), σχεδόν σε όλη την διπλοκαμένη έκταση.

Με βάση τα επιστημονικά δεδομένα, η ενδεικνυόμενη μέθοδος αναδάσωσης είναι η **χαμηλή φύτευση μονοετών ή διετών φυταρίων χαλεπίου πεύκης**.

Η σπορά δεν ενδείκνυται, καθώς πολλά επιστημονικά δεδομένα συνηγορούν στην διαπίστωση της χαμηλής αποτελεσματικότητας της μεθόδου για τα ελληνικά δεδομένα.

Ποιότητα του φυτευτικού υλικού

Τα σπορόφυτα πρέπει να έχουν παραχθεί με σύγχρονες πρακτικές στο φυτώριο, ώστε να είναι αρκετά ζωνρά και να μπορέσουν να αναπτύξουν νέες ρίζες κατά την πρώτη περίοδο εγκατάστασης στην ύπαιθρο και αρκετά σκληραγωγημένα ώστε να είναι σε θέση να αντέξουν τον ήλιο, τον άνεμο, το κρύο και οποιεσδήποτε άλλες περιβαλλοντικές συνθήκες που μπορεί να προκύψουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα, **γυμνόριζα** ή **βωλόφυτα** φυτάρια, με ελάχιστες διαστάσεις **25 εκ. ύψους** και **4 εκ. διαμέτρου στο ριζικό κόμβο**, με προτίμηση στα βωλόφυτα, λόγω του ευκολότερου χειρισμού τους κατά τη φύτευση και της υψηλότερης επιβίωσης που παρουσιάζουν.

Βασικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν κατά τις φυτεύσεις

- Για τη φύτευση προτείνεται διάνοιξη λάκκων (είναι προτιμότεροι για δυσμενή περιβάλλοντα) διαστάσεων 40 X 40 εκ. (πλάτος, βάθος).
- Όλες οι εργασίες (πχ. διάνοιξη λάκκων φύτευσης) προτείνεται να εκτελούνται χειρωνακτικά ή με ελαφρά μηχανήματα (αυτόνομες τρυπάνες) και χωρίς τη χρήση βαρέων μηχανημάτων.
- Το ριζικό σύστημα των φυταρίων πρέπει να περιβάλλεται από το καλύτερο διαθέσιμο νωπό χώμα. Για το λόγο αυτό τόσο κατά τη χειρωνακτική διάνοιξη των λάκκων όσο και κατά τη

μηχανική με τρυπάνι, είναι απολύτως απαραίτητο να προστεθεί στο χώρο των ριζών το χώμα που προήλθε (κατά τη διάνοιξη) από τα ανώτερα στρώματα του εδάφους και είναι πιο πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά και πιο μαλακό.

- Η φύτευση προτείνεται να είναι χαμηλή (περίπου 10 εκ. από τη φυσική επιφάνεια του εδάφους) και θα πρέπει να περιλαμβάνει λάκκο συντήρησης (συγκράτησης νερού) διαμέτρου τουλάχιστον 50 εκ.
- Σε περιοχές με μικρό βάθος εδάφους ή/και πολύ συμπαγή/πετρώδη εδάφη, μπορεί να εφαρμόζεται η φύτευση σε λάκκους με λακίσκο.
- Η φύτευση πρέπει να πραγματοποιείται επιμελώς από έμπειρους εργατές.
- Ο άξονας του φυταρίου πρέπει να τοποθετείται κατακόρυφα στο λάκκο.
- Τα φυτάρια πρέπει να φυτεύονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράσσεται το ριζικό τους σύστημα και να διατηρεί κατά το δυνατό τη φυσική του διάταξη.
- Η απόσταση του ριζικού κόμβου των φυταρίων από το φυσικό έδαφος πρέπει είναι ίδια με αυτήν που ήταν και στο φυτώριο απ' όπου προήλθαν τα φυτά.
- Στην περίπτωση γυμνορίζων φυταρίων, η περικοπή των ριζών που πλεονάζουν για το μέγεθος του λάκκου, πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, γιατί προκαλείται έντονο στρες στο φυτό. Επίσης το βάθος του λάκκου πρέπει να είναι 5 εκ. βαθύτερο από το σημείο που φθάνει το ριζικό σύστημα του φυτού.
- Στην περίπτωση φύτευσης γυμνορίζων φυταρίων, οι ρίζες αυτών πρέπει να διατηρούνται συνεχώς νωπές μέχρι τη στιγμή της φύτευσης (σκεπασμένες με νωπό χώμα αμμώδες-αμμωπηλώδες).
- Το έδαφος που περιβάλλει άμεσα τις ρίζες, πρέπει να συμπιέζεται καλά.
- Σε πολύ ξηρές θέσεις, το ανώτερο στρώμα του εδάφους, πρέπει να διατηρείται χαλαρό ή να καλύπτεται με πλακόμορφες πέτρες.
- Η εκλογή της θέσης φύτευσης πρέπει να γίνεται με μεγάλη επιμέλεια.
- Η φύτευση πρέπει να γίνεται κατά νεφοσκεπείς και υγρές ημέρες.
- Κατάλληλη εποχή φύτευσης για αυτή τη ζώνη βλάστησης (αιψύλλων πλατυφύλλων) με έντονο περιοριστικό παράγοντα την ξηρασία του καλοκαιριού, είναι το φθινόπωρο μετά τις πρώτες βροχές. Οι φυτεύσεις βέβαια να παραταθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα, εφόσον αυτός είναι ήπιος.

Αναλυτικές οδηγίες σχετικά με την ποιότητα και τον χειρισμό του φυτευτικού υλικού κατά τη φύτευση, την τεχνική διάνοιξης λάκκων ανάλογα με τον τύπο του εδάφους (συνεκτικό/ άγονο/ αβαθές/ πετρώδες) και την προσθήκη τυχόν βελτιωτικών στο λάκκο, προκειμένου να ευνοηθεί η επιβίωση και η αύξηση των φυταρίων, θα πρέπει να προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής

Φυτευτικός σύνδεσμος

Η κατανομή των φυταρίων και ο φυτευτικός σύνδεσμος που θα ακολουθηθεί, θα προσδιορίζεται από την μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Σε γενικές γραμμές προτείνεται να ακολουθείται σχετικά ελεύθερη (ακανόνιστη), μη γραμμική κατανομή των φυταρίων, ώστε να προσομοιάζουν τις συνθήκες φυσικού δάσους, με απόσταση μεταξύ των φυταρίων που θα κυμαίνεται από 2,5 μέτρα έως 5 μ., με μέση πυκνότητα 1000 φυτάρια στο εκτάριο, που αντιστοιχεί σε φυτευτικό σύνδεσμο 3,3 μ. X 3,3 μ. Θα επιλέγονται οι καλύτερες μικροθέσεις (μικρο-περιβάλλοντα) για τα ακριβή σημεία φύτευσης των φυταρίων.

Επιπλέον για λόγους αύξησης της βιοποικιλότητας, βελτίωσης των τροφικών αλυσίδων, των λειτουργιών του νέου δάσους και αποφυγής των οικολογικών συνεπειών της εκτεταμένης μονοκαλλιέργειας με το είδος *Pinus halepensis* προτείνεται η αναδάσωση να περιλαμβάνει ένα ποσοστό πλατυφύλλων ειδών, της τάξης του 20-30%, με διάφορη χωρική κατανομή. Τα φυτικά είδη που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της τοπικής χλωρίδας, της αντίστοιχης ζώνης βλάστησης. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη *Quercus pubescens*, *Quercus ilex*, *Fraxinus ornus*, *Sorbus species*, *Acer species*. Η κατανομή των πλατυφύλλων ειδών θα γίνεται ανά άτομο ή τις περισσότερες φορές ανά ομάδες. Προτείνεται επίσης η χρησιμοποίηση του είδους *Juniperus phoenicea*, το οποίο αντιμετωπίζει δυσκολίες στην μεταπυρική αναγέννηση, στις περιοχές που προϋπήρχε. Όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες (π.χ. επιλογή συγκεκριμένων πλατυφύλλων ειδών προς φύτευση, είδος φυτευτικού υλικού και διαστάσεις αυτού, χωρική κατανομή και επιλογή του μικρο-περιβάλλοντος φύτευσης για το καθένα από αυτά) θα προσδιορίζονται στην μελέτη αναδάσωσης της περιοχής.

Τέλος, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα:

- για την μεταφυτευτική περιποίηση των φυταρίων (πχ. άρδευση, προστασία από τα ζιζάνια).
- εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης της εξέλιξης της αποκατάστασης για μια 10ετία.

Σημαντική παράμετρος αποτελεί η επιλογή της προέλευσης των φυταρίων που θα χρησιμοποιηθούν. Αυτά θα πρέπει να προέρχονται από σπόρους τοπικής προέλευσης και σε κάθε περίπτωση από κοντινές περιοχές (ΑΤΤΙΚΗΣ), ώστε να διατηρείται η μέγιστη δυνατή γενετική παραλλακτικότητα του είδους και τα χαρακτηριστικά των τοπικών προελεύσεων

Δάση με *Olea europaea* και *Ceratonia siliqua*

Τα δύο κυρίαρχα είδη των δασών αυτών, η αγριελιά και η χαρουπιά, αλλά και όλα τα υπόλοιπα είδη που συνθέτουν την κυρίαρχη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων, διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα, είτε από τα καμένα πρέμνα, είτε από τις ρίζες. Σχετικές έρευνες έχουν δείξει ότι τα πρεμνοβλαστήματα των παραπάνω ειδών αυξάνουν ικανοποιητικά μετά την πυρκαγιά.

Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα με σχετικά ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Οι καμένες περιοχές αυτών των δασών, μπορούν να αποκατασταθούν σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, ειδικά όταν δεν διαταράσσονται από τη βόσκηση που εμποδίζει την ανάπτυξη των παραβλαστημάτων των αιθαλών σκληρόφυλλων. Η βόσκηση μπορεί να αλλάξει ακόμη και τη χλωριδική σύνθεση αυτών των δασών, αφού τα ζώα επιλέγουν τα πιο εδώδιμα είδη (π.χ. *Quercus*, *Arbutus unedo*, *Phillyrea latifolia* κ.λπ.) παρά τα τοξικά (*Euphorbia dendroides*), αγκαθωτά (*Calycotome villosa*) ή τα λιγότερο περιζήτητα είδη (*Cistus monspeliensis*, *Rhamnus alaternus*).

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

Σκληρόφυλλη βλάστηση

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των δασικών οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Quercus coccifera*, *Phillyrea latifolia*, *Pistacia terebinthus*, κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα και μπορούν να αναβλαστήσουν από οφθαλμούς των καμένων πρέμνων αλλά και από τις ρίζες. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά και μάλιστα σε ταχείς χρόνους, καθώς η αύξηση των παραβλαστημάτων είναι συνήθως υψηλή.

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η ικανότητα αναβλάστησης μειώνεται σημαντικά μετά από ένα δεύτερο συμβάν πυρκαγιάς, εάν συμβεί αυτό μέσα σε 5 χρόνια από την πρώτη πυρκαγιά, λόγω της προοδευτικής καταστροφής και εξάντλησης του αριθμού των οφθαλμών και των αποθηκευμένων θρεπτικών ουσιών (stored resources). Επιπλέον οι πυρκαγιές στο τέλος του καλοκαιριού είναι χειρότερες για αυτά τα οικοσυστήματα, σε σχέση με αυτές που λαμβάνουν χώρα στις αρχές του καλοκαιριού, διότι η αναβλάστηση είναι λιγότερο έντονη στα τέλη του καλοκαιριού, λόγω της κατανομής των θρεπτικών στοιχείων στο δέντρο.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος δασικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων καθώς η παραβλάστηση των ειδών ξεκινάει πολύ νωρίς, και συνήθως είναι ικανή για την αποτροπή της επιφανειακής διάβρωσης και της δημιουργίας πλημμυρικών φαινομένων. Ταυτόχρονα η κατασκευή των έργων έχει ως αποτέλεσμα την μείωση των παραβλαστημάτων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.
- Διερεύνηση της δυνατότητας αναδάσωσης στις καλύτερες ποιότητας τόπου, με κωνοφόρα ή με φυλλοβόλα πλατύφυλλα είδη της αυτόχθονης βλάστησης, ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες, με σκοπό την ανόρθωση αυτών των υποβαθμισμένων οικοσυστημάτων.

Φρύγανα

Τα φρυγανικά οικοσυστήματα χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία ειδών φρυγανικής βλάστησης όπως τα είδη: *Sarcopoterium spinosum*, *Anthyllies hermanie*, *Phlomis fruticosa*, *Euphorbia acanthothamnus*, *Thymus capitatus* κλπ., που παρόλο του μικρού ύψους της, επιτελεί σημαντικό ρόλο και παρέχει υψηλές οικοσυστημικές υπηρεσίες, όπως προστασία εδαφών, διατήρηση της βιοποικιλότητας κλπ. Στη χλωριδική σύνθεση των μονάδων συμμετέχουν τα *Cistus criticus*, *Cistus salvifolius*, *Calicotome vilosa*, *Pistacia lentiscus*, *Fumana thymifolia*, *Hyparrhenia hirta*, *Brachypodium retusum*, *Euphorbia acanthothamnus*, *Avena barbata*, κ.ά.

Σχεδόν όλα τα είδη που συνθέτουν τη βλάστηση αυτών των οικοσυστημάτων και ειδικά τα κυρίαρχα είδη (*Sarcopoterium spinosum*, *Anthyllies hermanie*, *Phlomis fruticosa*, *Euphorbia acanthothamnus* κλπ), διαθέτουν αποδεδειγμένα υψηλή φυσική παραβλαστική ικανότητα. Αναβλαστάνουν από τα καμένα πρέμνα ή από τις ρίζες, από οφθαλμούς που δεν καταστράφηκαν από τη φωτιά. Υψηλή παραβλαστική ικανότητα διαθέτουν επίσης και πολλά άλλα είδη που συμμετέχουν στην σύνθεση της βλάστησης χωρίς να είναι κυρίαρχα όπως τα είδη: *Pistacia lentiscus*, *Teucrium divaricatum*, *T. pollium* Υπάρχουν βέβαια και είδη που αναγεννώνται με σπόρους που βρίσκονται σε κατάσταση ληθάργου στο έδαφος, όπως τα είδη: *Cistus criticus*, *Cistus salvifolius*, *Thymus capitatus*. Συνεπώς η επαναδημιουργία του καμένου οικοσυστήματος αναμένεται να γίνει φυσικά.

Στόχος της αποκατάστασης είναι η επαναδημιουργία του προϋπάρχοντος φυσικού οικοσυστήματος, με παρόμοια σύνθεση της φυτοκοινότητας, με φυσική διαδικασία, σε όσον το δυνατόν συντομότερο διάστημα, και η αποτροπή επεμβάσεων που μπορεί να παρεμποδίσουν αυτή τη διαδικασία

Ο στόχος θα επιτευχθεί με βάση τις παρακάτω προτεινόμενες επεμβάσεις.

- Επιβάλλεται η άμεση κήρυξη των καμένων δασών ως αναδασωτέες εκτάσεις και η αποτελεσματική προστασία τους.
- Δεν προτείνεται η διενέργεια αναδασώσεων.
- Δεν προτείνεται η κατασκευή αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων.
- Προτείνεται η προστασία από τη βοσκή για μια 5ετία, με επανέλεγχο για πιθανή παράταση.

5.11.4.2 Οικοσυστήματα της 2ης κατηγορίας: Δασικά οικοσυστήματα που δεν έχουν αναπτύξει μηχανισμούς προσαρμογής στις πυρκαγιές

Δεν υπάρχουν τέτοια οικοσυστήματα εντός της καμένης έκτασης της περιοχής μελέτης.

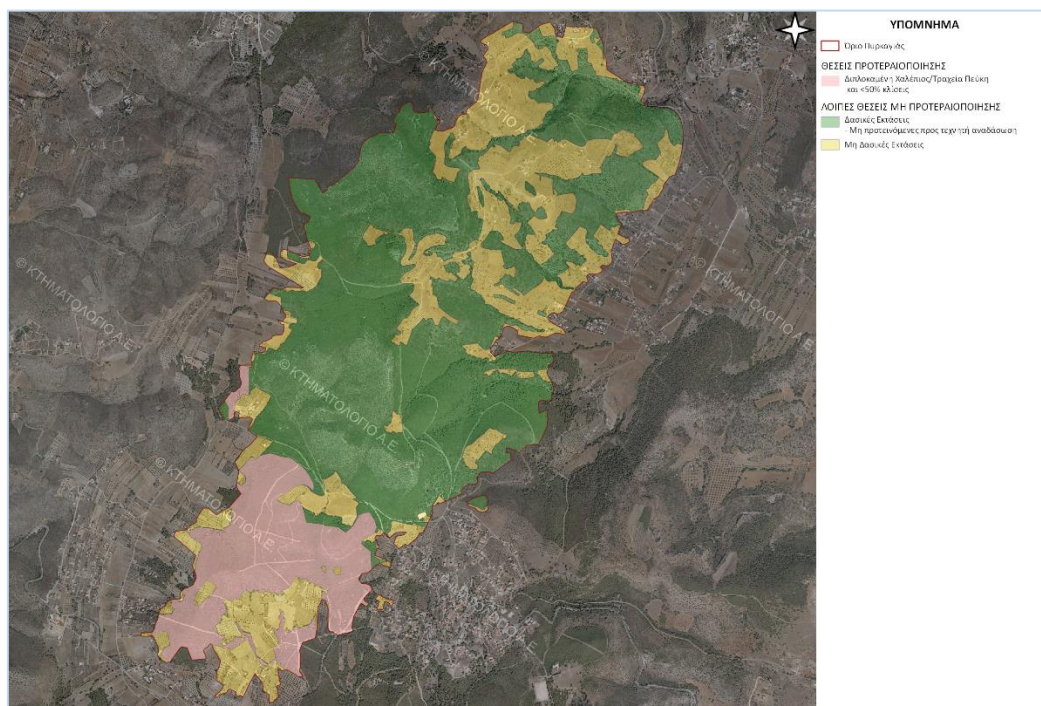
Η σύνοψη των επί μέρους εκτάσεων σε σχέση με τις εργασίες μεταπυρικής αποκατάστασης σύμφωνα με την ανάλυση που έγινε σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται παρακάτω.

Πίνακας 5-174: Ανάλυση εκτάσεων σε σχέση με τα μέτρα αποκατάσταση περιοχής Λαυρεωτικής.

Κύρια κατηγορία	Υποκατηγορία	Έκταση (ha)
Προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Είδος μη προσαρμοσμένο στη φωτιά	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	-
	Διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και < 50 κλίσεις	76,5
	Μη διπλοκαμένη Χαλέπιος/Τραχεία Πέυκη και 50-100% κλίσεις	-
Σύνολο		76,5
Μη προτεινόμενες για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης	Δασικές Εκτάσεις - Μη προτεινόμενες για αναδάσωση	312,1
	Μη Δασικές Εκτάσεις	167,3
Σύνολο		479,4

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Στην εικόνα παρακάτω αποτυπώνονται οι εκτάσεις για τις οποίες προτείνονται εργασίες τεχνητής αναδάσωσης και αυτές για τις οποίες δεν προτείνονται, κατόπιν της ανάλυσης που προηγήθηκε και βάσει της μεθοδολογικής προσέγγισης που ακολουθήθηκε. Επιπλέον, συγκεκριμένα για τις εκτάσεις οι οποίες εντοπίζονται ως εκτάσεις στις οποίες απαιτείται να πραγματοποιηθούν εργασίες αναδάσωσης, ακολούθησε η προτεραιοποίηση βάσει της μεθόδου και των κριτηρίων που εφαρμόστηκαν.

Εικόνα 5.165: Χαρτογραφική απεικόνιση ιεράρχησης προτεινόμενων εκτάσεων για εργασίες τεχνητής αναδάσωσης στην περιοχή Λαυρωτικής.

(Πηγή: EMSR, Δασαρχείο Λαυρίου, Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20, ΥΠΕΝ)

Σημειώνεται ότι για την ολοκληρωμένη ανάλυση των επιπτώσεων της πυρκαγιάς κάθε φορά, καθώς επίσης και για τον ακριβή προσδιορισμό των συγκεκριμένων δράσεων αποκατάστασης, τόσο όσον αφορά στον τύπο των δράσεων αλλά και στο εύρος και στην χωροθέτησή τους, απαιτείται έλεγχος και επιβεβαίωση με αυτοψίες πεδίου, οι οποίες αναμένεται να λάβουν χώρα στις αντίστοιχες μελέτες εφαρμογής, όπως οι μελέτες αναδασώσεων, αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων. Η παρούσα μελέτη παρουσιάζει ενδεικτικές θέσεις προς αποκατάσταση με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Οι ακριβείς θέσεις αποκατάστασης θα πρέπει να επιβεβαιώνονται και προσδιορίζονται επί του πεδίου.

5.12 Εντοπισμός εκτάσεων, που χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής και περαιτέρω ανάλυσης

Η προτεινόμενη μεθοδολογία, όπως αναλύθηκε και εφαρμόστηκε, αποτελεί μια προσέγγιση μελέτης βάσης, για την αναγνώριση των κύριων χαρακτηριστικών των εξεταζόμενων περιοχών που επλήγησαν

από τις πυρκαγιές του 2021 και των καθορισμό σε πρώτο επίπεδο των δράσεων που προτείνονται με στόχο τη μεταπυρική αποκατάσταση. Πιο συγκεκριμένα εντοπίστηκαν:

- i. Περιοχές με είδη δασών που δεν αναμένεται να αναγεννηθούν φυσικά.
- ii. Περιοχές οι οποίες έχουν ξανακαεί εντός της προηγούμενης 20ετίας, γεγονός που δρα ανασταλτικά στη φυσική αναγέννηση.
- iii. Περιοχές με έντονες κλίσεις, όπου η φυσική αναγέννηση αναμένεται να παρουσιάσει δυσκολίες και στις οποίες υπάρχει πιθανότητα διάβρωσης και απώλεια αναγέννησης.
- iv. Συνδυασμός των παραπάνω στοιχείων.

Με τον τρόπο αυτόν έγινε η ανάλυση και μια πρώτη ιεράρχηση των περιοχών που χρήζουν κατά προτεραιότητα την προσοχή για άμεσες διαχειριστικές δράσεις και μέτρα για την αποκατάστασή τους.

Παρόλα αυτά, μια περισσότερο ολιστική προσέγγιση πρέπει να ληφθεί υπόψη στον στρατηγικό σχεδιασμό αποκατάστασης και ανασυγκρότησης των πληγέντων περιοχών, καθώς και της ιεράρχησής τους σε σχέση με το μοντέλο αποκατάστασης. Με αυτόν τον τρόπο οι κατά περίπτωση διαθέσιμοι πόροι σε ανθρώπινο δυναμικό και κεφάλαιο θα μπορούν να αξιοποιηθούν με τον πιο πρόσφορο τρόπο. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη μια σειρά επιπλέον παραμέτρων οι οποίες κρίνονται κρίσιμες τόσο σε ευρύτερο (εθνικό, περιφερειακό) όσο και σε τοπικό επίπεδο.

Μια σειρά ενεργειών στο πλαίσιο αυτής της ολιστικής προσέγγισης που προτείνονται είναι οι εξής:

Φυσικό περιβάλλον

- Ακριβέστερη καταγραφή, χαρτογράφηση ειδών προτεραιότητας και ξεχωριστών μονάδων βλάστησης μέσω των εργασιών πεδίου ή/και χρήση μη επανδρωμένων αεροσκαφών.
- Καταγραφή, χαρτογράφηση και αξιολόγηση της βιοποικιλότητας.
- Αναγνώριση κινδύνων διάβρωσης.
- Αναγνώριση κινδύνων από έντονες βροχοπτώσεις και πλημμύρας.
- Αναγνώριση κινδύνου ερημοποίησης.
- Προσδιορισμός και ακριβής χαρτογράφηση των καμένων εκτάσεων, οι οποίες εντάσσονται στη Ζώνη Μίξης Δασών – Οικισμών (Wildland Urban Interface – WUI), και οι οποίες παρουσιάζουν ιδιαίτερα οικολογικά και δομικά χαρακτηριστικά, σύνταξη ειδικού σχεδίου αποκατάστασης και διαχείρισης.
- Χαρτογράφηση παρόχθιων ζωνών.
- Εκτίμηση συνεισφοράς στις εκπομπές/απορροφήσεις των αερίων του θερμοκηπίου στο πλαίσιο της κλιματικής αλλαγής.
- Εντοπισμός και χαρτογράφηση άκαυτων νησίδων και επί μέρους μελέτης της συνεισφοράς τους στην μεταπυρική αποκατάσταση.
- Εντοπισμός και χαρτογράφηση περιοχών ιδιαίτερων συνθηκών και σημασίας, σύνταξη ειδικής μελέτης οικολογικής αξιολόγησης των επιπτώσεων της πυρκαγιάς και σχεδιασμός της οικολογικής αποκατάστασής τους (π.χ., Κτήμα-Δάσος Τατοΐου).
- Αναγνώριση, χαρτογράφηση και αξιολόγηση των οικοσυστημικών υπηρεσιών (προμηθευτικές, ρυθμιστικές και διατήρησης, πολιτισμικές).

Κοινωνικό-οικονομικό περιβάλλον

- Χαρτογράφηση παραγωγικών ομάδων εξαρτώμενων από τα δάση που καταστράφηκαν.
- Καταγραφή, χαρτογράφηση και αξιολόγηση υποδομών στα δάση και δασικές εκτάσεις που επλήγησαν από την πυρκαγιά.
- Εντοπισμός κρίσιμων περιοχών για πολιτισμικής αξίας.
- Σύνταξη σχεδίου δράσης για την αντιμετώπιση κοινωνικο-οικονομικών συνεπειών της πυρκαγιάς.

Τα παραπάνω κριτήρια, όλα ή ομάδες αυτών, ιδανικά θα πρέπει να συγκεντρωθούν και να συναξιολογηθούν χωρικά, ώστε να προτεραιοποιηθούν οι επιφάνειες σε κάθε επί μέρους πληγείσα περιοχή. Αυτό με τη σειρά του θα συμβάλλει σε μια πολυπαραμετρική ανάλυση των περιοχών που επλήγησαν από πυρκαγιά, θα εντοπίσει με μεγαλύτερη ακρίβεια τις τοπικές ανάγκες αποκατάστασης (φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον) και θα προσφέρει δεδομένα και χάρτες υψηλής επιστημονικής τεκμηρίωσης, ικανών να υποστηρίξουν την ακριβέστερη λήψη διαχειριστικών και πολιτικών αποφάσεων και την αποδοτικότερη εφαρμογή των μέτρων και δράσεων στο χώρο και το χρόνο.

5.12.1 Έρευνα σε επιλεγμένες, πιλοτικά, περιοχές

Με στόχο την καλύτερη δυνατή κατανόηση των ιδιοτήτων των πληγέντων από την πυρκαγιά περιοχών και της αξιολόγησης των προτεινόμενων βημάτων ολοκληρωμένης διαχείρισης, καθώς και τον εντοπισμό πιθανών κενών στη γνώση και στα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν, υλοποιήθηκαν πιλοτικά από την ομάδα του WWF Ελλάς, επισκέψεις πεδίου στις περιοχές του Όρους Πατέρα-Βιλλίων, Γερανίων και Λαυρεωτικής.

Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν σε μεγάλο εύρος την ικανότητα των διαθέσιμων χαρτογραφικών και τηλεπισκοπικών δεδομένων να υποστηρίζουν επαρκώς τον στρατηγικό σχεδιασμό αποκατάστασης μιας περιοχής που έχει πληγεί από πυρκαγιά και την προτεραιοποίηση των δράσεων αποκατάστασης στις επί μέρους περιοχές. Παρόλα αυτά, διαπιστώθηκε ότι σε κάποιες περιοχές η έλλειψη επικαιροποιημένων και λεπτομερών δεδομένων μπορεί να οδηγήσει σε λανθασμένες αποτυπώσεις. Για παράδειγμα, κατά την διάρκεια των δειγματοληπτικών αυτοψιών διαπιστώσαμε ότι κάποιες περιοχές που έχουν περιγραφεί με σκληρόφυλλη βλάστηση αποτελούνται στη πράξη από δάσος χαλεπίου πεύκης, νεαρού σε ηλικία (κάποιες εκτάσεις σε συγκυρίαρχη μίξη με μακία και κάποιες με κυρίαρχο είδος την πεύκη). Επίσης λόγω της δομής της βλάστησης και των διαφορετικών χρωματικών δεικτών είναι πιθανό να προκύψουν λάθη κατά την διάρκεια της φωτοερμηνείας. Το παραπάνω δείχνει την ανάγκη για την ανανέωση και λεπτομερή αποτύπωση των χαρτών βλάστησης σε πανελλαδικό επίπεδο, ώστε να αποφεύγονται λάθη που οφείλονται σε ανακριβή δεδομένα. Επομένως, η χαρτογράφηση της βλάστησης και ιδιαίτερα σε ότι αφορά στον προσδιορισμό των ειδών που έχουν καεί, απαιτεί τεκμηρίωση στο πεδίο, ώστε να επιβεβαιώνεται όχι μόνο το δασοπονικό είδος, αλλά και η κατάσταση των συστάδων, καθώς και ο βαθμός που αυτές έχουν πληγεί. Οι αυτοψίες πεδίου και οι μελέτες εφαρμογής είναι σε κάθε περίπτωση προϋπόθεση για τον ακριβή προσδιορισμό του εύρους των μέτρων και δράσεων. Ταυτόχρονα, μέσω των επιτόπιων αυτοψιών δίνεται η δυνατότητα της ποιοτικής και ποσοτικής ανάλυσης της φυσικής αναγέννησης μετά την πυρκαγιά, όταν και όπου αυτή εμφανίζεται. Τα παραπάνω αποτελούν σημαντικότερες πληροφορίες που πιθανότατα τροποποιούν τον αρχικό σχεδιασμό, όπως για

παράδειγμα μέσω της εξειδίκευσης των συγκεκριμένων περιοχών που απαιτούν δράσεις αποκατάστασης, μέτρων προστασίας και ενίσχυσης της φυσικής αναγέννησης.

Ταυτόχρονα, λόγω της κλίμακας της παρούσας μελέτης (σε διαφορετικές και ευρύτερες περιοχές της χώρας), διαπιστώθηκε ότι ο γενικός στρατηγικός σχεδιασμός με τα διαθέσιμα δεδομένα, την προτεινόμενη μεθοδολογία και βήματα ιεράρχησης/προτεραιοποίησης περιοχών, πρέπει να είναι διαθέσιμος για το σύνολο της χώρας, ώστε να λαμβάνονται οι όποιες αποφάσεις αποκατάστασης άμεσα, μετά από την εκδήλωση μιας δασικής πυρκαγιάς με ποιοτική και χωρική στοχοκατεύθυνση, βάσει των τοπικών ιδιαιτεροτήτων κάθε περιοχής.

6 Βιβλιογραφία

- Arianoutsou, F.M. and Margaris, N.S. (1982). Phryganic (East mediterranean) ecosystems and fire. *Ecologia Mediterranea / Année 1982 / 8-1-2 / pp. 473-480. Définition et localisation des écosystèmes méditerranéens terrestres / Definition and localization of terrestrial Mediterranean biota. Saint-Maximin (France) 16-20/11/81.*
- Arianoutsou, M. (1998). Aspects of demography in post-fire Mediterranean plant communities of Greece. *Landscape Disturbance and Biodiversity in Mediterranean-Type Ecosystems, Vol. 136, pp. 273-295.*
- Arianoutsou, M. (2004). Predicting the post-fire regeneration and resilience of Mediterranean plant communities. *Proceedings of 10 th MEDECOS Conference, April 25 – May 1, Rhodes, Greece.*
- Arianoutsou, M., Christopoulou, A. and Kazanis, D. (2010). Effects of fire on high altitude coniferous forests of Greece. *Conference: VI International Conference on Forest Fire Research.*
- Arianoutsou, M., Kazanis, D. and Kokkoris, Y. (2002). Land-use interactions with fire in Mediterranean *Pinus halepensis* landscapes of Greece: patterns of biodiversity. *Forest Fire Research & Wildland Fire Safety, Viegas (ed.).*
- Arianoutsou, M., Koukoulas, S. and Kazanis, D. (2011). Evaluating post-fire forest resilience using GIS and multi-criteria analysis: an example from Cape Sounion National Park, Greece. *Environmental management, Vol. 43, pp. 384-397.*
- Bonneh, O. (2000). Management of planted pine forests in Israel: Past, present and future, Pages 377-390 in G. Ne'eman, and L.Trabaud, editors. *Ecology, biogeography and management of Pinus halepensis and P. brutia forest ecosystems in the Mediterranean Basin. Backhuys Publishers, Leiden.*
- Broncano, M.J., Retana, J. and Rodrigo, A. (2005). Predicting the recovery of *Pinus halepensis* and *Quercus ilex* forests after a large wildfire in northeastern Spain. *Plant Ecology, 180(1), pp.47-56.*
- Calvo, L., Baeza, J., Marcos, E., Santana, V. and Papanastasis, V.P. (2012). Post-fire management of shrublands. In book: *Post-fire management and restoration of Southern European forest (pp. 293-319) Chapter: 12 Publisher: Springer Editors: Francisco Moreira, Margarita Arianoutsou, Piermaria Corona, Jorge De las Heras.*
- Camarda, I., Brundu, G. and Satta, V. (2004). Fire in Mediterranean *Macchia*: a Case of Study in Southwest Sardinia. *Proceedings of the Second International Symposium on Fire Economics, Planning, and Policy: A Global View. GENERAL TECHNICAL REPORT PSW-GTR-208.*
- Catry, F.X., Rego, F.C., Bugalho, M.N., Lopes, T., Silva, J.S. and Moreira, F. (2006). Effects of fire on tree survival and regeneration in a Mediterranean ecosystem. *Forest Ecology and Management, 234 (1), p.S197.*
- Chmielewski, S., Chmielewski, T.J. and Tompalski, P. (2014). Land cover and landscape diversity analysis in the West Polesie Biosphere Reserve. *International Agrophysics, 28 (2), 153-162.*

Christopoulou, A., Fyllas, N.M., Andriopoulos, P. and Koutsias, N. (2014). Post-fire regeneration patterns of *Pinus nigra* in a recently burned area in Mount Taygetos, Southern Greece: The role of unburned forest patches. *Forest Ecology and Management* 327, pp. 148–156, DOI:10.1016/j.foreco.2014.05.006

Christopoulou, A., Kazanis, D. and Fyllas N.M. (2018). Post-fire recovery of *Abies cephalonica* forest communities: the case of Mt Parnitha National Park, Attica, Greece. *iForest - Biogeosciences and Forestry* 11(6):757-764. DOI:10.3832/ifor2744-011.

Daskalaku, E.N. and Thanos, C.A. (1996). Aleppo pine (*Pinus halepensis*) postfire regeneration: the role of canopy and soil seed banks. *Journal of Wildland Fire*, 6 (2), pp. 59-66.

Daskalaku, E.N. and Thanos, C.A. (2004). Postfire regeneration of Aleppo pine—the temporal pattern of seedling recruitment. *Plant ecology*, 171(1):81-89, DOI:10.1023/B:VEGE.0000029375.93419.f9.

De las Heras, J., Moya, D., Vega, J.A. and Daskalaku, E. (2012). Post-fire management of serotinous pine forests. In book: *Post-Fire Management and Restoration of Southern European Forests* (pp.121-150) Edition: *Managing Forest Ecosystems 24* Chapter: 6 Publisher: Springer Editors: Moreira, F., Arianoutsou, M., Corona, P., De las Heras, J.

Detsis, V., Efthimiou, G., Theodoropoulou, O. and Siorokou, S. (2016). Reforestation with *Abies cephalonica* Loudon: a five-year study of seedling survival. *Quality: Management of Environmental Quality An International Journal* 27 (2), pp. 136-145, DOI:10.1108/MEQ-01-2015-0013.

Doussi, M.A. and Thanos, C.A. (1994). Post-fire regeneration of hardseeded plants: ecophysiology of seed germination. Conference: Viegas D.X. (ed.), *Proceedings of the 2nd International Conference on Forest Fire Research*, Coimbra 21-24 November 1994, Portugal, Vol. II. pp. 1035-1044.

EFI (2009). *Η Ζωή Μας με τις Δασικές Πυρκαγιές: Η Άποψη της Επιστήμης*. EFI Discussion Paper 15, 2009.

Efthimiou, G. and Detsis, V. (2014). Post fire forest restoration in a National Park: the Parnitha case, Greece. *Proceedings of the 12th International Conference on Protection and Restoration of the Environment*.

Egler, E. (1954). Vegetation science concepts. Initial floristic composition as factor in old field vegetation. *Vegetatio* 4:412-417.

Eidenshink, J., Schwind, B., Brewer, K., Zhu, Z.-L., Quayle, B. and Howard, S. (2007). Project for monitoring trends in burn severity. *Fire Ecology*.

Espelta, J.M., Barbati, A., Quevedo, L., Tárrega, R., Navascués, P., Bonfil, C., Peguero, G., Fernández-Martínez, M. and Rodrigo, A. (2012). Post-fire management of Mediterranean broadleaved forests. In *Post-Fire Management and Restoration of Southern European Forests*. (pp. 171-194). Springer Editors: Francisco Moreira, Margarita Arianoutsou, Piermaria Corona, Jorge De las Heras

Ganatsas P., Daskalaku E. and Paitaridou D. (2012). First results on early post-fire succession in an *Abies cephalonica* forest (Parnitha National Park, Greece). *iForest - Biogeosciences and Forestry*, Vol. 5 (1), pp. 6-12, doi: <https://doi.org/10.3832/ifor0600-008>.

Ganatsas, P., Giannakaki, M., Gouvas, A. and Tsakalimi, M. - Forests (2021). Is the Reproduction Capacity of *Pinus brutia* Stands 20 Years after Wildfire Efficient to Secure Forest Restoration in the Case of a Fire Re-Occurrence? Forests 2021, 12(8), 991; <https://doi.org/10.3390/f12080991>.

Ganatsas, P., Spanos, I., Tsakalimi, M. and Goudelis, G. (2012). Soil nutrient, woody understory and shoot and root growth responses of *Pinus brutia* Ten. saplings to fire. Notulae Botanicae Horti Agrobotanici Cluj-Napoca 40(1):302-307, DOI:10.15835/nbha4017257.

Ganatsas, P., Tsitsoni, T., Tsakalimi, M. and Zagas, T. (2012). Reforestation of degraded Kermes oak shrublands with planted pines: effects on vegetation cover, species diversity and community structure. New forests 43 (1), 1-11.

Ganatsas, P., Zagas, T.D. and Tsakalimi, M.N. (2004). Post-fire regeneration dynamics in a Mediterranean type ecosystem in Sithonia, northern Greece: ten years after the fire. Proceedings of 10 th MEDECOS Conference, April 25 – May 1, Rhodes, Greece.

García-Llamas, P., Suárez-Seoane, S., Taboada, A., Fernández-Manso, A., Quintano, C., Fernández-García, V., Fernández-Guisuraga, J.M., Marcos, E., Calvo, L. (2019). Environmental drivers of fire severity in extreme fire events that affect Mediterranean pine forest ecosystems. Forest Ecology and Management, 433, 24–32.

Gisborne, H.T. (2004). Fundamentals of fire behavior. Fire Managementtoday, 15.

Goudelis, G., Ganatsas, P., Spanos, I. and Karpi, A. (2007). Effect of repeated fire on plant community recovery in Penteli, central Greece. Eco- and Ground Bio-Engineering: The Use of Vegetation to Improve Slope Stability, pp. 337–343.

Goudelis, G., Ganatsas, P., Tsitsoni, T. and Spanos, Y. (2008). Effect of two successive wildfires in *Pinus halepensis* stands of central Greece. Web Ecology 8(1):30-34. DOI:10.5194/we-8-30-2008.

Hudak, A.T., Fairbanks, D.H. and Brockett, B.H. (2004). Trends in fire patterns in a southern African savanna under alternative land use practices. Agriculture, ecosystems & environment, 101 (2), 307-325.

Ioannidis, K., Tsakalimi, M., Koutsovoulou, K., Daskalakou, E.N. and Ganatsas, P. (2021). Effect of Seedling Provenance and Site Heterogeneity on *Abies cephalonica* Performance in a Post-Fire Environment. Sustainability 13 (11), 6097.

Kazanis, D. and Arianoutsou, M. (1996). Vegetation composition in a post-fire successional gradient of *Pinus halepensis* forests in Attica, Greece. International Journal of Wildland Fire 6(2):83-91. DOI:10.1071/WF9960083.

Kazanis, D. and Arianoutsou, M. (2002). Long term post-fire dynamics of *Pinus halepensis* forests of Central Greece: plant community patterns. Proceedings of 4th International conference on Forest Fire Research & Wildland Fire Safety

Kazanis, D. and Arianoutsou, M. (2004). Long-term post-fire vegetation dynamics in *Pinus halepensis* forests of Central Greece: a functional group approach. Plant ecology, 171(1):101-121, DOI:10.1023/B:VEGE.0000029376.15741.b4.

Kazanis, D., and Arianoutsou, M. (2002). Long term post-fire dynamics of *Pinus halepensis* forests of Central Greece: plant community patterns. Pages 1-12 in D.X. Viegas, editor. Forest fire Research and Wildland Fire Safety, Millpress 2002.

Kazanis, D., Gimeno, T., Pausas, J.G. and Vallejo, R. (2007). Characterization of fire vulnerable *Pinus halepensis* ecosystems in Spain and Greece. *Options Mediterranéennes*. 75.

Kazanis, D., Xanthopoulos, G. and Arianoutsou, M. (2012). Understorey fuel load estimation along two post-fire chronosequences of *Pinus halepensis* Mill. forests in Central Greece. *Journal of Forest Research* 17(1):105-109, DOI:10.1007/s10310-011-0250-0.

Keane, R.E. (2015). *Wildland Fuel Fundamentals and Applications*. Cham: Springer International Publishing; (accessed 2018 Jul 10).

Kottek, M., Grieser, J., Beck, C., Rudolf, B. and Rubel, F. (2006): World map of the Köppen-Geiger climate classification updated. *Meteorologische Zeitschrift* 15(3) pp. 259-263. DOI 10.1127/0941-2948/2006/0130.

Maestre, F.T. and Cortina, J. (2004). Are *Pinus halepensis* plantations useful as a restoration tool in semiarid Mediterranean areas? *Forest ecology and management*, 198 (1-3), pp.303-317.

Mauri, E. and Pons, P. (2019). *Handbook of Good Practices in Post-wildfire Management*. 2nd ed. Universitat de Girona, 169p.

Melzner A., Shtober-Zisu N., Katz O. and Lea Wittenberg L. (2019). Post-wildfire rockfall risk in the eastern Alps. *Natural Hazards and Earth System Sciences* 19 (12), pp. 2879-2885.

Miller, J.D. and Safford, H. (2012). Trends in wildfire severity: 1984 to 2010 in the Sierra Nevada, Modoc Plateau, and southern Cascades, California, USA. *Fire Ecology*, 8 (3), 41-57.

Ne'eman, G. and Perevolotsky, A. (2000). The management of burned forests in Israel. Pages 321-333 in G. Ne'eman, and L.Trabaud, editors. *Ecology, biogeography and management of *Pinus halepensis* and *P. brutia* forest ecosystems in the Mediterranean Basin*. Backhuys Publishers, Leiden, The Netherlands.

Ne'eman, G. and Trabaud, L. (2000). *Ecology, biogeography and management of *Pinus halepensis* and *P. brutia* forest ecosystems in the Mediterranean Basin*, 2000 Backhuys Publishers, Leiden, The Netherlands.

Nimir, M. B. and Payne, G. F. (1978). Effects of spring burning on a mountain range. *J. Range Manage.* 31, 259-263

Omi, N.P., (2005). *Forest fires – a reference handbook*. Contemporary World Issues, Abcoclio.

Pettinari, M.L. and Chuvieco, E. (2020). Fire danger observed from space. *Surveys in Geophysics*, 41(6), 1437–1459.

Raftoyannis Y. and Spanos, I. (2015). Regeneration of *Abies cephalonica* Loudon after a large fire in Central Greece. *South-east European forestry: SEEFOR* 6 (1): 5-14, Article ID: 54, DOI: <http://dx.doi.org/10.15177/seefor.15-04..>

- Raftoyannis, Y. and Spanos, I. (2005). Evaluation of log and branch barriers as post-fire rehabilitation treatments in a Mediterranean pine forest in Greece. *International Journal of Wildland Fire*, 14 (2), DOI:10.1071/WF04031.
- Rothermel, R.C. (1983). How to predict the spread and intensity of forest and range fires.
- Sajid, M., Pervaiz, M., Rab, A., Jan, I., Haq, I., Wahid, F., Shah, S.T. and Ali, I. (2012). Response of plane tree (*Platanus orientalis*) to cuttings and planting dates. *Journal of Animal and Plant Sciences* 22(2):420-424.
- Siorokou, S., Detsis, V. and Efthimiou G. (2015). A preliminary assessment of the use of Black pine in the reforestation of mountain Parnitha National Park, Greece. *Ecology & Safety*, Volume 9, pp. 171-176.
- Spanos I.A., Spanos K. (1996). Postfire establishment and survival of *Pinus brutia* on Thasos island, in: *Proceedings of the Second Balkan Scientific Conference*, vol. 1, Sofia, Bulgaria, 1996, pp. 163-168.
- Spanos, I., Ganatsas, P. and Tsakalidimi, M. (2010). Evaluation of postfire restoration in suburban forest of Thessaloniki, Northern Greece. *GlobalNEST International Journal* 12 (4):390-400.
- Spanos, I., Raftoyannis, Y. and Platis, P. (2010). Post-fire management and recovery of a pine forest in Greece. *Web Ecology*, 10(1):27-31, DOI:10.5194/we-10-27-2010.
- Spanos, I.A. and Radoglou, K.M. (2001). Site quality effects on post-fire regeneration of *Pinus brutia* forest on a Greek island. *Applied Vegetation Science*, Vol. 4, No. 2, pp. 229-236.
- Spanos, I.A., Daskalakou, E.N. and Thanos, C.A. (2000). Postfire, natural regeneration of *Pinus brutia* forests in Thasos island, Greece. *Acta Oecologica*, Vol. 21 (1), pp. 13-20.
- Spanos, I., Raftoyannis, Y., Goudelis, G. and Xanthopoulou, E. (2005). Effects of postfire logging on soil and vegetation recovery in a *Pinus halepensis* Mill. forest of Greece. *Eco-and Ground Bio-Engineering: The Use of Vegetation to Improve Slope Stability*, Vol. 103, pp 345-352.
- Stanturf, J.A., Palik, B.J. and Kasten Dumroese, R. (2014). Contemporary forest restoration: A review emphasizing function. *Forest Ecology and Management* 331, 292-323.
- Stromberg, J.C. and Rychener, T.J. (2010). Effects of fire on riparian forests along a free-flowing dryland river. *Wetlands* 30(1), pp.75-86.
- Thanos, C.A. (1999). Fire effects on forest vegetation: the case of Mediterranean pine forests in Greece. In book: *Wildfire management* (pp. 323-336) Publisher: Algosystems & European Commission DGXII Editors: Eftichidis G., Balabanis P., Ghazi A.
- Thanos, C.A. and Daskalakou, E.N. (1996). Early post-fire regeneration of a *Pinus halepensis* forest on Mount Párnis, Greece. *Journal of Vegetation*, Wiley Online Library, Vol. 7, No. 2, pp. 273-280.
- Thanos, C.A. and MA Doussi, M.A. (2000). Post-fire regeneration of *Pinus brutia* forests. *Forest Ecosystems in the Mediterranean Basin*, pp. 291-301 edited by G. Ne'eman and L. Trabaud, Backhuys Publishers, Leiden, The Netherlands.
- Tomaselli, R. (1977). Degradation of the Mediterranean maquis. Pages 33-72 in *Mediterranean forests and maquis: ecology, conservation and management*. MAB technical notes 2. UNESCO, Paris.

Tsakaldimi, M. and Ganatsas, P. (2001). Treatments improving seeds germination of two mediterranean sclerophyll species *Ceratonia siliqua* and *Pistacia lentiscus*. Proceedings of Third Balkan Scientific Conference, At: Sofia, Bulgaria, 2-6 October 2001, Volume: 2002, Volume II, pp. 119-127.

Tsakaldimi, M., Ganatsas, P. and Jacobs, D.F. (2012). Prediction of planted seedling survival of five Mediterranean species based on initial seedling morphology. *New forests* 44 (3), 327-339.

Tsakaldimi, M., Tsitsoni, T., Ganatsas, P. and Zagas, T. (2009). A comparison of root architecture and shoot morphology between naturally regenerated and container-grown seedlings of *Quercus ilex*. *Plant and soil* 324 (1), 103-113.

Tsakaldimi, M.N., Tsitsoni, T.K., Zagas, T. and Ganatsas, P. (2004). Aleppo pine (*Pinus halepensis*) natural regeneration, without fire, in the Kassandra Peninsula, northern Greece. Proceedings of 10 th MEDECOS Conference, April 25 – May 1, Rhodes, Greece.

Tsitsoni, T. (1997). Conditions determining natural regeneration after wildfires in the *Pinus halepensis* (Miller, 1768) forests of Kassandra Peninsula (North Greece). *Forest ecology and management*, Vol. 92 (1-3), pp. 199-208.

Tsitsoni, T., Ganatsas, P., Zagas, T. and Tsakaldimi, M. (2004). Dynamics of postfire regeneration of *Pinus brutia* Ten. in an artificial forest ecosystem of northern Greece. *Plant Ecology*, 171(1):165-174. DOI:10.1023/B:VEGE.0000029385.60590.fc.

Tsitsoni, T.K., Tsakaldimi, M.N. and Ganatsas, P. (2004). Effect of postfire treatments on the natural regeneration of *Pinus brutia* in northern Greece. Proceedings of 10 th MEDECOS Conference, April 25 – May 1, Rhodes, Greece.

Urker, O., Tavsanoglu, Ç. and Gürkan, B. (2018). Post-fire recovery of the plant community in *Pinus brutia* forests: active vs. indirect restoration techniques after salvage logging. *iForest* 11: pp. 635-642. – doi: 10.3832/ifor2645-011.

WWF. 2019. The Mediterranean burns – WWF’s Mediterranean proposal for the prevention of rural fires.

Zagas, T., Ganatsas, P., Tsitsoni, T. and Tsakaldimi, M. (2004). Post-fire regeneration of *Pinus halepensis* Mill. stands in the Sithonia peninsula, northern Greece. *Plant Ecology*, Vol. 171, pp. 91–99.

Zagas, T., Gkanatsas, P., Tsitsoni, T. and Hatzistathis, A., (1998). Influence of silvicultural treatment on ecology, quality and fire resistance in *Quercus ilex* coppice stands, in North Greece. Proc. of 7th Global Congress of Ecology (INTECOL) «New Tasks For Ecologists After Rio 1992». Florence 19-25 July 1998. Eds. A. Farina, J. Kennedy and V. Boss: 473.

Zagas, T., Hatzistathis, A., Tsitsoni, T. and Gkanatsas P., (1998). Degradation of mediterranean forest ecosystems and silvicultural measures for their restoration. *European Environmental Research*, Vol. I, No 2: 53-60.

Zhang, Z., Van Coillie, F., De Clercq, E.M., Ou, X. and De Wulf, R. (2013). Mountain vegetation change quantification using surface landscape metrics in Lancang watershed, China. *Ecological Indicators* 2013, 31, 49-58.

Zumbrunnen, T., Pezzatti, G.B., Menéndez, P., Bugmann, H., Bürgi, M., Conedera, M. (2011). Weather and human impacts on forest fires: 100 years of fire history in two climatic regions of Switzerland. *Forest Ecology and Management*. 261(12), 2188–2199.

Αντωνόπουλος, Π. (1997). Προστασία Δασών από Πυρκαγιές, Αθήνα, εκδόσεις Ίων.

Βορίσης, Δ. (2004). Η καταστολή των δασικών πυρκαγιών. Αθήνα, Τυπογραφείο Α.Π.Σ.

Γκανάτσας Π., Δασκαλάκου Ε., Παϊταρίδου Δ., Μέντελη Β. και Πρασσάς Γ. (2009). Διερεύνηση της δυνατότητας αποκατάστασης του καμένου δάσους Ελάτης στον Εθνικό Δρυμό Πάρνηθας. Πρακτικά 14ου Παν. Δασολογικού Συνεδρίου, Πάτρα 1-4 Νοεμβρίου 2009, σελ. 71-84.

Δασαρχείο Καπανδριτίου, Δεκέμβριος 2021.

Δασαρχείο Λαυρίου, Δεκέμβριος 2021.

Δασαρχείο Μεγάρων, Δεκέμβριος 2021.

Δασαρχείο Μεγάρων, Δεκέμβριος 2021.

Δασαρχείου Αιγιάλεω, Δεκέμβριος 2021.

Διεύθυνση Δασών Δωδεκανήσου, Δεκέμβριος 2021.

Διεύθυνση Δασών Ηλείας, Δεκέμβριος 2021.

Διεύθυνση Δασών Κεφαλληνίας, Δεκέμβριος 2021.

Διεύθυνση Δασών Λακωνίας, Δεκέμβριος 2021.

Διεύθυνση Δασών Φωκίδας, Δεκέμβριος 2021.

Δραγόζη, Ε. (2016). Διερεύνηση σύγχρονων τεχνικών ανάλυσης δορυφορικών εικόνων για την χαρτογράφηση και παρακολούθηση των δασικών εκτάσεων. Διδακτορική διατριβή, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Εργαστήριο Δασοκομίας, Τμήμα Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Νοέμβριος 2021.

Ζάγκας, Θ., Γκανάτσας, Π., Τσιτσώνη, Θ. και Χατζηστάθης, Α., (1998). Ανόρθωση υποβαθμισμένων δασικών οικοσυστημάτων με προστασία από τη βοσκή. Πρακτικά 8ου Συνεδρίου Ελληνικής Δασολογικής Εταιρείας. Αλεξανδρούπολη 6-8 Απριλίου 1998:401-408.

Καϊλίδης, Δ. (1990). Δασικές πυρκαγιές., Εκδόσεις Γιαχουδή-Γιαπούλη, Θεσσαλονίκη.

Καρέτσος Γ., Ξανθόπουλος Γ., Τσάρτσου Ε. (2014). Μέθοδοι και σχεδιασμός αποκατάστασης των δασικών οικοσυστημάτων και τοπίου μετά από φυσικές καταστροφές ή άλλες επεμβάσεις. Εγχειρίδιο εφαρμογής.. Ινστιτούτο Μεσογειακών Δασικών Οικοσυστημάτων και Τεχνολογίας Δασικών Προϊόντων.

Ν.Π.Δ.Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, ΕΠΨΣ 2007-13, ΕΠΑΝΕΚ2014-20.

Ντάφης, Σ. (1986). Δασική Οικολογία. Εκδόσεις Γιαχούδη-Γιαπούλη, Θεσσαλονίκη.

Παπαγεωργίου Α.Χ., Καρέτσος Γ. και Κατσαδωράκης Γ. (2012). Το δάσος: Μια ολοκληρωμένη προσέγγιση. WWF Ελλάς, Αθήνα.

Στεφανίδου, Α.Α. (2021). Ανάπτυξη προηγμένων χαρτογραφικών προϊόντων για τη βελτίωση του αντιπυρικού σχεδιασμού με τη χρήση σύγχρονων τηλεπισκοπικών δεδομένων. Τμήμα Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Τμήμα Δασικών Χαρτογραφήσεων Δ/σης Δασών Αρκαδίας, 2021.

Τσαγκάρη Κ., Γ. Καρέτσος και Ν. Προύτσος, 2011. Δασικές πυρκαγιές Ελλάδα, 1983-2008. Έκδ. WWF Ελλάς και ΕΘΙΑΓΕ-ΙΜΔΟ & ΤΔΠ, σελ. 112.

Τσιτσώνη, Θ., Γκανάτσας, Π., Ζάγκας, Θ. και Χατζηστάθης, Α., (1998). Επίδραση της τεχνητής επέμβασης στην αναγέννηση μετά από πυρκαγιά αραιών συστάδων χαλεπίου πεύκης. Πρακτικά 8ου Συνεδρίου Ελληνικής Δασολογικής Εταιρίας. Αλεξανδρούπολη 6-8 Απριλίου 1998: 286-292.

Χατζηστάθης, Α., και Ντάφης. Σ. (1989). Αναδασώσεις - Δασικά Φυτώρια. Εκδόσεις Γιαχούδη-Γιαπούλη, Θεσσαλονίκη.

Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Δεκέμβριος 2021.

Ηλεκτρονικές σελίδες

Copernicus Emergency Management Service (CEMS), Δεκέμβριος 2021 (<https://emergency.copernicus.eu/mapping/copernicus-emergency-management-service#zoom=2&lat=27.6533&lon=-25.0083&layers=0BT00>)

Emergency Management Service – Rapid Mapping. Δεκέμβριος 2021 (<https://emergency.copernicus.eu/mapping/list-of-activations-rapid>)

European Forest Fire Information System, Δεκέμβριος 2021 (<https://effis.jrc.ec.europa.eu/>)

Google Earth, Δεκέμβριος 2021 (<https://earth.google.com/web/>)

QGIS, Δεκέμβριος 2021 (<https://www.qgis.org/en/site/>)

Terra and Aqua combined MCD64A1 Version 6 Burned Area (<https://lpdaac.usgs.gov/products/mcd64a1v006>)

Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία, Δεκέμβριος 2021 (<http://www.emy.gr/emyl/el/>)

Ελληνικό Κτηματολόγιο, Δεκέμβριος 2021 (<https://www.ktimatologio.gr/el>)

ΙΠΣΕΚΑ, Δεκέμβριος 2021 (<http://geodata.gov.gr/>)

Πυροσβεστικό Σώμα Ελλάδος (https://www.fireservice.gr/el_GR/synola-dedomenon)

Πυροσκόπιο WWF Ελλάς και ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε., Δεκέμβριος 2021 (<http://www.oikoskopio.gr/pyroskopio/intro.html>)

Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Δεκέμβριος 2021 (<https://ypen.gov.gr/perivallon/viopoikilotita/diktyo-natura-2000/>)

>100

Το WWF αγωνίζεται για την προστασία του περιβάλλοντος σε 6 ηπείρους και σε περισσότερες από 100 χώρες.

1961

Το WWF ιδρύθηκε το 1961 στην Ελβετία.

1991

Το WWF ιδρύει γραφείο στην Αθήνα το 1991.

>300

Στην Ελλάδα έχουμε υλοποιήσει περισσότερες από 300 δράσεις.

1995

Η οικονομική διαχείριση του WWF Ελλάς ελέγχεται από ορκωτούς λογιστές σε ετήσια βάση από το 1995.

360°

Προστατεύουμε το περιβάλλον λαμβάνοντας υπόψη τα κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά αίτια των απειλών και προτείνοντας λύσεις για την αρμονική συνύπαρξη ανθρώπου και φύσης.

5.000.000

Μας στηρίζουν περισσότεροι από 5.000.000 υποστηρικτές παγκοσμίως. Στην Ελλάδα έχουμε 11.000 υποστηρικτές.

Αποστολή του WWF είναι να σταματήσει την υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος και να χτίσει ένα μέλλον αρμονικής συνύπαρξης ανθρώπων και φύσης, προστατεύοντας τη βιοποικιλότητα, διασφαλίζοντας τη βιώσιμη χρήση των ανανεώσιμων φυσικών πόρων, και προωθώντας τη μείωση της ρύπανσης και της σπάταλης κατανάλωσης.

YouTube <http://www.youtube.com/wwfgrwebtv>

<http://www.facebook.com/WWFGreece>

<https://twitter.com/WWFGreece>